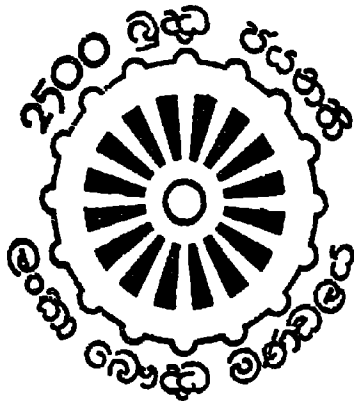

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා: 1.

විනය පිටකයෙහි

පළමුවන ග්‍රන්ථය

භාරාජික පාලි

ලබ්‍හා භෙෂ්ඨා මණ්ඩලයේ ආගමනයෙන්
ශ්‍රී ලබ්‍හා විද්‍යාලය විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රකාශකාලසාධකාරී

පණ්ඩිත

චේරගොඩ අමරමොලි සංවිරයන් වහන්සේ
විසින් කරණ ලද

සිංහල පරිවර්තනයෙන් සුකත සි.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සංස්කාරක මණ්ඩලය
විසින් සංගොඛනය කොට සකස් කරණ ලදී.

ලබ්‍හාණ්ඩුව මගින් ප්‍රකාශිත සි.

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 1.

THE FIRST BOOK IN THE

VINAYAPITAKA

PĀRĀJĪKA PĀLI

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE PANDITA

VERAGODA AMARAMOLI THERA

THE LIBRARIAN

OF

Sri Lanka Vidyodaya University
Colombo.

REVISED AND EDITED

BY

THE EDITORIAL BOARD

OF

The Tripitaka Translation Committee

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF

THE GOVERNMENT OF CEYLON

B.E. 2503

C.E. 1959

විනයපිටකේ
පාරාජිකපාලි

විනයපිටකයෙහි
පාරාජිකපාලිය

**“තථාගතප්පච්ඡිනො ඛම්මචිතතො භික්ඛවෙ චිච්චො චිග්ගචනි
නො පච්චජ්ඣෙනා.” —**

**“මහණෙනි තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරණ ලද
ඛම්ම හා චිතත චිච්චාන වූ සේ ම බබල සි. වැසුණේ නො ම බබල සි.’**

(අභ්‍යුත්තරනිකාය, නිකානිපාත - භරණ්ඩුවගා, 9 සූත්‍රය)

පටුන

CONTANTS

			පිටුව
සංස්කෘත නිවේදනය	I
ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සංස්කෘත මණ්ඩලය		..	II
සංඥාපනය		.	III
සංකීර්ණ නිරූපණය — ABBREVIATIONS		.	VII
පාලි අක්ෂර- PALI ALPHABET	VIII
පාලි අක්ෂර- විස්තරය	.	.	XI-XVII
පෙළ හා පරිවර්තනය	.		2-641
පදනක මූලාශ්‍රය 642-661
සංඥාපනය 662-664
ශුද්ධිපත්‍රය 665-667

සංස්කාරකනිවේදනය

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි ප්‍රභතකාලයාධිකාරී පණතින
වේරගොඩ අමරමොලී නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් පාඨශෝධන
සභික ව කරණ ලද සිංහල පරිවර්තයෙන් යුක්ත වූ මේ පාඨානුමාප්තිය
විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වේ. ත්‍රිපිටකපාලිය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය
කරවා මුද්‍රණය කරවීමෙහි ආසන්න වූ ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලයේ අගාද්‍රම
පරිදි උන්වහන්සේ විසින් පාසසිය යුතු පරිශ්‍රමයකින් නිමවන ලද
පරිවර්තනය ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංස්කාරකසභාවේ සමමතය අනුව උන්-
වහන්සේන් - පොල්ගහවෙල විද්‍යාචාර්ය පරිවේණාධිපති කෙනෙල්වතුගොඩ
රතනපොති නායක සභිකයන් වහන්සේන් - පාල්මඩුල්ලේ පුරුණ-
රාජමහාවිහාරාධිපති භාල්දඬුවන ධම්මරත්න සභිකයන් වහන්සේන් -
මාතර ශ්‍රී සුදර්ශී පරිවේණාධිපති පණතින කාඩ්වැල්ල මිනිනිවාස නායක
සභිකයන් වහන්සේන් ඇතුළත් විනයග්‍රන්ථසංශෝධකමණ්ඩලය විසින්
ප්‍රථමවාරයෙහි ශුද්ධ කරණ ලදී. නැවත උත්තරිතරසංස්කාරකමණ්ඩලය
විසින් එහි ආකූල තැන් නිරුක්ත කිරීම් ආදියෙන් දෙවැනිවර සකස් කොට
එය මුද්‍රණයට සමත් කරණ ලදී.

උත්තරිතර මණ්ඩලයේ සමමතය අනුව මේ ග්‍රන්ථයේ අතීත කාණ්ඩයේ
පටන් නිසංගතියකාණ්ඩය තෙක් සිංහලපරිවර්තනය පාඨශෝධන සභික ව
නැවත ලියා සකස් කළ මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනොදය පිරිවෙණේ උප-
ප්‍රධානාචාර්ය පණතින ලබුගම ලංකානන්ද සභිකයන් වහන්සේ හා
ප්‍රවචනොදය පිරිවෙණේ උපාචාර්ය පණතින කරුණසිංහගොඩ සුමනසාර
සභිකයන් වහන්සේන් විසින් දැරූ ආයාසය විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළ
යුතු වේ. ඇතැම් ශෝධාපත්‍ර බැලීමෙන් හා පදනුකකමණිකා හා ශුද්ධ
පත්‍රය ද සකස් කිරීමෙන් පණතින ගලුගම ධම්මික සභිකයෝ ද මේ
අධිකාරයෙහි සහාය වූහ. මේ ග්‍රන්ථයේ මුද්‍රණය මාස කිහිපයකින් අවසන් වූයේ
සිංහලජාතිය මුද්‍රණාලයේ අධිකාරී වූ සුදේශී ප්‍රවෘත්තිපත්‍ර සභිකයන්
මහතුන්ගේ උත්සාහයෙනි.

සමබ්‍රහ්මපරිනිවෘත්තයෙන් පසු පැවැති ප්‍රථම විනයසංග්‍රහය සමග දඹදිව
තෙවරක් ද, මහිඤ්ජනගයෙන් පසු පැවැති ථූපාරාම විනයසංග්‍රහය සමග
ලක්දිව තෙවරක් ද මෙසේ සවරක් ම සංගීත වූ විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය
වන පාඨානුමාප්තිය හා එහි සිංහලපරිවර්තනය බුද්ධඡන්දානී ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථ-
මාලාවේ ද අඩක වශයෙන් ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වේ. ත්‍රිපිටකපාලිය හා සංගීතකපාදිය
පිළිබඳ විස්තර මට කලින් මුද්‍රිත වූ ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලා අඩක ද දරණ මහාවග්ග-
පාළි ග්‍රන්ථයෙහි ප්‍රකාශනයෙන් ද හැකි වේ.

විනයමහාවග්ග නමින් ද දන්තා ලද පාඨානුමාප්තිය හා එහි සිංහල-
පරිවර්තනය ශාසනසභිකයන් සඳහා මෙසේ මුද්‍රණආරයෙන් ප්‍රකාශයට පැමිණවූ
ලංකා ආණ්ඩුව හා එහි සංස්කෘතික කටයුතු භාර අංශයේ අධිකාරී මහතුන්
ද, පරිවර්තන - සංශෝධන කාර්යයෙහි යෙදුනු මහතෙරුන් ද බෞද්ධ මහජන-
යාගේ කෘතඥතාවය සාධුවාදයට හා අග්‍රහණය වූ ධර්මදානය පුණ්‍යමිතිමයට
හිමි වන බව අනුමෝදනා වශයෙන් ප්‍රකාශ කරමිනි.

පරවාහාර වර්ජිතය සභික,

ත්‍රිපිටකපරිවර්තකාරකසභාවෙහි හා
සංස්කාරකමණ්ඩලයෙහි සමාදාය,

ත්‍රිපිටකපරිවර්තනසංඝකාරකමණ්ඩලය

- 1 වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සහාපති),
- 2 පරවාහාර වජීරඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ (සම්පාදක),
- 3 කෙසෙල්වතුගොඩ රතනපෝති නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 4 බලන්ගොඩ ආනන්දමේත්‍රෙය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 5 හාල්දඹුවන ධම්මරක්ඛිත සථවිරයන් වහන්සේ,
- 6 අම්බලම්ගොඩ ධම්මකුසල සථවිරයන් වහන්සේ,
- 7 කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 8 පලන්කොරුවේ විමලධම්ම නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 9 දෙහිගස්පේ පඤ්ඤාසාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 10 වේරගොඩ අමරමොලී නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 11 පරවාහාර පඤ්ඤානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 12 ගලගම සරණංකර සථවිරයන් වහන්සේ,
- 13 හැගොඩ ධම්මන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 14 කටුකුරුන්දේ දෙවානන්ද නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 15 ලබුගම ලඛිතානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 16 කෝදුගොඩ ඤාණාලෝක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 17 අකුරැවියේ අමරවංස නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 18 මිරිස්සේ ගුණසිරි සථවිරයන් වහන්සේ,
- 19 කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ,
- 20 වතුගෙදර අමරසීහ සථවිරයන් වහන්සේ,
- 21 ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
- 22 මිහිඟේ පඤ්ඤාසීහ මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 23 කොස්ගොඩ ධම්මවංස සථවිරයන් වහන්සේ,
- 24 තලල්ලේ ධම්මානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ

උපනිවේදකර සංඝකාරකමණ්ඩලය

1. පණ්ඩිත වැලිවිටියේ සොරන නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 2 ආචාර්ය පරවාහාර වජීරඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 3 බලන්ගොඩ ආනන්දමේත්‍රෙය නායක සථවිරයන් වහන්සේ,
- 4 පණ්ඩිත ලබුගම ලඛිතානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ,
5. පණ්ඩිත කෝදුගොඩ ඤාණාලෝක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංඥාපනිය

විනයපිටකය:

ශ්‍රී සුගත තථාගත සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් නමන් වහන්සේගේ ශාසනයෙහි පැවිදි වුවන්ගෙන් සකස් වූ භික්ෂු භික්ෂුණී උභයෝ-සඛ්‍යාගේ කායවාක්සංවරසංවිධානය හා සඛ්‍යසුට්ඨතා ථාසුචිභාරතාදි ආනිසංස පිණිස ද, සඤ්චිකානිය හා විනයානුග්‍රහය සඳහා ද පණවා වදාළ පන්සියඅටතිසක් පමණ වූ ශික්ෂාසමූහය ඇතුළත් විනයපිටකය ධර්ම (පාලි) අළු දෙසනා ප්‍රතිවේධ යන සතරින් ම ගැඹුරු යන ත්‍රිපිටකය විභාග කළ අළුකථාවායවරයෝ ආඥා ව්‍යවහාර පරමාජීය යන ත්‍රිවිධ බුද්ධදෙසනා අතුරෙහි ආඥවිධාන බහුල කොට ඇති හෙයින් විනයපිටකය ආණ්ඩුදෙසනා යයි ද, ස්වාපරාධ ස්වානුලෝම ස්වාධර්ම යන ත්‍රිවිධ අනුශාසනා අතුරෙහි අපරාධ (අධ්‍යාපාර) දෙමයන්ට අනුරූප වන පරිදි වදාළ ශාසන ඇති හෙයින් ස්වාපරාධශාසන යයි ද, සංවර - අසංවර දිට්ඨිවිනිවේශන නාමරූප පරිවේජද යන ත්‍රිවිධ ධර්මකථා අතුරෙහි කායවාක්සංවරාදි කුදු මහත් සංවර පිළිබඳ කථා හෙයින් සංවරසංවරකථා යයි ද කිහු

ශිල සමාධි ප්‍රඥා යන ත්‍රිවිධ කල්‍යාණයෙන් යුත් තථාගත ශාසනයෙහි ආදිකල්‍යාණ වූ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරාදි අධිශීලශික්ෂාව විශේෂයෙන් සංගෘහිත වූයේ විනයපිටකයෙහි ය කෙලෙසප්‍රභාණ ක්‍රම වශයෙන් ව්‍යතික්‍රම පර්‍යුෂ්ඨාන අනුශාසන වශයෙන් පවත්නා කෙලෙසයන් අතුරෙන් කායවාක්සංවර ව්‍යති-ක්‍රමයෙන් (සීමාව ඉක්මවීමෙන්) ඇති වන කෙලෙසයන්ට ශීලය ප්‍රතිපක්ෂ බැවින් ව්‍යතික්‍රම සංකෙලය ප්‍රභාණය ද තදබල වශයෙන් දුගවර්තසංකෙලය ප්‍රභාණය ද මෙහි දැක්වේ

මෙහි ඇතුළත් ශික්ෂාපදයන්ගේ ප්‍රඥපති, අනුප්‍රඥපති, ආපතති, අනා-පතති, තිකදුකාපතති, ආපතති ජාති වර්ග සකකාදි විභාග පිළිබඳ ක්‍රම විසින් විවිධනය - විසේසනය ඇති බැවින් විනය නම් වේ කෙල විනය ප්‍රතිපත්තයන් කායවාක්සංසමයෙහි හික්මවා අවිප්‍රතිසාර ප්‍රාමෝද්ධි විනය ගුණ ඵලවා පිළිවෙළින් මාභීකුශලධර්මයන්ට උපනීශ්‍රය වෙමින් අනුපාද්‍යපරිනිබ්බාණය වෙත පමුණුවන හෙයින් ද විනය නම් වේ

මෙසෙයින් සංවරවිනය වශයෙන් වදාළ ජිනය ශාසනමාගීබුහවය්‍යීයෙහි ආදිය බැවින් ද ශාසනාවචරයන්ගේ තදනුකූලප්‍රතිපත්ති පවත්නා තෙක් ම ශාසනසාධනය වන බැවින් ද ධර්මවිනය වශයෙන් දර්ශිත වූ ශාසනාශාසනය මනාහාරසඛකල්‍යාණයෙන් තොර කොට සංසාරාපනය කරණු සඳහා ප්‍රථම සභිකීතිය පැවැත්වූ මහරහතුන් වහන්සේ විසින් විනය ම ප්‍රථමයෙන් සභිකායනා කොට “භාජනය, පය්‍යාපනපාලිය, ග්‍රන්ථය” යන අවයව්‍ය ව්‍යවහාර වූ “පිටක” ශබ්දය සමග යොදා විනයපිටක නාමයෙන් සමන්විත කරණ ලදී

මෙහි සභිකීතකථා, ග්‍රන්ථවිභාග, ආවාය්‍යමිත ආදිය පිළිබඳ විස්තර මහාවග්ගපාලිය පිණිස ලියන ලද ප්‍රකාශනාවෙන් දැන යුතු

පාගල්කපාලිය

විනයෙහි එන ශික්ෂාපදසම්මුතය ප්‍රධාන වශයෙන් පාලි නම් වේ. එය මානිකා, උභතොවිභවන, උභතොබ්බකක යයි තෙවැදූරුම් වෙයි. එහි මානිකා නම් භික්ෂු භික්ෂුණීන් සඳහා පැණවූ ශික්ෂාපද සූත්‍ර පාඨයෝ ය. එය බුද්ධිකාලයෙහි ම පාමොක් උදෙසිම වශයෙන් සංගෘහිත ව පානිමොක්ක, මානිකා, උභය මානිකා නමින් පැවැත්තේ ය.

ආදිබ්‍රහ්මවරියකසීලයට අයත් ඒ ශික්ෂාපද නිදන වස්තු පුද්ගල පද-භාජනීය වශයෙන් පාමොක් උදෙසන නිසායෙන් ම භික්ෂුවිභවන භික්ෂුණී-විභවන වශයෙන් සංගීත විය යුතු එදෙක එක් කොට උපමොච්ඡායක යයි ව්‍යවහාර විය. පබ්බත්ත උපසම්පද උපොසථ වස්සපනාසිකාදිය හා වන්-පිළිවෙත් සමස්තමාදිය පිළිබඳ අනුඤ්ඤාන වස්සයෙන් පැණවූ ආභිසමාචාරික ශික්ෂාපද නිදනකපාදිය සමග බ්‍රහ්මක නාමයෙන් සංගීත විය.

ග්‍රන්ථවිභාගයෙහි මහණ වෙනෙහින් සඳහා පාමොක් වස්සයෙන් පැණවූ නු සියලු ශික්ෂාපද පාගල්කපාලි, පාවිනනියපාලි දෙකේ ඇතුළත් කරණ ලදී. බ්‍රහ්මක පාලිය මහාවග්ගපාලි, චුල්ලවග්ගපාලි දෙකේ ඇතුළත් විය. මේ ග්‍රන්ථ සතරෙහි ඇතුළත් ප්‍රඥාන අනුඤ්ඤාන ශික්ෂාපද හා පදභාජනීයාදිය පිළිබඳ තාතා නයින් නිපුණ සාරංශ කථනය පටිච්චාරපාලියෙහි නිර්දේශ කරණ ලදී.

මෙසෙයින් විභක්ත ව ථෙරපරම්පරාවෙහි පැවැති විනයපාලියෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථ වූ පාගල්කපාලියෙහි භික්ෂුන් සඳහා පණවන ලද ශික්ෂාධර්ම දෙසිය සත්විස්සෙන් සතරපරිජි, තෙළෙස් සහවෙසෙස්, දෙ අතියන, තිස් නිසාභි-පවිති ය යි කාණ්ඩ සතරකට බෙදූ ශික්ෂාපද එකුත්පණසෙක් නිදන පුද්ගල වස්තු පදභාජනීය විනිතවත්තු සහිත ව දැක්වෙන්නේ ය. මෙයින් පාගල්ක සිකිකාපද ප්‍රධාන කොට ගෙන ග්‍රන්ථ ද පාගල්කපාලි යයි නම් කරණ ලදී.

එහි ශික්ෂාපදයෝ බුද්ධිභාෂිත වෙති. නිදන කපාදිය හා ගාථා උපාලි මහරහතුන් වහන්සේ විසින් නිර්දේශිත ය. විනිතවත්තු බුදුරජානන් වහන්සේ විසින් ම ඒ ඒ ශික්ෂාපද පිළිබඳ ඇවැත් වන නො වන පරිදි නිශ්චය කොට වදාළ සැටි ඇතුළත් කොට සංගීතකාරක මහරහතුන් විසින් විනයධරයන්ට ආදර්ශ වශයෙන් දක්වන ලද බුද්ධිකාලීන කපාචසතු වෙති. ග්‍රන්ථාරම්භයෙහි එන චෙරසද්ධකාණ්ඩයෙහි දැක්වෙන්නේ අග්‍රප්‍රාචක ශාස්ත්‍රය මහරහතුන් වහන්සේ විසින් ශාසනසජිතිය සඳහා භික්ෂුන්ට පාමොක් උදෙසිම හා ශික්ෂා පැණවීම පිණිස බුදුරජානන් වහන්සේට ආයාචනා කිරීමේ ප්‍රවෘත්තිය යයි විනයෙහි බාහිරනිදනය වස්සයෙන් දැක්වෙන මේ ආයාචනය සියලු ම විනයප්‍රඥපති පිළිබඳ මුල් නිදනය යි.

විනයශික්ෂා පැණවීම

බුදුරජානන් වහන්සේ චෙරසද්ධාවෙහි විසූ වස බුද්ධිකාලයෙන් දෙළොස්වන වස ය. එකල භික්ෂුසංඝයා කෙරෙහි ශාසනානුලෝම නොවූ කිසිදු පැවැත්මක් අර්බුදයක් නොවූයේ ම ය. තථාගත බුදුවරු ලෙබ්බන් නැති කල බෙහෙත් නොකියන වෙදුන් මෙන් කරුණක් නැති කල ශික්ෂා නො පණවී.

එබැවින් “තථාගතයෝ ම ශික්ෂා පැණවීමට කල් දනිති එතෙක් ඉවසවු”යි සාරිපුත්ත තෙරණුවන්ට වදා ඉන් හවුරුදු අටක් ගිය තැන, බුද්ධාචාර්යන් විසිවස් වූ කල, පළමුපරිජිකපදය පැණවූ සේක මෙයට වසතු වූයේ එකල උපසම්පදාවෙන් අටවස් ඇති ශ්‍රද්ධාශීල සමපන්න වූ සුද්දිනන තෙරණුවන් මවුපියන්ගේ බලවත් ආයාචනයෙන් සන්නාත (කුලවංශ) ප්‍රවාතනීය පිණිස බිජයක් (-පුතකු) ඇති කිරීම සඳහා පෙරමුව සමග මෙවුන්දම් සෙවීම යි

සමෝධියෙන් විසිවසක් වන තෙක් නිමිල ව පැවැති සජ්ඣායාසනයෙහි ප්‍රථම වරට සුද්දිනන විසින් ඇති කළ, දෙවියන් සහිත බොහෝලෝකයාගේ සංවේගයට හෙතු වූ, මේ අර්බුදය මුල් කරගත් කොට ගෙන තථාගතයන් වහන්සේ විසින් “යො පන භික්ඛු මෙට්ඨං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, පාරුජිකො භොති අසංවාසො”යි මෙට්ඨනවීරතිය සඳහා භික්ෂූන්ට මේ ශික්ෂාපදය පැණවූ සේක මෙය විනයෙහි ප්‍රථම ගරු ශික්ෂාප්‍රඥපතිය යි

“උපසපන් වීමෙන් භික්ෂූභාවයට පැමිණී යම් භික්ෂූන් මෙවුන්දම් සෙවුනේ නම් හෙතෙම පාරුජික (භික්ෂූභාවයෙන් සම්පූර්ණයෙන් වූවකු වන හෙයින් පැරදුනේ) වෙයි සෙසු භික්ෂූන් හා සමානවාස නැත්තේ (එයට සුදුසු නොවූයේ) වේ”යයි තථාගතයන් වහන්සේ මූලප්‍රඥපතී වශයෙන් මෙසේ පැණවූ මෙට්ඨනපාරුජිකශික්ෂාපදය මෙට්ඨනාසාදයෙහි ඇලුනු අසංයමිත්ව කිසිදු අවකාශයක් නො තබා පැමිණී වසතු අනුව අනුප්‍රඥපතී දෙකකින් (නැවත දෙවරක් පැණවීමෙන්) දැඩි කොට වදාළහ

මෙසෙයින් දැඩිකෘත වූ සම්පූර්ණ ශික්ෂාපදය පිළිබඳ පදවිභාගයෙහි දැක්වෙන ක්‍රම වශයෙන් මේ ශික්ෂාපදව්‍යාප්තික්‍රමයෙන් පරිජ්ඣාවන්වන ආකාරයෝ සහලෝඤ්ඤා දහස් දෙසිය අසූවක් පමණ වෙති. එහි විශාර අභිකපානුසාරයෙන් විවිධ දත යුතු

මෙවුන්දම් පරිජය මෙන් ම භික්ෂූහු භික්ෂූභාවයෙන් ගෙලා ලන අදහනා-දනය, මනුස්සවිග්ගහය (මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කිරීම), උත්තරි-මනුස්සධම්ම (නොලත් බ්‍යානමාභී ආදි ආයාචිතී ලත් සේ හඟවා) ආරෝචනය කිරීම යන කරුණු විෂය කොට පැණවූ ශික්ෂාපද සමග “නත්‍රිමෙ වතනාරො පාරුජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති”යි පාමොක්ඛි එන සෙයින් ම පාරුජිකශික්ෂාපද හා සෙසු සංඝාදිසංඝාදි ශික්ෂාපද ද පිළිවෙළින් තබා විභාග කරණ හෙයින් පාරුජිකපාලිය සුභවාසිභිග්ග නමින් ද දන්තා ලදී

සංඝාරණය හා පරිවර්තනය :

බුද්ධාචාර්යන් නිමිත්තෙන් ලබන රජය මගින් පිහිටුවන ලද ශ්‍රී ලබ්‍ධා බෞද්ධාමණ්ඩලය විසින් විනයපිටකයෙහි ප්‍රථම ග්‍රන්ථය වූ පාරුජිකපාලිය සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා අප වෙත පවරණ ලදී.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කරණ ලද නිදේශ අනුව මෙහි විරුගත ලිපි දෙසයන්ගෙන් දුෂට වූ තැන් ද ගිලිහී ගිය පදපාඨයන් ද අසාධානපතිත වාක්‍යප්‍රදේශ හා පෙය්‍යාලමුඛ ද ලක්දිව පැරැණි පුස්තකොල පොත් කිහිපයක් ද සිංහල බුරුම සියම් රෝලින් අකුරෙන් මුද්‍රිත පොත් ද සසඳු බලා එහි ද නැති තැන් සංස්කාරකතෙතෘන් සමග සාකච්ඡා කොට පාලාභිකපානුසාරයෙන් ගලපා පාලිය සකස් කිරීම ද එයට සිංහල ව්‍යාකෘත කිරීම ද යථාශක්තියෙන් සිදු කළමහ

මෙහි පාලිසංස්කරණය හා සිංහල පරිවර්තනය සම්බන්ධයෙන් ත්‍රිපිටක-පරිවර්තන සංස්කාරක සභාවේ උත්තරීතරමණබලයෙන් ලත් විශේෂ අනුග්‍රහය ද, මේ සංශුද්ධතාව සකස් කිරීමට සංස්කාරකමණබලයේ සමපාදක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේගෙන් ලද උපකාරය ද කෘතඥතාපුර්වක ව සිහිපත් කරමිනි

අතිරේකය

මේ ග්‍රන්ථය නියමවනුවට ඇතැම් ශිෂ්‍යපද පිළිබඳ විස්තරයෙහි අසහ්‍ය කළා සේ හැඟෙන තැන් ද දක්නට ලැබේ එබඳු තත්ත්ව ප්‍රතිකූලමත්කාරය ද ශ්‍රමණසංඥ ද ගිරිමතප් ද එළවා ගෙන සම්බුදුරජානන් වහන්සේගේ මහාකාරුණි ගුණය සිහි කෙරෙමින් උන්වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරවයෙන් ම නියමිත යුතු තවද, “කාමරුගයෙන් රක්ත වූවෝ අචය නො දැනිති ධර්මය නො දැනිති රුගයට වසන වූ කල වන්නේ මහඅඳුරෙක් ම ය” යන ආදී දෙශනාවන් සිහිපත් කෙරෙමින් “රුගාදී කෙලශයෝ නම් බොහෝ ආදිතව ඇත්තෝ ය ඔවුන්ගෙන් කලීඡට වූ කල උදර පුරාපයෝ ද ප්‍රකෘති සිහින් සිහිය නොහැකි තරම් වූ නිහිත ක්‍රියාවන්හි යෙදෙති”යි දක්වන්නාක් මෙන් මහාකාරුණික වූ ශාස්ත්‍රානන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් ම ඔවුන්ගේ සංවරය පිණිස ම එබඳු කරුණු ද නො සහවා යථාර්ථය ම වදාළ-සේකැ යි සිහිය යුතු

මෛත්‍ර්‍යනසෙවනොපාය වශයෙන් එකල මිනිසුන් අහර පාවැති අසහ්‍ය පාවතුම් එලෙසින් හෝ එයට වැඩියෙන් හෝ අදත් ලොව ඇත. ඒ හිත වූ පාවතුම් කෙරෙහි කළකිරීමෙන් සංයතභාවයෙන් හා බ්‍රහ්මචරීයෙන් උදරකියට පැමිණෙනු කැමැතියන්ට මේ විනයග්‍රන්ථය විශිෂ්ට වූ අනුශාසන-යෙක් ම ය මෙය සාමාන්‍යයෙන් මානවධර්මය හා ශිවොචාරය පිළිබඳ ඉතිහාස-යෙහි බ්‍රහ්මකාලීන ඉන්ද්‍රියාවේ පාවැති නානාකූලවාරිත්‍රානුගත ජනසමාජයෙහි තත්ත්වය පිළිබිඹු වූ ආදසයෙකි

මෙසේ ගෙන සලකත් ම මේ ග්‍රන්ථය සද්වාර සද්ධර්මවාදීන්ගේ ලෝකික ඥානාචාර්යයට කැමැතියන්ගේ අත් පොත ද සජීවසංසාරදුඃඛනිසරණය සදහා පිළිපත්තවුන්ගේ විමුක්තිමාර්ගය ද වන්නේ ය එහෙයින් නුවණැත්තෝ මේ ග්‍රන්ථය ශාස්ත්‍රාගෞරවයෙන් හා ධර්මගෞරවයෙන් යෙදී උද්‍යුහණ ධාරණ විමසිතාදීන් පරිශීලනය කොට තදනුකූල පිළිවෙතින් මෙලොවහි ද ජනමානවරයෙහි ද සුබභාගි ව කෙලශදහනිවෘත්තයන් පරිශෝධනය පසක් කෙරෙත්වා

මේරගොඩ අමරමොලි සඨවිර.

2503 පොසොන් පුර පසළොස්වන් දින,
1959 විඤ්ඤය විශ්වවිද්‍යාලයේ දී ය

සංක්ෂිප්ත අක්ෂර

සංක්ෂිප්ත අක්ෂර ABBREVIATIONS

සි. 1.	—	“පැරළුපුර” මහාවිහාර-සිංහල-කාලපාණ්ණ පොතකි.
සි. 2.	—	“කඩවැද්දුව” පුරාණවිහාර-කාලපාණ්ණ පොතකි.
මජ්.	—	මජ්ඣිමනිකාය-සූත්තපොතකි.
සං.	—	සංගමනකර-පොතකි.
සිඳු.	—	සිංහලකර-සූත්තපොතකි.
PTS.	—	Pali Text Society-Parajika, Pali

THE PĀLI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS.

VOWELS

ආ ආඤ්ඤා ඉ ඉඤ්ඤා ඊ ඊඤ්ඤා ඒ ඒඤ්ඤා

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa			
ටta	ඨtha	ඩda	ඬdha	ණṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ලූla	ආam
කka	කාkā	කිki	කි̌ǩ	කුku	කු̌ǩu	කෙke	කෙ̌ǩo
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛි̌ǩȟi	භුkhu	භු̌ǩȟu	ඛෙkhe	ඛෙ̌ǩȟo
ගga	=	=	=	=	=	=	=

Conjunct - Consonants

කකkka	ඤඤṇṇa	ච්චtva	ත්ත්tra	ඵඵmpha
කඛkka	ඤභṇha	දදdda		ඵඵ; ඵඵmba
කයkya	ඤඵṇca	ඳඳ, ඳඳdha		ඵඵmbha
භ්භkri	ඡ, ඡඡṇcha	ඳ්ඳra		ඵඵmma
කචkva	ඡ, ඡඡṇja	ඵ, ඵඵdva		ඵඵmha
ඛඛkha	ඤඛṇjha	ධධdhva		ඤ, ඤyya
ඛඵkha	ඵඵtṭa	නනnta		ඤyha
ගගgga	ඵඵ, ඵඵtṭha	ඵඵntha		ලලlla
ඝඝgha	ඛඛdda	ඵඵnda		ලලlya
භ්භgra, ඛඛnka	ඛඛddha	ඵඵndha		ලලlha
ඛඛnkha	ඤඤṇṇa	නනnna, නනnha		ඵඵwha
ඛඛnga	ඵඵnta	පපppa		සසssa
ඛඛngaha	ඤඤṇṇtha	පඵppha		සසsma
ඵඵcca	ඤ, ඵඵnda	ඛඛbba		සසswa
ඵඵccha	ඤභṇha	ඛඵbbha		ඵඵhma
ජ්ජja	නනtta	භ්භbra		ඵඵhva
ඡඡjha	නනtṭha	ඵඵmpa		ඵඵjha

ආ ආඤ්ඤා ඉ ඉඤ්ඤා ඊ ඊඤ්ඤා ඒ ඒඤ්ඤා

පාරාජිකපාළි - විසයසූචි

විෂයා:

1. වෙරඤ්ජකණ්ණෙයා

වෙරඤ්ජභාණ්ඩාගේ	2 - 26
නිදානං	2
බුද්ධිගුණකථා	2
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණකථා	4
කුමාරකථා	10
පුබ්බෙනිවාසානුස්සන්ධිඤ්ඤාණං	10
චුතුපපාතඤ්ඤාණං	.	.	.	12
ආසවකකියඤ්ඤාණං		.	.	12
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස සරණගමනං	.		.	14
වෙරඤ්ජායං වස්සාවාසාගිවාසනං		..		14
වෙරඤ්ජායං දුබ්භිකිකිකථා				14
මහාමොග්ගලානස්ස සිහනාදකථා				16
සාරිපුත්තස්ස සිකිංචපඤ්ඤාතරියාවනං				16
වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනා				24
භගවතො ජතපදවාරිකා				26

2. පාරාජිකකණ්ණෙයා

සංඛමපාග්ථිකං	.	..	28 - 94
සුද්දිනනභාණ්ඩාගේ			28 - 48
සුද්දිනනස්ස පබ්බජ්ජාකථා	.		28
සුද්දිනනස්ස සකපිතුනිවෙසනුපසංඛිකමනං			36
මාතෘපිතුනනං ඛිජ්ජකයාවනං			38
සුද්දිනනස්ස පුරාණදුතීගිකාය මෙට්ඨනධම්මාභිවිඤ්ඤාපනං			42
සභායකභිකුක්ඛි භගවතො ආරෝචනං			42
භගවතො සිකිංචපදපඤ්ඤාපනං	.		44
මූලපඤ්ඤාතරි			48

සුද්දිනනභාණ්ඩාගේ නිවසිනො,

මකකට්ඨවස්ථු - අඤ්ඤාතර භිකූක්ඛස්ස මකකට්ඨා මෙට්ඨනපතිසෙවනං		50
දුතියපඤ්ඤාතරි	...	54
සංඝනභාණ්ඩාගේ	.	54 - 80
වජ්ජපුත්තකානං භික්ඛුනං මෙට්ඨනපතිසෙවනං		54
තතියපඤ්ඤාතරි		56
පදනාජනීයං	.	56 - 80

සංඝනභාණ්ඩාගේ නිවසිනො,

විනිතවස්ථු		80 - 94
------------	--	---------

සංඛමපාග්ථිකං සමනතං,

දුතියපාග්ථිකං		94 - 150
ධනීයස්ස කුමහකාරපුත්තස්ස කුට්ඨකරණකථා		94
රුජභණ්ඩාවහරණකථා		96
සිකිංචපද (මූල) පඤ්ඤාතරි		102

X

ජබ්බහතියතිකඩුනං රජකභණ්ඩාවහරණකථා	..	102
දුතියපඤ්ඤානති	...	104
පදභාජනියං	..	104
නගමාතිකා	..	106
විනිතවච්ඡු	.	126 - 150

දුතියපාරාජිකං සමන්තං.

තනීය පාරාජිකං	..	152 - 192
භගවතො වෙසාලීභිකඩුනං අසුභකථා		152
වෙසාලීභිකඩුනං ජිවිතවොරොපනකථා		152
අනාපාතසතිසමාධිකථා		156
තනීයපාරාජිකසිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.	158
දුතියපඤ්ඤානති	..	158
පදභාජනියං	.	160
නගමාතිකා	..	164
විනිතවච්ඡු	...	174 - 192

තනීයපාරාජිකං සමන්තං.

චතුස්ථපාරාජිකං	..	192 - 254
චතුස්ථදුතීරියතිකඩුනං උතතරිච්ඡුසාධම්මසමුද්වරණං	.	192
චතුස්ථපාරාජිකසිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති		198
දුතියපඤ්ඤානති		200
පදභාජනියං	.	200
නගමාතිකා - සුද්ධිකවාරො	...	204 - 224
චතුස්ථසාරකසා චකකපෙය්‍යාලං - චතුස්ථසාරකථා		226 - 230
පච්චයපටිසංසුතතවාරකථා	.	230 - 234
විනිතවච්ඡු	..	236 - 254

චතුස්ථපාරාජිකං සමන්තං.

3. සංඝාදිපෙසසකිණ්ඩා

1. සුභකච්ඡෙදසිකඛාපදං		256 - 292
සෙය්‍යසකවච්ඡු		256
සුභකච්ඡෙදසිකඛාපද (පඨම) පඤ්ඤානති	.	260
දුතියපඤ්ඤානති	.	260
පදභාජනියං	.	260 - 282
විනිතවච්ඡු	..	282 - 292

සුභකච්ඡෙදසිකඛාපදං නිට්ඨං.

2. කායසංඝග්ගසිකඛාපදං	.	292 - 318
උද්ධවච්ඡු		292
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	..	294
පදභාජනියං	...	294 - 314
විනිතවච්ඡු	...	316 - 318

කායසංඝග්ග සිකඛාපදං නිට්ඨං.

3. දුටුලලවාමාසිකඛාපදං	320 - 328
උදගිවණු	320
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	320
පදභාජනීයං	322 - 326
විනිතවණු	326 - 328

දුටුලලවාමාසිකඛාපදං නිවේනං.

4. අනභකාමපාටිවේයාසිකඛාපදං	.			330 - 338
උදගිවණු	330
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	332
පදභාජනීයං	332 - 336
විනිතවණු		336 - 338

අනභකාමපාටිවේයාසිකඛාපදං නිවේනං.

5. සඤ්චරිතභසිකඛාපදං	.			338 - 374
උදගිවණු	332
සිකඛාපද (මුල) පඤ්ඤානති	.	.	.	348
උදගියා නඛිකඤ්ඤානති	.	.	.	344
දුතියපඤ්ඤානති	344
පදභාජනීයං	.	.	.	346 - 372
විනිතවණු		...		372 - 374

සඤ්චරිතභසිකඛාපදං නිවේනං.

6. කුඛිකාරසිකඛාපදං	...			374 - 404
ආලවකභික්ඛුතං කුඛිකරණවණු	374
මඤ්ඤානභාගාගරාජකථා	378
හිමවනභාගාසිඤ්ඤානති	380
රට්ඨපාලකථා	382
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	382
පදභාජනීයං		382 - 404

කුඛිකාරසිකඛාපදං නිවේනං.

7. විහාරකාරසිකඛාපදං	...			404 - 414
ජනනායා වණු	404
සිකඛාපදපඤ්ඤානති		..		406
පදභාජනීයං	406 - 414

විහාරකාරසිකඛාපදං නිවේනං.

8. පඨමදුට්ඨඤ්ඤානසිකඛාපදං	416 - 434
දබ්බමලපුත්තායා සෙනාසනපඤ්ඤානති	416
මෙතනිගභුමමජ්ඣකභික්ඛුතා වණු	420
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	424
පදභාජනීයං		424 - 434

පඨමදුට්ඨඤ්ඤානසිකඛාපදං නිවේනං.

XII

9. දුතියද්විතීයසිකිකාපදං . . .	434 - 446
මෙතනියභුවජකතිකවුතං වජ්ඣ	434
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	436
පදභාජනියං . . .	436 - 446

දුතියද්විතීයසිකිකාපදං නිවේනං.

10. පඨමසංඝසන්ධිසිකිකාපදං . . .	448 - 454
දෙවදනනසං පඤ්චවජ්ඣයාවතං . . .	448
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	452
පදභාජනියං . . .	452 - 454

පඨමසංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

11. දුතියසංඝසන්ධිසිකිකාපදං . . .	456 - 460
දෙවදනනවජ්ඣ . . .	456
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	456
පදභාජනියං . . .	456 - 460

දුතියසංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

12. දුබ්බවසිකිකාපදං . . .	462 - 466
ජනනසං අනාවාරවජ්ඣ . . .	462
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	462
පදභාජනියං . . .	464 - 466

දුබ්බවසිකිකාපදං නිවේනං.

13. කුලදුසංඝසිකිකාපදං . . .	466 - 482
අසංචිතභවසුත්තං අනාවාරවජ්ඣ . . .	466
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	476
පදභාජනියං . . .	478 - 482

කුලදුසංඝසිකිකාපදං නිවේනං.

තෙරසංඝං නිවේනං.

සංඝසන්ධිසිකිකාපදං නිවේනං.

4. අනියතසිකිකාපදං

1. පඨමඅනියතසිකිකාපදං . . .	484 - 490
උද්ඝට්ඨවජ්ඣ . . .	484
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	486
පදභාජනියං . . .	486 - 490

පඨමඅනියතසිකිකාපදං නිවේනං.

2. දුතියඅනියතසිකිකාපදං . . .	490 - 496
උද්ඝට්ඨවජ්ඣ . . .	490
සිකිකාපදපඤ්ඤානති . . .	492
පදභාජනියං . . .	492 - 496

දුතියඅනියතසිකිකාපදං නිවේනං.

5. නියායායකයකුගේ

1. විවරවගෙන

1. පාඨමානසිනසිකාපදං	498 - 502
ඡබ්බගගිගවච්ඡු		..	498
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	498
ආනන්දස්ස ආතිරෙකවිවරවච්ඡු	498
දුතියපඤ්ඤානති		..	500
පදභාජනීයං			500 - 502

පාඨමානසිනසිකාපදං නිවසිතං.

2. දුතියකසිනසිකාපදං	.	..	502 - 510
භික්ඛුනං සනතරුතතරෙත ජනපදවාටිකාවච්ඡු	..	.	502
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.	.	504
දුතියපඤ්ඤානති		.	504
පදභාජනීයං	.	.	504 - 510

දුතියකසිනසිකාපදං නිවසිතං.

3. තනියක්කසිනසිකාපදං	512 - 516
ආඤ්ඤාතර භික්ඛුස්ස ආකාල විවරවච්ඡු	.		512
සිකාපදපඤ්ඤානති	.	.	512
පදභාජනීයං			512 - 516

තනියක්කසිනසිකාපදං නිවසිතං.

4. පුරුණවිවර සිකාපදං			516 - 520
උද්ගිස්ස පුරුණදුතියිකාවච්ඡු	.		516
සිකාපදපඤ්ඤානති	.	..	518
පදභාජනීයං	518 - 520

පුරුණවිවරසිකාපදං නිවසිතං.

5. විවරපටිගගනණ්ණ සිකාපදං	522 - 526
උද්ගිස්ස උපපලවණණ්ණ භික්ඛුනීයා විවරපටිගගනණ්ණවච්ඡු	522
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.		524
පාරිවට්ටකවිවර අපපටිගගනණ්ණවච්ඡු			524
දුතියපඤ්ඤානති			524
පදභාජනීයං			524 - 526

විවරපටිගගනණ්ණසිකාපදං නිවසිතං.

6. අඤ්ඤානකවිඤ්ඤානතිසිකාපදං	526 - 532
උපනන්දවච්ඡු	.		526
සිකාපද (මූල) පඤ්ඤානති	.		528
නගගභික්ඛුනං වච්ඡු			528
දුතියපඤ්ඤානති	.		530
පදභාජනීයං	.		530 - 532

අඤ්ඤානකවිඤ්ඤානතිසිකාපදං නිවසිතං.

XIV

7. තතුනනිසිකතාපදං	532 - 534
බහුවිවරවිකපනවනු	532
සිකතාපදපසුකතනි	534
පදහාපනිසං	534

තතුනනිසිකතාපදං නිවසිතං.

8. පසමඋපකතවසිකතාපදං	536 - 540
උපකතකසං විවරවිකපනපජනවනු	536
සිකතාපදපසුකතනි	536
පදහාපනිසං	538 - 540

පසමඋපකතවසිකතාපදං නිවසිතං.

9. දුතිසඋපකතවසිකතාපදං	540 - 544
උපකතකසං විවරවිකපනපජනවනු	540
සිකතාපදපසුකතනි	542
පදහාපනිසං	542 - 544

දුතිසඋපකතවසිකතාපදං නිවසිතං.

10. රාජසිකතාපදං	546 - 552
උපකතකවනු	546
සිකතාපදපසුකතනි	548
පදහාපනිසං	550 - 552

රාජසිකතාපදං නිවසිතං.

විවරවගෙක පසමා

2. කොසියවගෙහා

1. කොසියසිකතාපදං	554 - 556
ජබ්බගතිසවනු	554
සිකතාපදපසුකතනි ...	554
පදහාපනිසං	554 - 556

කොසියසිකතාපදං නිවසිතං.

2. සුද්ධකාලසිකතාපදං	556 - 558
ජබ්බගතිසවනු	556
සිකතාපදපසුකතනි ...	556
පදහාපනිසං	556 - 558

සුද්ධකාලසිකතාපදං නිවසිතං.

3. දෙවනාගසිකතාපදං	558 - 560
ජබ්බගතිසවනු	558
සිකතාපදපසුකතනි	560
පදහාපනිසං	560

දෙවනාගසිකතාපදං නිවසිතං.

4. ජබ්බසාසිකඛාපදං	562 - 566
අනුවසං සන්තකාරූපනවඤ්ඤා	562
සිකඛාපද (මූල) පඤ්ඤානති	562
සන්තසමුත්ථිතාවනවඤ්ඤා	564
දුතියපඤ්ඤානති	564
පදභාජනීයං	564 - 566

ජබ්බසාසිකඛාපදං නිවේශිතං.

5. නිසීදනසන්තසිකඛාපදං	566 - 572
සන්තඋපකීතවඤ්ඤා	566
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	570
පදභාජනීයං	570 - 572

නිසීදනසන්තසිකඛාපදං නිවේශිතං.

6. එළකලොමසිකඛාපදං	572 - 574
එළකලොමාහරණවඤ්ඤා	572
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	572
පදභාජනීයං	574

එළකලොමසිකඛාපදං නිවේශිතං.

7. එළකලොමධොවාපනසිකඛාපදං	576 - 578
ජබ්බගතියානං එළකලොමධොවාපනවඤ්ඤා	576
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	576
පදභාජනීයං	576 - 578

එළකලොමධොවාපනසිකඛාපදං නිවේශිතං.

8. රූපියසිකඛාපදං	580 - 584
උපනඤ්ඤා රූපියපටිග්ගහණවඤ්ඤා	580
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	580
පදභාජනීයං	580 - 584

රූපියසිකඛාපදං නිවේශිතං.

9. රූපියසංවොහාරසිකඛාපදං	584 - 588
ජබ්බගතියානං රූපියසංවොහාරවඤ්ඤා	584
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	584
පදභාජනීයං	584 - 588

රූපියසංවොහාරසිකඛාපදං නිවේශිතං.

10. කායචික්ඛායසිකඛාපදං	588 - 590
උපනඤ්ඤා කායචික්ඛායසමාපජ්ජනවඤ්ඤා	588
සිකඛාපදපඤ්ඤානති	590
පදභාජනීයං	590

කායචික්ඛායසිකඛාපදං නිවේශිතං.

කොසිඤ්ඤා දුතියං.

3. පනතවගෙනා

1. පනතසිකුණාපදං	592 - 596
ජබ්බගභියානං පනතසහතිවසවන්ත	592
සිකුණාපද (මුල) පඤ්ඤානති	592
ආනන්දස්ස අතිරේකපනතවන්ත	592
දුතියපඤ්ඤානති	594
පදභාජනීයං	594 - 596

පනතසිකුණාපදං නිවසිතං.

2. උග්ගපඤ්ඤානතිනිකුණාපදං	596 - 604
ජබ්බගභියානං පනතවිඤ්ඤාපනවන්ත	596
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	600
පදභාජනීයං	600 - 604

උග්ගපඤ්ඤානතිනිකුණාපදං නිවසිතං.

3. හෙසඡස්සිකුණාපදං	606 - 612
පිලිඤ්චවච්ඡවන්ත	606
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	610
පදභාජනීයං	610 - 612

හෙසඡස්සිකුණාපදං නිවසිතං.

4. වසෙසිකසාවිකසිකුණාපදං	612 - 616
ජබ්බගභියානං වසෙසිකසාවිකපරියෙසනවන්ත	612
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	614
පදභාජනීයං	614 - 616

වසෙසිකසාවිකසිකුණාපදං නිවසිතං.

5. විවරඤ්ච්ඤානතිනිකුණාපදං	616 - 618
උපනන්දස්ස විවරඤ්ච්ඤානතිවන්ත	616
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	618
පදභාජනීයං	618

විවරඤ්ච්ඤානතිනිකුණාපදං නිවසිතං.

6. සුභතවිඤ්ඤානතිනිකුණාපදං	620 - 622
ජබ්බගභියානං සුභතවිඤ්ඤාපනවන්ත	620
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	620
පදභාජනීයං	620 - 622

සුභතවිඤ්ඤානතිනිකුණාපදං නිවසිතං.

7. මහාපෙසකාරසිකුණාපදං	622 - 628
උපනන්දස්ස පෙසකාරසුභතවිකපනපඡ්ඡනවන්ත	622
සිකුණාපදපඤ්ඤානති	624
පදභාජනීයං	626 - 628

මහාපෙසකාරසිකුණාපදං නිවසිතං.

8. අවෙච්ඡා විවරණ සිකඛාපදං	628 - 632
අවෙච්ඡා විවරණාලසමයානිකකමනවඤ්ඤා	628
සිකඛාපදපඤ්ඤානි	630
පදභාජනීයං	630 - 632

අවෙච්ඡා විවරණ සිකඛාපදං නිබ්බන්ධං.

9. සාසඛක සිකඛාපදං	632 - 636
අනතරකරෙ විවරණිකෙවනවඤ්ඤා	632
සිකඛාපදපඤ්ඤානි	634
පදභාජනීයං	634 - 636

සාසඛක සිකඛාපදං නිබ්බන්ධං.

10. සමිණ්ණ සිකඛාපදං	636 - 640
ඡබ්බගගියෙති සබ්බිකලාභං අනන්තො පරිණාමනවඤ්ඤා	636
සිකඛාපදපඤ්ඤානි	638
පදභාජනීයං	638 - 640

සමිණ්ණ සිකඛාපදං නිබ්බන්ධං.

පනතවග්ගො නනිග්ගො.

පාණ්ඩිකපාළි නිබ්බන්ධං.

විනයපිටකෙ

පාරාජිකපාලි

විනයපිටකේ පාරාජිකපාලි

භික්ඛු විභජ්ජනා
වෙරඤ්ජකණ්ණිකා

I

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්මුද්ධස්ස.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති නලෙරු-
ප්‍රච්ඡෙදාදි මහතා භික්ඛුසංඝෙසු සද්ධිං පඤ්චමනෙන්ති භික්ඛු සතෙති
අස්සොසි ඛො වෙරඤ්ජා ඩ්‍රාහමණො “සමණො ඛලු හො ගොතමො
සක්කප්පනො සක්කාදුලා පබ්බජිතො වෙරඤ්ජායං විහරති තලෙරුප්‍රච්ඡෙදාදි
මහතා භික්ඛුසංඝෙසු සද්ධිං පඤ්චමනෙන්ති භික්ඛුසතෙති. තං ඛො පත
භවන්තං ගොතමං එවා කල්‍යාණො කිත්තිසද්දෙ අබ්බුග්ගතො ඉතිපි සො
භගවා අරහං සම්මාසම්මුද්ධො විජ්ජවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු
අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරපි සන්ථං දෙවමනුස්සාතං බුද්ධො භගවා සො
ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්බහමකං සස්සමණ්‍රාහමණීං පජං
සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකන්තා පච්චෙදෙති සො ධම්මං දෙසෙති
ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාන්ථං සබ්බඤ්ජනං
කෙවලපරිපුර්ණණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති සාධු ඛො පත තාපා-
රුපාතං අරහතං දස්සන්තං ගොති”ති

විනයපිටකයෙහි පාරාජිකපාලිය

භික්ෂුවිභංගය

වේරඤ්ඤාණය

I

෦෭

ඒ භාග්‍යවත් අභීන් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1. එකල්හි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වේරඤ්ඤාව සම්පයෙහි නලේරු කොසඟගස මුල පන්සියක් පමණ වූ මහත් භික්ෂුසංඝයා සමග වැඩ වෙසෙන සේක වේරඤ්ඤාණයෙහි තෙමේ (මෙය) ඇසී ය “පින්වත්නි, ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ශාක්‍යකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ පන්සියක් පමණ වූ මහසභන සමග වේරඤ්ඤානුවර තලේරු කොසඟරුක මුල වැඩ වෙසෙති ඒ භවත් ගෞතමයන්ගේ කලණ වූ කීර්තීරාවය මෙසේ පැන නැංගේ ය. “ඒ භාග්‍යවත් තෙමේ මේ මේ කරුණෙන් කෙලෙස්සතුරන් නැසුවෙක; සමාස්සම්බුද්ධ ය; විද්‍යාවරණධර්මයන්ගෙන් යුක්ත ය; මනා ගමන් ඇත්තෙක, සම්මුඛ දන්තෙක; නිරුතතර වූ පුරුෂදම්‍යසාරථී ය, දෙවිමිනිසුන්ගේ අනුශාසක ය; සම්මේ දන්තෙක; භගවත් ය. ඒ භාග්‍යවත් තෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බ්‍රහ්මන් සහිත වූ මේ අවකාශ ලොකය හා මහණ බ්‍රහ්මන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ සත්ත්ව ලොකය ද තෙමේ මනා නුවණින් දැන පසක් කොට පවසයි හෙ තෙමේ මුල කලණ වූ මැද කලණ වූ අග කලණ වූ අභී සහිත වූ ව්‍යඤ්ඤාණ සහිත වූ සම්ප්‍රකාරයෙන් සම්පූර්ණ වූ පිරිසිදු වූ දහම් දෙසයි (මෙසේ) සසුන් බිඹසර හා මහබිඹසර ද පවසයි එබඳු රහතුන් දැකීම මැනව” යනු සි

2 අථ ඛො වෙරසෙද්දා චූහමණො යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකම්නි භගවතා සද්ධං සමෙවාදි සමෙවාදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙතා එකමන්තං නිජිදි. එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො වෙරසෙද්දා චූහමණො භගවන්තං එතදවොච “සුතං මේහං භො ගොතම, ත සමණො ගොතමො චූහමණ ජණෙණ චුඤ්ඤි මහලුකෙ අභිගතෙ වයො අනුප්පතෙත අභිවාදෙති වා, පච්චුට්ඨෙති වා, ආසනෙත වා නිමනෙතනිති තස්දං භො ගොතම තපෙච ත භි භවං ගොතමො චූහමණ ජණෙණ චුඤ්ඤි මහලුකෙ අභිගතෙ වයො අනුප්පතෙත අභිවාදෙති වා, පච්චුට්ඨෙති වා, ආසනෙත වා නිමනෙතනි තස්දං භො ගොතම ත සම්පන්නමෙවා”ති

3 “තාහං තං චූහමණ, පසසාමි සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුහමකෙ සසාමණචූහමණීයං පජාය සදෙවනිකුසාරය යමහං අභිවාදෙය්‍යං වා, පච්චුට්ඨෙය්‍යං වා, ආසනෙත වා නිමනෙතය්‍යං යං හි චූහමණ තථාගතො අභිවාදෙය්‍ය වා, පච්චුට්ඨෙය්‍ය වා, ආසනෙත වා නිමනෙතය්‍ය, මුඛාපි තස්ස විපකෙය්‍යා ’ති

4 “අරසරුපො භවං ගොතමො”ති “අපි බෙවස චූහමණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අරසරුපො සමණො ගොතමො’ති යෙ තෙ චූහමණ, රුපරසා සද්දරසා ගනිරසා රසරසා ථොට්ඨබ්බරසා, තෙ තථාගතස්ස පභිණා උච්ඡින්නමුලා තාලාවජ්ඣිකතා අතභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධමමා අයං ඛො චූහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අරසරුපො සමණො ගොතමො’ති. තො ව ඛො යං තං සකාය වදෙසි.”

5 “නිබ්බායො භවං ගොතමො”ති “අපි බෙවස චූහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නිබ්බායො සමණො ගොතමො’ති යෙ තෙ චූහමණ, රුපභොගා සද්දභොගා ගනිභොගා රසභොගා ථොට්ඨබ්බභොගා, තෙ තථාගතස්ස පභිණා උච්ඡින්නමුලා තාලාවජ්ඣිකතා අතභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධමමා අයං ඛො චූහමණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නිබ්බායො සමණො ගොතමො’ති. තො ව ඛො යං තං සකාය වදෙසි ”

2 ඉක්බිති වේරඤ්ජබමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය සතුටු විය යුතු වූ සිතෙහි රුද්විය යුතු වූ කථාව කොට නිමවා එකක් පසෙක හුන්බෝය. එකක් පසෙක හුන්බා වූ වේරඤ්ජබමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කී ය “භවත් ගෞතමයෙනි, මා විසින් මෙය අසන ලදී ‘භවත් ගෞතමයෝ ජරාවට පත් වූ වාඤ්ච වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැහැළවියට පත් බමුණන් නො වදිති පෙරගමන් නො කෙරෙති අසුතෙන් හෝ නො පවරන්’යි. භවත් ගෞතමයෙනි, ඒ කාරණය එසේ ම ය භවත් ගෞතමයෝ ජරාවට පත් වූ වාඤ්ච වූ මහලු වූ කල් ඉක්මවූ පැහැළවියට පත් බමුණන් නො වදිති. තැඟිට පෙර ගමන් නො කරති අස්තෙන් හෝ නො පවරති භවත් ගෞතමයෙනි, මේ කාරණය සුදුසු නො වෙයි ”

3 “බ්‍රාහ්මණය, මම යම් පුද්ගලයකුට වදිමි ද, තැඟිට පෙර ගමන් කෙරෙමි ද, අස්තෙන් හෝ පවරමි ද, එබඳු පුද්ගලයකු දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බමුන් සහිත වූ ලොකයෙහි ද මහණ බමුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි ද නො ම දකිමි බ්‍රාහ්මණය, යම් පුද්ගලයකුට තථාගත තෙමේ වදි නම් හෝ, තැඟිට පෙර ගමන් කෙරේ නම් හෝ, අසුතෙන් පවරා නම් හෝ, ඔහුගේ හිස ද ගෙලෙන් ගිලිහෙයි

4 “භවත් ගෞතමයෝ රසවිරෝධීහු”යි “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ රස විරෝධීහු යි මොනොවට කියන තෙතැන්නේ මට කියන්නේ ද, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විද්‍යමාන වේ ම ය බමුණ, යම් ඒ රූපාසවාදයෝ ශබ්දාසවාදයෝ ගන්ධාසවාදයෝ රසාසවාදයෝ සප්තව්‍යාසවාදයෝ වෙද්ද, ඒ ආසවාද (රසයෝ) තථාගතයන් විසින් ප්‍රතිණ කරණ ලදහ සිද්ධතා ලද මුල් ඇතියහ මුද්‍රිත සුන් තල් රුකක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත නූපදතා සේ විතාශයට පමුණුවන ලදහ මන්තෙහි නූපදතා ස්වභාවය ඇතියහ. යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ රසවිරෝධීහු’යි මොනොවට කියන තෙතැන්නේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කාරණය යි. එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය නො වේ ”

5. “භවත් ගෞතමයෝ පරිභොග රහිතයෝ යයි” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘පරිභොග රහිතයෝ යැ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්නේ මට කියන්නේ නම්, ඒ කාරණය මා කෙරෙහි විද්‍යමාන වේ ම ය. බමුණ, යම් ඒ රූපපරිභොගයෝ, ශබ්දපරිභොගයෝ, ගන්ධපරිභොගයෝ, රසපරිභොගයෝ, ඵොට්ඨබ්බපරිභොගයෝ වෙද්ද, ඔහු තථාගතයන් විසින් ප්‍රතිණ කරණ ලදහ සිද්ධිත ලද මුල් ඇතියහ. මුද්‍රිත සුන් තල්ගසක් මෙන් කරණ ලදහ තැවත නූපදතා සේ විතාශයට පමුණුවන ලදහ මන්තෙහි නූපදතා ස්වභාව ඇතියහ. යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ පරිභොග රහිතයෝ යැ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්නේ මට කියන්නේ නම්, මේ ඒ කාරණය යි එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි ද, ඒ කාරණය නො වේ.”

6 “අකිරියවාදෙ භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අකිරියවාදෙ සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ අකිරියං වදාමි කායදුච්චරිතස්ස චජි-
දුච්චරිතස්ස මනොදුච්චරිතස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අකිරියං වදාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අකිරියවාදෙ සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

7. “උචේද්දවාදෙ භවං ගොතමො”ති. “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘උචේද්දවාදෙ සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, උචේද්දං වදාමි රාගස්ස දෝසස්ස මොහස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං උචේද්දං වදාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘උචේද්දවාදෙ සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

8 “ජෙගුච්ඡි භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘ජෙගුච්ඡි සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, ජෙගුච්ඡාමි කායදුච්චරිතෙන චජිදුච්චරිතෙන මනොදුච්චරි-
තෙන අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපන්නියා ජෙගුච්ඡාමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘ජෙගුච්ඡි සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි.”

9 “වෙනසිකො භවං ගොතමො”ති “අප්පි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘වෙනසිකො සමණො ගොතමො’ති අහං හි බ්‍රාහ්මණ, විනයාය ධම්මං දෙසෙමි රාගස්ස දෝසස්ස මොහස්ස අනෙකච්චිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං විනයාය ධම්මං දෙසෙමි අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය ‘වෙනසිකො සමණො ගොතමො’ති නො ච ඛො යං ත්වං සක්කාය වදෙසි”

6. “භවත් ගෞතමයෝ අක්‍රියවාදිහු ය’යි .“බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘අකිරියවාදිහ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, ඒ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම කායදුඛවර්තයාගේ වාග්දුඛවර්තයාගේ මනෝදුඛවර්තයාගේ නොකිරීම කියමි සෙසු ලාමක අකුශල ධර්මයන්ගේ නොකිරීම කියමි. බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘අකිරියවාදිහ’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය මේ ඒ කරුණයි එහෙත් යමක් සඳහා තෝ කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

7 “භවත් ගෞතමයෝ උචෙත්ථවාදිහු ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘උචෙත්ථවාදිහු’ යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම් ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි රුක්‍ෂයාගේ දෙවමයාගේ මොහයාගේ නැසීම කියමි සෙසු අකුශල ධර්මයන්ගේ නැසීම කියමි. බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘උචෙත්ථවාදිහු’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය. එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

8 “භවත් ගෞතමයෝ පිළිකුල් කරන්නෝ ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘ජෙගුවජ් ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි කායදුඛවර්තය, වාග්දුඛවර්තය, මනෝදුඛවර්තය පිළිකුල් කරමි සෙසු ලාමක අකුශලධර්මයන්ට පැමිණීම පිළිකුල් කරමි බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘ජෙගුවජ් ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ.”

9 “භවත් ගෞතමයෝ නාශකයෝ ය’යි ” “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘නාශකයෝ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ අතීතය බ්‍රාහ්මණය, මම වතාහි රාගයාගේ දොමයාගේ මොහයාගේ විතාශය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරමි සෙසු ලාමක අකුශලධර්මයන්ගේ විතාශය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරමි බ්‍රාහ්මණය, ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ ‘වෙනයිකයෝ= නාශකයෝ ය’යි මොනොවට කියන තෙතැන්හේ යම් කරුණෙකින් මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ ”

10 “නපසි භවං ගොතමෝ”ති “අඤ්ඤි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නපසි සමණො ගොතමෝ’ති කපතීයානං බ්‍රාහ්මණ, පාපකෙ අකුසලෙ ධ්වෙම වදුම කායදුච්චරිතං චිත්තදුච්චරිතං මනෝදුච්චරිතං යස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, නපතීයා පාපකා අකුසලා ධම්මා පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා, නමං නපසිති වදමි නපාතකස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, කපතීයා පාපකා අකුසලා ධම්මා පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘නපසි සමණො ගොතමෝ’ති. තො ච ඛො යං ඤං සංඛාය වදෙයි ”

11 “අපගබ්‍හො භවං නොගමෝ”ති. “අඤ්ඤි ඛෙවස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අපගබ්‍හො සමණො නොගමෝ’ති යස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, ආයතීං ගබ්‍ගසෙය්‍යා පුතඛිතවාහිතිබ්බහති පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා, නමං අපගබ්‍හො’ති වදමි නපාතකස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ, ආයතීං ගබ්‍ගසෙය්‍යා පුතඛිතවාහිතිබ්බහති පටිණං උච්ඡින්නාමුලා නාලාවඤ්ඤානා අනභාවකතා ආයතීං අනුපපාදංඛමා අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ පරියායො යෙන මං පරියායෙන සමමා වදමානො වදෙය්‍ය ‘අපගබ්‍හො සමණො නොගමෝ’ති තො ච ඛො යං ඤං සංඛාය වදෙයි ”

12. “සෙය්‍යපාපි බ්‍රාහ්මණ කුක්කුචියා අණ්ඩානි අට්ඨි වා දස වා දොදස වා, තානස්ස කුක්කුචියා සමමා අභිසම්මානාති සමමා පරිසෙදිතාති සමමා පරිභාචි-තාති, යො හු ඛො තෙසං කුක්කුචච්ඡාපකානං පස්මතරං පාදතඛිඛාය වා මුඛතුණ්ඛකෙත වා අණ්ඛකොසං පදලෙභා සොච්ඡා අභිතිබ්බිජ්ජය්‍ය කිතාති ස්වාස්ස චචතීයො ජෙට්ඨා වා කතිට්ඨා වා’ති ‘ජෙට්ඨා’ති’ස්ස හො ගොතම චචතීයො, සො හි තෙසං ජෙට්ඨා ගොති’ති එවමෙව ඛො අහං බ්‍රාහ්මණ අවිජ්ජාගතාය පජාය අණ්ඛභූතාය පරිසෙදාධාය අවිජ්ජාණ්ඛකොසං පදලෙභා එකො’ව ලොකෙ අනුතතරං සමමාසමෙබ්බං අභිසමුද්ඛො ස්වාහං බ්‍රාහ්මණ, ජෙට්ඨා සෙට්ඨා ලොකස්ස ”

10 “භවත් භෞතමයෝ අනුත්තරත්තෝය”යි “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ශ්‍රමණ භෞතමයෝ ‘තවත්තෝය’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය “බ්‍රාහ්මණය, මම් වතාහි කායදුශ්චරිතය වාග්දුශ්චරිතය මනෝදුශ්චරිතය තැවිය යුතු කොට කියමි බ්‍රාහ්මණය, යමකුගේ වතාහි තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධර්මයෝ ප්‍රතිණ වෙද්ද, උදුරණ ලද මුල් ඇත්තෝ වෙද්ද, මුදුන සුන් තල් ගසක් මෙන් කරුණ ලද්දේ වෙද්ද, තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලද්දේ වෙද්ද, මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාව ඇත්තෝ වෙද්ද, මම් ඔහුට ‘තපස්සි’ (තවත්තා)’ යි කියමි බ්‍රාහ්මණය, තථාගතයන්ගේ වූ කළි තැවිය යුතු ලාමක අකුශලධර්මයෝ ප්‍රතිණයහ උදුරණ ලද මුල් ඇතියහ මුදුන සුන් තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලදහ තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලදහ මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාව ඇතියහ බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් මොහොවට කියන තෙතැත්තේ ‘ශ්‍රමණ භෞතම තෙමේ තපස්සි යැ’යි මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කාරණය යි එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කරුණ නො වේ ”

11 “භවත් භෞතමයෝ අපගභීර්යෝය”යි. “බ්‍රාහ්මණය, යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ භෞතම තෙමේ අපගභීර්යෝය’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, ඒ මේ කරුණ ඇත් ම ය බ්‍රාහ්මණය, යමකුගේ මතු මවු ගැබ හෝතාබව, තැවත භවයෙහි ඉපදීම ප්‍රතිණ ද, උදුරණ ලද මුල් ඇත්තේ ද, සුන් මුදුන ඇති තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලද ද, තැවත නො හට ගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලද ද, මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාවය ඇත් ද, ඔහුට මම් ‘අපගභී’ය යි කියමි බ්‍රාහ්මණය, තථාගත-යන්ගේ මතු මවුගැබ ශයනය, තැවත භවයෙහි ඉපදීම ප්‍රතිණ ය. උදුරණ ලද මුල් ඇත්තේ ය සුන් මුදුන ඇති තල්ගසක් මෙන් කරුණ ලද ය තැවත නොහටගන්නා පරිද්දෙන් කරුණ ලදය මත්තෙහි නූපදනා ස්වභාවය ඇත්තේ ය යම් කරුණෙකින් ‘ශ්‍රමණ භෞතමයෝ අපගභී හ’යි මොහොවට කියන තෙතැත්තේ මට කියන්නේ නම්, බ්‍රාහ්මණය, මේ ඒ කරුණ ය එහෙත් තෝ යමක් සඳහා කියයි නම්, ඒ කාරණය නො වේ ”

12 “බ්‍රාහ්මණය, යම්හේ කිකිළියගේ බීජයෝ අටෙක් හෝ දහයෙක් හෝ දෙළොහෙක් හෝ වෙත් ද, උභු කිකිළිය විසින් මත්තෙහි හෙව රක්තා ලද්දහ ද, මනා කොට උණුසුම් ගන්වන ලද්දහ ද, මනා කොට කුකුළුගද ගන්වන ලද්දහ ද, ඒ කුකුළුපාටියන් අතුරෙන් යමෙක් සිය පාතියසිලින් හෝ මුවතුඩින් හෝ බිජුකටුව පළා ගෙන සියල්ලන්ට පළමුවෙන් සුවයෙන් නික්-මෙන්නේ ද, කිම, හේ දෙවු ය යි හෝ කනිවු ය යි හෝ කිය යුතු වන්නේ ද?” “භවත් භෞතමයෙහි, හේ දෙවු ය යි කිය යුතු වන්නේ ය හෙ නෙමේ ඔවුන් අතුරෙන් දෙවු වෙයි ” “බ්‍රාහ්මණය, එපරිද්දෙන් ම මම් අවිදු නැමැති බිජුවට තුළ වූ, අවිදු නැමැති අණකිකොෂයෙන් හාත්පසින් බැදුනා වූ සතභවතියා අතුරෙන් අවිදු නැමැති බිජුකටුව පළාගෙන සියලු ලෝකසත්තව්‍යයෙහි අද්වතිය වූයෙම් නිරුත්තර වූ සමාක්සම්බෝධිය ප්‍රතිවෙධ කෙළෙමි. බ්‍රාහ්මණය, ඒ මම් ලොවට දෙවු ද වෙමි. සෙට ද වෙමි.

13. අරභං ඛො පන මෙ බ්‍රාහ්මණ, වරියං¹ අහොසි අසලලිතං උපට්ඨිතා සති අසමුච්ඡාදිතා පසස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො සමාහිතං චිත්තං එකග්ගං සො ඛො අහං බ්‍රාහ්මණ, විවිදෙවච කාමෙහි විවිදව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතකකා සවිචාරං විචෙකප්පං පිනිසුඛං පඨමං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං විතකකවිචාරානං චූපසමා අජ්ඣාතානං සම්පසාදනං වෙනසො එකාදිභාවං අවිතකකං අට්ඨාරං සමාහිප්පං පිනිසුඛං දුතියං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං පිතියා ච විරාගා උපෙකකො ච විහාසිං සතො ච සම්පජ්ජානො සුඛං ච කායෙත පටිසංවෙදෙසිං යං තං අරියං ආවිකානනි 'උපෙකකො සතිමා සුඛවිහාරි'ති, නං තතියං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං සුඛස්ස ච පහාණා දුක්ඛස්ස ච පහාණා පුබ්බෙව සොමනස්සද්ධෙතස්සානං අත්ථානමා අදුක්ඛමිසුඛං උපෙකකාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤාතං උපසම්පජ්ජ විහාසිං.

14 සො එවං සමාහිතෙ විතතා පරිසුද්ධෙ පරියොදනෙ අතඤ්ඤෙ විගතූපකකිලෙසෙ මුදුගුතෙ කම්මනියෙ සිතෙ ආකෙර්ප්පතෙන පුබ්බෙ- නිවාසානුස්සකිඤ්ඤාය චිත්තං අභිනිත්තාමෙසිං සො අතෙකවිහිතං පුබ්බෙ- නිවාසං අනුස්සරාමි, සෙය්‍යපිදං එකමපි ජාතියං දෙව'පි ජාතියො නිස්සො'පි ජාතියො චතස්සො'පි ජාතියො පඤ්ච'පි ජාතියො දස'පි ජාතියො විසමපි ජාතියො තිංසමපි ජාතියො චතසාසුසමපි ජාතියො පඤ්ඤසමපි ජාතියො ජාතිසතමපි ජාතිසහස්සමපි ජාතිසතසහස්සමපි, අතෙකෙ'පි සංවට්ටකපෙප අතෙකෙ'පි විවට්ටකපෙප අතෙකෙ'පි සංවට්ටිවට්ටකපෙප, 'අමුත්‍රාසිං එවංනාමො එවංගොතොනා එවංවණේණා එවමාගාරො එවංසුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී එවමාසු- පරිසරොනො සො තතො චූතො අමුත්‍ර උදපාදිං තත්‍රාපාසිං එවනාමො එවං- ගොතොනා එවංවණේණා එවමාගාරො එවංසුඛදුක්ඛපටිසංවෙදී එවමාසුපරි- යතොනො සො තතො චූතො ඉධුපපතොනා'ති. ඉති සාකාරං සඋදෙසං අතෙක- විහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, රතනියා පඨමෙ යාමෙ පඨමා විජ්ජා අධිගතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා, තමො විගතො, ආලොකො උප්පන්නො, යථා තං අප්පමන්නස්ස ආතාපිකො පහිත්තනස්ස විහරතො අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, පඨමාභිනිබ්බිදා අහොසි කුක්කුට්ඨි- පකස්සොව අණ්ඩකොසමහා

¹ වරියං, මජ්ඣං.

13 බ්‍රාහ්මණය, (බෝමාල හුන්) මා විසින් වඩන ලද වීර්‍යය නො හැකුළුවේ ව්‍ය සිහිය එළඹ සිටියේ නොනවුයේ ය (තාමරුප) කය සංහිදුනේ දරුට රහිත විය සිත අරමුණෙහි මොනොවට පිහිටියේ එකඟ විය බ්‍රාහ්මණය, ඒ මම කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුලලබ්‍රමයන්ගෙන් වෙන් ව ම විතකී සහිත වූ විවාර සහිත වූ විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සැපය ද ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි. විතකීවිවාරයන්ගේ සංහිදීමෙන් සිය සතන්හි හටගත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත වූ, විතනයාගේ එකඟ බව ඇති, විතකී රහිත වූ විවාර රහිත වූ සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති ද්විතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි ප්‍රීතියෙන් ද වෙන් වීමෙන් ධ්‍යානොපෙක්‍ෂාව ඇත්තෙමි වාසය කෙළෙමි. සිහි ඇත්තෙමි, සමාස්ප්‍රඥවෙන් යුක්ත වූයෙමි, කයින් සුවය වින්දෙමි යම් ධ්‍යානයක් හේතු කොට ගෙන, ඒ පුද්ගලයා 'උපෙක්‍ෂාවෙන් යුක්තයෙක, සිහියෙන් යුක්තයෙක, සුඛ විහරණ ඇත්තෙකැ'යි බුද්ධාදී ආර්‍යයෝ ප්‍රකාශ කෙරෙත් තමි, ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි සාධිකසුඛයාගේ ද කායික දුඃඛයාගේ ද ප්‍රභාණයෙන්, පලමුවෙන් ම සොම්නස් දෙමිනස් පහ ව යාමෙන් දුක්වෙදනා තැනි සුඛවෙදනා ද තැනි, උපෙක්‍ෂාවෙන් හටගත් සිහිය පිළිබඳ පිරිසිදුබව ඇති වතුථිධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කෙළෙමි.

14 ඒ මම මෙසේ සිත වතුථිධ්‍යානයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, උපෙක්‍ෂා-සමාහිතපරිශුද්ධියෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාසාර වූ කල්හි, පහ වූ රාගාදී අභිනිශ්චය ඇති වූ කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, මාදු වූ කල්හි, අභිඤ්ඤාමයට හුදුසු ව පිරිසිදුබවිආදියෙහි සිටි කල්හි, අවල බවට පත් කල්හි, පෙර වුසු කඳපිළිවෙල සිහි කිරීමේ නුවණ පිණිස සිත තැබූයෙමි ඒ මම තත්වැදුරුම් වූ පෙර වුසු කඳපිළිවෙල සිහි කරමි ඒ මෙසේ සි එක් ජාතියක් ද, ජාති දෙකක් ද, ජාති තුනක් ද, ජාති සතරක් ද, ජාති පහක් ද, ජාති දසයක් ද, ජාති විස්සක් ද, ජාති තිසක් ද, ජාති සතළිසක් ද, ජාති පණසක් ද, ජාති සියයක් ද, ජාති දහසක් ද, ජාති ලක්‍ෂයක් ද, නොයෙක් තත්තා කල්පයන් ද, නොයෙක් වැඩෙන කල්පයන් ද, නොයෙක් තත්තා වැඩෙන කල්පයන් ද සිහි කරමි කෙසේ ද? යත් අසෝ තැන මෙබඳු නම් ඇත්තෙමි, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇත්තෙමි, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙමි, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙමි, මෙබඳු සුවදක් විඳින්නෙමි, මෙබඳු ආයු කෙලවර කොට ඇත්තෙමි විම ඒ මම එයින් වූත වූයෙමි අසෝ තැන උපනිමි එහි ද මෙබඳු නම් ඇත්තෙමි, මෙබඳු ගෝත්‍ර ඇත්තෙමි, මෙබඳු පැහැ ඇත්තෙමි, මෙබඳු ආහාර ඇත්තෙමි, මෙබඳු සැප දුක් අනුභව කරන්නෙමි, මෙබඳු ආයුෂ කෙලවර කොට ඇත්තෙමි විම ඒ මම එයින් වූත වූයෙමි මෙහි උපනිමි නිසා යි මෙසේ ආකාර සහිත වූ තාමගොත්‍රාදී උදෙසිමි සහිත වූ තත්වැදුරුම් වූ පෙර වුසු කඳ-පිළිවෙල සිහි කරමි බමුණ, මා විසින් රැයෙහි පෙරයමිහි දී මේ පෙර වුසු කඳ පිළිවෙල සිහි කරණ නුවණ තැමැති ප්‍රථම විද්‍යාව ලබන ලදී අවිද්‍යාව නසන ලදී විද්‍යාව පහල විය මෝහ නැමැති අඳුරුතැනුයේ ය ප්‍රඥ නැමැති ආලෝකය පහල විය සමාහිතවිප්‍රවාසයෙන් අප්‍රමතන වූ කෙලෙස් නවන ජයබියෙන යුක්ත ව අභිප්‍රේනාථී සිද්ධිය කෙරෙහි යොමු කරණ ලද සිත් ඇති ව වාසය කරන්නහුට යම්සේ ද මටත් එසේ ය බමුණ, බිජුවටින් කුකුළුපැටියාගේ තිත්මිම මෙන් මාගේ මේ පලමු වත නික්මීම විය.

15 සො එවං සමාභිනෙ විතෙත පරිසුද්ධො පරියොදනෙ අනඛගණේ විගතූපකාකිලෙසෙ මුදුහුතෙ කමමනියෙ ධීනෙ ආනෙජ්ජපනෙත සත්තාතං චුතුපපානඤ්ඤාණංය විතතං අභිනින්නාමෙසිං සො දිබ්බෙත චක්ඛුතා විසුද්ධො¹ අතික්කන්නමානුසකෙත සතෙත පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණීතෙ සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතෙ දුගගතෙ යථාකමමුපගෙ සතෙත පජාතාමි, “ඉමෙ චත භොනෙතා සත්තා කායදුච්චරිතෙත සමන්නාගතා වචි- දුච්චරිතෙත සමන්නාගතා මනොදුච්චරිතෙත සමන්නාගතා අරියාතං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකමමසමාදාතා තෙ කායස්ස භෙද පරමමරණං අපායං දුගගතං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා, ඉමෙ චා පත භොනෙතා සත්තා කායසුචරිතෙත සමන්නාගතා වචිසුචරිතෙත සමන්නාගතා මනොසුචරිතෙත සමන්නාගතා අරියාතං අනුපවාදකා සමමාදිට්ඨිකා සමමාදිට්ඨිකමමසමාදාතා තෙ කායස්ස භෙද පරමමරණං සුගතීං සග්ගං ලොකං උපපන්නා”ති ඉති දිබ්බෙත චක්ඛුතා විසුද්ධො¹ අතික්කන්නමානුසකෙත සතෙත පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණීතෙ සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතෙ දුගගතෙ යථාකමමුපගෙ සතෙත පජාතාමි අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, රතතියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දුතියා විජ්ජා අබ්බතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උපපන්නා, තමො විහතො, ආලොකො උපපන්නො, යථා තං අපමත්තස්ස ආතාපිතො පතිත- තතස්ස විහරතො අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ, දුතියාභිනිබ්බිද අගොසි කුකකු- වච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසමහා

16 සො එවං සමාභිනෙ විතෙත පරිසුද්ධො පරියොදනෙ අනඛගණේ විගතූපකාකිලෙසෙ මුදුහුතෙ කමමනියෙ ධීනෙ ආනෙජ්ජපනෙත ආසවාතං ඛයඤ්ඤාණංය විතතං අභිනින්නාමෙසිං සො ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛසමුදයො’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛ- නිරෝධො’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා’ති යථා- භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං. ඉමෙ ආසවා’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං ආසව- සමුදයො’ති යථා භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං, අයං ආසවනිරෝධො’ති යථා- භූතං අබ්බඤ්ඤාසිං අයං ආසවනිරෝධගාමිනී පටිපදා’ති යථාභූතං අබ්බඤ්ඤාසිං. තස්ස මෙ එවං ජාතතො එවං පස්සතො කාමාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ හවාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ අවිජ්ජාසවා’පි විතතං විමුච්චිත්ථ විමුත්තසමිං විමුත්තමිති ඤ්ඤාණං අගොසි. ඕණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතා කරණීයං, තාපජං ඉත්ථත්තායාති අබ්බඤ්ඤාසිං අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ රතතියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තතියා විජ්ජා අබ්බතා, අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උපපන්නා, තමො විහතො, ආලොකො උපපන්නො, යථා තං අපමත්තස්ස ආතාපිතො පතිතත්තස්ස විහරතො අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණ තතියාභිනිබ්බිද අගොසි කුකකුට්ච්ඡාපකස්සෙව අණ්ඩකොසමහා’ති

1 පරිසුද්ධත කන්ච

15 ඒ මම් මෙසේ සිත වතුළිධායකයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, උපෙක්ඛා සමාහි පරිශුද්ධියෙන් පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාස්වර වූ කල්හි, පහ වූ රුහාදි අභිගණ ඇති කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, මාදුභාවයට පැමිණි කල්හි, අභිඥකම්යට සුදුසු ව පරිශුද්ධිභාවාදියෙහි පිහිටි කල්හි, අවලබවට පත් කල්හි සකඤ්ඤාවෙන් වූත් උපපතති දෙක දැනීම පිණිස සිත නැමුයෙමි ඒ මම් පිරිසිදු වූ, මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැත්තා වූ දිවැසින් වූත වන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද හිත වූ ද ප්‍රණීත වූ ද අභිරුප වූ ද විරුප වූ ද ආසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සන්තියන් දකිමි කම්ය පරිදි පැමිණියා වූ සන්තියන් දකිමි ඒ මෙසේ යි. “ඒකානතයෙන් මේ භවත් සන්තියෝ කායදුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ. වාග්දුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ මනෝදුෂ්ටිතයෙන් යුක්ත වූහ. බුද්ධාදි ආයතීයන්ට ගතී කරන්නෝ වූහ විපරිතදූෂටි ඇත්තෝ වූහ. මිථ්‍යාදූෂටි-යෙන් ගන්නා ලද තාතාවිධ කම් ඇත්තෝ වූහ ඔහු කාබුත් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ හෙයින් අපාය නම් වූ දුක පිහිටි තැන හෙයින් දුගහති නම් වූ, (නො කැමැත්තෙන් ම) පතිත වන හෙයින් විනිපාත නම් වූ තරකයට පැමිණියාහු ය මේ භවත් සන්තියෝ චිතාහි කායසුවරිතයෙන් වාක්සුවරි-තයෙන් මනසුවරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ය. ආයතීයන්ට ගතී නො කරන්නෝ වූහ. සමාග්දූෂටියෙන් යුක්තයෝ ය. සමාග්දූෂටියෙන් ගන්නා ලද තාතාවිධ කම් ඇත්තෝ වූහ ඔහු කාබුත් මරණින් මතු මනා ගති ඇති හෙයින් සුගති නම් වූ දිව්‍යලොකයට පැමිණියාහු ය” යි මෙසේ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති පිරිසිදු දිවැසින් වූත වන්නා වූ ද උපදින්නා වූ ද හිත වූ ද ප්‍රණීත වූ ද අභිරුප වූ ද විරුප වූ ද ආසා වූ ද දිළිඳු වූ ද සන්තියන් දකිමි කම්ය වූ පරිදි පැමිණියා වූ සන්තියන් දකිමි. බ්‍රාහ්මණය, මා විසින් රැය මැදුම්යම්හි මේ දවිතිය විද්‍යාව වූ දිව්‍යඥානය ලබන ලදී අවිද්‍යාව නසන ලදී විද්‍යාව පහල විය මෝහ අදුර පහ විය ප්‍රඥ ලෝකය පහල විය අප්‍රමාදී වූ කෙලෙස් නවන විශතීයෙන් යුක්ත වූ නිවන් පිණිස මෙහෙයන ලද සිත් ඇති ව වසන්තසුට යම් සේ නම් එමෙහි බ්‍රාහ්මණය, බිජුවටින් කුකුළු පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ දවිතිය වූ නික්මීම විය

16 ඒ මම් මෙසේ සිත වතුළිධායකයෙන් සමාහිත වූ කල්හි, පිරිසිදු වූ කල්හි, ප්‍රභාස්වර වූ කල්හි, පහ වූ රුහාදි අභිගණ ඇති කල්හි, පහ වූ උපකෙලය ඇති කල්හි, සිත වහි භාවයට පැමිණි කල්හි, අභිඥකම්යට සුදුසු ව පරිශුද්ධිභාවාදියෙහි පිහිටි කල්හි, නොසැලී සිටි කල්හි, ආසුවක්ඛාසකරඥානය පිණිස හෙවත් මගනුවණ පිණිස විදසුන් සිත නැමුයෙමි ඒ මම් මේ දුක යැ යි තත් වූ පරිද්දෙන් දකිමි. මේ දුක ගටගැණීමට හේතුවැ යි තත් වූ පරිද්දෙන් දකිමි මේ දුකකිනිරෝධය යි තත් වූ පරිදි දකිමි. මේ දුකකිනිරෝධයට = නිවණට යන පිළිවෙත ය යි තත් වූ පරිදි දකිමි මොහු ආසුවයෝ යි තතු සේ දකිමි මේ ආසුවයන්ගේ හට ගැණීමට හේතුව ය යි තතු සේ දකිමි මේ ආසුවනිරෝධය යි තතු සේ දකිමි. මේ ආසුවනිරෝධ-ගාමිනී ප්‍රතිපතති ය යි තතු සේ දකිමි මෙසේ දන්නා වූ මෙසේ දක්නා වූ ඒ මාගේ සිත කාමාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය භවාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය අවිද්‍යාසුවයෙන් ද මිදුනේ ය සිත මිදුනු කල්හි මිදිතැ යි නුවණ පහල විය ඉපදීම ඤිණ විය මග බබ්භර වෑස නිමවන ලදී සිවු මග කටයුතු කරණ ලද්දේ ය. මේ බව (කෙලෙසුන් නැසීම) පිණිස අත්‍ය වූවක් තැනැ යි දකිමි. බ්‍රාහ්මණය, රෑ පාසුළුයමෙහි මේ තානියවිද්‍යාව (ආසුවක්ඛාසකරඥානය) අවබෝධ කරණ ලද්දේ ය අවිද්‍යාව නසන ලදී ආයතීයවිඥානවිද්‍යාව උපත මොහානිකාරය නැසින. ප්‍රඥලෝකය පහල විය අප්‍රවිහන වූ ඥානලෙස් නවන විශතීයෙන් යුක්ත වූ නිවන් පිණිස මෙහෙයන ලද සිත් ඇති ව වසන්තසුට යම් සේ ද, එසේ ය. බ්‍රාහ්මණය, බිජුවටින් කුකුළු පැටියාගේ නික්මීම මෙන් මාගේ මේ තුන්වන නික්මීම යි

17 එවං වුතෙන චෙට්ඨකස්සා බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච.
 “ජෙට්ඨො භවං ගොතමො සෙට්ඨො භවං ගොතමො අභික්ඛන්තං හො
 ගොතම, අභික්ඛන්තං හො ගොතම, සෙය්‍යථාපි හො ගොතම නික්ඛුජ්ජිතං වා
 උක්ඛුජ්ජය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මූලුහස්ස වා මග්ගං ආචිකෙඛය්‍ය,
 අක්කිකාරෙ වා තෙලපථේජාතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තො රුපානි දක්ඛින්නීති,
 එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අතෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො එසාහං
 භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච උපාසකං මං භවං
 ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතං. අභිවාසෙතු ච මෙ
 භවං ගොතමො වෙරඤ්ඤායං වස්සාවාසං සද්ධිං භික්ඛුසංඝෙසනා”ති

18. අභිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන අථ බො වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණො
 භගවතො අභිවාසනං විදිකා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙකා පදක්ඛිණං
 කකාමි

19. තෙන බො පන සමයෙන චෙට්ඨස්සා දුබ්භිකා හොති දථිතිකා
 සෙතට්ඨිකා සලාකාවුත්තා න පුක්ඛං උඤ්ඤන්ත පග්ගහෙන යාපෙතුං තෙන
 බො පන සමයෙන උත්තර්ග්ගපථිකා අස්සවාණ්ණිජා පඤ්චමන්තෙති අස්සත්තෙති
 වෙරඤ්ඤං වස්සාවාසං උපගතා තොන්ති තෙති අස්සමණ්ඩලිකාසු භික්ඛුතං
 පඤ්චපඤ්චුලකං පඤ්ඤාතතා හොති භික්ඛු පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙකා
 පත්තවිචරමාදාය වෙරඤ්ඤං පිණ්ඩාය පටිසිකා පිණ්ඩං අලහමානා අස්සමණ්ඩලි-
 කාසු පිණ්ඩාය වරිකා පඤ්චපඤ්චුලකං ආරාමං හරිකා උදුක්ඛලෙ කොට්ටෙකා
 කොට්ටෙකා පරිභුඤ්ඤන්ති. ආයස්මා පනානඤ්ඤ පඤ්චුලකං සිලායං පිංසිකා
 භගවතො උපතාමෙති තං භගවා පරිභුඤ්ඤන්ති

20 අස්සොසි බො භගවා උදුක්ඛලසද්දං -ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති,
 ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති කාලං විදිකා පුච්ඡන්ති, කාලං විදිකා න පුච්ඡන්ති
 අත්ථසංභිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති, තො අත්ථසංභිතං අත්ථසංභිතෙ සොදු-
 ඝාතො තථාගතානං දථිතාකාරෙහි බුද්ධා භගවන්තො භික්ඛු පරිපුච්ඡන්ති
 ‘ධම්මං වා දෙසෙස්සාමි සාවකානං වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙස්සාමා’ති -

අථ බො භගවා ආයස්මන්තං ආනාඤ්ඤං ආමන්තෙසි “කිං නු බො සො
 ආනඤ්ඤ උදුක්ඛලසද්දෙ”ති අථ බො ආයස්මා ආනඤ්ඤ භගවතො එතමිත්ථං
 ආරොවෙසි “සාධු සාධු ආනඤ්ඤ, තුමෙහති ආනඤ්ඤ, සප්පරිසෙහි චිජ්තං
 පච්ඡිමා ජනතා සාලිමංසොදනං අතිමඤ්ඤදිස්සන්ති,

17 මෙසේ වදාළ කල්හි ඒ වෙරඤ්ජ බමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කෙළේ ය “භවත් ගෞතමයෝ ජ්‍යෙෂ්ඨයා ශ්‍රේෂ්ඨයා භවත් ගෞතමයෙනි, ඉතා මැනවි භවත් ගෞතමයෙනි, ඉතා මැනවි. භවත් ගෞතමයෙනි, යම්සේ යටිකුරු කරණ ලද්දක් උඩුකුරු කරන්- නේ ද, වසන ලද්දක් විවෘත කරන්නේ ද, මං මුළු වුවකුට මග කියන්නේ ද, ඇස් ඇත්තෝ රු දකින්නා සි අඳුරෙහි තෙල්පතකක් දල්වන්නේ ද, මෙ පරිද්දෙන් ම භවත් ගෞතමයන් විසින් තන් අයුරින් දහම් දෙසන ලදී මම් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද සරණ යම් භවත් ගෞතමයෝ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගියා වූ උච්ඡවකු කොට මා සලකන්නා භවත් ගෞතමයෝ භික්ෂු සංඝයා සමග මට අනුග්‍රහය පිණිස වෙරඤ්ජා නුවර වස් විසීම ද ඉවසන්නා” යි

18. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුෂ්ණිමිභාවයෙන් එය ඉවසුණේක ඉක්බිති වෙරඤ්ජ බමුණු තෙමේ බුදුරජානන් වහන්සේගේ ඒ ඉවසීම දැන හුතස්තෙහි නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය

19 එකල්හි වෙරඤ්ජා නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු භික්ෂාව ඇත්තේය ජීවිතයත් මරණයත් අතර පැවැති දෙ-අදහස් ඇත්තේ ය තැන තැන විසුලු මිනිසුන්ට වලින් යුක්ත ය (තොහොත් ‘තෙතට්ඨිකා’ නම් සසාරයෙහියෙන් යුක්ත ය) කුසපත් බෙදා කරණ දිවිපැවැත්ම ඇත්තේ ය (තොහොත් කුරු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තේ ය) පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නොවන තැනෙක් විය. එකල්හි උත්තරාශ්වයෙන් පැමිණි අස්වෙලෙන්නේ පන්සියක් පමණ වූ අසුන් සමග වස් සාරමස විසීමට වෙරඤ්ජාවට පැමිණියාහු වෙත් ඔවුන් විසින් අස්මඩුලුවල දී භික්ෂුන්ට යවහැල් පත පත පිහිටුවන ලද්දේ වෙයි. භික්ෂුහු පෙරවරු කාලයෙහි හැර පෙරෙව පා සිවුරු ගෙණ වෙරඤ්ජාවට පිඩු පිණිස පිවිස පිඩු තො ලබන්නාහු අස්මඩුලුවල පිඩු සිඟා ඇවිද යවහැල් පත පත අරමට ගෙණවුත් වතෙහි ලා කොටා වලඳන් ආයුෂ්මත් වූ ආනන්ද සථවිර තෙමේ යවහැල්පතක් ගලෙහි ලා අඟිරු (මී සකුරු යොදා) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිගන්වයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එය වලඳනසේක.

20. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වතෙහි මොහොල් ගැටෙන හඬ ඇසුණේක -තථාගතවරයෝ කරුණ දන්නාහු ද විවාරත් දන්නාහු ද නො විවාරත් කල් දැන විවාරත් කල් දැන නොවිවාරත් තථාගතවරයෝ වැඩ සහිත වූවක් ම විවාරත් අවැඩ සහිතයක් නො විවාරත් අතපි සහිත වචන විෂයයෙහි තථාගතවරයන්ගේ සේතුසානය (එබඳු වචන කීමෙහි සිත මොග්ගෙන් නැසුනේ ම) වෙයි භාග්‍යවත් බුදුවරු “දහම් හෝ දෙසන්නෙමු සච්චන්ට සිකපද යෝ පණවන්නෙමු” යි දෙ කරුණෙකින් භික්ෂුන් පිළිවිසින් -

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමැතු සේක “ආනන්දය, ඒ වතෙහි මොහොල් ගැටෙන හඬ කීමෙන් ද?” ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කෙළේ ය “ආනන්දය, මැනවි, මැනවි සත්පුරුෂ වූ නොප විසින් දුර්භික්ෂය ද ලොභය ද දිවක ලදී පශ්චිමජනතාව මස් හා හැල්සාල්බතට පවා අවමන් කරයි” වදාළ සේක.

21 අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො යෙන භගවා හෙත්ථපසංකම උපසඛකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙද්වා එකමන්තං නිසීදි එකමන්තං නිසින්නො බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භගවන්තං එතදවොච “එතරති නනෙත වෙරඤ්ජා දුබ්භිකං දච්ඡිතිකා සෙතට්ඨිකා සලාකාවුත්තා න සුකරු උද්දෙජ්ඣ පග්ගහෙත යාපෙතුං ඉච්ඡාං භනෙත මහාපස්වියා හෙට්ඨිමං තලං සමපන්නං සෙය්‍යථාපි බුද්ධමිධුං අනීලකං එවමිස්සාදං සාධාහං භනෙත පස්විං පරිවහෙතස්සං, භික්ඛු පපටකොජං පරිභුඤ්ජස්සන්ති”ති

“යෙ සත තෙ මොග්ගලාන, පස්විතිස්සිතා පාණා තෙ කථං කරිස්සාසි”ති

“එකාහං භනෙත පාණං අභිනිවමිතිස්සාම සෙය්‍යථාපි මහාපස්වි යෙ පස්විතිස්සිතා පාණා තෙ තත්ථ සඛකාමෙස්සාමි එකෙත භනෙත පස්විං පරිවහෙතස්සාමි”ති

“අලං මොග්ගලාන, මා ජන රුච්ඡි පස්විං පරිවහෙතං විපලාසමිද්ධස්සා පටිලභෙස්ස”න්ති

“සාධු භනෙත සබ්බො භික්ඛුසඛෙස්ස උත්තරකුරං පිණ්ඩාය ගවෙජ්ජස්ස”ති

“අලං මොග්ගලාන, මා තෙ රුච්ඡි සබ්බස්ස භික්ඛුසඛස්ස උත්තරකුරං පිණ්ඩාය ගමෙත ’න්ති

22 අථ බො ආයස්මතො ආරිපුත්තස්ස රතොගතස්ස පතිසලාතා වුට්ඨිතො චංචං චෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි “කතමෙසානං බො බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි’ කතමෙසානං බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

23 අථ බො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායණගසමයං පතිසලාතා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තොනුපසඛකම උපසඛකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙද්වා එකමන්තං නිසීදි එකමන්තං නිසින්නො බො ආයස්මා සාරිපුත්තො ගගවන්තං එතදවොච “ඉඬ මෙගං භනෙත රතොගතස්ස පතිසලාතස්ස චංචං චෙතසො පරිචිතකො උදපාදි “කතමෙසානං බො බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි’ කතමෙසානං බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

24 “කතමෙසානං බු ටොගතො බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි’ කතමෙසානං බුද්ධානං ගගවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

“ආනට්ඨො ට සාරිපුත්ත විසඬ්ඨස්ස ගගවතො ට සිත්ඨස්ස ගගවතො ට චට්ඨස්සාය උත්ථෙට්ඨස්ස න චිරට්ඨිතිකං අහොසි ගගවතො ට සාරිපුත්ත භික්ඛුසඛස්ස ආයස්මා ට පභානාගමනාදං ගගවතො ට කිස්සස්ස ගගවතො ට උත්ථෙට්ඨස්ස අහොසි”ති

21 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද පසෙක හුන්හ. පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “වහන්ස, දැන් චේරඤ්ඤා නුවර දූතයෝ ලාභිය යුතු වූ භික්ෂුව ඇත්තේ ය ජිවිතය පිළිබඳ ව දෙඅනෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැන තැන විසුල මිනිඳැව ඇත්තේ ය (නොහොත් වැලඳුනු සෙනටකිකා නම් සසාරෝගය ඇත්තේ ය) ලග බෙදීමෙන් දිවි පවත්වන්නක් වෙයි පිටු සිහිමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු නොවන්නක් වෙයි. වහන්ස, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරි රසයෙන් සමෘද්ධ වෙයි. පිලවුන් තැනි මිවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භික්ෂුහු පැවිවිරසය වලඳත්වා’යි මම පොළොව පෙරලන්නෙමි නම් මැනවි” යනු යි

“මුගලන, යම් ඒ පොළොව ඇසුරු කළ ප්‍රාණීහු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්නෙහිද?”

“වහන්ස, මම පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්නෙමි පොළොව ඇසුරු කළ ඒ ප්‍රාණීන් එයට මැරු කරන්නෙමි අනිත් අනිත් පොළොව පෙරලන්නෙමි.”

“මුගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරළීම නොපට රුචි නො වේවා සත්‍යයෝ විතතවිපයඝායයට පවා පැමිණෙන්නාහු ය ”

“වහන්ස, සියලු භික්ෂුසංඝයා නෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිටු පිණිස යන්නේ නම් මැනවි ”

“මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවයිනට සියලු භික්ෂුසංඝයාගේ යැම නොපට රුචි නො වේවා.”

22 ඉක්බිති රහොගත වූ, විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ විතතපරිවිතකීයෙක් පහළ විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ ශාරීපුත්‍ර සථවිර තෙමේ පස්වරුයෙහි පලසමවතින් තැඟි සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේය එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබඳු විතකීයෙක් පහළ විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?” යනු යි

24. “වහන්ස, මෙහි කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

“ශාරීපුත්‍රයනි, චිපසංඝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේද සිව් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චෙසංඝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් නො වී ය ශාරීපුත්‍රයනි, කාලාසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කෝනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලී බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් වී” යැ යි වදාළ සේක

21 අථ ඛො ආයස්මා චහාමොගගල්ලානො යෙන භගවා තෙනුපසංකම උපසඞ්කමිතිං ගභවන්තං අභිවාදෙකා ඵකමන්තං නිසීදි ඵකමන්තං නිසීදෙකා ඛො ආයස්මා මහාමොගගල්ලානො ගභවන්තං ඵතද්වොච “ඵතරති භන්තෙ වෙරසැප් දුඛභිකාං දවිභිතිකා සෙයාධිකා සලාකාවුන්තා න සුකරා උසෙද්ධන පයගතෙන යාපෙභුං දුස්සා භන්තෙ මහාපඨපයා තෙවසීමං භල්ලං සමපන්තං සෙයාධිකා චුද්දමිධුං අනිලකං ඵවද්ධසාදං සාධාගං භන්තෙ පස්විං පරිවහොග්ගං, භිකුට්ඨ පඨපකොඡං පරිභුසැප්පසාගා”ති

“යෙ ජන භො ටොගාලලාන, පස්විතිසසිතා පාණා තෙ කථං කපිසසපි?”ති

“ඵකාගං භන්තෙ පාණා අභිනිවුතිසාම සෙයාධිකා මහාපස්වි යෙ පස්විතිසසිතා පාණා තෙ තත්ථ සමායාමෙය්සාම ඵන්තෙ ගන්තො පස්විං පරිවහොග්ගාමි”ති

“අල්ලං මොගගල්ලාන, ඒ භො ජුළුචි පස්විං පරිවහොග්ගං ටපල්ලාසමිති සන්තා පටිලතෙය්සාම”ති

“සාධු ගහොන සබො භිකුට්ඨසමායා ද ජාතරාජං පිණ්ඩාග පපේය්සා”ති

“අල්ලං මොගගල්ලාන, මා තෙ ජුළුචි සමායා භිකුට්ඨසමායා උත්තරකුරං පිණ්ඩාග ගමන”යාමි

22 අථ ඛො ආයස්මාහො සාරිපුත්තස්ස ජයොගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස ඵලං වෙනසො පරිච්ඡින්නෙකා උදපාදි “කතමෙසානං ඛො බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි” කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

23 අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායණංගමියං පතිසල්ලානා චුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසංකම උපසඞ්කමිතිං ගභවන්තං අභිවාදෙකා ඵකමන්තං නිසීදි ඵකමන්තං නිසීදෙකා ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ගභවන්තං ඵතද්වොච “ඉධ මඤ්ඤං භන්තෙ රහොගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස ඵලං වෙනසො පරිච්ඡින්නෙකා උදපාදි “කතමෙසානං ඛො බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි” කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

24 “කතමෙසානං භු ඛො භන්තෙ බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි? කතමෙසානං බුද්ධානං ගභවන්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

“භගවතො ව සාරිපුත්ත ඩිසස්සිස්ස භගවතො ව සිඛිස්ස භගවතො ව චෙස්සතුස්ස බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි භගවතො ව සාරිපුත්ත කකුසන්ධස්ස භගවතො ව ඤානාගමනස්ස භගවතො ව කාස්සපස්ස බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති

21. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද පසෙක හුන්හ. පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “වහන්ස, දෑන් වේරඤ්ජා නුවර දුක සේ ලැබිය යුතු වූ භික්ෂුව ඇත්තේ ය ජීවිතය පිළිබඳ ව දෙඅතෙකින් පැවැති සැක ඇත්තේ ය තැන තැන විසුලු මිනිඳැව ඇත්තේ ය (නොහොත් වැලදුනු සෙතටයිකා නම් සසාරෝගය ඇත්තේ ය) ලහ බෙදීමෙන් දිවි පවත්වන්නක් වෙයි පිඩු සිහිමෙන් ජීවත් වන්නට පහසු නොවන්නක් වෙයි. වහන්ස, මේ පොළොවේ යට පෙදෙස මිහිරිරසයෙන් සමෘද්ධ වෙයි පිලවුන් නැති මිවදයක් යම් සේ ද, එමෙන් රසවත් වෙයි වහන්ස, භික්ෂුහු පාටිවීරසය වලඳත්වා’ යි මම් පොළොව පෙරලන්නෙමි තම් මැනවි” යනු යි

“මුගලන, යම් ඒ පොළොව ඇසුරු කළ ප්‍රාණීහු වෙද්ද, ඔවුනට කුමක් කරන්නෙහි ද?”

“වහන්ස, මම් පොළොව පමණ මහත් වූ එක් අත්ලක් මවන්නෙමි පොළොව ඇසුරු කළ ඒ ප්‍රාණීන් එයට මාරු කරන්නෙමි අතින් අතින් පොළොව පෙරලන්නෙමි.”

“මුගලන, නුසුදුසු ය පොළොව පෙරළීම නොපට රුචි නො වේවා සත්‍යයෝ විතතවිපයඝාතයට පවා පැමිණෙන්නාහු ය ”

“වහන්ස, සියලු භික්ෂුසංඝ නෙමේ උතුරුකුරු දිවයිනට පිඩු පිණිස යන්නේ නම් මැනවි ”

“මුගලන, නුසුදුසු ය උතුරුකුරුදිවයිනට සියලු භික්ෂුසංඝයාගේ යැම නොපට රුචි නො වේවා.”

22 ඉක්බිති රහොගත වූ, විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවීරයන් වහන්සේට මෙසේ වූ විතතපරිචිතකීයෙක් පහල විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ ශාරීපුත්‍ර සථවීර තෙමේ පස්වරුයෙහි පලසමවතින් තැගි සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේය එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර සථවීර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මෙහි රහසිගත වූ විතතවිවෙකයෙන් යුත් වූ මගේ සිතට මෙබඳු විතකීයෙක් පහල විය “කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?” යනු යි

24 “වහන්ස, මෙහි කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී නො වී ද? කවර භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ ශාසනය විරසථාසී වී ද?”

“ශාරීපුත්‍රයනි, විසෙසි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේද සිඬි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද මෙසසකු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් නො වී ය ශාරීපුත්‍රයනි, කාලාසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ජෙත්තාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද, ශාසනය වූ කලී බොහෝ කල් පැවැතුනෙක් දී” යැ යි වදල සේක

25 “වහන්ස, යම් හේතු වෙතින් විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පැවතුනෙක් නො වී නම්, එයට හේතු කවරේ ද? එයට ප්‍රත්‍යය කවරේ ද?”

26 “ශාරීපුත්‍රයෙනි, විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ශ්‍රාවකයන්ට විඤ්ඤානග්‍රහණයෙන් ධර්මය දෙශනා කරන්නට උත්සාහ රහිත වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සුත්ත ය, ගෙය ය, වෙසාකරණ ය, ගාථා ය, උද්‍යාන ය, ඉතිවුත්තක ය, ජාතක ය, අබ්‍රාහ්මය, වෙදලල ය යන තව්‍යාග ශාස්තෘශාසනය සමුද්‍රව්‍ය ද විය. ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද ද නො පණවන ලදී. ආණ්ඩුපාතිමොක්ඛය නො උදෙසන ලදී

27 ඒ භාග්‍යවත් වූ බුදුවරුන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ ද පරිනිවෘත්තයෙන් නානාතාම ඇති, නානාගොත්‍ර ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් පැවිදි වූ යම් පශ්චිමශ්‍රාවක කෙනෙක් වූවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය වහා ම අතුරුදන් කළාහු ය ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම්සේ හත් වැදූරුම් පුෂ්පජාතිහු මලයේ තැන්පත් කරණ ලද්දහු හුයෙන් නොගොතන ලද්දහු ද, යම්සේ ඒ මල් වාතය තෙමේ විසුරුවා ද, අන් තැනකට යවා ද, තුබූ තැනින් පහ කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද? යත් සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් නොගෙනු නෙයිනි. මේ පරිද්දෙන් ම, ශාරීපුත්‍රයෙනි, ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිනිවන් පෑමෙන් ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පිරිනිවන් පෑමෙන් ඒ ශ්‍රාවකයන්ගේ අතැවැසි වූ නානාතාමගොත්‍ර ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් පශ්චිමශ්‍රාවක කෙනෙක් වූවාහු නම්, ඔහු ඒ ශාසනය වහා ම අතුරුදන් කළහ

28 වැලි දු ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරු තමන්ගේ සිතින් ශ්‍රාවකයන් සිත පිරිසිදු දෑන ශ්‍රාවකයන්ට අවවාද කරන්නට උත්සාහ සහිත වූහ ශාරීපුත්‍රයෙනි, පෙර වුවක් කියමි අභිත් සමසක්සමබුද්ධ වූ චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බිහිසුණු වූ එක්තරා වතලාහැබක දී තමන්ගේ සිතින් ඒ මහණුන්ගේ සිත පිරිසිදු දෑන දහසක් මහණුන්ට ‘මෙසේ (තෙකබමොදි) විතකී කරවු (කාමාදි) විතකී නො කරවු. මෙසේ අනිත්‍යාදිවශයෙන් මෙතෙහි කරවු නිත්‍යාදිවශයෙන් මෙතෙහි නො කරවු අකුසල් වූ මෙය දුරු කරවු. කුසල් වූ මෙයට පෑමණ වාසය කරවු’යි අවවාද කරණ සේක, අනුශාසනා කරණ සේක ඉක්බිති ශාරීපුත්‍රයෙනි, අභිත් සමසක්සමබුද්ධ වූ චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ අවවාද කරණු ලබන්නා වූ මෙසේ අනුශාසනා කරණු ලබන්නා වූ ඒ දහසක් මහණුන්ගේ සිත් උපාදාන රහිත ව කාමාදි ආසාවයන්ගෙන් මිදුනේය. - ශාරීපුත්‍රයෙනි, ඒ බිහිසුණු වතලාහැබෙහි මේ බිහිසුණු බව වෙයි අවිතරාග වූ යමෙක් ඒ වත ලාහැබට පිවිසේද, බෙහෙවින් ඔහුගේ ලොබුදුහ ගණි. -

29 යමක් හේතු කොට ගෙන විපසෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද සිඛි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද චේක්‍ෂාභූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ද ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නේ නො වී ද, ශාරීපුත්‍රයෙනි, මේ එයට හේතුව යි. මේ එයට ප්‍රත්‍යය යි ”

30. “වහන්ස, යමක් කරණ කොට ගෙන කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කෝනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් ශාසනය බොහෝ කල් පවත්නක් වී නම්, එයට හේතුව කිම? ප්‍රත්‍යය කිම?”

31. “ශාරිපුත්‍රයෙනි, කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කොනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ශ්‍රාවකයන්ට විඤ්ඤාන වශයෙන් දහම් දෙසන්නව උත්සාහවත් වූහ ඒ බුදුවරුන්ගේ සුත්‍ර-දෙශනා ද, ගාථා සහිත සුත්‍ර දෙශනා ද, අභිධම්මපිටකය හා අත්‍ය අභිග ආට්ඨ අයත් නුටු බුද්ධිවචන ද, ගාථා දෙශනා ද, සොම්නස්මුවා නුවණින් වදාළ දෙශනා ද, ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේකැ’යි දැක්වූ සුත්‍රාන්ත ද, ජාතකදෙශනා ද, ආශ්වායාදිභූතධම්මප්‍රතිසංස්කෘත සුත්‍රාන්ත ද, ප්‍රීතිය හා ඥානය ඇසුරු කළ සුත්‍රාන්ත ද යන නවංග ශාස්තෘශාසනය බොහෝ විය ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවන ලදී පාමොක් උදෙසන ලදී

32. ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන්, ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පරිනිවෘත්තයෙන්, ඒ සමමුඛසමමුඛ ශ්‍රාවකවරයන්ගේ අතැවැසි වූ, තන් වැදූරුම් තම් ගොත් ඇති, තන් වැදූරුම් ජාතියෙන් තන් කුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්චිම ශ්‍රාවක කෙනෙක් වුවාහු තම් ඔහු ඒ ශාසනය ඉතා දීඝි කාලයක් තැබූහ ශාරිපුත්‍රයෙනි, යම්සේ තන්වැදූරුම් පුෂ්පයෝ මලක්තේ තැන්පත් කරණ ලද්දහු හුයෙන් මිනා ව බඳනා ලද්දහු ද, වාතය තෙමේ ඔවුන් නො විසුරුවා ද, අත් නැත-කට නො යවා ද, තුබූ තැනින් පහ නො කෙරේ ද, ඒ කවර හෙයින් ද? යත්: සුදුසු පරිදි ඒ මල් හුයින් ගෙහුහු හෙයින්. මේ පරිද්දෙන් ම ශාරිපුත්‍රයෙනි, ඒ භාග්‍යවත් බුදුවරුන්ගේ පිරිනිවීමෙන්, ඒ බුදුවරුන්ගේ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ පිරිනිවීමෙන්, ඒ සමමුඛශ්‍රාවකයන්ගේ අතැවැසි වූ, නානා තම් ගොත් ඇති, නානාජාතියෙන් නානාකුලයෙන් නික්ම පැවිදි වූ යම් ඒ පශ්චිම ශ්‍රාවක කෙනෙක් වුවාහු ද, ඔහු ඒ ශාසනය බොහෝ දිගු කලක් තැබූහ

33. ශාරිපුත්‍රයෙනි, යම් කරුණෙකින් කකුසද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේත් කොනාගමන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් කාශ්‍යප භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේත් ශාසනය දිගු කල් පවත්නේ වී ද, මේ එයට හේතුව ය, මේ එයට ප්‍රත්‍යය ය” යි වදාළ සේක

34. අථ ඛො ආගසමා ඥාඤ්ජනෙනා උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරා-
සඛනං කරිනිං යෙන භගවා තෙනඤ්ජලීං පණාමේධා භගවන්තං එතදවොච
“එතස්ස භගවා කාලො, එතස්ස සුගත කාලො, යං භගවා සාවකානං සිකඛා-
පදං පඤ්ඤපෙය්‍ය, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං, යථසිදං ඩුගච්චරිතං අභිනිශං
අස්ස චිරච්ඡිතික,”තති

35 “අගමෙහි තිං සාරිපුත්ත අගමෙහි තිං සාරිපුත්ත තථාඥතො‘ච
තථ කාලං ජානියාති න තාව සාරිපුත්ත සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, න උද්දිසති පාතිමොක්ඛං, යථ න ඉධෙකළෙච අසච්චරිතානි
ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති යතො ච ඛො සාරිපුත්ත ඉධෙකළෙච
අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති, අථ සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චරිතානං
ධම්මානං පටිඝාතාය

36 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස
පාඤ්ඤාභවන්ති, යථ න සඛෙස රත්තඤ්ඤාමහත්තං පතොතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත, සඛෙස රත්තඤ්ඤාමහත්තං පතොතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති අථ සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චරිතානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

37 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස
පාඤ්ඤාභවන්ති, යථ න සඛෙස වෙපුලුලිහත්තං පතොතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත සඛෙස වෙපුලුලිහත්තං පතොතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච අසච්-
චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති අථ සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චරිතානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

38 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්-
ඤාභවන්ති, යථ න සඛෙස ලාභග්ගමහත්තං පතොතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත සඛෙස ලාභග්ගමහත්තං පතොතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති අථ සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චරිතානං ධම්මානං
පටිඝාතාය

39 න තාව සාරිපුත්ත, ඉධෙකළෙච අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්-
ඤාභවන්ති, යථ න සඛෙස බ්‍යභුසච්චමහත්තං පතොතා හොති යතො ච
ඛො සාරිපුත්ත සඛෙස බ්‍යභුසච්චමහත්තං පතොතා හොති, අථ ඉධෙකළෙච
අසච්චරිතානි ධම්මා සඛෙස පාඤ්ඤාභවන්ති අථ සථා සාවකානං සිකඛාපදං
පඤ්ඤපෙති, උද්දිසති පාතිමොක්ඛං තෙසඤ්ඤෙච අසච්චරිතානං
ධම්මානං පටිඝාතාය ”

40 නිරිඤ්ඤෙති සාරිපුත්ත, භික්ඛුසඛෙස නිරාදීතවො අපගතකාලකො
සුද්ධො සාරෙ පතිට්ඨිතො ඉමෙසං භි සාරිපුත්ත පඤ්ඤානං භික්ඛුසතානං
යො පච්ඡේදකො භික්ඛු, සො සොතාපතොතො අච්ඡිපාතධම්මො නිශ්පො
සමොඛිපරායණො”ති.

34 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සැබිසුන් තෙරණුවෝ පොරෝණය එකක් කොට පෙරෙව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇදිලි බැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යම් තෙයෙකින් මේ ශාසනය දිගුකල් පවත්නක්, බොහෝ කල් පවත්නක් වන්නේ ද, එසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවන සේක්වා පාමොක් උදෙසන සේක්වා භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙය එයට කල් දෙසි සුභතයන් වහන්ස, මෙය එයට කල් වෙයි.”

35 “ශාරීපුත්‍රයෙනි, බලාපොරොත්තු වවු ශාරීපුත්‍රයෙනි, බලාපොරොත්තු වවු තථාගත තෙමේ ම එයට කල් දන්නේ ය. ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් මේ ශාසනයෙහි ආයු වයන් ඉපද සිටීමට ආධාර වූ ඇතැම් ධම්මෝ සංඝයා කෙරෙහි නො පහල වෙද්ද, ඒ තාක් ශාසනා තෙමේ ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද නො පණවයි, පාමොක් නො උදෙසයි ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක වතාහි මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ සංඝයා කෙරෙහි පහල වෙද්ද, එකල්හි ශාසනා තෙමේ එම ආයු වසානීය ධම්මයන් නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

36 ශාරීපුත්‍රයෙනි, සංඝ තෙමේ යම් තාක් චිරරුහුඳුයන්ගෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයු වසානීය-ධම්මෝ නො පහල වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ චිරරුහුඳු-යන්ගෙන් මහත්තයට පැමිණියේ වේ ද, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් ආයු වසා-නීයධම්මෝ සංඝයා කෙරෙහි පහල වෙත් ද, එකල්හි ශාසනා තෙමේ ඒ ආයු වසානීයධම්මයන් නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

37 ශාරීපුත්‍රයෙනි, සංඝ තෙමේ යම් තාක් සථවිර මධ්‍යම තවක වශයෙන් විප්‍රඥායට මහත්තයට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ නො පහල වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ විප්‍රඥායට මහත්තයට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ පහල වෙත් එකල්හි ශාසනා තෙමේ එ ම ආයු වසානීය ධම්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි.

38 ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් සංඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ නො පහල වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ ලාභයෙන් මහත්බවට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ පහල වෙත් ඉක්බිති ශාසනා තෙමේ එ ම ආයු වසානීය ධම්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි

39 ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් තාක් සංඝ තෙමේ බහුශ්‍රැතියෙන් මහත් බවට නො පැමිණියේ වේ ද, ඒ තාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ නො පහල වෙත් ශාරීපුත්‍රයෙනි, යම් කලෙක සංඝ තෙමේ බොහෝ උගත්බවට පැමිණියේ වේ ද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ඇතැම් ආයු වසානීයධම්මෝ පහල වෙත් ඉක්බිති ශාසනා තෙමේ එ ම ආයු වසානීයධම්ම නැසීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට සිකපද පණවයි, පාමොක් උදෙසයි

40 ශාරීපුත්‍රයෙනි, භික්ෂුසංඝ තෙමේ නිරර්බුද ය, නිදෙස් ය, දුසිල් මහණුන් ගෙන් තොර ය, පිරිසුදු ය, සිල් ආදි සර්දෘශ්‍යමිති පිහිටිය ය ශාරීපුත්‍රයෙනි, මේ පන්සියක් මහණුන් අතුරෙන් යම් පැසුළු බහුණක් වේ ද, තෙතෙමේ සෝටන් ය. අපායෙහි කො හෙහසුලු ය, නිවණට නියත ය, සම්බෝධිය ල පිහිට කොට ඇත්තේ ය”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිදුල සේසා

41 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනුදතෙරුන් අමතා “ආනන්දය, බුදුවරු යම් කෙනෙකුත් විසින් නිමනන ලද්දහු වස් වෙසෙද්ද, ඔවුන් නො විවාරා දතවු සැරිසැරීමට නො නික්මෙත් යන මෙය තථාගතයන්ගේ පුරුදු ධර්මාවතී ආනන්දය යමු වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාට දැනුම් දෙමු”යි වදාළ සේක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙමේ, “වහන්ස, එසේ ය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුනි

42 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන ආයුෂ්මත් අනුද තෙරහු පසුව ලා යන මහණහු කොට වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාගේ නිවෙසට එළැඹි සේක එළඹ පැණවු අසුන්හි වැඩ හුන් සේක

43 එකල්හි වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹියේ ය එළඹ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණාට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “බ්‍රාහ්මණෙනි, අපි නොප විසින් නිමනන ලද්දෙමේ වස් චුසුමු නොපට දන්වමු දතවු සැරිසරන්නට අපි කැමැත්තෙමු” යි වදාළ සේක.

44. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, සැබැව මා විසින් නිමනන ලද්දහු වස් චුසුහු ය. එහෙත් යම් දෙයධර්මයක් වී නම්, එය නො දෙන ලද්දේ ය හෙ ද වතාහි නැති ව නො වෙයි නො දෙනු කැමැත්තෙක් ද නො වීය ගෘහවාසියෝ බොහෝ කාන්‍ය ඇත්තෝ ය බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ ය එහෙයින් එයට අවකාශයක් කොසින් ලැබේ ද” භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, හිසුළු-සබ්බසා සමග සෙට දවසට මාගේ දානය ඉවසන සේක්වා”යි සේ කී ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දභාවයෙන් එය ඉවසු සේක

45 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණයාට දැනැම් කථාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, සදාට කොට හුන්නෙන් හැනි වැඩි සේක

46 ඉක්බිති වෙරඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණ තෙමේ එ රූය ඇවැමෙන් සිය නිවෙසෙහි ප්‍රණීත වූ බාද්‍ය භෝජ්‍ය පිළියෙල කරවා “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, කල් වෙයි. බත නිමියේ ය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කල් දන්වා යැවී ය

47 අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙති පහතච්චරමාදාය යෙන වෙරඤ්ජස්ස ඩ්‍රාගවණස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිති පඤ්ඤානෙන අසතෙ නිසීදි සද්ධං භික්ඛුසඛෙසන. අථ ඛො වෙරඤ්ජො ඩ්‍රාගවණො බුද්ධපමුඛං භික්ඛුසඛං පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහස්සා සන්තප්පෙති සමපචාරෙති භගවන්තං භුත්තාචිං ඕනීතපහතපාණිං නිව්චරෙන අවුජ්ජෙසි එකමෙකං ච භික්ඛුං එකමෙකෙන දුස්සයුගෙන අවුජ්ජෙසි. අථ ඛො භගවා වෙරඤ්ජං ඩ්‍රාගවණං ධම්මියා කපාය සඤ්ඤෙති සමාදපෙති සමුත්තෙජෙති සමපහංසෙති උට්ඨායාසනා පකකාමි.

48. අථ ඛො භගවා වෙරඤ්ජායං යථාභිරන්තං¹ විහරිති අනුපගමම සොඡරයං සඛකයං ඛන්ධකුජ්ජං, යෙන පයාගපතිට්ඨානං, තෙනුප-සඛකමි. උපසඛකමිති පයාගපතිට්ඨානෙ ගඛගං තදි, උත්තරිති යෙන බාග්ගසි තදවසරි. අථ ඛො භගවා බාරුණසියං යථාභිරන්තං විහරිති යෙන වෙසාලි, තෙන වාරිකං පකකාමි අනුපුබ්බිත වාරිකං චරතො යෙන වෙසාලි තදවසරි තත්‍ර සුදං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුලාගාරසාලායං.

වෙරඤ්ජභාණවාරො නිට්ඨිතො.²

1, යථාභිරන්තං කාළච්චි, 2 වෙරඤ්ජ භාණවාරො, සිමු

47 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන වෙරඤ්ජ බ්‍රාහ්මණයාගේ නිවෙසට එළඹ පැණවූ අසුන්හි භික්ෂුසංඝයා සමග වැඩහුන් සේක ඉක්බිති වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණ තෙමේ ප්‍රණීත බාද්‍ය භාජ්‍යයෙන් බුදුපාමොක් මහසභා සියතින් වළඳවා පවරවා, වළඳ නිමවූ, පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුන්සිවුරෙන් පිදී ය එක් එක් භික්ෂුකමක් එක් එක් වස්ත්‍රයන්දීමෙන් පිදී ය. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ජ බමුණාට දෑහැමි කපාවෙන් කරුණු දක්වා, ඔහු කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවා, තියුණු කරවා, පහන් කොට හුනස්තෙන් නැගී වැඩී සේක

48 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙරඤ්ජාවෙහි රිසි තාක් වැස භෞරෙය්‍ය, සංඛ්‍යාය්‍ය, කාන්‍යකුබ්ජ යන නගරයන්ට නො පැමිණ ප්‍රයාග-ප්‍රතිප්‍රයාගයට එළඹී සේක. එළඹ ප්‍රයාගප්‍රතිප්‍රයාගයෙහි දී ගඬගා තදිය තරණය කොට බරණැසට වැඩීසේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස රිසි තාක් වැස විසල්පුර බලා සැරි සරා වැඩීසේක. පිළිවෙළින් සැරි සරණ සේක්, විසල්පුර යම් තැනෙක ද එහි වැඩී සේක එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහාවනයෙහි කුටාභාරශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙන සේක

වෙරඤ්ජ බණවර නිමිසේ ය.

පාරාජිකකණ්ඩාව

2

[තනුමේ වහන්සේගේ පාණ්ඩිතය බලමා උදෙසා ආගමිකයන්*]

පටිමපාරාජිකං

1 තෙත බෝ පත සමයෙහි චෙත්සාලියා අවිදුරේ කලාදෙශයෙහි නාම හොඳි තත් සුදිනෙහි නාම කලාදෙපුතෙහි සෙට්ඨිපුතෙහි හොඳි අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි සමබ්බලෙහි සහායකෙහි සද්ධිං වෙසාලිං අභ්‍යාසි කෙනවිදෙව කර්මේයෙහි තෙත බෝ පත සමයෙහි භගවා මහතියා පරිසාය පරිවුතො බලමං දෙසෙනෙහි නිසිනෙහි හොඳි.

2 අද්දසා බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි භගවතා මහතියා පරිසාය පරිවුතං බලමං දෙසෙනෙහි නිසිනෙහි. දිස්වාතස්ස එතදහොඳි “යනනුතානම්පි බලමං සුඤ්ඤා”නති අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි යෙහි සා පරිසා තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා එකමනං නිසිදි එකමනං නිසිනෙහි සා බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි එතදහොඳි “යපා යපා බෝ අහං භගවතා බලමං දෙසිතං ආජාතාමි, තසිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකනතපරිපුණ්ණං එකනතපරිපුණ්ණං සබ්බලිඛිතං බුහමවරියං වරිතුං යනනුතානං කෙසමස්සං ඔහාරෙභා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙභා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බ- ජෙය්‍ය”නති

3 අප් බෝ සා පරිසා භගවතා බලමියා කපාය සඤ්ඤාතා සමාදපිතා සමුතෙතජ්ඣා සමපහංසිතා උට්ඨායාසතා භගවතා අභිවාදෙභා පදකම්භං කථා පකකාමි

4 අප් බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි අවිරවුට්ඨිතාය පරිසාය යෙහි භගවා තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා භගවතා අභිවාදෙභා එකමනං නිසිදි එකමනං නිසිනෙහි බෝ සුදිනෙහි කලාදෙපුතෙහි භගවතා එතදවොච “යපා යපා බෝ අහං භගවතා බලමං දෙසිතං ආජාතාමි, තසිදං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකනතපරිපුණ්ණං එකනතපරිපුණ්ණං සබ්බලිඛිතං බුහමවරියං වරිතුං ඉච්ඡාමහං භගවතා කෙසමස්සං ඔහාරෙභා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙභා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං පබ්බාජෙතු මං භගවා”ති

“අනුඤ්ඤාතො”සි පත තං සුදිනන මාතාපිතුහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්‍යායා”ති

“න බෝ අහං භගවතා අනුඤ්ඤාතො මාතාපිතුහි අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්‍යායා”ති

“න බෝ සුදිනන තපාගතා අනුඤ්ඤාතං මාතාපිතුහි පුතං පබ්බා- ජෙය්‍ය”ති

“සො’හං භගවතා තපා කර්මස්සාමි, යපා මං මාතාපිතරො අනුජානිස්සන්ති, අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්‍යායා”ති

* පාඨො යං පොඤ්ඤාසු න දිස්සතෙ

පාරාජිකකාණ්ඩය

2

[එහි (විනයෙහි) මේ පාරාජික බමියෝ සිටු දෙන උදෙසීමට පැමිණෙත්.]

ප්‍රථමපාරාජිකය

1. එසමයෙහි විසල්පුර අසල කලන්දගාම නම් ගමෙක් වෙයි එහි කලන්ද සිටුහුගේ පුත් වූ සුදින්න නම් සිටුපුතෙක් වෙයි ඉක්බිති කලන්ද-සිටුපුත් වූ සුදින්න තෙමේ බොහෝ යහළුවන් සමග කිසි යම් කටයුත්තෙකින් විසල්පුරයට පැමිණියේ ය එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත් පිරිසක් විසින් පිරිවැරුණ සේක් දහම් දෙසමින් වැඩහුන් සේක.

2 කලන්ද සිටුපුත් තෙමේ මහපිරිසෙන් පිරිවරණ ලද ව දහම් දෙසමින් වැඩ හුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දිව්. දෑක මුහුට “ඉදින් මම ද බණ අසන්නෙම් නම් යෙහෙකැ”යි මෙබඳු සිතෙක් විය ඉක්බිති සුදින්න සිටුපුත් තෙමේ ඒ පිරිස වෙත පැමිණ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් සුදින්න හට මෙබඳු සිතෙක් විය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධර්මය යම් යම් සේ මම දැනීම ද, ගිහිගෙහි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සබ්බලිඛිත බ්‍රහ්මචර්යාය භාසිරොත්තට සුකාර නො වේ ඉදින් මම කෙස් රවුලු බහවා කසාවත් ගැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නෙම් නම් මැනව” යනු යි

3 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කථාවෙන් කරුණු දක්වන ලද, කුසල් දහම්හි යොදවන ලද, නියුණු කරණ ලද, පහත් කරණ ලද ඒ පිරිස හුතස්සෙන් නැගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියහ

4 ඉක්බිති සුදින්න නම් වූ කලන්දපුත් තෙමේ ඒ පිරිස නැගිට ගිය නොබෝ වේදිකාවකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ, වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුදින්න කලන්දපුත් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කී ය “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ධර්මය මම යම්සේ දැනීම ද, ගිහිගෙහි වසන්නහු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සබ්බලිඛිත බ්‍රහ්මචර්යාය භාසිරොත්තට සුකාර නො වේ වහන්ස, මම කෙස් රවුලු බහවා කසාවත් ගැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා” යනු යි

“සුදින්නය, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මව්පියන් විසින් තෝ අනුදන්තා ලද්දෙහි ද ?”

“වහන්ස, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මව්පියන් විසින් මම නො අනුදන්තා ලද්දෙම් වෙමි”

“සුදින්නය, තථාගතවරයෝ මව්පියන් විසින් නොඅනුදන් කුලදරුවා පැවිදි නො කෙරෙත්”

“වහන්ස, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මව්පියෝ මට යම්සේ අනුදන්තානු ද, මම එසේ කරන්නෙමි”

5 අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො වෙසාලියං හං කරණීයං තිරොති යෙන ඤලඤායමො, යෙන මාතාපිතරො, තෙනුපසඛකම් උපසඛකමිතා මාතාපිතරො එතදවොච “අමච්ඡෙ, තාන, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නග්ගං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුණ්ණං සඛබලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං ඉච්ඡාමහං කෙසම්ඤ්ජං ඕහාරොති කාසායානි වස්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. අනුජානාථ මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති එවං වුතො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො මාතාපිතරො සුද්දිනො කලඤ්චතො එතදවොච “ඒං ඛො‘සි තාන සුද්දිනන, අමහාකං එකපුත්තකො පියො මතාපො සුබ්බෙධිනො සුබ්බපරිභටො¹, න ඒං තාන සුද්දිනන, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන’පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

6 දුතියමපි ඛො - පෙ - තතියමපි ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො මාතාපිතරො එතදවොච “අමම, තාන, යථා යථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, නග්ගං සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිපුණ්ණං සඛබලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං ඉච්ඡාමහං කෙසම්ඤ්ජං ඕහාරොති කාසායානි වස්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතුං. අනුජානාථ මං අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති තතියමපි ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො මාතාපිතරො සුද්දිනො කලඤ්චතො එතදවොච “ඒං ඛො‘සි තාන සුද්දිනන අමහාකං එකපුත්තකො පියො මතාපො සුබ්බෙධිනො සුබ්බපරිභටො¹ න ඒං තාන සුද්දිනන, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන’පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පන මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති

7 අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො “න මං මාතාපිතරො අනුජානන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති තත්ථෙව අනන්තරතිතාය² භූමියා නිපජ්ජ “ඉධෙව මෙ මරණං භවිස්සති පබ්බජ්ජා වා”ති අථ ඛො සුද්දිනොනා කලඤ්චතො එකමපි භතතං න භුඤ්ඤි දෙව’පි භතතානි න භුඤ්ඤි තිණ්’පි භතතානි න භුඤ්ඤි වත්තාරි’පි භතතානි න භුඤ්ඤි පඤ්ච’පි භතතානි න භුඤ්ඤි ඡ’පි භතතානි න භුඤ්ඤි සත්ත’පි භතතානි න භුඤ්ඤි

1 පරිතො, කාචචි 2 අනන්තරතාය

5 ඉක්බිති කලාඥ සිටු පුත් වූ සුදින්න තෙමේ විසල්පුරයෙහි ඒ කටයුතු දෑ අවසන් කොට කලන්දගම මව්පියන් වෙත ගියේ ය. ගොස් මව්පියන්ට “මැනියෙනි, පියානෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මය මම යම් යම් ලෙසෙකින් දැනීම ද, ගිහිගෙයි වසන්තනු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඛලිබ්බ ඛණ්ඩරාජාසිරිතට සුකර නො වේ. මම කෙස් රවුල් බහවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මට අවසර දෙන්නැ”යි මෙය කී ය මෙසේ කී කල්හි සුදින්න කලන්ද පුතුගේ මව්පියෝ සුදින්න කලාඥ පුත්හට “දරුව, සුදින්නය, තෝ අපගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනු, සුව සේ පොෂණය කරණ ලද, එක ම පුත්‍ර වෙති දරුව, සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය අපි තාගේ මරණයෙනුදු නොකැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්නමු කීම, අපි ජීවත් වන්නා වූ තට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දැ” යි මෙය කීහ

6 දෙවෙනු ද තෙවෙනු ද කලාඥ පුත් වූ සුදින්න තෙමේ මව් පියන්ට “මැනියෙනි, පියානෙහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මය මම යම් යම් සේ දැනීම ද, ගිහිගෙයි වසන්තනු විසින් එකැතින් පිරිපුන් එකැතින් පිරිසිදු ඒ සඛලිබ්බ ඛණ්ඩරාජාසිරිතට සුකර නො වේ මම කෙස් රවුල් බහවා කසාවත් හැඳ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට කැමැත්තෙමි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස මට අවසර දෙන්නැ”යි මෙය කී ය තෙවෙනු ද කලන්ද පුත් සුදින්නගේ මව්පියෝ කලන්ද පුත් සුදින්නහට “දරුව, සුදින්නය, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ, මත වඛන, සුව සේ වැඩුනු, සුවසේ පොෂිත වූ, එක ම පුත්‍ර වෙති දරුව, සුදින්න, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි තාගේ මරණයෙනුදු අපි නො කැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්නමු කීම, අපි ජීවත් වන්නා වූ තට ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු දැ” යි මෙය කීහ

7 ඉක්බිති කලන්ද පුත් සුදින්න තෙමේ “ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට මව්පියෝ මට නො ම අනු දනිත් මෙහි ම මගේ මරණය හෝ පැවිද්ද හෝ වන්නේ ය”යි එහි ම කිසිවක් නො අතුලු බිමෙහි හොත්තේ ය ඉක්බිති කලාඥපුත් සුදින්න තෙමේ එක් බතක් ද නො වැලඳී ය බත් දෙකක් ද නො වැලඳී ය බත් තුණක් ද නො වැලඳී ය. බත් සතරක් ද නො වැලඳී ය බත් පස්ක් ද නො වැලඳී ය බත් සයක් ද නො වැලඳී ය බත් සතක් ද නො වැලඳී ය. (සත් දිනක් ම නො වැලඳී ය යනු භාවයි)

8 අථ ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස මානාපිතරො සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං “ඤං ඛො‘සි තාත සුද්දින්න, අමහාකං එකපුත්තකො පියො මහාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො, න ඤං තාත සුද්දින්න, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි, මරණෙන‘පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පත මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති තාත සුද්දින්න, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙති ව භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්නො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤති කරොන්නො අභිරමස්සු න තං මයං අනුජාතාම අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති එවං වුත්තෙත සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තුණ්හි අගොසි දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස මානාපිතරො සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං “ඤං ඛො‘සි තාත සුද්දින්න, අමහාකං එකපුත්තකො පියො මහාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො න ඤං තාත සුද්දින්න, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන‘පි මයං තෙ අකාමකා විතා භවිස්සාම කිං පත මයං තං ජීවන්තං අනුජානිස්සාම අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති තාත සුද්දින්න, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙති ව භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්නො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤති කරොන්නො අභිරමස්සු න තං මයං අනුජාතාම අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති. තතියමපි ඛො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තුණ්හි අගොසි

9 අථ ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස සහායකා යෙන සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තෙනුපසඛකමි-සු උපසඛකමිඤ්ඤා සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං “ඤං ඛො‘සි සමම සුද්දින්න මානාපිතුන්තං එකපුත්තකො පියො මහාපො සුබ්බෙධිතො සුබ්බපරිභවො න ඤං සමම සුද්දින්න, කිඤ්චි දුක්ඛස්ස ජාතාසි මරණෙන‘පි තෙ මානාපිතරො අකාමකා විතා භවිස්සන්ති කිං පත තං ජීවන්තං අනුජානිස්සන්ති අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජාය උට්ඨෙති සමම සුද්දින්න, භුඤ්ජ ව පිච ව පරිවාරෙති ව භුඤ්ජන්තො පිචන්තො පරිවාරෙන්නො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුඤ්ඤති කරොන්නො අභිරමස්සු න තං මානාපිතරො අනුජානිස්සන්ති අභාරස්ම අනගාරියං පබ්බජ්ජායා”ති එවං වුත්තෙත සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තුණ්හි අගොසි දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නස්ස කලඤ්චුත්තස්ස සහායකා සුද්දින්නං කලඤ්චුත්තං එතදවොචුං “ඤං ඛො‘සි සමම සුද්දින්න -පෙ- තතියමපි ඛො සුද්දින්නො කලඤ්චුත්තො තුණ්හි අගොසි

8 ඉක්බිති කලාදාපුත් සුදින්නගේ මවුපියෝ කලන්දපුත් සුදින්න හට “දරුව, සුදින්න, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ, මත වඩන්නා වූ, සුව සේ වැඩුනු, සුව සේ පෝෂණය කරණ ලද, එක ම පුත්‍ර වෙහි. දරුව සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය නාගේ මරණයෙනුදු අපි නො කැමැත්තමෝ ම වෙන් වන්නමු කීම, ජීවත් වන්නා වූ තව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීම පිණිස අපි අනුදනිමු ද? දරුව, සුදින්නය, තැගිටුව අනුභව ද කරව පාතය ද කරව ඉඳුරන් ද පිණවව කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් පස්කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් ගිහිසුව විදුව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදිතව අපි තව නො ම අනුදනිමු” යි මෙය කීහ මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ වී ය දෙවෙනුත් තෙවෙනුත් කලන්දපුත් සුදින්නගේ මවුපියෝ කලන්දපුත් සුදින්නහට “දරුව, සුදින්නය, තෝ වතාහි අපගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුව සේ වැඩුනා වූ සුව සේ පෝෂිත වූ එක ම පුත්‍ර වෙහි දරුව, සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය අපි නාගේ මරණයෙනුදු නො කැමැත්තමෝ වෙන් වන්නමු. කීම, අපි ජීවත් වන තව ගෙහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අනුදනිමු ද? දරුව, සුදින්නය, තැගිටුව, කව, බොව, ඉඳුරන් පිණවව කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් පස්කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් (ගිහිගෙහි) සිත් අලවව අපි තව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට අවසර නො දෙමු” යි මෙය කීහ තෙවෙනුත් කලන්ද පුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය

9. ඉක්බිති කලන්දපුත් සුදින්නගේ යහළුවෝ කලන්දපුත් සුදින්න වෙත පැමිණියාහු ය පැමිණ කලන්දපුත් සුදින්නහට “යහළු සුදින්නය, තෝ වතාහි මවුපියන්ගේ ප්‍රිය වූ මනාප වූ සුවසේ වැඩුනාවූ, සුව සේ පෝෂිත වූ, එක ම පුත්‍ර වෙහි ය යහළු සුදින්නය, තෝ කිසි දුකක් නො දන්නෙහි ය. නාගේ මරණයෙනුදු මවුපියෝ නො කැමැත්තෝ ම වෙන් වන්නාහ කීම, ඔහු ජීවත් වන්නා වූ තව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නාහු ද? යහළු සුදින්නය, තැගිටින්න කන්න බොන්න ඉඳුරන් පිණවන්න. කමින් බොමින් ඉඳුරන් පිණවමින් කම් සුව විඳිමින් පින් කරමින් ගිහිගෙහි සිත් අලවන්න මවුපියෝ නොපව ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට නො අනුදන්නාහ” යි මෙය කීහ මෙසේ කී කල්හි කලන්දපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය. දෙවෙනුත් . තෙවෙනුත් කලාදාපුත් සුදින්නගේ යහළුවෝ කලන්දපුත් සුදින්නහට මෙය කීහු “යහළු සුදින්නය, තෝ වතාහි . ” තෙවෙනුත් කලාදාපුත් සුදින්න තෙමේ නිහඬ විය

10 අථ ඛො සුද්දිනනස්ස කලඤ්චතතස්ස සහායකා යෙන සුද්දිනනස්ස කලඤ්චතතස්ස මාතෘපිතරො තෙනුපසඛකමිංසු උපසඛකමිනා සුද්දිනනස්ස කලඤ්චතතස්ස මාතෘපිතරො එතදවොචුං. “අම්ම, තාත,¹ එසො සුද්දිනෙනා අනන්තරභිතාය භූමියා නිපනෙනා ‘ඉධෙව මෙ මරණං භවිස්සති පබ්බජ්ජා වා’ති සචෙ තුමෙක සුද්දිනනං තානුජාතිස්සථ අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, තතෙව මරණං අභමිස්සති සචෙ පත තුමෙක සුද්දිනනං අනුජාතිස්සථ අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, පබ්බජිතම්පි තං දනම්ස්සථ සචෙ සුද්දිනෙනා තාභිරමිස්සති අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, කා තස්ස අඤ්ඤා ගති භවිස්සති? ඉධෙව පච්චාගමිස්සති අනුජාතාථ සුද්දිනනං අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති “අනුජාතාම, තාතා, සුද්දිනනං අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය”ති අථ ඛො සුද්දිනනස්ස කලඤ්චතතස්ස සහායකා යෙන සුද්දිනෙනා කලඤ්චතතො තෙනුපසඛකමිංසු උපසඛකමිනා සුද්දිනනං කලඤ්චතතං එතදවොචුං. “උට්ඨෙහි සම්ම සුද්දිනන, අනුඤ්ඤාතො² ‘සි මාතෘපිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය’”ති

11 අථ ඛො සුද්දිනෙනා කලඤ්චතතො “අනුඤ්ඤාතො³ ‘මහි කීර මාතෘ පිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය’”ති භට්ඨො උදග්ගො පාණීතා ගතතාති පරිපුඤ්ඤතො උට්ඨාසි අථ ඛො සුද්දිනෙනා කලඤ්චතතො කතිපාභං ඛලං ගාහෙත්වා යෙන භගවා, තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිනා භාවනතං අභිවාදෙත්වා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිනො ඛො සුද්දිනෙනා කලඤ්චතතො භගවනතං එතදවොච “අනුඤ්ඤාතො³ ‘මහි’ අභං භනෙත මාතෘපිතුහි අභාරස්මා අනභාරියං පබ්බජ්ජාය, පබ්බාජේතු මං භගවා”ති අලභ ඛො සුද්දිනෙනා කලඤ්චතතො භගවතො සන්තිකො පබ්බජ්ජං. අලභ උපසම්පදං අවිරුපසම්පතො ව පතායස්මා සුද්දිනෙනා එවිරුපෙ ධුතගුණෙ සමාදය වතතති අරඤ්ඤිකො හොති, පිණ්ඩපාතිකො, පංසුකුලිකො, සපදානවාරිකො අඤ්ඤාතරං චජ්ඣිගාමං උපනිස්සාය විහරති

12 තෙන ඛො පත සමයෙන වජ්ජ දුඛතිකඛා හොති දථිතිකා සෙනට්ඨිකා සලාකාවුත්තා ත සුකර උඤ්ඤත පග්ගහෙත යාපෙතුං අථ ඛො අයසමතො සුද්දිනනස්ස එතදගොසි “එතරහි ඛො වජ්ජ දුඛතිකඛා දථිතිකා සෙනට්ඨිකා සලාකාවුත්තා ත සුකර උඤ්ඤත පග්ගහෙත යාපෙතුං ඛු ඛො පත මෙ චෙසාලියං ඤාති අසිසා මහඥානා මහාභොගා පගුනජාත-රුපරජතා පගුනචිත්තපකරණං පගුනධනධඤ්ඤා යනනුතාගං ඤාති උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං, ඤාති³ මං නිස්සාය දාතාති දස්සනති පුඤ්ඤාති කරිස්සනති භික්ඛු ව ලාභං ලච්ඡනති අභඤ්ඤා පිණ්ඩකෙත ත කිලමිස්සාමි”ති

1 අම්මතාතා, මජ්ඣං, 2 අනුඤ්ඤාතො, මජ්ඣං, 3 ඤාතකාපි, සං,

10 ඉක්බිති කලඤ්චු වූ සුදිත්තගේ යහළුවෝ කලඤ්චු සුදිත්තගේ මාපියන් වෙත එළඹියාහු ය එළඹ කලඤ්චු සුදිත්තගේ මාපියන්ට මෙය කීහු “මානියතී, පියානතී, තෙල සුදිත්ත තෙමේ ‘මෙහි ම මාගේ මරණය හෝ පැවිද්ද වන්නේ ය’ යි කිසිවක් නො අතුලු බිමෙහි බොත්තේ වෙයි ඉදින් තෙපි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වදින්නට සුදිත්තට අවසර නො දෙන්නාහු නම්, එහි ම මරණය පැමිණෙන්නේ ය ඉදින් තෙපි ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදිත්තට අවසර දෙන්නාහු නම්, පැවිදි වූ ඔහු දක්නාහු ය ඉදින් සුදිත්ත තෙමේ ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදී පැවිද්දෙහි සිත් නො අලවන්නේ නම්, ඔහුගේ කිනම් අතෙක් ගතියෙක් වන්නේ ද? මෙහි ම පෙරළා එන්නේ ය ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදිත්තට අනුදනිවු” යි “දරුවෙහි, ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට සුදිත්තට අනුදනිවු” යි ඉක්බිති කලඤ්චු සුදිත්තගේ යහළුවෝ කලඤ්චු සුදිත්ත වෙත එළඹියාහු ය. එළඹ කලඤ්චු සුදිත්තට මෙය කීහු “යහළු සුදිත්ත යෙහි, තැඟිවිත්ත, මාපියන් විසින් ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නා ලද්දහු ය” යි

11 ඉක්බිති කලඤ්චු සුදිත්ත තෙමේ “මාපියන් විසින් ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට අනුදන්නා ලද්දෙම් වෙමි” යි සතුටු වූයේ ඔදවැසි සිත් ඇත්තේ, අතින් සිරුර පිරිමදිමින් තැඟි සිටියේ ය ඉක්බිති කලඤ්චු සුදිත්ත තෙමේ කීපදවසක් මුළුල්ලෙහි කය බල ගන්වා බුදුරදුන් වෙත එළැඹියේ ය එළඹ බුදුරදුන් වැද පසෙක හුන්නේ ය පසෙක හුන්නා වූ කලඤ්චු සුදිත්ත තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “වහන්ස, මම ගිහිගෙන් නික්ම සසුන් වැදීමට මාපියන් විසින් අනුදන්නා ලද්දෙම් වෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා පැවිදි කරණ සේක්වා” යි කලඤ්චු වූ සුදිත්ත තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි පැවිද්ද ලැබී ය. උපසම්පදාව ලැබී ය උපසම්පත් වූ නොබෝ කල් ඇති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ මෙබඳු බුහුණයන් සමාදන් ව වෙසෙයි අරණෙහි වසන්නෙක් වෙයි පිණි පාතිකයෙක් වෙයි පසුල්සිවුරු දරන්නෙක් වෙයි ගෙපිළිවෙළින් පිඹු සිහන්නෙක් වෙයි එක්තරා මැදුගමක් ඇසුරු කොට වාසය කෙරෙයි

12 එකල මැදුරට දුක සේ ලැබිය යුතු භික්ෂාව ඇත්තේ වෙයි දෙපරිදි- දෙකින් පැවැති අදහස් ඇත්තක් වෙයි. තන්හි තන්හි විසුරුණු මිනිසුන් ඇත්තක් වෙයි නොහොත් සෙනට්ඨිකානම් සසාරෝගය ඇත්තක් වෙයි කුසපන්තියමයෙන් ජිවිකාවාතනිය පවත්වන්නක් වෙයි නොහොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තක් වෙයි පාත්‍රය ගෙණ භික්ෂාවෙහි හැසිරීමෙන් ජිවත් වන්නට පහසු නො වන්නක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගට මේ සිත විය “දැන් වතාහි වැදුරට දුක සේ ලැබිය හැකි භික්ෂාව ඇත්තකි දෙපරිදි දෙන් පැවති අදහස් ඇත්තකි තන්හි තන්හි විසුරුණු මිනිසුන් ඇත්තකි නොහොත් සෙනට්ඨිකා නම් රෝගය ඇත්තකි කුසපන්තියමයෙන් ජිවිකා- වාතනිය පවත්වන්නකි නොහොත් ඉරටු පමණක් ව හටගත් සසාර ඇත්තකි පාත්‍රය ගෙණ භික්ෂාවෙහි හැසිරීමෙන් ජිවත් වන්නට පහසු නො වන්නකි විසල්පුරුණෙහි (උපහොග පරිහොගයන්ගෙන්) ආසාර වූ නිදන්ගත මයන් ධනය ඇති, දින පතා වියදම් වන මහත් හොඟ ඇති, බොහෝ වූ රන්රිදි ඇති, සතුටු උපදවන බොහෝ අලභිකාරොපකරණ ඇති, ගණුදෙහුවට යොන්‍ය වූ බොහෝ ධනධාන්‍යයන් ඇති මාගේ ඥාතිහු බොහෝ වෙත් මම තැයන් ඇසුරු කොට වාසය කරන්නෙමි නම්, ඉතා මැනවි තැයෝ මා තිසා දන් දෙන් පින් කරන් භික්ෂුහු ද ලාබ ලබන් මම ද ආහාරයෙන් කලානත නො වෙමි” යි

13 අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො සොනාසනං සංසාමෙඤ්චා පතනච්චරමාදාය යෙන චෙසාලී, තෙන පක්කාමී අනුපුබ්බෙන යෙන වෙසාලී තදවසරි තනු සුදං ආයස්මො සුදිනො වෙසාලියං විහරති මහාචණ්ඩො¹. අසොසුං ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස ඤානකා “සුදිනො කිර කලාදුපුනො වෙසාලීං අනුපපතො”ති තෙ ආයස්මතො සුදිනාස්ස සට්ඨිමතෙන ථාලිපාකෙ භාතාභිභාරං අභිහරිංසු අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො තෙ සට්ඨිමතෙන ථාලිපාකෙ භික්ෂුතං විසාසෙස්සාමි, පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙඤ්චා පතනච්චරමාදාය කලාදුගාමිං පිණ්ඩාය පාවිසි කලාදුගාමෙ සපදානං පිණ්ඩාය චරමානො යෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකමී

14 තෙන ඛො පත සමයෙන ආයස්මතො සුදිනාස්ස ඤාතිදුසි අභිදෙසිකං කුමමාසං ඡරෙඛිතුකාමා හොති අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො තං ඤාතිදුසිං එතදවොච “සචෙ තං භගිනි ඡරෙඛිනියධම්මං, ඉධ මෙ පතෙත අකිරු”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස ඤාතිදුසි තං අභිදෙසිකං කුමමාසං ආයස්මතො සුදිනාස්ස පතෙත අකිරුනති ගජාභාසාදි පාදානාදි සරස්ස ච නිමිත්තං අග්ගගෙසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස ඤාතිදුසි යෙනායස්මතො සුදිනාස්ස මාතා, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිඤ්චා ආයස්මතො සුදිනාස්ස මාතර. එතදවොච “ගග්ගගෙස ජාතෙය්‍යාසි, අය්‍යපුනො සුදිනො අනුපපතො”ති “සචෙ ජෙ සචට්ඨං භණ්ඩි, අදුසිං තං කරෙමි” ති

15 තෙන ඛො පත සමයෙන ආයස්මො සුදිනො තං අභිදෙසිකං කුමමාසං අඤ්ඤාතරං කුඛබ්බුලං නිසාය පරිභුඤ්ඤාති. පිතා² පි ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස කම්මනා ආගච්ඡනො අදුස ආයස්මනං සුදිනං තං අභිදෙසිකං කුමමාසං අඤ්ඤාතරං කුඛබ්බුලං නිසාය පරිභුඤ්ඤාතං දිස්වාන යෙනායස්මා සුදිනො, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිඤ්චා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච “අඤ්ඤාතං තාන සුදිනං, අභිදෙසිකං කුමමාසං පරිභුඤ්ඤාසාසි? තනු තාම තාන සුදිනං, සිකං ගෙහං ගතඛබ්බි?” නති “අගම්මිකං² ඛො තෙ ගහපති ගෙහං තතායං අභිදෙසිකො කුමමාසො”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස පිතා ආයස්මතො සුදිනාස්ස බාහායං ගගෙඤ්චා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච “එහි තාන සුදිනං, සරං ගම්සාමා”ති අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො යෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකමී උපසඛකමිඤ්චා පඤ්ඤාතෙත අසනෙ නිසිදි. අථ ඛො ආයස්මතො සුදිනාස්ස පිතා ආයස්මනං සුදිනං එතදවොච: “භුඤ්ඤාතං තාන සුදිනො”ති “අලං ගහපති කතං මෙ අජ්ජ භතතකිච්ච” නති “අභිවාසෙහි තාන සුදිනං සවානතාය භතත” නති අභිවාසෙහි ඛො ආයස්මො සුදිනො කුණ්ඩිභාවෙන අථ ඛො ආයස්මො සුදිනො උට්ඨායාසනං පක්කාමි.

1 මහාවිතෙ කුටාගාරසාලායං, මජ්ඣං,

2 අගම්මනා ඉතිපි

13 'ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ සෙනසුන තැන්පත් කොට පා සිවුරු ගෙණ විසල්පුරය බලා ගියේ ය. පිළිවෙලින් ගොස් විසල්පුරයට පැමිණියේ ය එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ විසල්පුර මහවනයෙහි වෙසෙයි ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැයෝ "කලන්ද පුත් සුදිත්ත තෙමේ විසල් පුරයට පැමිණියේ ල" යි ඇසුහ ඔහු ආයුෂ්මත් සුදිත්තට බත්සැලි සැටක් එළවූහ. ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ බත්සැලි සැට භික්ෂූන්ට දී පෙරවරුයෙහි හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ කලන්දසිටුගමෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නේ සිය පියාගේ නිවෙසට පැමිණියේ ය

14 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ නැදුස්සක් පිළිනු වූ කොමු පිඩුවක් ඉවත ලනු කැමැත්තී වෙයි. ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ නැදුස්සට මෙය කී "ඉදින් නැගනියෙනි, එය ඉවත දැමිය යුත්තක් නම් මෙහි මාගේ පාත්‍රයෙහි බහාලනු මැනවි" යි ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැදුස්ස ඒ පිළිනු කොමුපිඩුව ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පාත්‍රයෙහි බහන්නී අත්වල ද පාවල ද සවරයෙහි ද නිමිති ගත්තා ය ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ නැදුස්ස ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ මවු වෙත එළඹියා ය එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවට මෙය කීවූය. "ආයතීාවෙනි, දන්නෙහි ද? ආයතී පුත්‍ර වූ සුදිත්ත තෙමේ පැමිණියේ ය" යි "එම්බල දැයි, ඉදින් තෝ සත්‍යයක් කියෙහි නම්, තී නොදුස්සක් කරමි" යි.

15 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ ඒ පිළිනු වූ කොමුපිඩුව එක් ගෙඛිත්තියක් ලග හිඳ වලඳයි. ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ද කමානත සථානයෙන් පෙරලා එන්නේ ඒ පිළිනු වූ කොමුපිඩුව එක් ගෙඛිත්තියක් ලග හිඳ වලඳන්නාවූ ආයුෂ්මත් සුදිත්ත දිවි ය දෑක ආයුෂ්මත් සුදිත්ත වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය "දරුව, සුදිත්ත-යෙනි, රුලැහි කොමු පිඩුව වලඳවූ ද, (අතී නාම=) තොප කෙරෙහි ශ්‍රමණගුණ විශේෂයෙක් ඇත් ම ය,¹ දරුව සුදිත්තය, සියගෙට යා යුතු නො වේ ද?" "භෑහැවිය, ඔබගේ ගෙට ගියෙමු මේ පිළිනු කොමු පිඩුව ඒ ඔබගේ ගෙයින් ය ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ බාහුව ගෙණ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කීය "දරුව, සුදිත්තය, එව ගෙට යමු" යි පසු ව ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ සිය පියාගේ ගෙව ගියේ ය ගොස් පණවන ලද අස්තෙහි හුනී ඉන් පසු ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තට "දරුව, සුදිත්තය, අනුභව කරව" යි මෙය කී ය "භෑහැවිය, කම් තැන. අද බත්කිස නිමවන ලදී" යි සුදිත්ත හිඤ්ඤ තෙමේ කී ය

1 මෙහි පාලියෙහි එන 'පරිභුක්ඛිසාසි' යන අනාගත වචනය 'කාම' නිරාකරණයෙහි නිජ්ජායෙහි යෙදුනේය මේ වාක්‍යයෙන් පිළිනු හෝථනයට නිජ්ජ ද එය පිළිකුල් නො කොට වැලඳු සුදිත්ත තෙරුන්ට ශ්‍රමණගුණයෙන් සම්භාවනා ද කළ හැටි ද දත යුතු

16 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මානා තස්සා රතතියා අව්වයෙන හරිතෙන ගොමියෙන පඨවිං ඔපුඤ්ජාපෙඤා¹ දො පුඤ්ඤ කරාපෙසි එකං හිරඤ්ඤස්ස, එකං සුවණ්ණස්ස තාව මහනතා පුද්දා අනෙසුං-ඕරතො සීතො පුරිසො පාරතො සීතං පුරිසං න පස්සති, පාරතො සීතො පුරිසො ඔරතො සීතං පුරිසං න පස්සති. තෙ පුඤ්ඤ කිලඤ්ඤානි පටිච්ඡාදපෙඤා මජ්ඣේ ආසනං පඤ්ඤාපෙඤා තිරොකරණීයං පරික්ඛිපිතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආමනෙතසි “තෙන හි චංචු, යෙන අලඛිකාරොත අලඛිකතා පුතභාස්ස මෙ සුදින්නාස්ස පියා අයොසි මනාපා, තෙන අලඛිකාරොත අලඛිකරා’ ති ‘එවං අයො’ති ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස මාතුයා පච්චයෙසාසි

17 අථ ඛො ආයස්මා සුදින්නො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙඤා පතනවිවරමාදාය යෙන සකපිතුනිවෙසනං, තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්ඤා පඤ්ඤානෙන ආසනෙ නිසීදි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා යෙනායස්මා සුදින්නො, තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්ඤා තෙ පුඤ්ඤ විවරාපෙඤා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තෙ තාත සුදින්න, මාතුදින්නාස්ස ඉතිකාය ඉතිධනං අඤ්ඤං පෙතතිකං අඤ්ඤං පිතාමහං ලබ්භා තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගා ච භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි චං තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගෙ ච භුඤ්ජසු පුඤ්ඤති ච කරොති”ති “තාත, න උස්සහාමි න විසහාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්මවරියං වරාමි”ති දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තෙ තාත සුදින්න මාතුමතතිකං ඉතිකාය ඉතිධනං අඤ්ඤං පෙතතිකං අඤ්ඤං පිතාමහං ලබ්භා තාත සුදින්න හිතායා-චතතිඤා භොගා ච භුඤ්ජතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි චං තාත සුදින්න, හිතායාචතතිඤා භොගෙ ච භුඤ්ජසු, පුඤ්ඤති ච කරොති”ති “වදෙය්‍යාම ඛො තං ගහපතී, සවෙ චං තාතිකඛෙසය්‍යාසී”ති “වදෙහි තාත සුදින්නා”ති “තෙන හි චංචු ගහපතී, මහනෙන මහනෙන සාණ්ඨපසිබ්බකො කරාපෙඤා හිරඤ්ඤසුවණ්ණස්ස පුරාපෙඤා සකටෙහි නිබ්බායාපෙඤා මජ්ඣේ ගඛනාය සොතෙ ඕසාදෙහි² තං කියස්ස නෙතු’ යං හි තෙ ගහපතී හවිස්සති තතො නිදුතං හයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසො වා අරුතො වා, සො තෙ ත හවිස්සති”ති එවං වුතෙන ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා අතතනමතො අයොසි “කථං හි තාමි පුතෙනා සුදින්නො එවං චකකි”ති

18 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පිතා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආමනෙතසි “තෙන හි චංචු, චමපි යාව, අපෙච තාමි පුතො සුදින්නො තුය්‍යමපි චචනං කරෙය්‍යා”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පුරාණදුතිසිකා ආයස්මතො සුදින්නාස්ස පාදෙසු ගහෙඤා ආයස්මනතං සුදින්නං එතදවොච “කිදිසා තාමි තා අයපුතන අච්ඡරායො, යාසං චං නෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරසී?”ති “තඛො අහං හගිති, අච්ඡරාතං හෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරාමි”ති

1 ඔපුඤ්ජාපෙඤා, මජ්ඣං සූතං 2 ඔපානෙහි, මජ්ඣං

16 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ මවු නොමෝ එ රූය ඇවැමෙන් අමුගොමින් බිම පිරිබඩ දී කහවණුවලින් එකක් ද රණින් එකක් ද සි ගොඩවල් දෙකක් කරවී ය. මොබ සිටි පුරුෂතෙමේ ඔබ සිටි පුරුෂයා නො දකී ද, ඔබ සිටි පුරුෂ තෙමේ මොබ සිටි පුරුෂයා නො දකී ද, ඒ සා මහත් ගොඩවල් වූහ ඒ ගොඩවල් කලාලවලින් වසා මැද අසුනක් පණවා තිරයකින් වට කොට ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පැරණි දෙවැන්නිය (=අමු) අමනා, “ලෙහෙළිය, යම් අලඛකාරයකින් සැරසුනා වූ නි මා පුත් සුදින්නට පිය වූවා ද, මනාප වූවා ද, ඒ අලඛකාරයෙන් සැරසෙව” යි කීවු ය. “ආයුෂ්මත්, එසේ ය” යි ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පැරණි අමුට ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නි ය.

17 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදින්න තෙමේ පෙරබත්කල හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ සිය පිය නිවෙස වෙත එළඹියේ ය. එළඹ පැණවූ අස්තෙහි හුන්නේ ය. ඉන්පසු ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පියතෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්න වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ඒ රන්රුවන් ගොඩවල් වැසුම් හරවා ආයුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී “දරුව, සුදින්නය, මේ මිත්තනියන් විසින් ඔබගේ මවට දෛනික පරිභොග වූ තාතසුණු ආදිය ගැණීම පිණිස දුන් ධනය වෙයි පියාට අයත් ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. මුත්තනුවන්ගේ ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. දරුව සුදින්නය, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය. දරුව සුදින්නය, එව නෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව” යනු යි. “පියානෙහි, නො ගෙම් නො හැකියෙම් මම් සස්තෙහි ඇලුනෙම් බඹසර හැසිරෙමි” යි දෙවනුවත් තෙවෙනුවත් ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පියතෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී ය. “දරුව සුදින්නය, මේ මිත්තනියන් විසින් ඔබගේ මවුට දෛනික පරිභොගය පිණිස දුන් ධනය වෙයි පියාට අයත් ධනය මෙයින් අන්‍ය ය. මුත්තනුවන්ගේ ධනය ද මෙයින් අන්‍ය ය. දරුව සුදින්නය, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය. දරුව සුදින්නය, එව නෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව” කියා යි. “ඉදින් ගැහැවිය, ඔබ නොකිපෙන්නහු නම්, එයට කිව යුතු දෙය කියමු” යි. “පුත සුදින්නය, කියව” යි ගැහැවි කී ය. “එසේ වී නම්, ගැහැවිය, ඔබ මහත් මහත් හෝණ්මලු කරවා, කහවණුවලින් හා රණින් පුරවා, ගැල්වලින් අදවා, ගහ මැද සැබි දියපහරෙහි කිඳවා ලන්න ඒ කවර හෙයින් ද? ගැහැවිය, ඔබට එය හෙතු කොට ගෙණ යම්බඳු බියක් හෝ ලය සැලීමෙන් හෝ ලොමුදහ ගැණීමක් හෝ රැක ගැණීමක් හෝ වේ ද, එය ඔබට නොවන්නේය” යි සුදින්න භික්ෂු කී ය. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ ‘කෙසේ නම් මා පුත් සුදින්න තෙමේ මෙසේ කියන්නේ ද?’ යි නොසතුටු සිත් ඇත්තේ විය.

18 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පිය තෙමේ ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ ගිහිකල අමුට ඇමතී ය. “එසේ වී නම් ලෙහෙළිය, නෝ ද යාව්ඤ කරව පුත් වූ සුදින්න තෙමේ තිගේ වචනය වත් කරන්නේ නම් ඉතා මැනවි” යි කී ය. ඉන් පසු ආයුෂ්මත් වූ සුදින්නගේ ගිහිකල අමු නොමෝ ආයුෂ්මත් සුදින්නගේ පා අල්ලාගෙණ ආයුෂ්මත් සුදින්නට මෙය කී ය. “ආයුෂ්මත්, ඔබ යම්බඳු වූ දෙවහනක් ලැබීම පිණිස බඹසර හැසිරෙන්නම්, ඒ දෙවහනෝ කෙබඳු ද” යි ඇසුවා ය. “තැගනියෙනි, මම දෙවහනක් හේතු කොට ගෙණ බඹසර නො හැසිරෙමි” යි හේ කී ය.

19 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකා “අජ්ජනග්ගෙ මං අය්‍යපුත්තො සුදින්නො භගිනීවාදෙන සමුද්ධරති”ති තත්ථෙව මුච්ඡිතා පපතා අථ ඛො ආයස්මා සුදින්නො පිතරං එතදවොච “සචෙ ගහපතී, භොජනං දානබ්බං, දෙථ මා නො විහෙඨයිත්ථා”ති “භුඤ්ජ තාත සුදින්නා”ති අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ච පිතා ච ආයස්මන්නාං සුදින්නං පණ්ණිනෙත බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහන්තා සන්නපෙපසුං සම්පවාරෙසුං අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නාං භුත්තාචිං ඕනීතපත්ත-පාණ්ණිං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්චිතං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරුපරජනං පඤ්ඤාවිතතුපකරණං පඤ්ඤාධතධඤ්ඤං ලබ්භා තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්ථා භොගා ච භුඤ්ජිතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි තිං තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්ථා භොගෙ ච භුඤ්ජස්ස පුඤ්ඤති ච කරොති”ති “අම්ම, ත උස්සභාමි ත විසභාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්මචරියං වරාමි”ති දුතියමපි ඛො - පෙ - තතියමපි ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච: “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්චිතං මහාභොගං පඤ්ඤා-ජාතරුපරජනං පඤ්ඤාවිතතුපකරණං පඤ්ඤාධතධඤ්ඤං තෙන හි තාත සුදින්න, ඕප්කමපි දෙහි, මා නො අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං ලිච්ඡවශො¹ අතින්‍රපෙසු”තති “එතං ඛො මෙ අම්ම, සකකා කාතු”තති “කහං පත තාත සුදින්න, එතරහි විහරසි”ති¹ “මහාවතෙ අම්මා”ති අථ ඛො ආයස්මා සුදින්නො උට්ඨායාසතා පකකාමි

20 අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකං ආමනෙතතෙසි “තෙන හි වඩු, යද උතුනී භොසි, පුළුං තෙ උප්පන්නං භොති, අථ මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති “එවං අයේ‍ය”ති ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතුයා පච්චස්සොසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකා ත වීරස්සෙව උතුනී අභොසි පුළුංසා උප්පජ්ජි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතරං එතදවොච “උතුනී‘මහි අයේ‍ය, පුළුං මෙ උප්පන්න”තති “තෙන හි වඩු, යෙන අලඛකාරෙන අලඛකතා පුත්තස්ස සුදින්නස්ස පියා අභොසි මනාපා, තෙන අලඛකාරෙන අලඛකරු”ති “එවං අයේ‍ය”ති ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණ දුතීසිකා ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතරං පච්චස්සොසි අථ ඛො ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ආයස්මතො සුදින්නස්ස පුරුණදුතීසිකා අදාය යෙන මහාවතං, යෙනායස්මා සුදින්නො, තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්ථා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්චිතං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරුපරජනං පඤ්ඤාවිතතුපකරණං පඤ්ඤා-ධතධඤ්ඤං ලබ්භා තාත සුදින්න භිතායාවතතිත්ථා භොගා ච භුඤ්ජිතුං පුඤ්ඤති ච කාතුං එහි තිං තාත සුදින්න, භිතායාවතතිත්ථා භොගෙ ච භුඤ්ජස්ස පුඤ්ඤති ච කරෙති”ති. “අම්ම, ත උස්සභාමි ත විසභාමි අභිරතො අහං බ්‍රහ්ම-චරියං වරාමි”ති දුතියමපි ඛො - පෙ - තතිය මපි ඛො - පෙ - ආයස්මතො සුදින්නස්ස මාතා ආයස්මන්නාං සුදින්නං එතදවොච “ඉදං තාත සුදින්න, කුලං අභිසං මහඤ්චිතං මහාභොගං පඤ්ඤාජාතරුපරජනං පඤ්ඤාවිතතුපකරණං පඤ්ඤා-ධතධඤ්ඤං තෙන හි තාත සුදින්න, ඕප්කමපි දෙහි, මා නො අපුත්තකං සාප-තෙය්‍යං ලිච්ඡවශො¹ අතින්‍රපෙසු”තති

1 ලිච්ඡවශො, කන්‍යා

19 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ “අද පවත් වෙට ගිහිනිවාදයෙන් කපා කෙරේ ය”යි සිහි නැති ව එහි ම වැටුනි ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ “ඉදින් ගැහැවිය දිය යුතු ආහාරයක් වේ නම්, දෙනු මැනැව්, අප තො වෙහෙසන්නැ”යි පියාට කී ය “පුත සුදිත්තය, වලඳනු මැනැව්” යි ගැහැව් කී ය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු ද පියා ද ආයුෂ්මත් සුදිත්තට ප්‍රණීත වූ කැ යුතු දය ද බිදිය යුතු දය ද සියතින් වැලඳවූහ, පාවැරවූහ ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ වලඳ අවසන් කළ, පාත්‍රයෙන් ඉවතට ගත් අත් ඇති ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය. මහද්ධන ඇත්තක. මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන් රිදී මුහු කහවණු ඇත්තක. බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක. පුත සුදිත්ත, ගිහි බවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය පුත සුදිත්ත එව, තෝ ගිහි බවට පැමිණ භොග ද අනුභව කරව පින් ද කරව” කියා යි “මැනියනි, තො හෙමි, තො හැක්කෙමි මම ඇලුනෙමි බඹසර හැසිරෙමි”යි සුදිත්ත හිඤ්ඤ කී ය දෙවනුවත් තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය, මහද්ධන ඇත්තක මහාභොග ඇත්තක. බොහෝ රන් රිදී මුහු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වූ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක එහෙයින් පුත සුදිත්ත, (කුලවංශය ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට) බීජයක් (පුතෙකු) දෙව. අපගේ දරුවන් නොමැති වශකුව ලිව්ජවිඤ්ඤ ගෙන්වා තො ගණිත්වා” යනු යි “මැනියනි, මෙය මට කරන්නට හැකි ය”යි සුදිත්ත කී ය “පුත සුදිත්ත, මේ කල කොහි වෙතෙහි දෑ”යි මවු ඇසුවා ය. “මැනියනි, මහවතයෙහියැ”යි සුදිත්තහිඤ්ඤ තෙමේ කී ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්ත තෙමේ අස්තෙන් නැගිට ගියේ ය

20 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව බණවා “එසේ වී නම් ලේලිය, යම් දවසක සෘතුමනී වෙහි ද, තිට මල්වර වේද, එ කල්හි වෙට දන්වව” යි කිවු ය “ආයුෂ්මත්, එසේ යැ”යි කියා ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට පිළිවදන් දුන්නි ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ තොමෝ දවසකින් ම සෘතුමනී වූවා ය ඇයට මල්වර උපත. ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට “ආයුෂ්මත්, උතුනියක් වෙමි. මට ඔසප් ලෙය උපතැ”යි මෙය කීවා ය “එසේ වී නම් ලේලිය, යම් අලඛකාරයකින් සැරසුනි පුත් වූ සුදිත්තට පියමනාප වූ ද, ඒ අලඛකාරයෙන් සැරසෙව”යි ඔ කිවු ය “ආයුෂ්මත්, එසේ ය”යි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවුට පිළිවදන් ඇත්වූය ඉන් පසු ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව කැදවාගෙන මහවතයෙහි ආයුෂ්මත් සුදිත්ත වෙත එළඹියා ය එළඹ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කිවු ය “පුත, සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය මහද්ධන ඇත්තක මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන් රිදී මුහු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇත්තක පුත සුදිත්ත, ගිහිබවට පැමිණ භොග අනුභව කරන්නට ද පින් කරන්නට ද හැකි ය පුත සුදිත්ත, එව තෝ ගිහිබවට පැමිණ භොගයන් ද අනුභව කරව. පින් ද කරව” යනු යි “මැනියනි, තො හෙමි තො හැකියෙමි මම ඇලුනෙමි බඹසර හැසිරෙමි”යි සේ කී ය දෙවනුවත් තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ මවු තොමෝ ආයුෂ්මත් සුදිත්තට මෙය කීවා ය “පුත, සුදිත්ත, මේ කුලය ආභය ය. මහද් ධනඇත්තක මහද් භොග ඇත්තක බොහෝ රන් රිදී මුහු කහවණු ඇත්තක බොහෝ වස්තූපකරණ ඇත්තක බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇත්තක එහෙයින් පුත සුදිත්තය, බීජයක් (පුතෙකු) දෙව අපුත්‍රක වූ ධනය ලිව්ජවිඤ්ඤ හැර තො ගණිත්වා” යනු යි.

21 ‘එතං ඛො මෙ අමම, සකකා කාතු’නති පුරුණදුතිසිකං¹ බාහායං ගහෙනා මහාවතං අපේකාගාහෙනා අපසඤ්ඤතෙන සිකඛාපදෙ අතාදිතව-දසො පුරුණදුතිසිකාය තිකඛනතුං මෙථුතං ධම්මං අභිවිඤ්ඤපෙසි සා තෙන ගබ්භං ගණති

භූමිමා දෙවා සද්දුමුත්තස්සාවෙසුං “නිරබ්බදො වත හො භික්ඛුසබ්බො නිරුද්ධවො සුදිනෙනත කලඤ්ඤතෙනත අබ්බදං උපපාදිතං, අදිතවො උපපාදිතො”ති භූමිමානං දෙවානං සද්දං සුතා වාතුමමහාග්ගීකා දෙවාසද්ද-මුත්තස්සාවෙසුං -පෙ- කාචනිංසා දෙවා,-ශාමා දෙවා,-තුසිතා දෙවා,-නිමිමාන-රතීනො දෙවා,-පරනිමිතවසචනතීනො දෙවා,-බ්‍රහ්මකායිකා දෙවා, සද්ද-මුත්තස්සාවෙසුං “නිරබ්බදො වත හො භික්ඛුසබ්බො නිරුද්ධවො සුදිනෙනත කලඤ්ඤතෙනත අබ්බදං උපපාදිතං, අදිතවො උපපාදිතො”ති ඉතිහ තෙන බණෙන තෙන මුත්තෙනත යාව බ්‍රහ්මලොකා සදෙදි අබ්බාසනඤ්ඤි .

22 අථ ඛො ආයසමනො සුදිනතස්ස පුරුණදුතිසිකා තස්ස ගබ්භස්ස පරිපාකමනාය පුතතං විජායි. අථ ඛො ආයසමනො සුදිනතස්ස සභායකා තස්ස දුරකස්ස ඛිජ්ඣොති තාමං අකංසු ආයසමනො සුදිනතස්ස පුරුණදුතිසි-කාය ඛිජ්ඣමානාති තාමං අකංසු ආයසමනො සුදිනතස්ස ඛිජ්ඣමානාති තාමං අකංසු හෙ අපරෙත සමයෙන උභො අභාරස්ස අතභාරිතං පබ්බජිතා අරහතතං සචරිකංසු

23 අථ ඛො ආයසමනො සුදිනතස්ස අනුදෙව කුකකුච්චං, අනු විපාටි සාරො “අලාභා වත මෙ ත වත මෙ ලාභා දුලලභං වත මෙ ත වත මෙ සුලලභං යොහං එවං ස්වාකඛාතෙ ධම්මවිතයෙ පබ්බජිතා තාසකඛිං යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරිතං වරිතු”නති සො තෙනෙව කුකකුච්චත තෙන විපාටි-සාරෙන කියො අහොසි දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපපණ්ණුකප්පාතො ධම්මි-සාසනගතො අනෙතාමනො ලිතමනො දුකඛි දුමමනො විපාටිසාරි පජ්ඣායි

24 අථ ඛො ආයසමනො සුදිනතස්ස සභායකා භික්ඛු ආයසමනාං සුදිනතා එතදවොචුං “පුබ්බෙ ඛො තිං ආවුසො සුදිනත, වණ්ණවා අහොසි පිනිඤ්ඤො² පසතතමුඛවණ්ණො විපසතතජ්චවණ්ණො සොදුති තිං එතරහි කියො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපපණ්ණුකප්පාතො ධම්මිසාසන-ගතො, අනෙතාමනො ලිතමනො දුකඛි දුමමනො විපාටිසාරි පජ්ඣායසි කච්චි තො තිං ආවුසො සුදිනත, අතභාරතො බ්‍රහ්මචරිතං වරසි”ති’ “ත ඛො අහං ආවුසො අතභාරතො බ්‍රහ්මචරිතං වරාමි අනි මෙ පාපං කම්මං කතං පුරුණ-දුතිසිකාය මෙථුතො ධම්මො පතිසෙවිතො තස්ස මයනං ආවුසො, අනුදෙව කුකකුච්චං, අනු විපාටිසාරො අලාභා වත මෙ ත වත මෙ ලාභා දුලලභං වත මෙ ත වත මෙ සුලලභං යොහං එවං ස්වාකඛාතෙ ධම්මවිතයෙ පබ්බජිතා තාසකඛිං යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරිතං වරිතු”නති

1. පුරුණදුතිසිකාය මජ්ඣං 2 පිණ්ඩපද්ධං මජ්ඣං

21 “මැනියනි, මෙය නම් මට කරන්නට හැකි” යි හෙතෙම ගිහි කල අඹුවගේ අත අල්ලා ගෙණ මහවනයට බැස ගෙණ, සිකපද නො පැණවූ කල්හි ආදිතව නො දක්නේ ගිහිකල අඹුව සමග තෙවරක් මෙවුන්දම් හෙවි ය ඕ එයින් ගබ් ගන්නී ය

“පින්වත්ති, ඒකාන්තයෙන් ම භික්ෂුසංඝ තෙමේ නො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දසිටු පුත් වූ සුදිත්ත විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදිතවයක් උපදවන ලදී” යි බ්‍රිමාවු දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහු ය බ්‍රිමාවු දෙවියන්ගේ ශබ්දය අසා වාතුර්මහාග්ජික දෙවියෝ උද්ඝෝෂණය කළාහු ය. තව්තිසා වැසි දෙවියෝ යාම දෙවියෝ තුඹ්බු දෙවියෝ ගිම්මානරනි දෙවියෝ පරනිර්මිත වශවර්තී දෙවියෝ බඹලොව වැසි දෙවියෝ “පින්වත්ති, ඒකාන්තයෙන් භික්ෂුසංඝ තෙමේ නො කැලැල් ය නිදෙස් ය කලන්දපුත් සුදිත්ත විසින් අර්බුදයක් උපදවන ලදී ආදිතවයක් උපදවන ලදී” යි උද්ඝෝෂණය කළාහු ය මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි ඝෝපය බඹලොව තෙක් පැත තැගුනේ ය

22. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුනොමෝ ඒ ගබ් ශ්‍රේණිකිරීමට පැමිණ පුතකු වැදුවා ය එකල්හි ආයුෂ්මත් වූ සුදිත්තගේ යහළුවෝ ඒ දරාගට ‘බිජ්ඣය’ යි නම් කළාහු ය ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ ගිහිකල අඹුව ව ‘බිජ්ඣමාතෘ ය’ යි නම් කළාහු ය. ආයුෂ්මත් සුදිත්තගට ‘බිජ්ඣපිතෘ ය’ යි නම් කළාහු ය ඔහු (මාතෘපුත්‍ර) දෙදෙන පසු කාලයෙහි ගිහිගෙන් නික්ම සපුතෙහි පැවිදි වී රහත්බව ලැබූහ

23 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුදිත්තගට “යම් ඒ මම මෙසේ මනා කොට දෙශනා කරණ ලද ධර්මිකයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මග-බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වීම ද, ඒ මට ඒකාන්තයෙන් අලාභයෝ ය. ඒකාන්තයෙන් මට ලාභයෝ නො වෙත්. මා විසින් ඒකාන්තයෙන් තපුරු ලැබීමක් ය යහපත් ලැබීමක් නො වේ” යි පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය හෙතෙමේ ඒ කුකුසෙන් ඒ විපිළිසරින් කාශ වූයේ රළු වූයේ දුර්වණ් වූයේ පඬුවන් පැහැ ඇති වූයේ තහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇත්තේ, සැඟවුණ හැකුළු සිත් ඇත්තේ දුක් ඇත්තේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විපිළිසර වූයේ සිතිවිල්ලට වැටුනේ විය

24 එකල්හි ආයුෂ්මත් සුදිත්තගේ යහළු භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් සුදිත්ත ගට මෙය කීවාහු ය “ඇවැත් සුදිත්තය, පෙර තෝ පැහැපත් වූයෙහි ය පිණා ගිය ඉදුරන් ඇත්තෙහි ය පහන් වූ මුව පැහැය ඇත්තෙහි ය ඉතා ප්‍රසන්න වූ ඡව්වණ් ඇත්තෙහි ය ඒ තෝ දැන් වතාහි කාශ වූයෙහි රළු වූයෙහි දුර්වණ් වූයෙහි පඬුවන් පැහැ ඇති වූයෙහි තහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇත්තෙහි සැඟවුණු සිත් ඇත්තෙහි හැකිළු සිත් ඇත්තෙහි දුක් ඇත්තෙහි නො සතුටු සිත් ඇත්තෙහි විපිළිසර වූයෙහි ඒ ඒ ද සිතන්නට පටන් ගත්තෙහි ය කීම ඇවැත් සුදිත්ත, තෝ නො ඇලුනෙහි බඹසර හැසිරෙහි ද” “ඇවැත්ති, මම නො ඇලුනෙමි බඹසර නො හැසිරෙමි මා විසින් කළ පවිකමක් ඇත පොරණඅඹුව හා මෙවුන්දම් සෙවුනා ලද්දේ ය ‘ඇවැත්ති, යම් ඒ මම මෙසේ මනා කොට දෙශනා කරණ ලද ධර්මිකයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වීම ද, ඒ මට අලාභයෝ ය ඒකාන්තයෙන් ලාභයෝ නො වෙත්” මවිසින් ඒකාන්තයෙන් තපුරු ලැබීමකි, එකැතින් මට යහපත් ලැබීමක් නො වෙයි, පසුතැවිලි ඇති විය විපිළිසර ඇති විය” යි සුදිත්ත මහණ කී ය එට ඒ මහණහු මෙසේ කීහ

25. “අලං භි තෙ ආට්‍රිසො හුදිතත කුකකුච්චාය, අලං විපපට්ඨාරාය, යං තං ඵලං සාකකානෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජ්ජා න සකඛිසසයි යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරියං වරිතුං

26 නනු ආට්‍රිසො භගවතා අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො නො සරාගාය? විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො නො සංයොගාය? අනුපාදානාය ධම්මො දෙසිතො නො සථපාදානාය?

27 තත්ථ තාම තං ආට්‍රිසො භගවතා විරාගාය ධම්මො දෙසිතො සරාගාය වෙනෙසසි විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො සංයොගාය වෙනෙසසි අනුපාදානාය ධම්මො දෙසිතො සථපාදානාය වෙනෙසසි,

28 නනු ආට්‍රිසො භගවතා අනෙකපරියායෙන රාගවිරාගාය ධම්මො දෙසිතො? මදනිමමදානාය පිපාසවිතයාය අලයසමුග්ගකානාය වට්ඨපච්ඡදාය තණ්හකකයාය විරාගය නිරෝධාය නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො?

29 නනු ආට්‍රිසො භගවතා අනෙක පරියායෙන කාමානං පභාණං අකබ්භං, කාමසඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤා අකබ්භං, කාමපිපාසානං පටිවිතයො අකබ්භො, කාමවිතක්කානං සමුග්ගානො අකබ්භො, කාමපරිප්පාභානං චූපසමො අකබ්භො?

30 තෙනං ආට්‍රිසො අපසසනනානං වා පසාදාය පසනනානං වා භියෙතාභාවාය¹ අථ ඛෙවනං ආට්‍රිසො අපසසනනානඤ්ඤව අපසසාදාය පසනනානඤ්ඤ ඵකච්චානං අඤ්ඤථතතායා”ති

31 අථ ඛො තෙ භික්ඛු අයසමනනං හුදිතතං අනෙකපරියායෙන විහරතිත්වා භගවතො ඵතමස්ථං ආරොවෙසුං අථ ඛො භගවා ඵතසමං නිදුතෙ ඵතසමං පකරණෙ භික්ඛුසඛ්ඤං සතතිපාතාපෙතො අයසමනනං හුදිතතං පටි-පුච්ඡී: “සච්චං කිරි තං හුදිතත, පුරාණ දුතීඨිකාය මෙථුනං ධම්මං පතීසෙවී”ති “සච්චං භගවා” විහරති චූඤ්ඤා භගවා

¹ සියය, ඉතිපි

25 “ඇවැත් හුදින්න, යම් හෙයකින් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසූ බව විනයයෙහි පැවිදි ව දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබිඟසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද? තාගේ කුකුසට එය සැහේ විපිළිසරට සැහේ.

26 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් සරුගය පිණිස නො ව විරුගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? (නො ඇලීම පිණිස දෙසන ලදී ඇලීම පිණිස නො වෙයි.) කෙලෙසත්තෙන් වෙන් ව විසීම පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? කෙලෙසුන් හා නො යෙදීම පිණිස බවය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? තෘෂ්ණාවශයෙන් දැඩි කොට නො ගැණීම පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? තෘෂ්ණා වශයෙන් දැඩි කොට ගැණීම පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද?

27 එහි ඇවැත්නි, තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විරාගය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි රාගය හා පච්ඡන්ත මෙවුන්දම් සෙවීම පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය අනුපාදනය පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද කල්හි සඋපාදනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය

28 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මද්දය දුරු කිරීම පිණිස කාම පිපාසාදීන්ගේ දුර ලීම පිණිස, පඤ්චකම්මාලය මූලින් ම සිදීම පිණිස සංසාරයේ මූල් සිදීම පිණිස, තෘෂ්ණාක්‍ෂයය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය, පිණිස, නිවණ පිණිස බවය දෙශනා කරණ ලද්දේ නොවේද?

29 ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ක්‍රමයෙන් වස්තුකාමකෙලස කාමයන්ගේ ප්‍රහාණය වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? සියලු කාමසංඥාවන්ගේ ත්‍රිවිධ වූ පරිඥව වදාරණ ලද නො වේ ද? කාමපිපාසාවන්ගේ දුරු කිරීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? කාමවිතකීයන්ගේ තැසීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන්ගේ සන්සිදීම වදාරණ ලද්දේ නො වේ ද?

30 ඇවැත්නි, ඔබගේ පාපකමය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි පහන් වූවන්ගේ තැවත තැවත පැහැදීම පිණිස නො වෙයි වැලිදු, ඇවැත්නි, තෙල පාපකමය වතාහි නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන් බව පිණිස ද, පහන් වූ සම්මරාන්ගේ (සෝවන් මගට නො පැමිණියවුන්ගේ) විපිළිසරබව පිණිස ද වෙයි ”

31 ඉන් පසු ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් හුදින්නට නොයෙක් ආරෝත් ගතී කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඒ කරුණ සැල කළාහු ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසබ්බයා රැස් කරවා “හුදින්න, තෝ පොරණ අඩුව සමග මෙවුන්දම් සේවනය කෙළෙහි ය යනු සැබෑ දැ”යි ආයුෂ්මත් හුදින්නගෙන් පිළිවිසි සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි හුදින්න භික්ෂු කී ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක

32 “අනුච්ඡේදයං මොඝපුරිස, අනුලොමිකං අපච්ඡාදං අය්‍යං-
මණ්ඩං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම ඵලං මොඝපුරිස, එවං
ස්වාකධාතො ධම්මචිත්තයො පබ්බජ්ඣා න සක්ඛිස්සාසි යාවජ්චං පරිසුඤ්ඤං
බුහමචරියං චරිතුං

33 නනු මයං මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන විරාගය ධම්මො දෙසිතො
නො සරාගාය? විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො නො සංයොගාය? අනුපාදානාය
ධම්මො දෙසිතො නො සථපාදානාය?

34 තත්ථ නාම ඵලං මොඝපුරිස, මයං විරාගාය ධම්මො දෙසිතො සරාගාය
වෙනෙස්සාසි විසංයොගාය ධම්මො දෙසිතො සංයොගාය වෙනෙස්සාසි
අනුපාදානාය ධම්මො දෙසිතො සථපාදානාය වෙනෙස්සාසි

35 නනු මයං මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන රාගවිරාගාය ධම්මො
දෙසිතො? මදනිම්බදානාය පිපාසවිතායාය ආලයසමුග්ගතාය වච්චුපඤ්චදාය
තණ්හකතායාය විරාගාය නිරොධාය නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො?

36 නනු මයං මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන කාමේනං පහාණං
අකතානං? කාමසංකුලානං පරිඤ්ඤා අකතානං? කාමපිපාසානං පටිච්ඡයො
අකතානො? කාමවිනිකතානං සමුග්ගානො අකතානො? කාමපරිප්‍රාග්‍යානං
වූපසමො අකතානො?”

37 “වරං තෙ මොඝපුරිස ආසිච්ඡස්ස සොරච්ඡස්ස මුඛෙ අඛතජානං
පක්ඛිත්තං, න තෙව මාතුගාමස්ස අඛතජානෙ අඛතජානං පක්ඛිත්තං ඵරං තෙ
මොඝපුරිස කණ්හසප්පස්ස මුඛෙ අඛතජානං පක්ඛිත්තං, න තෙව මාතුගාමස්ස
අඛතජානෙ අඛතජානං පක්ඛිත්තං වරං තෙ මොඝපුරිස අඛතාරකාත්‍යය
ආදිත්තාය සමපජ්ජලිතාය සජොතිගුතාය අඛතජානං පක්ඛිත්තං, න තෙව
මාතුගාමස්ස අඛතජානෙ අඛතජානං පක්ඛිත්තං තං කියස්ස හෙතු? තතො
නිදානං හි මොඝපුරිස මරණං වා නිගවෙජ්ජයා මරණමත්තං වා දුක්ඛං
තතෙව තප්පවට්ඨා කායස්ස භෙදා පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං
නිරයං උපපජේජ්ජයා ඉතොනිදානස්සව ඛො මොඝපුරිස කායස්ස භෙදා
පරමමරණා අපායා දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජේජ්ජයා

32 “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලෝම නුවු අයෝග්‍ය වූ ශ්‍රමණයන්ට අයත් නුවු අකාප වූ නො කට යුත්තෙක කෙසේ නම්, හිස් පුරුෂය, තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසූ ධම්මිතයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති කාක් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද ?

33 හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සරාගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? විසංයෝගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සංයෝගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? අනුපාදනය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ? සරුපාදනය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද ?

34 හිස් පුරුෂය, එහි තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සරාගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සංයෝගය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය. අනුපාදනය පිණිස ධම්ම දෙසූ කල්හි සරුපාදනය පිණිස උත්සාහ කෙළෙහි ය

35. හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් රාගවිරාගය පිණිස ධම්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද ? මදනිමලදනය පිණිස, පිපාසාවිතය පිණිස, ආලසමුග්‍යානය පිණිස, වට්ටුපවෙණ්දය පිණිස, තෘෂ්ණාත්‍යය පිණිස, විරාගය පිණිස, නිරෝධය පිණිස, නිළිණය පිණිස, ධම්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද ?

36 හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් කාමයන්ගේ ප්‍රහාණය කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමසංඥවන්ගේ පරිඥව කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමපිපාසවන්ගේ දුර ලිම කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමවිතකීයන්ගේ නැසීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ? කාමපරිදාහයන්ගේ සංහිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද ?

37 “හිස් පුරුෂය, තා විසින් දරුණු විෂ ඇති ආශිවිෂයක්නුගේ මුඛයෙහි අභිග්‍රාහනය බහා ලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි සිය අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, තා විසින් කෘෂණසම්පන්නයක්නුගේ මුඛයෙහි අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහනය බහා ලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, තා විසින් ඇවිලගත්, ගාන්තරික ඇවිලගත්, ගිනිදූල් සහිත වූ ගිනිඅඟුරුවලෙක අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි මාගමකගේ අභිග්‍රාහනයෙහි ස්වකීය අභිග්‍රාහනය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි ඒ කවර ගෙයින්? යත් හිස් පුරුෂය, එය හෙතු කොට ගෙන මරණයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය තැන හොත් මරණය වැඩි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය. ඒ හේතුවෙන් කා බුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ තරකගකියෙන් යුක්ත වූ විවශ ව පතිත වන්නා වූ නිරයට නො පැමිණෙන්නේ ය. මේ හේතුවෙන්, හිස් පුරුෂය, කා බුන් මරණින් මතු අපාය තම් වූ දුග්ගති තම් වූ විනිපාත තම් වූ නිරයට පැමිණෙන්නේ ය.

38 “තඤ්ඤානං භවං මොක්ඛජීවං, යං භවං අසංඛාරං ගාමිධම්මං වසලධම්මං දුට්ඨලං ඔදකනතිකං රාගස්සං දායංදායනමාපනතිං සමාපජ්ජස්සාසි, බහුතං ඛො භවං මොක්ඛජීවං අකුසලානං ධම්මානං ආදිකතානා පුබ්බභිගමො තෙනං මොක්ඛජීවං අපසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භික්ඛාභාවා ය අථ ඛෙවං මොක්ඛජීවං, අපසන්නානස්සෙව අපසාදය, පසන්නානස්සෙව ඵකච්චානං අඤ්ඤාදානතායා”ති

39 අථ ඛො භගවා ආයස්මනාං සුද්දිනාං අනෙකපරියායෙන විහරතිත්වා දුභරතාය දුපෙපාසතාය මභිච්ඡතාය අනනතුට්ඨිතාය¹ සඛගඤ්ඤිකාය කොසජ්ජස්ස අවණණං භාසිත්වා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය සුපෙපාසතාය අපට්ඨිකාය සනතුට්ඨිකාය සලොඛස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරභස්ස වණණං භාසිත්වා භික්ඛුතං නදනුච්ඡිකං නදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාසි

40 “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙස්සාමි දස අස්ථ වසෙ පට්ඨව සංඝසුට්ඨතාය, සංඝඵායුතාය, දුම්මබ්බකං පුග්ගලානං නිගග්ගාය, පෙසලානං භික්ඛුතං ඵාසුච්ඡාය, දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සමපරාසිකානං ආසවානං පටිඝානාය, අපසන්නානං පසාදය, පසන්නානං භික්ඛාභාවාය, සංඛාරධම්මිකාය, විතයානුග්ගාය ඵවස්සෙව පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු මෙදුතං ධම්මං පනිගෙවෙය්‍ය, පාරාජිකො හොති අසංවාසො”ති.

ඵවස්සෙව භගවතා භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං නොති

[මූලපඤ්ඤානති]

සුද්දිනනිගාණවාලො නිට්ඨිකො.

1 අසනතුට්ඨිතාය සංඝං

38 “හිස් පුරුෂය, ඒ මෙබඳු වූ සාවද්‍යකමයෙහි තෝ නිවර්තනයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ගම්වැස්සන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ලාමකපුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, රාහාදි කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇති, රහස් කට යුතු වූ, දෙදෙනෙකුන් දෙදෙනෙකුන් විසින් සමවැද්ද යුතු වූ මේථුන ධම්මට සම්වන්තෙහි ය හිස් පුරුෂය, තෝ බොහෝ දෙනා අතුරෙන් අකුශල ධම්මයන්ට ආදිකථා වෙහි පූර්වකම වෙහි හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු, හිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ නො පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යපාතිය පිණිස ද වේ.”

39 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සුදින්නතට නොයෙක් ක්‍රමයෙන් ගර්භා කොට (තමන් විසින් ද අනුන් විසින් ද) දුභීරභාවයෙහි ද දුක සේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, මඟ් ආශා ඇති බව්හි ද, ලද දෑයෙකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, ගණනමුඛයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බවෙහි ද අගුණ වදාරා, නොයෙක් ක්‍රමයෙන් සුභර භාවයෙහි ද, සුව සේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, අපිස් වුවහුගේ ද, ලද දෑයෙකින් සතුටු වන්නහුගේ ද, කෙලෙස් සිදු ලන්නහුගේ ද, කෙලෙස් කම්පිත කළහුගේ ද, ප්‍රසාදය ඵලවන සංවරයාගේ ද, කෙලෙස් රැස් නො කිරීමෙහි ද, විශ්චාරමායෙහි ද, ගුණ වදාරා, භික්ෂුන්ට එතැනට සුදුසු වූ එයට අනුලෝම වූ දැහැමි කථාවක් කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක

40. “මහණෙනි, එසේ වී තම සංකල්පයාගේ හිත සුව පිණිස, සංකල්පයාගේ පහසු බව පිණිස, දුශ්ශීල පුද්ගලයන්ට නිග්‍රහය පිණිස, ප්‍රියශීල භික්ෂුන්ගේ එහෙත්තරණය පිණිස, මෙලොව දී පැමිණියා හැකි දුක් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී පැමිණෙන දුක් තැසීම පිණිස, නොපහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහන් වුවන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස, සංග්‍රහයාගේ විරසනීය පිණිස, විතරානුග්‍රහය පිණිස ය යන මේ දස භිතවිශේෂයන්ගේ නිෂපාතිය පිණිස භික්ෂුන්ට සිකපදයක් පණවන්නෙමි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් මෙවූන්දම් සෙව්නේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ සංඝයා හා එකකමාදිසංඛාස නැති වන බැවින් (අසංඛාස සහඛාස නැත්තෙක්) වේ”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

[මුල් පැණවිමසි.]

සුදින්න බණවර නිම.

මකකට්ටය

1 තෙත බෝ පත සමයෙහි ඇඤ්ඤතරෝ භික්ෂු වෙසාලියං මහාවතෙ මකකට්ටං ආමිසෙන උපලාපෙනා නසා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති අථ බෝ සෝ භික්ෂු පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙනා පතනවිවරමාදය වෙසාලියං පිණ්ඩාය පාවිසි

2 තෙත බෝ පත සමයෙහි සමබහුලා භික්ෂු තෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනා යෙන නසා භික්ෂුතෝ විහාරෝ තෙනුපසඬකමිංසු අද්දසා බෝ සා මකකට්ටි තෙ භික්ෂු දුරතෝච ආගච්ඡන්තෙ දිස්වාන යෙන තෙ භික්ෂු තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිනා තෙසං භික්ෂුතං පුරතෝ කට්ටපි වාලෙසි, ඡෙපපච්ඡි වාලෙසි, කට්ටපි ඔඞ්ඤ, නිමිත්තච්ඡි අකාසි අථ බෝ තෙසං භික්ෂුතං එතදයොසි “නිසංසයං බෝ සෝ භික්ෂු ඉමිසා මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති”ති එකමනනං නිලීයිංසු අථ බෝ සෝ භික්ෂු වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිතා පිණ්ඩපාතං ආදය පටික්කමි

3 අථ බෝ සා මකකට්ටි යෙන සෝ භික්ෂු තෙනුපසඬකමි අථ බෝ සෝ භික්ෂු නං පිණ්ඩපාතං එකදෙසං භුඤ්ජිතා එකදෙසං නසා මකකට්ටියා අද්දසි අථ බෝ සා මකකට්ටි භුඤ්ජිතා නසා භික්ෂුතෝ කට්ටි ඔඞ්ඤ අථ බෝ සෝ භික්ෂු නසා මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති

4 අථ බෝ තෙ භික්ෂු නං භික්ෂුං එතදවොට්ඨං “නනු ආට්ඨසෝ භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං කිසා නං ආට්ඨසෝ මකකට්ටියා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවති”ති “සච්චං ආට්ඨසෝ භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤතනං තඤ්ච බෝ මනුසසීඤ්ඤා, තෝ තිරච්ඡානගතායං”ති “නනු ආට්ඨසෝ තථෙව නං හොති අතනුච්ඡිටියං ආට්ඨසෝ අතනුලොමිකං අපභරුපං අයසාලිණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම නං ආට්ඨසෝ එවං සවාකානෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජ්ඣාන සකඛිස්සසි යාවථ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං? නනු ආට්ඨසෝ භගවතා අතෙකපරියායෙන වීරාගාය ධම්මො දෙසිතො තෝ සරගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං වූපසලෝ අකඛාතො? තෙනං ආට්ඨසෝ අපභනනානං වා පසාදය පසනනානං වා හියොසාභාවාය අථ ඛෙවනං ආට්ඨසෝ අපභනනා තඤ්ඤච අපසාදය පසනනාතඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථනතායං”ති අථ බෝ තෙ භික්ෂු නං භික්ෂුං අතෙකපරියායෙන විගර්භිතා භගවතෝ එතමන්ථං ආරොවෙසුං

මහකට්ඨ වස්තුව

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහ වෙහෙහි වැදිරියක ආහාරයෙන් පොළොඹවා ඇය හා මෙවුන්දම් සෙවෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ පෙරවරු කාලයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිඬු සඳහා විසල් පුරයට පිවිසියේ ය

2 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සෙතාසනවාරිකාවෙහි හැසිරෙන්නෝ ඒ මහණහුගේ විහාරය වෙත පැමිණියාහු ය. ඒ වැදිරි එත ඒ භික්ෂුන් දුර දී ම දුටුවා ය දැක ඒ භික්ෂුන් වෙත පැමිණියා ය පැමිණ ඒ භික්ෂුන් ඉදිරියෙහි කටය ද සැළිය නගුට ද සැළිය කටය ද නැගු ය (මෙවුන් දමට ගැලපෙන සේ) නිමිත්ත ද කළා ය ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මේ සිත විය “නිසැක ව ම ඒ මහණ මේ වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි යනුයි” ඔහු පසෙක සැතපුනාහු ය. ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ විසල්පුරයෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පිඬු රැගෙන ආපසු පැමිණියේ ය

3 ඉක්බිති ඒ වැදිරි ඒ මහණ වෙත එළඹියා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඒ පිණ්ඩපාතය එක් කොටසක් වලඳ එක් කොටසක් ඒ වැදිරියට දුන ඒ වැදිරි එය අනුභව කොට ඒ මහණහට කටය නැගු ය තෙල මහණ ඒ වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි

4 එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ. “ඇවත, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ නො වේ ද? ඇවත, තෝ කුමක්කෙසින් වැදිරිය සමග මෙවුන්දම් සෙවෙයි ද?” “ඇවත, සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපදයක් පණවන ලද්දේ වේ හෙ ද මිනිස් මාගම් හා මෙවුන්දම ඇරැබ ය තිරිසන් මාගම් සමග මෙවුන්දම් ඇරැබ නො වේ” ය යි ඒ මහණ කී ය “ඇවැත්නි, එයත් එසේ ම නො වේ ද? ඇවැත්නි, නුහුදුස්සෙක අනුලොම නුච්චෙක නො ගැලපෙන්නක මහණුන්ට අයෝග්‍යයෙක නො කැපයෙක නො කටයුත්තෙක ඇවැත්නි, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙශනා කරණ ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති නාක් පිරිපුන් පිරිසිදු කොට බඹසර හැසිරෙන්නට නො හැකි වූයෙහි ද? ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස ධර්ම දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? සරාගය පිණිස නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාම පරිදහයත්තේ සංසිද්ධ වදුරණ ලද්දේ නො වේ ද? ඇවැත්නි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ඇවැත්නි, තව ද මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යථාතිය පිණිස ද වේ” යනු යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ඒ මහණහට නොයෙක් ලෙසින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාහු ය.

5 අළු බො හඟවා එතසමි නිදහෙ එතසමි පකරණෙ භික්ඛුසඛිකං සනතිපාතාපෙචා නං භික්ඛුං පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිරි ඵං භික්ඛු මකකට්ඨං මෙට්ඨං ධම්මං පභිසෙවසී?”ති “සච්චං හඟවා” විගරහි බුද්ධො හඟවා

“අනුච්ඡේදිං මොඝපුරිස, අනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පිං අකප්ඤ්ඤං කථං හි තාම ඵං මොඝපුරිස, එවං සචාකඛාතෙ ධම්මච්ඡතයෙ පබ්බජ්චා න සකඛිස්සසි යාවජ්චං පටිපුණ්ණං පටිපුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං? තනු මයා මොඝපුරිස, අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො නො සරාගාය -පෙ- කාමපටිලාභානං වූපසමො අකඛාතො?”

6 වරං තෙ මොඝපුරිස, ආසිවිසස්ස සොරවිසස්ස මුඛෙ අඛතජාතං පකඛිතතං න ඤෙව මකකට්ඨං අඛතජාතෙ අඛතජාතං පකඛිතතං වරං තෙ මොඝපුරිස කණ්ණසප්පස්ස මුඛෙ අඛතජාතං පකඛිතතං, න ඤෙව මකකට්ඨං අඛතජාතෙ අඛතජාතං පකඛිතතං. වරං තෙ මොඝපුරිස, අඛතාරකාසුයා ආදිතතාය සමපජ්ජිතාය සප්පොතිභුතාය අඛතජාතං පකඛිතතං, න ඤෙව මකකට්ඨං අඛතජාතෙ අඛතජාතං පකඛිතතං තං කිස්ස හෙතු? තතො නිදහං හි මොඝපුරිස, මරණං වා නිගවෙජ්ජයා මරණමත්තං වා දුක්ඛං. න ඤෙව තප්පච්චයා කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්-පජේජ්ජයා ඉතො නිදහස්සා බො මොඝපුරිස, කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජේජ්ජයා

7. තස්ස තාම ඵං මොඝපුරිස, යං ඵං අසඤ්ඤං ගාමධම්මං වසඤ්ඤං දුට්ඨිලං ඔදකන්තිකං රාගස්සං දායංදායසමාපනතිං සමාපජ්ජස්සසි, තෙනං මොඝපුරිස, අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භියොභාවාය අළු බෙවතං මොඝපුරිස, අප්පසන්නානස්සෙව අප්පසාදය පසන්නානස්සෙව එකච්චානං අස්සෙට්ඨතායා”ති.

8. අළු බො හඟවා නං භික්ඛුං අනෙකපරියායෙන විගරහිචා දුභරතාය දුප්පාසතාය මහිච්ඡතාය අසනුට්ඨිතාය සඛ්භණ්ණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිචා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය සුප්පාසතාය අප්පච්ඡස්ස සනුට්ඨස්ස සලොබස්ස වුත්ඤ්ඤං පාසාදිකස්ස අප්පච්ඡස්ස විරිසාරමාස්ස වණ්ණං භාසිචා භික්ඛුකං තදනුච්ඡේදිකං තදනුලොමිකං ධම්මිකං කාමං කචා භික්ඛු අමනෙතසි

5 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “සාබ්‍ය ද මහණ, තෝ වාදිරියක සමග මෙවුන්දම් සෙවෙති ද?” යි ඒ මහණ පුළුවන් සේක “සාබ්‍ය, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි එ මහණ කී ය. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගර්භා කලසේක

“හිස් පුරුෂය, නුසුදුස්සෙක අනුලොමි නො වූවෙක. නො ගැලපෙන්නක මහණුන්ට යොග්‍ය නු වූවෙක. නො කාපයක නො කටයුත්තෙක. හිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ මෙසේ මැනවින් දෙසන ලද ශාසනයෙහි පැවිදි වී දිවි ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු කොට මගබ්බසර භාසිරත්තට නො හැකි වූයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් ලෙසින් විරාගය පිණිස ධර්මය දෙශනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? සරාගය පිණිස දහම් නො දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන්ගේ සංසිද්ධි කියන ලද්දේ නො වේ ද?”

6 හිස් පුරුෂය, දරුණු විෂ ඇති ආශිච්ඡයක්නුගේ මුඛයෙහි ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ නම් මැනවි වාදිරියගේ අභිනාතයෙහි ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි. හිස් පුරුෂය, කෘෂ්ණ සප්තකක්නුගේ මුඛයෙහි ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ මැනවි වාදිරියගේ අභිනාතයෙහි ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි හිස් පුරුෂය, ඇවිලගත්, හාන්පසින් ඇවිලගත්, ගිනිදූල් සහිත වූ අගුරුවලෙක ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ මැනවි වාදිරියගේ අභිනාතයෙහි ස්වකීය අභිනාතය බහාලන ලද්දේ නො මැනවි ඒ කවර හෙයින්? යත්. හිස් පුරුෂය, ඒ හේතුවෙන් මරණයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය මරණය වැනි දුකකට හෝ පැමිණෙන්නේ ය ඒ හේතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ දුගති වූ විවස ව පතිත වන්නා වූ නිරයට නො පැමිණෙන්නේ ය හිස් පුරුෂය, මේ හේතුවෙන් කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ දුකට පිහිට වූ විවස ව පතිත වන නිරයට පැමිණෙන්නේ ය

7 හිස් පුරුෂය, මෙහි තෝ මෙබඳු වූ සාවද්‍ය කමයෙහි, ගම්වැසියන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, නිවිජනයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, ලාංඡන පුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයක් වූ, රූහාදි කලෙසින් දූෂිත වූ, දියකිස අවසන් කොට ඇත්තා වූ, රහසේ කටයුතු වූ, දෙදෙනෙකුන් දෙදෙනෙකුන්ගේ සමවාදීමක් වූ, යම් මෙවුන්දම් සෙවීමකට සම්බන්ධෙහි ද, හිස් පුරුෂය, මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනවුන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස ද නො වෙයි. හිස් පුරුෂය, වැලිදු මෙය නො පැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පැහැදුනා වූ ඇතැමුන්ගේ අත්‍යවශ්‍ය පිණිස ද වෙයි”

8 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණට නොයෙක් ලෙසින් ගරභා දුහර බව්හි ද, දුකගේ පොෂණය කට හැකි බව්හි ද, මහත් ආශා ඇති බව්හි ද ලද දෙයකින් සතුටු නො වීමෙහි ද, සමූහයා කෙරෙහි ඇලීමෙහි ද, කුසිත බව්හි ද අගුණ වදාර, නොයෙක් කරුණින් සුහර බව්හි ද, සුවසේ පොෂණය කටහැකි බව්හි ද, අපිස් බව්හි ද, සකොස් බව්හි ද, සැහැල්ලු බව්හි ද, සංලොබයෙහි ද, ප්‍රසාද එළවීමෙහි ද, කෙලෙස් සංසිද්ධිමෙහි ද, වියාර්චනායෙහි ද ගුණ වදාර, භික්ෂුන්ට එතැනට සුදුසු වූ ද, එයට අනුලොම වූ ද, දූහැම් කපාවක් කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

9 “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමි දස අත්ථවසෙ පටිච්ච සංඝසුට්ඨිතාය, සංඝචායුතාය, දුමමඛිකුතං පුග්ගලානං නිග්ගහාය, පෙසලානං භික්ඛුනං චායුච්ඡාරාය, දිට්ඨමිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරිසිකානං ආසවානං පටිඝානාය, අපපස්සනානං පසාදාය, පසන්නානං භිග්ගොභාවාය, සද්ධම්මට්ඨිතීයා, විතසානුග්ගහාය ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිගෙය්‍යාථ

“යො සන භික්ඛු මෙට්ඨනං ධම්මං පනිතසචෙය්‍ය අනගමිකො තිරම්ඡානුගතායපි, පාරාජිකො හොති අසංවාසො”ති.

ඵවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානතං හොති

[දුතියපඤ්ඤාපනි]

මහකට්ඨවස්සු නිට්ඨිතං.

සන්ථනභාණවාරො

1. තෙන බො පන සමයෙන සමබ්‍රහ්මා වෙසාලිකා චජ්ජිපුභානකා භික්ඛු යාවදන්ථං භුඤ්ජිංසු, යාවදන්ථං සුපිංසු, යාවදන්ථං තභායිංසු යාවදන්ථං භුඤ්ජන්තා, යාවදන්ථං සුපින්තා, යාවදන්ථං තභායින්තා, අයොනිසො මතසි කරන්තා, සික්ඛං අපච්චිකාය, දුබ්බලාං අනාචිකන්තා, මෙට්ඨනං ධම්මං පඤ්ඤාමිංසු තෙ අපරෙත සමයෙන ඤාතිව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා, භොගව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා, රොන-ව්‍යසනෙනපි චුට්ඨා ආයස්මනතං ආතඤ්ඤං උපසංඝිකම්භිතා ඵලං වදන්ති “ත මයං භනෙන් ආතඤ්ඤං බුද්ධිගර්භිතො න ධම්මගර්භිතො න සංඝගර්භිතො අතත-ගර්භිතො මයං භනෙන් ආතඤ්ඤං අනඤ්ඤාගර්භිතො මයමෙවමහා අලකඛිකා මයං අපපජ්ඤායෙ මයං ඵලං ස්වාකම්භෙන ධම්මවිතයෙ පබ්බජන්තා නාසකම්භා යාවජ්චං පරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤාමු භගවරියං චරිතුං ඉද්දති චෙ’පි මයං භනෙන් ආතඤ්ඤං ලභෙය්‍යාමි භගවතො සන්ධිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යාමි උපසම්පදං ඉද්දති’පි මයං විපස්සාකා කුසලානං ධම්මානං පුබ්බරතනාපරරතනං බොධපක්ඛි-යානං ධම්මානං භාවනානුයෝගමිනුයුතතා විතරෙය්‍යාමි සාධු භනෙන් ආතඤ්ඤං භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙහි”ති “ඵලමාට්ඨෙය්‍යො”ති බො ආයස්මා ආතඤ්ඤං වෙසාලිකානං චජ්ජිපුතකානං පටිසුඤ්ඤායෙහ භගවො තෙනුපසංඝිකම් උපසංඝිකම්භිතා භගවතො ඵතමන්ථං ආරොවෙහි

9 “මහණෙනි, එසේ වී තම් සඛ්‍යයාගේ හිත සුව පිණිස, සඛ්‍යයාගේ පහසුව පිණිස, දුශශීල පුද්ගලයන්ට නිග්‍රහය පිණිස, ප්‍රියශීල භික්‍ෂූන්ගේ පහසු විහරණය පිණිස, මෙලොව දී විය හැකි විපත් දුරු කිරීම පිණිස, පරලොව දී වන දුක් තැසීම පිණිස, තො පහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස, පහත් වුවන්ගේ වැඩියක් පැහැදීම පිණිස, සඤ්චරියාගේ චිරසමීච්ච පිණිස, විනයානුග්‍රහය පිණිස, භික්‍ෂූන්ට සිකපදයක් පණවන්නෙමි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් යටත් පිටිසෙසින් නිවිසන් ගිය මාගමක් හා ද මෙවුන්දට සෙවිසේ නම්, කෙලෙස් සතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ, සංඝයා හා සමාන සංචාරක රහිතයෙක් වේ”.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්‍ෂූන්ට මෙසේත් මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වෙයි

[දෙවැනි පැණවීම යි]

මකකපි වස්සුව නිමි.

සන්ථන බණවර

1 එසමයෙහි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජ්ජිපුත්‍ර භික්‍ෂූහු රිසි තාක් වැලඳුවාහු ය රිසි තාක් ශයනය කළාහු ය. රිසි තාක් නැව්වාහු ය රිසි තාක් අනුභව කොට, රිසි තාක් ශයනය කොට, රිසි තාක් නා, නුතුවණින් මෙතෙහි කොට, පාතිමොක්ඛසංවර සඛ්‍යාත ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් නො කොට, සාඨ්වයෙහි දුබල බව පහල නො කොට, ලේවුන්දම් සෙවියාහු ය ඒ භික්‍ෂූහු පසු කාලයෙහි ඥාතිව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, භොගව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, රොගව්‍යසනයෙන් ද පහස්තා ලද්දහු, ආයුෂ්මත් ආතඤ්ඤා තොරුන් කර එළඹ මෙසේ කියත් “වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, අපි බුදුරජුන්ට දෙස් නො කියන්නමෝ වමු ධර්මයට දෙස් තොකියන්නමෝ වමු සඛ්‍යයාට දෙස් තොකියන්නමෝ වමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, අපි තමන්ට ම ගර්භා කරන්නමෝ වමු අපි මෙරමා ගරභන්නමෝ නො වමු යම්බඳු වූ අපි මෙසේ මැතැවින් දෙසු ශාසනයෙහි පැවිදි ව දිව් ඇති තාක් පිරිපුන් පිරිසිදු මගබ්බසර ගැසිරෙන්නට නො හැක්කමෝ වුමු ද, ඒ අපි ම කාලකණ්ණි වමු අපි ම මද පිණැත්තමෝ වමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, ඉදින් දැනුදු අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලග පැවිදිද ලබන්නමු තම් උපසම්පදාව ලබන්නමු තම් යෙහෙක දැනුත් අපි මහද්දහ කුශල ධර්මයන් විදර්ශනා වශයෙන් වඩන්නමෝ පෙර යම හා පැහැදි යම බොධිපාක්‍ෂික ධර්ම වැඩිමෙහි එක්වත් යෙදුනමෝ ව වාසය කරන්නමු වහන්ස, ආතඤ්ඤා සංවිරයෙනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ සැල කරන්නහු තම් යෙහෙකි” යනු යි “ඇවැත්නි, එසේ යැ”යි වදාර ආයුෂ්මත් වූ ආතඤ්ඤා සංවිර තෙමේ විසල් පුරවැසි වජ්ජිපුත්‍ර භික්‍ෂූන්ට පිළිවදන් දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ එපවත් සැල කෙළේ ය

2 “අට්ඨානමෙතං ආනන්ද, අනවකාසො, යං තථාගතො චර්ජනං වා චර්ජපුත්තකානං වා කාරණං සාවකානං පාරුජිකං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතනං සමුග්ගතොයා”ති අථ ඛො භගවා එනස්මිං නිදුතෙ එනස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ කථං කථාං භික්ඛු ආමනොති යො පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු සික්ඛං අපච්චක්ඛාය දුබ්බලාං අනාචිකථා මෙටුතං ධම්මං පතියෙවති, සො ආගතො ත උපසම්පාදෙ-නබ්බො යො ච ඛො භික්ඛුවෙ භික්ඛු සික්ඛං පච්චක්ඛාය දුබ්බලාං ආචිකථා මෙටුතං ධම්මං පතියෙවති, සො ආගතො උපසම්පාදෙනබ්බො එවන්ඤ ජන භික්ඛුවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියෙය්‍යාද”

3. “යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපනොනා සික්ඛං අපච්චක්ඛාය දුබ්බලාං අනාචිකථා මෙටුතං ධම්මං පතියෙවෙය්‍ය අනු-මසො නිරවජානගතොයපි, පාරුජිකො භොති අසංවාසො”ති.

[තතියපඤ්ඤාතනී]

4. යො පනාති - යො යාදිකො යථායුතො යථාච්චේවා යථාතාමො යථාසොනොතො යථාසිලො යථාවිහාරී යථාගොචරො ථෙරො වා තවො වා මජ්ඣිමො වා එකො චූළවති ‘යො පනා’ති

5 භික්ඛුනි-භික්ඛකො’ති භික්ඛු, භික්ඛාවර්ගං අජික්ඛුපගතො’ති භික්ඛු, භික්ඛාපට්ඨරෙ’ති භික්ඛු, සමඤ්ඤාය භික්ඛු, පටිඤ්ඤාය භික්ඛු, එහි භික්ඛු’ති භික්ඛු, තිහි සරණගමනෙහි උපසම්පනොනා’ති භික්ඛු, භද්දො භික්ඛු, සාරෙ භික්ඛු, සෙඛො භික්ඛු, අසෙඛො භික්ඛු, සමගෙග්ග සබ්බෙකක ඤානනිවහුදේන කමෙමන අකුපෙපන ඡාතාරහෙන උපසම්පනොනා’ති භික්ඛු තත්ත්වයාං භික්ඛු සමගෙග්ග සබ්බෙකක ඤානනිවහුදේන කමෙමන අකුපෙපන ඡාතාරහෙන උපසම්පනොනා, අයං ඉමස්මිං අදෙඨ අධිපෙපනො ‘භික්ඛු’ති

6 සික්ඛාති - තියොසා සික්ඛා අධිසීලසික්ඛා අභිවිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤා-සික්ඛා තත්ත්ව යායං අධිසීලසික්ඛා අයං ඉමස්මිං අදෙඨ අධිපෙපනා ‘සික්ඛා’ති.

7 ඝාජීවං නාම - යං භගවතා පඤ්ඤාතනං සික්ඛාපදං, එනං සාජීවං නාම. තස්මිං සික්ඛති තෙන චූළවති ඝාජීවසමාපනොනා’ති.

2 “ආතතය, තථාගත තෙමේ සම්මතට පණවන ලද පරිච්ඡිකපදය වැළැක් හෝ වැළැක්වුණුයන් හෝ නිසා උදුරා ලන්නේ ය” යන යමක් වේද, මෙය විද්‍යමාන නො වෙයි එයට අවකාශයක් ද නැතැ”යි වදාලන්නේ ඉන් පසු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි දැනුම් කථා කොට හිඤ්ඤා ඇතිවූ සේක “මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, දුබල බව පල නො කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ නැවත පැමිණියේ ද උපසපන් නො කටයුතු යි මහණෙනි, යම් මහණෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප කොට, දුබල බව පල කොට, මෙවුන්දම් සේවනය කෙරේ ද, හෙතෙමේ පැමිණියේ උපසපන් කටයුතු යි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසා වූ

3 “යම් කිසි මහණෙක් හිඤ්ඤාගේ අධිශීල සබ්බාත ශික්ෂාවට හා ප්‍රඥපත ශික්ෂාපද සබ්බාත සාප්ථයට පැමිණියේ, පානිමොක්ඛසංචර සබ්බාත ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප නො කොට, සාප්ථයෙහි දුබලබව පල නො කොට, යටත් පිටිසෙසින් නිවිසන් සිය මාගමක් හා ද මෙවුන්දම් සෙවියේ නම්, කෙලෙස් අතුරන් විසින් පරදවන ලද්දේ පියෙව් මහණුන් හා සමානසංවාස නැති බැවින් අසංවාස වේ”.

තෙවැනි පැණවිමසි.

4 සො පන යනු යම්බඳු, යම්, යම් ක්‍රියාවක යෙදුනු, යම්බඳු ජාති ඇති, යම්බඳු තම් ඇති, යම්බඳු භෝග් ඇති, යම්බඳු ඝට්ඨා ඇති, යම්බඳු විහරණ ඇති, යම්බඳු පැවතුම් ඇති ස්ථවිර වූවෙක් හෝ තවක වූවෙක් හෝ මජ්ඣිමෙයක් හෝ වේ ද, මේ තෙමේ ‘යො පන’යි කියනු ලැබේ

5 හිඤ්ඤා යනු සිභා යන්නේ නු යි හිඤ්ඤා තම් භික්ෂාවතයට පැමිණියේ නු යි හිඤ්ඤා තම් බුන් වත් දරා නු යි හිඤ්ඤා තම් ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙන් කිසිවෙක් හිඤ්ඤා තම් වේ ප්‍රතිඥාමාත්‍රයෙන් කිසිවෙක් හිඤ්ඤා තම් ‘එහි හිඤ්ඤා’ යන්නෙන් හිඤ්ඤා භාවය ලැබී නු යි හිඤ්ඤා තම් නිසරණගමනයෙන් උපසපන් වූයේ නු යි හිඤ්ඤා තම් හදු වූ ශීලාදි පංච ධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූයේ නු යි හිඤ්ඤා තම් ශීලසාරාදියෙන් ම යුක්ත නු යි හිඤ්ඤා තම් හික්මේ නු යි හිඤ්ඤා තම් හික්මීම අවසන් කෙළේ නු යි හිඤ්ඤා තම් සමග වූ සභ්‍ය විසින් අකොප්‍ය වූ ශාසනයට හුදුසු වූ ඥාතිවතුන් කමයෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ නු යි හිඤ්ඤා තම්. එහි යම් ඒ මහණෙක් සමුද්‍ර සමිකයා විසින් අකොප්‍ය වූ ශාසනයට හුදුසු වූ ඥාතිවතුන් කමයෙන් උපසපන් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ තෙමේ මේ අතීතෙහි හිඤ්ඤා ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

6 සිකායා යනු අධිසීල සිකායා ය, අභිචිත්ත සිකායා ය, අභිපඤ්ඤා සිකායා ය යි ශික්ෂා තුණෙකි මේ ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවන් අතුරෙන් යම් මේ අධිසීල-ශික්ෂාවක් වේ ද මෝ නොමෝ මෙහි ලා සිකායා ය යි අදහස් කරණ ලදී

7 සාප්ථ තම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යම් සිකපදයක් වේ ද, මෙය සාප්ථ තම් එහි හික්මෙයි, එහෙයින් සාප්ථ සමාපන්න ය යි කියනු ලැබේ

8 සිකං අපච්චිකායා දුබ්බලාං අනාමිකඛා'නි - අනි භික්ඛවෙ දුබ්බලාචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ව අපච්චිකායා අනි භික්ඛවෙ දුබ්බලාචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ව පච්චිකායා

9 කථංඤව භික්ඛවෙ දුබ්බලාචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ව අපච්චිකායා' ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු උකාකඤ්ඤානො අනභිරතො සාමඤ්ඤ ච්චිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරායමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පජ්ඣමානො උපාසකභාවං පජ්ඣමානො ආරාමිකභාවං පජ්ඣමානො සමාණෙරභාවං පජ්ඣමානො නිජ්ඣමානො පජ්ඣමානො නිජ්ඣසාවකභාවං පජ්ඣමානො අසාමණිභාවං පජ්ඣමානො අසකාපුත්තිය-භාවං පජ්ඣමානො 'යනනුතාහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ව අපච්චිකායා,

10 අප වා පන උකාකඤ්ඤානො අනභිරතො සාමඤ්ඤ ච්චිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරායමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පජ්ඣමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පජ්ඣමානො 'යනනුතාහං ධම්මං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'යනනුතාහං සබ්බං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සිකං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං විතයං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං පාතිමොකං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උද්දෙසං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උපජ්ඣායං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ආවරියං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සද්ධිවිහාරිකං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අනෙතවාසිකා පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමානුපජ්ඣායකං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමානාවරියකං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සමුගමාරිං පච්චකෙඛය්'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ගිහි අස්ස'නති වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං උපාසකො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං ආරාමිකො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං සාමණෙරො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං නිජ්ඣයො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං නිජ්ඣසාවකො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අසාමණො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, - 'යනනුතාහං අසකාපුත්තියො අස්සනති' වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාචිකමමඤ්ඤව හොති සිකං ව අපච්චිකායා,

8 ඝිකඛං අපච්චකඛාය දුබ්බලාං අනාචිකඛා යන මෙහි - 'මහණෙනි, දුබ්බබ්බ හෙළි කිරීම නම් වේ, එහෙත් ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වේ, යන මෙය ඇත 'මහණෙනි, දුබ්බ බව හෙළි කිරීමක්' වේ එසේම ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යානක් වේ' යන මෙය ද ඇත

9 මහණෙනි, 'දුබ්බබ්බ හෙළි කිරීම නම් වේ එහෙත් ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වේ' යන මෙය කෙසේ ද? යත් මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පැවිද්දෙහි කලකිරීයැත්, පැවිද්දෙහි නො ඇලුණේ, මහණුවමින් පහ වනු කැමැත්තේ, මහණුවමින් තමා පෙළුනු දේන් කොට පවත්වන්නේ, භික්ෂුභාවයෙන් ලජ්ජිත වන්නේ, මහණදම පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ, උචුසුබව පතන්නේ, ආරාමික බව පතන්නේ, හෙරණ බව පතන්නේ, තිථික බව පතන්නේ, තිථිකශ්‍රාවක බව පතන්නේ, අශ්‍රමික බව පතන්නේ, අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මම බුදු රජුන් පිළිකෙළි කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබ්බ බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන (පියන ලද්දේ) නො වෙයි

10 තව ද උකටලී වූයේ නො ඇලුණේ මහණුවමින් පහ වනු කැමැත්තේ, මහණුවමින් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මම ධර්මය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සබ්බසා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම විතය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ප්‍රාතිමොක්ෂය ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උදෙසීම ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ආචාර්යයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සද්ධිවිනාටිකයා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අනාචාර්යයා ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමානොපාධ්‍යායයන් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමානාචාර්යයන් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම සමුහවාරිත් ප්‍රතික්ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ගිහි වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම උචුසුබවක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම ආරාමිකයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම හෙරණෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම තොටු-වෙස් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම නොටුප්පිවෙස් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අශ්‍රමණයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, 'මම අශාක්‍යපුත්‍රියයෙක් වන්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි කියා ද හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුබ්බ බව පහළ කිරීම වෙයි වැලි දු ශික්ෂාව ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන නො වෙයි.

11 අපථ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'යදි පනාහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'යදි පනාහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

12, අපථ වා පන -පෙ- 'අපාහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'අපාහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

13 අපථ වා පන -පෙ- 'හන්දහං බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'හන්දහං අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමං වෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

14 අපථ වා පන -පෙ- 'හොති මෙ බුද්ධං පච්චකෙඛය්'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'හොති මෙ අසකාපුත්තියො අස්ස'න්ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමංසෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා

15 අපථ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'මාතරං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි -පෙ- 'පිතරං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'භාතරං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'හභිනිං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුතතං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ධිතරං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, 'පජාපතිං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ඤ්ඤතකෙ සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'මිතෙත සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ගාමං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'නිගමං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'බෙතතං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'වන්දුං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'තිරඤ්ඤං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'සුචණ්ණං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'සිප්පං සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුබ්බෙ ගසිතං ලපිතං කිලිසං සමනුස්සරාමි'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමංසෙව හොති සික්ඛං ව අපච්චකංතා.

16. අපථ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරායමානො ජගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'මාතා මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පිතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'භාතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'හභිනි මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පුතෙතා මෙ අජාති සො මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ධිතා මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'පජාපති මෙ අජාති සා මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'ඤ්ඤතකා මෙ අජාති තෙ මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, — 'මිතතා මෙ අජාති තෙ මයා පොසෙතබ්බො'ති වදන්ති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභිකමමංසෙව හොති, සික්ඛං ව අපච්චකංතා

11. නැත හොත් උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණබැවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂු භාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, ප්‍රගුප්භිත වන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ, අශාක්‍යපුත්‍රීය බව පතන්නේ, මහණ තෙමේ 'ඉදින් මම බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂේප කරන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'ඉදින් මම අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙක් වන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා (පිළිකෙව් කළා) නො වෙයි

12. තව ද 'මම එකාන්තයෙන් බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'මම එකාන්තයෙන් අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙක් වන්නෙමි නම්'යි කියා ද හඟවා ද 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො කළා වෙයි

13. තැවත ද 'මම බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි'යි කියා ද හඟවා ද 'මම අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙක් නමුදු වන්නෙමි'යි කියා ද හඟවා ද, මෙසේත් මහණෙනි, දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො වෙයි

14. වැලිදු 'බුදුරජුන් ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා කරන්නෙමි මට අදහස් වෙයි' කියා ද හඟවා ද 'අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙක් වන්නෙමි යි මට අදහස් වෙයි' කියා ද හඟවා ද, මෙසේත් මහණෙනි, දුළුල බව ප්‍රකාශ කිරීම වෙයි, ශික්‍ෂාව ප්‍රතික්‍ෂිප්‍යා නො වෙයි

15. තව ද උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණුවමින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය බව පතන්නේ, 'මව සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පියා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'බෑයා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'තැගනියන් සිහිකරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පුතු සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'දුව සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'බිරිය සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'තැයන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'මතුරන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'ගම සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'නියමි ගම සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'කෙත සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'වත්ත සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'අමුරන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'රන් සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'ශිල්පය සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'පෙර කළ සිතා, කී වචන, කළ ක්‍රියා සිහි කරමි'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුබල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් කළා නො වෙයි

16. තැත හොත්, උකටලී වූයේ, නො ඇලුනේ, මහණුවමින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය බව පතන්නේ 'මාගේ මවු ඇත මා විසින් ඕ නොමෝ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ පියා ඇත මා විසින් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ බෑයා ඇත මා විසින් හේ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ තගක් ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ පුතෙක් ඇත හේ මා විසින් පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ දුවක් ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ බිරිය ඇත මා විසින් ඕ පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ තැයෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මාගේ මතුරෝ ඇත මා විසින් ඔහු පොෂණය කටයුත්තේ ය'යි කියා ද හඟවා ද, 'මහණෙනි, මෙසේත් දුළුල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්‍ෂාව පිළිකෙව් නො කළා වෙයි.

17 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පත්ථයමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පත්ථයමානො ‘මාතා මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘පිතූ මෙ අප්ඵ සො මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘හතා මෙ අප්ඵ සො මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘පුතො මෙ අප්ඵ සො මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘සීතා මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘පජාපති මෙ අප්ඵ සා මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ඤ්ඤාතො මෙ අප්ඵ තෙ මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘මිත්තා මෙ අප්ඵ තෙ මං පොසෙස්සති’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ගාමො මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘තිගමො මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘බෙත්තං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘වජ්ඣ මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘භිරඤ්ඤං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘සුචණ්ණං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- ‘සිප්පං මෙ අප්ඵ තෙතාහං ජිවිස්සාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බප්‍රාථිකමමඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව අපච්චක්ඛාතා

18 අප්ඵ වා පන උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පත්ථයමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පත්ථයමානො ‘දුක්කර’න්ති වදති විඤ්ඤපෙනි — ‘ත සුක්කර’න්ති වදති විඤ්ඤපෙනි, ‘දුච්චර’න්ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ත සුචර’න්ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ත උස්සහාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ත විසහාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — ‘ත රමාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- ‘ත අභිරමාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි බො භික්ඛවෙ දුබ්බප්‍රාථිකමමඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව අපච්චක්ඛාතා

19 කථංඤ භික්ඛවෙ දුබ්බප්‍රාථිකමමඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා’ ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු උක්කණ්ණිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වවිතුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ටියමානො හරයමානො ජ්ගුච්ඡමානො ගිහිභාවං පත්ථයමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පත්ථයමානො ‘බුද්ධං පච්චක්ඛාමි’ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බප්‍රාථිකමමඤ්ඤවෙ හොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

17 නාත හොත්, උකට්ඨිවුයේ, නො ඇලුනේ, මහණබාවිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, 'මාගේ මවු ඇත ඕනොමෝ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ පියා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ බෑයා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ නගෙක් ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ පුත්‍රයා ඇත හේ මා පොපණය කරන්නේ ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ දුව ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ බිරිය ඇත ඕ මා පොපණය කරන්නී ය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ කැයෝ ඇත ඔහු මා පොපණය කරන්නාහු' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ මිතුරෝ ඇත ඔහු මා පොපණය කරන්නාහු යි' කියා ද, හඟවා ද; 'මාගේ ගමෙක් ඇත එයින් මම ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නියමිගමෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ කෙනෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ වත්තෙක් ඇත මම එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මාගේ රත්රන් ඇත එයින් ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා දන් ශිලපයෙක් ඇත එයින් මම ජීවත් වන්නෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වේ එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් නොකළා වෙයි

18 නාත හොත් උකට්ඨි වුයේ, නො ඇලුනේ, මහණබාවිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය බව පතන්නේ, '(එක් වේලක් වාලදිම් ආදිය) දුෂ්කරය'යි කියා ද, හඟවා ද; නාත හොත් 'නො පහසු ය'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මහණදම් දුශ්චර ය'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මහණදම් සුචර නො වේය' යි කියා ද, හඟවා ද; 'උත්තාහ නො කරමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නො ඉවසමි' යි කියා ද, හඟවා ද, 'නො ඇලෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද; 'දැඩි ව නො ඇලෙමි' යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වෙයි එහෙත් ශික්ෂාව පිළිකෙව් නො කළා වෙයි

19 මහණෙනි, කෙසේ නම් දුඛ ල බව හෙළි කිරීමත් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරණ ලද්දේත් වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් උකට්ඨි වුයේ, නො ඇලුනේ, මහණකමිත් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රිය භාවය පතන්නේ, 'බුදුරදුන් ප්‍රතික්ෂෙප කරමි' කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේත් දුඛ ල බව හෙළි කිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පිළිකෙව් කළා වෙයි

20 අථ වා පන උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරයමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'ධම්මං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සංඛං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සික්ඛං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'විනයං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'පානිමොක්ඛං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'උද්දෙසං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'උපප්පායං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ආවරියං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සද්ධිවිහාරිකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'අනෙතවාසිකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සමානුපප්පායකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සමානාවරියකං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සමුග්ගචාරිං පච්චක්ඛාමි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ගිහිති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'උපාසකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'ආරාමිකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'සාමණේරොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'නිජ්ජියොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'නිජ්ජියසාවකොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, — 'අසාමණේයොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'අසකාපුත්තියොති මං ධාරෙහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

21 අථ වා පන උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො සාමඤ්ඤ වච්ඡුකාමො භික්ඛුභාවං අට්ඨියමානො හරයමානො ජ්ඣුච්ඡමානො ගිහිභාවං පඤ්ඤමානො -පෙ- අසකාපුත්තියභාවං පඤ්ඤමානො 'අලං මෙ බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'අලං මෙ සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

22 අථ වා පන -පෙ- 'කිනනු මෙ බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'කිනනු මෙ සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

23 අථ වා පන -පෙ- 'න මමන්ථො බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'න මමන්ථො සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, එවමපි -පෙ- සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

24 අථ වා පන -පෙ- 'සුමුතො හං බුද්ධොති'ති වදති විඤ්ඤපෙනි, -පෙ- 'සුමුතො හං සමුග්ගචාරිහි'ති වදති විඤ්ඤපෙනි. එවමපි භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

25 යාති වා පනඤ්ඤති'පි අජ්ඣි බුද්ධිවෙච්චනාති වා ධම්මවෙච්චනාති වා සංඛවෙච්චනාති වා සික්ඛාවෙච්චනාති වා විනයවෙච්චනාති වා පානිමොක්ඛවෙච්චනාති වා උද්දෙසවෙච්චනාති වා උපප්පායවෙච්චනාති වා ආවරියවෙච්චනාති වා සද්ධිවිහාරිකවෙච්චනාති වා අනෙතවාසිකවෙච්චනාති වා සමානුපප්පායකවෙච්චනාති වා සමානාවරියකවෙච්චනාති වා සමුග්ගචාරිවෙච්චනාති වා ගිහිවෙච්චනාති වා උපාසකවෙච්චනාති වා ආරාමිකවෙච්චනාති වා සාමණේරවෙච්චනාති වා නිජ්ජියවෙච්චනාති වා නිජ්ජියසාවකවෙච්චනාති වා අසාමණේයවෙච්චනාති වා අසකාපුත්තියවෙච්චනාති වා තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි වදති විඤ්ඤපෙනි, එවං බො භික්ඛවෙ දුබ්බලාභීකම්මඤ්ඤව භොති සික්ඛා ව පච්චක්ඛාතා

20. උකටලී වූයේ, තො ඇලුනේ මහණබාවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින එන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහි බව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය භාවය පතන්නේ, 'ධම්ම ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'සංකප්පය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'චිත්තය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද 'ප්‍රාතිමොක්ෂය ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'උදෙසීම ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'උපාධ්‍යායයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'ආවාය්‍යයන් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂෙප කරම්' යි කියා ද, හඟවා ද, 'සද්ධිවිහාරිකයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'අනා වාස්සා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'සමානොපාධ්‍යායයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; සමානාවාය්‍යයා ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද; 'සමුම්සරාහු ප්‍රතික්ෂෙප කරම්'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා ගිහියෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද, මා උච්ඡවෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා ආරාමිකයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා ගෙරණෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා තොටුවෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද, 'මා තොටුසච්චෙකැයි දරව' යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා අශ්‍රමණයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද; 'මා අශාක්‍යපුත්‍රීයයෙකැයි දරව'යි කියා ද, හඟවා ද, මහණෙනි, මෙසේන් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

21 නැත හොත් උකටලී වූයේ තො ඇලුනේ, මහණබාවින් මිදෙනු කැමැත්තේ, භික්ෂුභාවයෙන් පිහින වන්නේ, ලජ්ජිත වන්නේ, පිළිකුල් කරන්නේ, ගිහිබව පතන්නේ අශාක්‍යපුත්‍රීය භාවය පතන්නේ, 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් කම් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

22 නැත හොත් 'මට බුදුරදුන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් කිමැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

23 නැත හොත් . 'මට බුදුරදුන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මට සමුම්සරාන්ගෙන් වැඩෙක් නැතැ'යි කියා ද, හඟවා ද, මෙසේන් ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

24 නැත හොත් 'මම බුදුරදුන්ගෙන් මොනවට මිදුනෙමි'යි කියා ද, හඟවා ද, 'මම සමුම්සරාන්ගෙන් මොනවට මිදුනෙමි'යි කියා ද, හඟවා ද; මෙසේන් මහණෙනි, දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

25 යම් අත්‍ය වූ බුද්ධිපය්‍යය වචනයෝ හෝ ධම්මපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සංකප්පය්‍යය වචනයෝ හෝ, ශික්ෂාපය්‍යය වචනයෝ හෝ, චිත්තපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ප්‍රාතිමොක්ෂපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උදෙසුපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උපාධ්‍යායපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ආවාය්‍යපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සද්ධිවිහාරික පය්‍යය වචනයෝ හෝ, අන්තෝවාසික පය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමානඋපාධ්‍යාය පය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමානාවාය්‍යපය්‍යය වචනයෝ හෝ, සමුභවවාරිපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ගෘහිපය්‍යය වචනයෝ හෝ, උපාසකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ආරාමිකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, ප්‍රාමණේරපය්‍යය වචනයෝ හෝ, තිථිකපය්‍යය වචනයෝ හෝ, තිථිකශ්‍රාවක පය්‍යය වචනයෝ හෝ, අශ්‍රමණපය්‍යය වචනයෝ හෝ, අශාක්‍යපුත්‍රීයපය්‍යය වචනයෝ හෝ වෙද්ද, ඒ අයුරින්, ඒ ලකුණෙන් ඒ නිමිත්තෙන් කියා ද, හඟවා ද; මහණෙනි, මෙසේන් දුබල බව හෙළිකිරීම වෙයි. ශික්ෂාව ද පියන ලද්දී වෙයි

26 කථංඤ්ච භික්ඛවෙ අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා? ඉධ භික්ඛවෙ යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි සික්ඛා පච්චක්ඛානා හොති, තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි උම්මත්තකො සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා උම්මත්තකාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඛිත්තවිත්තො සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඛිත්තවිත්තාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා වෙදනට්ඨා සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා වෙදනට්ඨාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා දෙවතාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා තීරවජ්ඣාගතාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අරියකොත මිලකකාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡාදාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා මිලකකොත අරියකාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡාදාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අරියකොත අරියකාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡාදාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා මිලකකොත මිලකකාස්ස සන්තිකෙ සික්ඛං පච්චක්ඛාති, සො ච න පටිච්ඡාදාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ද්වය සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා රවය සික්ඛං පච්චක්ඛාති, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අසාවෙනුකාමො සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා සාවෙනුකාමො න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා අවිඤ්ඤාස්ස සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා විඤ්ඤාස්ස න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා සබ්බසො චා පන න සාවෙනී, අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා ඵලං ඛො භික්ඛවෙ අපච්චක්ඛානා හොති සික්ඛා

27 මෙච්ඡන්ධමෙමා නාම යො සො අසඤ්ඤාමො ගාමධමෙමා වසල-
ධමෙමා දුට්ඨලං ඔදකන්තිකං රහස්සං දවයංදවයසමාපත්ති, එසො මෙච්ඡ-
ධමෙමා නාම.

28 පභිසෙවති නාම යො නිමිත්තෙන නිමිත්තං අභිගජාතෙන
අභිගජාතං අත්තමසො තිලප්පමත්තමපි පච්චෙසෙති, එසො පභිසෙවති නාම

29 අනන්තසො තීරවජ්ඣාගතායපි ති- තීරවජ්ඣාගතායපි මෙච්ඡනං
ධමමං පතිසෙවිතා අස්සමණො හොති අසකාපුත්තිසො, පභෙව මනුස්සිත්තො
තෙන චුට්ඨති 'අනන්තසො තීරවජ්ඣාගතායපි'ති

26 මහණෙනි, කෙසේ නම් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වේ ද? මහණෙනි, මෙහි යම් අයුරින්, යම් ලකුණෙන්, යම් නිමිත්තෙන් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා වේ ද, ඒ අයුරින් ඒ ලකුණින් ඒ නිමිත්තෙන් උළුවෙක් තෙමේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරයි නම් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි උළුවකු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි බෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්තේ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කරයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි බෙදයට පැමිණි සිත් ඇත්නු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වෙදකුවෙන් පිහිත තැනැත්තෝ ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වෙදකුවෙන් පෙළහසු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි දෙවතාවක සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි තිරිසනකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි ආයතීය ව්‍යවහාරයෙන් අනායතීයකු හමුවෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අනායතීය ව්‍යවහාරයෙන් ආයතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි ආයතීය ව්‍යවහාරයෙන් ආයතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අනායතීය ව්‍යවහාරයෙන් අනායතීයකු සමීපයෙහි ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, හෙ තෙමේ නො දනී ද ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි වහා බිණිලෙන් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි පැකුළුණු බසින් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂෙප කෙරේ ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි. නො අස්වනු කැමැත්තේ අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි අස්වනු කැමැත්තේ නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි කිසිවක් නො දන්නකුට අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි නුවණැත්තකුට නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි සියලු අයුරින් හෝ නො අස්වයි ද, ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේත් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂිප්‍යා නො වෙයි

27 මෙථුනධම්ම නම් යම් ඒ නිව ජනයන්ගේ සවභාවයක් වේද, ගම්වැස්සන්ගේ සවභාව ධර්මයක් වේ ද, වසලයන්ගේ ගතියක් වේ ද, කෙලෙසුන්ගෙන් දූෂිත බවක් වේ ද, දියකිස අවසන් කොට ඇත්තක් වේ ද, රහසින් කටයුතු දෙයක් වේ ද, දෙදෙනෙකුත් දෙදෙනෙකුත් විසින් සම්මාදිය යුත්තක් වේ ද, මේ (මෙථුනධම්ම) නම්

28. පනිසෙවනි නම් යමෙක් තෙමේ නිමිත්තෙන් නිමිත්ත අභිනජානයෙන් අභිනජානය යටත්පිරිසෙයින් තලාවක් පමණකුදු පිරිස්වා ද මේ පනිසෙවනි (ප්‍රතිසේවනය කෙරේ) නම් වේ

29 අනතමසො තිරවජානගතායපි- යනු තිරිසන් ගිය මාගමක හා ද මෙවුන්දම් සෙවිලෙන් අශ්‍රමණයෙක් වෙයි අනාකාප්‍රභුසයෙක් වෙයි මිනිස් මාගමක හා මෙවුන්දම් සෙවිම ගැණ කියනුම කිම? එහෙයින් ‘අනතමසො තිරවජානගතායපි’ (යටත්පිරිසෙයින් තිරිසන් ගිය මාගමක හා ද) යි කියනු ලැබේ.

30 පාරාජිකො හොති ති- සොයාපාපි නාම පුරිසො සිසවජිනො, අභබ්බො තෙන සරිරඛකිනෙන ජිවිතුං, එවමෙව භික්ඛු මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවිත්වා අස්සමණො තොති අසකාප්පතියො. තෙන වුවවති පාරාජිකො හොතිති

31 අසංඛාසො'ති-සංඛාසො නාම එකං කම්මං එකුද්දෙසො සම්පිකතිතා එසො සංඛාසො නාම සො තෙන සද්ධිං නපී. තෙන වුවවති අසංඛාසො'ති

32 තිස්සො ඉති යො. මනුස්සිත්ති, අමනුස්සිත්ති, තිරව්ජාතගතිත්ති තයො උභතොඛ්‍යාසාද්වකා මනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකො, අමනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකො, තිරව්ජාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකො තයො පණ්ඩකා මනුස්සපණ්ඩකො අමනුස්සපණ්ඩකො, තිරව්ජාතගතපණ්ඩකො තයො පුරිසා මනුස්සපුරිසො අමනුස්සපුරිසො තිරව්ජාතගතපුරිසො

33 මනුස්සිත්තියා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපනති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ අමනුස්සිත්තියා -පෙ- තිරව්ජාතගතිත්තියා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපනති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ මනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- අමනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා තයො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපනති පාරාජිකස්සා වච්ච මග්ගෙ පස්සාවමග්ගෙ මුඛෙ

34 මනුස්සපණ්ඩකස්ස දො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපනති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ මුඛෙ අමනුස්සපණ්ඩකස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතපණ්ඩකස්සා -පෙ- මනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතපුරිසස්සා දො මග්ගෙ මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවනතස්ස¹ ආපනති පාරාජිකස්සා වච්චමග්ගෙ මුඛෙ

35 භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සිත්තියා වච්චමග්ගං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපනති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සිත්තියා පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්සා ආපනති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ අමනුස්සිත්තියා -පෙ- තිරව්ජාතගතිත්තියා -පෙ- මනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- අමනුස්සුභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතභතොඛ්‍යාසාද්වකස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාවමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපනති පාරාජිකස්සා

36 භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ මනුස්සපණ්ඩකස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපනති පාරාජිකස්සා භික්ඛුස්ස සෙවනවිතතං උපට්ඨිතෙ අමනුස්සපණ්ඩකස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතපණ්ඩකස්සා -පෙ- මනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්සා -පෙ- තිරව්ජාතගතපුරිසස්සා වච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිගජ්ඣං පච්චෙසෙනතස්ස² ආපනති පාරාජිකස්සා

1 පතිසෙවනතස්සා, සි, -. 2, පච්චෙසෙනතස්ස ඡෙසා.

30 පාරුජකො හොති යනු- යම් සේ හිස සුන් පුරුෂයෙක් ඒ ශරීර-
බන්ධනයෙන් ජීවත් වන්නට නුසුදුස්සෙක් වේ ද, එමෙන් ම මහණ තෙමේ
මෙවුන්දම් සේවනය කොට අශ්‍රමිණයෙක් වෙයි, අශාකාපුත්‍රියයෙක් වෙයි
එහෙයින් “පාරුජකො යොති (පාරදුනෙක් වේ)” යි කියනු ලැබේ.

31 අභංචාසෝ යනු- සංචාස නම් එක් ව කටයුතු සංඝකමී යි එකතු ව
උදෙසීම යි. සමයික්ඝා ඇති බව යි මේ සංචාස නම්. එය ඔහු සමග නැත
එහෙයින් ‘අභංචාසෝ’ යි කියනු ලැබේ

32. මිනිස් මාගමය, නොමිනිස් මාගමය, තිරිසන් ගිය මාගම ය යි
මාගමිච්ඡා තුන් දෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය, අමනුෂ්‍ය
උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය, තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාක ය යි උභතො-
ඛ්‍යාසඤ්ඤාකයෝ තිදෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතය, අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතය,
තිරිච්ඡාතගත පණ්ඩිතය යි පණ්ඩිතයෝ තිදෙනෙක් වෙන් මනුෂ්‍ය පුරුෂය
අමනුෂ්‍ය පුරුෂය, තිරිච්ඡාතගත පුරුෂය යි පුරුෂයෝ තිදෙනෙක් වෙන්

33 මිනිස් මාගමකගේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම්
සෙවුනාහට පරිජ් ඇවැත් වේ නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය
මාගමකගේ වසමග පසමග මුව යන තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජ්
ඇවැත් වේ මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ අමනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤා-
කයාගේ තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ වසමග පසමග මුව යන
තුන් මගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජ් ඇවැත් වේ.

34 මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙහි මෙවුන්දම්
සෙවුනාහට පරිජ් ඇවැත් වේ අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ තිරිච්ඡාතගත
පණ්ඩිතයාගේ මනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ අමනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ තිරිච්ඡාත-
ගත පුරුෂයාගේ වසමග මුව යන දෙමගෙහි මෙවුන්දම් සෙවුනාහට පරිජ්
ඇවැත් වේ

35 සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ වසමගට
ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මිනිස් මාගමකගේ පසමගට .
මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය
මාගමකගේ මනුෂ්‍ය උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ අමනුෂ්‍ය උභතො-
ඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ තිරිච්ඡාතගත උභතොඛ්‍යාසඤ්ඤාකයාගේ වසමගට
පසමගට මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ්
ඇවැත් වේ.

36 සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි මනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ වසමගට
මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ
සේවනචිත්තය එළඹ සිටි කල්හි අමනුෂ්‍ය පණ්ඩිතයාගේ තිරිච්ඡාතගත
පණ්ඩිතයාගේ මනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ අමනුෂ්‍ය පුරුෂයාගේ තිරිච්ඡාත-
ගත පුරුෂයාගේ වසමගට මුවට ඝට්ඨකීය අභිගජාතය ප්‍රවිෂට කරන්නාවූ
මහණහට පරිජ් ඇවැත් වේ.

37 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤා වච්ච-
මග්ගෙන අභගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛු-
පච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන
අභගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං සාදියති,
ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා
මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන අභගජාතං
අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං න සාදියති, පච්චං න සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං න සාදියති, අනාපතති

38 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා පස්සාච-
මග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- න සාදියති අනාපතති

39 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං ජාගරන්තං -පෙ- සුත්තං -පෙ- මතනං
-පෙ- උම්මතනං පෙ- පමතනං -පෙ- මතං අකකිසිතං -පෙ- මතං
යෙභුයොසන අකකිසිතං -පෙ- සාදියති, ආපතති පාරාජිකස්ස -පෙ- න
සාදියති අනාපතති

40 භික්ඛුපච්චජිකා මනුස්සිජිං මතං යෙභුයොසන ඛයිතං භික්ඛුස්ස
සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාචමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන
අභගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං
සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති ථුලුච්චයස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ-
න සාදියති, අනාපතති

41 භික්ඛුපච්චජිකා අමනුස්සිජිං -පෙ- තිරච්ඡානගතිජිං -පෙ-
මනුස්සුභතොබ්‍යඤ්ජනකං -පෙ- අමනුස්සුභතොබ්‍යඤ්ජනකං -පෙ- තිරච්ඡාන-
ගභුභතොබ්‍යඤ්ජනකං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන-පෙ-
පස්සාචමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභගජාතං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චං සාදියති, ඕතං සාදියති, උඬුරණං සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපතති

42 භික්ඛුපච්චජිකා -පෙ- තිරච්ඡානගභුභතොබ්‍යඤ්ජනකං ජාගරන්තං
-පෙ- සුත්තං -පෙ- මතනං -පෙ- උම්මතනං -පෙ- පමතනං -පෙ- මතං
අකකිසිතං -පෙ- මතං යෙභුයොසන අකකිසිතං -පෙ- සාදියති, ආපතති
පාරාජිකස්ස -පෙ- න සාදියති, අනාපතති

1, සන්තිකා, මජ්ඣ. ටී.

42 වෛරි හිසැහු නිදිවරණ නිදහන් මත් වූ උලකු වූ පමා වූ
 මලාවූ සෑහිණ හුවූ මලාවූ බෙහෙවින් සෑහිණ හුවූ තිරවැනතන උහනො,
 බාසැත්තකයකු ඉවසා ද, පරිජිතාවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත්
 නො වේ.

43 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනුභනොඛ්‍යාසජ්ඣානං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාවමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

44 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සපණ්ඩිකං -පෙ- අමනුස්සපණ්ඩිකං -පෙ- තිරච්ඡානගනපණ්ඩිකං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

45. භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනපණ්ඩිකං ජාගරන්තං -පෙ- සුත්තං -පෙ- මතං -පෙ- උම්මන්තං -පෙ- පමන්තං -පෙ- මනං අකඛිතං -පෙ- මනං යෙභුයොසන අකඛිතං -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස -පෙ- න සාදියති අනාපනති.

46 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගන පණ්ඩිකං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති.

47 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සපුරිසං -පෙ- අමනුස්සපුරිසං -පෙ- තිරච්ඡානගනපුරිසං භික්ඛුස්ස සන්තිකො¹ ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

48 භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගනපුරිසං ජාගරන්තං -පෙ- සුත්තං -පෙ- මතං -පෙ- උම්මන්තං -පෙ- පමන්තං -පෙ- මනං අකඛිතං -පෙ- මනං යෙභුයොසන අකඛිතං -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

49. භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- තිරච්ඡානගන පුරිසං මනං යෙභුයොසන ඛිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

50 භික්ඛුපච්චන්තිකා මනුස්සිජචිං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා වච්චමග්ගෙන -පෙ- පස්සාවමග්ගෙන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති, සන්තාය අසන්තාය -පෙ- අසන්තාය සන්තාය -පෙ- සන්තාය සන්තාය -පෙ- අසන්තාය අසන්තාය සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරුජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

1 සන්තිකං ජ ඝ,

43 වෛරී භික්ෂුහු මළ බෙහෙවින් කෂීණ වූ තිරිසන්ගිය උනතො බ්‍යඤ්ඤානායකා මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් පසමගින් මුවින් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

44 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් පඬුවකු නොමිනිස් පඬුවකු තිරිසන් ගිය පඬුවකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් මුවෙන් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

45 වෛරී භික්ෂුහු නිදි වරණ තිරිසන්ගිය පඬුවකු නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ කෂීණ නුවූ මළා වූ බෙහෙවින් කෂීණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

46 වෛරී භික්ෂුහු මළා වූ බෙහෙවින් කෂීණ වූ තිරිසන් ගිය පඬුවකු මහණක්හුගේ සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් මුවින් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

47 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් පිරිමියකු නොමිනිස් පිරිමියකු තිරිසන්-ගිය පිරිමියකු මහණක්හු වෙත ගෙනවුත් වසමගින් මුවෙන් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

48 වෛරී භික්ෂුහු නිදි වරණ නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මළා වූ කෂය නුවූ මළා වූ බෙහෙවින් කෂීණ නුවූ තිරිසන්ගිය පිරිමියකු ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

49 වෛරී භික්ෂුහු මළ බෙහෙවින් කෂීණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකු මහණක්හු වෙත ගෙනවුත් වසමගින් මුවින් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, හේ ඉදින් ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, ථූලාසිඤ්ඤාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

50 වෛරී භික්ෂුහු මිනිස් මාගමක මහණක්හු සමීපයට ගෙනවුත් වසමගින් පසමගින් මුවින් අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, (මෙහි වස්ත්‍රාදිය මෙකින්) වාසු වසමග ඇ ලෙ දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ (වස්ත්‍රාදිය මෙකින්) නො වාසු අභිගරානය මත නො වාසු මග දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ වාසු අභිගරානය වාසු මග දැන්තියගේ වසමග ඇ මගින් මහණක්හුගේ නො වාසු අභිගරානය මත හිඳුවද්ද, ඒ මහණ තෙමේ ඉදින් (අභිගරානයගේ) ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්පීතය ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, පරිජ්ඣාවාගේ වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාගේ නො වේ

58 භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- තීරව්ණානගත පුරිසං මනං යෙභුයොසන ඛයිතං භික්ඛුස්ස සන්තිකො ආනෙඤා චච්චමග්ගන -පෙ- මුඛෙන අභිගජානං අභිනිසීදෙනති, සන්තස්ස අසන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

59 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා සන්තිකො ආනෙඤා අභිග-
ජානෙන චච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාචමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති, සො වෙ
පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති,
ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

60 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා ජාගරන්තියා -පෙ- සුතතාය
-පෙ- මතතාය -පෙ- උම්මතතාය -පෙ- පමතතාය -පෙ- මතාය අකඛයිතාය,
-පෙ- මතාය යෙභුයොසන අකඛයිතාය -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස
භික්ඛු පච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

61 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- මනුස්සිත්ථියා මතාය යෙභුයොසන
ඛයිතාය සන්තිකො ආනෙඤා අභිගජානෙන චච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාචමග්ගං
-පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති,
සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා
භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

62. භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං අමනුස්සිත්ථියා -පෙ- තීරව්ණානගතිත්ථියා
-පෙ- මනුස්සුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස -පෙ- අමනුස්සුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස
-පෙ- තීරව්ණානගතුභතොඛ්‍යඤ්ජනකස්ස -පෙ- මනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ-
අමනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- තීරව්ණානගතපණ්ඩකස්ස -පෙ- මනුස්සපුරිසස්ස
-පෙ- අමනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස සන්තිකො ආනෙඤා
අභිගජානෙන චච්චමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං
සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති
පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

63 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස ජාගරන්තස්ස
-පෙ- සුතතස්ස -පෙ- මතතස්ස -පෙ- උම්මතතස්ස -පෙ- පමතතස්ස -පෙ-
මතස්ස අකඛයිතස්ස -පෙ- මතස්ස යෙභුයොසන අකඛයිතස්ස -පෙ- සාදියති,
ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛු පච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

64 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං -පෙ- තීරව්ණානගතපුරිසස්ස මතස්ස
යෙභුයොසන ඛයිතස්ස සන්තිකො ආනෙඤා අභිගජානෙන චච්චමග්ගං -පෙ-
මුඛං අභිනිසීදෙනති සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති, සීතං
සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං
-පෙ- න සාදියති, අනාපනති

65 භික්ඛුපච්චජීකා භික්ඛුං මනුස්සිත්ථියා සන්තිකො ආනෙඤා අභිග-
ජානෙන චච්චමග්ගං -පෙ- පස්සාචමග්ගං -පෙ- මුඛං අභිනිසීදෙනති සන්තස්ස
අසන්තාය -පෙ- අසන්තස්ස සන්තාය -පෙ- සන්තස්ස සන්තාය -පෙ-
අසන්තස්ස අසන්තාය -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චිං සාදියති,
සීතං සාදියති, උඤ්චරණං සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චජීකා
-පෙ- න සාදියති, අනාපනති

58 වෛරී භික්ෂුහු මල බෙහෙවින් ඝෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සිරුරක් මහණ හු වෙත ගෙනවුත් වසමගෙහි මුවෙහි අංගජානය මත හිඳවද්ද, වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ නො වසන ලද නො වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ වසන ලද වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ වසන ලද නො වසන ලද සිරුරේ මහණහුගේ නො වසන ලද අංගජානය මත හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, ථූලාසිආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

59 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මිනිස් මාගමක වෙත ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජ් ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද ආවාත් නො වේ

60 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොතිදන මිනිස් මාගමක වෙත තිදන මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මල ඝෂිණ නුවූ මල බෙහෙවින් ඝෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජ් ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

61 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මල බෙහෙවින් ඝෂිණ වූ සත්‍රියකගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, ථූලාසිආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

62 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන් ගිය මාගමකගේ මිනිස් උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ නො මිනිස් උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ තිරිසන්ගිය උභතොබ්‍යාසඤ්ඤාකයකුගේ මිනිස් පණ්ඩකයකුගේ නොමිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තිරිසන්ගිය පණ්ඩකයකුගේ මිනිස් පිරිමියකුගේ.. නොමිනිස් පිරිමියකුගේ තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් මහණ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජ් ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

63 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොතිදි තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ තිදිගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මල ඝෂිණ නුවූ මල වූ බෙහෙවින් ඝෂිණ නුවූ ඉවසා ද, පරිජ් ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

64 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මලා වූ බොහෝ සෙයින් ඝෂිණ වූ තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, ථූලාසිආවාත් වේ, වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

65 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු මිනිස් මාගමකගේ සම්පයට ගෙනවුත් අංගජානයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳවද්ද, මහණහුගේ යමෙකින් වැසුනු අඛණ්ඩය නො වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ නො අතුල වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ වැසුනු වැසුනු තැනැත්තියගේ මහණහුගේ නො වැසුනු අඛණ්ඩය නො වැසුනු තැනැත්තියගේ ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂ්ටය ඉවසා ද, ස්ථිතය ඉවසා ද, උභිරණය ඉවසා ද, පරිජ් ආවාත් වේ වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නො ඉවසා ද, ආවාත් නො වේ

66 භික්ඛුපච්චන්තිකා භික්ඛුං මනුස්සිත්තියා ජාගරන්තියා -පෙ- සුත්තාය -පෙ- මත්තාය -පෙ- උම්මත්තාය -පෙ- පමත්තාය -පෙ- මනාය අකඛඨිතාය -පෙ- මනාය යෙභුයොන්ත අකඛඨිතාය -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- නසාදියති, අනාපනති

67 භික්ඛුපච්චන්තිකා භික්ඛුං මනුස්සිත්තියා මනාය යෙභුයොන්ත ඛඨිතාය සන්තිකෙ ආනෙඤා අඛගජාතෙන වච්චමයං -පෙ- පස්සාවමගං -පෙ- මුඛං අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උභිරණං සාදියති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

68 භික්ඛුපච්චන්තිකා භික්ඛුං අමනුස්සිත්තියා -පෙ- තිරල්ඡාතගතිත්තියා -පෙ- මනුස්සුතතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස -පෙ- අමනුස්සුතතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස -පෙ- තිරල්ඡාතගතභුතතොඛ්‍යාඤ්ඤාතකස්ස -පෙ- වච්චමගං -පෙ- පස්සාව- මගං -පෙ- මුඛං -පෙ- මනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- අමනුස්සපණ්ඩකස්ස -පෙ- තිරල්ඡාතගතපණ්ඩකස්ස -පෙ- මනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- අමනුස්සපුරිසස්ස -පෙ- තිරල්ඡාතගතපුරිසස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤා අඛගජාතෙන වච්චමගං -පෙ- මුඛං අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස, -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උභිරණං සාදියති ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති අනාපනති

69 භික්ඛුපච්චන්තිකා භික්ඛුං -පෙ- තිරල්ඡාතගතපුරිසස්ස ජාගරන්තස්ස -පෙ- සුත්තස්ස -පෙ- මත්තස්ස -පෙ- උම්මත්තස්ස -පෙ- පමත්තස්ස -පෙ- මතස්ස අකඛඨිතස්ස -පෙ- මතස්ස යෙභුයොන්ත අකඛඨිතස්ස -පෙ- සාදියති, ආපනති පාරාජිකස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

70 භික්ඛුපච්චන්තිකා භික්ඛුං -පෙ- තිරල්ඡාතගත පුරිසස්ස මතස්ස යෙභුයොන්ත ඛඨිතස්ස සන්තිකෙ ආනෙඤා අඛගජාතෙන වච්චමගං -පෙ- මුඛං අභිනිසිද්දෙන්ති සන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- සන්තස්ස සන්තස්ස -පෙ- අසන්තස්ස අසන්තස්ස -පෙ- සො වෙ පචෙසනං සාදියති, පච්චං සාදියති, සීතං සාදියති, උභිරණං සාදියති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස භික්ඛුපච්චන්තිකා -පෙ- න සාදියති, අනාපනති

71 රාජපච්චන්තිකා -පෙ- චොරපච්චන්තිකා -පෙ- බ්‍රිත්තපච්චන්තිකා -පෙ- උපපලගනිපච්චන්තිකා -පෙ- ආපනති -පෙ- 1අනාපනති [භික්ඛු පච්චන්තිකෙසු ච්ඡ චිත්තාරොතබ්බං] (සන්තං වණ්ණෙන මෙව)

72 මග්ගෙත මග්ගං පචෙසෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස මග්ගෙත අමග්ගං පචෙසෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අමග්ගෙත මග්ගං පචෙසෙති, ආපනති ථුලලච්චයස්ස

66 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොනිදි මිනිස් මාගමකගේ නිදි ගත් .
මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලා වූ කෂිණ නුවු මල බෙහෙවින්
කෂිණ නුවු ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද, ඇවැත්
නො වේ

67 වෛරී භික්ෂුහු මහණකුබෙහෙවින් කෂිණ වූ මල සත්‍රියකගේ සම්පයට
ගෙණවුත් අඛණ්ඩයෙන් වසමගෙහි පසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද,
මහණහුගේ වස්ත්‍රාදියෙන් පිළිසන් මාගමිහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ
නො පිළිසන් මාගමිහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් මාගමිහුගේ
පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් මාගමිහුගේ නො පිළිසන් ඉදින්
හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය ඉවසා ද, උඬුරණය
ඉවසා ද, දුලාසිඇවැත් වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

68 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොමිනිස් මාගමකගේ තිරිසන්ගිය
මාගමකගේ මිනිස් දෙහදන් ඇතියකුගේ නොමිනිස් දෙහදන්
ඇතියකුගේ තිරිසන් ගිය දෙහදන් ඇතියකුගේ මිනිස් පණ්ඩකයකුගේ.
නොමිනිස් පණ්ඩකයකුගේ තිරිසන් ගිය පණ්ඩකයකුගේ මිනිස් පිරිමියකුගේ
නොමිනිස් පිරිමියකුගේ තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙණවුත්
රහසහින් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද, තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ පිළිසන්
මහණහුගේ නො පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො පිළිසන්
මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ පිළිසන් මහණහුගේ
පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො
පිළිසන් ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය
ඉවසා ද, උඬුරණය ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී භික්ෂුහු නො
ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

69 වෛරී භික්ෂුහු මහණකු නොනිදි තිරිසන්ගිය පිරිමියකුගේ
නිදි ගත් මත් වූ උමතු වූ පමා වූ මලා වූ කෂිණ නො වූ මලා වූ
බෙහෙවින් කෂිණ නො වූ ඉවසා ද, පරිජි ඇවැත් වේ වෛරී භික්ෂුහු
නො ඉවසා ද, ඇවැත් නො වේ

70 වෛරී භික්ෂුහු මහණහු මලා වූ බෙහෙවින් කෂිණ වූ තිරිසන් ගිය
පිරිමියකුගේ සම්පයට ගෙණවුත් රහසහින් වසමගෙහි මුවෙහි හිඳුවද්ද
පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන් තිරිසන් ගිය පිරිමියකුගේ නො
පිළිසන් මහණහුගේ පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ පිළිසන් මහණහුගේ
පිළිසන් තිරිසන් ගියහුගේ නො පිළිසන් මහණහුගේ නො පිළිසන්
ඉදින් හෙ තෙමේ ප්‍රවේශය ඉවසා ද, ප්‍රවිෂටය ඉවසා ද, ස්විතය ඉවසා ද,
උඬුරණය ඉවසා ද, දුලාසිඇවැත් වේ වෛරී භික්ෂුහු නො ඉවසා ද,
ඇවැත් නො වේ

71 සතුරු රජවරු සතුරු සොරු සතුරු බුහිමෝ බිලියම් පණ්ඩස
හදවන උප්පා ගන්නා සතුරෝ ඉවසා ද, ඇවැත් වේ නො ඉවසා ද,
ඇවැත් නො වේ

[වෛරී භික්ෂුහු වාරයන්හි මෙන් විස්තර කටයුතු] (පිළිසන්වුව වණ්ණා
කරණ ලද්දේ ම ය)

72 මහින් මග මෙහෙයා තම් පරිජි ඇවැත් වේ මහින් නොමග මෙහෙයා
තම් පරිජි ඇවැත් වේ නොමහින් මග මෙහෙයා තම් පරිජි ඇවැත් වේ නො
මහින් නොමග මෙහෙයා තම් දුලාසි ඇවැත් වේ

73 භික්ඛු සුත්තභික්ඛුමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පටිබුද්ධො සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පටිබුද්ධො න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

74 භික්ඛු සුත්තසාමණේරමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පටිබුද්ධො සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පටිබුද්ධො න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

75 සාමණේරො සුත්තභික්ඛුමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පටිබුද්ධො සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පටිබුද්ධො න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

76 සාමණේරො සුත්තසාමණේරමහි විපපට්ඨපජ්ජති, පටිබුද්ධො සාදියති, උභො නාසෙතබ්බො පටිබුද්ධො න සාදියති, දුස්සකො නාසෙතබ්බො

77 අනාපනති අජානනාසං අසාදියනාසං උමමනකාසං බිත්ත-
විත්තාසං වෙදනට්ඨාසං ආදිකමමිකාසානි

සන්තං භාණ්ඩාරො නිට්ඨිතො.

විනිතවස්තු

උද්දනශාපා

මකකට්ඨි වජ්ජපුත්තා ව ගිහි තග්ගො ව නිසීයා,
දුරිකුපපලවණණො ව බ්‍යඤ්ජනෙහි පරෙ දුට්ඨෙ

මාතා ධිතා හගිනි ව ජායා ව මුදුලමිනිතො,
දො වණ්ලෙපචිත්තඤ්ඤා දුරුඛිතලිකාය ව

සුදුරෙත සහ පඤ්ච පඤ්ච සිවචිකට්ඨිකා,
තාගි යකකි ව පෙතී ව පණ්ඩකොපහතො ජුපෙ

හද්දියෙ අරංගං සුතොතා සාවජීයා වතුරො පරෙ,
වෙසාලියා තයො මලා සුපිතො හාරුකච්ඡකො

සුපබ්බො සඬා භික්ඛුනි සිකඛමාතා සාමණේරී ව,
වෙසීයා පණ්ඩකො ගිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං බුබ්බපබ්බජිතො මිගො ති

1 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු මකකට්ඨියා මෙට්ඨං
ධම්මං පතියෙවි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි හගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං
කච්චි නු ඛො අහං පාරාජිකං ආපනතීං ආපනොති හගවතො එතමන්ථං
අරොවෙසි -පෙ- ආපනතීං නං භික්ඛු ආපනොතො පාරාජිකනති (1)

2 තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බසුලා වෙසාලිකා වජ්ජපුත්තකා භික්ඛු
සිකඛං අපච්චකඛාය දුබ්බලං අතාලිකා මෙට්ඨං ධම්මං පතියෙවි තෙන
කුකකුච්චං අහොසි හගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං කච්චි නු ඛො මයං
පාරාජිකං ආපනතීං ආපනොති හගවතො එතමන්ථං අරොවෙසං -පෙ-
ආපනතීං තුමො භික්ඛවෙ ආපනොතො පාරාජිකනති. (2)

73 මහණ තෙමේ නිදි ගත් මහණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ පිබිදි නො ඉවසා නම් දූෂකයා ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ය

74 මහණ තෙමේ නිදි ගත් ගෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙන ම ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ පිබිදියේ නොඉවසා නම් දූෂකයා නැසිය යුත්තේ ය

75 ගෙරණ තෙමේ නිදි ගත් මහණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙනා ම නැසිය යුත්තාහ පිබිදියේ නො ඉවසා නම් දූෂකයා ලිඛිතාසනයෙන් නැසිය යුත්තේ ය

76 ගෙරණ තෙමේ නිදි ගත් ගෙරණකු කෙරෙහි වරදවා පිළිපදි ද, පිබිදියේ ඉවසා නම් දෙදෙන ම නැසිය යුත්තාහ පිබිදියේ නො ඉවසා නම් දූෂකයා නැසිය යුත්තේ ය

77 නොදන්නහුට නොඉවසන්නහුට උමතු වුවහු, යහොනමාදයෙන් උමතු වුවහු, වෙදකාවෙන් පිහිත වුවහු ආදිකම්මකයාට ඇවැත් නො වේ

සත්ත බණවර නිමි.

විනිශ්චිත කථාවසතු.

උද්දන ශාථාවෝ:

මකකට්ඨ වජ්ජපුත්තක ගිහි තණන තිත්ථිය වසතු ය,
දරිකා උපලවණණා වසතු දෙක ය, අන්‍ය වූ බ්‍යඤ්ජන වසතු දෙක ය, (15)

මාතු දුග්ගිහි හතිනි ජායා වසතු ය, මුදුපිටසී ලබ්බි වසතු දෙක ය,
වණවත්ත දෙක ය, දුරාභිතලිකා වසතුව සමග ආලොපිතක වසතු ය, (10)

සුඤ්ජර වසතුව සමග වසතු පස හා සිව්වික වසතු පස ය, අට්ඨක-
වසතුව ය, යකඤ්චි නාහි පෙනී පණ්ඩක උපහත ජුපිත යන වසතු ය, (17)

හඳ්දිය නුවර සුත්ත අරහ වසතුව ය අන්‍ය වූ සැවැතෙහි වසතු සතර ය, විසල්පුර මල්ල වසතු තුණ ය, සුපිත වසතුව ය, හාරාකවජක වසතුව ය (10)

සුසබ්බා වසතු නව ය, සද්ධා වසතු නව ය, හිකඛුණි වසතුව ය,
සිකබ්බානා සාමණේරී වසතු දෙක ය,
වෙසි පණ්ඩක ගිහි වසතු තුණ ය, අඤ්ඤාමඤ්ඤ බුභ්බපබ්බජිත මග වසතු ය යන මොහු වෙන් (27)

1 එ සමයෙහි එස්සරා මහණෙක් වැඳිරියක හා චෙට්ඨන්දම් සෙව් ය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සික පද පණවන ලදී කිම, මම පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙම් දෙ?”යි ඔහුට කුකුසෙක් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” (1)

2 එ සමයෙහි විසල්පුර වැසි බොහෝ වජ්ජපුත්තක හික්කුසු සික පිළිකෙව් නො කොට දුබල බව් පල නො කොට චෙට්ඨන්දම් සෙවුන “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සික පදයක් පණවන ලදී කිම, අපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තමෝ ද?”යි ඔවුන්ට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි, කෙපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තහු ය” (2)

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති ගිහිලිඛේගත මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවී තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති (3)

4 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති නගොනා හුක්ඛා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවී තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති (4)

5 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති කුසවීරං නිවාසෙකා -පෙ- වාකවීරං නිවාසෙකා -පෙ- ඵලකවීරං නිවාසෙකා -පෙ- කෙසකමාලං නිවාසෙකා -පෙ- වාලකමාලං නිවාසෙකා -පෙ- උදුකපකං නිවාසෙකා -පෙ- අජිනකම්පං නිවාසෙකා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවී, තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතීං තං භික්ඛු අපනොනා පාරාජික”නති. (5-11)

6 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු පිඨකෙ නිපනතං දුරිකං පසසිකා සාරතොනා අඛතුට්ඨං අඛගජාතං පච්චෙසෙසි සා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස අපනති සඛික්ඛාදිසෙසස්සා”ති (12)

7 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො මාණවකො උපපලවණ්ණොය භික්ඛුනියා පටිබ්බාපිතොනා හොති අථ ඛො සො මාණවකො උපපලවණ්ණොය භික්ඛුනියා ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටයාය කුටිකං පටිසිකා නිලිතො අච්ඡි උපපල-වණ්ණො භික්ඛුනී පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා පාදෙ පකංගලොකා කුටිකං පටිසිකා මඤ්චකෙ නිසිදි අථ ඛො සො මාණවකො උපපලවණ්ණො භික්ඛුනී උග්ගහෙකා දුසෙසි උපපලවණ්ණො භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමන්ථං ආරොචෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛුතං එතමන්ථං ආරොචෙසුං භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු ච අසාදියන්තියා”ති (13)

8 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස භික්ඛුතො ඉඤ්චිලිඛිතං පායුභුතං හොති භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ තඤ්ඤෙඤ්ච උපප්ඣං, තමෙව උපසම්පදං, තානි වස්සානි, භික්ඛුනීති සඛිකම්භුං, යා අපනතියො භික්ඛුතං භික්ඛුනීති සාධාරණා, තා අපනතියො භික්ඛුනීතං සන්තිකෙ වුට්ඨාභුං, යා අපනතියො භික්ඛුතං භික්ඛුනීති අසාධාරණා, තානි අපනතීති අනාපනති”ති (14)

9 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස භික්ඛුනියා පුරිසලිඛිතං තඤ්ඤෙඤ්ච හොති භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පායුභුතං උපප්ඣං, තමෙව උපසම්පදං, තානි වස්සානි, භික්ඛුනීති සඛිකම්භුං, යා අපනතියො භික්ඛුනීතං භික්ඛුනීති සාධාරණා, තා අපනතියො භික්ඛුතං සන්තිකෙ වුට්ඨාභුං, යා අපනතියො භික්ඛුනීතං භික්ඛුනීති අසාධාරණා, තානි අපනතීති අනාපනති”ති (15)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් 'මෙසේ මට ඇවැත් නොවන්නේ-
ය'යි හිඟි වෙසින් මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ,
තෝ පරිජ් අවන් අවන්තෙහි ය" (3)

4 එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ 'මෙසේ මට ඇවැත් නොවන්නේ'යි තත්ත ව සිටුර ඉවත ලා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට
කුකුසෙක්විය මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය" (4)

5. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තෙමේ මෙසේ මට ඇවැත් නො
වන්නේය යි කුසතණ වැහැරි හැඳ නියද වැහැරි හැඳ පුවරා සටහනින්
මසා කළ වැහැරි හැඳ කෙස්වලින් කළ කම්බිලි හැඳ සෙමර වලින් කළ
කම්බිලි හැඳ මහමුහුණු පියාපතින් කළ වැහැරි හැඳ ලොම් කුර සහිත
අඳුන් දිවිසම් හැඳ මෙවුන් දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය.
"මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි ය" (5-11)

6 එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හොත් දූරියක්
දැක කායසංසගතරාගයෙන් යුක්තවූයේ මාපට්ඨිල්ල අංගජාතයට ප්‍රච්ඡෙද
කෙළේ ය ඔ කලුරිය කලා ය ඔහුට කුකුසෙක් විය "මහණ පරිජ්
ඇවන් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවන් වේ" (12)

7 එසමයෙහි එක්තරා මාණවකයෙක් උපුල්වන් මෙහෙණ කෙරෙහි
පිළිබද සිත් ඇත්තේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මාණවක තෙමේ උපුල්වන් මෙහෙණ
ගමට පිඬු පිණ්ඩ වන් කල්හි කිලියට වැද සැගවී හුන උපුල්වන් මෙහෙණ
පසුබත් කාලයෙහි පිඬු සිතා පෙරලා පාමණියා පා සෝදා කිලියට පිවිස
ඇඳෙහි හුන්හු ය ඉක්බිති ඒ තරුණයා උපුල්වන් මෙහෙණ මාඩ ගෙණ
දූෂණය කෙළේ ය උපුල්වන් මෙහෙණ තෙල කරුණ භික්ෂුණීන්ට සැළ
කලා ය භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මේ කරුණ සැළ කලාහු ය භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට එය සැළ කලාහු ය "මහණෙනි, නොඉවසන්නියට ඇවැත්
නො වේ" (13)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට සත්‍රිතිමත්ත පහළ විය භාග්‍යවතුන්-
වහන්සේට මෙය සැළ කලාහු ය "මහණෙනි, එම උපාධ්‍යායයන් ද, ඒ
උපසපුව ද, ඒ වස් ද, භික්ෂුණීන් සමග එකතු වන්නට ද, භික්ෂුන් පිළිබද
භික්ෂුණීන් හා සාධාරණ යම් ඇවැත් වේ නම් ඒ ඇවැත් භික්ෂුණීන් වෙත
දෙසා නැගී සිටින්නට ද අනුදනිමි භික්ෂුන් පිළිබද භික්ෂුණීන් හා අසාධාරණ
යම් ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ ඇවැත්වලින් ඇවැත් නො වේ" (14)

9 එසමයෙහි එක්තරා භික්ෂුණියකට පුරුෂතිමත්ත පහළ විය භාග්‍ය-
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපුවත සැළ කලාහු ය මහණෙනි, එම උපාධ්‍යාය-
යන් වහන්සේ ද, එම උපසපුව ද, ඒ වස් ගණන ද, භික්ෂුන් සමග එක් වන්නට ද
අනුදනිමි භික්ෂුණීන් පිළිබද භික්ෂුන් හා සාධාරණ යම් ඇවැත් වේ නම්
ඒ ඇවැත් භික්ෂුන් වෙත දෙසා නැගී සිටින්නට ද අනුදනිමි භික්ෂුණීන්
පිළිබද භික්ෂුන් හා අසාධාරණ යම් ඇවැත් කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ ඇවැත්-
වලින් ඇවැත් නො වේ" (15)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති මාතුයා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- ධිතුයා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි -පෙ- භගිනියා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි භගවතො එතඤ්ඤං ආරොවෙසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (16-18)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුරුණදුර්ගිකාය මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (19)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මුදුපිට්ඨකො භොති සො අනභිරතියා පිළිනො අත්තතො අභිගජාතං මුඛෙන අග්ගභෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (20)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ලුමිභි භොති සො අනභිරතියා පිළිනො අත්තතො අභිගජාතං අත්තතො වච්චමග්ගං පච්චෙසෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (21)

14. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මතඤ්ඤරං¹ පසයි තසම්ඤ්ඤව සරිරෙ අභිගජාතස්සාමන්තා වණො භොති සො එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති අභිගජාතෙ අභිගජාතං පච්චෙසෙත්වා වණෙන නිහරි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (22)

15 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මතඤ්ඤරං¹ පසයි, තසම්ඤ්ඤව සරිරෙ අභිගජාතස්සාමන්තා වණො භොති සො එවං මෙ අනාපනති භවිස්සතිති වණෙ අභිගජාතං පච්චෙසෙත්වා අභිගජාතෙන නිහරි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (23)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාරතො ලෙප- විතතස්ස නිමිත්තං අභිගජාතෙන ජුපි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛකටස්සා”ති (24)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාරතො දුරුඨි- කලිකාය නිමිත්තං අභිගජාතෙන ජුපි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- ‘අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛකටස්සා”ති (25)

18 තෙන බො පන සමයෙන සුඤ්ඤානරො භික්ඛු රුජග්ගා පඤ්ඤානරො රජිකාය ගච්ඡති අඤ්ඤාතරං² ඉති “මුහුත්තං භන්තො ආගමෙති වජ්ඣස්සාමි”ති සා වජ්ඣනී අත්තරවාසකං උක්ඛිපිත්වා මුඛෙන අභිගජාතං අග්ගභෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “සාදිසි තිං භික්ඛු”ති “තාභං භගවා සාදිසි”න්ති “අනාපනති භික්ඛු අසාදිසන්තස්සා”ති (26)

19 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉති භික්ඛු පසයිත්වා එතද- වොච “එති භන්තො මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති “අලං භගිනී තෙනං කපපතිති” ‘එති භන්තො අභං වායමිස්සාමි, තිං මා වායමි එවං තෙ අනාපනති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තථා අකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අභොසි -පෙ- “ආපනතිං තිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (27)

1 සරිරං, සි මු 2 ඉති තං පසයිත්වා පතදාචාච මුහුත්තං

10 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් “මෙසේ මට ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි මවු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය දුටු හා මෙවුන් දම් සෙවී ය බුහුන හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කෙළේ ය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත්-අවන්තෙහි ය” (16-18)

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අඹු වූ තෙනැත්තිය සමග මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි” ය. (19)

12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මොළොක් පිටු ඇත්තෙක් වෙයි හෙ තෙමේ අතහිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසහ මුළුත් ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය.” (20)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එල්බෙන රහසහ ඇත්තේ වෙයි හේ අතහිරතියෙන් පෙළුනේ සිය රහසහ නමාගේ වසමහෙහි මෙහෙයී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (21)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සිරුරක් දිවී ය ඒ සිරුරෙහි රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හේ ‘මෙසේ මට ඇවැත් නොවන්නේ’ යයි රහසහෙහි රහසහ මෙහෙයා වුණයෙන් බැහැර කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (22)

15. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සිරුරක් දුටු ඒ සිරුරෙහි ද රහසහ අවට වුණයෙක් වෙයි හෙතෙමේ “මට මෙසේ ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි වුණයෙහි අභිග්‍රාහය මෙහෙයා අභිග්‍රාහයෙන් බැහැර කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (23)

16. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රුගයෙන් ඇලුනේ සිතුවම් රාවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (24)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රුගයෙන් ඇලුනේ දූවමුවා පෙනැලි-රාවක නිමිත්ත රහසහින් පහළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (25)

18 එසමයෙහි රජගහනුවරින් පැවිදි වූ සුඤ්ජ නම් මහණ තෙමේ විවිධයෙහි යෙහි එක්තරා සත්‍රියක් “වහන්ස, මොහොතක් තවතිනු මැනව වදින්නෙමි”යි කීවා ය වදින්නී අදහය ඔසවා රහසහ මුළුත් ගත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ ඉවසුයෙහි ද”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළසේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි”යි හේ කී ය “මහණ නොඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (26)

19 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස එනු මැනවි මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි මෙය කීවා ය “නැගතියෙහි, කම් නැත මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව මිනි වැයව කරන්නෙමි ඔබ නගමක් වැයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ” ය”යි කීවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය” (27)

20 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ඉඤ්ඤානරො පසසිනො එතද-
වොච “එභි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති අලං භගිනී තෙනං
කප්පතීති එභි භනෙන නිං වායම, අහං න වායමිස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති
භවිස්සතීති සො භික්ඛු තපා අකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ-
“ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (28)

21 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ඉඤ්ඤානරො පසසිනො එතද-
වොච “එභි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවා”ති අලං භගිනී තෙනං කප්පතීති
“එභි භනෙන අබ්භනනරො ඤ්ඤොති, ඛගි මොවෙභි” -පෙ- “ඛගි ඤ්ඤොති
අබ්භනනරො මොවෙභි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සතී”ති සො භික්ඛු තපා
අකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”න්ති (29, 30)

22 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
අකකුසිතං සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස කුක්කුළිවං
අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති (31)

23 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
යෙභුයෙසන අකකුසිතං¹ සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි
තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි - පෙ - “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”න්ති. (32)

24 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
යෙභුයෙසන ඛගිතං² සරීරං පසසිනො තස්මිං මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි
තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති
ට්ඨලලවයස්ස”ති (33)

25 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
ජිත්තසිසං පසසිනො වත්තකතො³ මුඛෙ ජුප්පනං අභිගජානං පච්චෙසෙසි
තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි - පෙ - “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජි-
ක”න්ති (34)

26 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො
ජිත්තසිසං පසසිනො වත්තකතො මුඛෙ අවුජ්ජනං අභිගජානං පච්චෙසෙසි
තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි - පෙ - “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති
දුක්කකටස්ස”ති (35)

27 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරො ඉඤ්ඤානරො
පට්ඨිඛ්ඛවිතො, හොති සා කාලකතා සුභානෙ ඡබ්බිතා, අට්ඨිකාති විප්ප-
කිණ්ණොති හොතති අථ ඛො සො භික්ඛු සිවථිකං ගන්තො අට්ඨිකාති සං-
කඛ්ඪිතො නිමිත්තෙ අභිගජානං පට්ඨපාදෙසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි
- පෙ - “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති දුක්කකටස්ස”ති (36)

28 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නාගියා මෙට්ඨනං ධම්මං
පනිසෙවි - පෙ - යකඛියා මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි - පෙ - පෙතියා මෙට්ඨනං
ධම්මං පනිසෙවි - පෙ - පණ්ඩකස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පනිසෙවි තස්ස
කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”න්ති
(37-40)

1 අකකුසිතං. 2 ඛගිතං. 3 වත්තකතං.

20. එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස, එනු මැනව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි, මෙය කීවා ය නැගතියෙනී, නුසුදුසු ය, මෙය නො කැපය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනවි මම වෑයම් නො කරන්නෙමි ඔබ වෑයම් කරන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි ඕ කීවා ය. ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණ හට කුකුසෙක් විය “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (28)

21 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් මහණකු දැක “වහන්ස, එනු මැනව, මෙවුන්දම් සෙවුව මැනව”යි මෙය කී ය ‘නැගතියෙනී, නුසුදුසු ය, මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව, අඛතුර හට, බැහැර මුදන්න. බැහැර හට අඛතුර මුදන්න මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි ඕ කීවා ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (29-30)

22 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් නො ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය. “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (31)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් බෙහෙවින් නො ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය ” (32)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් බෙහෙවින් ගෙවී ගිය සිරැරක් දැක එහි මෙවුන්දම් සෙවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ථූලාසි ඇවැත් වේ” (33)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් සුන් හිසක් දැක විවට මියෙහි පහසමින් රහසහ පිවිසවී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (34)

26 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනකට ගොස් සුන් හිසක් දැක විවට මියෙහි නොපහසමින් රහසහ පිවිසවී ය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ” (35)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා සත්‍රියක කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ වෙයි ඕ කලුරිය කලා සොහොනෙහි බහන ලද්දී වෙයි. ඇට විසුරුණේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ සොහොනට ගොස් ඇට රැස් කොට නිමිති සවහරින් රහසහ මෙහෙයී ය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නොවේ දුකුලා ඇවැත් වේ”. (36)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නැසිතියක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය යකින්නක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ප්‍රෙතියක හා මෙවුන්දම් සෙවී ය පණ්ඩකයකු හා මෙවුන්දම් සෙවී ය ඔහුට කුකුසෙක් විය “මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්නෙහි ය” (37 - 40)

29 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු උපහතින්ද්‍රියො හොති සො 'තාභං වෙදියාමි සුඛං වා දුක්ඛං වා, අනාපතති මෙ භවිස්සති'ති මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවි - පෙ - භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං "වෙදිසි වා සො භික්ඛවෙ මොඤ්ජරිසො න වා වෙදිසි, ආපතති පාරාජිකස්ස"ති (41)

30 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉත්ථියා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවිස්සාමිති ජුට්ඨිකමතෙන විපට්ඨසාරී අහොසි. තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි - පෙ - "අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති සංඝාදිසොසස්ස"ති (42)

31 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු භද්දිසෙ ඡාන්දියා-වනෙ දිවාච්ඡාරගතො නිපනෙතා හොති තස්ස අභිගමභිතාති වාතුපත්ථානාති හොන්ති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදිනා, යාවදත්ථං තනා, පක්කාමි භික්ඛු කිලිත්තං පසයිනා, භගවතො ඵනමත්ථං ආරොවෙසුං

"පඤ්චගි භික්ඛවෙ ආකාරෙහි අභිගජානං කම්මනියං හොති රාගෙන වචෙවන පස්සාවෙන වාතෙන උච්චාලිභිගපාණකදට්ඨෙන ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගාකාරෙහි අභිගජානං කම්මනියං හොති අට්ඨානමෙන භික්ඛවෙ අනවකාසො යං තස්ස භික්ඛුනො රාගෙන අභිගජානං කම්මනියං අස්ස අරහං සො භික්ඛවෙ භික්ඛු අනාපතති භික්ඛවෙ තස්ස භික්ඛුනො"ති (43)

32 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඝාමන්දියං අභිවනෙ දිවාච්ඡාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ගොපාලිකා පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු පවෙසනං සාදිසි, පට්ටඨං සාදිසි, සීතං සාදිසි, උඤ්ඤං සාදිසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි - පෙ - "ආපතති තං භික්ඛු ආපනෙතා පාරාජික"න්ති. (44)

33 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සාවත්ථියං අභිවනෙ දිවාච්ඡාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා අජපාලිකා පසයිනා - පෙ - අඤ්ඤාතරා කට්ඨභාරිකා පසයිනා - පෙ - අඤ්ඤාතරා ගොමයභාරිකා පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු පවෙසනං සාදිසි, පට්ටඨං සාදිසි, සීතං සාදිසි, උඤ්ඤං සාදිසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි - පෙ - "ආපතති තං භික්ඛු ආපනෙතා පාරාජික"න්ති (45 - 47)

34 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු වෙසාලියං මහා-වනෙ දිවාච්ඡාරගතො නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදිනා, යාවදත්ථං තනා, සාමන්තා භසමානා, සීතා හොති සො භික්ඛු පටිච්ඡන්ති, තං ඉත්ථි ඵනදවොච තුය්හිදං කම්මන්ති "ආම මස්සං කම්ම"න්ති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි - පෙ - "සාදිසි තං භික්ඛු"ති "තාභං භගවා ජාතාමි"ති "අනාපතති භික්ඛු අජානන්තස්ස"ති (48)

35 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු වෙසාලියං මහාවනෙ දිවාච්ඡාරගතො රුක්ඛං අපස්සාය නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ඉත්ථි පසයිනා, අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු සහසා වුට්ඨාසි. තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි - පෙ - "සාදිසි තං භික්ඛු"ති "තාභං භගවා සාදිසි"න්ති අනාපතති භික්ඛු අසාදියන්තස්ස"ති (49)

29 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තට්ඨුරන් ඇත්තේ වෙයි. හේ “මම සුවයක් හෝ නොසුවයක් නො විඳිමි මට ඇවැත් නො වන්නේ ය”යි මෙවුන්-දම් සෙවී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය. “මහණෙනි, ඒ හිස් මහණ වින්දේ හෝ නොවින්දේ හෝ පරිජ්ඣාවැත් වේ” (41)

30 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සත්‍රියක හා මෙවුන්දම් සෙවුනෙමි යි පහත්තා ලද පමණෙහි විපිළිසර විය ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය .. “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ”. (42)

31. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් හදිසි නුවර ජාතියාවනයෙහි දිවා විහාරගත ව ගොත්තේ වෙයි ඔහුගේ අවයවයෝ වාතයෙන් තද වුවාහු වෙත් එක්තරා සත්‍රියක් ඔහු දැක රහසහ මතුයෙහි හිඳ ගෙණ ඇති තාක් කොට ගියා ය. භික්ෂුහු තෙත් වුවහු දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළාහු ය

“මහණෙනි, අසුරු පසනින් රහසහ කමිණ්‍ය වෙයි. රාගයෙන් ද වච්ඡිත්ත ද මුත්‍රයෙන් ද වාතයෙන් ද වූ පණුවන් ගැටීමෙන් ද යන පසෙහි මහණෙනි, මේ පස් අසුරෙන් රහසහ කමිණ්‍ය වෙයි මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහුගේ අභිගජානය රාගයෙන් කමිණ්‍ය වන්නේය යන මෙයට කරුණෙක් නැත, අවකාශයෙක් නැත මහණෙනි, ඒ භික්ෂු තෙමේ රහත් ය මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහට ඇවැත් නො වේ” (43)

32 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත් නුවර අකුචනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ ගොත්තේ වෙයි එක්තරා ගොපල සත්‍රියක් දැක අභිගජානය මත්තෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවෙශය ඉවසී ය ප්‍රවිෂටය ඉවසී ය සථිතය ඉවසී ය. උදාරණය ඉවසී ය. ඔහුට කුකුස් විය. .. “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය” (44)

33 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත් නුවර අකුචනයෙහි දිවා-විහාරයට ගියේ, ගොත්තේ වෙයි. එක්තරා අජපාල සත්‍රියක් දැක එක්තරා දර ගෙණන්නියක් දැක ගොම ගෙණ යන්නියක් දැක අභිගජානය මත්තෙහි හිඳගත්තී ය ඒ මහණ තෙමේ ප්‍රවෙශය ඉවසී ය ප්‍රවිෂටය ඉවසී ය සථිතය ඉවසී ය උදාරණය ඉවසී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය”. (45 - 47)

34 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාරයට ගියේ, ගොත්තේ වෙයි එක්තරා සත්‍රියක් දැක රහසහ මත්තෙහි හිඳගෙණ ඇතිතාක් කොට සිතාසෙමින් සමීපයෙහි සිටියා වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ පිබිදී ඒ සත්‍රියගෙන් “මේ කායඝීය තිගේද?” යි ඇසී ය “එසේ ය, මගේ කායඝීයකි” යි ඔහුට කුකුසෙක් විය. “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො දනිමි” යි හේ කී ය. “මහණ, තොදන්නාහුට ඇවැත් නො වේ” (48)

35 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාර-යට ගියේ ගහකට හාන්සි වී ගොත්තේ වෙයි එක්තරා සත්‍රියක් ඔහු දැක රහසහ මතුයෙහි හිඳගත්තා ය ඒ මහණ තෙමේ වහා නැගිට සිටියේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි”. “මහණ, නො ඉවසන්නාහුට ඇවැත් නො වේ” (49)

36. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං ඔහාවතෙ දිවාච්ඡාරගතො රුක්ඛං අපසස්සාය නිපනෙතා හොති අඤ්ඤාතරා ඉති පසසිනා අභිගජානෙ අභිනිසිදි සො භික්ඛු අකකමිනා පච්චෙට්ඨි¹ තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “සාදිසි නිං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා සාදිසි”නති අනාපතති භික්ඛු අසාදියනාසස්සා”ති (50)

37. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වෙසාලියං ඔහාවතෙ කුට්ඨාරසාලායං දිවාච්ඡාරගතො දොරං විවරිනා නිපනෙතා හොති තස්ස අභිගමිනාති වාතුපත්ථොති හොතති තෙන ඛො පන සමයෙන සමබ්බුලා ඉතිසො ගඤ්ඤාදි මාලාදාදි ආදාය ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්ඛි-කායො අප ඛො තා ඉතිසො තං භික්ඛුං පසසිනා අභිගජානෙ අභිනිසිදිනා යාවදත්ථං කකා ‘පුරිසුසහො වතාය’නති චිනා ගඤ්ඤාදි මාලාදාදි ආරොපෙතා පකකමිංසු භික්ඛු කිලිනනං පසසිනා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං

“පඤ්ඤාති භික්ඛවෙ ආකාරෙති අභිගජානං කමමනීයං හොති රාගෙන වචෙවන පස්සාවෙන වාතෙන උච්චාලිතපාණකාදෙවන ඉලෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාතාකාරෙති අභිගජානං කමමනීයං හොති අට්ඨානලෙහං භික්ඛවෙ අනවකාසො, යං තස්ස භික්ඛුනො රාගෙන අභිගජානං කමමනීයං අස්ස අරහං සො භික්ඛවෙ භික්ඛු අනාපතති භික්ඛවෙ තස්ස භික්ඛුනො අනුජානාමි භික්ඛවෙ දිවා පතිසලලීයනෙනන දොරං සංවරිනා පතිසලලීයි-නු”නති (51)

38 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භාරුකච්ඡකො භික්ඛු සුපි-නනෙතන² පුරුණදුතිසිකාය මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවිනා ‘අස්සමණො අහං විබහමිසස්සාමි’ති භාරුකච්ඡං ගච්ඡනො අනතරාමගෙන ආයසමනනං උපාලිං පසසිනා එතමත්ථං ආරොවෙසි ආයසමා උපාලි එවමාහ. “අනාපතති ආට්ඨසො සුපිනනෙතනා”ති (52)

39 තෙන ඛො පන සමයෙන ගුණගහෙ සුපබ්බා නාම උපාසිකා මුඛි-පසසනතා³ හොති සා එවංදිට්ඨිකා හොති “යා මෙථුනං ධම්මං දෙති, සා අගගදුනං දෙති”ති සා භික්ඛුං පසසිනා එතදවොච “එහි භනෙත මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවා”ති “අලං හගිති, තෙනං කපපති”ති “එහි භනෙත උරුනතරිකාය⁴ සට්ඨෙති, එවං තෙ අනාපතති හවිසසිති”ති සො භික්ඛු තපා අකාසි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති සබ්බාදිසෙසස්සා”ති (53)

1 පච්චෙට්ඨි මජ්ඣ. පච්චෙට්ඨි සස්ස. 2 සුපිනනන ජෙසා. 3 මුඛිපසසනා මජ්ඣ.

4 උරුනතරිකාය මජ්ඣ.

36. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි දිවා විහාරයට ගියේ ගහකට හාන්සි වී හොත්තේ වෙයි. එක්තරා සත්‍රියක් දෑක ඔහුගේ රහස්‍ය මතුයෙහි හිඳගන්නා ය. ඒ මහණ තෙමේ ඇත්ම ඇය පෙරළී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසුයෙමි”. “මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (50)

37. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විසල්පුර මහවනයෙහි කුටාගාර-ශාලාවෙහි දිවා විහාරයට ගියේ දොර හැර ගෙන හොත්තේ වෙයි. ඔහුගේ අවයවයෝ වාතයෙන් දැඩි වූවාහු වෙත්. එසමයෙහි බොහෝ සත්‍රියු සුවද ද මල් ද රැගෙන විහාරය බලනු කාමැතියෝ අරමට පැමිණියාහු ය. ඉක්බිති ඒ සත්‍රියු ඒ මහණ දෑක රහස්‍ය මතුයෙහි හිඳගෙන රිසිතාක් කොට ‘ඒකාන්ත-යෙන් මේ තෙමේ පුරුෂශ්‍රෙෂ්ඨයෙකා’යි කියා සුවද ද මල් ද (එහි) නගා ගියාහු ය හිඤ්ඤ තෙත් වූවහු දෑක එපවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළාහු ය

“මහණෙනි, පස් අසුරකින් රහස්‍ය කම්ණ්‍ය වෙයි: රාගයෙන් ද වච්ඡිත්ත ද මුත්‍රයෙන් ද වාතයෙන් ද බුප්‍රණ්‍යපහසින් ද යන පසිනි. මහණෙනි, මේ පස් අසුරෙන් රහස්‍ය කම්ණ්‍ය වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහුගේ රහස්‍ය යම් හෙයකින් රාගයෙන් කම්ණ්‍ය වන්නේ ද එයට කරුණු නැත අවකාශයක් නැත. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ රහත් ය මහණෙනි, ඒ මහණහට ඇවැත් නොවේ “මහණෙනි, දහවල් සැතපෙන්නහු විසින් දොර වසාගෙන සැතපෙන්නට අනුදනිමි”යි වදාළසේක. (51)

38. එසමයෙහි හරුකච්ඡයෙහි උපන් එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අශ්‍රී වූ තෙතැත්තිය සමග සිහිනෙන් මෙවුන්දම් සේවනය කොට “මම අශ්‍රමණයෙක් වීම. ගිහි වන්නෙමි”යි හරුකච්ඡයට යන්නේ අතරමග ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන් දෑක එපුවත සැළ කෙළේ ය. ආයුෂ්මත් උපාලි ස්ථිර තෙමේ මෙසේ කී ය: “ඇවැත්නි, සිහිනෙන් මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නහුට ඇවැත් නො වේ” (52)

39. එසමයෙහි රජගහ නුවර සුසංඛා නම් උවෘසියක් මුග්ධප්‍රසන්න වෙයි. ඊ ‘යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ ද මි අගදන් දේ ය’යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි. ඊ මහණකු දෑක “වහන්ස, එනු මැනව්” මෙවුන්දම් සේවනය කරන්න”යි මෙය කිවු ය “නැගතියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය අකාප ය’යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව් උරු අතරෙහි ගටනු මැනවි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ ය”යි ඊ කීවා ය ඒ මහණ තෙමේ එසේ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, පරිජි ඇවැත් නො වේ. සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.” (53)

40 තෙන බො පන සමයෙන රුජගහෙ සුසංඛා නාම උපාසිකා මුඛපපසන්නා හොති සා එවං දිට්ඨිකා හොති: ‘යා මෙට්ඨනං ධම්මං දෙති, සා අගගදානං දෙති’ති සා භික්ඛුං පස්සිනා එතදවොච “එහි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පතීසෙවා”ති. “අලං භගිනී, තෙනං කපපති”ති “එහි භනෙන නාභියං සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන උදරවට්ටියං සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන උපකම්පිතෙ සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන ගීව්‍යං සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන කණ්ණවත්ථෙ සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන කෙසවට්ටියං සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන අභිගුලනාර්ථකාය සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන හතේන උපකම්පිතා මොවෙස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තපා අකාසී තස්ස කුක්කුළවං අභොසී. “අනාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස, අපතති සංඛ්‍යාදිසෙසස්සා”ති (54-61.)

41. තෙන බො පන සමයෙන ආමන්තියං අද්ධා නාම උපාසිකා මුඛපපසන්නා හොති සා එවං දිට්ඨිකා හොති: ‘යා මෙට්ඨනං ධම්මං දෙති, සා අගගදානං දෙති’ති සා භික්ඛුං පස්සිනා එතදවොච “එහි භනෙන මෙට්ඨනං ධම්මං පතීසෙවා”ති. “අලං භගිනී, තෙනං කපපති”ති “එහි භනෙන උරතාර්ථකාය සට්ටෙහි” -පෙ- “එහි භනෙන හතේන උපකම්පිතා මොවෙස්සාමි, එවං තෙ අනාපතති භවිස්සති”ති සො භික්ඛු තපා අකාසී තස්ස කුක්කුළවං අභොසී” අනාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස, අපතති සංඛ්‍යාදිසෙසස්සා”ති (62-70)

42. තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා භික්ඛුතියා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (71)

43 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා භික්ඛුමිත්තාය විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- සාලේණේරියා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (72-73)

44 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා වෙසියා විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- පණ්ඩකෙ විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- ගිහිනියා විපපට්ඨාදෙස්සං -පෙ- භික්ඛු සාදිසි “භික්ඛු නාසෙතබ්බො” -පෙ- භික්ඛු න සාදිසි “භික්ඛුස්ස අනාපතති” (74-76)

45 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ලිච්ඡවිකුමාරකා භික්ඛුං ගහෙතා අඤ්ඤාදිඤ්ඤා විපපට්ඨාදෙස්සං උභො සාදිසිංසු “උභො නාසෙතබ්බො” -පෙ- උභො න සාදිසිංසු “උභින්නං අනාපතති” (77)

40. එසමයෙහි රජගහනුවර සුසංඛා නම් උව්භිසයක් මුත්ඛප්‍රසන්න වෙයි භි “යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ ද භි අග දන් දේ ය”යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි භි මහණකු දෑක “වහන්ස, එනු මැනව මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නා”යි කීවු ය. “නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය කැප නො වෙයි” හේ කී ය “වහන්ස, තැබූ ගටනු මැනවි. වහන්ස, උදරවැටියෙහි ගටනු මැනවි. වහන්ස එනු මැනව. කිසිල්ලෙහි ගටනු මැනව ... වහන්ස ගිව්‍යෙහි ගටනු මැනව. වහන්ස, කන් සිදුරු ගටනු මැනව. . . වහන්ස, කෙස් වැටියෙහි ගටනු මැනව වහන්ස, එනු මැනව ඇඟිලි අතුරු ගටනු මැනව “වහන්ස, එනු මැනව, අතින් උපක්‍රම කොට මුදන්නෙමි. මෙසේ ඔබට ඇවැත් නො වන්නේ”යි භි කීවු ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ‘සහවෙසෙස්-ඇවැත් වේ” (54-61)

41. එසමයෙහි සාවැත් නුවර සද්ධා නම් උව්භිසයක් මුත්ඛප්‍රසන්න වෙයි භි නොමේ “යම් සත්‍රියක් මෙවුන්දම් දේ නම් භි අග දන් දේ ය”යි මෙසේ දූෂ්ටි ඇත්තියක් වෙයි භි මහණකු දෑක „වහන්ස, එනු මැනව මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නා”යි කීවු ය “නැගනියෙනි, නුසුදුසු ය මෙය නො කැප ය”යි හේ කී ය “වහන්ස, එනු මැනව උරු අතරෙහි ගටන්න. “වහන්ස, එනු මැනව අතින් උපක්‍රම කොට මුදන්නෙමි මෙසේ ඔබට ඇවැත් නොවන්නේ”යි භි කීවු ය ඒ මහණ එසේ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ” (62-70)

42. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්ඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙන මෙහෙණක හා වරදවා පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසූහ “දෙදෙන ම (ලිංගනාසනයෙන්) නැසිය යුත්තාහු ය”. දෙදෙන ම නො ඉවසූහ “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ” (71)

43. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්ඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලාගෙන සිකඩමානාවක හා වරදවා පිළිපැදවූහ හෙරණක හා වරදවා පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසූහ “දෙදෙනා ම ලිංගනාසනයෙන් නැසිය යුත්තාහ.” දෙදෙනා ම නො ඉවසූහ “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ” (72-73)

44. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්ඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලා ගෙන වෙසහකක හා වරදවා පිළිපැදවූහ පණ්ඩකයකු හා වරදවා පිළිපැදවූහ ගිහිනියක හා වරදවා පිළිපැදවූහ මහණ ඉවසී ය “මහණ තෙමේ නැසිය යුතු යි” මහණ නො ඉවසී ය “මහණහට ඇවැත් නො වේ”. (74-76)

45. එසමයෙහි විසල්පුරයෙහි ලිච්ඡවිකුමාරවරු මහණකු අල්ලාගෙන ඔවුනොවුන් වරදවා පිළිපැදවූහ දෙදෙන ම ඉවසූහ. “දෙදෙන ම නැසිය යුත්තාහ” දෙදෙන ම නො ඉවසූහ. “දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ.” (77)

46. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො බුද්ධිපබ්බජිතො භික්ඛු පුරුණදුතිගිකාය දස්සනං අගමාසි සං 'එහි භනෙන විබ්භමා'ති අගගහෙසි සො භික්ඛු පටිකකම්මෙනා උත්තානො පරිපති සං උබ්භුජිනා¹ අභිග-ථානෙ අභිනිසීදි. තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු අසාදි-යනනස්සා"ති. (78)

47. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අරඤ්ඤෙ විහරති මිගපොනකො තස්ස පස්සාවට්ඨානං ආගනමා පස්සාවං පිවනො, මුඛෙන අභිගථානං අගගහෙසි සො භික්ඛු සාදිගි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එනමස්ථං අරොවෙසි -පෙ- "ආපතති තං භික්ඛු ආපනො පාරාජික"නති. (79)

පඨමපාරාජිකං සමත්තං.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඤජගහෙ විහරති භික්ඛුකුළුවෙ පබ්බතෙ තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුල්ලා සන්දිට්ඨා සම්භවතා භික්ඛු ඉසිගිලිපස්සෙ තිණකුටියො කරිනා වස්සං උපගවමිංසු ආයස්මාපි ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං උපගවමි

2 අථ ඛො තෙ භික්ඛු වස්සං වුත්ථා තෙමාසව්වයෙන තිණකුටියො භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං උපගවමිංසු ආයස්මා පන ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තන්තෙව වස්සං වසි, තත්ථ භෙමතනං, තත්ථ ගිමහං.

3 අථ ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

4 දුතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු සංකඩ්ඪිනා තිණකුටිකං අකාසි දුතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

5 තතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයො කුම්භකාරපුත්තො තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු සංකඩ්ඪිනා තිණකුටිකං අකාසි තතියමපි ඛො ආයස්මා ධනීයස්ස කුම්භකාරපුත්තස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨස්ස තිණභාරියො කට්ඨභාරියො තිණකුටිකං භික්ඛු තිණකුටිකං කරිනා වස්සං ආදාය අගමංසු

1. උබ්භුජිනා මජ්ඣං.

46 එසමයෙහි මහපු ව පාවිදි වූවෙක් ගිහිකල අඹු වූ සත්‍රිය දැකිවට ගියේ ය. ඔ “වහන්ස, එහු මැනව උපාවිදි වහු මැනවැ”යි අල්ලා ගත්තී ය තෙමේ පෙරලා යනුයේ උඩුකුරා ව වැටුනේ ය ඔ නැමී රහසහ මතුයෙහි හිඳ ගත්තී ය. ඔහුට කුකුල් විය “මහණ නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ”. (1)

47. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අරණෙහි වෙසෙයි. මුවපොව්වෙක් උත්වහන්සේ මුත්‍ර පහ කරණ නැතට පාමිණ මුත්‍ර බොමින් මුවින් රහසහ ගත්තේ ය ඒ මහණ ඉවසී ය ඒ මහණහට කුකුල් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කෙළේ ය. “මහණ, තෝ පරිජි ඇවතට පාමිණි-යෙහි ය (2)

ප්‍රථමපාරාජිකය නිමි.

ද්විතීයපාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ජෛනපුර ගිජුකුළු-පව්වෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි දුටු පමණින් මිතුරා වූ දැඩි මිතුරා වූ බොහෝ භික්ෂුහු ඉඹිහිලි පථිත පාඨවයෙහි තණ කිළි කොට වස් එළඹියාහු ය කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේත් තණ කිළියක් කොට වස් එළඹියේ ය.

2. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු විසූ වස් ඇත්තාහු තෙලස ඉක්ම යෑමෙන් තණකිළි බිඳ දමා තණ ද ලීදවු ද තැන්පත් කොට තබා දහවු සැරිසැරීමෙහි නික්මුනා-හු ය කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ එහි ම (තමන් කළ කුටියෙහි) වස්සානය ද එහි ම ගෙමනනය ද එහි ම ගිම්නානයෙහි ද විසී ය.

3 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දර ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණකිළිය බිඳදමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

4 දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දූවද රැස් කොට ගෙන තණ කිළියක් කෙළේ ය දෙවෙනි වර ද කුම්භකාර-පුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

5 තෙවෙනි වර ද කුම්භකාරපුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ තණ ද දූව ද රැස් කොට තණ කිළියක් කෙළේ ය තෙවෙනි වරද කුම්භකාරපුත්‍රවූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරැන් ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියාදී තණ ගෙණ යන සත්‍රිය ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිය ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය.

6 අථ ඛො ආයස්මතො ධනියස්ස කුමහකාරජුත්තස්ස එතදභොසි ‘යාව තුතියකං ඛො මෙ ගාමං පිණ්ඩිය පවිට්ඨස්ස තිණ්භාරියො කට්ඨභාරියො තිණ්කුට්ඨකං භිඤ්ඤා තිණ්ඤඤ කට්ඨඤඤ ආදය අගමංසු අහං ඛො පන සුසිකඛිතො අනවයො සකො ආවරියකො කුමහකාරකමෙම පරියොදනසිපෙපා යනනුනාහං සාමං චිකඛලං මද්දො, සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරොය්’න්ත්

7. අථ ඛො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරජුත්තො සාමං චිකඛලං මද්දො, සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරන්තො තිණ්ඤඤ කට්ඨඤඤ ගොමයඤඤ සංකඛ්ඪිත්වා නං කුට්ඨකං පච්ඡ සා අභොසි කුට්ඨකා අභිරූපා දස්සන්තියා පාසාදිකා ලොභිතිකා, සෙය්‍යථාපි ඉන්ද්‍රගොපකො සෙය්‍යථාපි නාම කිඛිකිණ්ඨකස්සදො එවමෙවං තස්සා කුට්ඨකාය සදො අභොසි

8 අථ ඛො භගවා සම්මහලෙභි භික්ඛුහි සද්ධං ගිජ්ඣකුට්ඨා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දස නං කුට්ඨකං අභිරූපං දස්සන්තියං පාසාදිකං ලොභිතිකං දිස්වාන භික්ඛු ආමන්තොසි කීං එතං භික්ඛවෙ අභිරූපං දස්සන්තියං පාසාදිකං ලොභිතිකං සෙය්‍යථාපි ඉන්ද්‍රගොපකො””ති

9 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං විගර්හි බුද්ධො භගවා “අනනුව්ඡවියං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨකං කරස්සන්ති න හි නාම භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස පාණෙසු අනුද්දයා අනුකම්පා අවිභෙසා භවිස්සන්ති ගච්ඡ්ථෙතං භික්ඛවෙ කුට්ඨකං භිඤ්ඤ මා පච්ඡමා ජන්තා පාණෙසු පාතබ්‍යානං ආපජ්ජි න ච භික්ඛවෙ සබ්බමත්තිකාමයා කුට්ඨකා කාතබ්බා යො කරොය් ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්සා”ති

10 “එවං හන්ත”ති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පටිස්සන්තො යෙන සා කුට්ඨකා තෙනුපසඛිකම්සු උපසඛිකම්ඤ්වා නං කුට්ඨකං භිඤ්ඤ අථ ඛො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරජුත්තො තෙ භික්ඛු එතදවොච “කීස්ස මෙ භුමො ආවුසො කුට්ඨකං භිඤ්ඤ”ති “භගවා ආවුසො හෙදුපෙනි”ති “භිඤ්ඤාවුසො සවෙ ධම්මස්සාමි හෙදුපෙනි”ති

11 අථ ඛො ආයස්මතො ධනියස්ස කුමහකාරජුත්තස්ස එතදභොසි “යාවතුතියකං ඛො මෙ ගාමං පිණ්ඩිය පවිට්ඨස්ස තිණ්භාරියො කට්ඨභාරියො තිණ්කුට්ඨකං භිඤ්ඤා තිණ්ඤඤ කට්ඨඤඤ ආදය අගමංසු යාපි මයා සබ්බමත්තිකාමයා කුට්ඨකා කතා, සාපි භගවතා හෙදුපිතා අත්ථි ච මෙ දුරුග්ගෙ ගණකො සන්දිට්ඨො යනනුනාහං දුරුග්ගෙ ගණකං දුරුති යාවිත්වා දුරුකුඛ්ඪිකං¹ කුට්ඨකං කරොය්”න්ති

1. දුරුකුඛ්ඪිකං ආ

6 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය “තෙවෙනි වර දක්වාත් මා ගමට පිඩු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද, දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ දමා තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය මම් වතාහි ස්වකීය ආවායභීයන්ගේ කමීය වූ කුම්භකාරකමීය මනාසේ උගන්තෙමි වෙමි පිරිපුන් සීප් ඇත්තෙමි වෙමි අසදුශ ශිල්ප ඇත්තෙමි වෙමි ඉදින් මම්-තෙමේ ම මැටි පාභා පදම් කොට හැම මැටිමුවා කිළියක්, කරන්නෙමි නම් සෙහෙක” යනු සි

7 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ මැටි පාභා පදම් කොට හැම මැටිමුවා කිළියක් කොට තණ ද දර ද ගොම වැරටි ද රැස් කොට ඒ කිළිය පිළිස්සී ය රතීද්‍රගොච්චකු වැනි පාභා ඇති ඒ කිළිය මනා රූ ඇත්තක් විය දැකුම්කලු විය ප්‍රසාද ඵලවත්තක් විය ලෙහෙවත් විය ඒ කිළියේ හඬ කිකිණි හඬ සේ විය

8 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් සමග ගිජුකුළ-පච්චෙන් බස්නාසේක් මනා පාභා ඇති දැකුම්කලු ප්‍රසාද ඵලවන ලේවත් වූ ඒ කිළිය දුටුසේක දැක භික්ෂූන් අමතා “මහණෙනි රතීද්‍රගොච්චකු වැනි පාභාහි මනා රූ ඇති දැකුම්කලු ප්‍රසාද ඵලවන ලෙහෙවත් වූ තෙල කිමෙක් ද?” සි ඇසූ සේක

9 ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාට නුසුදුසු වුවකි අනුලොම නුවුවකි තොගාලපෙන්නකි, ශ්‍රමණසාරාප්‍ය නුවුවකි කාප නුවුවකි නොකටයුත්තකි” සි ගාරහු සේක “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් හැම මැටිමුවා වූ කිළියක් කෙළේ ද! මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාට ප්‍රාණීන් කෙරෙහි දයාවක් අනුකම්පාවක් අවිභංගාවක් නො වූයේ ම ය මහණෙනි, යවු තෙල කිළිය බිඳිවු පශ්චිම ජන තෙමේ ප්‍රාණීන් වැනසීමට නතමක් පාමිණේවා මහණෙනි, හැම මැටිමුවා කිළියක් නොකටයුතු ය යමෙක් කරන්නේ නම් දුකුලාආවාන් වේ”

10 ඒ භික්ෂූහු “වහන්ස, එසේය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී ඒ කිළිය වෙත ඵලම ඵය බිඳ දමූහ ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ ඒ භික්ෂූන්ට “ඇවැත්නි, තෙපි කුමක් හෙයින් මාගේ කිළිය බිඳිවු ද?” සි මෙය කී “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බිඳවන සේකැ” සි කී හ “ඇවැත්නි, ඉදින් දම්රජු බිඳවත් තම් බිඳිවු” සි හේ කී ය

11 ඉක්බිති කුම්භකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙරුන්ට මේ සිත විය “තෙවෙනි වර තෙක් ගමට පිඩු පිණිස මා පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දූව ද රැගෙන ගියාහු ය මා විසින් හැම මැටිමුවා වූ යම් කිළියක් කරණ ලද ද, හෙ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බිඳවන ලදී රජහුගේ දූව ගබඩාවෙහි වූ දූවමුදලි තෙමේ මාගේ මිත්‍රයෙකි මම දූවමුදලිගෙන් දූව ඉල්ලා ගෙණ දූවමුවා බිත්ති ඇති කිළියක් කරන්නෙමි නම් ඉතා සෙහෙක” යනු සි

12 අප බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො යෙන දුරුගභෙ ගණකො තෙනුපසඞ්කමි උපසඞ්කමිති, දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච “යාච තතියකං බො මෙ ආවුසො ආමං පිණ්ඩාය පට්ටස්ස තිණ්ඨාරියො කට්ඨාරියො තිණ්ඨාපිකං භිජ්ඣො තිණ්ඨා කට්ඨං ච ආදාය අගමංසු යාපි මයා සබ්බන්තරිකාමයා කුට්ඨා කතා, සාපි භගවතා භෙදපිතා දෙති මෙ ආවුසො දුරුති, ඉච්ඡාමි දුරුකුඞ්ඞිකං කුට්ඨං කාතුන්ති “තඤ්ච භනෙන තාදිසාති දුරුති, යානාහං අය්‍යස්ස දදෙය්‍යං අඤ්ච භනෙන දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඞ්කාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්භතාති සවෙ තාති රුජා දුපෙති, හරුපෙථ භනෙන”ති “දින්නාති ආවුසො රඤ්ඤ”ති

13 අප බො දුරුගභෙ ගණකො “ඉමෙ බො සමණා සත්‍යාපුත්තියා ධම්මචාරිනො සම්මචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සම්මචාරිදිනො සීලවනො කල්‍යාණධම්මා රුජාපිලෙසං අභිප්පසනො න අරහති අදින්නං දින්නන්ති වාතු”න්ති ආයස්මන්තං ධනියං කුමහකාරපුතං එතදවොච ‘හරුපෙථ භනෙන’ති අප බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො තාති දුරුති බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡෙද්දපෙතො සකටෙති නිබ්බාහාපෙතො දුරුකුඞ්ඞිකං කුට්ඨං අකාසි

14 අප බො වස්සකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමිතො රාජගභෙ කම්මනෙන අනුසඤ්ඤායමානො යෙන දුරුගභෙ ගණකො, තෙනුපසඞ්කමි, උපසඞ්කමිති, දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච “යාති තාති භණ්ණ දෙවගහ-දුරුති නගරපට්ටසඞ්කාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්භතාති, කතං තාති දුරුති”ති තාති සාමි, දුරුති දෙවෙන අය්‍යස්ස ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දින්නාති’ ති

15 අප බො වස්සකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමිතො අනත්තමනො අහොසි “කථං හි නාම දෙවො දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඞ්කාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්භතාති ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දස්සති”ති

16 අප බො වස්සකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමිතො යෙන රාජා මාගධො සෙනිසො බිම්බිසාණො, තෙනුපසඞ්කමි, උපසඞ්කමිති, රාජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං එතදවොච “සච්චං කීර දෙව දෙවෙන දෙවගහදුරුති නගරපට්ටසඞ්කාරිකාති ආපදන්දාය නිකම්භතාති ධනියස්ස කුමහකාරපුතත්‍යස්ස දින්නාති”ති “කො එවමාහා”ති “දුරුගභෙ ගණකො දෙවා”ති “තෙන හි බ්‍රාහ්මණ දුරුගභෙ ගණකං ආණ්ඩෙති”ති

17 අප බො වස්සකාරො බ්‍රාහ්මණො මහධම්මාමිතො දුරුගභෙ ගණකං බ්‍රහ්ම ආණ්ඩෙති අද්දසා බො ආයස්මා ධනියො කුමහකාරපුතො දුරුගභෙ ගණකං බ්‍රහ්ම නියමානං දිස්වාන දුරුගභෙ ගණකං එතදවොච. “කිස්ස ත්වං ආවුසො බ්‍රහ්මා නියසාසි”ති “තෙසං භනෙන දුරුතං කීර්වා”ති “ගච්ඡාප්‍රසො අගමපි අගච්ඡාමි”ති “එය්‍යාසි භනෙන පුරාහං ගඤ්ඤමි”ති

12 ඉක්බිති කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ දූවමුදලියා වෙත එළඹ ඔහුට මෙය කිය “ආවත, තෙවෙනිවර තෙක් මා ගමට පිටු පිණිස පිවිසියා දී තණ ගෙණ යන සත්‍රිහු ද දූව ගෙණ යන සත්‍රිහු ද තණ කිළිය බිඳ, තණ ද දූව ද ගෙණ ගියාහුය මා විසින් හාම මැටිමුවා යම් කිළියක් කරණ ලද ද එය හාග්‍රාවකුන් වහන්සේ විසින් බිඳවන ලදී ආවත, දූවමුවා කිළියක් කරණු කාමැත්තෙමි. මට දූව දෙන්න” යනු යි. “වහන්ස, ආයතීයන්-වහන්සේට දීමට සුදුසු දූව නැත වහන්ස, නගරප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ, ආපදාවකට තබන ලද, රජුට අයත් දූව ආත ඉදින් ඒ දූව රජ තෙමේ පරිත්‍යාග කෙරේ නම්, වහන්ස, ගෙන්වා ගණු මැනවි” යි හේ කී ය. “ආවත, රජු විසින් අපට දෙන ලද්දහුය” යි හේ කී ය

13 ඉක්බිති දූවමුදලි “මේ ශ්‍රමණ ඥානාපුත්‍රියයෝ ධම්මාරිහු ය, සමමාරිහු ය, බ්‍රහ්මාරිහු ය, සත්‍යවාරිහු ය, සිල්වත්තු ය, කලණදහමිති පිළිපත්තෝ ය, මොවුනට රජ ද වෙසෙසින් පතන් ය නොදෙන ලද්දක් දෙන ලද යි කියන්නට සුදුසු නො වේ” ය යි සිතී ය. සිතා කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය සථවිරයන්ට “වහන්ස, ගෙන්වා ගණු මැනවැ” යි කී ය ඉක්බිති කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ ඒ දූව කඩ කඩ කොට සිඳුවා ගැල්වලින් ගෙන්වා ගෙණ දූවමුවා බිතු ඇති කිළියක් කෙළේ ය

14 ඉක්බිති මගධරටෙහි මහආමැති වූ වස්සකාර නම් බමුණු තෙමේ රජගහනුවර කමානතයන් විමසමින් දූවමුදලි කරා පැමිණ ඔහුට “සගය, නගරප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස ගත යුතු වූ, යම් ඒ රජුට අයත් දූව රැසක් වී ද, ඒ දූව කොභි දූ” යි කී ය “හිමිය, ඒ දූව රජු විසින් කුමනකාර පුත්‍ර වූ ධනිය ආයතීයන් වහන්සේට දෙන ලදී”. හේ කී ය

15 ඉක්බිති මගධමහාමාත්‍ය වූ වස්සකාර බමුණු තෙමේ “කෙසේ නම් රජතෙමේ නගර ප්‍රතිසංස්කරණය පිණිස වෙන් වූ, ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ, රජු සතු දූව කුමනකාර පුත්‍ර වූ ධනිය තෙරැන්ට දෙන්නේ දූ” යි නොසතුටු සිතැති වී ය

16 එකල්හි මගධ මහආමැති වූ වස්සකාර බමුණු තෙමේ මගධාධිපති, සෙතිය බිම්සර රජු කරා පැමිණියේ ය පැමිණ මගධාධිපති සෙතිය බිම්සර රජුගෙන් “දෙවයන් වහන්ස, රජු විසින් නගර ප්‍රතිසංස්කරණය පිණිස වෙන් වූ ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රජු සතු දූව කුමනකාර පුත්‍ර වූ ධනිය තෙරැන්ට දෙන ලද්දේ ය යනු සැබෑදූ” යි විචාලේ ය “කවරෙක් මෙසේ කියයි” ද? “දෙවයන් වහන්ස, දූවමුදලියා ය ” “බමුණ, එසේ වී නම් දූවමුදලි කැඳවාලව” යි රජ කී ය

17 ඉක්බිති මගධමහාමාත්‍ය වූ වස්සකාර තෙමේ දූවමුදලි අත් පා බැඳ ගෙන්වී ය කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂ්මත් ධනිය තෙමේ බැඳගෙණ යනු ලබන්නා වූ දූවමුදලි දිවී ය දැක දූවමුදලිහට “ආවත, තෝ කුමක් හෙයින් බඳනා ලදුවා ගෙණයෙහි” ද? කී ය. “වහන්ස, තෙල දූව හේතු කොටගෙණ යා” යි හේ කී ය “ආවත, යනු මම ද එමි” යි තෙරණුවෝ කී හ “වහන්ස, මම නැත්තෙමි වේද? එයට පෙර එනු මැනවි” යි හේ කී ය.

18 උච්චං ඛො ජායසමි ධනිඥො කුමහකාරපුතො යෙන රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනිස්ස ඛිමඛිසාරස්ස නිවෙසනා. තෙනුපසඤ්ඤා උපසඤ්ඤායො පඤ්ඤානෙත පාසනෙ නිසිදි උච්චං රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමඛිසාරො යෙනායසමි ධනිස්සො කුමහකාරපුතො, තෙනුපසඤ්ඤා උපසඤ්ඤායො පායසනො ධනිස්සො කුමහකාරපුතො ජනිතොදො ඵකමනො නිසිදි, ඵකමනො නිසිනො ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමඛිසාරො පායසනො ධනිස්සො කුමහකාරපුතො ඵතදවොචි.

19 “සච්චං කිර මිය හනෙන දෙවගහදුරුනි නගරපටිසංඛාරිකානි පාපදණ්ඩො නිකම්භනානි අයස්ස දිනනාති”ති “ඵචං මහාරාජා”ති “මියං ඛො හනෙන රාජානො නාම ඛුඤ්ඤාමි ඛුඤ්ඤාමි දොමි නස්සරෙය්ඤාමි ඉඤ්ඤා හනෙන සරාපෙති”ති “සරසි ඤං මහාරාජ, පසමෙහිසෙනො ඵවරුමි වාමං භාසිතා දිනනං යෙව සමෙහිසෙනො නිකම්භනො පටිසංඛාරිකානි”ති “සරාමිහං හනෙන. සනති හනෙන සමෙහිසෙනො ලජ්ජනො කුකුළුමිකා සිකාකාමො තෙසං අපමනෙනො”පි කුකුළුමිකා උපපාදති තෙසං මියං සකාය භාසිතො නාම ඛො අරඤ්ඤා අපටිසංඛාරිකානි සො ඤං හනෙන තෙන ලෙසෙන දුරුනි අදිනනං හරිතං මෙඤ්ඤාමි කථං හි නාම මාදිසො සමෙහිසො වා මුහුමනො වා විජිතෙ වසනනං හනෙය්ඤා වා’ ඛෙඤ්ඤා වා’ පටිසංඛාරිකා වා, ගමිහං හනෙන ලොමෙන ඤං මුහුමනො 1 මාස්ස පුතමි ඵවරුමි පකාසි”ති

20 මනුස්සො උපකායනති ඛියනති විපාවෙනති “අලජ්ජනො ඉමෙ සමෙහිසො සකාපුතනිස්ස, දුස්සිලා මුසාවාදිනො ඉමෙ හි නාම ධම්මවාරිනො සම්මවාරිනො මුහුමාරිනො සම්මවාරිනො සිලවනො කල්යාණධම්මො පටිජානිස්සනති නාම ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤා නාම ඉමෙසං මුහුමෙඤ්ඤා නාම ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤා. නාම ඉමෙසං මුහුමෙඤ්ඤා කුතො ඉමෙසං සාමෙඤ්ඤා? කුතො ඉමෙසං මුහුමෙඤ්ඤා? අපගතො ඉමෙ සාමෙඤ්ඤා අපගතො ඉමෙ මුහුමෙඤ්ඤා රාජානමිවෙ වෙඤ්ඤානති කිමපනෙඤ්ඤා මනුස්සො”ති

21 ජස්සොස්ස ඛො හිකුඤ්ඤා තෙසං මනුස්සොනං උපකායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ හිකුඤ්ඤා අපටිසංඛාරිකානි ලජ්ජනො කුකුළුමිකා සිකාකාමො, තෙ උපකායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම පායසමි ධනිස්සො කුමහකාරපුතො රඤ්ඤා දුරුනි අදිනනං පාදිසියාති”ති උච්චං ඛො තෙ හිකුඤ්ඤා භගවතො ඵතමිහං පාරොවෙස්සං

1 මුහුමනො, සිමු

18 ඉක්බිති කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙමේ මහධාබිපති සේනා ඇති බිම්සර රජුගේ නිවෙස වෙත එළඹ පැණ වූ අස්තෙහි හුනී. ඉක්බිති මහධාබිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වෙත එළඹියේ ය එළඹ කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් වැද එකත්පසෙක හුනී එකත්පසෙක හුන් මහධාබිපති සේනිය බිම්සර රජතෙමේ කුමහකාර පුත්‍ර ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන්ට මෙය කී ය “වහන්ස, මා විසින් නගර ප්‍රතිසංස්කරණයට වෙන් වූ ආපදාවක් පිණිස තබන ලද්ද වූ රාජසන්නක දූව ආයුෂියන් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය, යනු සැබෑ ද?”

19. “මහරජ, සැබෑය” “වහන්ස, රජවරු වූ අපි බොහෝ කිස ඇත්තමෝ වෙමු බොහෝ කටයුතු ඇත්තමෝ වෙමු පරිභොග කොට ද සිහි නො කරන්නෙමු “වහන්ස, එසේ වී නම් සිහිකරවනු ලැබුවා”යි “මහරජකුමනි, ප්‍රථමාභිෂික්ත වූ ඔබ්බි මෙබඳු වචනයක් සිහි කෙරෙහි ද’මහණ බමුණන්ට තණ දූව ජලය පරිත්‍යාග කරණ ලද්දේ ම ය (කාමැති සේ) පරිභොග කෙරෙත්වා”යි “වහන්ස, මම සිහි කරමි වහන්ස, ලජ් වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමී වූ මහණ බමුණෝ වෙති උන්වහන්සේලාට සඳුරා- මාත්‍ර දෙයෙහි ද කුකුස් උපදී මා විසින් උන්වහන්සේලා සඳහා කීයන ලදී හෙ ද චතෘති අරණෙහි වූ තොරක්තා ලද දෙයෙහි වහන්ස, ඒ ඔබ ඒ ලේසයෙන් නො දෙන ලද දූව පැහැර ගන්නට හඟනෙහිය කෙසේ නම් මා වාන්නෙක් මගේ රටෙහි වසන්නා වූ ශ්‍රමණයකු හෝ බ්‍රාහ්මණයකු හෝ නසන්නේ ද සිරගෙහි ලත්තේ ද රටින් තෙරපන්නේ ද “වහන්ස, යනු ලැබුවි ඔබ ලෝමමාත්‍රයෙන් (පැවිදිලිංගයෙන්) මිදුනහු ය නැවත මෙබන්දක් නහමක් කරණු ලැබුවි ”

20 මිනිස්සු අවමන් කරත්, අයුණු කීයත්, නුගුණ පතුරුවත් “ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ මේ ශ්‍රමණයෝ අලජ්ජිත්‍ර ය දුශශීලයෝ ය මුසාවාදීහු ය මොහු වනාහි ‘ධම්මචාරීහු ය සම්මචාරීහු ය බ්‍රහ්මචාරීහු ය සම්මචාරීහු ය සීල- වන්තයෝ ය කලණදම් ඇත්තමෝ වෙමු’යි පිළින කරන්නාහු ය මොවුන්ට මහණ කමක් නැත මොවුන්ට බමුණුකමක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නටුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුයේ ය මොවුන්ට මහණකමක් කොසින් ද’ මොවුන්ට බමුණුකමක් කොසින් ද? මොහු මහණකමින් පහවුවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහවුවෝ ය මොහු රජුන් ද රටටත් අන් මිනිසුන් ගැණ කීයනු කවරේද”යි

21 භික්ෂුහු අවමන් කරන්නා වූ අයුණු කීයන්නා වූ නුගුණ පතුරා වන්නා වූ ඒ මිනිසුන්ගේ කථාව ඇසුහ අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ් වූ කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ යම් ඒ භික්ෂුහු වෙද්ද, ඔහු අවමන් කරත්, අයුණු කීයත්, නුගුණ පතුරුවත් “කෙසේ නම් කුමහකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනියසථවිර තෙමේ, රජු සතු නුදුන් දූව සොරකම් කෙලේද’යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය

[မြို့ဝင်ကုန်းဘက်]

2 “තනු ආවුසො, තථෙව තං හොති අතනුච්ඡේදියං ආවුසො අතනු-
ලොමිකං අප්පකිරුපං අසාමණ්ණකං අකප්පියං අකරණීයං කථං හි
නාම තුලෙහ ආවුසො රජකහණෙකං අවගරිසාප්” තෙනං ආවුසො
අප්පසන්නාතං වා පසාදය පසාදනාතං වා හියෙසාහාවාය, අථ ඛෙවතං ආවුසො
අප්පසන්නාතසෙව ආපසාදය පසන්නාතසෙව එකච්චතං අඤ්ඤාප්පතනායා”ති

22 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂු සඹ්ඝයා රැස් කරවා කුමනකාරපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනිය තෙරුන් විවාල සේක “ධනිය, තෝ රජු සතු නුදුන් දූව ගත්තෙහි යනු සැබෑ ද?” “සැබෑය, භාග්‍යවතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගරහුසේක. “භික්ෂු පුරුෂය, නුසුදුසු වූවකි අනුලොම නුවුවකි නොගැලපෙන්නකි ඉමණ සාරාප්‍ය නුවුවකි. නොකැපවූවකි නොකටයුත්තකි “භික්ෂු පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ නුදුන් රජු සතු දූව ගත්තෙහි ද”, “භික්ෂු පුරුෂය තෙල කරුණ නොපහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි වැලි භික්ෂු පුරුෂය, තෙල කරුණ නො-පහන් වූවන්ගේ නො පැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද වේ”.

23 එසමයෙහි එක්තරා ගිහිකල චිත්තිකරා මහ ඇමතියෙක් භික්ෂුන් අතර පැවිදි වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරු තත්ති හුන්නේ වෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුහට මෙය කීසේක “මහණ, මගධාධි-පති වූ සෙනාසම්පන්න වූ බිම්බර රජතෙමේ කොපමණකින් සොරකු අල්ලා නසා ද? සිර කෙරේ ද? රටින් තෙරපා ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, පාදයකින් හෝ පාදයක් පොහෝතා දෙයකින්” එසමයෙහි රජගහනුවර මුහුපසක් පාදයක් වෙයි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමනකාර පුත්‍ර වූ ආයුෂමත් ධනියගට තන් අයුරින් ගරහා දුහර බැව් පිළිබඳ -පෙ- මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම මහණෙක් කිමියන් විසින් නුදුන් වසතු ව සොරසිතින් ගණේද, යම්බඳු වූ නුදුන් වසතු ව ගැන්මෙහි රජවරු සොරහු ගෙණ ‘සොරෙහි, බාලයෙහි, මූඪයෙහි, අනුන් අයන් දෑ සොරා ගත්තෙහි’යි පෙළඳ්ද, බඳ්ඳ්ද, රටින් නගඳ්ද, එබඳු වූ නුදුන් වසතු ව ගන්නා මේ මහණ තෙමේ ද පරිජි අවන්නේ සංවාස නැත්තෙක් වේ.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මේ සික පදය මෙසේත් පණවන ලද්දේ වෙයි

[මුල් පැණවීමයි]

1 එසමයෙහි සවගමහණහු රදාතොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කොට ආරාමයට ගෙණ ගොස් බෙදා ගත්තාහුය භික්ෂුහු මෙසේ කීහු “ඇවැත්නි, තෙපි මහ පිණැන්තෝ වහු ය නොපට බොහෝ සිවුරු උපත ” “ඇවැත්නි, අපට පිණක් කොසින් ද? දන් අපි රදාතොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කෙලෙමු”යි

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදයක් පණවන ලද්දේ නො වේ ද, “ඇවැත්නි, තෙපි කුමක් හෙයින් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කලහද?”යි

“ඇවැත්නි, සැබව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්ෂාපදයක් පණවන ලදී හෙ ද වතාහි ගමෙහි ය අරණෙහි නො වේ ”

2 “ඇවැත්නි, එය එසේ ම නො වේ ද?” ඇවැත්නි, නුසුදුසුවූවකි, අනුලොම නුවුවකි. නොගැලපෙන්නකි. ඉමණ සාරාප්‍ය නුවුවකි නොකැප වූවකි, නොකටයුත්තකි, ඇවැත්නි, තෙපි කෙසේ නම් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කලහද? ඇවැත්නි, මෙය නොපහන්වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ පහන්වූවන්ගේ වැඩි පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ” “ඇවැත්නි, වැලි, එය නොපහන්වූවන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද වේ”යි

3 අප බොහෝ තෙහිනු ජිවිතයෙහි තිබුණු අනෙකුත් පරිසරයෙන් විගර්භිතව හඟවනො එකමන් ආරෝවෙහු. අප බොහෝ හඟවා එකමන් නිදහන එකමන් පකරණෙහි තිබුණි සහ සනාථාපනයෙන් ජිවිතයෙහි තිබුණු පරිපූර්ණ “සවිච්ඡිකිත” නිදහන එකමන් රජකරණය හඟවා රජකරණයෙහි තිබුණු අවහරණය” නි “සවිච්ඡිකිත හඟවා” විගර්භි බුද්ධිය හඟවා. “අනුප්පාදිතය මොසපුරිස, අනුප්පාදිතය අපපතිරුප අසාමාන්‍යය අකපපිත අකරණය කපං හි නාම නුදුරු මොසපුරිස රජකරණය හඟවා රජකරණයෙහි තිබුණු අවහරණය තෙත මොසපුරිස අපසාදනාන වා පසාදය -පෙ- එවැනි පන තිබුණු ඉමං සිකිතාපදං උද්දිසෙය්‍යාපං

“යො සනාති තිබුණු භාමා වා අරභයා වා අදිනාන පෙය්‍යසසිකිතාන ආදිසෙය්‍ය, යපාරුප අදිනානදුන රාජානා වොරං ගහනවා හනෙය්‍ය වා බිකුසෙය්‍ය වා පබ්බාසෙය්‍ය වා ‘වොරො’සි බාලො’සි බුලො’සි පෙය්‍යා’සි’නි, තපාරුප තිබුණු අදිනාන ආදිසෙය්‍යාන අසමි පාදාපිකො සනාති අසංචාසො”නි.

[දුතියපසාදනනි]

4 යො සනාති - යො යාදිසො -පෙ-

තිබුණි-තිබුණු තිබුණු -පෙ- අයං ඉමසං අනෙ අධිපෙතො තිබුණි

භාමා නාම - එකතුකො’පි ගාමො දවතුකො’පි ගාමො නිතුකො’පි ගාමො වතුකො’පි ගාමො සමනුසො’පි ගාමො අමනුසො’පි ගාමො පරිකිතො’පි ගාමො අපරිකිතො’පි ගාමො ගොතිසාදිතිවිටො’පි ගාමො යො’පි සනො අතිරෙකවාතුමසතිවිටො, සො’පි වුවිති ගාමො

භාමාපොතො නාම පරිකිතො ගාමො ඉද්දිසෙය්‍ය සිතො මජ්ඣිමො පුරිසො ලෙඛිතො අපරිකිතො ගාමො සරුපවාසෙ සිතො මජ්ඣිමො පුරිසො ලෙඛිතො

අරභයා නාම එපෙය්‍ය ගාමො ගාමිපවාසො අවසෙය්‍ය අරභයා නාම

අදිනාන නාම. යං අදිනාන අතිසංචාරං අපරිච්ඡිතං රකිතං ගොපිතං මොසිතං පරපරිග්‍රහිතං, එතං අදිනාන නාම

පෙය්‍යසසිකිතාන - පෙය්‍යසිතො අවහරණවිතො

ආදිසෙය්‍යානි - ආදිසෙය්‍ය හරෙය්‍ය අවහරෙය්‍ය ඉරියාපථං විකොපෙය්‍ය යානා වාචෙය්‍ය සංකොතං විනිනාමෙය්‍ය

යපාරුපං නාම පාදං වා පාදාරුභං වා අතිරෙකපාදං වා

3 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු සවගම්හණුන්ට තත් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල කරුණ, සල කළාහුය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනසෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා සවගම්හණුන් පුළුවන්හ “සැබෑ ද, මහණෙනි, තෙපි රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහුද? යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස සැබෑය.” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහුසේක “හිස් පුරුෂයෙහි, නුසුදුස්සකි අනුලොම නුවුවහි නොගලපෙන්නකි ශ්‍රමණ ජාරාප්‍ය නුවුවහි නොකැපුවහි නො කටයුත්තකි හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ තම් රදනොටට ගොස් රජකයන් සතු රෙදි පොදියක් සොරකම් කළහුද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි -පෙ- මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය (අනුප්‍රඥාපාචයයෙන්) උදෙසවු

“යම් මහණෙක් ඡුදන් වසතුමක් ශ්‍රාමයෙන් හෝ අරණ්‍යයෙන් හෝ සොරසිහින් ගණ්ද, යම්බඳු වූ ඡුදන් වසතුමක් ගැන්මෙහි රජවරු ‘සොරහු ගණන් සොරෙහි, බාලයෙහි, මුසයෙහි, අනුන් අයන් දය සොග ගන්තෙහි’ යි බහු පෙළද්ද බඳිද්ද රමින් නගද්ද එබඳු ඡුදන් වසතුම සොරසිහින් ගන්නාවූ මේ මහණ ද පටිජි අවන්තේ සංචාස රඹිතවූයේ වෙයි”.

[දෙවැනි පැණවිමසි]

4 යොජන යනු යම්බඳු වූ යමෙක් -පෙ-,

හිතවූ යනු හිතන්නේ “භික්ෂු” නම්වේ -පෙ- මේ තෙමේ මේ අරුත්හි භික්ෂු ය යි අභිප්‍රේතයි

ශ්‍රාම නම්. එක් නිශ්‍රියක් ඇත්තේ ද ගමය දෙකිශ්‍රියක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් තුණක් ඇත්තේ ද ගමය ගෙවල් සතරක් ඇත්තේ ද ගමය මිනිසුන් සහිතවූයේ ද ගමය. මිනිසුන් රහිතවූයේ ද ගමය පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ ද ගමය පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ ද ගමය වීථි වෙන් කිරීමක් නොමැතිව ගෙවල් දෙකක් තුණක් (ගවයන් ලැගුනාක් මෙන්) තැනින් තැන වූයේ ද ගමය යම් සාථිවාහකසමූහයක් ගැල්බවූ වෙළෙඳුමුලක් අසිරා සිටුමක් කලක් විසුයේද ගමය යි කියනු ලැබේ

ශ්‍රාමුපචාරය නම්. පිරිකෙව් කළ ගමෙහි ඉඤ්ඤාලය (පුරවැඹ) වෙත සිටි මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඛිවූපාත යයි (ගලක් ගසන දුරයි) නො පිරිකෙව් කළ ගමෙහි ශාඛොපචාරයෙහි සිටියාවූ මැදුම් පුරුෂයෙකුගේ ලෙඛිවූපාත ය යි

අරණ්‍යඤ්ඤා නම් ගම ද, ශ්‍රාමුපචාරය ද හැර සෙස්ස අරණ්‍ය නම්

අදිහන නම් යමක් නො දෙන ලද ද, (අසිතියෙන්) බැහැර නො කරණ ලද ද, පරිත්‍යාග නො කරණ ලද ද, රක්තා ලද ද, ගොපනය කරණ ලද ද, මාගේ යයි ගන්නා ලද ද, අනුන් අයන් ද ද, ලෙය අදින්න නම්

මේශ්‍යසංඛිබ්බානං යනු- සොර සිත් ඇත්තේ, පැහැර ගන්නා සිත් ඇත්තේ ය

ආදිශෙශ්‍ය යනු- ගණි නම්, හැර ගණි නම්, පැහැර ගණි නම්, ඉරියවු වෙතස් කෙරේ නම්, තුඩු තැනින් වෙන් කෙරේ නම්, සලකුණ ගැණිලෙහි කළ ලකුණ ඉක්මවා නම් ය.

යථාරූපං යනු- පාදයක් (මසු පහක්) හෝ, පාදයක් අගනේ හෝ, පාදයකට වැඩි වූයේ හෝ ය

රාජානෝ නාම පඨබ්භාරාජා, පදෙසරාජා, මණ්ඩලිකා, අනන්තරභොගිකා, අකබ්දසා, මහාමනා, යෙ වා පත ජේජජ්භෙජ්ජං අනුසාසනාදි, එතෙ රාජානෝ නාම

මොරො නාම යො පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගතකං අදිනනං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියති, එසො වොරො නාම

හනෝය්‍යං වාති - හන්තෙ වා පාදෙත වා කසාය වා වෙනෙත වා අභිදන්තකෙත වා ජේජ්ජාය වා හතෙය්‍යං

බ්‍රහ්මය්‍යං වාති - රජ්ජබ්‍රහ්මනෙත වා අනුබ්‍රහ්මනෙත වා සංඛලික-බ්‍රහ්මනෙත වා ඝරබ්‍රහ්මනෙත වා තගරබ්‍රහ්මනෙත වා ගාමිබ්‍රහ්මනෙත වා නිගමිබ්‍රහ්මනෙත වා බ්‍රහ්මය්‍යං, පුරිසගුහනිං වා කරෙය්‍යං

සබ්බාපේය්‍යං වාති - ගාමා වා නිගමා වා තගරා වා ජතපදා වා ජතපද-පදෙසා වා පබ්බාපේය්‍යං.

මොරොසි බාලොසි මුලොසි ථේනොසිති - පරිභාසො එසො

නාමාරාජං නාම පාදං වා පාදාරභං වා අතිරෙකපාදං වා

ආදියමානොති - ආදියමානො හරමානො අවහරමානො ඉරියාපථං විකොපයමානො සාතා වාචයමානො සංකේතං විනිතාමයමානො

අයමපිති - පුරිමං උපාදාය ට්‍රිච්චති

පාරාජිකො භොතිති - සෙය්‍යපාපි නාම පඤ්චපලාසො බ්‍රහ්මනා පවුතො¹ අභබ්බො හරිතනතාය. එවමෙව භික්ඛු පාදං වා පාදාරභං වා අතිරෙකපාදං වා අදිනනං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියති, පස්සමණො භොති අසකා-පුතති යො තෙන ට්‍රිච්චති පාරාජිකො භොතිති

අසංචායොති - සංචායො නාම එකං කමමං එකුද්දෙසො සමසික්ඛානා, එසො සංචායො නාම සො තෙන සංචිං තස්සීති තෙන ට්‍රිච්චති අසංචායොති

[නාමානිකා]

1. භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං උදකට්ඨං නාවට්ඨං යානට්ඨං භාරට්ඨං ආරාමට්ඨං විහාරට්ඨං බෙතනට්ඨං වජ්ජට්ඨං ගාමට්ඨං අරඤ්ඤට්ඨං උදකං දනතපොතං වතස්සති හරණකං උපනිඨි සුඛකස්සාතං පාණො අපදං දිපදං චතුපපදං බහුපපදං ඔවරකො ඔතිරකො සංවිද්ධ-භාරො සංකොතකමමං නිමිත්තකමමනති

1 පවුතො, සබ්බෙ “සෙය්‍යපාපි නාම පඤ්චපලාසො බ්‍රහ්මනා පවුතො”-බම්පුද්ධිකා (315)

[නිසංඛානාමා]

1. පුමුච්චිකං, ඵලංකං, ආකාසංකං, උච්චාසංකං, උදකංකං, කාපංකං, භානංකං, ගාරංකං, ආරාමංකං, විහාරංකං, ඛේනංකං, පඤ්චංකං, ගාමංකං, අරඤ්ඤංකං, උදකං, දන්තපොතං, වනස්පතීං, හරණකං, උපනිධිං, සුඤ්ඤාභාසං, පාරං, අපදං, දිපදං, චක්ඛුපදං, ඛුපදං, ඔවරකං, ඕනිරතං, සංවිදුමහාරං, සංකේතකම්මං, නිදිනකම්මං ඔ.

2. භූමිමට්ඨං නාම භණ්ඩං භූමියං නික්ඛිතතං හොති තිබ්බතං පටිච්ඡන්තං, භූමිමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති කුද්දුලං වා පිටකං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං තස්ස ජාතකං කට්ඨං වා ලතං වා ඡිඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං, පංසුං ඛණ්ඩි වා ව්‍යුහති වා උද්ධරති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං කුමභිං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඨානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අත්තනො භාජනං පච්චෙසෙත්වා පඤ්චමාසකං වා අතීරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතේතා ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස අත්තනො භාජනගතං වා කුරෙති මුද්ධිං වා ඡිඤ්ඤති, ආපනති පාරාජිකස්ස සුත්තාරාලුහං භණ්ඩං වා පාමිඛං වා කණ්ණසුත්තකං වා කට්ඨසුත්තකං වා සාටකං වා වෙස්සනං වා ථෙය්‍යවිතේතා ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස කොටියං ගහෙත්වා උච්චාරෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සංසන්තො නීගරති, ආපනති පුලලව්වයස්ස අත්තමෙසො කෙසංගග්ගෙත්වා කුද්ධිමුඛං මොචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස සප්පිං වා තෙලං වා ලද්ධිං වා එංඤ්ඤිතං වා පඤ්චමාසකං වා අතීරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතේතා එකේත පශොගෙන පිච්ඡිති, ආපනති පාරාජිකස්ස තජෙව භිඤ්ඤති වා ඡිඤ්ඤති වා ක්ඛාපෙති වා අපරිභොගං වා කුරෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං

3. එලමට්ඨං නාම භණ්ඩං එලෙ නික්ඛිතතං හොති එලමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඨානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

4. ආකාසමට්ඨං නාම භණ්ඩං ආකාසගතං හොති මොරෙ වා කපිඤ්ඤරෙ වා තිත්තිරෙ වා වට්ටකො වා සාටකං වා වෙස්සනං වා ගිරිඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා ඡිජ්ජමානං පනති ආකාසමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ගමනං උපවජ්ඤති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඨානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

5. වෙහාසමට්ඨං නාම භණ්ඩං වෙහාසගතං හොති ලෙඤ්ඤා වා පිඨෙ වා විවරට්ඨං වා විවරරජ්ජයා වා භිත්තිබිලෙ වා නාගදන්තෙ වා රුකෙහි වා ලග්ගිතං හොති, අත්තමෙසො පත්තාධාරකෙ'පි වෙහාසමට්ඨං භණ්ඩං 'අවගරිය්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතේතා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං ආමෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං එඤ්ඤෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඨානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

2. භූමිමට්ඨා නම්. භාණ්ඩය බිම් තබන ලද්දක් වෙයි වල දවන ලද්දක් වෙයි සැතපුනක් වෙයි බිම් පිහිටි භාණ්ඩය හැරගන්නෙමි යි සොරසින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් උදුල්ලක් හෝ කුඩයක් හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ එහි හටගත් දඬු කඩක් හෝ වැලක් හෝ සිඳි ද දුකුලාආචාන් වේ පස් සාරයි හෝ රැස් කරයි හෝ තගයි හෝ දුකුලාආචාන් වේ සැලක් පහස්තේ හෝ දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ නම් බදුන එව මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දෑ සොර සින් ඇත්තේ පහස්තේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවානම් පුලාසිආචාන් වේ. තම බදුනට භණ්ඩ නම් හෝ මිටු මොලවා ගණි නම් හෝ පරිජ්ඣාචාන් වේ නුලක ඇවුනු භාණ්ඩයක් හෝ පමුවක් හෝ ගෙලපලදනාවක් හෝ හින පලදනාවක් හෝ සළුවක් හෝ හිස් වෙළෙඳක් හෝ සොරසින් ඇත්තේ ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ කෙළවර ගෙණ සළවා නම් පුලාසිආචාන් වේ ගටමින් බැහැර කෙරේ නම් පුලාසිආචාන් වේ යටත් පිරිසෙයින් කෙසගක් පණ්ණකුදු සැළිමුවෙන් මුදු නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ ගිනෙල් හෝ තලතෙල් හෝ මි හෝ උක්පැණි හෝ මසුපසක් හෝ අයිරා මසුපසක් හෝ අගනා දෑ සොරසින් ඇත්තේ එක්පියොවකින් පානය කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ එහි ම බිඳි නම් හෝ බැහැර කෙරේ නම් හෝ දවා නම් හෝ පරිභොගයට නුසුදුසු කෙරේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ

3. ස්ථලස්ථ භාණ්ඩය නම් භූමියාදි තලයෙහි තබන ලද්දක් වෙයි ඒ ඵලට්ඨ භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

4. ආකාශස්ථ භාණ්ඩය නම් ආකාශගත වස්තුවෙක් වෙයි මොනරෙක් හෝ සුදු තිත්වටුවෙක් හෝ කළු තිත්වටුවෙක් හෝ වටුවෙක් හෝ සළුවක් හෝ හිස්වෙළෙඳක් හෝ අමුරන් කඩක් හෝ රත්රන් කඩක් හෝ සිඳිනු ලබන්නේ වැටේ අහසෙහි වූ භාණ්ඩය 'පැහැර ගනිමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ගමන ඔබ මොබ යාම තවතා නම් දුකුලාආචාන් වේ. ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ ,

5. විභාගසක්ථ භාණ්ඩ නම් අහස් ගත වූ භාණ්ඩයක් වෙයි ඇඳෙක හෝ පුවුවෙක හෝ සිවුරුවෙක හෝ සිවුරු රැහැනෙක හෝ බිත්තියෙහි හිටි කළ ආණ්ඩයෙක හෝ තාදුන්නෙක හෝ රැකෙක හෝ යටත්පිරිසෙයින් පාත්‍රාධාරයෙක එල්වන ලද්දක් වෙයි 'අහස් ගත භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සින් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ. ආමිණිය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිආචාන් වේ. තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

6 උදකට්ඨං නාම භණ්ඩං උදකෙ නිකඛිතං හොති උදකට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස නිමුඡ්ඡති වා උමුමුඡ්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස තස්ස ජාතකං උපපලං වා පදුමං වා පුණ්ඩරීකං වා හිසං වා මච්ඡං වා කච්ඡපං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා උභෙතකං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

7 නාමා නාම යාය තරති නාවට්ඨං නාම භණ්ඩං නාමාය නිකඛිතං හොති නාවට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස සානා වාචෙති ආපනති පාරාජිකස්ස නාවං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස ඛනිතං මොචෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ඛනිතං මොචෙති, ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස උභං වා අබො වා තිරියං වා අනතමසො කෙසංගගමනවපි සංකාමෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

8 යානං නාම මය්‍යං රථො සකටං සද්දමානිකා යානට්ඨං නාම භණ්ඩං යානෙ නිකඛිතං හොති යානට්ඨං භණ්ඩං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස යානං 'අවහරිස්සාමි'ති ථෙය්‍යවිතො ඥාතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

9 භාණේ නාම සීග්භාරෙ ඛනිභාරෙ කට්ඨාරෙ ඔලුමාකො සීසෙ භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස ඛනිං ඔරෙපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස ඛනි භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස කට්ඨං ඔරෙපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස කට්ඨා භාරං ථෙය්‍යවිතො ආමසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨස්ස භජෙත භණ්ඩාති, ආපනති පාරාජිකස්ස භජෙත භාරං ථෙය්‍යවිතො භුමියං නිකඛිපති, ආපනති පාරාජිකස්ස ථෙය්‍යවිතො භුමියො ගණ්ණාති, ආපනති පාරාජිකස්ස

6 උදකසා භාණ්ඩය නම් ජලයෙහි තබන ලද්දෙක් වෙයි උදකසා භාණ්ඩය 'පාභාර ගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ. දියේ හිලේ නම් හෝ දියෙන් මතු වේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ එහි හටගත් උපුලක් හෝ පියුමක් හෝ හෙල පියුමක් හෝ නෙළුමු දැළියක් හෝ මසකු හෝ කැසුබුවකු හෝ, මසු පසක් හෝ අයිරා මසු පසක් හෝ අගනා දෑය සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම්, දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ.

7 නෞකා නම් යළෙකින් කරණය කෙරේ ද, එය යි (නෞවමුඛ) නෞකාසා භාණ්ඩ නම් නැවෙහි තබන ලද්දෙක් වෙයි නැවෙහි වූ බඩුවක් 'පාභාර ගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම්, යේ නම් දුකුලාආචාන් වේ. ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ 'නාව පාභාර ගණිමි'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් යේ නම් දුකුලාආචාන් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ බැම්ම මුදු නම් දුකුලාආචාන් වේ බැම්ම මුදු ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ උඩට හෝ යටට හෝ සරසට හෝ යටත් පිරිසෙයින් කෙසගක් පමණකුදු ගමන් කරවා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

8 යාන නම් හිඳෙලුව ද, රිය ද, ගැල ද, ගුරුඑපියාපත් තයින් කළ රිය ද වෙයි යානසා භාණ්ඩය නම් යානයෙහි තබන ලද්ද වේ යානයෙහි තුඩු භාණ්ඩය 'පාභාර ගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ 'යානය පාභාර ගන්නෙම්'යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාආචාන් වේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ. සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

9 භාග නම් හිසින් උසුලන බර ය, උරහිසින් උසුලන බර ය, ඉණෙන් උසුලන බර ය, එල්ලාගෙන යන බර ය: හිසෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ කඳෙහි තබා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ. කඳෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ කටියෙහි තබා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ කටියෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ ආමශීනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිආචාන් වේ අතට ගණී නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ අතෙහි වූ බර සොර සිත් ඇත්තේ බිම තබා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ සොර සිත් ඇත්තේ බිමින් ගණී නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ.

10 ආණ්ඩො නාම පුප්පාරුලො ඵලාරුලො ආණ්ඩං නාම භණ්ඩං ආරුමෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ආරුමට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙනි, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙනි, ආපනති පාරුජිකස්ස තස්ථ ජාතකං මූලං වා තචං වා පතනං වා පුප්පං වා ඵලං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අශ්‍යෙනකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙනි, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙනි, ආපනති පාරුජිකස්ස ආරුමං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස

11 විහාරට්ඨං නාම භණ්ඩං විහාරෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං විහාරට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙනි, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙනි, ආපනති පාරුජිකස්ස විහාරං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස

12 ඛේතනං නාම යස්ථ පුබ්බන්තං වා අපරන්තං වා ජායති ඛේතනට්ඨං නාම භණ්ඩං ඛේතනෙ චතුභි සානෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ඛේතනට්ඨං භණ්ඩං ‘අවභරිස්සාමි’ති ථෙය්‍යවිතොනා දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙනි, ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙනි, ආපනති පාරුජිකස්ස තස්ථ ජාතකං පුබ්බන්තං වා අපරන්තං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අශ්‍යෙනකං ථෙය්‍යවිතොනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ඵසුපෙනි ආපනති පුලලව්වයස්ස සානා වාවෙනි, ආපනති පාරුජිකස්ස ඛේතනං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති පුලලව්වයස්ස සාමිකො ‘න මය්‍යං භවිස්සති’ති ධූරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා සාමිකං පරුජෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං චරනොනා පරජ්ජති, ආපනති පුලලව්වයස්ස ඛීලං වා රජ්ජං වා වතීං වා මරියාදං වා සඞ්ඝාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකං පයොගං අනාගතො, ආපනති පුලලව්වයස්ස තස්මිං පයොගෙ අගතො, ආපනති පාරුජිකස්ස

10 ආණ්ඩු නම් ප්‍රජාපාරය එලොරු යි. ආණ්ඩු භාණ්ඩ නම් අරමිති භූමිකාව, ස්වරූපය, ආකෘතිය, විභාගය සහ යි සහර නැතිත් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. ආරම්භයෙහි තුළ බිඳු වක් 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් හෝ එයට යේ නම් හෝ දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමණ්ඩය කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. තැනින් බැහැර කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. එහි හටගත් මුලක් හෝ පොත්තක් හෝ පත්‍රයක් හෝ ලිපික් හෝ ගෙඩියක් හෝ, පස් මස්සක් හෝ අතිරෙක පස් මස්සක් හෝ අගනා දසක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමණ්ඩය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. 'අරම නම් සතු ය' යි පැමිණිලි කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට අයත් නොවන්නේ ය' යි බුරු නිකේෂය කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලාසි ඇවැත් වේ.

11. විහාරස්ථ භාණ්ඩය නම් විහාරයෙහි සිටි තැනින් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. ඒ භූමමටය, ඵලටය, ආකාසටය, වෙහාසටය යන මොහු ය. විහාරස්ථ භාණ්ඩය 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමණ්ඩය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් බැහැර කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. විහාරය නිමිති කොට තබා පවරා ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට නොවන්නේ ය' යි බුරු නිකේෂය කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. යුක්ති බණන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලාසි ඇවැත් වේ.

12. කෙසෙකු නම් යම් තැනෙක ඇල් අදි පුබ්බන්ත බාහ්‍ය හෝ උදු, මුං අදි අපරන්ත බාහ්‍ය හෝ හට ගණි ද එය යි. කෙසෙකු භාණ්ඩය නම් කෙසෙකි සිටි තැනින් එක්තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. භූමමටය, ඵලටය, ආකාසටය, වෙහාසටය යන මොහු යි. කෙසෙකි වූ බිඳු වක් 'පැහැර ගන්නෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ සොයා ද, යේ ද, දුකුලා ඇවැත් වේ. ආමණ්ඩය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. මසු පසක් හෝ අසිරා මසු පසක් අගනා එහි හටගත් පුබ්බන්ත හෝ අපරන්ත හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ආමණ්ඩය කෙරේ ද දුකුලා ඇවැත් වේ. සොලොවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. තුළ තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජි ඇවැත් වේ. කෙතට නඩු පවරා ද දුකුලා ඇවැත් වේ. හිමියාට විවේනි උපදවා ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. හිමියා 'මට නො වන්නේ ය' යි බලාපොරොත්තුව හරි ද පරිජි ඇවැත් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ (හිමියා) පරදවා ද පරිජි ඇවැත් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ තෙමේ පැරදේ ද ජුලාසි ඇවැත් වේ. ඉම් කණුව හෝ තමන් සතු කරන්නේ ද, රැහැන හෝ පතුටුවන්නේ ද, වැට හෝ ඇත් කරන්නේ ද, ඉම හෝ පුළුල් කරන්නේ ද, මෙසේ ඉම ඉවත් කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වේ. එය පිළිබඳ එක් ප්‍රයෝගයක (පමණක්) සමුප්පණි නොවූ කල්හි ජුලාසි ඇවැත් වේ. ඒ ප්‍රයෝගය (උත්සාහය) ද සමුප්පණි වූ කල්හි පරිජි ඇවැත් වේ.

13 චක්ඛු නාම ආරුමව්වත්ථු විහාරව්වත්ථු චක්ඛුඛං නාම භණ්ඩං වජ්ජයමිං වතුහි සංතෙහි නික්ඛිතං හොති: භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං, වජ්ජට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොතා දුතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංතා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස වජ්ජං අභිසුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං සාමිකස්ස විමතිං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සාමිකො ‘ත මයං භවිස්සති’ති ධුරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරාජිකස්ස ධම්මං වරතොතා සාමිකං පරුපෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස ධම්මං වරතොතා පරජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ඛිලං වා රජ්ජං වා වතිං වා පාකාරං වා සඛිකාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකං පයොගං අනාගතො, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තස්මිං පයොගෙ ආගතො, ආපනති පාරාජිකස්ස

14 ශාමට්ඨං නාම භණ්ඩං ශාමෙ වතුහි සංතෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං ශාමට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොතා දුතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංතා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

15 අරඤ්ඤං නාම යං මනුස්සානං පරිග්‍රහතිතං හොති, තං අරඤ්ඤං අරඤ්ඤට්ඨං නාම. භණ්ඩං අරඤ්ඤං වතුහි සංතෙහි නික්ඛිතං හොති භුමමට්ඨං ඵලට්ඨං ආකාසට්ඨං වෙහාසට්ඨං අරඤ්ඤට්ඨං භණ්ඩං ‘අවහරිස්සාමී’ති ථෙය්‍යවිතොතා දුතියං වා පරිශෙසති ගච්ඡති වා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංතා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස තත්ථ ජාතකං කට්ඨං වා ලතං වා තිණං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං ථෙය්‍යවිතොතා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංතා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස

16 උදකං නාම භාජනගතං වා හොති පොකඛරණීයං වා තලාකො වා ථෙය්‍යවිතොතා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සංතා වාවෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අතතො භාජනං පවෙසෙත්වා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං ථෙය්‍යවිතොතා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එකපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස අතතො භාජනගතං කරොති, ආපනති පාරාජිකස්ස මරියදං ඡිද්දති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං මරියදං ඡිද්දත්වා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති පාරාජිකස්ස අතිරේකමාසකං වා උභතපඤ්චමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස මාසකං වා උභතමාසකං වා අශ්ශතකං උදකං නික්ඛාමෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං

13 වාණිජ නම් ආරම්භ වසතු විහාර වසතු යි වාණිජ සංගණන නම් වන්නෙහි සිටි තැනින් යම් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි: භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ යන මොහු ය වන්නෙහි වූ බඩු 'පාඨාර ගන්තෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු හෝ යොදු ද යේ ද දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. සොලොවා ද පුලාසිඥාවන් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ වන්තට තඩු පවර ද දුකුලාඥාවන් වේ හිමියාට විමනි උපදවා ද පුලාසිඥාවන් වේ හිමියා 'මට තො වන්නේ යා' යි බලාපොරොත්තුව හරි ද පරිජ්ඣාවන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ හිමියා පරදවා ද පරිජ්ඣාවන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ තෙමේ පැරදේ ද පුලාසිඥාවන් වේ ඉම් කණුව හෝ රැහැන හෝ වැට හෝ පවුර හෝ තමන් සතු වන යේ වෙනස් කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ එක් ප්‍රයෝගයක් සමුදාන නොවූ කල්හි පුලාසිඥාවන් වේ. ඒ ප්‍රයෝගය ද සමුදාන වූ කල්හි පරිජ්ඣාවන් වේ

14 ශ්‍රාමික නම් ගමෙහි සිටි තැනින් එක් තැනෙක තබන ලද භාණ්ඩය වෙයි: භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ (යන මොහු ය) ගමෙහි වූ භාණ්ඩය 'පාඨාර ගන්තෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

15 අරණ්‍ය නම් මිනිසුන් විසින් පරිහානික යමක් වේ ද එය අරණ්‍යය යි අරණ්‍ය සංගණනය නම් අරණ්‍යෙහි සිටි තැනින් එක් තැනෙක තබන ලද්ද වෙයි. භූමිමට්ඨ, ඵලට්ඨ, ආකාසට්ඨ, වෙහාසට්ඨ යන මොහු යි අරණ්‍යෙහි වූ භාණ්ඩයක් 'පාඨාර ගන්තෙමි' යි සොර සිත් ඇත්තේ දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලාඥාවන් වේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ මිසු පසක් හෝ අඟුරු මිසු පසක් අගනා එහි හටගත් ලියක් හෝ වැලක් හෝ තණ හෝ සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

16 උදක නම් භාරතගත වූ හෝ පොකුණෙහි වූ හෝ තඩාගයෙහි වූ දියෙක් වේ. එය සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ තමාගේ බඳුන එහි එව මිසු පසක් හෝ අඟුරු මිසු පසක් හෝ අගනා දියක් සොර සිත් ඇත්තේ ආමිනිය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් පුලාසිඥාවන් වේ. තම බඳුනට ගණි නම් පරිජ්ඣාවන් වේ මියර සිඳි නම් දුකුලාඥාවන් වේ මියර සිඳි මිසු පසක් හෝ හෝ අඟුරු මිසු පසක් හෝ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් පරිජ්ඣාවන් වේ. මස්සකට වැඩි වූ හෝ මිසු පසකට අඩු වූ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් පුලාසිඥාවන් වේ මස්සක් හෝ උනුමස්සක් හෝ අගනා දියක් නික්මවා ගණි නම් දුකුලාඥාවන් වේ

17 දන්තමොනං නාම ජිනනං වා අවජ්ජනනං වා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

18 මනස්සනි¹ නාම මිනුස්සානං පරිග්ගහිතො ගොති රුකො පරිභොගො ථෙය්‍යවිභේදා ජිඤ්ඤති, පභාරෙ පභාරෙ ආපනති දුක්ඛං ධස්ස පභාරං අනාගතෙ ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තස්මිං පභාරෙ ආගතෙ ආපනති පාරුජිකස්ස

19 හරණකං නාම අඤ්ඤස්ස හරණකං හණ්ඩං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති ආපනති පාරුජිකස්ස ‘සහහණ්ඩහාරකං තෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ‘පතිනං හණ්ඩං ගහහණ්ඩාමි’ති පාතාපෙති, ආපනති දුක්ඛං පතිනං හණ්ඩං පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

20 උපනිධි නාම උපනික්ඛිතනං හණ්ඩං ‘දෙති ලෙ හණ්ඩ’න්ති වුච්චි-
තො ‘නාහං ගහහණ්ඩාමි’ති හණ්ඩති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස සාමිකස්ස විමතිං උප්පාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සාමිකො ‘ත මග්ගං දස්සති’ති ධුරං නික්ඛිපති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං වරතො සාමිකං පරුපෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ධම්මං වරතො පරුපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

21 සුඛකාසානං නාම රඤ්ඤ ධම්මං ගොති පබ්බතබ්බෙති වා තදීතිපේ වා ගාලිඤ්ඤා රෙ වා ‘අනු පවිට්ඨස්ස සුඛකං ගණකතතු’ති තනු පවිසිනා රාජග්ගං හණ්ඩං පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස පඨමං පාදං සුඛකාසානං අතික්ඛාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං අතික්ඛාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස අනෙතො සුඛකාසානෙ සීතො බහි සුඛකාසානං පාතෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස සුඛකං පරිහරති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස

22 පාණො නාම මිනුස්සපාණො වුච්චති ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස ‘පදසා තෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස දුතියං පාදං සම්භාමෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

23 අපදං නාම අභිලේඡා, පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං ථෙය්‍යවිභේදා ආමසති, ආපනති දුක්ඛං ධස්ස ඵඤ්ඤපෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස සානා වාචෙති, ආපනති පාරුජිකස්ස

1 මනපනි, මජ්ඣ.

17 දහනසොන නම් සිදින ලද හෝ නො සිදින ලද දූහැටියෙක් දහන පවන=දූහැටි වෙයි ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා දූහැටි සොර සිත් ඇත්තේ ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

18 වනස්පති නම් මිනිසුන් විසින් පරිගෘහිත මිනිසුන්ගේ පරිභොග වූ වෘක්ෂයෙක් වෙයි සොර සිත් ඇත්තේ (එය) සිදි නම් පහරක් පාසා දුකුලා-ආචාන් වේ එක් පහරක් නො පැමිණි කල්හි ඵ්ලාසිආචාන් වේ ඒ පහර ද පැමිණි කල්හි පරිජ්ඣාචාන් වේ

19 හරණක නම් අනෙකකුට ගෙණ යන බඩුවෙකි. සොර සිත් ඇත්තේ ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසි ආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ 'බඩුව සමග ගෙණ යන්නහු හැර ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබා නම් ඵ්ලාසි ආචාන් වේ දෙවෙනි පිය ඉදිරියට තබා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ 'වැටුනු බඩුව හැර ගන්නෙමි'යි බිම ලවා නම් දුකුලාආචාන් වේ ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා වැටුනු බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ

20 උපනිධි නම් රක්තා පිණිස තැබූ බඩුව ය 'මගේ බඩුව දෙව'යි කියනු ලබන්නේ 'මේ නො ගණිමි'යි කියා නම් දුකුලාආචාන් වේ හිමියාට විවේක උපදවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ හිමි තෙමේ 'ඔට නො දෙන්නේ යැ'යි ධුරන්ධ්‍රයෙකු කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ. විනිශ්චය කරන්නේ හිමියා පරදවා නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ විනිශ්චය කරන්නේ (තෙමේ) පරදී නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ.

21 සුඛකසාන නම් කඳු කපොල්ලෙක හෝ ගංතොටෙක හෝ ගම් දෙරෙක හෝ 'වෙහි පැමිණියහුගෙන් සුංචන් ගණිත්වා'යි රජු විසින් නියම කොට තබන ලද්දක් වේ එහි පිවිස රජුගේ සුංචනට සුදුසු වූ ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා බඩුවක් සොර සිත් ඇත්තේ ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ පළමු පිය සුංචන් ගන්නා තැනින් ඉක්මවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ. දෙවෙනි පිය ඉක්මවා නම් පරිජ් ආචාන් වේ සුංචන් ගන්නා තැනැ තුළ සිටියේ සුංචන් ගන්නා තැනින් සුංකම පිටතට හෙලා නම් පරිජ් ආචාන් වේ. සුංකම වළකා නම් දුකුලාආචාන් වේ.

22 ප්‍රාණ නම් මනුෂ්‍ය ප්‍රාණියෙක් කියනු ලැබේ සොර සිතින් ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ දෙවෙනි පිය තබවා නම් පරිජ් ආචාන් වේ.

23 අපද නම් සපියෝ ය මත්ස්‍යයෝ ය. ඔහු පසක් හෝ අයිරා ඔහු පසක් හෝ අගනා සහකු සොර සිත් ඇත්තේ ආලේඛනය කෙරේ නම් දුකුලාආචාන් වේ සොලොවා නම් ඵ්ලාසිආචාන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාචාන් වේ.

24 දම්පදං නාම මුත්තං පකඤ්ඤාං .පේය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එතුපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං. ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස. ‘පදසං නෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං දුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

25 චතුසපදං නාම හත්ති අස්සා ඔට්ඨා ගොණං ගද්දා පසුකා පේය්‍ය-විනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එතුපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස. ‘පදසං නෙස්සාමි’ති පඨමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං දුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං තුතියං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං චතුසං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

26 ඛණ්ඩපදං නාම විවජ්ඣා-සතපදි-උච්චාලිඛපාණකා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං පේය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එතුපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස. ‘පදසං නෙස්සාමි’ති සඛිකාමෙති, පදෙ පදෙ ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං. පච්ඡමං පාදං සඛිකාමෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස

27. ඔවරණ්ණං නාම භණ්ඩං ඔවරිණ්ණා ආචිකඛති “ඉන්ද්‍රියනාමං භණ්ඩං අවහරති” ආපනති දුක්ඛට්ඨං. සො නං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස

28 ඔතිරණ්ණං නාම අභට්ටං භණ්ඩං ගොපෙනෙතා පඤ්චමාසකං වා අතිරේකපඤ්චමාසකං වා අග්ගනකං පේය්‍යවිනේනා ආමසති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං එතුපෙති, ආපනති ථුල්ලවට්ඨංයං ණානා වාචෙති, ආපනති පාරුඡකස්ස.

29. සංචිද්ධමහාරො නාම සම්මුත්තං සංචිද්ධිණා එකො භණ්ඩං අවහරති, ආපනති සබ්බෙසං පාරුඡකස්ස

30 සබ්බෙතතකම්මං නාම සබ්බෙතතං කරොති පුරේහතතං වා පච්ජා-හතතං වා රතති වා දිවා වා ‘තෙන සබ්බෙතතෙන තං භණ්ඩං අවහරා’ති ආපනති දුක්ඛට්ඨං තෙන සබ්බෙතතෙන තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස. තං සබ්බෙතතං පුරෙ වා පච්ජා වා තං භණ්ඩං අවහරති, මුලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරුඡකස්ස

31. නිමිභතකම්මං නාම නිමිත්තං කරොති ‘අකම්මං වා නිබ්බන්ධාමි භමුකං වා උකම්මියස්සාමි සිසං වා උකම්මියස්සාමි, තෙන නිමිත්තෙන තං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං තෙන නිමිත්තෙන තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරුඡකස්ස. තං නිමිත්තං පුරෙ වා පච්ජා වා තං භණ්ඩං අවහරති, මුලට්ඨස්ස අනාපනති, අවහරකස්ස ආපනති පාරුඡකස්ස

24 දම්පද නම් මිනිස්සුද, පක්ෂිහු ද වෙන් සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ. 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ දෙවෙනි පිය තබවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

25. චතුසපද නම් ඇත් ය, අස් ය, ඔවු ය, ගව ය, කොටඵ ය, සෙසු සිටු-පාවෝ ය යන මොහු වෙති සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ. තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි පළමු පිය ඉදිරියට තබවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ දෙවැනි පිය තබවා නම් ඵුලාසි-ඥාවන් වේ තෙවැනි පිය තබවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ. සිටුවන පිය තබවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

26. ඛත්තපද නම් ගෝණුස්සෝ ය, පත්තායෝ ය, බුපණුවෝ ය, යන මොහු වෙන් මිසු පසක් හෝ අඟිරා මිසු පසක් හෝ අගනා සතකු සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසි ඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ 'පා ගමනින් ගෙණ යන්නෙමි'යි ඉදිරියට ගමන් කරවා නම් පියක් පාසා ඵුලාසිඥාවන් වේ. පැසුම් පිය මාරු කරවා නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

27. ඔවරක නම් (යමෙක්) ඛට්ටක ඔත්තු බලා 'මේ නම් ඛට්ට පැහැර ගණුව'යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ. හෙතෙමේ ඒ ඛට්ට සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ

28. ඔතිරකඛ නම් අනෙකකු ගෙණවුන් තුබූ ඛට්ට රක්තේ වෙයි මිසු පසක් හෝ අඟිරා මිසු පසක් හෝ අගනා එය සොර සිත් ඇත්තේ ආමගීනය කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ඵුලාසිඥාවන් වේ තැනින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඥාවන් වේ

29. සංචිද්ධභාර නම් බොහෝ දෙනෙකු කතා කොට ගෙණ එකෙක් ඛට්ටක් සොරකම් කරයි ඒ සියල්ලන් හට පරිජ්ඥාවන් වේ.

30. සබ්බෙතභාමී නම් පෙරවරා හෝ පස්වරා හෝ රැ හෝ දවල් හෝ 'අයෝ සලකුණෙන් ඛට්ට ගණුව'යි සලකුණු කෙරෙයි 'ඒ සලකුණෙන් ඒ ඛට්ට ගණුව'යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ සලකුණෙන් ඒ ඛට්ට සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ ඒ සලකුණට නියමිත කාලයට පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ ඛට්ට සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාට ඥාවන් නොවේ. සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඥාවන් වේ.

31. නිමිත්තභාමී නම් 'ඇස හෝ කනින්තෙමි. බැම හෝ නගන්නෙමි හිස හෝ ඔසවන්නෙමි. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ ඛට්ට පැහැර ගණුව'යි නිමිති කෙරෙයි නම් දුකුලාඥාවන් වේ. ඒ නිමිත්තෙන් ඒ ඛට්ට පැහැර ගෙණි නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඥාවන් වේ ඒ නිමිත්තට පෙර හෝ පසුව හෝ ඒ ඛට්ට සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාට ඥාවන් නොවේ. සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඥාවන් වේ

32 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං ඉඤ්ඤාමොනො නං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

33 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො තං ඉඤ්ඤාමොනො අඤ්ඤං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

34 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ඉඤ්ඤාමොනො නං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

35 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ඉඤ්ඤාමොනො අඤ්ඤං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

36 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි, “ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවද ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවදතු ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරතු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ඉතරස්ස ආරොවෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අවහරකො පතිගණ්ඨාති, මූලට්ඨස්ස ආපනති ථුලලව්වයස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති සබ්බෙසං පාරාජිකස්ස

37 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි, “ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවද ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමෙස්ස පාවදතු, ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරතු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ආණ්ණපෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අවහරකො පතිගණ්ඨාති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති ආණ්ණපකස්ස ච අවහරකස්ස ච ආපනති පාරාජිකස්ස

38 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ගන්තො පුත පච්චාගච්ඡති ‘නාහං සකෙකාමි තං භණ්ඩං අවහරිතු’නති. සො පුත ආණ්ණපෙනි ‘යද සකෙකාසි තද තං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

39 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙත්වා විපපට්ඨාරි ත සාවෙති ‘මො අවහරි’ති සො තං භණ්ඩං අවහරති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

40 භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි ‘ඉස්සන්තාමං භණ්ඩං අවහරා’ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙත්වා විපපට්ඨාරි සාවෙති ‘මො අවහරි’ති සො ‘ආණ්ණත්තො අහං තයා’ති තං භණ්ඩං අවහරති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, අවහරකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස.

32 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙ නම් බඩුව සොරා ගණුව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ එය යැ යි හඟනේ එය ම සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාහට පරිජ්ඣාවැන් වේ

33 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙ නම් බඩුව සොරා ගණුව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ එය ම යැ යි හඟනේ අනෙකක් සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

34 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අනෙකෙකු යි හඟනේ එය සොරකම් කෙරේ නම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ

35 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ අනෙකකු යි හඟනේ අනෙකක් සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ සොරකම් කරන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

36 මහණෙක් “මෙ නම් ඥාත්තේ ‘මෙ නම් බඩුව පාඨාර ගණිව’යි මෙ නම් ඥාත්තේ මෙනම් ඥාත්තහුට කියාවායි “මෙනම් ඥාත්තහුට කියව”යි දන්වා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ (එය) දන්වා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණී නම් මූලිකයාහට උප්පාදිඥාවැන් වේ හෙතෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් සියල්ලන්හට පරිජ්ඣාවැන් වේ

37 “මෙ නම් ඥාත්තේ ‘මෙ නම් බඩුව පාඨාර ගණිව’යි මෙ නම් ඥාත්තේ මෙනම් ඥාත්තහුට කියාවායි මෙනම් ඥාත්තහුට කියව”යි මහණෙක් මහණකුට අණවා නම් දුකුලා ඥාවැන් වේ හෙතෙමේ (අසවලාට මෙසේ කියව යි) අනෙකකුහට අණ කරයි නම් දුකුලාඥාවැන් වේ අවහාරක තෙමේ පිළිගණී නම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කෙරේ නම් මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ අණවන්නහුට ද පාඨාර ගන්නහුට ද පරිජ්ඣාවැන් වේ

38 මහණෙක් මහණකුට, ‘මෙ නම් බඩුව සොරකම් කරව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ ගොස් ‘ඒ බඩුව ගන්නට මම නො සමත්’ යි පෙරලා එයි මහණ තෙමේ ‘යම් දවසක සමත් වී නම් එදවසෙහි ඒ බඩුව පාඨාර ගණුව’යි නාවන අණවා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ මහණ තෙමේ ඒ බඩුව සොරකම් කරයි නම් දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ

39 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව’යි අණවයි නම් දුකුලා ඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අණ කොට විපිළිසර වෙයි ‘නො ගණුව’යි නො කියයි හේ ඒ බඩුව සොරකම් කරයි දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ.

40 මහණෙක් මහණකුට ‘මෙනම් බඩුව සොරකම් කරව’යි අණවා නම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අණ කොට විපිළිසර වූයේ ‘නො ගණුව’යි අස්වයි. හේ ‘තා විසින් මම අණ කරණ ලද්දේ’ යි ඒ බඩුව සොරකම් කරයි මූලිකයාහට ඥාවැන් නො වේ පාඨාර ගන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

41. භික්ඛු භික්ඛුං ආණ්ණපෙනි 'ඉක්ඛන්තාමං භණ්ණං අවහරා'ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණ්ණපෙනා විපපට්ඨාරි සාවෙනි 'මො අවහරි'ති සො 'සුට්ඨ'ති ඔරඨෙති, උභින්නං අනාපනති

42 පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ගරුකො ව භොති පරික්ඛාරො පඤ්චමොසකො වා අතිරෙකපඤ්චමොසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකස්ස

43. පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරිපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො අතිරෙකමොසකො වා උභනපඤ්චමොසකො වා, ථෙය්‍ය විත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

44 පඤ්චභාක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස පරපරිගහතිතඤ්ච භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො මොසකො වා උභනමොසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

45 ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස න ව සකසඤ්ඤි, න ව විස්සාසගාහි, න ව තාවකාලිකං, ගරුකො ව භොති පරික්ඛාරො පඤ්චමොසකො වා අතිරෙකපඤ්චමොසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස. ණානා වාවෙනි, ආපනති පාරාජිකස්ස

46 ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස න ව සකසඤ්ඤි, න ව විස්සාසගාහි, න ව තාවකාලිකං, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො අතිරෙකමොසකො වා උභනපඤ්චමොසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස

47. ඡති ආක්ඛාරෙති අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස - න ව සකසඤ්ඤි, න ව විස්සාසගාහි, න ව තාවකාලිකං, ලුහුකො ව භොති පරික්ඛාරො මොසකො වා උභනමොසකො වා, ථෙය්‍යවිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආලෙසති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, එඤ්ඤෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස ණානා වාවෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

41 මහකේක් මහකේකුට 'මෙනම් ඛඩුව ගණුව'යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසර වූයේ 'තො ගණුව'යි අස්වයි හේ 'මැනවැ'යි අත්හරියි දෙදෙනාට ම ඥාවන් තො වේ

42 හිමියන් නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් පරිජ්ඣාවන් වේ: අනුන් අයන් දෙයක් වේ ද, අනුන් අයන් යැයි හැඟීම් ඥාත්තෙක් වේ ද, පස් මස්සක් හෝ අග්‍රික පස් මස්සක් හෝ අග්‍රිකා ගරු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ, සොලොවා නම් ථුලාසිඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

43 නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් ථුලාසිඥාවන් වේ අනුන් සතු දෙයෙක් වෙයි ද, අනුන් සතු යැයි හැඟීම් ඥාත්තේ වෙයි ද, මස්සකට වැඩි වූ හෝ පස් මස්සකට අඩු වූ ලුහු පිරිකරක් වෙයි ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ. සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ

44 නුදුන් දෑය ගන්නහුට පස් අයුරකින් දුකුලාඥාවන් වේ මෙරමා සතු දෑයකුන් වේ ද, මෙරමා සතු යන හැඟීම් ඥාත්තේන් වේ ද, මස්සක් හෝ උනුමස්සක් හෝ අග්‍රිකා ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් දුකුලා ඥාවන් වේ

45 නුදුන් දෑය පාහැර ගන්නහුට ආකාර සයෙකින් පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය මා සතු ය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තෙක් වේ ද, තාවකාලිකත් තො වෙයි ද, මුහු පසක් හෝ අග්‍රිකන් මුහු පසක් අග්‍රිකා ගරු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

46 නුදුන් දෑය ගන්නහුට අයුරු සයකින් ථුලාසිඥාවන් වේ 'මා සතු ය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තේන් වේ ද, තව්කාලිත් තො වේ ද, මස්සකින් වැඩි වූ මුහු පසකින් අඩු වූ ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ, සොලොවා නම් දුකුලා ඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් ථුලාසි ඥාවන් වේ

47 නුදුන් දෑය ගන්නහුට අයුරු සයෙකින් දුකුලාඥාවන් වේ 'තමා සතු ය' යන හැඟීම් නැත්තේන් වේ ද, විශ්වාසශ්‍රාභය නැත්තේන් වේ ද, තව්කාලිත් තො වේ ද, මස්සක් හෝ උනු මස්සක් හෝ අග්‍රිකා ලුහු පිරිකරකුන් වේ ද, සොර සිත එළඹ සිටියේන් වේ ද, ආමශීනය කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ සොලොවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ නැතින් පහ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ

48. පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛං සං
න ව පරපරිගහතිතං භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ගරුකො ව භොති
පරික්ඛාරො පඤ්චමාසකො ව, අතිරෙකපඤ්චමාසකො ව, ථෙය්‍යවිතතඤ්ච
පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආමසති, ආපනති දුක්ඛං එකපෙති, ආපනති
දුක්ඛං ආනා වාචෙති, ආපනති දුක්ඛං

49 පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛං සං
න ව පරපරිගහතිතං භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ලුහුකො ව භොති
පරික්ඛාරො අතිරෙකමාසකො ව, උභ්‍යන්තපඤ්චමාසකො ව, ථෙය්‍ය විතතඤ්ච
පච්චුපට්ඨිතං භොති, ආමසති, ආපනති දුක්ඛං එකපෙති, ආපනති
දුක්ඛං ආනා වාචෙති, ආපනති දුක්ඛං

50 පඤ්චභාකාරෙහි අදින්නං ආදියන්තස්ස ආපනති දුක්ඛං සං
න ව පරපරිගහතිතං භොති, පරපරිගහතිතස්සඤ්ඤි ව, ලුහුකො ව භොති
පරික්ඛාරො මාසකො ව, උභ්‍යන්තමාසකො ව, ථෙය්‍යවිතතඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං
භොති, ආමසති, ආපනති දුක්ඛං එකපෙති, ආපනති දුක්ඛං ආනා
වාචෙති, ආපනති දුක්ඛං

51 අනාපනති සකස්සඤ්ඤස්ස ¹, විස්සාසගාභෙ, නාවකාලිකෙ, පෙත-
පරිගහෙ, තිරිච්ඡානගතපරිගහෙ, පංසුකුලස්සඤ්ඤස්ස, උම්මන්තකස්ස,
ඛින්නවිතතස්ස, වෙදනට්ඨස්ස, ² ආදිකම්මකස්සාති

අදින්නාද්‍යනමති පඨමභාණ්ඩාරො නිට්ඨිතො

1 සකස්සඤ්ඤස්ස සි මු 2 වෙදනාට්ඨස්ස, මජ්ඣ.

48 නුදුන් දෑය ගන්තනුට පස් අසුරකින් දුකුලාආවාත් වේ. අනුන් අයිති දෑයක් නො වෙයි ද, අනුන් අයන් යා යි හැඟීම ඇත්තේ වෙයි ද, මිසු පසක් හෝ අයිරා මිසු පසක් හෝ අගනා ගරා පිරිකරක් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරෙයි ද, දුකුලාආවාත් වේ සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වේ තුඩු තැනින් පහ කෙරේ නම් දුකුලා ආවාත් වේ

49 නුදුන් දෑය ගන්තනුට පස් අසුරකින් දුකුලාආවාත් වේ අනුන් අයිති දෑයකුත් නො වෙයි ද, අනුන් අයන් යා යි හැඟීම ඇත්තේත් වෙයි ද, අයිරා මස්සක් හෝ උනුපස් මස්සක් හෝ අගනා ලඝු වූ පිරිකරකුත් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වේ සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වේ. තුඩු තැනින් මුදවා නම් දුකුලා ආවාත් වේ

50. පස් අසුරකින් නුදුන් දෑය ගන්තනුට දුකුලාආවාත් වෙයි: අනුන් අයිති දෙයක් නොවෙයි ද, අනුන් අයන් යයි හැඟීම ඇත්තේ වෙයි ද, මස්සක් හෝ උනු මස්සක් හෝ අගනා ලඝු වූ පිරිකරකුත් වෙයි ද, සොර සිතක් ඵලඹ සිටියේ වෙයි ද, ආමභීතය කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වෙයි සොලොවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි තැනින් මුදවා නම් දුකුලාආවාත් වේ.

51 (මේ වසතුව) මා සතුය යන හැඟීම් ඇත්තාහට ද, විශ්වාස ශ්‍රාහය ඇතිකල්හි ද, තථිකාලියෙහි ද, ප්‍රෙනයන් සතු දෑයෙහි ද, තිරිසනුන් සතු දෑයෙහි ද, පංශුකුලසංඥාවෙන් ගන්තනුට ද, උන්මත්තකයාට ද, වික්ෂිප්ත සිත් ඇත්තනුට ද, වෙදනාවෙන් පෙළුනනුට ද, ආදිකම්මකයාට ද ආවාත් නො වේ.

අදිනනාදාන ශික්ෂාපදයෙහි පළමු වන බණවර නිමි.

විනිතවක්ඛා

උද්දනශාපා

රජකෙහි පඤ්ච අකඛානා චතුරේ අඤ්ඤානි ව,
අකිකාඤ්ඤාන වෙ පඤ්ච පඤ්චභාරණකෙන ඡ.

නිරුතතිශා පඤ්ච අකඛානා වානෙහි අපරේ දුච්ඡ,
අසමභිනෙතා කුසාපානො ජනනගෙන¹ සහා දස.

විසාසෙහි පඤ්ච අකඛානා පඤ්ච වෙච අමුලකා
දුඛිකෙහි කුරමංසඤ්ච පුච්ඡකඛලිමොදකා.

සපරිකඛාරථවිකං² හිසිවංසා න නිකඛමෙ,
බාදනිශඤ්ච විසාසං සසඤ්ඤාය පරේ දුච්ඡ.

සතත නාවහරුමාති සතතවෙච අවාහරුං,
සබ්බස්ස අවාහරුං සතත පුප්ඵෙහි අපරේ දුච්ඡ.

තයො ව චුතතවාදිනො මණ්ණි තිණ්ණි අතිකකමෙ,
සුකරු ව මිශා චෙත්ථා යානං වාපි පවට්ඨි.

දුච්ඡ පෙසි දුච්ඡ දුරු පංසුකුලං දුච්ඡ දකා,
අනුපුබ්බවිධානෙන තදඤ්ඤාය න පරිපුර්ඨි.

සාවජ්ජියා චතුරේ මුට්ඨි දො විසාසා දුච්ඡ තිණ්ණා,
සබ්බස්ස භාජ්ජුං සතත සතත වෙච අසාමිකා

දුරුදකං³ මතතිකා දො තිණ්ණාති සබ්බස්ස සතත අවභාසිසෙය්‍යං⁴
සසාමිකං න වාපි නිහරෙය්‍ය භරෙය්‍ය සසාමිකං නාවකාලිකං.

චම්පා රුජගහෙ වෙච වෙසාලියා ව අජජ්ඣො,
බාරුණිඨි ව කොසලේසී සාගලා දඤ්ඤිකෙනා වාති.

1. තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගතිශා හිකඛු රජකඤ්ඤානං
ගතවා රජකභණ්ඩිකං අවාහරිංසු තෙසං කුකකුච්චං අගොසි ගභවතා
සිකිඛාපදං පඤ්ඤානං කච්චි නු බො මයං පාරුජිකං ආපනතිං ආපනනාති
භගවතො එතමෙසං ආරොචෙත්ථං -පෙ- ආපනතිං තුමො හිකඛවෙ ආපනනා
පාරුජිකනති (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො හිකඛු රජකඤ්ඤානං ගතවා
මහග්ගං දුස්සං පසසිනා ථෙය්‍යචිතතං උපපාදෙසි තස්ස කුකකුච්චං අගොසි
කච්චි නු බො අහං පාරුජිකං ආපනතිං ආපනනාති භගවතො එතමෙසං
ආරොචෙසි අනාපනති හිකඛු චිතතපාදෙති (2)

1 ජනනාගෙන සහා 2 ථවිකා මජ්ඣං 3 දුරුදකා සහා 4 අවභාසිසෙය්‍යං. සිවු
5 අසාමිකා මජ්ඣං.

විනිශ්චිත කථාවසතු

උද්භූතභාෂා

රජක බඩු විසින් වසතු පසෙක් ද අත්වරණ නිසා සතරෙක් ද අනි-
කාරයෙන් පසෙක් ද භාරක විසින් පසක් හා සයෙක් ද කියන ලදහ. (25)

නිරුතනියෙන් පසෙක් ද වානයෙන් දෙකෙක් ද අසමත්තා කුසාපාන-
ජනනගත වසතු තුණ සමග දසයෙක් කියන ලදී (10)

විසාස විසින් පසෙක් ද අමුලක පසෙක් ද දුර්භික්ෂයෙහි කුර-මංස-
පුව-සකලික-මොදක වශයෙන් පසෙක් ද කියන ලද හ (15)

පරිකාර වසතු සතරෙකි, සකපරිකාර එකෙකි, එවිකා-භිසි-
විවරවංස-න නිකම වසයෙන් සතරෙකි, බාදනීය නිසා එකෙකි නවත්
සසඤ්ඤ විසින් දෙකෙකි (12)

තාවහරාමසි සතෙකි, අවාහරාංසි සතෙකි, සඛසහනක අවහාර
සතෙකි පුප්ඵාරාම විසින් නවත් දෙකෙකි (23)

වුතතවාදී තුණෙකි මණි අතිකකම තුණෙකි සුකර දෙකෙකි. මිග
දෙකෙකි චිව්ඡ දෙකෙකි. යාතය පෙරළියයි කී එකෙකි. (13)

මංස පෙපී දෙකෙකි. දුරා දෙකෙකි. පංසුකුල එකෙකි. උදක (හදි)
දෙකෙකි අනුප්‍රබලසංවිධාන 'තපරීපුරි' සමග දෙකෙකි. එයින් අත්‍ය වූ
එකෙකි (10)

සාවැතෙහි මුට්ඨි වැළු සතරෙකි, විසාස දෙකෙකි, තිණ දෙකෙකි,
සඛසහජන සතෙකි. අසාමික විසින් සතෙකි (22)

දුරා-උදක-මතනිකා වසයෙන් තුණෙකි තිණ දෙකෙකි අවහාසන
වැළු සතෙකි. සසසාමික නිහරෙයා-තාවකාලික හරෙයා වසයෙන්
දෙකෙකි (14)

වමපානුවර, රජගහනුවර, විසල්පුර අප්පුකා බරණස්, කොසමැනුවර,
සාගලපුර දළකික යයි වැළු සයෙකි (6)=150

1 එසමයෙහි සවග මහණහු රදා නොටකට ගොස් රෙදි පොට්ටනියක්
සොරකම් කළාහු ය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී
“කිම, අපි පරිජ් ඇවැත් අවන්තමෝ දැ”යි ඔවුනට කුකුත් ඇතිවී ය.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි පරිජ්
ඇවැත් අවන්තහුයැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (1)

2. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදා නොටකට ගොස් මාහැඟි වනක්
දැක සොරසින් ඉපදවී ය “කිම, මම පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙම් දෝ”යි ඔහුට
කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය “මහණ
විතෙතාත්පාදයෙහි ඇවැත් නොවේ”යැ යි වදාළ සේක. (2)

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
ලිහග්ගං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි
-පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති දුක්කටස්සාති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
ලිහග්ගං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි
-පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති ථුලලවටස්සාති (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රජකථරණං ගනත්වා
ලිහග්ගං දුස්සං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා ධානා වාවෙසි තස්ස කුක්කුළුවං
අහොසි: -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු ලිහග්ගං
උත්තරජරණං පසයිත්වා ථෙය්‍යවිතෙනා උප්පාදෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා
ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ධානා වාවෙසි
තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජිකනති (6-9)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දිවා භණ්ඩං පසයිත්වා
නිමිත්තං අකාසි 'රතතිං අවහරිස්සාමි'ති සො නං ලෙඤ්ඤමානො නං අවහරි
-පෙ- නං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි, -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො නං
අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං
අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (10-13)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දිවා භණ්ඩං පසයිත්වා
නිමිත්තං අකාසි 'රතතිං අවහරිස්සාමි'ති සො නං ලෙඤ්ඤමානො අත්තනො
භණ්ඩං අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජි-
කස්ස ආපනති දුක්කටස්සාති (14)

9. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු උඤ්ඤස්ස භණ්ඩං
හරනොති සිසෙ භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි
-පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඛකිං ඔරොපෙසි -පෙ- ඛකිං භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා
ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා කථිං ඔරොපෙසි
-පෙ- කථියා භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා ආලෙසි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා ඵ්‍යාපෙසි
-පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා හජෙත්ත අග්ගහෙසි -පෙ- හජෙත්ත භාරං ථෙය්‍යවිතෙනා
භූමියං නිකක්ඛිපි -පෙ- ථෙය්‍යවිතෙනා භූමිනො අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුළුවං
අහොසි -පෙ- ආපනතිං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (15-25)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අපේකිකාසෙ විවරං
පථරිත්වා විහාරං පාවිසි අඤ්ඤානරො භික්ඛු 'මායි දං විවරං තස්සි'ති
පටිසාලෙසි සො නිකක්ඛිත්වා නං භික්ඛුං පුච්ඡි ආවුසො ලෙඤ්ඤං විවරං කෙන
අවහට්ඨති සො ඵ්‍යාමාග මයා අවහට්ඨති සො නං ආදිසි 'අස්සලෙඤ්ඤාසි
නි'නති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- හගවතො ඵ්‍යාමෙත්ථ ආරොචෙසි
නිඤ්ඤවිතෙනා නිං භික්ඛු'ති 'නිරුත්තිපථො අගං හගවා'ති අනාපනති
භික්ඛු නිරුත්තිපථො'ති (26)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොරසිතැනියේ ආමඬිනය කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලාඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක. (3)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොර සිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක (4)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රදනොටකට ගොස් මොහැඟි වතක් දෑක සොරසිත් ඇත්තේ තුබු තැනින් පහ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ තෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක, (5)

6 එසමයෙහි එක්තරා පිණිවාරික මහණෙක් මොහැඟි උතුරු අතුරු-ණක් දෑක සොරසිත් ඉපද විය. සොර සිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොර සිත් ඇත්තේ සෙලාපීය. සොර සිත් ඇත්තේ තුබු තැනින් පහ කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය: “මහණ තෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක. (6-9)

7. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දෑක ‘රැ සොරු පැහැර ගන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය. හේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය . ‘එයැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය ‘අනෙකෙ-කැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය ‘අනෙකෙකැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය: “මහණ තෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක 10-13

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් භාණ්ඩයක් දෑක ‘රැ සොරු ගන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය හෙ තෙමේ ‘එම යැ’ යි හඟිමින් තමා සතු භාණ්ඩයක් සොරකම් කෙළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ” යැ යි වදාළ සේක 14

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අනෙකෙකු සතු භාණ්ඩයක් ගෙණ යන්නේ හිසෙහි තුබු බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය. සොරසිත් ඇත්තේ කරට ගත්තේ ය කරෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය . . සොරසිත් ඇත්තේ උකුළට ගත්තේ ය උකුළෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ ආමඬිනය කෙළේ ය සොරසිත් ඇත්තේ සෙලාපී ය. . සොරසිත් ඇත්තේ අතින් ගත්තේ ය. අනෙහි වූ බර සොරසිත් ඇත්තේ බිම තැබී ය සොරසිත් ඇත්තේ බිමින් උඩට ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය: . “මහණ තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක (15-25)

10. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අභ්‍යවකාශයෙහි සිටුරක් අතුට විහා-රයට ගියේ ය. එක්තරා මහණෙක් ‘මේ සිටුර නො වැනැගේ වැ’ යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ තෙමේ නික්ම ගොස් “ඇවැත, මාගේ සිටුර කවරකු විසින් පැහැර ගන්නා ලද දෑ” යි ඒ මහණහු විවාළේ ය. ‘මවිසින් පැහැර ගන්නා ලද යැ’ යි ඒ මහණ කී ය හෙ තෙමේ ‘තෝ අසුමණයෙහි යැ’ යි කියා එය ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කෙළේ ය. “මහණ තෝ කෙබඳු සිතැති යෙහි දෑ” යි අභ්‍ය වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ ව්‍යවහාර වචන ඇත්තෙමි වෙමි” යි හේ කීය. “මහණ, ව්‍යවහාරවචනයෙහි ඇවැත් නො වේ” යැ යි වදාළ සේක (26)

11 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පිඨෙ චිවරං නික්ඛි-
පිඤ්ඤා -පෙ- පිඨෙ නිසීදනං නික්ඛිපිඤ්ඤා -පෙ- හෙට්ඨාපිඨෙ පතනං නික්ඛිපිඤ්ඤා
විහාරං පාවිසී අඤ්ඤානරො භික්ඛු 'මායං පතෙනා නසස්'ති පටිසාමෙසි සො
නික්ඛමිඤ්ඤා නං භික්ඛුං පුට්ඨි 'ආට්ඨසො මයං පතෙනා කෙන අවහට්ඨො'ති
සො එවමාග. 'මයං අවහට්ඨො'ති සො නං ආදිසි 'අසුමණො'සි කු'න්ති
නසස් කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු නිරුතතිපථෙ"ති (27-29)

12 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛුනි වනියා චිවරං
පඤ්ඤා විහාරං පාවිසී අඤ්ඤානරො භික්ඛුනි 'මාසිදං චිවරං නසස්'ති
පටිසාමෙසි සො නික්ඛමිඤ්ඤා නං භික්ඛුනිං පුට්ඨි 'අයො මයං චිවරං කෙන
අවහට්ඨො'ති සො එවමාග. 'මයං අවහට්ඨො'ති සො නං ආදිසි 'අසුමණො'සි කු'න්ති
නසස් කුක්ඛුච්චං අහොසි අථ ඛො සො භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤා
ආරොවෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං භික්ඛු භගවතො
එතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං. "අනාපතති භික්ඛුවෙ නිරුතතිපථෙ"ති (30)

13 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වානමණ්ඩලිකාය
උක්ඛිතනං සාටකං පසිසිඤ්ඤා 'සාමිකානං දසසාමී'ති අග්ගහෙසි සාමිකා නං
භික්ඛුං වොදෙසුං 'අසුමණො'සි කු'න්ති නසස් කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ-
කිඤ්ඤිතෙනා කං භික්ඛු'ති. 'අපේයාවිතෙනා අහං භගවා'ති "අනාපතති භික්ඛු
අපේයාවිතනසස්"ති (31)

14 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු වානමණ්ඩලිකාය
උක්ඛිතනං වෙඨනං 'පුරෙ සාමිකා පසුන්ති'ති පේයාවිතෙනා අග්ගහෙසි
සාමිකා නං භික්ඛුං වොදෙසුං 'අසුමණො'සි කු'න්ති නසස් කුක්ඛුච්චං
අහොසි -පෙ- "ආපතති කං භික්ඛු ආපතෙනා පාරාජික"න්ති (32)

15 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සුසානං ගනාමා
අභිනෙත සරීරෙ පංසුකුලං අග්ගහෙසි නසමිං ච සරීරෙ පෙතො අභිවඤ්ඤා
හොති අථ ඛො සො පෙතො නං භික්ඛුං එතදවොච. "මා භනෙත මයං
සාටකං අග්ගහෙසි"ති සො භික්ඛු අනාදියතො අගමාසි අථ ඛො නං
සරීරං උට්ඨංගිඤ්ඤා නසස් භික්ඛුතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බි අථ ඛො සො
භික්ඛු විහාරං පවිසිඤ්ඤා ආරං එකෙසි අථ ඛො නං සරීරං තඤ්ඤා පටිපති¹.
නසස් කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- "අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච
භික්ඛුවෙ අභිනෙත සරීරෙ පංසුකුලං ගග්ගහෙසිං. යො ගග්ගහෙසිං, ආපතති
දුක්ඛකට්ඨස්ස"ති (33)

16 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සමාසස්ස චිවරෙ
භාජියමානෙ පේයාවිතෙනා කුසං සමාසමෙඤ්ඤා චිවරං අග්ගහෙසි නසස්
කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- "ආපතති කං භික්ඛු ආපතෙනා පාරාජික"න්ති (34)

11. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවක් මත සිටුර බහා තබා .. පුටුවක් මත නිසිදනය බහා තබා පුටුවක් යට පාත්‍රය බහා තබා විහාරයට ගියේ ය එක්තරා මහණෙක් 'මේ පාත්‍රය නො නැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබී ය. ඒ මහණ නික්ම අවුත් තෙල මහණහුගෙන් "ඇවත, මාගේ පාත්‍රය කවරකු විසින් පැහැර ගන්නා ලද දෑ"යි විචාලේ ය. හෙතෙම 'මා විසින් පැහැර ගන්නා ලද්දේ මෙසේ කී ය. හේ "නෝ අශ්‍රමණයෙහි යැ"යි කියා එය ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. "මහණ, ව්‍යවහාර වචනයෙහි ඇවැත් නො වේ" යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක (27-29)

12. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් වැවේ සිටුර අතුට විහාරයට ගියා ය. එක්තරා මෙහෙණක් 'මේ සිටුර නො නැසේව'යි තැන්පත් කොට තැබුවා ය. ඒ නික්මවුත් ඒ මෙහෙණගෙන් 'ආයඝාවෙනි, මාගේ සිටුර කවරකු විසින් පැහැරගන්නා ලද දෑ'යි මෙසේ විචාලා ය. 'මා විසින් පැහැර ගන්නා ලද යැ'යි ඒ මෙසේ කීවා ය. ඒ මෙහෙණ එය ගත්තේ ය 'නෝ නොමෙහෙණකැ'යි කිවු ය ඇට කුකුළු විය. ඉන් පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට මෙපවත් දැන්වුවා ය මෙහෙණහු භික්ෂූන්ට මෙපවත් සැල කළාහු ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය "මහණෙනි ව්‍යවහාරවචනයෙහි ඇවැත් නො වේ" යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක. (30)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙයාසුලගින් තඟන ලද සළුවක් දැක 'හිමියන්ට දෙම'යි ගත්තේ ය 'නෝ අශ්‍රමණයෙක් වෙති ය'යි හිමිහු ඒ මහණහට වෛදනයා කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. මහණ නෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි දෑ"යි අසා වදාළසේක "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නොසොර සිත් ඇත්තෙමි විම"යි කී ය "මහණ සොර සිත් තැත්තහුට ඇවැත් නො වේ" යැ යි වදාළසේක (31)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙයාසුලගින් තඟන ලද හිස්-වෙළුමක් 'නො බෝ වේලාවකින් හිමියෝ දක්නාහ, ඊට පෙර ගණිමි'යි සිතා) සොරසිත් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය. හිමියෝ ඒ මහණහට "නෝ අශ්‍රමණයෙහි"යි වෛදනයා කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුළු විය "මහණ නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය"යි වදාළ සේක (32)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොහොනට ගොස් නුබුන් මල සිරුරෙහි පංසුකුල වසත්‍රය හැර ගත්තේ ය ඒ සිරුරෙහි ද ප්‍රේතයෙක් අභිගාමින වී ය එකල්හි ඒ ප්‍රේතයා ඒ මහණහට "වහන්ස, මගේ වසත්‍රය නොගත මැනව"යි කී ය ඒ මහණ තෙමේ එය නො සලකමින් ගියේ ය ඉන් පසු ඒ සිරුර තැබිට ඒ මහණහු පසුපස ලුහුබැන්දේ ය එකල්හි ඒ මහණ විහාරයට ගොස් දොර වැසී ය ඉක්බිති ඒ සිරුර එහි ම පතිත විය. ඒ මහණහට කුකුළු විය. "මහණ, පරිජ් ජ්ඣාවැත් නො වේ "මහණෙනි, නුබුන් සිරුරෙහි පංසුකුල වසත්‍රය නො ගතයුතු ය යමෙක් ගත්තේ නම් දුකුලාඥාවැත් වේ"යි වදාළ සේක (33)

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සඟසතු සිටුරු බෙදනු ලබන කල්හි සොරසිත් ඇත්තේ කුසපත් මාරු කොට සිටුරක් ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය "මහණ නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි යැ" යි වදාළ සේක (34)

17. තෙන ඛො පන සමයෙන අයස්මා ආනන්දෙ ජනනාඝරෙ අඤ්ඤා-
තරස්ස භික්ඛුනො අනතරවාසකං අනනනො ඓඤ්ඤාමිනො නිවාසෙසි අථ
ඛො සො භික්ඛු අයස්මනනං ආනන්දං එතදවොච. “කිස්ස මෙ නිං ආවුසො
ආනන්ද, අනතරවාසකං නිවාසෙසි”ති “සකසඤ්ඤි අහං ආවුසො”ති භගවතො
එතමස්මිං ආරොචෙට්ඨං-පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ සකසඤ්ඤියා”ති (35)

18 තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු ගිජ්ඣිකුටා පබ්බතා
ඕරොහනනා සීහවිඝාසං පස්සිනා, පවාපෙනා පරිභුඤ්ජංසු තෙසං කුක්කුච්චං
අහොසි -ප- “අනාපනති භික්ඛවෙ සීහවිඝාසෙ”ති (36)

19. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු ගිජ්ඣිකුටා පබ්බතා
ඕරොහනනා ව්‍යග්ගවිඝාසං පස්සිනා, -පෙ- දීප්ඵිඝාසං පස්සිනා, -පෙ-
තරච්ඡිඝාසං පස්සිනා, -පෙ- කොකවිඝාසං පස්සිනා, පවාපෙනා
පරිභුඤ්ජංසු තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ
තිරච්ඡානගතපරිග්ගහෙ”ති. (37-40)

20 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා
ඕදනෙ භාජියමානෙ “අපරස්ස භාගං දෙභි”ති අමුලකං අග්ගහෙසි තස්ස
කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස ආපනති සම්ප-
ජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්ස”ති. (41)

21 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤ්ඤා බාදනියෙ
භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා පුච්චෙ භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා උච්ඡ්විතී
භාජියමානෙ -පෙ- සඛ්ඤ්ඤා නිබ්බරුසකෙ භාජියමානෙ “අපරස්ස භාගං
දෙභි”ති අමුලකං අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති සම්පජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්ස”ති (42-45)

22 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක ඕදනිය-
ඝරං පච්ඡිනා, පතනපුරං ඕදනං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී තස්ස කුක්කුච්චං
අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති. (46)

23 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක සුනාඝරං
පච්ඡිනා, පතනපුරං මංසං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි.
-පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති (47)

24 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දුබ්භිකෙක සුච්ඡරං
පච්ඡිනා, පතනපුරං පුච්චං ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී -පෙ- පතනපුරං සකඛ-
ලියො ථෙය්‍යවිතෙනා අවහරී -පෙ- පතනපුරෙ මොදකෙ ථෙය්‍යවිතෙනා
අවහරී තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නිං භික්ඛු ආපනෙනා
පාරාජික”නති. (48-50)

17. එසමයෙහි ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ ගිනිහල් ගෙහි එක්තරා මහණකුගේ අදනයක් 'තමාගේ යැ'යි හඟිමින් හැන්දහ. එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ ආයුෂමත් ආතඤ්ඤ ස්ථවිරයන්ට මෙය කී ය. "ඇවැත්නි, ආතඤ්ඤ ස්ථවිරයෙනි, තෙපි මගේ අදනය කුලක් හෙයින් ඇන්දහ ද?" යි විචාලේ ය. "ඇවැත්නි, මම 'මගේ යැ' යි හැඟිමි ඇත්තෙමි වීම' යි තෙරණුවෝ කිහි භාෂවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කලාහු ය. . "මහණෙනි, 'තමා සතු ය' යන හැඟිමි ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක (35)

18 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ගිජ්ඣුළුපච්චවෙන් බස්නාහු සිංහයකු විසින් ඉඳුල් කළ මසක් දැක පිසවා අනුභව කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුල් විය "මහණෙනි, සිහවිසාසයෙහි ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක. (36)

19 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ගිජ්ඣුළුපච්චවෙන් බස්නාහු ව්‍යාඝ්‍රයකු ඉඳුල් කළ මසක් දැක, . දිවියකු කා හැර දැමූ මසක් දැක කරබානා චලසකු කා හැර දැමූ මසක් දැක . වාකයකු කා ඉතිරි කළ මසක් දැක පිසවා අනුභව කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුල් විය. "මහණෙනි, තිරිසනුන් අයන් දූයෙහි ඇවැත් නො වේ" ය යි වදාළ සේක. (37-40)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභනට බත් බෙදන කල්හි 'අනෙකකුට ද කොටසක් දෙව'යි අමුලු කොට ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුල් විය "මහණ, පරිජ්ඣාවෙන් නො වේ දැන දැන මුසවා කීමෙහි පවති ඇවැත් වේ" ය යි වදාළ සේක. (41)

21 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභනට කැවිලි බෙදන කල්හි, . සභනට පු බෙදන කල්හි, සභනට උක් දැමූ බෙදන කල්හි සභනට තිඹිරි බෙදන කල්හි, 'අනෙකකුට ද කොටසක් දෙව'යි අමුලු කොට (පිළිගා නැතිව) ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය .. "මහණ, පරිජ්ඣාවෙන් නො වේ දැන දැන බොරු කීමෙහි පවති ඇවැත් වේ" ය යි වදාළ සේක. (42-45)

22 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි විකිණීමට බත් පිසන ගෙයකට පැමිණ සොර සිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා බත් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය, . "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි යැ" යි වදාළ සේක. (46)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි විකිණීමට මස් පිසන ගෙයකට පිවිස සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා මස් හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය. ... "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි ය" යි වදාළ සේක (47)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුර්භික්ෂයෙහි කැවුම් පිසන ගෙයකට පැමිණ සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා කැවුම් හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා ලහලු හැර ගත්තේ ය. සොරසිත් ඇත්තේ පාත්‍රය පුරා අග්ගලා හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුල් විය. . "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි" යයි වදාළ සේක (48-50)

25. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු දිවා පරික්ඛාරං පසසිඤා නිමිත්තං අකාසි “රතනිං අවහරිය්සාමි”ති සො තං ලෙඤ්ඤමානො තං අවහරි -පෙ- තං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො තං අවහරි -පෙ- අඤ්ඤං ලෙඤ්ඤමානො අඤ්ඤං අවහරි -පෙ- තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (51-54)

26. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු දිවා පරික්ඛාරං පසසිඤා නිමිත්තං අකාසි “රතනිං අවහරිය්සාමි”ති, සො තං ලෙඤ්ඤමානො අතතො පරික්ඛාරං අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපතති දුක්කටස්සා”ති (55)

27 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පිඨෙ ථවිකං පසසිඤා ඉතො ගණ්හනො පාරාජිකො භවිය්සාමිති සහ පිඨකෙන සමිකාමෙඤා අග්ගගෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (56)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සමිකස්ස භිසිං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (57)

29 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු විවරවංසෙ විවරං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි -පෙ- “ආපතනිං ඤං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති, (58)

30 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු විහාරෙ විවරං අවහරිඤා ඉතො නික්ඛමනො පාරාජිකො භවිය්සාමිති විහාරා න නික්ඛමි භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “නික්ඛමෙය්‍ය වා සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො න වා නික්ඛමෙය්‍ය ආපතති පාරාජිකස්සා”ති, (59)

31 තෙන බො පන සමයෙන දො භික්ඛු සභායකා ගොන්ති එකො භික්ඛු ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි දුතියො භික්ඛු සමිකස්ස බාදනීයෙ භාජ්‍ය-මානෙ සභායකස්ස භාගං ගහෙඤා තස්ස විසාසනො පරිභුඤ්ජි, සො ජාතීඤා තං වොදෙසි: ‘අස්සමණො’යි ත්ව’න්ති තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතො ඤං භික්ඛු”ති “විස්සාසගාමි අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු විස්සාසගාමො”ති, (60)

32 තෙන බො සමයෙන සමාහුලා භික්ඛු විවරකමමං කරොන්ති සමිකස්ස බාදනීයෙ භාජ්‍යමානෙ සබ්බෙසං පටිච්ඡං ආහරිඤා උපනික්ඛිතො ගොන්ති අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුතො පටිච්ඡං අතතො ලෙඤ්ඤමානො පරිභුඤ්ජි සො ජාතීඤා තං වොදෙසි ‘අස්සමණො’යි ත්ව’න්ති, තස්ස කුක්කුළුවං අගොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතො ඤං භික්ඛු”ති සකසඤ්ඤි අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු සකසඤ්ඤි-ස්සා”ති (61)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දෑක “රැසොර-කම් කරන්නෙමි” යි නිමිති ගත්තේ ය. හෙතෙමේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය. ‘එයැ’ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කෙළේ ය. ‘අනෙකකැ’ යි හඟිමින් එය සොරකම් කෙළේ ය අනෙකකැ යි හඟිමින් අනෙකක් සොරකම් කළේ ය ඔහුට කුකුළු විය “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි” ය යි වදාළ සේක (51-54)

26. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දවල් පිරිකරක් දෑක ‘රැසොරකම් කරන්නෙමි’ යි නිමිති කෙළේ ය. හෙතෙමේ ‘එයැ’ යි හඟිමින් තමාගේ පිරිකරක් (සොර සිතින්) හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුළුවැන් වේ” යයි වදාළ සේක. (55)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පුටුවකැ පියැල්ලක් දෑක ‘මෙයින් පැහැරගන්නෙමි පැරදුනෙමි’ වෙමි යි සිතා පුටුව සමග බැහැර කොට හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුළු විය -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය.” (56)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සහසතු බිස්සක් සොර සිතින් හැර ගත්තේ ය. ඔහුට කුකුළු විය -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය” යි. (57)

29. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සිටුරුවසෙහි දූ සිටුරක් සොර සිතින් හැරගත්තේ ය. ඔහුට කුකුළු විය. -පෙ- “මහණ තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙහි ය.” (58)

30 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරයෙහි සිටුරක් සොරාගෙණ ‘මෙයින් නික්මෙන්නෙමි පරිජ්ඣාවැන් අවන්නෙමි’ යි විහාරයෙන් නො නික්මින භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පුවත සැළ කළාහු ය . “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ නික්මෙන්නේ හෝ නො නික්මෙන්නේ හෝ පරිජ්ඣාවැන් අවන්නේ වෙයි.” (59)

31. එසමයෙහි යහළු භික්ෂුහු දෙනමක් වෙන්. එක් තමක් පිඬු පිණිස ගවට පිවිසියේ ය දෙවැන්නා සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි යහළුවා අයත් කොටස ගෙණ ඔහුට විස්වස් ඇතියේ වැළැඳී ය. ඒ මහණ තෙමේ එය දෑන “තෝ නොමහණෙක් වෙති” යි ඒ මහණහට වොදනා කෙළේය. ඒ මහණ-හට කුකුළු විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැතියෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම විශ්වාස ශ්‍රාහි වීමි” “මහණ විශ්වාසශ්‍රාහයෙන් ඇවැන් නො වේ.” (60)

32 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සිටුරුකම් කරත් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි සියල්ලන්ගේ කොටස් ගෙණවුන් වෙන තබන ලද්දහු වෙන්. එක්තරා මහණෙක් ‘අනෙක් මහණකුගේ කොටස තමාගේ ය’ යි හඟිමින් වැළැඳී ය ඒ මහණ තෙමේ එය දෑන “තෝ නොමහණෙක් වෙති” යි ඔහුට වොදනා කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කෙළේ ය. “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තමාගේ ය යන හැඟීම ඇත්තෙමි වීමි” “මහණ, තමාගේ ය යන හැඟීම ඇත්තහුට ඇවැන් නොවේ.” (61)

33 තෙන බො පන සමයෙන සමිඤ්ජලා භික්ඛු චිවරකමමං කරොන්ති සබ්බස්ස බ්බදනීයෙ භාජීයමානෙ අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පතෙනන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පටිච්චිංසො ආහරිතො උපනිකම්බෙනා හොති පනතසාමිකො භික්ඛු අනන්තො මඤ්ඤමානො පරිභුඤ්ජි, සො ජාතිතො තං වොදෙසි “අස්සමණො‘සි ත්ථ”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි, භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා ත්ථ භික්ඛු”ති “සකසඤ්ඤේ අහං භගවා”ති “අනාපනති භික්ඛු සකසඤ්ඤස්ස”ති (62)

34 තෙන බො පන සමයෙන අම්බවොරකා අම්බං පාතෙතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පස්සිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤේනො පටිග්ගාභාපෙතො පරිභුඤ්ජිංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසු -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා තුමෙහ භික්ඛවෙ”ති “පංසුකුලසඤ්ඤේනො මගං භගවා”ති, “අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුලසඤ්ඤස්ස”ති (63)

35 තෙන බො පන සමයෙන ජමුච්චොරකා -පෙ- ලුච්චොරකා -පෙ- පනසවොරකා -පෙ- තාලපකකවොරකා -පෙ- උච්ඡ්චොරකා -පෙ- තිම්බරුසකවොරකා තිම්බරුසකෙ ඔව්ඪිතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පස්සිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤේනො පටිග්ගාභාපෙතො පරිභුඤ්ජිංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති, තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුලසඤ්ඤස්ස”ති, (64-69)

36 තෙන බො පන සමයෙන අම්බවොරකා අම්බං පාතෙතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පස්සිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතතා පරිභුඤ්ජිංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තුමෙහ භික්ඛවෙ අපනතා පාරාජික”න්ති (70)

37 තෙන බො පන සමයෙන ජමුච්චොරකා -පෙ- ලුච්චොරකා -පෙ- පනසවොරකා -පෙ- තාලපකකවොරකා -පෙ- උච්ඡ්චොරකා -පෙ- තිම්බරුසකවොරකා තිම්බරුසකෙ ඔව්ඪිතො භණ්ඩිකං ආදාය අගමංසු සාමිකා තෙ වොරකෙ අනුබ්බංසු වොරකා සාමිකෙ පස්සිතො භණ්ඩිකං පාතෙතො පලායිංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සන්ති”ති ථෙය්‍යවිතතා පරිභුඤ්ජිංසු සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසු “අස්සමණන්ථ තුමෙහ”ති තෙසං කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තුමෙහ භික්ඛවෙ අපනතා පාරාජික”න්ති, (71-76)

38 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සබ්බස්ස අම්බං ථෙය්‍යවිතතා අවහරි -පෙ- සබ්බස්ස ජමුච්චං -පෙ- සබ්බස්ස ලුච්චං -පෙ- සබ්බස්ස පනසං -පෙ- සබ්බස්ස තාලපකකං -පෙ- සබ්බස්ස උච්ඡ්චං -පෙ- සබ්බස්ස තිම්බරුසකං ථෙය්‍යවිතතා අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං ත්ථ භික්ඛු අපනතො පාරාජික”න්ති (77-83)

33 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සිටුරු ගෙත්තම් කරත් සහනට කැවිලි බෙදනු ලබන කල්හි එක්තරා මහණකුගේ පාත්‍රයෙන් අත් මහණකුගේ කොටස ගෙණවුන් තබන ලද්දේ වෙයි පාත්‍රය හිමි මහණ තෙමේ නමැගේ ය යි සිතමින් වැළැදී ය ඒ මහණ එය දූන ඒ මහණහට ‘තෝ නොමහණෙහි’යි වොදනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කෙළේ ය “මහණ තෝ කෙබඳු සිතාත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම ස්වකිය ය යන හැඟීම් ඇත්තෙමි වීම” “මහණ, ස්වකිය ය යන හැඟීම් ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ” (62)

34 එසමයෙහි අඹ සොරු අඹ නෙලා පොදියක් බැඳ ගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඒ සොරුන් ලුහු බැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පැන ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංසුකුල සංඥ ඇත්තාහු පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳහ. “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ඉහණෙනි, තෙපි කෙබඳු සිත් ඇත්තෝ වූහ ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අපි පාංසුකුලසංඥ ඇත්තමිහ”යි “මහණෙනි, පාංසුකුලසංඥ ඇත්තහුට ඇවැත් නොවේ” (63)

35 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල්සොරු කොත්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු නිඹිරිසොරු නිඹිරිපල නෙලා පොදියක් බැඳගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඒ සොරුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පලා ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංසුකුලසංඥ ඇති ව පිළිගන්වා ගෙණ වැළඳහ “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය, ඔවුනට කුකුත් විය. “මහණෙනි පාංසුකුලසංඥ ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ.” (64-69)

36 එසමයෙහි අඹසොරු අඹ නෙලා පොදියක් බැඳගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදිය බිම ගෙලා පලා ගියාහු ය භික්ෂුහු සොර සිත් ඇත්තාහු ‘තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහ’යි වැළඳහ හිමියෝ “තෙපි නොමහණහ”යි ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය “මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවැත් අවන්තහු ය” (70)

37 එසමයෙහි දඹසොරු දෙල්සොරු කොත්සොරු තල්පල සොරු උක්සොරු නිඹිරිසොරු නිඹිරිපල නෙලා පොදි බැඳ ගෙණ ගියාහු ය හිමියෝ ඔවුන් ලුහුබැන්දහු ය සොරු හිමියන් දෑක පොදි බිම ගෙලා පැන ගියාහු ය භික්ෂුහු සොරසිත් ඇත්තෝ ‘තො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහ’යි වැළඳහ “තෙපි නොමහණහ”යි හිමියෝ ඔවුනට වොදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුත් විය “මහණෙනි, තෙපි පරිජිඇවැත් අවන්තහු ය” (71-76)

38 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සොර සිත් ඇත්තේ සහසතු අඹ සොරකම් කෙළේ ය. සහසතු අඹ සහසතු දෙල් සහසතු කොත් සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු නිඹිරි සොර සිත් ඇත්තෝ පැහැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුත් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි ය”. (77-83)

39 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුපථාරුමං ගනති, ඔච්ඡිනං පුපථං පඤ්චමාසග්ගනකං ථෙය්‍යවිතො, අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං කිං භික්ඛු අපනො පාරාජික”න්ති (84)

40 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුපථාරුමං ගනති, පුපථාති ඔච්ඡිතිං පඤ්චමාසග්ගනකං ථෙය්‍යවිතො, අවහරි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං කිං භික්ඛු අපනො පාරාජික”න්ති (85)

41 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡන්තො, අඤ්ඤානරො භික්ඛුං එතදවොච “ආවුසො, තුග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජේථි”ති. සො ගනති, එකං සංඝං ආහරාපෙති, අත්තො පරිභුඤ්ජි සො ජාතිනා, තං වොදෙසි: “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජේථි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඝා”ති (86)

42 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡති අඤ්ඤානරො භික්ඛු තං භික්ඛුං එතදවොච “ආවුසො, මග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජේථි”ති සො ගනති, සුග්ගංඝං ආහරාපෙති, එකං අත්තො පරිභුඤ්ජි එකං තස්ස භික්ඛුනො, අද්ධි සො ජාතිනා, තං වොදෙසි “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජේථි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඝා”ති (87)

43 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගාමකං ගච්ඡන්තො, අඤ්ඤානරො භික්ඛුං එතදවොච “ආවුසො, තුග්ගං උපට්ඨාකකුලං වුතො, වජේථි”ති සො‘පි එවමාහ. “වුතො, වජේථි”ති සො ගනති, ආලුහකං සපට්ඨං, තුලං ගුලං, දොණං තුණ්ඩුලං, ආහරාපෙති, අත්තො පරිභුඤ්ජි සො ජාතිනා, තං වොදෙසි, “අස්සමණෝ‘සි කි”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස “න ච භික්ඛවෙ ‘වුතො, වජේථි’ති වත්තබ්බො ‘න ච වුතො, වජේථි’ති වත්තබ්බො යො වදෙය්‍ය අපනති දුක්ඛංඝා”ති (88)

44 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො මහග්ගං මණ්ණිං ආදාය අඤ්ඤානරො භික්ඛුනා සද්ධිං අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, හොති අප්ඨං බො සො පුරිසො සුඛිකට්ඨානං පග්ගිති, තස්ස භික්ඛුනො, අජානනාස්ස ඵව්කාය මණ්ණිං පකඛිපිති, සුඛිකට්ඨානං අතික්ඛමිති, අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතො, ඵං භික්ඛු”ති. “නාහං භගවා ජානාමි”ති අනාපනති භික්ඛු අජානනාස්සාති (89)

39 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල් උයනකට පැමිණ මුසුපසක් දඟනා තෙලා තුඩු මල් සොර සිතින්හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුත් විය. “මහණ, තෝ පරිජ්ජාචාන් අවන්තෙහි ය” (84)

40. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල් උයනකට පැමිණ සොරසින් ඇතියේ මුසු පසක් දඟනා මල් තෙලා ගෙන ගියේ ය. ඔහුට කුකුත් විය. “මහණ තෝ පරිජ්ජාචාන් අවන්තෙහි ය” (85)

41 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරා මහණකුට, “ඇචාත්තී, තොපගේ උපසායක කුලයට (ගොස් ඉල්ලා ගැනීමට) ‘තොප විසින් කියනු ලැබූයෙමි’යි තොප වචනයෙන් කියමි”යි කී ය හෙ තෙමේ ගොස් එක් සඵලක් ගෙන්වා ගෙන තෙමේ පරිභොග කෙළේ ය හේ දෑත ගෙන ඒ මහණහට “තෝ අශ්‍රමණ වෙති’යි වොදනා කෙළේ ය. ඔහුට කුකුත් විය -පෙ- මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ “මහණෙනි, ‘(පණ්ඩුබයක්) කියනු ලැබුවෙමි යි (ඔවුන්ට) කියමි’යි නො කිය යුතු ය යලෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” (86)

42 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යෙයි අන් මහණෙක් ඒ මහණහට ඇචාත්තී, ‘මගේ උපසායක කුලයට වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි යයි මගේ වචනයෙන් කියව’යි කී ය හෙ තෙමේ ගොස් සඵලවලක් ගෙන්වා ගෙන එකක් තමා පරිභොග කෙළේ ය එකක් ඒ මහණහට දින හෙ තෙමේ එය දෑතගෙන ඔහුට ‘තෝ අශ්‍රමණ වෙති’යි වොදනා කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ “මහණෙනි, ‘වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි මගේ වචනයෙන් කියව’යි නො කිය යුතු ය යලෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” (87)

43 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගමකට යන්නේ එක්තරා මහණකුට “ඇචාත්තී, තොපගේ උපසායක ‘කුලයට තා විසින් කියන ලද්ද යෙමි’යි තාගේ වචනයෙන් කියමි”යි කී ය හෙතෙමේ ද “වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි යයි මාගේ වචනයෙන් කියව”යි කී ය හෙ තෙමේ ගොස් නැලියක් ගිතෙල් ද, තුලාවක් උක්සකුරා ද, තිඹක් සහල් ද, ගෙන්වා ගෙන තෙමේ පරිභොග කෙළේ ය හෙතෙමේ එය දෑතගෙන ඒ මහණහට ‘තෝ තො මහණෙක් වෙති’යි වොදනා කෙළේ ය ඔහුට කුකුත් විය “මහණ පරිජ්ජාචාන් තො වේ මහණ ‘තා විසින් කියන ලද්දෙමි’ තාගේ වචනයෙන් කියමි’යි නො කිය යුතු යි ‘වෑ විසින් කියන ලද්දෙහි මාගේ වචනයෙන් කියව’යි නො කිය යුතු යි. යලෙක් කියා තම දුකුලා ඇචාන් වේ” යැ යි වදාළ හේක (88)

44 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් මාහැඟි මැණිකක් රැගෙන එක්තරා මහණකු හා අදන් මගට පිළිපන්නේ වෙයි එකල්හි ඒ පුරුෂයා ශුලකසායනයක් (සුංකම් අයකරණ තැනක්) දැක නො දන්නා වූ ඒ මහණහුගේ පසුම්බියෙහි මැණික බහා සුංකම් අයකරණ තැන -ඉක්මවා නැවත හැර ගත්තේය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති වෙති දැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ හේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම එය නො දනිමි”යි හේ කී ය “මහණ තො දන්නහුට ඇචාන් තො වේ” යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ හේක (89)

45 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ පුරිසො මහග්ගං මණ්ණිං ආදාය අඤ්ඤානරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං අධානමග්ගපටිපනෙනා හොති අථ බො සො පුරිසො පුඤ්ඤානරං පසයිනා ගිලානාලයං කරිනා අනතතො භණ්ණිකං තස්ස භික්ඛුනො අදාසි අථ බො සො පුරිසො පුඤ්ඤානරං අතික්කමිනා නං භික්ඛුං එතදවොචි “ආහර මෙ භනෙන භණ්ණිකං නාහං අකලලකො”ති කියා පන නිං ආවුසො එවරුපං අකාසිති අථ බො සො පුරිසො තස්ස භික්ඛුනො එතමිනං ආරොචෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු අජානනාසා”ති (90)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු සන්තෙව සද්ධිං අධාන-
මග්ගපටිපනෙනා හොති අඤ්ඤානරෙ පුරිසො නං භික්ඛුං ආමිසෙන උපලා-
පෙනා පුඤ්ඤානරං පසයිනා මහග්ගං මණ්ණිං තස්ස භික්ඛුනො අදාසි ඉමං
භනෙන මණ්ණිං පුඤ්ඤානරං අතික්කාමෙහිති අථ බො සො භික්ඛු නං මණ්ණිං
පුඤ්ඤානරං අතික්කාමෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපතතිං නිං
භික්ඛු අපනෙනා පාරාජික”නති (91)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං¹ සුකරං
කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා නිං
භික්ඛු”ති “කාරුඤ්ඤානපපායො අහං භගවා”ති “අනාපතති භික්ඛු
කාරුඤ්ඤානපපායස්සා”ති (92)

48 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං සුකරං
“පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි
-පෙ- “අපතතිං නිං භික්ඛු අපනෙනා පාරාජික”නති. (93)

49 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පාසෙ බද්ධං මිගං
කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චි -පෙ- පාසෙ බද්ධං මිගං “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති
ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චි -පෙ- කුමිතෙ බද්ධෙ මචෙජ් කාරුඤ්ඤාන මුඤ්චි -පෙ-
කුමිතෙ බද්ධෙ මචෙජ් “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා මුඤ්චි,
තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපතතිං නිං භික්ඛු අපනෙනා
පාරාජික”නති (94-97)

50 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු යානෙ භණ්ඩං
පසයිනා “ඉතො ගණ්ඨනෙනා පාරාජිකො භවිස්සාමි”ති අතික්කමිනා
පච්චෙට්ඨනා අග්ගහෙසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපතතිං නිං
භික්ඛු අපනෙනා පාරාජික”නති (98)

51 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු කුලලෙන උක්ඛිතං
මංසපෙසිං “සාමිකානං දස්සාමි”ති අග්ගහෙසි සාමිකා නං භික්ඛුං වොදෙසුං
“අස්සමණෝ‘සි නි”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු
අථෙය්‍යවිතාසා”ති (99)

52 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු කුලලෙන උක්ඛිතං
මංසපෙසිං “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිතෙනා අග්ගහෙසි සාමිකා නං
භික්ඛුං වොදෙසුං. “අස්සමණෝ‘සි නි”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ-
“අපතතිං නිං භික්ඛු අපනෙනා පාරාජික”නති (100)

1 බ.ක. මණ.

45 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් මාහැඟි මැණිකක් රැගෙන එක්-තරා මහණකු සමග අදන් මගට පිළිපත්තේ වෙයි එකල්හි ඒ පුරුෂයා ශූලකස්ථානයක් දැක ගිලන් අයුරු දක්වා ස්වකීය බඩු පොදිය ඒ මහණහට දින ඉන් පසු ඒ පුරුෂයා ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ඒ මහණහට “වහන්ස, මගේ බඩුපොදිය දෙනු මැනව මම ගිලනෙක් නො වෙමි”යි මෙය කී ය. “ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් මෙබන්දක් කෙළෙහි ද?යි” ඒ මහණ පිළිවිසි ය එකල ඒ පුරුෂයා ඒ මහණහට තෙල කරුණ දැන් වී ය. ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ නොදන්නහුට ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළ සේක. (90)

46 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගැල් තවලමක් සමග අදන්මගට පිළිපත්තේ වෙයි එක් පුරුෂයෙක් ඒ මහණහු ආමිෂයෙන් පොළොඹවා ශූලකස්ථානය දැක “වහන්ස, මේ මැණික ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ගෙන යනු මැනවැ”යි මාහැඟි මැණිකක් ඒ මහණහට දිනී. වැලි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මැණික ශූලකස්ථානය ඉක්මවා ගෙන ගියේ ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (91)

47 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපුඬුවෙක බැඳුනු උෞරකු කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති විනි දැ”යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම කුළුණු සිත් ඇත්තෙමි වීම”යි කේ කී ය “කුළුණු සිත් ඇත්තහුට ඇවැත් නො වේ යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (92)

48 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපත බැඳි උෞරකු හිමියෝ දක්නාහැයි පෙර ම සොර සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (93)

49 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මලපුඬුවෙක බැඳි මුවකු කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදු ලී ය මලපත බැඳි මුවකු ‘නො බෝ කලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොරසිත් ඇතිව මුදු ලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් කුළුණු සිත් ඇතියේ මුදුලී ය කෙමිතෙහි හසු වූ මසුන් ‘නො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොර සිත් ඇතිව මුදු ලී ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ” යි වදාළ සේක (94-97)

50 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් යානයක භාණ්ඩය දැක ‘මෙයින් ගත්තෙමි තම පරිජි අවදින්නෙමි’යි ඉවත් කොට පෙරළා ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුත් විය “මහණ තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (98)

51 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උස්සකු විසින් නඟාගත් මස් වැදූල්ලක් ‘හිමියනට දෙන්නෙමි’යි ගත්තේ ය හිමියෝ “තෝ අශ්‍රමණ වෙති”යි ඒ මහණහට වොදනා කළාහු ය” ඔහුට කුකුත් විය “මහණ සොර සිත් නැත්තහුට ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළ සේක (99)

52 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් උස්සකු විසින් නඟාගත් මස් වැදූල්ලක් ‘නො බෝකලෙකින් හිමියෝ දක්නාහැයි සොරසිත් ඇති ව ගත්තේ ය ‘තෝ අශ්‍රමණ වෙති’යි හිමියෝ ඒ මහණහට වොදනා කළාහු ය ඔහුට කුකුත් විය ‘මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහි යැ’ යි වදාළ සේක (100)

53 තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා උඵම්පං බනිනා අවිරවතියා නදියා ඔසාදෙනා¹ “බනිනෙ ජිනෙන කට්ඨානි විපකිණ්ණානි අගමංසු භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤානො උත්තාරෙසුං සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝ ඤානො”ති” තෙසං කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛවෙ පංසුකුල-සඤ්ඤාස්සා”ති (101)

54 තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා උඵම්පං බනිනා අවිරවතියා නදියා ඔසාදෙනා¹ බනිනෙ ජිනෙන කට්ඨානි විපකිණ්ණානි අගමංසු භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිත්තා උත්තාරෙසුං සාමිකා තෙ භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝ ඤානො”²ති” තෙසං කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භුමො භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (102)

55 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො ගොපාලකො රුකෙහි සංචකං ආලයොනා උච්චාරං අගමාසි අඤ්ඤාතරො භික්ඛු පංසුකුලසඤ්ඤා අග්ගහෙසි අථ බො සො ගොපාලකො නං භික්ඛු වොදෙසි “අස්සමණෝ ‘සි ඤා’නති තස්ස කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤාස්සා”ති (103)

56 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො නදිං තරන්තස්ස රජකානං හත්තො මුත්තං සංචකං පාදෙ ලග්ගං හොති සො භික්ඛු සාමිකානං දස්සාමිති අග්ගහෙසි සාමිකා නං භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝ ‘සි ඤා’නති තස්ස කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අථෙය්‍යවිත්තස්සා”ති (104)

57 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො නදිං තරන්තස්ස රජකානං හත්තො මුත්තං සංචකං පාදෙ ලග්ගං හොති සො භික්ඛු “පුරෙ සාමිකා පස්සනති”ති ථෙය්‍යවිත්තො අග්ගහෙසි සාමිකා නං භික්ඛු වොදෙසුං “අස්සමණෝ ‘සි ඤා’නති තස්ස කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති ඤා භික්ඛු අපනනො පාරාජික”නති (105)

58 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සප්පිකුමතිං පසයිනා ථොකං ථොකා³ පරිභුඤ්ජි තස්ස කුක්කුළිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති දුක්ඛකට්ඨස්සා”ති (106)

59 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු සංවිද්ධිනා අගමංසු “හණ්ඩං අවහරිස්සමා”ති එකො හණ්ඩං අවහරි තෙ එවමාහංසු “න මයං පාරාජිකා යො අවහරො සො පාරාජිකො”ති භගවතො එනමන්ථො ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භුමො භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (107)

60 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු සංවිද්ධිනා හණ්ඩං අවහරිනා හාපෙසුං තෙති හාජයමානෙ එකමෙකස්ස පටිවිසො න පඤ්චමාසකො පුරි තෙ එවමාහංසු “න මයං පාරාජිකා”ති භගවතො එනමන්ථො ආරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භුමො භික්ඛවෙ අපනනා පාරාජික”නති (108)

1 ඔසාදෙනාති, මජ්ඣං ඝන 2 අස්සමණෝ ඤා, මජ්ඣං ඝන 3 ථොකාථොකා මජ්ඣං

53 එසමයෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අවිච්ඡින්න නිදහසෙහි ඔව්සියහි. බැමි සිදි ගිය කල්හි ලී දඬු විසිර ගියේ ය. භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ ගොඩ ගත්හ ගිම්මෝ ඒ භික්ෂුන්ට “තෙපි අග්‍රමණ්‍යව්‍ය”යි වෛද්‍යා කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය “ලෙහණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (101)

54 එසමයෙහි මිනිස්සු පසුරක් බැඳ අවිච්ඡින්න නිදහසෙහි ඔව්සියහි. බැමි සිදි ගිය කල්හි ලී දඬු විසිර ගියේ ය භික්ෂුහු ‘නොබෝකලෙකින් ගිම්මෝ දක්නාහ’යි සොර සිත් ඇත්තාහු ඒ ගොඩ දඬු ගිම්මෝ “තෙපි නො ලෙහණ”යි ඔවුන්ට වෛද්‍යා කලාහු ය ඔවුන්ට කුකුස් විය “ලෙහණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි වදාළ සේක (102)

55 එසමයෙහි එක්තරා ගොපල්ලෙක් ගහක සඵව ඵල්වා මල පහ කිරීම පිණිස ගියේ ය. එක්තරා මහණෙක් පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ එය ගත්තේ ය ඉන් පසු ඒ ගොපලී තෙමේ ඒ මහණහට “තෝ අග්‍රමණ්‍ය වෙති”යි වෛද්‍යා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. (103)

56 එසමයෙහි නදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පාදයෙහි රජක- යන්ගේ අතින් මිදුනු සඵවෙක් ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ‘ගිම්මන්ට දෙමැ’යි එය ගත්තේ ය ගිම්මෝ “තෝ අග්‍රමණ්‍යෙහි”යි ඒ මහණහට වෛද්‍යා කලාහු ය. ඔහුට කුකුස් විය “මහණ සොර සිත් තැත්තනුට ඇවැත් නො වේ”යැ යි වදාළ සේක. (104)

57 එසමයෙහි නදියක් තරණය කරණ මහණකුගේ පාදයෙහි රජක- යන්ගේ අතින් මිදුනු සඵවෙක් ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ ‘නොබෝකලෙකින් ගිම්මෝ දක්නාහ’යි සොරසිත් ඇතිගේ එය ගත්තේ ය ගිම්මෝ ඒ මහණහට තෝ අග්‍රමණ්‍ය වෙති”යි වෛද්‍යා කලාහු ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ පරිජ්ජාචාත් අවන්තෙහි”යැ යි වදාළ සේක (105)

58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිතෙල් කළයක් දැක ටික ටික වැළඳී ය ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, පරිජ්ජාචාත් නො වෙයි දුකුලා- ඇවැත් වේ”යැ යි වදාළ සේක (106)

59 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු ‘බඩු සොරකම් කරන්නමු’යි සංවිධාන කොට ගෙණ ගියාහු ය එක් නමක් බඩුව සොරකම් කෙළේ ය සෙස්සෝ “අපි පරිජ් ජාචාත් නො අවදුමහ යමෙක් එය සොරා ගත්තේ ද හෙතෙමේ ම පරිජ් ජාචාත් අවන්තේ වේ”යැ යි වෙසේ කිනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලාහු ය “ලෙහණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි වදාළ සේක (107)

60 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සංවිධාන කොට බඩු සොරා තෙණ බෙදුවාහු ය ඔවුන් විසින් බඩු බෙදනු ලබන කල්හි එක් එක් මහණක්ගේ සොටස (ඉගයෙන්) වෙළපසක් නො පිරිහිනි ඔහු “උපි පාරදුනාපේ නොවන්නමු”යි කිනු ගාගැටුනු විහන්සේට තෙල කරුණ සැළ කලාහු ය “ලෙහණෙනි, තෙපි පරිජ්ජාචාත් අවන්තනු යැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (108)

61 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාවඤ්ඤායං දුබ්බිකෙකෙ අපඤ්ඤායං තුඤ්ඤාලම්භිං ථෙය්‍යවිතෙතා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජික”න්ති (109)

62 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සාවඤ්ඤායං දුබ්බිකෙකෙ අපඤ්ඤායං මුග්ගල්ලම්භිං -පෙ- මාසල්ලම්භිං -පෙ- නිලල්ලම්භිං ථෙය්‍යවිතෙතා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජිකන්ති (110-112)

63. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤායං අකිංචනෙ චොරකා ගාචිං ගනාමා මංසං බාදිනා සෙසකං පටිසාමෙතා අගමංසු භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤානො පටිග්ගාභාපෙතා¹ පරිභුඤ්ජංසු චොරකා තෙ භික්ඛු චොදෙසුං “අස්සමණස් තුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පංසුකුලසඤ්ඤායං”ති (113)

64 තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤායං අකිංචනෙ චොරකා සුකරං ගනාමා මංසං බාදිනා සෙසකං පටිසාමෙතා අගමංසු භික්ඛු පංසුකුල-සඤ්ඤානො පටිග්ගාභාපෙතා පරිභුඤ්ජංසු චොරකා තෙ භික්ඛු චොදෙසුං “අස්සමණස් තුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පංසුකුලසඤ්ඤායං”ති (114)

65 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිණ්ණෙකිත්තං ගනාමා දුතං² නිණ්ණං පඤ්චමාසග්ගතකං ථෙය්‍යවිතෙතා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජික”න්ති (115)

66 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිණ්ණෙකිත්තං ගනාමා නිණ්ණං ලාභිනා³ පඤ්චමාසග්ගතකං ථෙය්‍යවිතෙතා අවහරි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජික”න්ති (116)

67 තෙන ඛො පන සමයෙන අගනතුකා භික්ඛු සඤ්ඤායං අමිං භාජා-පෙතා පරිභුඤ්ජංසු අවාසිකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු චොදෙසුං “අස්සමණස් තුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි නගවතො එතඤ්ඤං අරොචෙසුං -පෙ- “ඤ්ඤානො තුමො භික්ඛුවෙ”ති “පරිභොගස්ථා⁴ මෙයං නගවා”ති “අනාපනති භික්ඛුවෙ පරිභොගස්ථායං”ති (117)

68 තෙන ඛො පන සමයෙන අගනතුකා භික්ඛු සඤ්ඤායං ජල්ලිං -පෙ- සඤ්ඤායං ලම්භිං -පෙ- සඤ්ඤායං පනතං -පෙ- සඤ්ඤායං තාලපකකං -පෙ- සඤ්ඤායං උච්ඡං -පෙ- සඤ්ඤායං නිමිඛරුසකං භාජාපෙතා පරිභුඤ්ජංසු අවාසිකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු චොදෙසුං “අස්සමණස් තුමො”ති තෙසං කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පරිභොගස්ථායං”ති (118-123)

69 තෙන ඛො පන සමයෙන අමිපාලකා භික්ඛුතං අමිපාලං දෙනති භික්ඛු ‘ගොපෙතාං ඉමෙ ඉස්සරා, නසිමෙ දුභා’න්ති කුක්කුළුවායනතා න පනිගණහන්ති නගවතො එතඤ්ඤං අරොචෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ ගොපකස්ස දුතෙ”ති (124)

1 පටිග්ගාභාපෙතා, 2 දුතං, මජ්ඣං 3 ලාභිනා, සි මු 4 පරිභොගස්ථායං, මජ්ඣං, සක

61 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර දුර්භික්ඛයෙක දී වෙළෙන්දකුගේ සහල් මිටක් සොරසිතැතියේ ගත්තේ ය. ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (109)

62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර දුර්භික්ඛයෙක දී වෙළෙන්දකුට අයත් මුං මිටක් මැ මිටක් . තල මිටක් සොර සිතැතියේ හැර ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය. “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළ සේක (110-112)

63 එසමයෙහි සැවැත්නුවර අඤ්චනයෙහි සොරැ ගවදෙනක මරා මස් කෑ සෙස්ස සහවා තබා ගියාහු ය. භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ පිළිගන්වා ගෙණ එය වැලඳූහ සොරැ ඒ භික්ෂුන්ට “තෙපි අශ්‍රමණයව්හ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක. (113)

64 එසමයෙහි සැවැත්නුවර අඤ්චනයෙහි සොරැ උරකු මරා මස් කෑ සෙස්ස සහවා තබා ගියාහු ය භික්ෂුහු පාංශුකුල සංඥ ඇත්තෝ පිළිගන්වා ගෙණ එය වැලඳූ හ සොරැ මහණුන්ට “තෙපි නො මහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පාංශුකුල සංඥ ඇත්තනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක (114.)

65. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තණකොතකට ගොස් සිද ලන ලද පස් මස්සක් අගනා තණ සොරසිතැතියේ හැර ගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත් අවන්තෙහි යැ”යි වදාළසේක (115)

66 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තණකොතකට ගොස් සොරසිත් ඇත්තේ පස් මස්සක් අගනා තණ කපා පැහැර ගත්තේය ඒ මහණහට කුකුළු විය “මහණ, තෝ පරිජිතැවැත්. අවන්තෙහි යැ”යි වදාළසේක (116)

67 එසමයෙහි ආගන්තුක භික්ෂුහු සහසතු අඹ බෙදවා ගෙණ වැලඳූහ ආවාසික භික්ෂුහු ඔවුනට “තෙපි නොමහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ ප්‍රවන සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි කෙබඳු සිත් ඇති වුහු ද?”යි අසා වදාළසේක. ‘භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස, අපි පරිභොග කාමැත්තමෝ වුමු’යි ඔහු කීහ “මහණෙනි, පරිභොග කිරීම පිණිස ඇවැත් නො වේ” යැයි වදාළසේක. (117)

68 එසමයෙහි ආගන්තුක භික්ෂුහු සහසතු අඹ සහසතු දෙල් සහසතු පතා (කොස්) සහසතු තල්පල සහසතු උක් සහසතු තිඹිරි බෙදවා වැලඳූහ ආවාසික භික්ෂුහු ඔවුනට “තෙපි නොමහණහ”යි වෛදනා කළාහු ය ඔවුනට කුකුළු විය “මහණෙනි, පරිභොග පිණිස ඇවැත් නො වේ”යැයි වදාළසේක (118-123)

69 එසමයෙහි අඹපල්ලෝ භික්ෂුන්ට අඹ පල දෙත් භික්ෂුහු “මොහු අඹ රැක ගැන්මෙහි ඉසුරෝ වෙත් මොහු අනුන්ට දෙන්නට ඉසුරෝ නො වෙත්”යැ”යි කුකුළු කරන්නාහු නො පිළිගණිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහු ය “මහණෙනි ආරක්ෂකයා දුන් දෑ පිළිගැන්මෙහි ඇවැත් නොවේ”යැ යි වදාළසේක (124)

70 තෙන බො පන සමයෙන ජම්බුපාලකා -පෙ- ලුබ්ඵපාලකා -පෙ- පනසපාලකා -පෙ- තාලපකකපාලකා -පෙ- උවුජ්ජපාලකා -පෙ- තිමා- රුසකපාලකා භික්ඛුනං තිමිරුසකෙ දෙනති භික්ඛු “ගොපෙතුං ඉමෙ ඉස්සරු, නසිමෙ දුතු”නති කුකකුච්චායනා, න පතිගණ්හනා භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවෙ ගොපකස්ස දුතෙ”ති (125-130)

71 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤාස්ස දුරාං තාවකාලිකං හරිතා අතතතො විහාරස්ස කුඛ්ඛං උපජාමෙහසි භික්ඛු නං භික්ඛුං වොදෙසුං “අස්සමණෝ‘සි ච”නති තස්ස කුකකුච්චං අහොසි භගවතො එතමන් ආරොවෙසි -පෙ- ‘කිඤ්චිතො චං භික්ඛු’ති ‘තාවකාලිකො අහං භගවා’ති, “අනාපනති භික්ඛු තාවකාලිකෙ”ති (131)

72 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤාස්ස උදකං ථෙය්‍යවිතො අවහරි -පෙ- සඛ්ඤාස්ස මනතිකං ථෙය්‍යවිතො අවහරි -පෙ- සඛ්ඤාස්ස පුඤ්ඤතිතං තිණං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (132-134)

73 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤාස්ස පුඤ්ඤතිතං තිණං ථෙය්‍යවිතො කුපෙසි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති දුකකටස්ස”ති (135)

74 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤාස්ස මඤ්චං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (136)

75 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සඛ්ඤාස්ස පිඨං -පෙ- සඛ්ඤාස්ස භිසිං -පෙ- සඛ්ඤාස්ස බිමොහනං -පෙ- සඛ්ඤාස්ස කචාටං -පෙ- සඛ්ඤාස්ස අලොකසන්ධිං -පෙ- සඛ්ඤාස්ස ගොපානසිං ථෙය්‍යවිතො අවහරි තස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපනො පාරාජික”නති (137-142)

76 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස උපාසකස්ස විහාර- පරිභොගං සෙනාසනං අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤානති අථ බො සො උපාසකො උප්ඤායති බියති විපාවෙති “කථං හි නාම හදනො අඤ්ඤාත පරිභොගං අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤාස්සනති”ති භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “න භික්ඛවෙ අඤ්ඤාත පරිභොගො අඤ්ඤාත පරිභුඤ්ඤාතබ්බො, යො පරිභුඤ්ඤාස්ස අපනති දුකකටස්ස”ති (143)

77 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු උපොසථගමපි සනතිසප්පමපි හරිතුං කුකකුච්චායනා ජලායං නිසිදනති ගනනාති‘පි විවරාති පි පංසුකිතාති භොනති භගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ තාවකාලිකං හරිතු”නති (144)

70 එසමයෙහි දමපල්ලෝ දෙල් රක්තෝ කොස් රක්තෝ . තල්පල රක්තෝ, උක් රක්තෝ තිඹිරි රක්තෝ භික්ෂුන්ට තිඹිරි දෙත්. භික්ෂුහු 'මොහු රක්තට ඉසුරෝ වෙති මොහු දෙත්තට ඉසුරෝ නොවෙති'යි කුකුස් කරමින් නො පිළිගනිත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පුවත සැලකළාහු ය "මහණෙනි, රක්තහුගේ දානය පිළිගැනීමෙහි ඇවැත් නො වේ" යැයි වදාළසේක (125-130)

71 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු දෑව තාවකාලික වසයෙන් ගෙණ ගොස් තදාගේ විහාරයේ බිත්තියට රුකුල් වසයෙන් යෙදී ය. භික්ෂුහු ඒ මහණහට වෛද්‍යා කළාහු ය "තෝ අසුමණ වෙති" යයි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දුන් වි ය "මහණ තෝ කෙබඳු සිතැති වෙති ද?" 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තව්කාලී සිත් ඇත්තෙමි' "මහණෙනි, තව්කාලීයෙහි ඇවැත් නො වේ." (131)

72 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ජලය සොර සිත් ඇත්තේ හැර ගත්තේ ය සභසතු මැටි සොර සිත් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය සභසතු ගොඩගසා තුබූ තණ සොර සිත් ඇත්තේ හැරගත්තේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය. (132-134)

73. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ගොඩ ගැසූ තණකොළ සොරසිතින් දෑවී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය "මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ දුකුලාඥාවැත් වේ" (135)

74. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු ඇදක් සොරසිත් ඇතිසේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය" (136)

75. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සභසතු පුටුවක් සභසතු බිත්තියක් සභසතු කොට්ටියක් සභසතු කවුළුවක් සභසතු කවුළුවක් සභසතු ගොතැස්සක් සොරසිත් ඇතිසේ හැර ගත්තේ ය ඔහුට කුකුස් විය "මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය" (137-142)

76 එසමයෙහි භික්ෂුහු එක්තරා උවසුවකුගේ විහාරපරිභොග වූ සෙනසුනක් අත් තැනක පරිභොග කරන්. ඉන්පසු ඒ උවසු තෙමේ අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, තුගුණ පහුරුවයි: 'කෙසේ නම් පින්වත්හු අත්තැනක පරිභොග කළයුතු දෙයක් අත්තැනක පරිභොග කෙරෙද් දෑ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළාහු ය "මහණෙනි අත් තැනක පරිභොග කළයුතු දෙය අත් තැනක දී පරිභොග නො කළ යුතු යි යමෙක් පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවැත් වේ" (143)

77 එසමයෙහි භික්ෂුහු පොහොයගෙට ද හිඳිනාකඩ පවා හැරගෙන යන්නට කුකුස් උපදවන්නාහු බිම හිඳ ගනිත් සිරුරු ද සිවුරු ද පස් වැකුණාහු වෙත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාහු ය "මහණෙනි තව්කාලීව ගෙණ යන්නට අනු දනිමි" (144)

78 තෙන බො පන සමයෙන මමසායං පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසිකා¹ භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ගතවා “අයං ඉච්ඡති තෙකටුලයාගං පානු”න්ති පවාපෙනා හරිති අනන්තා පරිභුඤ්ඤා සා ජාතිති තං වොදෙසි “අයං මණ්ඩිසි ති”න්ති තස්සා කුක්කුළුවං අහොසි අථ බො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමන්තං ආරොවෙසි භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමන්තං ආරොවෙසුං භික්ඛු හගවතො එතමන්තං ආරොවෙසුං “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්ස, අපනති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්සා”ති (145)

79 තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසිකා භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ගතවා “අයං ඉච්ඡති මට්ටගොලකං බාදිතු”න්ති පවාපෙනා හරිති අනන්තා පරිභුඤ්ඤා සා ජාතිති තං වොදෙසි “අයං මණ්ඩිසි ති”න්ති තස්සා කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්ස, අපනති සමපජානමුසාවාදෙ පාවිතතියස්සා”ති (146)

80 තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං ආයස්මතො අපඤ්ඤාස්ස උපට්ඨාකස්ස ගහපතීනො අථ දුරකා හොන්ති පුතො ව භාගිනෙයො ව අථ බො සො ගහපති ආයස්මන්තං අප්පකං එතදවොච “ඉමං භනෙත ඔකාසං යො ඉමෙසං දවින්නං දුරකානං සඤ්ඤා හොති පසන්නො තස්ස ආවිකෙය්‍යාසිති² තෙන බො පන සමයෙන තස්ස ගහපතීනො භාගිනෙයො සඤ්ඤා හොති පසන්නො අථ බො ආයස්මා අප්පකො තං ඔකාසං තස්ස දුරකස්ස ආවිකා සො තෙන සාපතෙය්‍යෙන කුට්ටබ්බකුට්ටබ්බපෙසි, දුතඤ්ඤා පට්ඨපෙසි අථ බො තස්ස ගහපතීනො පුතො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “කො භු බො භනෙත ආනන්ද පිතුතො දයපෙජා පුතො ව භාගිනෙයො වා”ති “පුතො බො ආවුසො පිතුතො දයපෙජා”ති අයං “අයො අප්පකො අමහාකං සාපතෙය්‍යං අමහාකං මෙථුකස්ස ආවිකා”ති “අයං මණ්ඩො ආවුසො ආයස්මා අප්පකො”ති අථ බො අප්පකො අයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “දෙති මෙ ආවුසො ආනන්ද විනිවිජ්ජ”න්ති තෙන බො පන සමයෙන අයස්මා උපාලි ආයස්මතො අප්පකස්ස පකෙඛා හොති අථ බො ආයස්මා උපාලි ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “යො භු බො ආවුසො ආනන්ද සාමිකෙන ‘ඉමං ඔකාසං ඉස්සන්තාමස්ස ආවිකා’ති³ වුතො තස්ස ආවිකාති” කිං සො ආපජ්ජති”ති “න භනෙත කිඤ්ඤා ආපජ්ජති, අනාමසො දුක්ඛට්ඨතමපි”ති “අයං ආවුසො ආයස්මා අප්පකො සාමිකෙන ‘ඉමං ඔකාසං ඉස්සන්තාමස්ස ආවිකා’ති වුතො තස්ස ආවිකාති⁴ අනාපනති ආවුසො පායස්මතො අප්පකස්සා”ති (147)

1 අනෙතවාසිකී ලෙස. 2 ආවිකෙය්‍යාසි සංකාලමයාසි ස. 3 ආවිකාසිති ස.

4 ආවිකා, පිඬු

78 එසමයෙහි වමසාවෙහි පුලලනඤ්ඤා නම් මෙහෙණගේ අතුවැසි මෙහෙණක් පුලලනඤ්ඤා මෙහෙණගේ පසදකුලයට ගොස් “ආයතීනොමෝ නිකුළු කාද¹ පාතය කරන්නට කැමති” ය යි පිසවා ගෙන්වා ගෙණ නොමෝ පාතය කළා ය. ඔ මොමෝ එය දෑන ගෙණ ඇයට “නී මෙහෙණක් නො වෙයි” යි වොදනා කළා ය ඇයට කුකුස් විය ඉන්පසු ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට මෙය සැළ කළා ය. මෙහෙණහු මහණන්ට මෙය සැළ කළාහු ය මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපුවත සැළ කළාහු ය “මහණෙනි, පරිජි ඇවැත් නො වේ දෑන දෑන මුසවා කීමෙහි පවිති ඇවැත් වේ.” (145)

79 එසමයෙහි රජගහ නුවර පුලලනඤ්ඤා නම් මෙහෙණගේ අතුවැසි මෙහෙණක් පුලලනඤ්ඤා මෙහෙණගේ පසද කුලයට පැමිණ “ආයතීනොමෝ අතිරස කැවුම් වළඳන්නට කැමැත්තී” ය යි අතිරස කැවුම් පිසවා ගෙන්වා ගෙණ නොමෝ වැළඳුවා ය ඔ මේ කරුණ දෑන ගෙණ තෙල මෙහෙණට ‘නෝ නොමෙහෙණක් වෙයි’ යි වොදනා කළා ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය “මහණෙනි” පරිජි ඇවැත් නො වේ. දෑන දෑන මුසවා කීමෙහි පවිති ඇවැත් වේ.” (146)

80 එසමයෙහි විසල් පුරයෙහි ආයුෂමත් අජ්ජක මහණහුගේ උපසංඝා-යක ගෘහපතිහුගේ පුත්‍රයා ද බැනා දෑ යි දරුවෝ දෙදෙනෙක් වෙති ඉක්බිති ඒ ගෘහාවි තෙමේ ආයුෂමත් අජ්ජක තෙරුන්ට මෙය කිය “වහන්ස, මේ දරුවන් දෙදෙනා අතුරෙන් යමෙක් සැදුහැකි වේ ද, සත්තෙහි පැහැදුනෙක් වේ ද, ඔහුට මේ ස්ථානය (ධනය) කියනු මැනවැ” යි එසමයෙහි ඒ ගෘහාවි-යාගේ බැනා සැදුහැ ඇත්තෙක් ද පැහැදුනෙක් ද වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ ඒ ස්ථානය ඒ දරුවාට කියේ ය හෙ තෙමේ ඒ ධනයෙන් ගෙදළු (ගිහි ජීවිතය) ඇරඹී ය දන් වැට ද නැබී ය ඉක්බිති ඒ ගෘහාවියාගේ පුත් තෙමේ ආයුෂමත් ආනන්ද සඨවිරයන් වහන්සේට මෙය දන්වී ය “වහන්ස, ආනන්ද සඨවිරයෙනි, කවරෙක් පියසතු ධනයට හිමියා වේ ද ‘පුත්‍රයා ද නැතහොත් බැනා ද?’” යි “ඇවත පුත් තෙමේ පියසතු ධනයට හිමියා වෙයි” කී ය “වහන්ස, මේ අජ්ජක හිමි තෙමේ අපසතු ධනය අපගේ නැ හුහුරුබඩු පැවරී ය ඇවැත්තී, ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ නො මහණෙකි” යි ඉක්බිති අජ්ජක තෙමේ ආයුෂමත් ආනන්ද සඨවිරයන් වහන්සේට මෙය කී ය. “ඇවැත් ආනන්ද සඨවිරයෙනි, මට විනිශ්චයක් දෙනු මැනවැ” යි එසමයෙහි ආයුෂමත් උපාලි සඨවිර තෙමේ ආයුෂමත් අජ්ජකහට පක්ෂපාතී වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපාලි සඨවිර තෙමේ ආයුෂමත් ආනන්ද සඨවිරයන්ට මෙය කී ය. “ඇවැත් ආනන්ද සඨවිරය, යමෙක් වතාහි හිමියා විසින් ‘මේ ස්ථානය මෙනම් ඇත්තහුට කියව’ යි කියන ලද්දේ ඔහුට කියා නම් හෙතෙමේ කිනම් ඇවතකට පැමිණේ ද?” “වහන්ස, කිසියම් ඇවතකට නො පැමිණෙයි යටත් පිරිසෙයින් දුකුළාවක් පමණකට ද නො පැමිණේ” යි “ඇවැත්තී, මේ ආයුෂමත් අජ්ජක තෙමේ හිමියා විසින් මේ ස්ථානය මෙනම් ඇත්තහුට කියව’ යි කියන ලද්දේ ඔහුට කී ය ඇවැත්තී, ආයුෂමත් අජ්ජක හට ඇවැත් නො වේ ” (147)

1 තල-සහල්-මුං හෝ, තල-සහල්-මැ හෝ, තල-සහල්-කොල්ලු හෝ, තල-සහල් දෙක යම්කිසි අපරත්ත ධාන්‍යයක් සමග මිශ්‍රකොට ගන්නා ලද්ද සතරෙක් කොටසක් දිය මුහු කිරියෙහි බහා පියගත් ඕතෙල් මි සතුරු ආදිය ගෙදු කාදයි. -(සමනක පාසාදිකා)

81 තෙන බො පන සමයෙන ඔරාණ්ණසීයං පායසවතො පිලිඤ්චවජ්ජසා උපට්ඨාකකුලං වොරෙති උපඥතං භොති. ඥො ච දරකා නිතා භොනති. උථ බො පායසමා පිලිඤ්චවෙජ්ජා තෙ දරකෙ ඉද්ධියා ආතෙඤා පාසාදෙ ඤපෙසි මනුසා තෙ දරකෙ පසසිඤා “අයාසායං පිලිඤ්චවජ්ජසා ඉද්ධානුභාවො”ති ආයසමනෙත පිලිඤ්චවෙජ්ජ අභිපසාදිදංසු භික්ඛු උප්ඝායනති බ්බනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම ආයසමා පිලිඤ්චවෙජ්ජා වොරෙති නිතෙ දරකෙ ආතෙසාහි”ති භගවතො එතමිදං ආරොවෙසුං -පෙ- “උතාපතති භික්ඛවෙ ඉද්ධිමතො¹ ඉද්ධිවිසයෙති (146)

82 තෙන බො පන සමයෙන ඥො භික්ඛු සභායකා භොනති පණ්ණාසො ච කපිලො ච එකො ගාමකෙ විහරති එකො ඝොෂොමිඤ්ඤං උථ බො තසා භික්ඛුතො ගාමකා කොසමිඤ්ඤං ගවජ්ජනාසා අනතරා මගෙත තදිං තරනතසා සුකරිකාතං හත්තො මුත්තා චේදදිට්ඨි පාදෙ ලග්ගා භොති සො භික්ඛු “සාමිකාතං දසසාමි”ති අග්ගභෙසි සාමිකා තං භික්ඛුං වොදෙසුං “අසාමණෝ‘සි ඤා”නති තං උතතිණ්ණං අඤ්ඤාදරා² ගොපාලිකා පසසිඤා එතදවොච “එහි භතෙන මෙථුනං ධම්මං පතිසෙව්වා”ති සො ‘පකතියාපභං අසාමණෝ‘ති’ තසා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙව්වා කොසමිඤ්ඤං ගතඤා භික්ඛුතං එතමිදං ආරොවෙසි. භික්ඛු භගවතො එතමිදං ආරොවෙසුං අනාපතති භික්ඛවෙ අදින්නාදුතෙ පාරුජකසා, පාපතති මෙථුනධම්මසමායොගෙ පාරුජකසා”ති (149)

83. තෙන බො පන සමයෙන ඝාගිලායං ආයසමතො දළභිකාසා සද්ධි- විහාරිකො භික්ඛු අනභිරතියා පිළිතො අපණ්ණිකසා වෙඨනං අවහරිඤා ආයසමනතං දළභිකං එතදවොච “අසාමණෝ අභං භතෙන විබ්භමිසාමි”ති “කිං තසා ආවුසො කත”නති? සො තමිදං ආරොවෙසි අභරාපෙඤා අභසාපෙසි තං අභසාපෙනෙත ත පඤ්චමාසකො අග්ගි³ “අනාපතති පාවුසො පාරුජකසා”ති ධම්මකථං අකාසි සො භික්ඛු අභිරමිති⁴ (150)

දුතියපාරුජකං සමන්තං.

1 ඉද්ධිමතසා චෙත්සා ඉද්ධිමතා සා 2 උතා. චෙත්සා 3 අසාමණෝසමිති සිමු 4 අග්ගාපෙනතං ත පඤ්චමාසකෙ අභ්ගපතති චෙත්සා 5 අභිරමිතිති චෙත්සා

81 එසමයෙහි බරණැස්නුවර ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන්ගේ උපසංඝායකකුලය සොරුන් විසින් පෙළුනලද්දේ වෙයි. දරුවන් දෙදෙන ද පාහැර ගෙන යන ලද්දහු වෙත්. ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ දරුවන් සාද්ධියෙන් ගෙනවුත් පහයෙහි තැබී ය. මිනිස්සු ඒ දරුවන් දැක මෙය පිළිඤ්චවත් ආයුෂමත්ගේ සාද්ධානුභාව යයි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් කෙරෙහි ඉතා පාහැදුනාහු ය. භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, හුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් පිළිඤ්චවත්තෙමේ සොරුන් විසින් ගෙන යනලද දරුවන් ගෙන ආයේ දැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි, සාද්ධිමත්හුගේ සාද්ධි විෂයෙහි ඇවැත් නො වේ” (148)

82 එසමයෙහි පණ්ඩුකය කපිලය හි යහළු භික්ෂූහු දෙනමක් වෙන් එක් නමක් ගවසා වෙසෙයි එක් නමක් කොසඹැනුවර වෙසෙයි ඉක්බිති ගමින් කොසඹැනුවරට යද්දී අතර මග නදියක් තරණය කරන්නා වූ ඒ මහණහුගේ පාදයෙහි හුරුවැද්දන්ගේ අතින් ගිළිහුනු මුරුණු තෙල් වැටිය ලැගුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ “හිමියන්ට දෙන්නෙමැ”යි එය හැර ගත්තේ ය හිමියෝ ඒ මහණහට “තෝ අශ්‍රමණ වෙහි”යි වෛද්‍යා කළාහුය එතරවූ ඒ මහණ දැක එක් ගෙවිලියක් මෙසේ කීවය “වහන්ස, එකු වැතැවි මෙවුන්දම් සේවනය කරන්නැ”යි හෙතෙමේ “මම පියොවිනිදු අශ්‍රමණයෙමි”යි ඇය හා මෙවුන්දම් සේවනය කොට කොසඹැනුවරට ගොස් භික්ෂූන්ට තෙල පවත් සැල කෙළේය භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළාහුය “මහණෙනි, අභිනාදනින් පරිජි ඇවැත් නොවේ මෙවුන්දම් සෙවීමෙන් පරිජි ඇවැත් වේ”. (149)

83 එසමයෙහි සහල්පුර ආයුෂමත් දළකිකගේ සද්ධිවිහාරික මහණෙක් අතභීරතියෙන් පෙළුනේ වෙළෙන්දකුගේ හිස් වෙළුමක් සොරා ගෙන ආයුෂමත් වූ දළකික තෙරුන්ට මෙය කීය “වහන්ස, මම අශ්‍රමණ වෙමි උපැවිදි වන්නෙමි”යි “ඇවැත්නි තා විසින් කුමක් කරණ ලදද?” හෙතෙමේ එකරුණ කීය. එය ගෙන්වා අගය (මිල නියම) කරවිය අගය කරවන කල්හි මසුපසක් නො අගනේ විය “ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැත් නො වේය”යි දහැමි කථාවක් කෙළේය. ඒ මහණ තෙමේ සස්තනි සිත් ඇලවිය (150)

දෙවන පරිච්ඡය නිමි.

2. 3.

නිත්‍යපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුට්ඨාරසාලායං තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛූතං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති, ආදිසා ආදිසා අසුභසමාපත්තියා වණණං භාසති

2 අථ ඛො භගවා භික්ඛූ ආමනොසි. “ඉට්ඨාමහං භික්ඛවෙ අභිමාසං පතිසලලිසිතුං, නමහි කෙනචි උපසඛිකමිතබ්බො අඤ්ඤා ඵකෙන පිණ්ඩපාත නීභාරකෙනා”ති “එවං භනෙත”ති ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො පටිසුඤ්ඤා¹ නාසුඤ්ඤා කොචි භගවතං උපසඛිකමති අඤ්ඤා ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන

3 භික්ඛූ “භගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති, ආදිසා ආදිසා අසුභසමාපත්තියා වණණං භාසති”ති තෙ අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනාසුයොගමනුසුතතා විහරන්ති

4 තෙ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුච්ඡන්ති. සෙය්‍යථාපි නාම ඉපචි වා පුරිසො වා දහරෙ යුවා මණ්ඩනකජාතිකො සිසං නභාතො අභිකුණ්ඨපෙන වා කුභකුරකුණ්ඨපෙන වා මනුස්සකුණ්ඨපෙන වා කණ්ඨ ආසනෙන අට්ඨියෙය්‍ය හරායෙය්‍ය ජගුච්ඡෙය්‍ය ඵවමෙව තෙ භික්ඛූ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුච්ඡන්ති අත්තනාපි අත්තනං ජිවිතා වොරෙපෙනති, අඤ්ඤාමඤ්ඤාමපි ජිවිතා වොරෙපෙනති මිගලණ්ඩිකමපි සමණකුත්තකං උපසඛිකමන්ති ඵවං වදෙන්නි - “සාධු තො ආට්ඨසො ජිවිතා වොරෙපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති

5 අථ ඛො මිගලණ්ඩිකො සමණකුත්තකො පත්තච්චරෙහි භට්ඨො සමබහුලෙ භික්ඛූ ජිවිතා වොරෙපෙති ලොභිතකං අසිං ආදාය යෙන මහාමුද්ද නදී, තෙනුපසඛිකමි අථ ඛො මිගලණ්ඩිකස්ස සමණකුත්තකස්ස ලොභිතකං අසිං² බොවන්තස්ස අනුදෙව කුභකුච්චං අනු විපට්ඨසාරෙ “අලාභා වත මෙ, න වත මෙ ලාභා ජුලලභං වත මෙ, න වත මෙ සුලලභං. බහුං වත මයං අපුඤ්ඤං පසුතං යො’හං භික්ඛූ සිලවතො කලාණ්ඩමෙව ජිවිතා වොරොපෙසි”න්ති

6 අථ ඛො අඤ්ඤාකර මාරකාසිකා දෙවතා අභිජ්ජමානෙ උදකෙ ආගන්ති මිගලණ්ඩිකං සමණකුත්තකං ඵතදවොච “සාධු සාධු සප්පරිස, ලාභා තෙ සප්පරිස, සුලලභං තෙ සප්පරිස, බහුං තයා සප්පරිස, පුඤ්ඤං පසුතං, යං භිං අතිණ්ණ නාරෙසි”ති

1 පටිසුඤ්ඤාමජසං. 2 කං අසිං මජසං.

2. 3.

තෘතීය පාරාජිකය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙරෙහි කුට්ඨාශාරසාලාවෙහි වෙසෙන සේක එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තන් අයුරින් භික්ෂූන්ට අසුභය පිළිබඳ කථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර වදාරණ සේක අසුභභාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභසමාපත්තියෙහි අනුසස් වදාරණ සේක

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, මම අබ්බසක් හුදකලාව වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවකු විසින් නොඑළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි “වහන්ස, එසේ ය”යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී මෙහි පිණ්ඩපාතය ගෙණෙන එක් මහණකු හැර කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි

3 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තන් අයුරින් අසුභකථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර කියන සේක අසුභභාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභසමාපත්තියෙහි අනුසස් වදාරණ සේක”යි ඒ භික්ෂූහු නොයෙක් අයුරින් මුසු වූ අසුභභාවතාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙත්.

4. යම්සේ සැරසීම පියවි කොට ඇති හිස නැවැටූ තරුණ වූ යොවුනෙහි සිටියා වූ සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු සප්පියාණපයකින් හෝ බලුකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පෙළෙන්නේ ද, ලජ්ජාවන්තේ ද, පිළිකුල් කරන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ භික්ෂූහු සියකසින් පෙළෙන්නාහු ලජ්ජාවන්තාහු, පිළිකුල් කරන්නාහු තුමු තමන් ම ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් ඔවුනොවුන් ද ජීවිතයෙන් තොරකර ගණින් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩකයා වෙත ද එළඹ මෙසේ කියත් “ඇවත, අප ජීවිතයෙන් තොර කරණු මැනව මේ පා සිවුරු තට වන්නේය”යි.

5 ඉක්බිති මහණ වෙස් ගත් මිගලණ්ඩක නෙමේ පා සිවුරුවලින් පෝෂිත වූයේ බොහෝ භික්ෂූන් දිවියෙන් තොරකොට ලේ වැකුනු කඩුව ගෙණ ඔහුමුදු නදිය වෙත පැමිණියේ ය ඉක්බිති ලේ වැකුණු කඩුව දෝනා මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩකයාට කුකුත් වූයේ ම ය විපිළිසරවූයේ ම ය “එකාන්තයෙන් මට ආලාභයහ එකාන්තයෙන් මට ලාභයෝ නො වෙති මාලත් මිනිසන් බව ද නපුරු ය මනාසේ ලද්දක් ද නො වෙයි යම් බඳු වූ මම සිල්වන් වූ කලණදම් ඇති භික්ෂූන් දිවියෙන් තොර කෙළෙමි ද, ඒ මා විසින් ඒකාන්තයෙන් බොහෝ අකුසල් රැස්කරණ ලද්දේය”යි

6 ඉක්බිති එක්තරා මාරපාක්ෂික දෙවියෙක් නොබිඳෙන දියෙහි (සාද්ධියෙන්) අවුත් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩකයාට මෙය කීය: “සත්පුරුෂය, ඉතා මැනවි සත්පුරුෂය, තට ලාභයහ සත්පුරුෂය, තා විසින් ලද්දේ මනා මිනිසන් බවෙක. යම් හෙයකින් තෝ සසරින් එතර හුවුත් එතර කෙළෙහි ද එහෙයින් තා විසින් බොහෝ පින් රැස් කරණ ලද්දේය”යි

7 අප්ඵ බො මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො “ලාභා කිර මෙ, සුලභං කිර මෙ, ඛත්‍රං කිර මයං පුඤ්ඤං පසුතං, අතිණේණ කිරතං තුරෙමි”ති තිණ්‍යං අසිං අදාය විහාරෙන විහාරං පරිවෙණෙන පරිවෙණං උපසඛකම්මනා ඵලං වදෙති “කො අතිණේණා කං තුරෙමි”ති තත්ථ යෙ තෙ භික්ඛු අවිතරුගා තෙසං තස්මිං සමයෙ හොතියෙව භයං හොති ජලේභිතතං හොති ලොමහංසො යෙ පන තෙ භික්ඛු විතරුගා තෙසං තස්මිං සමයෙ න හොති භයං න හොති ජලේභිතතං න හොති ලොමහංසො

8 අප්ඵ බො මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො එකමපි භික්ඛුං එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, දෝපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, තයොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, වත්තාරොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, පඤ්චොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, දසොපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, විසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, තිංසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, වත්තාරීසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, පඤ්ඤසමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, සට්ඨිමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි

9 අප්ඵ බො භගවා නස්ස අදාමාසස්ස අවචයෙන පටිසල්ලානා චුට්ඨිනො ආයසමන්තං ආනන්දං අමනෙහි “කිං භු බො ආනන්ද තනු-භුතො විය භික්ඛුසංඛෙසා”ති

10 “තථාභි පන භනෙන, භගවා භික්ඛුතං අනෙකපරියායෙන අසුභ-කථං කථෙති, අසුභාය වණ්ණං භාසති, අසුභභාවනාය වණ්ණං භාසති, ආදිස්ස ආදිස්ස අසුභසම්පන්නියා වණ්ණං භාසති තෙ ච භනෙන භික්ඛු භගවා බො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණ්ණං භාසති, අසුභ-භාවනාය වණ්ණං භාසති, ආදිස්ස ආදිස්ස අසුභසම්පන්නියා වණ්ණං භාසති”ති තෙ අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයෝගමනුසුත්තා විහරන්ති තෙ සකෙන කායෙන අට්ඨියන්ති හරායන්ති ජගුව්ඡන්ති සෙය්‍යථාපි නාම ඉත්ථි වා පුරිසො වා දහරො යුවා මණ්ඩිතකජාතිකො සීසං තභාතො අභි කුණපෙන වා කුකකුරකුණපෙන වා මනුස්සකුණපෙන වා කණේ ආසතෙන න අට්ඨියෙය්‍ය හරායෙය්‍ය ජගුව්ඡෙය්‍ය, ඵවමෙව තෙ භික්ඛු සකෙන කායෙන අට්ඨියන්තා හරායන්තා ජගුව්ඡන්තා අත්තන්තාපි අත්තන්තං ජීවිතා වොරො-පෙනති, අඤ්ඤලේඤ්ඤමපි ජීවිතා වොරොපෙනති මිගලණ්ඨිකමපි සමණ-කුත්තකං උපසඛකම්මනා ඵලං වදෙන්නි “සාධු තො ආවුසො ජීවිතා වොරො-පෙති ඉදං තෙ පත්තව්වරං භවිස්සති”ති. අප්ඵ බො භනෙන මිගලණ්ඨිකො සමණකුත්තකො පත්තව්වරෙහි භවො එකමපි භික්ඛුං එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- සට්ඨිමපි භික්ඛු එකාභෙන ජීවිතා වොරොපෙසි “සාධු භනෙන භගවා අඤ්ඤං පරියායං ආවිකඛ්භු, යථායං භික්ඛුසංඛෙසා අඤ්ඤං සණ්ඨහෙය්‍යා”ති

11 “තෙනභාතන්ද යාවතිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිස්සාය විහරන්ති, හෙ සබ්බෙ උපට්ඨාතසාලායං සන්තිපාඨෙහි”ති “ඵවං භනෙන”ති බො ආරාසමා ආනන්ද භගවතො පටිසුත්තා යාවතිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිස්සාය විහරන්ති තෙ සබ්බෙ උපට්ඨාතසාලායං සන්තිපාඨෙහි යෙන භගවා තෙනපසඛකම් උපසඛකම්මනා භගවන්තං ඵතදවොච “සන්තිපතිනො භනෙන භික්ඛුසංඛෙසා, යස්සද්දති භනෙන භගවා කාලං මඤ්ඤති”ති

7. ඉක්බිති ඔහුණවෙස් ගත් මිගලණකියා “ඔට ලාභය මා විසින් ලද්දේ මනා මිනිසන් බවෙන, මා විසින් බොහෝ පින් රැස් කරණ ලද්දේය මම වනාහි සසරින් එතර නුවුවත් එතර කෙරෙමි”යි නියුණු අසිපතක් ගෙන වෙහෙරින් වෙහෙරට ද, පිරිවෙණින් පිරිවෙණට ද එළඹ මෙසේ කියයි “කවරෙක් සසරින් එතර නුවුයේ ද? කවරකු සසරින් එතර කෙරෙමිද”යි. එහි යම් අවිතරාග භික්ෂුහු වෙත් නම් ඔවුන්ට එකල්හි බියෙක් වේ ම ය තැනි ගැණීමෙක් වෙයි ලොමුදහගැන්මෙක් වෙයි යම් ඒ විතරාග භික්ෂුහු වෙද්ද එකල්හි ඔවුන්ට බියෙක් නො වෙයි තැනිගැන්මෙක් නො වෙයි ලොමුදහ-ගැන්මෙක් නො වෙයි

8 ඉක්බිති ඔහුණවෙස් ගත් මිගලණකියා තෙමේ එකදවසකින් එක් ඔහුණකුදු දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් දෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් තෙනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සිටිනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් පස්නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් දසනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේය එකදවසකින් භික්ෂුන් විසිනමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් තිස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සතළිස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් පණස් නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය එකදවසකින් භික්ෂුන් සැට නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය

9 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අබමස ඇවැමෙන් පල-සමවතින් තැනි සිටියේක් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරුන් ඇමතු සේක “ආනන්දය, කුමක් හෙයින් භික්ෂු සංඝයා කුනිව්වෘක් මෙන් වී ද?”යි

10 වහන්ස, එසේ ම ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තත් අයුරින් භික්ෂුන්ට අසුභකථාව වදාරණ සේක අසුභයෙහි විස්තර කියන සේක. අසුභ භාවතාවෙහි ගුණ කියන සේක කරුණු දක්ව දක්වා අසුභ සමවතෙහි අනුසස් වදාරණ සේක වහන්ස, ඒ භික්ෂුහු ද “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තත් අයුරින් අසුභකථාව වදාරති අසුභයෙහි විස්තර කියති අසුභ භාවතාවෙහි ගුණ කියති කරුණු දක්ව දක්වා අසුභ සමවතෙහි අනුසස් කියති”යි ඒ භික්ෂුහු තත් අයුරින් මුසු වූ අසුභභාවතාවෙහි යෙදුනාහු වෙසෙත් . යම් සේ සැරසීම පියවි කොට ඇති ශීර්ෂතානය කළ තරුණ වූ යොවුනෙහි සිටියා වූ සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෙලෙහි ලැගුනු අභිකුණපයකින් හෝ බලිකුණකින් හෝ මිනිස් කුණකින් හෝ පිහින-වන්නේ ද, ලජ්ජාවන්නේ ද, ප්‍රගුප්පිත වන්නේ ද, එමෙන් ම ඒ භික්ෂුහු සිය කයින් පිහිත වෙමින් ලජ්ජා වෙමින් ප්‍රගුප්පිත වෙමින් කුමු ම තමන් තසා ගණින් ඔවුනොවුන් ද දිවි තොර කර ගණින් ඔහුණවෙස් ගත් මිග-ලණකියා වෙත ද පැමිණ මෙසේ කියත්. “ඇවැත්නි, අප දිවියෙන් තොර කරණු මැනවි මේ පාසිවුරු තට වන්නේය”යි ඉක්බිති ශ්‍රමණවෙෂය ගත් මිගලණකියා තෙමේ පාසිවුරු වලින් පොෂිත වූයේ එක් දවසකින් එක් භික්ෂු තමක් ද, එක් දවසකින් භික්ෂුන් සැට නමක් ද දිවියෙන් තොර කෙළේ ය “වහන්ස, යම් සේ මේ භික්ෂුසංඝතෙමේ අභිනවයෙහි පිහිටන්නේ ද භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ එබඳු වූ අතික් ක්‍රමයක් දෙසන සේක්වා”යි

11 ‘ ආනන්දය, එසේ වී නම් යම් පමණ භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උචාවත්භලෙහි රැස් කරවයි “වහන්ස, එසේය”යි ආයුෂමත් ආනන්දසථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී යම් පමණ භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙද් ද, ඒ සියල්ලන් උචාවත්භලෙහි රැස්කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ මෙය සැළ කළේ ය “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමකට කල් දන්නා සේක් ද ඒ සදහා භික්ෂුසංඝතෙමේ රැස්විය”යි

12. අප්‍රේමය භාවය යන උපට්ඨානසාලා තෙත්‍රපසමිති උපසමිති-
මිත්‍රා පඤ්ඤානෙත අසනෙ නිසිදි නිසප්ප්‍රේමය භාවය භික්‍ෂු අමනෙතසි
අයමපි බො භික්‍ෂුවෙ අනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතො
වෙව පඤ්ඤානෙ ව අසෙවනකො ව සුබො ව විහාරො උපනන්‍යපනෙත පාපකෙ
අකුසලෙ ධම්මෙම ආනසො අනන්‍යරාශිපති වූපසමෙති සෙය්‍යපාපි භික්‍ෂුවෙ
ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ උභයතං රජෝජල්ලං, තමෙතං මහා අකුසලමෙසො
ආනසො අනන්‍යරාශිපති වූපසමෙති, එවමෙව බො භික්‍ෂුවෙ අනාපානසති-
සමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතො වෙව පඤ්ඤානෙ ව අසෙවනකො ව සුබො
ව විහාරො උපනන්‍යපනෙත පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙම ආනසො අනන්‍යරා-
ශිපති වූපසමෙති

13 කපං භාවිතො ව භික්‍ෂුවෙ අනාපානසතිසමාධි කපං බහුලිකතො
සනෙතො වෙව පඤ්ඤානෙ ව අසෙවනකො ව සුබො ව විහාරො උපනන්‍යපනෙත
පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙම ආනසො අනන්‍යරාශිපති වූපසමෙති?

14 “ඉධ භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂු අරඤ්ඤානෙතො වා රුක්ඛමුලගතො වා
සුඤ්ඤාගාරගතො වා නිසිදති පලලබ්භං අභුජන්තො උජ්‍ජං කායං පඤ්ඤාය
පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා සො සතොව අසාසති, සතො පසාසති -

දීඝං වා අසාසනෙතො දීඝං අසාසාමිති පජානාති, දීඝං වා පසාසනෙතො
දීඝං පසාසාමිති පජානාති, රසං වා අසාසනෙතො රසං අසාසාමිති පජානාති,
රසං වා පසාසනෙතො රසං පසාසාමිති පජානාති, සබ්බකායපට්ඨංවෙදී
අසාසිසාමිති සික්ඛති, සබ්බකායපට්ඨංවෙදී පසාසිසාමිති සික්ඛති,
පසාමනායං කායසංඛාරං අසාසිසාමිති සික්ඛති, පසාමනායං කායසංඛාරං
පසාසිසාමිති සික්ඛති පිතිපට්ඨංවෙදී අසාසිසාමිති සික්ඛති, පිති පට්ඨංවෙදී
පසාසිසාමිති සික්ඛති, සුඛපට්ඨංවෙදී අසාසිසාමිති සික්ඛති, සුඛපට්ඨංවෙදී
පසාසිසාමිති සික්ඛති, විතනසංඛාරපට්ඨංවෙදී අසාසිසාමිති සික්ඛති
විතනසංඛාරපට්ඨංවෙදී පසාසිසාමිති සික්ඛති, පසාමනායං විතනසංඛාරං
අසාසිසාමිති සික්ඛති, පසාමනායං විතනසංඛාරං පසාසිසාමිති සික්ඛති,
විතනපට්ඨංවෙදී අසාසිසාමිති සික්ඛති, විතනපට්ඨංවෙදී පසාසිසාමිති
සික්ඛති, අභිප්පමොදයං විතනං -පෙ- සමාදානං විතනං -පෙ- විමොචයං
විතනං -පෙ- අනිච්චානුපයසි -පෙ- විරාගානුපයසි -පෙ- නිරෝධානුපයසි
-පෙ- පටිනිසංගානුපයසි අසාසිසාමිති සික්ඛති, පටිනිසංගානුපයසි
පසාසිසාමිති සික්ඛති එවං භාවිතො බො භික්‍ෂුවෙ අනාපානසතිසමාධි
එවං බහුලිකතො සනෙතො වෙව පඤ්ඤානෙ ව අසෙවනකො ව සුබො ව
විහාරො උපනන්‍යපනෙත පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙම ආනසො අනන්‍යරාශි-
පති වූපසමෙති”ති

12. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උවැටන්හල වෙත එළඹ පැණවූ අසුන්හි වැඩහිඳ හිඤ්ඤාත් ඇළතු සේක: “මහණෙනි මේ ආනාපානසති සමාධිය වඩනලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ සාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඤාණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි යම් සේ හිමිභානයේ පාසුළු මස අහසට නැගුනු දූවිලි නො කල් මහ වැස්සක් ඤාණයකින් ම අතුරුදන් කෙරේ ද, එසේ ම මහණෙනි ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරණ ලද්දේ ශාන්ත ද, ප්‍රණීත ද, පියවින් මිහිරි ද, සුව විහරණ ඇත්තේ ද වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඤාණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි.

13. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ ශාන්ත වේ ද ප්‍රණීත වේ ද පියවින් මිහිරි වේ ද සාප විහරණ ඇත්තක් වේ ද, උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඤාණයකින් අතුරුදන් කෙරේ ද සන්තිද්‍රව ද?

14 “මහණෙනි, මේ සත්තෙහි මහණ තෙමේ ව්‍යාපේතසුතට හිසේ හෝ රුක්මුලකට හිසේ හෝ ශුන්‍යාගාරයකට හිසේ හෝ පලක් බැඳ සිරුර කෙළින් තබා ගෙණ සිඟිය කාමටහනට යොමු කොට හිඳිති තෙතෙමේ සිහි ඇත්තේ ආශෝස කෙරෙයි සිහි ඇත්තේ ප්‍රශෝස කෙරෙයි -

ප්‍රවෘත්තිකාල වශයෙන් දීඝී කොට හෝ ආශෝස කරන්නේ දීඝී කොට ආශෝස කරමිනි දැනිනි දීඝී කොට හෝ ප්‍රශෝස කරන්නේ දීඝී කොට ප්‍රශෝස කරමිනි දැනිනි ලුහුඬු කොට හෝ ආශෝස කරන්නේ ලුහුඬු කොට ආශෝස කරමිනි දැනිනි ලුහුඬු කොට හෝ ප්‍රශෝස කරන්නේ ලුහුඬු කොට ප්‍රශෝස කරමිනි දැනිනි සියලු ආශෝසකය මොනොවට දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි සියලු ප්‍රශෝසකය මොනොවට දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්තිද්‍රවමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික කායසංසකාරය සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - ප්‍රීතිය අරමුණු විසින් මොනොවට දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ප්‍රීතිය මොනොවට දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි කායික වෛතසික සුවය දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි කායික වෛතසික සුවය දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතතසඛ්ඛාරයන් දැනිමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතතසඛ්ඛාරයන් දැනිමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි. ඔලාරික විතතසඛ්ඛාරයන් සන්තිද්‍රවමින් ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි ඔලාරික විතතසඛ්ඛාරයන් සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - විතතපටිසංවෙදී වූයේ ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි විතත පටිසංවෙදී වූයේ ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි (සමථ විපස්සනා වසයෙන්) සිත පහන් කරමින් අරමුණෙහි සිත පිහිටුවමින් නිවරණාදියෙන් සිත මුදමින් - අනිස විසින් දක්නා සුලු වූයේ (බය-අවචනා විසින්) විරුගානුපය්‍යී වූයේ. නිරොධානුපය්‍යී වූයේ (පරිව්‍යාගපක්ඛඤ්ඤා වසයෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දක්නා සුලු වූයේ ආශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි. (පරිව්‍යාග-පක්ඛඤ්ඤා වසයෙන්) කෙලෙස් දුරලීම දක්නා සුලු වූයේ ප්‍රශෝස කරන්නෙමිනි හික්මෙයි - “මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය මෙසේ වඩනා ලද්දේ, මෙසේ බහුල කරණ ලද්දේ, සාන්තවූයේ ද, පණීතවූයේ ද, පියවාව මුරුවූයේ ද, සුව විහරණ ඇත්තේ වූයේ ද, උපනුපත් ලාමක අකුසල් ඤාණයකින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රව”යි.

මේ ලකුණෙන් මෙහි සතර සතර බැහැන් කාමටහන් සොලසක් බව ද මුල් සතර සමථය, පහළ තුන්-සතර විපස්සනා යයි ද දතයුතු

15 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසඛ්ඤා සන්තිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡී. “සච්චං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛු අත්තනාපි අත්තනං ජීවිතා වොරොපෙනා. අඤ්ඤමඤ්ඤාපි ජීවිතා වොරොපෙනා මිගලණ්ඨිකමපි සමණකුත්තකං උපසඛකමිතා එවං වදෙනති¹ සාධු නො ආට්ඨසො ජීවිතා වොරොපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති. “සච්චං භගවා” “විගර්භි බුද්ධො භගවා, අනනුච්ඡේයං භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුතං අනනුලොමිකං අපපතිරූපං අස්සාමණකං අකපටියං අකරුණීයං කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු අත්තනාපි අත්තනං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤාපි ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, මිගලණ්ඨිකමපි සමණකුත්තකං උපසඛකමිතා එවං වක්ඛන්ති “සාධු නො ආට්ඨසො ජීවිතා වොරොපෙහි, ඉදං තෙ පත්තච්චරං භවිස්සති”ති තෙනං භික්ඛවෙ අපපත්තනං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ -

“යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා භොගේපෙය්‍ය, සත්ථාගාරකං වාස්ස පටිගෙසෙය්‍ය, අයමපි පාගජිකො හොති අසංඛානො”ති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං හොති

[මූලපඤ්ඤාතනි.]

1. තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො උපාසකො හිලාහො හොති. තස්ස පරිපති අභිරූපා හොති දස්සනීයා පාසාදිකා ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු තස්සා ඉන්ද්‍රියා පටිබ්බාදිතතා හොන්ති අථ ඛො ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛුතං එතදහොසි “සච්චෙ ඛො සො ආට්ඨසො උපාසකො ජීවිස්සති න මයං තං ඉන්ද්‍රියං ලභිස්සාම භන්ද මයං ආට්ඨසො තස්ස උපාසකස්ස මරණවණණං සංචණෙණමා”ති.

2. අථ ඛො ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු යෙන සො උපාසකො තෙනුපසඛකමිත්තු. උපසඛකමිතා තං උපාසකං එතදවොට්ඨං “කං ඛො‘සි උපාසක, කතකල්‍යාණො කතකුසල්‍යො කතභීරුත්තානො අකතපාපො අකතප්‍රියො අකතකිබ්බිසො කතං මයා කල්‍යාණං, අකතං මයා පාපං කිං තුඤ්ඤිතා පාපකෙන දුර්ජීවිතෙන, මනං තෙ ජීවිතා සෙය්‍යො ඉතො තං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං² උපපජ්ජිස්සාමි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චති කාමගුණෙහි සමපට්ඨො සම්බුද්ධිභූතො පරිවාරෙස්සාමි”ති

3 අථ ඛො සො උපාසකො “සච්චං ඛො අය්‍යා ආහංසු. අහං හි කතකල්‍යාණො කතකුසල්‍යො කතභීරුත්තානො, අකතපාපො අකතප්‍රියො අකතකිබ්බිසො කතං මයා කල්‍යාණං, අකතං මයා පාපං කිං මයාමිතා පාපකෙන දුර්ජීවිතෙන, මනං මෙ ජීවිතා සෙය්‍යො ඉතො අහං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සාමි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චති කාමගුණෙහි සමපට්ඨො සම්බුද්ධිභූතො පරිවාරෙස්සාමි”ති. සො අසප්පායාති වෙච භොජනාති භුඤ්ජී, අසප්පායාති ච බාදනීයාති බාදී, අසප්පායාති සායනීයාති සායී, අසප්පායාති පානාති පිච්චි. තස්ස අසප්පායාති වෙච භොජනාති භුඤ්ජීතො අසප්පායාති ච බාදනීයාති බාදතො අසප්පායාති සායනීයාති සායතො අසප්පායාති පානාති පිච්චතො ඛරො ආබාධො උපපජ්ජී. සො තෙනෙව ආබාධෙන කාලමකාසී.

1 වර්ගී ඡෙස්ස. 2 ලොකං උපපජ්ජිස්සාමි කාච්ඡ

15 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නිදනගෙහි ඒ ප්‍රත්‍යාවශෙහි බික්සහන රැස් කරවා භික්ෂූන් විවාලස්සෙක “සැබෑ ද මහණෙනි, භික්ෂූහු තුමු ද තමන් දිවියෙන් තොර කෙරෙත්, ඔවුනොවුන් ද දිවියෙන් තොර කෙරෙත් මහණවෙස් ගත් මිගලණ්ඩිකයා වෙත එළඹ ‘ඇවත, අප දිවියෙන් තොර කරණු ලැබුව, මේ පාසිවුර තට වන්නේය’යි මෙසේ කියද්ද?” “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. “මහණෙනි, ඒ භික්ෂූන්ගේ ක්‍රියාව තුසුදුස්සෙක අනුලොම තුඩුවෙක නොගැලපෙන්නෙක නොමහණකමෙක නොකැපයෙක නොකැප්පුන්නෙක. “මහණෙනි, ඒ භික්ෂූහු කෙසේ නම් තුමු තමතු දු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, ඔවුනොවුනුදු දිවියෙන් තොරකර ගන්නාහු ද, මහණ වෙස්ගත් මිගලණ්ඩිකයා වෙත එළඹ ‘ඇවැත්නි, අප දිවියෙන් තොර කරණු ලැබුව මේ පාසිවුර තට වන්නේය’යි මෙසේ කියන්නාහු ද? මහණෙනි, මේ කරුණ නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නො වෙයි මහණෙනි, මේ සික පදය මෙසේ උදෙසවු-”

“යම් මහණෙක් ‘මොහු මරම්’ දැන දැන මිනිස් සිරුරක් දිවියෙන් තොර කෙසේ ද, දිවි තොර කරණ අවියක් හෝ ඔහුට ගත හැකි සේ එළවා තබා ද, මේ මහණද පැරදුණේ සංවාසරණියයෙන් මි.”

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂූන්ට මේ සිකපදය මෙසේත් පණවන ලද්දේ වෙයි

[මුල්පැණවිමසි.]

1 එසමයෙහි එක්තරා උවසුවෙක් ගිලන් වෙයි ඔහුගේ බිරිඳ මො රු ඇත්නි, දකුම්කලු වූවා, දුටුවන් පහදවන්නී වෙයි සවග මහණහු ඇ කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇත්තාහු වෙත් එකල්හි සවග භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය “ඇවැත්නි, ඉදින් ඒ උවසු තෙමේ ජීවත්වන්නේ නම් අපි ඒ මාගම නො ලබන්නෙමු ඇවැත්නි, එබැවින් අපි ඒ උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වණමු”යි.

2 ඉක්බිති සවග මහණහු ඒ උවසු වෙත එළඹ මෙය කීහ. “උපාසකය, තෝ කළ කලණදම් ඇත්තෙහි කළ කුසල් ඇත්තෙහි කළ බිය රැකුම් ඇත්තෙහි නොකළපව් ඇත්තෙහි නොකළ රුදුකම් ඇත්තෙහි. නොකළ සැහැසි කම් ඇත්තෙහි නා විසින් යහපතක් ම කරණ ලදී. නා විසින් පව් නොකරණ ලදී තට මේ ලාමක වූ ජීවිතයෙන් කීම? තාගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් තෝ මෙලොවින් කලුරිය කළේ කාබුන් මරණින් මතු සුගතිය වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්නෙහි එහි දී දිව-පස්කම් ගුණයෙන් පිණිසගෙහි, එයින් යුතුවූයේ අභිරමණය කරන්නෙහි ය ”

3 ඉක්බිති ඒ උවසු තෙමේ “අය්‍යියෝ සැබවක් කිහු මම වතාහි කළ යහපත ඇත්තෙක් මි. කළ කුසල් ඇත්තෙක් මි කළ බිය රැකුම් ඇත්තෙක් මි නොකළ පව් ඇත්තෙක් මි. නොකළ රුදු කම් ඇත්තෙක් මි නොකළ සැහැසි කම් ඇත්තෙක් මි මා විසින් යහපත කරණලදී මා විසින් පව් නොකරණ ලදී මට මේ ලාමක දුබ ජීවිතයෙන් කීම? මගේ ජීවත් වීමට වඩා මරණය උතුම් මම මෙලොවින් කලුරිය කෙළෙමි කාබුන්, මරණින් මතු සුගතිය වූ සංගීලොකයට පැමිණෙන්නෙමි එහි දී දිව පස් කම් ගුණයෙන් පිණිස ගියෙමි එයින් යුතුවූයෙමි අභිරමණය කරන්නෙමි”යි. හෙ තෙමේ නොසැපවූ ම බොජුන් වැලඳී ය නොසැප වූ කැවිලි කැවේ ය නො සැප වූ ලේහයන් ලෙව් ය නොසැප වූ පැත් පාතය කෙළේ ය අහිත බොජුන් ම බුද්ධ, අහිත කැවිලි කන, අහිත ලේහයන් ලොවන, අහිත පැත් බොන, ඔහුට දැඩි අබාධයක් උපන. තෙතෙමේ ඒ අබාධයෙන් ම කලුරිය කෙළේ ය

4 තස්ස පජාපති උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අලජ්ජතො ඉමෙ සමණ සකාපුත්තියා දුස්සීලා මුසාවාදිතො ඉමෙ හි තාම ධම්මචාරිතො සමචාරිතො බ්‍රහ්මචාරිතො සච්චවාදිතො සීලවනෙතා කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති. තජ්ඣ ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තජ්ඣ ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. තට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤා, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා ඉමෙ මෙ සාමිකකස්ස මරණවණණං සංවණණස්ස ඉමෙති මෙ සාමිකො මාරිතො”ති

5. අඤ්ඤාපි මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති “අලජ්ජතො ඉමෙ සමණ සකාපුත්තියා දුස්සීලා මුසාවාදිතො ඉමෙහි තාම ධම්මචාරිතො සමචාරිතො බ්‍රහ්මචාරිතො සච්චවාදිතො සීලවනෙතා කල්‍යාණධම්මා පටිජා-නිස්සන්ති. තජ්ඣ ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තජ්ඣ ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. තට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, තට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං. අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤා, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා ඉමෙ උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණණස්ස ඉමෙති උපාසකො මාරිතො”ති

6 අස්සොස්ස ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපා-වෙන්ති: කථං හි තාම ජබ්බගතියා භික්ඛු උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණණස්සීත්ති”ති

7 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙස්සං. අථ ඛො භගවා එතමන්ථං නිදන්තෙ එතමන්ථං පකරණෙ භික්ඛුසඛිකං සන්තිපාතාපෙතා ජබ්බගතියෙ භික්ඛු පටිපුච්ඡන්ති. “සච්චං කිරි තුමෙහ භික්ඛවෙ උපාසකස්ස මරණ-වණණං සංවණණස්සීන්ති”ති “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “අතනුච්ඡ-වියං මොඝපුරිසා, අතනුලොමිකං අපපතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකර-ණීයං. කථං හි තාම තුමෙහ මොඝපුරිසා උපාසකස්ස මරණවණණං සංවණණස්සීත්ති තෙතං මොඝපුරිසා අපපන්නානං වා පතාදය” -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිගෙය්‍යාථ -

“යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්සවිගහහං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, සන්ධිභාරකං වාසස පටිගෙය්‍යෙය්‍ය, මරණවණණං වා සංවණණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය “අමෙහා පුට්ඨ කිං තුය්‍යතිමිනා පාපකෙන දුජ්ජිවි තෙන, මතතෙන ජීවිතා භෙය්‍යො”ති ඉති විතතමනො විතතසඛිකපෙපා අනෙකපටිසායෙන මරණවණණං වා සංවණණෙය්‍ය මරණාය වා සමාද-පෙය්‍ය, අයමපි පාරාජිකො භොති අසංවාසො”ති.

[දුතියපඤ්ඤාතති]

8 යො පනාති - යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසම්. අනෙ අධිපෙපතො භික්ඛුති

සඤ්චිච්චාති - ජාතනොතා සංජාතනොතා වෙච්ච අභිවිතරිතා විතිකකමො

1. සුලං වා ලදම්. වා සා

4 ඔහුගේ බිරිඳ අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලප්ථු ය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසාවාදීහු ය මොහු තම් ‘ධම්මාරීහු ය, සමවාරීහු ය, බ්‍රහ්මවාරීහු ය, සච්චවාදීහු ය, සීලවන්හු ය කලණ දහම් ඇත්තානුය’යි පිළිත කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණකමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත මොවුන්ගේ මහණකම නවුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම නවුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයිත් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයිත් ද, මොහු මහණකමින් පහවුවෝ ය. මොහු බමුණු කමෙන් පහවුවෝ ය මොහු මාගේ සැමියාට මරණයෙහි ගුණ වැණුහ. මොවුන් විසින් මාගේ සැමියා මරණ ලද්දේය”යි

5 අන් මිනිස්සු ද අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලප්ථු ය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසාවාදීහු ය මොහු වූ කලී ‘ධම්මවාරීහු ය, සමවාරීහු ය, බ්‍රහ්මවාරීහු ය, සච්චවාදීහු ය, සීලවන්තයෝ ය, කළ කලණ දහම් ඇත්තෝය’යි පිළිත කෙරෙති මොවුන්ට මහණකමෙක් නැත. මොවුන්ට බමුණුකමෙක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම නවුයේ ය. මොවුන්ගේ බමුණුකම නවුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොයිත් ද, මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොයිත් ද, මොහු මහණ කමින් පහ වුවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහවුවෝ ය මොහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුහ. මොවුන් විසින් උවසු තෙමේ මරණ ලද්දේ”යි

6 භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන, ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් ඒ අපිස් මහණහු වෙද් ද, ඔහු අවමන් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවත්: කෙසේ නම් සච්ච මහණහු උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුනු ද? යි

7 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල-පවන් සැළ කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නිදනයෙහි ඒ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා සච්ච මහණුන් පිළිවිසි සේක “සැබෑ ද, මහණෙනි තෙපි උවසුහට මරණයෙහි ගුණ වැණුනුද”යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවන් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක. “හිස් පුරුෂයෙහි, නුගුණ-සේක අනුලෝමී නුවුවෙක. නොගැල පෙත්තෙක නොමහණකමෙක නො කැපයෙක, නොකටයුත්තෙක. “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ නම් උවසු-හට මරණයෙහි ගුණ වැණුනු ද, “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙල කරුණ නො-පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස කෝ නො වේ” මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් දැන දැන මිනිස්සිරුර දිවියෙන් තොර කෙරේද, දිවි හරණ අවසන් උසු වෙහ ඵලවා තබන්නේ ද, මරණයෙහි ගුණ හෝ කියන්නේ ද, මරණය පිණිස උපාය උගන්වන්නේ ද, ‘ඵම්බා පුරුෂය, තාගේ ලාමක වූ මේ දෘඩජීවිතයෙන් කීම’ නාගේ ජීවන්තිමට වඩා මරණය උතුම්’යි මෙබඳු මරණ සින් ඇත්තේ මෙබඳු මරණ සංකල්පනා ඇත්තේ නොයෙක් අයුරින් මරණයෙහි ගුණ හෝ වණ ද, මරණය පිණිස උපාය උගන්වා ද, මේ මහණ තෙමේ ද පැරදුනේ වෙයි, සංවාසයට නුසුදුසු වෙයි.”

[දෙවනපැණවිමසි.]

8 යො පන යි යම්බඳු වූ යමෙක්

හිඤ්ඤ යි . (ඥපඤ්චතුඤ්ඤකම්මයෙන් උපසංපත් වූයේ ද,) මේ තෙමේ මේ කරුණෙහි හිඤ්ඤ යයි අදහස් කරණ ලදී

සංකූට්ඨව යි ප්‍රාණීයෙකැ යි දන්නේ, දිවියෙන් තොර කරමි යි දන්නේ, වඩයට සිතා, නිසාකසිත මෙහෙයවා, ව්‍යතික්‍රම (ක්‍රියාවෙහි යෙදීම) කරන්නේ ය.

මනුස්සවිග්ගහො නාම. යං මාතුකුච්ඡිසමිං පඨමං චිත්තං උප්පන්නං පඨමං විඤ්ඤාණං පාතුහුතං යාව මරණකාලා එතන්නරො එසො මනුස්සවිග්ගහො නාම

ජීවිතා චොරොපෙය්‍යාති— ජීවිතිඤ්ඤං උපච්ඡිඤ්ඤා උපරොධෙති සන්නතිං විකොපෙති.

සත්ථානරක්ඛං වාස්ස පඤ්ඤෙය්‍යාති— අසිං වා සත්තං වා භෙණ්ඩං වා ලගුලං¹ වා පාසාණං වා සත්ථං වා විසං වා රජ්ජං වා

මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණාණය්‍යාති— ජීවිතෙ ආදිතවං දසොති, මරණෙ වණ්ණං භණති

මරණාය වා සමාදූපෙය්‍යාති— සත්ථං වා අභර, විසං වා බාද, රජ්ජයා වා උබ්බන්ධා කාලං කරොතිති

අමෙතා පුරිසාති— ආලපනාතිවචනමෙතං අමෙතා පුරිසාති

කිං තුග්ගිමිතා පාපකොන දුජ්ඣිවිතොනාති— පාපකං නාම ජීවිතං. අබ්බාතං ජීවිතං උපාදය දමිද්දාතං ජීවිතං පාපකං, සධ්නාතං ජීවිතං උපාදය අධ්නාතං ජීවිතං පාපකං, දෙවාතං ජීවිතං උපාදය මනුස්සාතං ජීවිතං පාපකං. දුජ්ඣිතං නාම හත්ථච්ඡින්නාස්ස පාදච්ඡින්නාස්ස හත්ථපාදච්ඡින්නාස්ස කණ්ණච්ඡින්නාස්ස තාසච්ඡින්නාස්ස කණ්ණතාසච්ඡින්නාස්ස ඉමිතා ව පාපකෙන ඉමිතා ව දුජ්ඣිවිතෙන මතතො ජීවිතා සෙය්‍යාති

ඉති විතතමනොති— යඤ්චිතතං තං මනො, යං මනො තං විතතං

විතතසබ්බකපෙය්‍යාති— මරණසඤ්ඤා මරණචෙතනො මරණාභිප්පායො

අනෙකාපට්ඨයෙය්‍යාති— උච්චාවචෙති ආකාරෙහි

මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණාණය්‍යාති— ජීවිතෙ ආදිතවං දසොති, මරණෙ වණ්ණං භණති. 'ඉතො ත්වං කාලකතො කායස්ස භෙද පරමණා පුග්ගිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සයි තත්ථ දිබ්බෙහි පඤ්චෙති කාමගුණෙහි සම්පජ්ජිතො සම්බුද්ධො පරිවාරෙස්සාසි'ති ²

මරණාය වා සමාදූපෙය්‍යාති— සත්ථං වා අභර, විසං වා බාද, රජ්ජයා වා උබ්බන්ධා කාලං කරොති, සොබ්බෙත වා තරකෙ වා පපාතෙ වා පපතා'ති

අගමපිති— පුරිමෙ උපාදය වුච්චති

පාරාජිකො භොතිති— සෙය්‍යපාපි නාම පුජ්ජිලා දොධා භින්නා අප්පට්ඨිකා භොති, එවමෙව භික්ඛු සඤ්චිට්ඨ මනුස්සවිග්ගහං ජීවිතා චොරොපෙය්‍යා අසමණො භොති අසකාසුත්තියො තෙන වුච්චති පාරාජිකො භොතිති.

1 ලගුලං, සිංහල 2 පරිවාරෙස්සාසි සිමු.

මනුස්සවිග්ගහ නම් මවුකුසෙහි දී පළමු යම් සිතක් උපන්නේ ද, ප්‍රථම විඤ්ඤාය පහලවී ද, මරණය දක්වා මේ අතරෙහි පැවැතී මේ තෙමේ මනුස්සවිග්ගහ නම්

ජීවිතා චොරොපෙයා යි රූපාරූප ජීවිතෙත්ථිසි සිද්ධි වලක්වයි. සත්ත-
තිය වෙන් කරයි.

සත්ථිභාරාගං වාසා පටිසෙසෙයා යි කඩුවක් හෝ අඩයටියක් හෝ හෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ පහණක් හෝ සැතක් හෝ වස හෝ රැහැනක් හෝ ඔහු ලග තබන්නේ ය.

මරණවණණං වා සංවණණෙයා යි දිවියෙහි දෙස් දක්වයි මරණයෙහි ගුණ කියයි.

මරණාය වා සමාදපෙයා යි ශාත්‍රයක් හෝ ගණුව, වස හෝ අනුභව කරව, වැලකින් හෝ එල්ලී කලුරිය කරව යි උපාය ගන්වන්නේ ය

අනෙකා පුරිස යි මෙය ආමන්ත්‍රණ පදයකි

කිං තුයතිමිතා පාපකොන දුජජීවිතොන යි ලාමකජීවනය නම් ආර්යයන්ගේ ජීවිතය නිසා දිළිඳුන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය ධනවතුන් ගේ ජීවිතය නිසා ධන භිතයන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය දෙවිෂ්ණුන්ගේ ජීවිතය නිසා මිනිසුන්ගේ ජීවිතය ලාමක ය අත් සිදුහඬුගේ, පා සිදුහ ඬුගේ, අත් පා සිදුහඬුගේ, කන් සිදුහඬුගේ, නැහැය සිදුහඬුගේ, කන්තාසා සිදුහඬුගේ (දිවිය) දුජජීවිත නම්. මේ ලාමක ජීවිතයෙන්, මේ දුකඩජීවිත යෙන් ජීවත්වීමට වඩා තාගේ මරණය උතුම්

ඉතිවිතතමනො යි යමක් සිත ද, ඒ මත නම් යමක් මත ද, එය සිත නම්

විතතසබ්බකපෙපා යි මරණසංඤ්ඤා ඇත්තේ, මරණවේතනා ඇත්තේ, මරණ අදහස් ඇත්තේ ය

අනොකපටියායෙන යි නොයෙක අයුරෙන්ය.

මරණවණණං වා සංවණණෙයා යි දිවියෙහි දෙස් දක්වයි මරණ-
යෙහි ගුණ කියයි: මෙයින් තෝ කලුරිය කෙලෙහි කෘමුන් මරණින් ඔතු පුහති නම්වූ දෙව්ලොවට පැමිණෙන්නෙහි ය. එහිදී දිවපස්කම් ගුණයන් හෙන් සමාඥා වූයේ, සුභත වූයේ අභිරමනය කරන්නෙහි ය.

මරණාය වා සමාදපෙයා යි සැතක් හෝ ගණුව, වසක් හෝ කව, රැහැනකින් හෝ එල්ලී කලුරිය කරව, හෙබක හෝ නරාවලෙක හෝ ප්‍රපාතයක හෝ වැටෙව

අයමපි යි පළමු මෙවුන්දම් සෙවීමෙන් පරිජ් අවන් පුගුලා සලකාගෙන කියනු ලැබේ

පාරාජිකො භොති යි දෙබෑවූ මහගලක් යම්සේ සකි කට නො හැකිවේ ද, එපරිද්දෙන් ම මහණ තෙමේ දෑත දෑත මිනිස්සිරුර දිවියෙන් තොර කොට නොමහණෙක් වෙයි අශාකාපුත්‍රීයයෙක් වෙයි. එහෙයින් පරිජ් අවන්නේ වේ යයි කියනු ලැබේ.

අසංචායිකානි— සංචායො නාම: එකං කම්මං එකුද්දෙසො සම්පිනිකා, එසො සංචායො නාම සො තෙන සද්ධිං නන්ති තෙන ථුල්ලති අසංචායොති

[නායමානිකා]

1 සාමං අභිට්ඨාය, දුතෙන, දුතපරම්පරාය, විසකකියෙන දුතෙන, ගතපච්චාගතෙන දුතෙන, අරහො රහොසඤ්ඤී, රහො අරහොසඤ්ඤී, අරහො අරහොසඤ්ඤී, රහො රහොසඤ්ඤී, කායෙන සංවණ්ණෙනි, වාචාය සංවණ්ණෙනි, කායෙන වාචාය සංවණ්ණෙනි, දුතෙන සංවණ්ණෙනි, ලොබාය සංවණ්ණෙනි, ඕපාතං, අපසොතං, උපනිකම්පතං, හෙසප්පං, රුසුපහාරො, සද්දුපහාරො, ගඤ්ඤුපහාරො, රසුපහාරො, ථොට්ඨබ්බුපහාරො, ධම්මුපහාරො, අචිකකතා, අනුසාසනී, සංකෙතකම්මං, නිමිත්තකම්මනති.

2. ආමන්ති— සංගං ගන්ති කායෙන වා කායපට්ඨග්ගොත්ත වා නිස්සංගි-
යෙන වා

3 අභිට්ඨායානි— අභිට්ඨානිසා අණාපෙති “එවං චිජ්ඣ, එවං පහර, එවං සාතෙති”ති.

4 භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙති: “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති, අපනති දුක්ඛවස්ස සො තං මඤ්ඤාමානො තං ජිවිතා වොරොපෙති, අපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස.

5. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙති “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති, අපනති දුක්ඛවස්ස. සො තං මඤ්ඤාමානො අඤ්ඤං ජිවිතා වොරොපෙති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වධකස්ස අපනති පාරාජිකස්ස.

6. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙති “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති, අපනති දුක්ඛවස්ස සො අඤ්ඤං මඤ්ඤාමානො තං ජිවිතා වොරොපෙති, අපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස.

7. භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙති. “ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙති”ති, අපනති දුක්ඛවස්ස සො අඤ්ඤං මඤ්ඤාමානො අඤ්ඤං ජිවිතා වොරොපෙති, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වධකස්ස අපනති පාරාජිකස්ස.

8 භික්ඛු භික්ඛුං අණාපෙති “ඉන්ද්‍රියාමස්ස පාවද ඉන්ද්‍රියාමො ඉන්ද්‍රියාමස්ස පාවදතු ඉන්ද්‍රියාමො ඉන්ද්‍රියාමං ජිවිතා වොරොපෙතු”ති, අපනති දුක්ඛවස්ස සො ඉතරස්ස අරොවෙති, අපනති දුක්ඛවස්ස. වධකො පතිගණානති, මූලට්ඨස්ස අපනති ථුල්ලවිචයස්ස සො තං ජිවිතා වොරොපෙති, අපනති සබ්බෙසං පාරාජිකස්ස.

අසංවාසො යි එකට කම් කිරීමය, එකට උදෙසීමය, සම වූ ශික්ෂා ඇති බවය යන මෙය සංවාස නම්. ඔහු හා ඒ සංවාසය නැත. එහෙයින් අසංවාස යයි කියනු ලැබේ

[නගමානාකා]

1 නෙමේ ම ඉටා දුතයකු ලවා හෝ, දූතපරපුරෙන් හෝ, චරදවා කියන දුතයෙකු ලවා හෝ, හොස් පෙරලා පැමිණි දුතයෙකු ලවා හෝ, තොරහස රහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස තොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, තොරහස් තොරහස් යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, රහස රහස යයි හැඟීම් ඇත්තේ හෝ, කයින් අභවයි. වදනින් කියයි. කයින් හා වදනින් අභවයි දුතයෙකු ලවා අරොජයි ලිපියකින් අභවයි. මරුවල, වැනිර ඝන්තා පුවරුව, ලඟ තබන අවිය, විස බෙහෙන, බිහිසුණු රුව එළවීම, බිහිසුණු හඬ එළවීම, දරුණු දුගඳ එළවීම, පිළිකුල් රස එළවීම, කැකුළු පහස එළවීම, බියකරු බණ එළවීම, ඔත්තු කීම, අනුසස් කීම, සලකුණු නිරීම, නිමිති කම් ය

2 ආමං යි කයින් හෝ කා පිළිබඳ දෙයකින් හෝ දමා දූ දෙයකින් හෝ නෙමේ මරයි.

3 අභිබ්බාය යි සම්පයෙහි සිට “මෙසේ විදුව, මෙසේ පහර දෙව, මෙසේ තසව”යි අණ කෙරෙයි

4 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණවා තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ ඔහු යයි හඟිමින් උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ. හෙතෙමේ ඔහු යයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් මූලිකයාට ඇවැන් නො වේ. වධක මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

6 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකායි හඟිමින් උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් දෙදෙනාටම පරිජ්ඣාවැන් වේ.

7 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකායි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් මූලිකයාට ඇවැන් නො වේ වධක-මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ

8 මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනුට කියව මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනුට කියවා මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව” යි අණ කෙරේ තම් දුකුලාඥාවැන් වේ හෙතෙමේ අනෙකෙකාට කියා තම් දුකුලාඥාවැන් වේ වධක තෙමේ එය පිළිගනී තම් මූලික මහණහට ථූලාභිඥාවැන් වේ ඒ මහණ තෙමේ උහු දිවියෙන් තොර කෙරේ තම් හාමට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ

9. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමිසං පාවදං ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමිසං පාවදං ඉස්සන්තාමො ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනු”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො අඤ්ඤං ආණාපෙනි, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. වට්ඨකො පතිගණනාති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, මූලට්ඨස්ස අනාපනති. ආණාපකස්ස ච වට්ඨකස්ස ච ආපනති පාරාජිකස්ස

10. භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ගන්ඛා පුත පච්චාගච්ඡති ‘නාහං සකෙකාමි තං ජිවිතා වොරොපෙනු’නති සෙ පුත ආණාපෙනි “යද්ද සකෙකාමි තද්ද තං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

11 භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සො ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී ත සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති සො තං ජිවිතා වොරොපෙනි, ආපනති උභින්නං පාරාජිකස්ස

12 භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස; සො ‘ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති, සො ‘ආණතෙනා අහං තයා’ති තං ජිවිතා වොරොපෙනි, මූලට්ඨස්ස අනාපනති, වට්ඨකස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස

13 භික්ඛු භික්ඛුං ආණාපෙනි “ඉස්සන්තාමං ජිවිතා වොරොපෙනි”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො ආණාපෙනා විපපට්ඨාරී සාවෙති ‘මා සාතෙහි’ති, සො ‘සුට්ඨි’ති ඔරමති, උභින්නං අනාපනති

14 අරහො රහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස රහො අරහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරහො අරහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස රහො රහොසඤ්ඤි උලුපති “අහො ඉස්සන්තාමො හතො අස්සා”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස

15 කායෙහි සංචරණණති නාම. කායෙහි විකාරං කඤ්ඤති “සො ඵලං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, නාය සංචරණණනාය මට්ඨස්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

16 චායාස සංචරණණති නාම. චායාස ගණති “සො ඵලං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස, නාය සංචරණණනාය, මට්ඨස්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

9. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනුට කියව: මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනුට කියවා: මෙනම් ඇත්තේ මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ අනෙකකුට අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ වධක මහණ තෙමේ පිළිගනී නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලික-යාහට ඇවැත් නො වේ අණවත්තනුට ද, වධක මහණහට ද පරිජ්ඣාවන් වේ

10. මහණෙක්, මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙතෙමේ ගොස් “උනු දිවියෙන් තොර කරන්ට මම නො සමත්”යි පෙරලා ඒ ද, හෙතෙමේ “යම් කලක හැකි වේ නම් එකල ඔහු දිවියෙන් තොර කරව”යි නැවත අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ මහණ තෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාහට ම පරිජ්ඣාවන් වේ

11. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ. හෙතෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි නො අස්වයි ද, හෙ තෙමේ උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවන් වේ

12. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි අස්වා ද තෙල මහණ තෙමේ “නා විසින් මම අණ කරණු ලැබුවෙමි”යි උනු දිවියෙන් තොර කෙරේ නම් මූලික මහණහට ඇවැත් නො වේ වධක මහණහට පරිජ්ඣාවන් වේ

13. මහණෙක් මහණකුට “මෙනම් ඇත්තනු දිවියෙන් තොර කරව”යි අණවා නම් දුකුලාඥාවන් වේ හෙ තෙමේ අණවා විපිළිසරවුයේ “නො නසව”යි අස්වයි හෙ තෙමේ මැනවයි එයින් වළකියි. දෙදෙනාට ම ඇවැත් නො වේ

14. සමමුඛයෙහි සිටියේ ‘අසමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ නම් යෙහෙකැ”යි කථා කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ අසමමුඛයෙහි සිටියේ ‘සමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ නම් යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ සමමුඛයෙහි වූයේ ‘සමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ. අසමමුඛයෙහි වූයේ ‘අසමමුඛයෙහි ය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ “මෙනම් නැතැත්තේ නසන ලද්දේ යෙහෙකැ”යි කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ

15. කායෙහි සංවණණනි නම් යමෙක් මෙසේ මැරේ ද, හෙ තෙමේ ධනය හෝ ලබයි කිසිකිසි හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යෙයයි කයින් සංඥ කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ කායසංවණණාව නෙතු කොට ගෙන ‘මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වෙදනා උපදවා නම් ථූලාසිඥාවන් වේ මැරේ නම් පරිජ්ඣාවන් වේ

16. වාචාය සංවණණනි නම් යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි කිසිකිසි හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යෙයයි වචනයෙන් කියා නම් දුකුලාඥාවන් වේ ඒ වාණිමෙන් මැරෙන්නෙමියි දුක් වෙදනා උපදවා ද ථූලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

17 කායෙන වාචාය සංවණ්ණෙන නාම. කායෙන ව චිකාරං කරොති, වාචාය ව භණ්ති, “යො එවං මරති. සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නාය සංවණ්ණනාය “මරිය්සාමී”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

18 දුතෙන සංවණ්ණෙන නාම. දුතස්ස සාසනං ආරොවෙති: “යො එවං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස. දුතස්ස සාසනං සුඤ්ඤා ‘මරිය්සාමී’ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

19 ලොඛාය සංවණ්ණෙන නාම. ලොඛං ජ්ඣෙති “යො එවං මරති සො ධනං වා ලභති යසං වා ලභති සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, අකඛරකඛරාය ආපනති දුක්ඛටස්ස, ලොඛං පසස්සිඤ්ඤා ‘මරිය්සාමී’ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

20 ඔපානං නාම. මනුස්සං උද්දිය්ස ඔපානං ඛණ්ති ‘පපතියා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. අනොදිය්ස ඔපානං ඛණ්ති ‘යො කොචි පපතියා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස මනුස්සො තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. යකෙඛා වා පෙතො වා තිරව්ජාතගත-මනුස්සවිගගහො වා තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, මරති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස තිරව්ජාතගතො තසමිං පපතති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, පපතියෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, මරති, ආපනති පාවිතතියස්ස.

21 අසමසන්නං නාම. අසමසන්නෙ සන්ධං වා ධපෙති, විසෙත වා මකෙඛති, දුබ්බලං වා කරොති, සොබ්බ වා නරකෙ වා පපාතෙ වා ධපෙති ‘පපතියා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, සන්ධෙත වා විසෙත වා පපතියෙත වා දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

22 උපනිකම්පනං නාම. අසී වා සතතිං වා භෙණ්ඩං වා ලගුලං වා පාසාණං වා සන්ධං වා විසං වා රජ්ජං වා උපනිකම්පති ‘ඉමිනා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, තෙත මරිය්සාමීති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

23 භෙසසස්සං නාම. සප්පං වා තච්ඡිතං වා තෙලං වා මද්ධං වා එංඤ්චං වා දෙති ‘ඉමං සාගිඤ්ඤා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නං සාගිතෙ දුක්ඛං වෙදනං උපපජ්ජති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස; මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

24 රුජුපභාගෙ නාම. අමනාපිසං රුපං උපසංහරති භයාතකං භෝවං “ඉමං පසස්සිඤ්ඤා උත්තසිඤ්ඤා මරිය්සාමී”ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස; නං පසස්සිඤ්ඤා උත්තසති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස. මනාපිසං රුපං උපසංහරති¹ ‘ඉමං පසස්සිඤ්ඤා අලාභකොත සුසස්සිඤ්ඤා මරිය්සාමී’ති, ආපනති දුක්ඛටස්ස, නං පසස්සිඤ්ඤා අලාභකොත සුසස්සති, ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, මරති, ආපනති පාරුජිකස්ස.

17. කාශ්‍යන චාචාය සංචණ්ණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි කිතීතිය හෝ ලබයි. ස්වභාවයට හෝ යේය”යි කයින් ද හභවයි. වචනයෙන් ද කියයි දුකුලාභාවාත් වේ ඒ වැණීමෙන් මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිභාවාත් වේ. මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

18. දුතෙන සංචණ්ණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේ ද හේ ධනය හෝ ලබයි. කිතීතිය හෝ ලබයි ස්වභාවයට හෝ යේය”යි දුතෙයකුට අස්තක් බෙණේ ද, දුකුලාභාවාත් වේ දුතෙයාගේ අස්ත අසා ‘මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිභාවාත් වේ. මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

19. ලොබාය සංචණ්ණනි නම් “යමෙක් මෙසේ මැරේ ද හේ ධනය හෝ ලබයි. කිතීතිය හෝ ලබයි. ස්වභාවයට හෝ යේය”යි (පොත පතක අකුරු ලියා ද, අකුරක් පාසා දුකුලාභාවාත් වේ. ලිපිය දැක මැරෙන්නෙමි යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිභාවාත් වේ. මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ.

20. ඔපාන නම් “වැටී මැරෙන්නේය”යි මිනිසකු උදෙසා වළක් කනී නම් දුකුලාභාවාත් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ. “යම් කිසිවෙක් වැටී මැරෙන්නේය”යි (කෙනකුන්) නො උදෙසා වළක් කනී ද දුකුලාභාවාත් වේ මිනිසෙක් එහි වැටේ ද දුකුලාභාවාත් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ යකෙක් හෝ ප්‍රෙතයෙක් හෝ තිරිසන්වෙස් හෝ මිනිස් වෙස් හත්තෙක් (යකෙක් හෝ ප්‍රෙතයෙක්) හෝ එහි වැටේ ද, දුකුලාභාවාත් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුලාභාවාත් වේ මැරේ ද ජුලාසිභාවාත් වේ තිරිසනෙක් එහි වැටේ ද දුකුලාභාවාත් වේ. වැටුනු කල්හි දුක් වේදනා උපදී ද දුකුලාභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

21. අපසෙයන නම් ආලම්බන පුවරුවෙහි සැතක් හෝ තබා ද, විස හෝ ගල්වා ද දුළුල හෝ කෙරේ ද, හෙබක හෝ තරුවලක හෝ ප්‍රපාත-යක ‘හෝ වැටී මැරෙන්නේය’යි (ආලම්බනඵලකය) තබා ද, දුකුලාභාවාත් වේ සැත කරණකොටගෙන හෝ විස කරණකොටගෙන හෝ වැටීමෙන් හෝ දුක් වේදනා උපදී ද, ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

22. උපනික්ඛපන නම් “මෙයින් මැරෙන්නේ ය”යි කඩුවක්, හෝ අභයවියක් හෝ හෙල්ලක් හෝ මුගුරක් හෝ ගලක් හෝ සැතක් හෝ විසක් හෝ රැහැනක් හෝ ලභ තබා ද දුකුලාභාවාත් වේ එයින්, මැරෙන්නෙමි’යි දුක් වේදනා උපදවා ද ජුලාසිභාවාත් වේ. මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

23. හෙසස්ස නම් “මෙය ලෙව මැරෙන්නේය”යි හිනුල් හෝ වෙඩිරා හෝ තලතෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ දේ ද, දුකුලාභාවාත් වේ එය ලෙව් කල්හි ඔහුට දුක් වේදනා උපදී ද ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

24. රුසුපහාර නම් “මෙය දැක තැනි ගෙන මැරෙන්නේය”යි හයජතක බියපත් කරවන, නො මනා රුවක් ලභ තබා ද, දුකුලාභාවාත් වේ එය දැක තැනි ගණී ද, ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ ‘මෙය දැක නො ලැබීමෙන් විශ්ලී මැරෙන්නේය’යි මනා රුවක් ලභ තබා ද දුකුලාභාවාත් වේ එය දැක නො ලැබීමෙන් විශ්ලේ ද ජුලාසිභාවාත් වේ මැරේ ද පරිජ්භාවාත් වේ

25 සද්දසභාගේ නාම. අමනාපිකං සද්දං උපසංභරති භයානකං හෙරවං. ‘ඉමං සුඛා උත්තසිඛා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා උත්තසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං සද්දං උපසංභරති පෙළෙනිං හදයභිගමං. ‘ඉමං සුඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං; මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

26 භක්ඛුපභාගේ නාම අමනාපිකං ගඤ්ඤං උපසංභරති ජෙගුච්ඡං පාටිකුලායං. ‘ඉමං සාසිඛා ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායතා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං; තං සාසිඛෙ ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායතා දුක්ඛා වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං ගඤ්ඤං උපසංභරති ‘ඉමං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

27. රක්ඛපභාගේ නාම. අමනාපිකං රසං උපසංභරති ජෙගුච්ඡං පාටිකුලායං. ‘ඉමං සාසිඛා ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායතා මරිය්සාති’ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛෙ ජෙගුච්ඡතා පාටිකුලායතා දුක්ඛා වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං රසං උපසංභරති, ඉමං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති’ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සාසිඛා අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

28 ඓංචිකිඤ්ඤපභාගේ නාම අමනාපිකං ඓංචිකිඤ්ඤං උපසංභරති දුක්ඛසමථස්සං. ඛරසමථස්සං. “ඉමිනා චුට්ඨො මරිය්සාති”ති ආපනති දුක්ඛවය්සං, තෙන චුට්ඨස්ස දුක්ඛා වෙදනා උපපජ්ජති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස මනාපිකං ඓංචිකිඤ්ඤං උපසංභරති සුඛසමථස්සං. ඔද්දසමථස්සං. “ඉමිනා චුට්ඨො අලාභකෙන සුසසිඛා මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තෙන චුට්ඨො අලාභකෙන සුසසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

29 ඛබ්බිකපභාගේ නාම. තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙති “ඉමං සුඛා උත්තසිඛා මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා උත්තසති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස කල්යාණකමමස්ස සග්ගකථං කථෙති “ඉමං සුඛා අබ්බිකෙනා මරිය්සාති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තං සුඛා අබ්බිකෙනා “මරිය්සාමි”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

30 ආචිකඛනා නාම චුට්ඨො භණති එවං මරස්සු “සො එවං මරති, සො ඛනං වා ලභති, යසං වා ලභති, සග්ගං වා ගච්ඡති”ති ආපනති දුක්ඛවය්සං; තාය ආචිකඛනාය මරිය්සාමිති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස

31 අනුසාසනී නාම. අචුට්ඨො භණති එවං මරස්සු “සො එවං මරති, සො ඛනං වා ලභති, යසං වා ලභති, සග්ගං වා ගච්ඡති”ති, ආපනති දුක්ඛවය්සං, තාය අනුසාසනීයා “මරිය්සාමි”ති දුක්ඛං වෙදනං උපපාදෙති, ආපනති ඵුල්ලවවය්සං, මරති, ආපනති පාරාජිකස්ස.

25 සද්දපභාර නම් 'මෙය අසා නැති ගෙන මැරෙන්නේය'යි බියජනක, බියපත් කරවන නො වනා ශබ්දයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද, දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා නැති ගැනේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය අසා නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි ප්‍රමාද භීත වූ ලගන්තා වූ වනාප ශබ්දයක් ඉදිරිපත් කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය අසා නො ලැබීමෙන් වියලේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

26 ගඤ්ඤපභාර නම් 'මෙය සිඛ ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් මැරෙන්නේය'යි ප්‍රගුප්පා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මනා ගදක් එළවා ද දුකුලාඥාවන් වේ එය සිඛි කල්හි ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය සිඛ නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි නො සුවදක් එළවා ද, දුකුලාඥාවන් වේ. එය සිඛ නො ලැබීමෙන් වියලේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ. මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

27 රසුපභාර නම් 'මෙය රස විද ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් මැරෙන්නේය'යි ප්‍රගුප්පා කටයුතු පිළිකුල් කටයුතු නො මනා රසයක් එළවා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය රස විදිකල්හි ප්‍රගුප්පා බැවින් පිළිකුල් බැවින් දුක් වේදනා උපදී ද, ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙය රස විද නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි මනාප රසයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එය රස විද නො ලැබීමෙන් වියලේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

28. චෝට්ඨිඤ්ඤපභාර නම් 'මෙයින් පහස්තා ලද්දේ මැරෙන්නේය'යි දුක් පහස් ඇති රළු පහස් ඇති නො මනා පහස්තා දෑයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ එයින් පහස්තා ලද්දහුට දුක් වේදනා උපදී ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ 'මෙයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් වියළි මැරෙන්නේය'යි සුවපහස් ඇති මුදුපහස් ඇති මනාප වූ පහස්තා දෑයක් එළවා තබා ද දුකුලාඥාවන් වේ. එයින් පහස්තා ලද්දේ නො ලැබීමෙන් වියලේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

29 ඛමුච්ඡපභාර නම් 'මෙය අසා නැති ගෙන මැරෙන්නේය'යි නිරයට සුදුසු වූවකුට නිරය පිළිබඳ කපා කියා ද දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා නැති ගැනේ ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ. 'මෙය අසා එහි ඇලුනේ මැරෙන්නේය'යි කලණකම් ඇත්තකුට දෙව්ලෝ පිළිබඳ කපා කෙරේ ද දුකුලාඥාවන් වේ එය අසා එහි ඇලුනේ 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

30 ආච්ඡිකා නම් විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. යමෙක් මෙසේ මැරේ නම් හේ ධනය හෝ ලබයි යශස් හෝ ලබයි දෙව්ලොවට හෝ යේ"යි කියා ද, දුකුලාඥාවන් වේ ඒ සැලකිලිමෙන් 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ.

31. අනුසාසනී නම් නොවිචාරණ ලද්දේ "මෙසේ මැරෙව. යමෙක් මෙසේ මැරේද, හේ ධනය හෝ ලබයි යශස් හෝ ලබයි සභිග්ගයට හෝ යේය"යි කියා ද දුකුලාඥාවන් වේ. ඒ අනුසාසනාවෙන් 'මැරෙන්නෙමි'යි දුක් වේදනා උපදවා ද ප්‍රලාසිඥාවන් වේ මැරේ ද පරිජ්ඣාවන් වේ

32 සංඛිකතකමමං තාම සංඛිකතං කරොති “පුරෙ භතතං වා පච්ඡාභතතං වා රතතිං වා දිව්‍යං වා තෙන සංඛිකතෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති”ති, ආපනති දුක්ඛචය්‍ය, තෙන සංඛිකතෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකය්‍ය, තං සංඛිකතං පුරෙ වා පච්ඡා වා තං ජීවිතා වොරොපෙති, මූලචය්‍ය ආපනති; වධකය්‍ය ආපනති පාරාජිකය්‍ය

33. නිමිත්තකමමං තාම නිමිත්තං කරොති “අකං වා නිබ්භිස්සාමි භමුකං වා උකං පිසාමි සිසං වා උකං පිසාමි තෙන නිමිත්තෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති”ති, ආපනති දුක්ඛචය්‍ය, තෙන නිමිත්තෙන තං ජීවිතා වොරොපෙති, ආපනති උභින්නං පාරාජිකය්‍ය; තං නිමිත්තං පුරෙ වා පච්ඡා වා ජීවිතා වොරොපෙති, මූලචය්‍ය ආපනති, වධකය්‍ය ආපනති පාරාජිකය්‍ය

34 ආපනති අසංඛිච්ච අජානනකය්‍ය න මරණාභිප්පායකය්‍ය උමමනකය්‍ය බිත්තචිත්තකය්‍ය වෙදනචය්‍ය¹ ආදිකමමිකය්‍යති.

මනුස්සවිගගහපාරාජිකමහි පඨමභාණ්ඩාරො
නිට්ඨිනො.

1 බිත්තචිත්තකය්‍ය, වෙදනචය්‍ය. සීහල පොළොකපු කප්පි

32. සබ්බකතාකමම නම් “පෙර ඛත්තල හෝ පසු ඛත්තල හෝ ඊ හෝ දවල් හෝ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කරව”යි සලකුණක් කෙරේ ද දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ සලකුණෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ ඒ සලකුණට පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකයාට ඥාවැන් නො වේ මාරුවහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

33 නිමිත්තකමම නම් “ඥාය හෝ කසන්තෙමි බැම හෝ නගන්තෙමි ගිස හෝ ඔසවන්තෙමි. ඒ නිමිත්තෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කරව යි නිමිති කෙරේ ද, දුකුලාඥාවැන් වේ ඒ නිමිත්තෙන් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද දෙදෙනාට ම පරිජ්ඣාවැන් වේ ඒ නිමිත්තට පෙර හෝ පසුව හෝ ඔහු දිවියෙන් තොර කෙරේ ද මූලිකයාට ඥාවැන් නො වේ මාරුවහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

34 නො දෑත මරන්තහුට ද, නොදන්නහුට ද, නොමරණ අදහස් ඇත්තහුට ද, උමතුච්චහුට ද, විසුලසිත් ඇත්තහුට ද වෙදනාවෙන් පෙළනහුට ද, ආදී කර්මිකයාට ද ඥාවැන් නො වේ

මනිස්විකාපරිජ්ඣෙහි පළමුවන බණවර නිමි

විනිතවහු.

උද්‍යානාචාර්ය.

සංවණ්ණෙනා නිසිදනෙනා මුසලොදුකකලෙන ව,
බුඩිපබ්බජිතා සත්ත¹ ලග්ගමංසතාපිසං.

තයො ව වජ්ජකමෙමති ඉට්ඨකාති පරෙ තයො,
වාසි ගොපාතසී වෙව අට්ටකො තාරණවපති

සෙදං නජ්ඣ ව සමබාහො නහංපනබ්බඤ්ජෙන ව,
උට්ඨාපෙනො නිපාතෙනො අත්තපාතෙන මරණං.

ජාරගබ්බො සපතති ව මාතා පුත්තං උභො වසී,
උභො න මියරෙ මද්දා තාපං වඤ්ඤා විජායති.

පතොදං නිග්ගතො යකෙබ්බො වාලයකකඤ්ච පාතිති,
තං මඤ්ඤමානො පහරි සගගඤ්ච නිරයං භණේ.

ආලච්ඡා තයො රුකබ්බො දායෙති අප්රෙ තයො,
මා කිලමෙසී න තුය්‍යං තතතං සොච්රකෙන වාති

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො යොති,
තස්ස භික්ඛු කාරුඤ්ඤෙන මරණවණ්ණං සංවණ්ණස්සං, සො භික්ඛු කාල-
මකාසී, තෙසං කුකකුච්චං අගොසී, “කච්චි හු බො මයං පාරුජිකං ආපතතිං
ආපන්නා”ති අපි බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොචෙද්ධං -පෙ-
“ආපතතිං තුමො භික්ඛුවෙ ආපන්නා පාරුජිකනති” (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු පිඨකෙ
පිට්‍රොතිකාය පටිච්ඡන්තං දුරකං නිසිදනෙනා ඔජරිනා මාරෙසී තස්ස
කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු පාරුජිකස්ස” “න ව භික්ඛුවෙ
අප්පට්චෙක්ඛිනා, අසත්ත නිසිදිතබ්බං යො නිසිදෙය්‍ය, ආපතති
දුක්ඛකට්ඨස්ස”ති (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු භත්තගො අනාරඝපෙ
ආසනං පඤ්ඤාපෙනො මුසලෙ උසසිතෙ එකං මුසලං අග්ගහෙසී දුතියො
මුසලො පරිපතියා අඤ්ඤානරස්ස දුරකස්ස මජ්ඣකෙ අවජාසී සො කාල-
මකාසී තස්ස කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- ‘කිඤ්චිතෙනා නං භික්ඛුති’”
අසඤ්චිව අහං භගවා”ති “අතාපතති භික්ඛු අසඤ්චිව”ති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු භත්තගො අනාරඝපෙ
ආසනං පඤ්ඤාපෙනො උදුක්ඛලභණ්ඩකං අකකමිනා පවට්ටසී, අඤ්ඤානරො
දුරකං ඔජරිනා මාරෙසී තස්ස කුකකුච්චං අගොසී -පෙ- “අතාපතති
භික්ඛු අසඤ්චිව”ති. (4)

1 බුඩිපබ්බජිතාසිසනො, මජ්ඣං.

විනිශ්චිත කථාවස්තු

උද්‍යානපා

සංවර්ණනා, නිසිදනන, මුසල, උදුකකල සමග සතරක් ද, බ්‍රහ්මපබ්බජිත
තුණක්දැයි සතකි ලගන තුණක් ද විමංසන විස දෙකක් දැයි වස්තු 12 ක් ද,

විහාරවස්තු තුණක් ද අනෙක් ඉට්ඨකවස්තු තුණක් ද, වාසී, ගොපානසී,
අට්ටක, ඔතාරණ, යන වස්තුවන් තුණ බැගින් ද. පති දෙකෙක් දැයි 20 ක් ද,

සෙද, නච්ච, සම්බාහන, නයාපන, අබ්‍යක්ඛන, උට්ඨාපන, නිපානන,
අනාමාරණ, පානමාරණ වස්තු තුණ බැගින් 27 ක් ද,

ථාරගබ්‍හ, සපතනිය සමිඛනි මවුමල, පුතුමල, දෙදෙනා ම මල, දෙදෙනා ම
නො මල වස්තු සතරක්ද, මද්දපන, තාපන වස්තු, විජායිති වස්තු සතරක්
දැයි 9 ක් ද,

පතොද, නිග්ගහ, යකබ වස්තු ද, වාල යකබවස්තු තුණක් ද, පාහිනී
කනතාර වස්තු සයක් ද, මඤ්ඤමාන සතරක් ද, පහාර තුණක් ද, සග්ග
තුණක් ද, නිරයවර්ණනා තුණක් දැයි 25 ක් ද,

ආලවිරා කබවස්තු තුණක් ද දය වස්තු තුණක් ද, මා කිලමෙසි තුණක් ද,
තකක, සොවිරක දෙක දැයි 10 ක් ද වූ විනිත වස්තු එක්සිය තුණෙකි.

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට
කරුණාවෙන් මරණයෙහි ගුණ වැණුහ ඒ මහණ තෙමේ කලුරිය
කෙළේය “කිම අපි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තමෝද”යි ඔවුන්ට කුකුළු
විය ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල
කළාහු ය “මහණෙනි, තෙපි පරිජ්ඣාවාත් අවන්තහු ය”

2. එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් පුටුවක හිඳගත්තේ
රෙදිකඩකින් පිළිසන් දරුවකු මැඩ ගෙන මැරී ය ඔහුට කුකුළු විය
මහණ, පරිජ්ඣාවාත් නො වේ. මහණෙනි, පරික්ෂා නො කොට
අසුනෙහි නො හිඳිය යුතුයි යමෙක් හිඳී නම් දුකුළාඥාවාත් වේ”

3. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඇතුළුගම බොජ්ජන්හලෙහි අසුන්
පණවන්නේ මොහොල් දෙකක් ඔසවා තැබූ කල්හි එක් මොහොලක් හැර
ගත්තේ ය දෙවෙනි මොහොල පෙරළී එක්තරා දරුවකුගේ හිසමත
වැටුනේය ඒ දරු තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය
“මහණ තෝ කෙබඳු සිත් ඇත්තෙහි ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම
නො දන කෙළෙමි” මහණ, නො දන කලහුට ඥාතීන් නොවේ

4. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඇතුළුගම බොජ්ජන්හලෙහි අසුන්
පණවන්නේ වංගෙහියක් ඇත්ම පෙරළිය එක්තරා දරුවකු යට කොට
මැරී ය ඒ මහණහට කුකුළු විය, . මහණ, නො දන කලහුට ඥාතීන්
නො වේ.

5. තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුතනා භික්ඛුසු පබ්බජිතා හොනති කාලෙ ආරොචිතෙ පුතෙනා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙන සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති පිට්ඨියං ගහෙති පතාමෙසි සො පපතීති කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා චං භික්ඛු”ති “තාහං භගවා මරණාධිපායො”ති, “අතාපනති භික්ඛු ත මරණාධිපායස්සා”ති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුතනා භික්ඛුසු පබ්බජිතා හොනති කාලෙ ආරොචිතෙ පුතෙනා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙන සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති මරණාධිපායො පිට්ඨියං ගහෙති පතාමෙසි සො පපතීති කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අපනති චං භික්ඛු අපනෙනා පාරාජිකා”නති (6)

7 තෙන බො පන සමයෙන පිනාපුතනා භික්ඛුසු පබ්බජිතා හොනති කාලෙ අරොචිතෙ පුතෙනා පිතරං එතදවොච ‘භව්ත් භනෙන සබ්බෙසා තං පතිමානෙති’ති මරණාධිපායො පිට්ඨියං ගහෙති පතාමෙසි සො පපතීති ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති පුලලව්වස්සා”ති (7)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජනස්ස මංසං කණ්ණෙ වීලග්ගං හොති, අඤ්ඤාතරො භික්ඛු තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු ත මරණාධිපායස්සා”ති (8)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජනස්ස මංසං කණ්ණෙ වීලග්ගං හොති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාධිපායො තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු කාලමකාසි, තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අපනති චං භික්ඛු අපනෙනා පාරාජිකා”නති (9)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො භුඤ්ජනස්ස මංසං කණ්ණෙ වීලග්ගං හොති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාධිපායො තස්ස භික්ඛුතො ගිව්ඨං පභාරං අදුසි සලොභිතං මංසං පති සො භික්ඛු ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති පුලලව්වස්සා”ති (10)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු විසග්ගං පිණ්ඩපාහං ලභිති පටික්කමිතං ගරිති භික්ඛුතං අග්ගකාරිකං අදුසි තෙ භික්ඛු කාලමකංසු තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා චං භික්ඛු”ති? “තාහං භගවා ජානාමි”ති “අතාපනති භික්ඛු අජානනස්සා”ති (11)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විමංසාධිපායො අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො විසං අදුසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා චං භික්ඛු”ති? “විමංසාධිපායො අහං භගවා”ති “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති පුලලව්වස්සා”ති (12)

5. එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් භික්ෂුන් කෙරෙහි මහණවූවෝ වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි මළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මරණ අදහස් නැත්තෙමි වෙමි' මහණ, මරණ අදහස් නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ (5)

6 එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් භික්ෂුන් කෙරෙහි පැවිදිවූවාහු වෙත් කල් දැන් වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කී ය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි මළේ ය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය (6)

7 එසමයෙහි දෙ පුතු පිය කෙනෙක් භික්ෂුන් කෙරෙහි පැවිදිවූවාහු වෙත්. කල් දැන්වූ කල්හි පුත් තෙමේ පියාට මෙය කීය 'වහන්ස, යනු මැනවි සබ්බතෙමේ නොප අපෙක්ෂා කෙරේ'යි මරණ අදහස් ඇත්තේ පිට ගෙණ තෙරිය ගෙනෙමේ වැටි නො මළේ ය ඔහුට කුකුළු විය. ... මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා බුද්ධ මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණකුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කපුරිය කෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, මරණ අදහස් නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ (8)

9 එසමයෙහි එක්තරා බුද්ධ මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි මැරියැටි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණකුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ කපුරිය කෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි ය (9)

10 එසමයෙහි බුද්ධ එක්තරා මහණකුගේ උගුරෙහි මස් කැබැල්ලක් ලැගුනේ වෙයි මැරියැටි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණකුගේ ගෙලට පහරක් දුනි ලේ මුහු මස වැටුනේ ය ඒ මහණ නොම මෙළේ ය ඔහුට කුකුළු විය. මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (10)

11 එසමයෙහි එක්තරා පිණ්ඩවාරික මහණෙක් විසමුහු අහරක් ලැබ අසුන්හලට ගෙණ ගොස් භික්ෂුන්ට අප්‍රපිණ්ඩය දුනි ඒ භික්ෂුහු මලහ ඔහුට කුකුළු විය 'මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?' 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො දනිමි' මහණ නොදන්නනුට ඇවැත් නො වේ (11)

12. එසමයෙහි විමැසියැටි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට වස දුනි ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුළු විය 'මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද?' 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම විමසන අදහස් ඇත්තෙමි'යි මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (12)

13 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා¹ භික්ඛු විහාරවළුං කරොන්ති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා සිලං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුනා දුග්ගතිනා සිලා හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො අවන්ඨාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිට්ඨා”ති (13)

14 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරවළුං කරොන්ති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා සිලං උට්ඨාරෙසි උපරිමො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො සිලං මුඤ්චි. සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “ආපනතීං නො භික්ඛු ආපනො පාරාජික”න්ති (14)

15 තෙන -පෙ- සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස”ති (15)

16 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරස්ස කුඛිං උට්ඨාපෙනති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා ඉට්ඨකං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුනා දුග්ගතිනා ඉට්ඨකා හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො අවන්ඨාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිට්ඨා”ති (16)

17 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු විහාරස්ස කුඛිං උට්ඨාපෙනති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා ඉට්ඨකං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො ඉට්ඨකං මුඤ්චි සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකන්ති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස”ති (17-18)

18 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා වාසිං උට්ඨාරෙසි උපරිමො භික්ඛුනා දුග්ගතිනා වාසි හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො අවන්ඨාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිට්ඨා”ති (19)

19 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා වාසිං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො වාසිං මුඤ්චි සො භික්ඛු කාලමකාසි [-පෙ- ආපනො පාරාජිකන්ති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති -පෙ- භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස”ති (20-21)

20 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකමමං කරොන්ති අඤ්ඤානරො භික්ඛු හෙට්ඨා හුන්ඨා ගොපානසිං උට්ඨාරෙසි, උපරිමො භික්ඛුනා දුග්ගතිනා ගොපානසි හෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මන්ථකො අවන්ඨාසි සො භික්ඛු කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු අසඤ්චිට්ඨා”ති (22)

1 ආලවකා සංඝ

13. එසමයෙහි අලවුරට වැසි භික්ෂුහු විහාරභූමියක් (ගෙපළක්) කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගලක් නැගී ය මත්තෙහි සිටි මහණ විසින් තපුරා කොට ගත් ගල යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (13)

14 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාර භූමියක් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගලක් එසවී ය මත්තේ සිටි මැරියාට මහණෙක් යට සිටි මහණහුගේ භිසමත ගල හෙළී ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහි ය (14)

15 එසමයෙහි ඒ මහණ නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (15)

16 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාරයට බිහක් තංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඬොලක් එසවී ය මත්තේ සිටි මහණ විසින් තපුරා කොට ගත් ගඬොල යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය. ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ. (16)

17 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු විහාර බිහක් තංවත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගඬොලක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මැරියාට මහණ යට සිටි මහණහු භිස මත ගඬොල හෙළී ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඤාවැත් අවත්තෙහි ය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ජුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (17-18)

18. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට වැයක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහු විසින් තපුරා කොට ගත් වැය යට සිටි මහණහු භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ නො දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (19)

19 එසමයෙහි අලවුරට වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත්. එක්තරා මහණෙක් යට සිට වැයක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහෙමේ මැරියාට වූයේ යට සිටි මහණහුගේ භිස මත වැය හෙළී ය ඒ මහණ මළේ ය පරිජ් ඤාවැත් අවත්තෙහි ය එසමයෙහි]. ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ජුලාසි-ඤ්ඤාවැත් වේ (20-21)

20 එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගොතැස්සක් එසවී ය මත්තෙහි සිටි මහණහු විසින් තපුරා කොට ගත් ගොතැස්ස යට සිටි මහණහුගේ භිස මත වැටුනේ ය ඒ මහණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය නො [දැන කළහුට ඇවැත් නො වේ (22)

21 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අඤ්ඤාතරො භික්ඛු හෙට්ඨං හුත්වා ගොපානසිං උච්චාරෙසි, උපරිමො භික්ඛු මරණාඛිපපායො තෙට්ඨිමස්ස භික්ඛුනො මජ්ඣකෙ ගොපානසිං මුඤ්චී සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි. තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (23-24)

22 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අට්ඨකං ඛනිනති. අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො අනුට්ඨිතො ඛනිනාති”ති සො තනුට්ඨිතො ඛනිනො පරිපතීනා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතො නං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා මරණාඛිපපායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මරණාඛිපපායස්සාති” (25)

23 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්තා අට්ඨකං ඛනිනති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාඛිපපායො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො අනුට්ඨිතො ඛනිනාති”ති සො තනුට්ඨිතො ඛනිනො පරිපතීනා කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ- තනුට්ඨිතො] පරිපතීනා න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (26-27)

24 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විහාරං ඡාදෙත්වා ඔතරති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු නං භික්ඛුං එතදවොච “ආට්ඨසො ඉතො ඔතරාති”ති සො තෙන ඔතරනො පරිපතීනා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මරණාඛිපපායස්සාති” (28)

25 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු විහාරං ඡාදෙත්වා ඔතරති අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මරණාඛිපපායො නං භික්ඛුං එතදවොච. - “ආට්ඨසො ඉතො ඔතරාති”ති සො තෙන ඔතරනො පරිපතීනා කාලමකාසි -පෙ- [ආපනො පාරාජිකානි තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] පරිපතීනා න කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සාති” (29-30)

26 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අනභිරතියා පිළිනො ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා පපාතෙ පපතනො අඤ්ඤාතරං විලිවකාරං ඔජරිත්වා මාරෙසි, තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛවො අනන්තං පාතෙතබ්බං යො පාතෙය්ස, ආපනති දුක්ඛාපස්සාති” (31)

27 තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛු ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා දවාය සීලං පවිජ්ඣංසු අඤ්ඤාතරං ගොපාලකං ඔජරිත්වා මාරෙසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවො පාරාජිකස්ස, න ච භික්ඛවො දවාය සීලා පවිජ්ඣානබ්බා, යො පවිජ්ඣාය ආපනති දුක්ඛාපස්සාති” (32)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති හං භික්ඛු සෙදෙසුං සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවො න මරණාඛිපපායස්සාති” (33)

21. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කෙරෙත් එක්තරා මහණෙක් යට සිට ගොනැස්සක් එසවිය මත්තෙහි සිටි මහණ තෙමේ මැරියැටි වූයේ යට සිටි මහණහුගේ හිස මත ගොනැස්ස හෙළි ය ඒ මහණ මළේ ය පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය එසමයෙහි . ඒ මහණ නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ථූලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (23-24)

22. එසමයෙහි අලවුරට භික්ෂුහු තවහම් කරන්නාහු අටල්ලක් බදිත් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කිය: ‘ආවත, මෙහි සිට බදව’යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බදින්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මැරී යැටි නො වෙමි” මහණ, නො මැරියැටිහුට ආවැත් නො වේ (25)

23. එසමයෙහි අලවු වැසි භික්ෂුහු තවහම් කරන්නාහු අටල්ලක් බදිත් එක්තරා මහණෙක් මැරියැටි වූයේ එක්තරා මහණකුට මෙය කිය “ආවත, මෙහි සිට බදව”යි, හෙ තෙමේ එහි සිට බදින්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය. පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය. එසමයෙහි . පෙරළී වැටී නො මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ථූලාසි-ඤ්ඤාවැත් වේ (26-27)

24. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරය සෙවෙති කොට බසි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහට මෙය කිය “ආවත, මේ තැනින් බසිනු”යි හෙ තෙමේ එතැනින් බස්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මරණ අදහස් තැත්තහුට ආවැත් නො වේ (28)

25. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් විහාරය සෙවෙති කොට බසි. එක්තරා මහණෙක් මැරියැටි වූයේ ඒ මහණහට මෙය කිය “ආවත, මෙතැනින් බසිනු”යි හෙ තෙමේ එතැනින් බස්නේ පෙරළී වැටී මළේ ය . පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය. එසමයෙහි පෙරළී වැටී නො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ පරිජ්ඣාවැත් නො වේ. ථූලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (29-30)

26. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සස්තෙහි උකටලී බැවින් පෙළුනේ ගිජුකුළුපව්වට තැගි ප්‍රපාතයෙහි වැටෙන්නේ එක්තරා තලකරුවකු යට කොට මැරී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ පරිජ්ඣාවැත් නො වේ මහණෙහි, ආනම්ඝාතනය නො කටයුතුයි, යමෙක් ආනම්ඝාතනය කෙරේ නම් දුකුළාඤ්ඤාවැත් වේ (31)

27. එසමයෙහි සවහ මහණහු ගිජුකුළුපව්වට තැගි කෙළි පිණිස ගලක් පෙරළාග ඒ ගල එක්තරා ගොපොල්ලකු යට කොට මැරී ය ඔවුන්ට කුකුස් විය මහණෙහි, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ මහණෙහි, කෙළි පිණිස ගල් නො පෙරළිය යුතුයි යමෙක් පෙරළන්නේ නම් දුකුළාඤ්ඤාවැත් වේ (32)

28. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ බහ ගැන්වූහ. හෙ තෙමේ මළේ-ය ඔවුන්ට කුකුස් විය මහණෙහි, මරණ අදහස් තැත්තහුට ආවැත් නො වේ (33)

29 තෙත බො පන සමයෙහි අඤ්ඤානරු භික්ඛු ගිලානො; නොති නං භික්ඛු මරණාධිපපායං සෙදෙසුං සො භික්ඛු කාලමකාසී -පෙ-
[අපනතා පාරාජිකන්ති තෙත බො පන සමයෙහි] සො භික්ඛු
න කාලමකාසී. තෙතං කුක්කුච්චං අහොසී -පෙ- “අනාපනති භික්ඛවේ
පාරාජිකස්ස, අපනති ජුලලච්චයස්සා”ති (34-35)

29 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ මැරියැව් වූවෝ බහ ගැන්වූහ. ඒ මහණ මළේ ය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ. (34-35)

30 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණකුට තසයක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, මරණ අදහස් තැන්තනුට ඇවැත් නො වේ. (36)

31 එසමයෙහි එක්තරු මහණකුට හිසරුජාවක් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව්-වූවෝ ඒ මහණකුට තසයක් දුන්හ. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි ...] ඒ මහණ නොමළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ (37-38)

32 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ සමබාහනය (=අඟ පිරිමැදීම) කළහ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නොමැරියැව් වූවනුට ඇවැත් නො වේ. (39)

33 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ මැරියැව් වූවෝ සමබාහනය කළාහු ය. ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ. (40-41)

34 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණ නැගැවූහ. ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, නො මැරියැවියනුට ඇවැත් නො වේ. (42)

35 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැව් වූවෝ ඒ මහණ නැගැවූහ ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය. එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ (43-44)

36 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි, භික්ෂුහු ඒ මහණ වෙර තෙල් ගැල් වූහ ඒ මහණ මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නො මැරියැවියනුට ඇවැත් නො වේ. (45)

37 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව්වූවෝ ඒ මහණ වෙර තෙල් ගැල්වූහ ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි .] ඒ මහණ නො මළේ ය. ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ (46-47)

38. එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ නැතිටවූහ ඒ මහණ මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, නො මැරියැවියනුට ඇවැත් නො වේ (48)

39 එසමයෙහි එක්තරු මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැව් වූවෝ ඒ මහණ නැතිට වූහ ඒ මහණ මළේ ය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තහුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. මහණෙනි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ථුලාසිඇවැත් වේ. (49-50)

40 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු නිපාතෙත්තං. සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ ත මරණාධිපායස්සා”ති (51)

41. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු මරණාධිපායං නිපාතෙත්තං. සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකතති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු ත කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ පාර්ශ්වස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (52-53)

42 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති තස්ස භික්ඛු අතතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ ත මරණාධිපායස්සා”ති, (54)

43 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති, තස්ස භික්ඛු මරණාධිපායං අතතං අදංගු. සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකතති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු ත කාලමකාසි, තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ පාර්ශ්වස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්සා”ති. (55-56)

44 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති තස්ස භික්ඛු පාතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි, තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ ත මරණාධිපායස්සා”ති, (57)

45. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ගිලානො හොති, තස්ස භික්ඛු මරණාධිපායං පාතං අදංගු සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනතා පාර්ශ්වකතති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු ත කාලමකාසි තෙසං කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛවෙ පාර්ශ්වස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (58-59)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉතී පට්ඨපතිකා ජාරෙත ගබ්භිනී හොති සා කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “ඉඛස්ස ගබ්භපාතතං ජානාති”ති “සුචුට්ඨ ගබ්භිනී”ති තස්සා ගබ්භපාතතං අදසි දුරකො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තිං භික්ඛු අපනො පාර්ශ්වක”තති (60)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුරිසස්ස ථෙව පජාපතියො හොනති එකා වඤ්ඤා, එකා විජායිනී වඤ්ඤා ඉතී කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “සවෙ සා භනොත විජායිස්සති සබ්බස්ස කුට්ඨමස්ස ඉස්සරං ගවිස්සති ඉඛස්ස තස්සා ගබ්භපාතතං ජානාති”ති. “සුචුට්ඨ ගබ්භිනී”ති තස්සා ගබ්භපාතතං අදසි දුරකො කාලමකාසි මාතා ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අපනතිං තිං භික්ඛු අපනො පාර්ශ්වක”තති, (61)

48 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුරිසස්ස ථෙව පජාපතියො හොනති එකා වඤ්ඤා, එකා විජායිනී වඤ්ඤා ඉතී කුලීපගං භික්ඛුං එතදවොච - “සවෙ සා භනොත විජායිස්සති සබ්බස්ස කුට්ඨමස්ස ඉස්සරං ගවිස්සති ඉඛස්ස තස්සා ගබ්භපාතතං ජානාති”ති. “සුචුට්ඨ ගබ්භිනී”ති තස්සා ගබ්භපාතතං අදසි මාතා කාලමකාසි, දුරකො ත කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළවං අහොසි -පෙ- “අතාපතති භික්ඛු පාර්ශ්වස්ස, අපනති ථුලලව්වයස්සා”ති. (62)

40. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණ බිම හෙළාහු ඒ මහණ මළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නොමැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ (51)

41. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු මැරියැටි වූවෝ ඒ මහණ බිම හෙළාහු ඒ මහණ මළේය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ. (52-53)

42. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට බන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ (54)

43. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැටිවූවෝ ඒ මහණහට බන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය. [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නොමළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ (55-56)

44. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට පැන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ. (57)

45. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු මැරියැටි වූවෝ ඒ මහණහට පැන් දුන්හ ඒ මහණ මළේය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තනුය එසමයෙහි] ඒ මහණ නො මළේය. ඔවුනට කුකුළු විය මහණෙකි, පරිජ්ඇවැත් නො වේ. ජුලාසිඇවැත් වේ (58-59)

46. එසමයෙහි විරහිණී වූ එක්තරා සත්ත්වයෙක් සොර සැමියකු නිසා ගැබ්ගත් වෙයි ඔහු නොමැරී කුලපහ මහණහට මෙය කීවාය. “ආයතීයන් වහන්ස, ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව” “යහපත නැගිතිය”යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි දරුවා මළේය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ නෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි ය (60)

47. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට භායානීවෝ දෙදෙනෙක් වෙත්. එකක් වද ය, එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපහ මහණකුට මෙය කීවාය “වහන්ස, ඉදින් දරුවන් වදන්නී නම් සියලු බන්ධනට හිමි වන්නිය “ආයතීයන් වහන්ස, ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව”යි “යහපත, නැගිතිය”යි ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි. දරුවා මළේය ඔවු නො මළාය ඔහුට කුකුළු විය මහණ, නෝ පරිජ්ඇවැත් අවන්තෙහි ය (61)

49. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට භායානීවෝ දෙදෙනෙක් වෙති එකක් වද ය එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපහ මහණකුට මෙය කීවාය “වහන්ස, ඉදින් ඔ වදන්නී නම් සියලු බන්ධනට හිමි වන්නිය. ආයතීයන් වහන්ස, ඇගේ ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දැනු මැනව”යි, “යහපත, නැගිතිය”යි, ඇයට ගැබ් හෙළන බෙහෙතක් දුනි ඔවු මළා ය දරුවා නො මළේය ඒ මහණහට කුකුළු විය මහණ, පරිජ්ඇවැත් නො වේ ජුලාසි-ඇවැත් වේ (62)

49 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු පුරිසස්ස දො පජාපතිංයො භොනති එකා වඤ්ඤා එකා විජායිති වඤ්ඤා ඉප්ඵි කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “සවෙ සා භනෙන විජායිස්සති, සබ්බස්ස කුට්ටමස්ස ඉස්සරා භවිස්සති, ඉඛිස්සා නස්සා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “සුච්ඡි භගිනි”ති නස්සා ගබ්භපානනං අදුසි, උභො කාලමකංසු -පෙ- [ආපනො පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] උභො න කාලමකංසු, නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චස්සා”ති (63-64)

50 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ගබ්භිනී ඉප්ඵි කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඛිස්සා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “තෙන භි භගිනි මදුස්ස”ති සා මදුපෙකා ගබ්භං පාතෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනති එං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”නති. (65)

51 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ගබ්භිනී ඉප්ඵි කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඛිස්සා ගබ්භපානනං ජානාති”ති “තෙන භි භගිනි තාපෙති”ති සා තාපෙකා ගබ්භං පාතෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනති එං භික්ඛු ආපනො පාරාජික”නති (66)

52 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු වඤ්ඤා ඉප්ඵි කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඛිස්සා භෙසජ්ජං ජානාති යෙනාභං විජායෙස්ස”නති “සුච්ඡි භගිනි”ති නස්සා භෙසජ්ජං අදුසි සා කාලමකාසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛච්චස්සා”ති (67)

53 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු විජායිති ඉප්ඵි කුට්ටපභං භික්ඛු එතදවොච - “ඉඛිස්සා භෙසජ්ජං ජානාති යෙනාභං න විජායෙස්ස”නති “සුච්ඡි භගිනි”ති නස්සා භෙසජ්ජං අදුසි සා කාලමකාසි, නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛච්චස්සා”ති. (68)

54 තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු සත්තරසවග්ගියං භික්ඛු අඛුලිපනොදකෙන භාසෙසුං සො භික්ඛු උත්තසනො අනස්සාසකො කාලමකාසි තෙසං කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්සා”ති ¹ (69)

55 තෙන බො පන සමයෙන සත්තරසවග්ගියා භික්ඛු ජබ්බග්ගියං භික්ඛු කමමං කරිස්සාමාති මජ්ඣර්ථා මාරුසුං තෙසං කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්සා”ති, (70)

56 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භුතවෙජ්ජකො භික්ඛු යකං ජීවිතා වොරොපෙසි නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුල්ලච්චස්සා”ති (71)

57 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛු වාලුකකවිහාරං පාගෙසි, තං යකං ජීවිතා වොරොපෙසුං නස්ස කුකකුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මරණාධිපපායස්සා”ති (72)

1 අනාපනති සංකප්පෙ පාරාජිකස්ස ආපනති පාච්ඡස්සාති සත

(ඉඤ්ඤා පන වජ්ඣසම් ය.ය අ.පනතියා භවිතබ්බො සා දුද්දසොසු ජිද්දාති ඉධ න දුක්ඛා අධිකපා)

49 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයකුට අඹුවෝ දෙදෙනෙක් වෙන් එකක් වද ය එකක් නො වද ය වද ගැහැණිය කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “වහන්ස, ඉදින් ඔ වදන්නි තම් සියලු සැපතට හිමි වන්නී ය ආය්‍යීයන් වහන්ස, ඇගේ ගැබ හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි “යහපත නැගනිය”යි ඇයට ගැබි හෙළන බෙහෙතක් දුනි දෙදෙනාම මොහුය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] දෙදෙනාම නො මොහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ පුලාසි ඇවැත් වේ (63-64)

50 එසමයෙහි එක්තරා ගැබිනි ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “ආය්‍යීයන් වහන්ස, ගැබි හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි එසේ වී නම් නැගනිය, (කුස) මෙහිත්ත”යි ඔ කුස මැබ ගැබ හෙළී ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, හෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය ය (65)

51 එසමයෙහි එක්තරා ගැබිනි ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය “ආය්‍යීයන් වහන්ස, ගැබි හෙළන බෙහෙතක් දනු මැනව”යි නැගනිය එසේ වී නම් කුස තවනු”යි ඔ කුස තවා ගැබ හෙළී ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, හෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය ය (66)

52 එසමයෙහි එක්තරා වද ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය ‘ආය්‍යීයන් වහන්ස, යම් බෙහෙතකින් මම වදම් ද එබඳු බෙහෙතක් දනු මැනව”යි යහපත නැගනිය”යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඔ මො ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ දුකුලා ඇවැත් වේ (67)

53 එසමයෙහි එක්තරා වදන ගැහැණියක් කුලපග මහණකුට මෙය කිව්‍ය යම් බෙහෙතකින් මම් නො වදම් ද එබඳු බෙහෙතක් දනු මැනව”යි යහපත නැගනිය”යි ඇයට බෙහෙතක් දුනි ඔ මො ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලා ඇවැත් වේ (68)

54 එසමයෙහි සවන මහණහු සතළොස්වන මහණකු ඇතිල්ලෙන් කිනි කැවීමෙන් සිතැසුන ඒ මහණ අධිකව සිතාසෙන්නෝ ආයොසප්‍රයොස රහිත වූයේ මලේ ය ඔවුනට කුකුස් විය. . මහණෙනි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ (69)

55 එසමයෙහි සතළොස් වන මහණහු සවන මහණකු “කමයක් (=දඬුවමක්) කරන්නෙමු”යි ඇත්ම මැරැහ. ඔවුනට කුකුස් විය මහණෙනි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. (70)

56 එසමයෙහි එක්තරා භූතවෛද්‍ය මහණෙක් යක්ෂයකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය. ඒ මහණනට කුකුස් විය . . මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ පුලාසි ඇවැත් වේ. (71)

57 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු සැඩියකුට දරක් ගත් විහාරයකට යැවී ය යකුයෝ ඒ මහණ දිවියෙන් තොර කළායු ය ඒ මහණනට කුකුස් විය මහණ, හෝ මැරියැවියහුට ඇවැත් නො වේ (72)

58 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනනාරං පාහෙසි. නං යකඛා ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] නං යකඛා ජීවිතා න වොරොපෙසුං නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (73-74)

59 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනනාරං පාහෙසි නං වාලු ජීවිතා වොරොපෙසුං නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු නමරණාඛිප්පායස්ස”ති (75)

60 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වාලුකනනාරං පාහෙසි නං වාලු ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] නං වාලු ජීවිතා න වොරොපෙසුං නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (76-77)

61 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වොරකනනාරං පාහෙසි නං වොරා ජීවිතා වොරොපෙසුං නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු නමරණාඛිප්පායස්ස”ති (78)

62 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො අඤ්ඤානරං භික්ඛුං වොරකනනාරං පාහෙසි නං වොරා ජීවිතා වොරොපෙසුං -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] නං වොරා ජීවිතා න වොරොපෙසුං නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (79-80)

63 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නං මඤ්ඤමානො නං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- නං මඤ්ඤමානො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- අඤ්ඤං මඤ්ඤමානො නං ජීවිතා වොරොපෙසි -පෙ- අඤ්ඤං මඤ්ඤමානො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනති. තිං භික්ඛු අපනෙතා පාරාජික”නති (81-84)

64 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අමනුස්සෙත ගභිනො හොති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු නස්ස භික්ඛුතො පහාරං අද්ඨි සො භික්ඛු කාලමකාසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මරණාඛිප්පායස්ස”ති (85)

65 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අමනුස්සෙත ගභිනො හොති. අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො නස්ස භික්ඛුතො පහාරං අද්ඨි සො භික්ඛු කාලමකාසි -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො භික්ඛු න කාලමකාසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (86-87)

66 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු කල්‍යාණකම්මකස්ස සග්ගකථං කපෙසි සො අභිමුචෙනා කාලමකාසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු නමරණාඛිප්පායස්ස”ති (88)

67 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මරණාඛිප්පායො කල්‍යාණකම්මකස්ස සග්ගකථං කපෙසි සො අභිමුචෙනා කාලමකාසි -පෙ- [අපනෙතා පාරාජිකනති තෙන ඛො පන සමයෙන -පෙ-] සො අභිමුචෙනා න කාලමකාසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්ස”ති (89-90)

58 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැව්වූයේ එක්තරා මහණකු සැබියකුත් අරග්ගත් විහාරයකට යැවී ය යන්නයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය. [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි .] යන්නයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (73-74)

59 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු ව්‍යාල-කාන්තාරයකට යැවීය ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැවියහුට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (75)

60 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැව්වූයේ එක්තරා මහණකු ව්‍යාලකාන්තාරයකට යැවී ය ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] ව්‍යාලයෝ ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (76-77)

61 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකු සොරකතරකට යැවී ය සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැවියහුට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (78)

62 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැව්වූයේ එක්තරා මහණකු සොරකතරකට යැවී ය සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොර කළාහු ය . [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි] සොරු ඒ මහණහු දිවියෙන් තොම තොර කළාහු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (79-80)

63. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ඔහු යයි හඟිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය ඔහු යයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය. අනෙකෙකුයි හඟිමින් ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය අනෙකෙකුයි හඟිමින් අනෙකකු දිවියෙන් තොර කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය ය (81-84)

64 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අමනුෂ්‍යයකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් ඒ මහණහට පහරක් දුන්. ඒ මහණ මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැවියහුට ඤ්ඤාවැත් තො වේ (85)

65 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් අමනුෂ්‍යයකු විසින් ගන්නා ලද්දේ වෙයි එක්තරා මහණෙක් මැරියැව් වූයේ ඒ මහණහට පහරක් දුන් ඒ මහණ මළේ ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි. .] . . ඒ මහණ තො මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ. ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ (86-87)

66 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් කලණකම් ඇත්තහුට සවිභි කපාව කෙළේ ය හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ මළේ ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තො මැරියැවියහුට ඤ්ඤාවැත් තො වේ. (88)

67 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මැරියැව්වූයේ කලණකම් ඇත්තහුට සවිභි කපාව කෙළේ ය හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ මළේ ය [පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] හෙතෙමේ එහි සිත් ඇලවූයේ තො මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැත් තො වේ. ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ. (89-90)

68 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙසි සො උත්තසිත්වා කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු න මරණාධිපපායස්සා”ති (91)

69 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු මරණාධිපපායො තෙරසිකස්ස නිරයකථං කථෙසි සො උත්තසිත්වා කාලමකාසි -පෙ- [ආපනෙනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] සො උත්තසිත්වා තකාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (92-93)

70 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්නා රුක්ඛං ඡිද්දනති අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරං භික්ඛුං එතදවොච. “ආවුසො අත්ථවසීතො ඡිද්දති”ති නං තත්ථවසීතං ඡිද්දන්තං රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා මාරෙසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු තමරණාධිපපායස්සා”ති (94)

71 තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු තවකමමං කරොන්නා රුක්ඛං ඡිද්දනති අඤ්ඤතරො භික්ඛු මරණාධිපපායො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං එතදවොච “ආවුසො අත්ථවසීතො ඡිද්දති”ති නං තත්ථවසීතං ඡිද්දන්තං රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා මාරෙසි -පෙ- [ආපනෙනා පාරාජිකනති. තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] රුක්ඛො ඔත්ථරිත්වා ත මාරෙසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති. (95-96)

72 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිස්ස භික්ඛු දායං ආලිමෙපට්ඨං මනුස්සා දඩ්ඨා කාලමකංසු තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ තමරණාධිපපායස්සා”ති. (97)

73 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිස්ස භික්ඛු මරණාධිපපායා දායං ආලිමෙපට්ඨං මනුස්සා දඩ්ඨා කාලමකංසු -පෙ- [ආපනනා පාරාජිකනති තෙන බො පන සමයෙන -පෙ-] මනුස්සා දඩ්ඨා ත කාලමකංසු තෙසං කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “අතාපනති භික්ඛුවෙ පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලව්වයස්සා”ති (98-99)

74 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආඝාතනා ගන්තවා වොරඝාතං එතදවොච - “ආවුසො මාසිමං කිලමෙසි, එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති”ති ‘සුඤ්ච භනෙන’ති එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “ආපනති. තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජික”නති (100)

75. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආඝාතනා ගන්තවා වොරඝාතං එතදවොච:- “ආවුසො මාසිමං කිලමෙසි, එකෙන පභාරෙන ජවිතා වොරොපෙති”ති. සො “තාභං තුග්ගං වචනං කරිස්සාමි”ති ජවිතා වොරොපෙති තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- අතාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති දුක්ඛවස්සා”ති (101)

76 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පුරිසො ඤාතිකරෙ හන්ථා පාදවජ්ඣෙනා ඤාතකෙති සමපරික්ඛේණා හොති අඤ්ඤතරො භික්ඛු තෙ මනුස්සො එතදවොච:- “ආවුසො ඉවජ්ථ ඉමස්ස මරණ”නති “ආම භනෙන ඉවජ්ථාමි”ති “තෙන හි තක්ඛං පායෙථා”ති තෙ තං තක්ඛං පායෙට්ඨං. සො කාලමකාසි තස්ස කුක්කුළිං අහොසි -පෙ- “ආපනති. තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකනති (102)

68. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මිනිස්නිරිසනකුට නිරයකපාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ මළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, නො මැරියැටියනුට ඇවැත් නො වේ. (91)

69. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මරණ රිසි ඇතියේ ආපායිකයකුට නිරයකපාව කෙළේ ය හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ මළේ ය ... [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. එසමයෙහි] හෙ තෙමේ තැනි ගෙණ නොමළේ ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ථූලාසි ඇවැත් වේ (92-93)

70 එසමයෙහි අලවු වැසි හිඤ්ඤ නවකම් කරන්නාහු රුකක් සිඳිත් එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කීයේ ය “ඇවත, මෙහි සිට සිඳුව”යි, වෘක්ෂය තෙමේ එහි සිට සිඳින උතු යටකොට මැරී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, නොමරණරිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ (94)

71 එසමයෙහි අලවු වැසි හිඤ්ඤ නවකම් කරන්නෝ රුකක් සිඳිත්. එක්තරා මහණෙක් මරණරිසි ඇතියේ එක්තරා මහණකුට මෙය කීය “ඇවත, මෙහි සිට සිඳුව”යි. වෘක්ෂය තෙමේ එහි සිට සිඳින මහණහු යට කොට මැරී ය [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] වෘක්ෂය තෙමේ යට කොට නො මැරී ය ඔහුට කුකුස් විය මහණ, ... පරිජ් ඇවැත් නො වේ ථූලාසි ඇවැත් වේ (95-96)

72 එසමයෙහි සවග මහණහු වනය ගිනි දූහ ජිනිස්සු දූවුනාහු මලාහු ය ඔවුනට කුකුස් විය .. මහණෙහි, නොමරණ රිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ. (97)

73 එසමයෙහි සවග මහණහු මරණ රිසි ඇත්තෝ වනය ගිනි දූහ මිනිස්සු දූවුනාහු මලාහු ය. ... [පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය එසමයෙහි] මිනිස්සු දූවුනෝ නොමලාහු ය. ඔවුනට කුකුස් විය ... මහණෙහි, පරිජ් ඇවැත් නො වේ ථූලාසි ඇවැත් වේ (98-99)

74. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් වධසපාතයට ගොස් වොර-ඝාතකයාට මෙය කීය “ඇවත, මොහු නොවෙහෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොර කරව”යි ‘වහන්ස, මැනව’යි එක පහරින් දිවියෙන් තොර කෙළේය ඔහුට කුකුස් විය. ... මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. (100)

75 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් වධසපාතයට ගොස් වොර-ඝාතකයාට මෙය කීය “ඇවත, මොහු නො වෙහෙසව. එක පහරින් දිවියෙන් තොරකරව”යි හෙතෙමේ “මම තාගේ වචනය නගමක් කරන්නෙමි”යි ඔහු දිවියෙන් තොර කෙළේය. ඔහුට කුකුස් විය . මහණ, පරිජ් ඇවැත් නො වේ. දුකුලා ඇවැත් වේ (101)

76. එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් තෙමේ තැගෙයකදී සුන් අත් පා ඇතියේ තැගත් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්තරා මහණෙක් ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීය: “ඇවත්ති, මොහුගේ මරණය කැමැතිවවු ද? වහන්ස, එසේය, කැමැතිවෙමු”යි. “එසේ විනවි මෝරු පොවවු”යි. ඔවුහු ඔහුට මෝරු පෙවුන හෙ තෙමේ මළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ් ඇවැත් අවන්තෙහිය. (102)

77 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරසො කුලසරෙ හත්ථ-පාදවජ්ඣෙනා ඤාතකෙහි සමපරිකිණ්ණො ගොති. අඤ්ඤාතරං භික්ඛුනී තෙ මනුස්සො එතදවොච:- “ආට්ඨසො ඉච්ඡ්ථ ඉමස්ස මරණ”නති. “ආමස්ස-ඉච්ඡාමා”ති තෙන හි “ලොණසොච්ඡරකං පායෙථා”ති. තෙ තං ලොණසොච්ඡ-රකං පායෙත්තං සො කාලමිකාහි තස්සා කුක්කුච්චං අගොසි අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමස්ථං ආරොවෙසි භික්ඛුනීයො භික්ඛුනං උතමස්ථං ආරොවෙත්තං. භික්ඛු භගවතො එතමස්ථං ආරොවෙත්තං -පෙ- “ආපනතිං සා භික්ඛවෙ භික්ඛුනී ආපනතා පාරජික”නති (103)

තනිපපාරජිකං සමන්තං.

2. 4.

චතුස්ථපාරජිකං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතො කුටා-ගාරසාලියං තත ඛො පන සමයෙන සමිඛුල්ලා සන්ධිථා සමන්තතා භික්ඛු චගගුමුදස්ස නදියා තිරෙ වස්සං උපගච්ඡංසු තෙන ඛො පන සමයෙන වස්ඪ් දුබ්භිකකා හොති දුබ්භිකා සෙතට්ඨිකා¹ සලාකා චුත්තා ත සුකර උඤ්ඤ්ථ පගගහෙන යාපෙතුං.

2. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදගොසි - එතරහි ඛො වස්ඪ් දුබ්භිකකා දුබ්භිකා සෙතට්ඨිකා සලාකා චුත්තා ත සුකර උඤ්ඤ්ථ පගගහෙන යාපෙතුං. තෙන භු ඛො මයං උපායෙන සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

3 එකචෙව ඵවමාහංසු - “හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිනං කමමන්තං අභිට්ඨම, එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති”, එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

4 එකචෙව ඵවමාහංසු - “අලං ආට්ඨසො කිං ගිහිනං කමමන්තං අභිට්ඨතෙන, හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිනං දුතෙය්‍යං හරුම, එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති, එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම, ත ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති

5 එකචෙව ඵවමාහංසු “අලං ආට්ඨසො කිං ගිහිනං කමමන්තං අභිට්ඨි-තෙන, කිං ගිහිනං දුතෙය්‍යං හටෙන, හන්ද මයං ආට්ඨසො ගිහිනං අඤ්ඤ-මඤ්ඤස්ස උභතරිමනුස්සබ්බමස්ස වණ්ණං භාසාම,² අසුකො භික්ඛු පඨමස්ස කුන්තස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු දුතියස්ස කුන්තස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු තතියස්ස කුන්තස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු චතුස්ථස්ස කුන්තස්ස ලාභී, අසුකො භික්ඛු පනාසාමි, අසුකො භික්ඛු අරහා, අසුකො භික්ඛු තෙවිජේජා, අසුකො භික්ඛු ජලභිඤ්ඤාද්ති එවං තෙ අමහාකං දුතුං මඤ්ඤේස්සනති. එවං මයං සමග්ගා සමෙමාදමානා අවිචදමානා ඵාසුකං වස්සං වසෙස්සාම න ව පිණ්ඩකෙන කිලමිස්සාමා”ති “එසොයෙව ඛො ආට්ඨසො සෙය්‍යො යො අමහාකං ගිහිනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උභතරිමනුස්සබ්බමස්ස වණ්ණං භාසිතො”ති.

1 සෙතට්ඨිකා, කප්ප

2 භාසිස්සාම - මජ්ඣං.

77 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් කුලයෙකදී සුන් අත් පා ඇතියෙකු, යන් විසින් පිරිවරණ ලද්දේ වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ මිනිසුන්ට මෙය කිවුය. “ඇවැත්නි, මොහුගේ මරණය රිසිවු ද? යි” “ආයතීවෙනි, එසේය, රිසියෙමු” යි කීහ “එසේ නම් ලොණසොවිරකය පොවු” යි ඔවුහු ඒ පුරුෂයාට ලොණසොවිරකය පෙවුන හෙතෙමේ මල් ය ඒ මෙහෙණට කුකුස් විය ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ භික්ෂුණීන්ට මෙ පවත් සැල කළා ය. භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මෙ පවත් සැල කළාහු ය භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කළාහු ය “මහණෙනි, ඒ මෙහෙණ පරිජ් ඇවැත් අවන්ති ය” (103)

තෙවෙනි පරිච්ඡය නිමි.

2-4.

සිවුවන පරිච්ඡය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල් පුර මහ-වෙහෙහි කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි බොහෝ දුටුමිතුරු ඉටුමිතුරු වූ භික්ෂුහු ඔහුගෙදර නම් ගෘහකර වස් ඵලමුනාහ. එසමයෙහි වැදුරට දුබ්බන් වෙයි ජීවිතය පිළිබඳ දෙපරිද්දෙකින් පැවති අදහස් ඇති වෙයි සෙනටිකා නම් ශසාරොග ඇති වෙයි (වපුල ධාන්‍ය) හටගත් හිරවු ඇති වෙයි පිඬු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නො වේ

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය: “දැන් වනාහි වැදුරට දුබ්බන් වේ ජීවිතයත් මරණයත් අතර පැවති අදහස් ඇත්තේ වෙයි සෙනටිකා නම් ශසාරොගයෙන් පෙළුනේ වෙයි වපුල දු හිරවුය. පිඬු සිහිමෙන් යැපෙන්නට පහසු නො වෙයි අපි කවර උපායකින් සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු ද, පිණ්ඩයෙන් නොම කලානන වන්නමුද” යි

3 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, ඉදින් අපි ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කරන්නමෝ නම් මැනව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ මෙසේ අපි සමග වුවමෝ මනා ව සතුටු වන්නමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණ්ඩයෙන් ද නො ම කලානන වන්නමු” යි

4 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, කම් තැන ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කිරීමෙන් කිම? ඇවැත්නි, අපි ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඩ ගෙණ යන්නමෝ නම් මැනව එසේ ඇතිකල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ. මෙසේ අපි සමග වුවමෝ සතුටු වන්නමෝ විවාද නො කරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිණ්ඩයෙන් ද කලානන නො වන්නෙමු” යි

5 ඇතැම් කෙනෙක් මෙසේ කීහ “ඇවැත්නි, නොමැනව ගිහියන්ගේ කමානන හිටු කිරීමෙන් කිම? ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඩ ගෙණ යැමෙන් කිම? ඇවැත්නි, අපි ගිහියන්ට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිනිස්දම්භණ කියමු “අසෝ මහණ තෙමේ ප්‍රථමධ්‍යානලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ ද්විතීයධ්‍යාන ලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ තෘතීයධ්‍යාන ලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ සෝවාන් ය අසෝ මහණ තෙමේ සෙදගාමී ය අසෝ මහණ තෙමේ අනගාමී ය අසෝ මහණ තෙමේ රහත් ය අසෝ මහණ තෙමේ ත්‍රිවිද්‍ය ඇත්තෙකු අසෝ මහණ තෙමේ ෂබ්භිඤ ය” යි මෙසේ ඇති කල්හි ඔහු අපට පිඬු දෙන්නට සිතන්නාහ මෙසේ අපි සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නොකරන්නමෝ පහසු සේ වස් වසන්නමු පිඬුයෙන් ද කලානන නො වන්නමු” යි “ඇවැත්නි, අප විසින් ගිහියන්ට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ යම් උතුරුමිනිස්දම්භණයෙක් කියා ලද්දේ ද, මෙය ම ශ්‍රේෂ්ඨ වෙයි”

6 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භිතීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං උත්තරිමනුසංධමසං වණණං භාසිංසු අසුකො භික්ඛු පඨමසං කිංතසං ලාභී -පෙ- අසුකො භික්ඛු ඡලභිඤ්ඤා”ති.

7. අථ ඛො තෙ මිත්‍රස්සා “ලාභා වත නො, සුලභං වත නො, යෙසං¹ නො ඵවරුපා භික්ඛු වස්සං උපගතා, න වත නො ඉතො පුබ්බෙ ඵවරුපා භික්ඛු වස්සං උපගතා, යථධිමෙ භික්ඛු සීලවනො, කල්‍යාණධමමා”ති තෙ න තාදිසාති භොජනාති අත්තතා භුක්ඤ්ඤාති, මාතෘපිතුනතං දෙනති, පුත්තදරස්ස දෙනති, දුස්සකම්මකරපොරිසස්ස දෙනති, මිත්තාමච්චාතං දෙනති, ඤ්ඤාතිසාලොභිතාතං දෙනති, යාදිසාති භික්ඛුතං දෙනති න තාදිසාති බාදනියාති -පෙ- සායනියාති -පෙ- පාතාති අත්තතා පිවන්ති, මාතෘ-පිතුනතං දෙනති, පුත්තදරස්ස දෙනති, දුස්සකම්මකරපොරිසස්ස දෙනති, මිත්තාමච්චාතං දෙනති, ඤ්ඤාතිසාලොභිතාතං දෙනති, යාදිසාති භික්ඛුතං දෙනති අථ ඛො තෙ භික්ඛු වණණවා අහෙසුං පිණ්ණියා පසන්නමුඛවණණං විපසන්නාජිවිවණණං

8 අභිණණං ඛො පතෙතං වස්සං වුත්ථාතං භික්ඛුතං භගවන්තං දස්සනාය උපසඬකම්මං අථ ඛො තෙ භික්ඛු වස්සං වුත්ථා තෙමාසච්චයෙන සෙතාසතං සංසාමෙත්වා පත්තවීවරං අදාය යෙන වෙසාලී තෙන පක්කමිංසු අනුපුබ්බෙන යෙන වෙසාලී මහාවතං කුට්ඨාගාරසාලා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මිංසු උපසඬකම්මවා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු.

9 තෙත ඛො පත සමයෙන දිසාසු වස්සං වුත්ථා භික්ඛු කිසා භොන්ති ලුබ්භා දුබ්බණණං උපපණ්ඩුපපණ්ඩුකජාතා ධම්නිසත්තගත්තා වගුමුදු-නිරියා පන² භික්ඛු වණණවා භොන්ති පිණ්ණියා පසන්නමුඛවණණං විපසන්නාජිවිවණණං අභිණණං ඛො පතෙතං මුද්ධාතං භගවන්තාතං අභන්තකෙති භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසමෙමාදිතුං

10 අථ ඛො භගවා වගුමුදුනිරියෙ භික්ඛු ඵතදවොච. “කච්චි භික්ඛවෙ බමනීයං කච්චි යාපනීයං කච්චි සමග්ගා සමෙමාදමාතා අවිචදමාතා ථාසුකං වස්සං වසිත්ථ, න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථා”ති “බමනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, සමග්ගා ච මයං භන්තෙ සමෙමාදමාතා අවිචදමාතා ථාසුකං වස්සං වසිමා, න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිමා”ති ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි තු පුච්ඡන්ති, කාලං විදිත්ථා පුච්ඡන්ති කාලං විදිත්ථා න පුච්ඡන්ති, අත්ථසංගිතං තථාගතා පුච්ඡන්ති නො අත්ථසංගිතං, අත්ථසංගිතෙ සෙතුසාකො නථාගතාතං

1 යෙසං වත - ම ජ සං 2 ‘පත’ ඉති පොත්කෙසු උංතං.

6 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ගිහිඤ්ච ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිනිස්-දම්මුණ කීහ. “අසෝ මහණ තෙමේ ප්‍රථමධ්‍යානලාභී ය අසෝ මහණ තෙමේ ඡෙතිඤ්ඤ”යි.

7 ඉක්බිති ඒ මිනිස්සු “අපට ලාභයෙක් ම ය එකානතයෙන් අපට වනා ලැබුමෙකි. යම්බඳු වූ අප වෙත මෙබඳු භික්ෂුහු වස් එළඹියාහු ද, යම්සේ මේ භික්ෂුහු සිල්වත් ද, කල්‍යාණදහම් ඇත්තාහු ද, එකානතයෙන් මින් පෙර වෙබඳු භික්ෂුහු අපගේ වසට නො එළඹියාහුය”යි සිතූහ ඔහු යම් බඳවූ බොජුන් භික්ෂුන්ට දෙත් ද, එබඳු බොජුන් තුමු නො බුදිත්. ඉටුපියනට ද නො දෙත් අඹුදරුවන්ට ද නො දෙත්. දස් කම්කරු පුරුෂයනට ද නො දෙත් මිත්‍රාමාන්‍යයනට ද නො දෙත් සහලේ නැයනට ද නො දෙත්. යම්බඳු වූ කැ යුතු දෑ භික්ෂුන්ට දෙත් ද, එබඳු කැයුතු දෑ ද නො දෙත් රස විඳිය යුතු දෑ ද නො දෙත් පානවර්ගයන් ද තුමු නො බොත් ඉටුපියනට ද නො දෙත් අඹුදරුවනට ද නො දෙත් දස් කම්කරුවනට ද නො දෙත්. මිත්‍රාමාන්‍යයනට ද නො දෙත්. සහලේ නැයනට ද නො දෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු වණ්වත් වූහ පිණ්ණිය ඉඳුරන් ඇති වූහ පහන් මුවපාහැ ඇති වූහ. වෙසෙසින් පහන් සිවිපාහැ ඇති වූහ

8 වැස නිමවූ වස් ඇති භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දූකීම සඳහා යැම පුරුදු ම ය ඉක්බිති වැස නිමවූ වස් ඇති ඒ භික්ෂුහු තෙමස ඇවැමෙන් සෙතසුන් නැත්පත් කොට තබා, පාසිවුරු ගෙණ විසල්පුරය බලා නික්මුණාහු ය පිළිවෙළින් විසල්පුර මහවෙතෙහි කුටාභාරශාලාවෙහි වැඩසිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහු ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නාහු ය

9 එසමයෙහි දිසාවන්හි වස් වුසු භික්ෂුහු වැහැරුණාහු රළු වූවාහු දුර්වණ් වූවාහු හටගත් පඬුවන් පාහැ ඇත්තාහු තහර ඉල්පිගිය සිරුරු ඇත්තෝ වෙත් වග්ගුමුදු ගංතෙර වස් වුසු භික්ෂුහු වණ්වත් වූවාහු පිණ්ණිය ඉඳුරන් ඇත්තාහු පහන් මුවපාහැ ඇත්තාහු වෙසෙසින් පහන් සිවිපාහැ ඇත්තෝ වෙත් භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආගනතුක භික්ෂූන් සමග පිළිසඳර කිරීම ඇවිණි ම ය

10 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වග්ගුමුදු ගංතෙර වැසි භික්ෂූන්ට “මහණෙනි, කීම සිහිය හැකි ද? කීම යාපිය හැකි ද? කීම සමග වුවහ, සතුටු වුවහ විවාද නො කරන්නහු පහසු සේ වස් වුසුවහ ද? අහරින් යලානත නො වුවහ ද?”යි වදළ සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සිහිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යාපිය හැක්ක වහන්ස, අපි සමග වුවමෝ සතුටු වුවමෝ විවාද නො කරමින් පහසු සේ වස් වුසුමහ අහරින් යලානත නො වුවහ”යි තථාගතවරු දනිමිහුත් විවාරත් දනිමිහුත් නො විවාරත් කල් දෑන විවාරත් කල් දෑන නො විවාරත් තථාගතවරු අනුසෙත් යුක්ත වූවක් ම විවාරත් අනුසෙතිතයක් නො විවාරත් අනුසෙත් යුක්ත වට්ඨසෙති තථාගතවරුන්ගේ මෙහෙයුණින් ප්‍රත්‍යක්ෂායක වෙයි.

11 අවිශාසාවෙන් බුද්ධා භගවතො භික්ඛු පරිපුට්ඨනති “ධම්මං වා දෙසියාම, සාවකානං වා භික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමා” ති අථ ඛො භගවා චගුඤ්ඤාතීරියෙ භික්ඛු එතදවොච. “යථා කථං පත තුඤ්ඤ භික්ඛවෙ සමය්‍යා සමමාදමානා අවිච්ඡේදානා එසුකං වය්‍යං වසිත්ථ, න ච පිණ්ඩකත කීලම්ඤ්ඤා” ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. “කච්චි පත වො භික්ඛවෙ භූත” නති “අභූතං භගවා” ති විගර්භි බුද්ධො භගවා. “අනුච්ඡේදයං මොඝපුරිසා අනුඤ්ඤාමිකං අප්පනිරූපං අසාදිකං අකාපියං අකරණීයං කථං හි නාම තුඤ්ඤ මොඝපුරිසා උදරස්ස කාරණං හිතීතං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණණං භාසිස්සථ වරං තුඤ්ඤාමි මොඝපුරිසා තිණ්ණත භොවිකනනතෙ¹ කුච්ඡපරිකතො,² න තෙව උදරස්ස කාරණං හිතීතං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණණං භාසිතො තං කිස්ස හෙතු? තතො නිදානං හි මොඝපුරිසා මරණං වා නිගමෙත්ථ මරණමනතං වා දුක්ඛං, න තෙව නප්පච්චයා කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙත්ථ. ඉතො නිදානං ඛො මොඝපුරිසා කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙත්ථ තෙනං මොඝපුරිසා අප්පනනාතං වා පසාදය-පෙ- විගර්භිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාහි

12 පඤ්ඤාමෙ භික්ඛවෙ මහාවොරො සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං කතමෙ පඤ්ඤා?

(1) ඉධ භික්ඛවෙ එකච්චස්ස මහාවොරස්ස එවං හොති “කුදස්සු³ නාමානං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු ආභිණ්ඩිත්ථාමි හතතොතො සාතතොතො ජිඤ්ඤොතො ඡේදපෙනො පචතොතො පාවෙනො” ති සො අපරෙත සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු ආභිණ්ඩිති හතතොතො සාතතොතො ජිඤ්ඤොතො ඡේදපෙනො පචතොතො පාවෙනො එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චස්ස පාපභික්ඛුතො එවං හොති ‘කුදස්සු නාමානං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු වාරිකං වරිස්සාමි සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ගහට්ඨානං වෙව පබ්බජිතානස්ස, ලාභී විවර-පිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලාපච්චයහෙසජ්ජපරිකාරිතං” නති සො අපරෙත සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමිරුපධානීසු වාරිකං වරති සක්කතො ගරුකතො මානිතො පුජිතො අපචිතො ගහට්ඨානං තස්සෙව පබ්බජිතානං ව, ලාභී විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසන ගිලාපච්චයහෙසජ්ජ-පරිකාරිතං අයං භික්ඛවෙ පඨමො මහාවොරො සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(2) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු තථාගතප්පවෙදිනං ධම්මවිතයං පරියාපුණ්ණිකා අතතොතො දහති අයං භික්ඛවෙ දුතිස්සා මහා-වොරෙ සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(3) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු පුද්ධං බ්‍රහ්මචාරීං පරිපුද්ධං බ්‍රහ්මචාරියං වරතනං අමුලකෙත අබ්‍රහ්මචාරියෙත අනුද්ධංසෙති අයං භික්ඛවෙ තතිස්සා මහාවොරෙ සතොතා සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

1 භොවිකනනත, කන්ච, ඉ 2 කුච්ඡපරිකතො, කන්ච 3 කුදස්සු චජය

11. භාග්‍යවත් බුදුවරු දෙ අයුරකින් භික්ෂූන් ප්‍රචවුසින්: “ධම්ම හෝ දෙසන්නම් සවුචතට සිකපද හෝ පණවන්නම්”යි. ඉක්බිති භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වහලුමුදු, ගංතොර වස් වුසු භික්ෂූන්ට මෙය වදාළ සේක “මහණෙනි, තෙපි කෙසේ නම් සමග වුවහු සතුටු වෙමින් විවාද නොකරමින් සුවසේ වස් වුසුවහු ද, අහරින් කලානත නුවුවහුද?” යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැළ කළහ “කිකේක් ද, මහණෙනි, සැබවක් කිවහුද?” යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, නොසැබවක් ම කිවමු” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරවු සේක “භික්ෂු පුරුෂයෙනි, නුසුදුස්සෙක. අනුලොමී නුවුවක නොගැලපෙන්නක නොමහණකමෙක. නොකැප්පෙක නොකටයුත්තෙක “භික්ෂු පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිත්තදම්ගුණ කිවහු ද? භික්ෂු පුරුෂයෙනි, නොප විසින් තියුණු ගෙරි කපන කැත්තෙක් කුස කපා ගැණීම මැනවි කුස කරුණු කොට ගිහියනට ඔවුනොවුන් පිළිබඳ උතුරුමිත්තදම් වැණීම නො මැනවි ඒ කවර හෙයින්? භික්ෂු පුරුෂයෙනි, ඒ හෙතෙමින් මරණයට හෝ මරණය වැනි දුකකට පැමිණෙන්නේ ය ඒ හෙතෙමින් කාබුත් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ නපුරු ගති ඇති විවශ ව පතිත වීම් ඇති නිරයට නො ම පැමිණෙන්නේ ය භික්ෂු පුරුෂයෙනි, මෙ කරුණෙන් කාබුත් මරණින් මතු සැපයෙන් තොරවූ නපුරුගති ඇති විවශ ව පතිත වන නිරයට පැමිණෙන්නේ ය භික්ෂු පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ” ගරභා දූහැමි කථාවක් කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක

12 “මහණෙනි, ලොව මේ මහගොරු පස්දෙනෙක් වෙති ඔහු පස්දෙන කවරහු ද? යත්

(1) මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි එක්තරා මහ සොරකුට මෙබඳු අදහසෙක් වෙයි “මම කවරදු නම් සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම් ගම් නියමගම් රජදනවුහි තසමින් තස්වමින් සිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවමමින් ඇවිදින්නෙමි දෝ” යි හෙ තෙමේ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් පිරිවරණ ලද්දේ ගම් නියමගම් රජ දනවුහි මරමින් මරමමින් සිදිමින් සිදුවමින් දවමින් දවමමින් ඇවිදී මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණකුට මෙ බඳු සිතෙක් වෙයි “කවරදු නම් මම සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ පිරිවරණ ලද්දෙම් ගම් නියමගම් රජදනවුහි ගැහැවියන් විසින් ද පැවිද්දන් විසින් ද සත්කාර කරණ ලද්දෙම්, ගරු කරණ ලද්දෙම්, බුහුමන් කරණ ලද්දෙම්, සිවුපසයෙන් පුදන ලද්දෙම්, අභිවාදනා කරණ ලද්දෙම්, සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර ලබන්නෙමි සැරි සරන්නෙමි දෝ” යි ඒ මහණ පසු කලෙක සියයකින් හෝ දහසකින් හෝ ගම් නියමගම් රජදනවුහි ගිහියන් විසින් හා පැවිද්දන් විසින් සත්කාර කරණ ලද්දේ ගරු කරණ ලද්දේ බුහුමන් කරණ ලද්දේ සිවුපසයෙන් පුදන ලද්දේ අභිවාදනා කරනලද්දේ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර ලැබීම් ඇත්තේ සැරි සරයි මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ පළමුවැනි මහසොරු වෙයි

(2) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණෙක් තථාගත-භාෂිත ධම්ම විනය ප්‍රගුණ කොට (එය) තමාගේ යයි ප්‍රකාශ කෙරෙයි මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ දෙවැනි මහසොරු වෙයි

(3) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පව්වු මහණෙක් පිරිසිදු බඩසර හැසිරෙණ රහත් මහණකුට මුල් රහිත පරිච්ඡාදවැනින් වෘද්ධා කෙරේ ද මහණෙනි, මේ තෙමේ ලොව විද්‍යාමාන වූ තෙවන මහසොරු වෙයි

(4) පුත ව පරං භික්ඛවෙ ඉධෙ'කච්චො පාපභික්ඛු යාති තාති සබ්බස්ස ගරුභණ්ඩාති ගරුපරික්ඛාදාති, සෙය්‍යපීදං. ආරාමො ආරාමවච්ඡු විහාරො විහාරවච්ඡු මඤ්චො පිඨං හිසි බිලෙබ්බාහනං¹ ලොඤ්ඤාමහි ලොභභාණ්ණකා ලොභවාරකො ලොභකටාහං වාසි ඵරස්ස කුඨාරි කුද්දලො නිබ්බදනං වලඝී වෙඨ මුඤ්ඤං බබ්බජං නිණං මතතිකා දුරුභණ්ඩං මතතිකාභණ්ඩං, තෙහි ගිහී² සචගණ්ඨාති, උපලාපෙති අයං භික්ඛවෙ වතුන්චො, චිහාචොඤ්ඤා සන්තො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං

(5) සදෙවකෙ භික්ඛවෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුහවකෙ සස්සමණ-
මුහමණීයො පජාය සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාචාරො යො අසනනං
අභුතං උත්තරිමනුස්සායමමං උලලපති තං කිස්ස හෙතු? ථෙය්‍යාය වො
භික්ඛවෙ රට්ඨපිණ්ඩො භුතොති

අඤ්ඤාථා සනතමත්තානං අඤ්ඤාථා යො පච්චෙදගෙ,
නිකච්චි කිත්ථස්සෙව භුතනං ථෙය්‍යත තස්ස තං

කායාවකණ්ඨො බහවො පාපබ්බමො අසඤ්ඤාතො,
පාපා පාපෙහි කච්චෙහි නිරයං තෙ උපපජ්ජරෙ

සෙය්‍යො අග්ගොගුලො භුතො තථෙතො අග්ගිසිද්ධපමො,
ගඤ්ඤෙ භුඤ්ඤායස්ස දුස්සිලො රට්ඨපිණ්ඩො අසඤ්ඤාතොති

13 අථ ඛො භගවා වගුමුද්ධරියෙ භික්ඛු අතෙකපරියායෙක විගරහිතො
දුගරතාය -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අනභිජානං උත්තරිමනුස්සායමමං අනභුජනාසිකං
අලම්භියඤ්ඤාණදස්සනං සමුද්ධරෙය්‍ය ‘ඉති ජානාමි, ඉති පස්සාමි’ති තතො
අපරෙත සමයෙන සමනුගාහියමානො වා අසමනුගාහියමානො වා
ආපනොනා විසුද්ධාපෙතොති ඵවං වදෙය්‍ය: ‘අජානමෙවාහං ආවුසො
අවචං ජානාමි, අපස්සං පස්සාමි, තුච්ඡං වුසා විලපි’නති අගම්පි පාදර්ශනො
හොති අසංවාසො”ති.

ඵවඤ්චදං භගවතො භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාහනං හොති

[මුලපඤ්ඤානති.]

1 බිබ්බාහනං, මජ්ඣිම. 2 ගිහි, සාන්ඨ

(4) වැලිදු, මහණෙනි, මේ සස්තෙහි ඇතැම් පවිටු මහණෙක් සහසතු යම් ඒ ගරු බිඩු ගරු පිරිකර වේ ද, ඒ කවරේ ද? අරම්, අරම්වතු, වෙහෙර, වෙහෙර-වතු, ඇඳ, පුටු, බිසි, කන්වසින්, ලොභොකල, ලොභොසාල, කුඩා ලොභොකල, ලෝහකවාරම්, වෑ, පොරෝ, කෙටේරි, උදුලු, නිත්ත, වැල්, හුණ, මුදුනණ, බබුස්තණ, සෙවෙනියට හුදුසු තණ, මැටි, දෑව බඩු, මැටි බදුන් ය එයින් ගිහියන් සහන්තේ ද, පොලඹවන්තේ ද, මහණෙනි, මෙතෙම ලොව විදුමාන සිටුවැනි මහසොරු වෙයි.

(5) මහණෙනි, යමෙක් සිය සහන්ති තැනි උතුරුමිනිස්දම් නමා කෙරෙහි ඇතැයි කියා ද, මේ මහණ තෙමේ දෙවියන් සහිත වූ මරාන් සහිත වූ බබුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ද, මහණ බබුණන් සහිත වූ දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ ප්‍රජාව කෙරෙහි ද, ප්‍රමුඛ වූ මහසොරු වෙයි ඒ කවර හෙයින්? මහණෙනි, සොර සිහින් රටපිණ්ඩය අනුභව කරණ ලද්දේ ය එහෙයිනි.

යමෙක් අන් පරිද්දෙකින් සිටුතා නමා අන් අයුරකින් පවසන්නේ නම්, ඔහුගේ ඒ සොරකමින් සිටුපසය වැලඳීම ලිහිණිවැද්ද විසින් ලිහිණින් රවටා මරා කනු වැන්න

ගෙලෙහි යු කසාවන් ඇති පවිටු ගතියෙන් යුත් නොහික්මුනු පුද්ගලයෝ බොහෝ වෙත් ඒ පවිටෝ පවිටුකමින් නිරයට පැමිණෙත්

ඉදින් නොහික්මුණු දුසිල් මහණ තෙමේ යම් හෙයකින් රවටාසියාගේ පිඩු වලදන්නේ ද එයට වඩා ගිනිසිළුවක් වැනි රන් වූ යවටක් බුදින ලද්දේ උතුම් වේ

13 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ වගුමුදු ගංතෙරින් ආ මහණුන්ට තත් අයුරින් ගරභා දුබර බැවිනි මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසා

“යම් මහණෙක් නොදන්නේ ආයඝ්‍යාදානිකයට යොග්‍යවූ උතුරු-මිනිස්දම් නමා කෙරෙහි එළවා, ‘මෙසේ (නමා කෙරෙහි ඇතැයි) දනිමි. මෙසේ (නමා කෙරෙහි ඇතැයි) දනිමි’යි කියන්නේ ද, ඉන් පසු කලෙක විවාරණු ලබන්නේ හෝ නොවිවාරණු ලබන්නේ හෝ පරිජි අවන්නේ පිරිසිදු බැව් කැමැත්තේ මෙසේ කියන්නේය: ‘ඇවැත්නි, මම නොදන්නෙමි මෙසේ දනිමිසි කිමි. නොදන්නෙමි දනිමිසි ගිස් බොරු කිමි’යි මේ මහණ ද පරිජි අවන්නේ සංඛ්‍යා රහිත වේ”

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් හිසුන්ට මේ සිකපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවිමසි.]

14 තෙන බො පන සමයෙන සමිහසුලා භික්ඛු අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතො පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතො අබ්බතසඤ්ඤානො අසච්ඡිකතො සච්ඡිකතසඤ්ඤානො අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකරිංසු. තෙසං අපරොන සමයෙන රුක්ඛයපි චිත්තං නමිති, දෙසායපි චිත්තං නමිති, මොහායපි චිත්තං නමිති තෙසං කුක්කුළුවං අනොසි “භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං මගඤ්චමහ අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතො පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතො අබ්බත-සඤ්ඤානො අසච්ඡිකතො සච්ඡිකතසඤ්ඤානො, අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකරිමහ, කච්චි හු බො මගං පාරුඡ්කං ආපනතිං ආපනතා”ති අගස්මතො ආනිඤ්ජයා එතමන්ථං ආරොවෙසුං අගස්මා ආනඤ්ඤ භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසි

15 හොනති¹ තෙ ආනඤ්ඤ භික්ඛු අදිට්ඨ දිට්ඨසඤ්ඤානො අපපතො පනතසඤ්ඤානො අනබ්බතො අබ්බතසඤ්ඤානො අසච්ඡිකතො සච්ඡිකත-සඤ්ඤානො අබ්බිමානෙන අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්ති, තං ච බො එතං අබ්බිමාන-රිකන්ති එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අනභිජානං උත්තරිමනුසංගමමං අනභුපනාසිකං අලමරියඤ්ඤාණදස්සනා සමුද්දව්‍යයා ‘ඉති ජානාමි, ඉති පසාමි’ති. තතො අපරොන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො චා අසමනුග්ගාහිය-මානො චා ආපතොනා විසුද්ධාපෙතෙකො එවං වදෙය්‍ය ‘අජානමව්‍යාහං ආවුසො අවචං ජානාමි, අපසං පසාමි,තුච්ඡං මුසා විලපි’න්ති අඤ්ඤානු අබ්බිමානා. අගමපි පාරුඡ්කො හොති අසංවාසො”ති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

16 යො පනාති - යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- [ඤ්ඤාතිවතුන්ථ කමෙමන -පෙ- උපසම්පන්නො] අගං ඉමස්මිං අපො අබ්බපෙසතො භික්ඛුති

අනභිජානන්ති අසන්නං අභුතං අසංවිජ්ජමානං අජාතන්තො අපස්ස-න්තො අත්තති කුසලං ධම්මං අත්ථි මෙ කුසලො ධම්මොති

උත්තරිමනුසංගමමා නාම ඤාතං විමොක්ඛං සමාධි සම්පන්නි ඤ්ඤාණදස්සනං මග්ගභාවතා ඵලසච්ඡිකිරියා කිලෙසප්පාතානං විනිවර්ණතා විත්තස්ස සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරති

අනභුපනාසිකන්ති තෙ චා කුසලෙ ධම්මෙ අත්තති උපතෙති, අත්තානං චා තෙසු කුසලෙසු ධම්මෙසු උපතෙති

ඤ්ඤාන්ති තියෙසා විජ්ජා

දස්සනන්ති යං ඤ්ඤානං තං දස්සනං යං දස්සනං තං ඤ්ඤාණං

සමුද්දව්‍යෙය්‍යාති ආරොවෙය්‍ය ඉන්ද්‍රියා චා පුරිස්සා චා ග්ගට්ඨස්සා චා පබ්බජිතස්ස චා

1. හොනති යෙදා තෙ ආනඤ්ඤ චිත්තං හොනති යෙව්‍යානඤ්ඤ, ස්‍යා,

14. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේ යයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපැමිණෙන ලද්දෙහි පැමිණෙන ලද්දේ යන හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපිළිවිදි දහමිහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, අධිමානසෙන් යුක්ත ව අභිත්තිය ප්‍රකාශ කළහ. පසු කාලයෙහි ඔවුන්ගේ සිත රාගයට ද නැමෙයි. දෝෂයට ද සිත නැමෙයි මෝහයට ද සිත නැමෙයි. ඔවුන්ට කුකුස් උපනි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී අපි ද තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපත් ගුණෙහි පැමිණෙන ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපිළිවිදි ගුණෙහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තමෝ තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තමෝ අධිමානසෙන් යුක්ත ව අභිත්තිය ප්‍රකාශ කළු කීම අපි පරිජ්ජාවැත් අවන්තමෝ ද?” යි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් වූ අතද තෙරුන්ට මේ පවත් දැන්වූහ. ආයුෂ්මත් ආනන්දසංචරී තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කෙළේය.

15. ආනන්දය, තෙල භික්ෂුහු තොදක්නා ලද්දෙහි දක්නා ලද්දේයයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපත්ගුණෙහි පැමිණෙන ලද්දේ හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපිළිවිදි ගුණෙහි පිළිවිදිනැයි හැඟුම් ඇත්තාහු, තොපසක් කළ දහමිහි පසක් කළැයි හැඟුම් ඇත්තාහු වෙත්. අධිමානසෙන් යුක්ත ව රහත් බව ප්‍රකාශ කෙරෙත් ඔවුන්ගේ තෙල රහත් බැව් පළකිරීම ඇවැතට කරුණු තො වේ. මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු:

“යම් මහණෙක් නොදන්නේ ආයුඤ්ඤාදර්ශනයට යොග්‍යවූ උතුරු-මිනිස්දම් තමා කෙරෙහි එළවා ‘මෙසේ දැනිමි, මෙසේ දකිමි’ යි අධිමානසෙන් නොර ව කියන්නේ ද, ඉන් පසුකාලයෙහි විචාරණු ලබන්නේ හෝ නොවිචාරණු ලබන්නේ හෝ පරිජි අවන්නේ පිපිසිදු බැව් කැමැත්තේ මෙසේ කියන්නේ ය: “ඇවැත්නි මම ‘නො දන්නෙමි මෙසේ දැනිමි’ යි කිමි. නො දන්නෙමි දකිමි යි නිස් බොරු කිමි” යි මේ මහණ ද පැරදුන් සංවාසරකිත වේ.”

[දෙවෙනි පැණවිමසි]

16 යොජන යනු යම් බඳවූ යමෙක්

යිනු යනු ඥාතිවතුම් කම්යෙන් උපසපන් වූයේ ද, මේ තෙමේ මේ අතීතයෙහි භික්ෂුයයි අභිමතයි

අනාභිජානං යනු තැත්තා වූ, තො වූ, විද්‍යාමාන තො වූ කුසල් දහම් තමා කෙරෙහි තොදන්නේ, තොදක්නේ මට කුසල් දහම් ඇත්තේය’යි.

උතතඤ්චක්ඛාසංයමිතං නම්. ධ්‍යාන, විමොක්ඛ, සමාධි, සමාපතති, ඤාණ-දසාන, මහනභාවනා, ඵලසච්ඡිකිරියා, කිලෙසපපභාණ, සිත නිවරණයන් ගෙන් තොර බව, ශුන්‍යාශාරයෙහි අභිරතිය යි

අනතුපනාසිකං යනු ඒ කුසල් දහම් හෝ තමා කෙරෙහි එළවයි. තමා හෝ ඒ කුසල් දහමිහි පමුණුවයි

ඤ්ඤං යනු ත්‍රිවිද්‍යා ය.

දසසන්තං යනු යම් දෙනෙක් වේ ද ඒ දර්ශනයයි යම් දර්ශනයක් වේ ද එය ඥානයයි

සමුද්ධරෙය්‍ය යනු සත්‍රියකට හෝ පුරුෂයකුට හෝ ගැහැටියකුට හෝ පැවිද්දකුට හෝ සැළ කරන්නේ ය

ඉති ජානාමි ඉති පසසාමිති ජාතාමහං එතෙ ධම්මෙ, පසසාමහං එතෙ ධම්මෙ, අත්ථි ච මෙ එතෙ ධම්මා, මහි එතෙ ධම්මා සන්දිස්සානති, අහස්ස ඵෙ එතෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමිති

තතො අපරෙණ සමසෙනාති යසමිං බණ්ණ සමුද්ධිණ්ණං හොති, තං බණ්ණං තං ලයං තං මුහුත්තං චිතිවතෙත

සමනුග්ගාභියමානොති යං වජ්ඣ පටිඤ්ඤානං හොති, තස්මිං වජ්ඣස්මිං සමනුග්ගාභියමානො 'කිං තෙ අබ්බතං, කිත්ති තෙ අබ්බතං, කද තෙ අබ්බතං, කථ තෙ අබ්බතං, කතමෙ තෙ කිලෙසා පභිතා, කතමෙසං තිං ධම්මානං වා ලාභි'ති

අසමනුග්ගාභියමානොති ත කෙනචි චුච්චමානො.

ආසනෙහාති පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසනනං අභුතං උත්තරිමනුස්සං-ධම්මං උලලපිතා පාරුජිකං ආපනතිං ආපනොතං හොති.

විජුද්ධාපෙකෙධාති ගිහි වා හොතුකාමො උපාසකො වා හොතුකාමො ආරාමිකො වා හොතුකාමො සාමණේරො වා හොතුකාමො.

අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපසස්සං පසසාමිති තාහං එතෙ ධම්මෙ ජානාමි, තාහං එතෙ ධම්මෙ පසසාමි, තත්ථි ච මෙ එතෙ ධම්මා, ත මහි එතෙ ධම්මා සන්දිස්සානති, ත වාහං එතෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමිති

තුච්ඡං මුසා විලපිතති තුච්ඡකං මයා භණ්ණිතං, මුසා මයා භණ්ණිතං, අභුතං මයා භණ්ණිතං, අපාතනෙතත මයා භණ්ණිතං.

අඤ්ඤානු අබ්බිමානාති ධපෙතා අබ්බිමානං.

අයමිති පුරිමෙ උපාදය චුච්චති.

පාරුජිකො හොතිති සෙය්‍යපාපි නාම නාලො මන්තවර්තො අභබ්බො පුත විරුලිතියා, එවමෙව භික්ඛු පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතො අසනනං අභුතං උත්තරිමනුස්සංධම්මං උලලපිතා අසමණො හොති අසකාපුත්තියො, තෙන චුච්චති පාරුජිකො හොතිති

අසංවාසොති සංවාසො නාම. එක¹කමං එකුද්දෙසො සමසිකතිතා එසො සංවාසො නාම සො තෙන සද්ධිං නපී, තෙන චුච්චති අසංවාසොති

උත්තරිමනුස්සංධම්මො නාම. කුතං විදොකං සමාධි සමාපත්ති ඤාණදස්සනං මග්ගභාවතා ඵලසච්ඡිකිට්ඨා කිලෙසපභානං විභීවරණතා විතතස්ස සුඤ්ඤාතරෙ අභිරතී.

කුතනනති පඨමං කුතං දුතියං කුතං තතියං කුතං චතුත්ථං කුතං.

1 එකං කමං, කප්පි

ඉති ජානාමි ඉති පසංඝාමි යනු මම තෙල දහම් දනිමි මම තෙල දහම් දනිමි තෙල දහම් මට ඇත් ම ය, තෙල දහම් මා කෙරෙහි පැහේන්, මම ද තෙල දහම්හි පෙහේන්තෙමි.

තතො අපරෙන සමයෙන යනු යම් කෙණෙක්හි සෑල කෙළේ වේ ද ඒ ක්ෂණය, ඒ ලයය, ඒ මොහොත ඉක්මවූ කල්හි ය.

සමනුඤ්ඤාභියමානො යනු යම් වතක් පිළිණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ වස්තුවෙහි විවාරණු ලබන්නේ: “තා විසින් කිනම් දහමක් අවබෝධ කරණ ලද ද, තා විසින් කෙසේ අවබෝධ කරණ ලද ද, තා විසින් කවර ද අවබෝධ කරණ ලද ද, කොහිදී තා විසින් අවබෝධ කරණ ලද ද, තාගේ කවර කෙලෙස් ප්‍රතිණ ද, තෝ කවර දහම් හෝ ලැබුයෙහි ද?”

අසමනුඤ්ඤාභියමානො යනු කිසිවකු විසින් නොවිවාරණු ලබන්නේ ය.

ආපනෙතො යනු ලාමක ආශා ඇත්තේ, ඉච්ඡාවෙන් මිඛතා ලද්දේ අවිද්‍යාමාන වූ, නූවු උතුරුමිනිස්දම් පවසා පරිජ්ඣාවැත් අවන්නේ වේ

විසුද්ධාපෙකෙතො යනු හිහි හෝ වනු කැමැත්තේ උවසු යෝ වනු කැමැත්තේ ආරුමික හෝ වනු කැමැත්තේ හෙරණකු හෝ වනු කැමැත්තේ ය.

අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපසංඝං පසංඝාමි යනු “මම තෙල දහම් නො දනිමි. මම තෙල දහම් නො දනිමි. තෙල දහම් ද මට නැත තෙල දහම් මා කෙරෙහි නො පැහේයි මම ද තෙල දහම්හි නො පැහේන්තෙමි”යි

තුච්ඡං මුසා විලපිං යනු මා විසින් හිස් වදන් කියන ලදී මා විසින් මුසවා කියන ලදී. මා විසින් නො වූවක් කියන ලදී. නොදන්නාවූ මා විසින් කියන ලදී.

අඤ්ඤානු අභිමානා යනු අභිමානය හැර ය.

අයමපි යනු පලමු තුන් පරිජ් අවන් පුතුලත් ගෙණ කියනු ලැබේ

පාරුජිකො භොති යනු යම් සේ මුදුන සුන් තල්ගසක් නැවත වැඩිවෙට නුසුදුසු වේ ද, එමෙන් ම මහණ තෙමේ ලාමක ආශා ඇත්තේ ඉච්ඡාවෙන් මිඛතා ලද්දේ අවිද්‍යාමාන වූ අභුතවූ උතුරුමිනිස්දහම් පවසා අශාක්‍යප්‍රත්‍රිය වෙයි, අශ්‍රමණ වෙයි එහෙයින් පැරදුනේ වේ ය යි කියනු ලැබේ

අසංවාසො යනු සංවාස නම්. එක් ව කරණ කමිය, එක් ව කරණ උදෙසීම ය, සම් වූ ශික්ෂා ඇති බව ය යන මේ සංවාස නම් ඒ සංවාසය ඔහු සමග තැන එහෙයින් අසංවාස ය යි කියනු ලැබේ

උත්තරිමනුසංගමම් නම් ධ්‍යානය, විමොක්‍ෂය, සමාධිය, සමාපතතිය, ශුභදර්ශනය, මාහිභාවතාය, එල පසක් කිරීම ය, කෙලෙසප්‍රභාණ ය, සිත නිවරණ රහිත බව, ශුන්‍යාභාරයෙහි ඇල්ම ද වේ

කානං යනු ප්‍රථමධ්‍යානය- ද්විතීයධ්‍යානය- තෘතීයධ්‍යානය- චතුර්ධ්‍යානය යි

විමොක්ඛනානි පුඤ්ඤතො විමොක්ඛො අනිමිතො විමොක්ඛො අප්පණ්ණිතිතො විමොක්ඛො

සමාධිනි පුඤ්ඤතො සමාධි අනිමිතො සමාධි අප්පණ්ණිතිතො සමාධි.

සමාපනතිනි පුඤ්ඤතො සමාපතනි අනිමිතො සමාපතනි අප්පණ්ණිතිතො සමාපතනි

ඤ්ඤාදසකනනනි¹ තිස්සො විජජා

මහණ්‍යාවනානි වතතායෙ සතිපට්ඨානං වතතායෙ සම්මප්පඛානං වතතායෙ ඉද්ධිපාදා පඤ්චජ්ඣියානි පඤ්ච බලානි සත්ත බොජ්ඣංගො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො

ඵලසමුප්පිකිරියානි සොතාපතතිඵලස්ස සමුප්පිකිරියා සකදගාමිඵලස්ස සමුප්පිකිරියා අනාගාමිඵලස්ස සමුප්පිකිරියා අරහත්තස්ස සමුප්පිකිරියා

කිංචලසප්පභානනනි රහස්ස පහානං දෙසස්ස පහානං මොහස්ස පහානං

විනිවරණො විතගස්සානි රාගා විතතං විනිවරණො දෙසා විතතං විනිවරණො මොහා විතතං විනිවරණො

පුඤ්ඤගායෙ අභිරතීනි පඨමෙන කුතෙන පුඤ්ඤගායෙ අභිරතී, දුතියෙන කුතෙන පුඤ්ඤගායෙ අභිරතී, තතියෙන කුතෙන පුඤ්ඤගායෙ අභිරතී, චතුසෙත කුතෙන පුඤ්ඤගායෙ අභිරතී

1 තිභාකාරෙහි පඨමං කුතං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස ගොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස ගොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස ගොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති

2. චතුභාකාරෙහි පඨමං කුතං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස ගොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස ගොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස ගොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, විනිධාය දිට්ඨිං.

3 පඤ්චභාකාරෙහි පඨමං කුතං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස ගොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස ගොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස ගොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, ටිතිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය ඛන්තිං.

4 ඡ්භාකාරෙහි පඨමං කුතං සමාපජ්ජන්ති සම්පජාතමුසා භණ්ණතස්ස අපතති පාරුඡ්කස්ස පුබ්බෙවස්ස ගොති මුසා භණ්ණිස්සන්ති, භණ්ණතස්ස ගොති මුසා භණ්ණමිති, භණ්ණිතස්ස ගොති මුසා මයා භණ්ණිතන්ති, විනිධාය දිට්ඨිං, ටිතිධාය ඛන්තිං, විනිධාය රුචිං.

1 ඤ්ඤාදසකනනි, සබ්බකං

විමොක්ෂකා යනු රුගදෙසමොහයන්ගෙන් සුන් බැවින් ශුන්‍යත-
විමොක්ෂය, රුග දෙස මොහ නිමිති රහිත බැවින් අනිමිතත විමොක්ෂය, රුග
දෙස මොහ ප්‍රතිධි රහිත බැවින් අප්‍රණීතිත විමොක්ෂය යි.

සමාධි යනු ශුන්‍යතසමාධිය, අනිමිතතසමාධිය, අප්‍රණීතිතසමාධිය යි

සමාපනති යනු ශුන්‍යතසමාපනතිය, අනිමිතතසමාපනතිය, අප්‍රණීතිත
සමාපනතිය යි

ඤ්ඤාදය්‍යනං යනු ත්‍රිවිද්‍යාව යි.

මහග්‍යානාමනා යනු සතර සතිපට්ඨානය, සතර සමාස්ප්‍රධන්ය, සතර
සාද්ධිපාදය, පඤ්ඤාච්ඡේදය, පඤ්ඤාබලය, සප්තබොධිරාශිය, ආයතීයවිභික-
මාගීය යි

ඵලසවජ්ඣානියා යනු සෝවාන් පල පසක් කිරීම ය, සෙදගාමිපල පසක්
කිරීම ය, අතගාමිපල පසක් කිරීම ය, රහත්පල පසක් කිරීම යි

කිලෙසප්පභානං යනු රුගප්‍රභාණය, ද්වේෂප්‍රභාණය, මොහප්‍රභාණය යි

විනිවරණතා විනාශස්ස යනු රුගයෙන් සිත නො වැසෙන බව, ද්වේෂයෙන්
සිත නො වැසෙන බව, මොහයෙන් සිත නොවැසෙන බව යි

සුඤ්ඤාගාරෙ අභිරතී යනු ප්‍රථමධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම ය,
ද්විතීයධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම ය, තෘතීයධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යා-
ගාරයෙහි ඇළීම ය, චතුර්ථධ්‍යානයෙන් ශුන්‍යාගාරයෙහි ඇළීම යි

1 තුන් අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑත දෑත මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට බොරු කියන්නෙමි යන සිත
වෙයි මුසවා කියන්නහුට මුසවා බෙණෙමි යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට
මා විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි

2 සිවු අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑත දෑත මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි
සිත වෙයි කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි බිණු කල්හි ඔහුට මා
විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂ්ටය සඟවා තබා යි

3 පස් අසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑත දෑත මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි සිත
වෙයි. කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා
විසින් මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂ්ටය, ඝෘනතිය සඟවා තබා යි

4 සාසුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානයට සමවන්ති යි දෑත දෑත මුසවා
කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ කැල ම ඔහුට මුසවා කියන්නෙමි යි සිත
වෙයි කියන්නහුට මුසවා කියමි යි සිත වෙයි කී කල්හි ඔහුට මා විසින්
මුසවා කියන ලදු යි සිත වෙයි දූෂ්ටය, ඝෘනතිය, රූචිය සඟවා තබා යි

5 සහනායකාරෙහි පසමි කෘතං සමපජ්ජන්ති සමපජනමුසා
 භණ්ණනසස් ආපනති පාරුජ්ඣස්ස පුබ්බෙවස්ස හෙති “මුසා භණ්ණස්ස”න්ති,
 භණ්ණනසස් හෙති “මුසා භණ්ණම්”ති, භණ්ණිතස්ස හෙති “මුසා මයා භණ්ණිතන්ති,”
 විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛන්තිං, විනිධාය රුපිං, විනිධාය භාවං.

6 තීරාකාරෙහි පළමු කොටස සම්පූර්ණයෙන් සම්පූර්ණයෙන්
 භෞතිකයා ආපනති පාලකයා. ප්‍රබෝධය හෙයින් “මුසා භෞතික”නම්,
 භෞතිකයා හෙයින් “මුසා භෞතික”නම්, භෞතිකයා හෙයින් “මුසා මයා
 භෞතික”නම්.

[illegible]

8. පසුදිහාකැරෙහි පබ්මං කුංඤ්ඤාං සම්පජ්ජමිති සම්පජ්ජනමුක්ඛං භණ්ණනායං ආප තති පාරුජිකායා: පුබ්බෙච්චස්ස හොති “මුක්ඛං භණ්ණියං”නති, භණ්ණනායං හොති “මුක්ඛං භණ්ණමි”ති, භණ්ණිනායං හොති “මුක්ඛං මයං භණ්ණිතං”නති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය බන්ධං.

9. ජ්‍යාතියෙන් පමණක් කිසිදු සම්පන්නතාවක් සම්පන්නතාවක් හඳුනාගත නොහැකි පරිදි පාලන ක්‍රියා පටිපාටියක් හෝ “මුද්‍රා හඳුනාගැනීම” නැති, හඳුනාගත නොහැකි “මුද්‍රා හඳුනාගැනීම” කි, හඳුනාගත නොහැකි “මුද්‍රා මගින් හඳුනාගැනීම” නැති, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම.

10 සත්‍යභාෂාරෙහි පස්මං කෘතං සම්පජ්ජමිති සම්පජ්ජනම්භා
 භණ්ණනායං අපනති පාරජ්ඣකායං පුබ්බෙවසං ගොති “මුසා භණ්ණි”නති,
 භණ්ණනායං ගොති “මුසා භණ්ණමි”ති, භණ්ණිනායං ගොති “මුසා මයා
 භණ්ණි”නති, විනිධාය දිවසිං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුලිං, විනිධාය භාවං

11 නීතාකාරෙති පඨමං කුතං සමාපනෙනාති සමපරානමුසා
භණ්ණනසා ආපචති පාරුජිකසා. පුබ්බෙට්ඨසා හොති “මුසා භණ්ණිසා”නති,
භණ්ණනසා හොති “මුසා භණ්ණම්”නති, භණ්ණිතසා හොති “මුසා මයා
භණ්ණිත”නති

12 වතුහාකාරෙහි පසමිං කුංභං සමාපනොති සමප්පානමුසා
භණ්ණකය්‍ය ආපනති පාරාජිකය්‍ය පුබ්බෙවස්‍ය හොති “මුසා භණ්ණං”නති,
භණ්ණකය්‍ය හොති “මුසා භණ්ණමි”ති, භණ්ණකය්‍ය හොති “මුසා ට්ඨා
භණ්ණං”නති, ට්ඨිධාය්‍යං ට්ඨිං.

13 පඤ්චාසායනේ පරමං කුසලං පමාපනෙනාති සම්පජානමුසං
භණ්ණාසං ආපවති පාරාජිකාසං පුජබ්බවසං ගොති “මුසං භණ්ණං”නති,
භණ්ණාසං ගොති “මුසං භණ්ණං”ති, භණ්ණාසං ගොති “මුසං මයං භණ්ණං”නති,
විනිධාය දිවසී, විනිධාය ඛණ්ණං.

13 පස් අක්‍රායින් ප්‍රවේශනයකට සමත්වැයි දත දත මුසවා කියන්නට පරිද්දැවැත් වේ. සෙර ම ඔහුට “මුළුව, කියන්නෙ”යි සිත වෙයි. කියන්නෙ “මුළුව, කිය”යි සිත වෙයි. බිඳුටුටු “වෙසින් මුළුව, කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි. දැවිය සතුවැගෙණ, කොහොටිය සතුවැගෙණ සි

14 ඡායාකාරෙහි පසුමිං කිහිපයක සමාපනනයාති සමපජානමුසා භණ්ණනසං ආපනති පාරාජිකසං: පුබ්බෙවසං හොති “මුසා භණ්ණසං”නති, භණ්ණනසං හොති “මුසා භණ්ණමි”ති භණ්ණනසං හොති “මුසා මසා භණ්ණ”නති, චිතිධාය දිට්ඨිං, චිතිධාය බන්ධිං, චිතිධාය රුචිං.

15 සත්‍යභාෂා රෙගි පදමේ කොතරා සමාජයෙකුත් සමපජාතමුඛයා
 හඳුනාගන්නා ආපතති පාරාජිකයා ප්‍රබේධවයා හෙයින් “මුසා හඳුනා”නැති,
 හඳුනාගන්නා හෙයින් “මුසා හඳුනාමි”නි, හඳුනාගන්නා හෙයින් “මුසා මයා හඳුනා”නැති.
 විනිධාය දිවසිං, විනිධාය බනානිං, විනිධාය රුචිං, විනිධාය භාවං.

16 නීතාකාරෙහි පඨවියා කොහොසු ලාභිමනිති සමපජානමුසා භණ්-
නාසාසා අපනති පාරුජිකාසා පුබ්බෙවසා හොති “මුසා භණ්ණියා”නති,
භණ්ණනාසා හොති “මුසා භණ්ණාමි”නති, භණ්ණිතසා හොති “මුසා මසා භණ්ණිත”නති

17. වතුහාකැරෙහි පදමය ස්ථානය ලාංකිකීන් හමුදාවලින්
හණනතය ආපනති පාරාජිකය ප්‍රබේධයෙන් හොඳින් “මුසා හණිය” නම්,
හණනතය හොඳින් “මුසා හණිය” ගි, හණනතය හොඳින් “මුසා මයා හණිය” නම්,
විනිශාය දිවයි.

18 පසුබලා කාලයේ පරිණාමය කාලයේ ලාභීවරයා සමාජවාදයා
 භෞතිකයා ආදියට පරාජයයා ප්‍රබලයා හෝ “මුදා හරින” නැති,
 භෞතිකයා හෝ “මුදා හරින” නැති භෞතිකයා හෝ “මුදා හරින” නැති,
 මිනිසා දිවිය, මිනිසා බැවිනි.

19 ඡායාකාරෙහි පඨමස්ස කුසානස්ස ලාභි“මනිති සමපජානමුසං භණ්ණාස්ස ආපතති පාරාජිකස්ස උබ්බෙවස්ස හොති “මුසං භණ්ණස්ස”නති, භණ්ණාස්ස හොති “මුසං භණ්ණම්”ති, භණ්ණිතස්ස යොති “මුසං මයං භණ්ණිත”නති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛනාතං, විනිධාය රුචිං.

20 සන්නයාකාරෙහි පඨමස්ස කොතස්ස ලාභී'ච්ඡිති සම්පජ්ජාමුසා භණ්ණාහස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස උඤ්ඤවස්ස හොති "මුසා භණ්ණිස්ස"න්ති, භණ්ණාහස්ස හොති "මුසා භණ්ණාමි"ති, භණ්ණිහස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, චිතිධාය දිවංචං, චිතිධාය ඛන්තිං, චිතිධාය රුචිං, චිතිධාය භාවං

21 නිහාකාරෙහි පළමුවන කොටස වසිමින් සිටින බව පැහැදිලිව පෙනී යයි. ආපනති පාරාජිකයා පුබ්බවසා හෙයින් “මුසා හණිය” නැති, හණිතයා හෙයින් “මුසා හණිමි” නි, හණිතයා හෙයින් “මුසා මයා හණිත” නැති

22 වතුභාක්‍යාරෙහි පරමස්ස කුමාරස්ස වසි'මිති සම්පජානමිසා භණ්ණකස්ස ආපචති පාරාජිකස්සා පුබ්බෙඛවස්ස ගොති "මුසා භණ්ණිස්ස"නති, භණ්ණකස්ස ගොති "මුසා භණ්ණමි"ති භණ්ණිකස්ස ගොති "මුසා මියා භණ්ණිත"නති, මිතිමාය දිට්ඨිං.

22 සිවු අයුරකින් ප්‍රථමධ්‍යානය පිළිබඳ වයිගෙකමිසි දැන දැන මුසවා කියන්නනුට පරිච්ඡාලාත් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නනුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවනුට වෙසින් “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දැමරිය සහවාගෙණ යි

23 පඤ්චාසාරෙහි පථමස්ස කුතස්ස වසිමිති සමපජානමුසා භණ්ණකස්ස ආපතති පාරංජිකස්සා පුබ්බෙවස්ස භොති “මුසා භණ්ණස්ස”නති භණ්ණකස්ස භොති “මුසා භණ්ණම්”ති භණ්ණකස්ස භොති “මුසා මයා භණ්ණිත”නති චිනිධාය දිවහිං, චිනිධාය ඛනාතිං.

24. ජනාකාරෙහි පෘමියා ක්‍රියාත්මක වන විටමිනි සමපජ්නාත්මයා හඳුනාගන්නා අපතන් පාරාජිකයා: පුබ්බවසියා හෙයින් “මුසා හඳුනාගන්නා”නැති, හඳුනාගන්නා හෙයින් “මුසා හඳුනාමි”නි, හඳුනාගන්නා හෙයින් “මුසා මයා හඳුනා”නැති, මිනිසා දිවයි, මිනිසා බනනි, මිනිසා රුපි.

25 සත්‍යතාකාරෙහි පරමයා කිහිපයක් වසීමකින් සම්පූර්ණවූයා, භණ්‍යතනයක් ආපතති පාරාජිකයා පුබ්බවයා හෙයින් “මුසා භණ්ණිය”නැති, භණ්‍යතනය හෙයින් “මුසා භණ්ණිමි”ති, භණ්ණිය හෙයින් “මුසා මයා භණ්ණිත”නැති, විනිධාය දිවං, විනිධාය බන්ධං, විනිධාය රුචිං, විනිධාය භාවං

26. තිහාකාරෙහි “පරමං ක්ෂිතං සවර්තනං මයා”නි සම්පජ්‍යනමුසා භණ්-
නතස්ස ආපතති පාරාජිකස්සා පුබ්බෙවස්ස හොති “මුසා භණ්ස්ස”නති,
භණ්නතස්ස හොති “මුසා භණ්මි”නි භණ්තිකස්ස හොති “මුසා මයා භණ්ති”නති

27 චතුර්‍යායාසයෙහි “පඨමං කුසානං සච්ඡිකතං මයං”ති සමපජානමුසං
 භණ්ණතඤ්ඤා ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බවස්ස භොති “මුසං භණ්ණං”නති,
 භණ්ණතඤ්ඤා භොති “මුසං භණ්ණම්”ති, භණ්ණතස්ස භොති “මුසං මයං
 භණ්ණං”නති, විනිබාස දිවසීං.

28. පඤ්චාසාධාරණී “පඨමං කුසං සච්ඡිකතං මයා”නි සමපජානමුසා හණන්තාස්ස ආපනති පාරාජිකාස්ස: පුබ්බෙබ්බස්ස හොති “මුසා හණියා”නති, හණන්තාස්ස හොති “මුසා හණමි”නි, හණිතාස්ස හොති “මුසා මයා හණිත”නති, විනිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය ඛනතිං.

29 ජනාකාරෙහි “ප්‍රථම කෘතං සවිජ්‍යතං මයං”නි සමප්‍රාභූතියා
 හණන්තස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස හෙති “මුසා හණියං”නති,
 හණන්තස්ස හෙති “මුසා හණමි”නති, හණන්තස්ස හෙති “මුසා මයා හණි-
 න”නති, විනිධාය දිවසිං, විනිධාය ඛනතිං, විනිධාය රුචිං.

30 සත්‍යභාෂා රෙගි “පළමු කිහිපයක් සම්පූර්ණයෙන්ම” සම්පූර්ණයෙන්ම භාවිතයට ආව පසුව පැමිණි ප්‍රශ්නයක් වන්නේ “මුද්‍රා භාවිතය” නම්, භාවිතයට භාවිතය වන්නේ “මුද්‍රා භාවිතය” නම්, භාවිතයට භාවිතය වන්නේ “මුද්‍රා භාවිතය” නම්, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම, විනිශ්චය කිරීම.

(යථා ඉදං පසම්මං ක්කාතං විජ්ජාරිතං, එවං සබ්බං විජ්ජාරෙහබ්බං)

31. තීර්ණාකාරයේ - ද්විතීය කොටස - පෙ - තනිතම කොටස - පෙ - විකුණා
කොටස - පෙ - සම්පූර්ණ - පෙ - සම්පූර්ණ - පෙ - සම්පූර්ණ - පෙ - විකුණා
කොටස ලැබීමේ - පෙ - වසීමේ - පෙ - විකුණා කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම
සම්පූර්ණයෙන්ම හඳුනාගත හැකි පාරාධිකාරය ප්‍රකාශනය හෝ "මුද්‍රා
හඳුනා" නම්, හඳුනාගත හැකි "මුද්‍රා හඳුනා" නම්, හඳුනාගත හැකි "මුද්‍රා
මය හඳුනා" නම්, - පෙ - විනිශ්චය දිවයින, විනිශ්චය බනානි, විනිශ්චය
රූපි, විනිශ්චය හැම.

31. තුන් අයුරකින් දෙවන දූෂාතව නෙවන දූෂාතව සිවුවන දූෂාතව සම්මාදිමි සම්මදිමි සම්මාදුනෙමි . . සිවුවන දූෂාත ලබිත-සුලු වෙමි . වසයෙමි මව්සින් සිවුවන දූෂාත පසක් කරණ ලද්දි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂටය සභවාගෙණය, කෞන්තිය සභවා-ගෙණය, රාවිය සභවාගෙණය, භාවය සභවාගෙණය යි

32 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං විමොක්ඛං -පෙ- අනිමිත්තං විමොක්ඛං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං විමොක්ඛං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස විමොක්ඛස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතො විමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

33 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං සමාධිං -පෙ- අනිමිත්තං සමාධිං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං සමාධිං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස සමාධිස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතො සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

34 නිභාකාරෙහි - පුඤ්ඤානං සමාපතනිං -පෙ- අනිමිත්තං සමාපතනිං -පෙ- අප්පණ්ණිතිතං සමාපතනිං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අප්පණ්ණිතිතස්ස සමාපතනියා ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අප්පණ්ණිතිතා සමාපතති සච්ඡිකතා මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

35 නිභාකාරෙහි - තිස්සො විජ්ජා සමාපජ්ජං, -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- තිස්සන්තං විජ්ජානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකතා මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

36 නිභාකාරෙහි - චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ -පෙ- චත්තාරො සම්මප්පධානෙ -පෙ- චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- චතුන්තං ඉද්ධිපාදානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'චත්තාරො ඉද්ධිපාදා සච්ඡිකතා මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

37 නිභාකාරෙහි - පඤ්ඤිත්ථියාති -පෙ- පඤ්ඤබලාති සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඤ්ඤන්තං බලානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'පඤ්ඤ බලාති සච්ඡිකතාති මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

38 නිභාකාරෙහි - සත්ථබ්බොජ්ඣබේධ සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- සත්තන්තං බ්බොජ්ඣබ්බානං ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'සත්ත බ්බොජ්ඣබ්බා සච්ඡිකතා මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

39 නිභාකාරෙහි - අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අරියස්ස අට්ඨබ්බිකස්ස මග්ගස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

40 නිභාකාරෙහි - සොනාපනතිඵලං -පෙ- සකදගාමිඵලං -පෙ- අනාගාමිඵලං -පෙ- අරහත්තං සමාපජ්ජං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- අරහත්තස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසිමහි -පෙ- 'අරහත්තං සච්ඡිකතං මයා'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

41 නිභාකාරෙහි - 'රාගො මෙ වතො, වතො, මුත්තො, පභිතො, පටිතිස්සට්ඨො, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො'ති සම්පජ්ඣමුසා භණ්ණත්තස්ස අපනති පාරුජිකස්ස -පෙ-

32 තුන් අසුරකින් ශුන්‍යතවිමෝක්‍ෂයට අනිමිත්තවිමෝක්‍ෂයට අප්‍රණීතිතවිමෝක්‍ෂයට සමවාදිමි සමවදිමි .. සමවාදුනෙමි අප්‍රණීතිත-විමෝක්‍ෂය ලබනසුලු වෙමි. ... වශියෙමි. ... මවිසින් අප්‍රණීතිතවිමෝක්‍ෂය පසක් කරණ ලදුසි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ. .

33 තුන් අසුරකින් ශුන්‍යතසමාධියට අනිමිත්තසමාධියට අප්‍රණීතිතසමාධියට සමවාදිමි, . සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, අප්‍රණීතිතසමාධිය ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. . මවිසින් අප්‍රණීතිතසමාධිය පසක් කරණ ලදුසි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ .

34 තුන් අසුරකින් ශුන්‍යතසමාපතතියට අනිමිත්තසමාපතතියට . අප්‍රණීතිතසමාපතතියට සමවාදිමි සමවදිමි. . සමවාදුනෙමි. අප්‍රණීතිත-සමාපතතිය ලබන සුලු වෙමි . වශියෙමි . අප්‍රණීතිතසමාපතතිය මවිසින් පසක් කරණ ලදුසි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ. ..

35. තුන් අසුරකින් ත්‍රිවිද්‍යාවට සමවාදිමි. . සමවදිමි. සමවාදුනෙමි . අප්‍රණීතිතසමාපතතිය ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. .. අප්‍රණීතිතසමාපතතිය මවිසින් පසක් කරණ ලදුසි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ.

36 තුන් අසුරකින් සිවු සිව්වන් සිවු පබන්වෙර සිවු ඉදුපා සමවාදිමි. සමවදිමි සමවාදුනෙමි සිවු ඉදුපා ලබනසුලු වෙමි. .. වශියෙමි ... සිවු ඉදුපා මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්න-හුට පරිජ්ඣාවාන් වේ

37. තුන් අසුරකින් (සාදුහා ආදී) පස් ඉදුරතට . පස් බලයතට සමවාදිමි සමවදිමි. සමවාදුනෙමි පස් බල ලබනසුලු වෙමි. . වශියෙමි. පස් බල මවිසින් පසක් කරණ ලදුසි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ

38 තුන් අසුරකින් සත් බොජ්ඣ සමවාදිමි .. සමවදිමි. . සමවාදුනෙමි සත් බොජ්ඣ ලබනසුලු වෙමි . වශියෙමි සත් බොජ්ඣ මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ.

39 තුන් අසුරකින් අරිථට්ඨිමය සමවාදිමි . සමවදිමි. සම-වාදුනෙමි. අරිථට්ඨිමය ලබනසුලු වෙමි . වශියෙමි අරිථට්ඨිමය මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ.

40. තුන් අසුරකින් සෝවාන්පල සෙදගාමිපල . අනගාමිපල . රහත්බව සමවාදිමි. . සමවදිමි ... සමවාදුනෙමි රහත්බව ලබනසුලු වෙමි. .. වශියෙමි. .. රහත්බව මවිසින් පසක් කරණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ. .

41 තුන් අසුරකින් මවිසින් රාගය භද්‍ර, විහිට, මිදින, පැහින, තෙරින උපුටා හරිණ ලදු, මානවින් උපුටා හරිණ ලදු සි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාන් වේ. . .

42 නිභාකාරෙහි - දෙසො මෙ වතො, වතො, මුතො, පභිකො, පච්චිකාටෙයා, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

43 නිභාකාරෙහි - ටොහො මෙ වතො, වතො, මුතො, පභිකො, පච්චිකාටෙයා, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

44 නිභාකාරෙහි - රුගා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

45 නිභාකාරෙහි - දෙසො මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

46 නිභාකාරෙහි - මොහා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස - පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණිය"න්ති, භණ්ණතායා හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණියා හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති

47 වතුභාකාරෙහි -පෙ- පඤ්චභාකාරෙහි -පෙ- ඡභාකාරෙහි -පෙ- සත්භාකාරෙහි මොහා මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණිය"න්ති, භණ්ණතායා හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණියා හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය ඛන්තිං, විනිධාය රාචිං, විනිධාය භාවං.

සුඤ්ඤානං නිවර්තනං.

1 නිභාකාරෙහි - පඨමඤ්ඤාදි කුභානං දුතියඤ්ඤාදි කුභානං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභානස්ස දුතියස්ස ව කුභානස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභානං දුතියඤ්ඤාදි කුභානං සමාපජ්ජනං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

2 නිභාකාරෙහි - පඨමං ව කුභානං තතියං ව කුභානං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභානස්ස තතියස්ස ව කුභානස්ස ලාභි'මහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභානං තතියඤ්ඤාදි කුභානං සමාපජ්ජනං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

3. නිභාකාරෙහි - පඨමඤ්ඤාදි කුභානං වතුන්ඤ්ඤාදි කුභානං සමාපජ්ජිං -පෙ- සමාපජ්ජාමි -පෙ- සමාපනො -පෙ- පඨමස්ස ව කුභානස්ස වතුන්ඤ්ඤාදි කුභානස්ස ලාභිමහි -පෙ- වසි'මහි -පෙ- 'පඨමඤ්ඤාදි කුභානං වතුන්ඤ්ඤාදි කුභානං සමාපජ්ජනං මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණතායා ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

42 තුන් අයුරකින් ඥාමය මවිසින් හල, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලද, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

43 තුන් අයුරකින් මවිසින් මොහය හල, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලද, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

44 තුන් අයුරකින් රාගයෙන් මා සිත නො ඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

45. තුන් අයුරකින් ඥාමයෙන් මා සිත නොඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

46 තුන් අයුරකින් මොහයෙන් මා සිත නො ඇවිරිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ: පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි” යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි” යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මවිසින් මුසවා කියන ලද” යි සිත වෙයි

47. සිවු අයුරකින් . පස් අයුරකින් සායුරකින් සත් අයුරකින් මොහයෙන් මා සිත නො වැසිනැයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි” යි සිත වෙයි කියන්නහුට “මුසවා කියමි” යි සිත වෙයි බිණුවහුට මවිසින් “මුසවා කියන ලද” යි සිත වෙයි දූෂ්ටය සභවාගෙණය, ක්ෂාන්තිය සභවාගෙණය, රුචිය සභවාගෙණය, භාවය සභවාගෙණය යි

සුද්ධිකාමාරය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද සමවැදිමි . සමවදිමි සමවැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි වයිවෙමි මවිසින් පලමු දෑනැට ද දෙවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

2. තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද සමවැදිමි සමවදිමි . සම වැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි . . වයිවෙමි මා විසින් පලමුවන දෑනැට ද තෙවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

3 තුන් අයුරකින් පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද සමවන්මි . සමවදිමි සමවැදුනෙමි පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද ලබනසුලු වෙමි වයි වෙමි . මවිසින් පලමුවන දෑනැට ද සිවුවන දෑනැට ද පසක් කරණ ලද යි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

4. නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස චිමොක්ඛං, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස චිමොක්ඛං, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස චිමොක්ඛං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතිස්ස ච චිමොක්ඛස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතො ච චිමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

5 නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස සමාධිං, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස සමාධිං, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස සමාධිං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතිස්ස ච සමාධිස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතො ච සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

6 නිභාකාරෙති- පඨමස්ස ඥානං සුඤ්ඤතස්ස සමාපතති, පඨමස්ස ඥානං අනිම්මතස්ස සමාපතති, පඨමස්ස ඥානං අප්පණ්ණිතිස්ස සමාපතති, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අප්පණ්ණිතො ච සමාපතතියා ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං අප්පණ්ණිතො ච සමාපතති සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- 1

7 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං තිස්සො ච විජ්ජා, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස තිස්සන්තං ච විජ්ජානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං තිස්සො ච විජ්ජා සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

8 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච සතිපට්ඨානෙ, පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච සම්මප්පධානෙ, පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච ඉද්ධි-පාදෙ සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස චතුක්ඛස්ස ඉද්ධිපාදනං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං චත්තාරො ච ඉද්ධිපාද සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

9 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච ඉද්ධියාති, පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච බලාති සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස පඤ්චන්තං ච බලානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං පඤ්ච ච බලාති සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

10 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං සත්ත ච බොජ්ඣංගික සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස සත්තන්තං ච බොජ්ඣංගිකානං ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං සත්ත ච බොජ්ඣංගික සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

11 නිභාකාරෙති- පඨමං ච ඥානං අරියං ච අට්ඨබ්බිකං මහං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ච ඥානස්ස අරියස්ස ච අට්ඨබ්බිකස්ස මහස්ස ලාභිමති, වසිමති, 'පඨමං ච ඥානං අරියො ච අට්ඨබ්බිකො මහො සච්ඡිකතො මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස අපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

4. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතවිමෝක්ඛයට ද පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිති-විමෝක්ඛයට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිති විමෝක්ඛය ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ.

5. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතසමාධියට ද, පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තසමාධියට ද, පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද, සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද ලබනසුලු වෙමි චූෂිවෙමි මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

6. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සුඤ්ඤතසමාපත්තියට ද, පළමුවන දූභානට ද අනිමිත්තසමාපත්තියට ද, පළමුවන දූභානට ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තියට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තිය ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභානද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තිය ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

7. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද ත්‍රිවිද්ධවන්ට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද ත්‍රිවිද්ධවන් ද ලබනසුලු වෙමි. චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද ත්‍රිවිද්ධ ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

8. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සතර සතිපට්ඨානගන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද, සතර සමාස්තපට්ඨන්තියායන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද, සතර සංඛිපාදගන්ට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද සතර සංඛිපාදගන් ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද සතර සංඛිපාද ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ.

9. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සඤ්ඤා පසිඳුරන්ට ද, පළමුවන දූභානට ද පඤ්ඤා බලගන්ට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද පස්බල ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද පස්බල ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

10. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සත්තබ්බොඤ්ඤාගන්ට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද සත්ත බ්බොඤ්ඤා ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද සත්ත බ්බොඤ්ඤා ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

11. තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද අරිථංගිමගට ද සමච්ඡේදි, සමච්ඡේදි, සමච්ඡාදනෙමි, පළමුවන දූභාන ද අරිථංගිමග ද ලබනසුලු වෙමි, චූෂිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද අරිථංගිමග ද පසක් කරණ ලද්දෙයි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ .

12. නිභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කාතං සොනාපනතිඵලං ව, පඨමං ව ක්කාතං සකදුගාමිඵලං ව, පඨමං ව ක්කාතං අභාගාමිඵලං ව, පඨමං ව ක්කාතං අරහතතං ව සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කාතස්ස අරහතතස්ස ව ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, ‘පඨමං ව ක්කාතං අරහතතං ව සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

13. නිභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කාතං, සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කාතස්ස ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, පඨමං ව ක්කාතං සච්ඡිකතං මයා, රුගො ව මෙ වනො, දෙසො ව මෙ වනො, මොභො ව මෙ වනො, වනො, මුනො, පභිනො, පටිතිස්සටො, උකෙඛටිනො, සමුකෙඛටිනො,ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

14. නිභාකාරෙති -පෙ- සත්තභාකාරෙති- පඨමං ව ක්කාතං සමාපජ්ජං, සමාපජ්ජාමි, සමාපනො, පඨමස්ස ව ක්කාතස්ස ලාභිමග්ගි, වසිමග්ගි, පඨමං ව ක්කාතං සච්ඡිකතං මයා, රුගො ව මෙ විතං විනිවරණං, දෙසං ව මෙ විතං විනිවරණං, මොහං ව මෙ විතං විනිවරණන්ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස පුබ්බෙවස්ස භොති “මුසා භණ්ණස්ස”න්ති, භණ්ණතස්ස භොති “මුසා භණ්ණම්”ති, භණ්ණතස්ස භොති “මුසා මයා භණ්ණිත”න්ති, විනිධාය දිට්ඨං, විනිධාය ඛන්ති, විනිධාය රුචිං, විනිධාය භාවං.

බණ්ඩවක්කං නිට්ඨිතං.

1 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කාතං තතියං ව ක්කාතං සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කාතස්ස තතියස්ස ව ක්කාතස්ස ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කාතං තතියං ව ක්කාතං සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

2 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කාතං වතුන්ඵ ව ක්කාතං සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කාතස්ස වතුන්ඵස්ස ව ක්කාතස්ස ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කාතං වතුන්ඵ ව ක්කාතං සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

3 නිභාකාරෙති දුතියං ව ක්කාතං සුඤ්ඤාතං ව විමොක්ඛං- අනිමිතතං ව විමොක්ඛං- අපපණ්ණිතිතං ව විමොක්ඛං- සුඤ්ඤාතං ව සමාධිං- අනිමිතතං ව සමාධිං- අපපණ්ණිතිතං ව සමාධිං- සුඤ්ඤාතං ව සමාපනතිං- අනිමිතතං ව සමාපනතිං- අපපණ්ණිතිතං ව සමාපනතිං- තියො ව විජ්ජා- වත්තාරො ව සති පට්ඨානෙ- වත්තාරො ව සමමප්පධානෙ- වත්තාරො ව ඉද්ධිපාදෙ- පඤ්ච ව ඉද්ධියාති- පඤ්ච ව බලාති- සත්ත ව බොජ්ඣංගො- අරියඤ්ච අට්ඨංගිකා මග්ගං- සොනාපනතිඵලං ව- සකදුගාමිඵලං ව- අභාගාමිඵලං ව- අරහතතං ව- සමාපජ්ජං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- දුතියස්ස ව ක්කාතස්ස අරහතතස්ස ව ලාභිමග්ගි- වසිමග්ගි- දුතියං ව ක්කාතං අරහතතං ව සච්ඡිකතං මයා’ති සමපජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

12 තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සෝවාන් ඵලයට ද, පළමුවන දූභානට ද සකදගාමී ඵලයට ද, පළමුවන දූභානට ද අනාගාමී ඵලයට ද, පළමුවන දූභානට ද රහත්ඛවට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද රහත්ඛව ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද රහත්ඛව ද පසක් කරණ ලදු සි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ .

13 තුන් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදු-
නෙමි, පළමුවන දූභාන ද ලබනසුලු වෙමි, වයිගෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හල, මවිසින් දොමය ද හල, මවිසින් මොහය ද හල, විහිට, මිදින, පැහින, තෙරින, උපුටා හරිණ ලද, හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලදු සි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ

14 තුන් අයුරකින් . සත් අයුරකින් පළමුවන දූභානට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, පළමුවන දූභාන ද ලබනසුලු වෙමි, වයිගෙමි, මවිසින් පළමුවන දූභාන ද පසක් කරණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද, නිරාවරණය, මා සිත මෝහයෙන් ද, නිරාවරණයයි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ පෙර ම ඔහුට “බොරු කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි කියන්නහුට “බොරු කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට “මවිසින් බොරු කියන ලදු”යි සිත වෙයි දූෂිත සහවාගෙණය, ඝාතනික සහවාගෙණය, රූපික සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය යි

බණ්ඩවක්‍රය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් දෙවන දූභානට ද තෙවන දූභානට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, දෙවන දූභාන ද තෙවන දූභාන ද ලබනසුලු වෙමි, වයිවෙමි, මවිසින් දෙවන දූභාන ද තෙවන දූභාන ද පසක් කරණ ලදු සි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ. .

2 තුන් අයුරකින් දෙවන දූභානට ද සිවුවන දූභානට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, දෙවන දූභාන ද සිවුවන දූභාන ද ලබනසුලු වෙමි වයි වෙමි, මවිසින් දෙවන දූභාන ද සිවුවන දූභාන ද පසක් කරණ ලදු සි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ.

3 තුන් අයුරකින් දෙවන දූභානට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද, අනිම්මන-
විමෝක්ඛයට ද, අපපණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද, සුඤ්ඤානසමාධියට ද, අනිම්මන-
සමාධියට ද, අපපණ්ණිතිසමාධියට ද, සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද, අනිම්මන-
සමාපත්තියට ද, අපපණ්ණිතිසමාපත්තියට ද, ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට ද, සතර සති-
පට්ඨානගන්ධට ද, සතර සමස්ක්ප්‍රධන්වීයඝීයන්ට ද, සතර සංඛිපාදගන්ධට ද, ආයඝිආභට්ඨික පඤ්චෙද්දියන්ට ද, පඤ්චබලයන්ට ද, සතර බොජ්ඣංග-
ගන්ධට ද, මාගීයට ද, සෝවාන් ඵලයට ද, සකදගාමී ඵලයට ද, අනාගාමී
ඵලයට ද, අරහත් ඵලයට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, දෙවන දූභාන ද අරහත් ඵලය ද ලබනසුලු වෙමි, වයි වෙමි, මවිසින් දෙවන දූභාන ද අරහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලදු සි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවාත් වේ .

4 නිභාකාරෙහි දුතියං ව කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- දුතියං ව කුතං සමපකතං මයං- රාගො ව මෙ චතො- දෙසො ව මෙ චතො- ලොභො ව මෙ චතො- වනො මුතො පතො පටිනිසංඛො උකෙඛිතො- සමුකෙඛිතො රාගො ව මෙ චතො විනිවරණං- දෙසො ව මෙ චතො විනිවරණං- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණන්ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

5 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි දුතියං ව කුතං පඨමං ව කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- දුතියං ව කුතං පඨමං ව කුතං සමපකතං මයං'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

බද්ධවක්ඛාං,

එව. එකෙකං මුලං කාතුන බද්ධවක්ඛාං¹ සම්මතභාසං කතාබ්බං.

1 නිභාකාරෙහි තතියංකු කුතං වතුන්කු කුතං -පෙ- තතියංකු කුතං අරහත්තංකු සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකු ව කුතං අරහත්තංකු ව ලාභිමි- වසිමි- තතියංකු කුතං අරහත්තංකු සමපකතං මයං'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

2 නිභාකාරෙහි තතියංකු කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකු ව කුතං ලාභිමි- වසිමි- තතියංකු කුතං සමපකතං මයං- රාගො ව මෙ චතො- දෙසො ව මෙ චතො- ලොභො ව මෙ චතො වනො මුතො පතො පටිනිසංඛො උකෙඛිතො සමුකෙඛිතො රාගො ව මෙ චතො විනිවරණං- දෙසො ව මෙ චතො විනිවරණං- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණන්ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

3 නිභාකාරෙහි තතියංකු කුතං පඨමංකු කුතං -පෙ- තතියංකු කුතං දුතියංකු කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- තතියංකු ව කුතං දුතියංකු ව කුතං ලාභිමි- වසිමි- තතියංකු කුතං දුතියංකු කුතං සමපකතං මයං'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

4 නිභාකාරෙහි ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං පඨමංකු කුතං -පෙ- දුතියංකු කුතං තතියංකු කුතං සමපජ්ජං- සමපජ්ජාමි- සමපනො- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං වතුන්කු ව කුතං ලාභිමි- වසිමි- ලොභො ව මෙ චතො විනිවරණං වතුන්කු කුතං සමපකතං මයං'ති සමපජ්ජාමසා භණ්ණාසං ආපනති පාරාජිකං -පෙ-

1 වක්ඛාං සමු

4 තුන් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි දෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි, මවිසින් දෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හරණ ලදී, මවිසින් දොමය ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහය ද හරණ ලදී විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලදී. මැනවින් උපුටා හරිණ ලදී මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් දෙවන දූහැනට ද පළමුවන දූහැනට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, දෙවන දූහැන ද පළමුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි, මවිසින් දෙවන දූහැන ද පළමුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ,

බද්ධවක්ඛන වාචයෙහි

මෙසේ එක එක මුල් කොට බද්ධවක්ඛන පරිවර්තය කටයුතු යි.

1. තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද සිටුවන දූහැනට ද තුන්වන දූහැනට ද රහත් ඵලයට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, තුන්වන දූහැන ද රහත් ඵලය ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි, මවිසින් තුන්වන දූහැන ද රහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

2 තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි තෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි, මවිසින් තෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදී, මවිසින් රාගය ද හරණ ලදී, මවිසින් දොමය ද හරණ ලදී, මවිසින් මොහය ද හරණ ලදී, විහිට, මිදින, පැහින, නෙරින, උපුටා හරිණ ලදී, මැනවින් උපුටා හරිණ ලදී, මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත දොමයෙන් ද නිරාවරණය, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

3 තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද, පළමුවන දූහැනට ද, තෙවන දූහැනට ද, දෙවන දූහැනට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, තෙවන දූහැන ද දෙවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි. මා විසින් තෙවන දූහැන ද දෙවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

4 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, පළමුවන දූහැනට ද දෙවන දූහැනට ද, තෙවන දූහැනට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සිටුවන දූහැන ද ලබනසුලු වෙමි, වගි වෙමි මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සිටුවන දූහැන ද පසක් කරණ ලදු යි දූත දූත මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

5 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච විමොක්ඛං අනිම්මනාඤච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිනාඤච විමොක්ඛං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, අප්පණ්ණිතිනස්ස ව විමොක්ඛස්ස ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතො ව විමොක්ඛො සච්ඡිකතො මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

6. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච සමාධිං අනිම්මනාඤච සමාධිං අප්පණ්ණිතිනාඤච සමාධිං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං- අප්පණ්ණිතිනස්ස ව සමාධිස්ස ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතො ව සමාධි සච්ඡිකතො මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

7. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සුඤ්ඤාඤච සමාපනතිං අනිම්මනාඤච සමාපනතිං අප්පණ්ණිතිනාඤච සමාපනතිං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං- අප්පණ්ණිතිනාස්ස ව සමාපනතියා ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අප්පණ්ණිතිනා ව සමාපනති සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

8 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සො ව විජ්ජා සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සනතං ව විජ්ජානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං තිස්සො ව විජ්ජා සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

9 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතතාරො ව සතිපට්ඨානෙ වතතාරො ව සමමප්පට්ඨානෙ වතතාරො ව ඉද්ධිපාදෙ සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතුනතං ව ඉද්ධිපාදනං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං වතතාරො ව ඉද්ධිපාද සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

10 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්ච ව ඉද්ධියාති පඤ්ච ව බලාති සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්චනාඤච බලානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඤ්ච ව බලාති සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

11. නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්ත ව බොජ්ඣබ්බො සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනො- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්තනාඤච බොජ්ඣබ්බානං ලාභිමති- වසිමති- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සත්ත ව බොජ්ඣබ්බා සච්ඡිකතා මයා'ති සමපජානමුසා භණ්ණනස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

5 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤත-විමෝක්ඛයට ද අනිම්මත්තවිමෝක්ඛයට ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද සම-වාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්ප-ණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද ලබනසුලුමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. ...

6. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤතසමා-ධියට ද, අනිම්මත්තසමාධියට ද, අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් අප්පණ්ණිතිසමාධිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

7. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සුඤ්ඤත සමා-පතතියට ද, අනිම්මත්තසමාපතතියට ද, අප්පණ්ණිතිසමාපතතියට ද, සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, අප්පණ්ණිතිසමාපතතිය ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය මා විසින් අප්පණ්ණිතිසමාපතතිය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

8 තුන් අයුරකින් මා සිත නිරාවරණය, මොහයෙන් ද නිරාවරණය, ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, ත්‍රිවිද්‍යාවන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් ත්‍රිවිද්‍ය ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ ...

9 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සතර සතිපට්ඨා-නයන්ට ද සතර සමස්තපටන්චියතීයන්ට ද සතර සෘද්ධිපාදයන්ට ද සමවාදිමි සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සතර සෘද්ධිපාද-යන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සතර සෘද්ධිපාද ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ .

10 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සද්ධාදිපඤ්ඤා-ඤ්ඤයන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, පඤ්චබලයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසි වෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මා විසින් පඤ්චබල ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

11 තුන් අයුරකින් මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සත්ත-බොජ්ඣංගයන්ට ද සමවාදිමි, සමවදිමි, සමවාදුනෙමි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, සත්තබොජ්ඣංගයන් ද ලබනසුලු වෙමි, වසියෙක්මි, මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් සත්තබොජ්ඣංග ද පසක් කරණ ලදු සි දූන දූන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

12 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං
 ඥානං සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං
 විනිවරණං අරියස්ස ව අට්ඨබ්බිකස්ස ඥානස්ස ලාභිමහි- වසිමහි- මොහා ව
 මෙ චිත්තං විනිවරණං අරියො ව අට්ඨබ්බිකො ඥානො සච්ඡිකතො මයා'ති
 සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

13 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං සොතාපනතිඵලං ව
 සකදගාමිඵලං ව අනාගාමිඵලං ව අරහත්තඤ්ච සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි-
 සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරහත්තස්ස ලාභිමහි- වසිමහි-
 මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං අරහත්තඤ්ච සච්ඡිකතං මයා'ති සම්ප-
 ජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ-

14 නිභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං පඨමං ව කුතං
 සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං
 පඨමස්ස ව කුතස්ස ලාභිමහි- වසිමහි- මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං
 පඨමං ව කුතං සච්ඡිකතං මයා'ති සම්පජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති
 පාරාජිකස්ස -පෙ-

15. නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි මොහා ව මෙ චිත්තං
 විනිවරණං දුතියං ව කුතං -පෙ- තතියං ව කුතං -පෙ- චතුත්තං ව කුතං
 -පෙ- සුඤ්ඤතං ව විමොක්ඛං -පෙ- දෙසා ව මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සම්ප-
 ජානමුසා භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- පුබ්බෙවස්ස භොති 'මුසා
 භණ්ණස්ස'න්ති, භණ්ණතස්ස භොති 'මුසා භණ්ණමි'ති, භණ්ණස්ස භොති 'මුසා
 මයා භණ්ණ'න්ති, විනිබ්බාය දිට්ඨිං, විනිබ්බාය ඛන්ති, විනිබ්බාය රුචිං, විනිබ්බාය
 භාවං.

1ඵකමූලකං නිවසිතං.

16 දුමුලකමපි තිමුලකමපි චතුමුලකමපි පඤ්චමුලකමපි ඡමුලකමපි
 සත්තමූලකමපි අට්ඨමූලකමපි නවමූලකමපි දසමූලකමපි කාතබ්බං යථා
 නිකම්බතාති පදාති ඵකෙකමූලකං වසේසිතබ්බං යථා ඵකමූලකං විජාරිතං
 ඵවමෙව දුමුලකාදි'පි විජාරිතබ්බං

1 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි පඨමං ව කුතං දුතියං ව
 කුතං තතියං ව කුතං චතුත්තං ව කුතං සුඤ්ඤතං ව විමොක්ඛං
 අනිම්මතඤ්ච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිතං ව විමොක්ඛං සුඤ්ඤතං ව සමාධිං
 අනිම්මතං ව සමාධිං අප්පණ්ණිතිතං ව සමාධිං සුඤ්ඤතං ව සමාපනතිං
 අනිම්මතං ව සමාපනතිං අප්පණ්ණිතිතං ව සමාපනතිං තියස්ස ව විජා
 වත්තාරො ව සතිපට්ඨානෙ වත්තාරො ව සම්මප්පධානෙ වත්තාරො ව ඉද්ධිපාදෙ
 පඤ්ච ව ඉද්ධියාති පඤ්ච ව බලාති සත්ත ව බ්බොජ්ඣානෙ අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං
 ඥානං සොතාපනතිඵලඤ්ච සකදගාමිඵලඤ්ච අනාගාමිඵලඤ්ච අරහත්තඤ්ච
 සමාපජ්ජිං- සමාපජ්ජාමි- සමාපනේනා- පෙ- රුගො ව මෙ වතේනා දෙසො
 ව මෙ වතේනා මොහො ව මෙ වතේනා වතේනා මුත්තො පභිනො පටිති-
 ය්සට්ඨා උක්ඛෙට්ඨො සමුක්ඛෙට්ඨො, රුගා ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, දෙසා
 ව මෙ චිත්තං විනිවරණං, මොහා ව මෙ චිත්තං විනිවරණන්ති සම්පජානමුසා
 භණ්ණතස්ස ආපනති පාරාජිකස්ස -පෙ- පුබ්බෙවස්ස භොති 'මුසා
 භණ්ණස්ස'න්ති, භණ්ණතස්ස භොති 'මුසා භණ්ණමි'ති, භණ්ණස්ස භොති 'මුසා
 මයා භණ්ණ'න්ති, විනිබ්බාය දිට්ඨිං, විනිබ්බාය ඛන්ති, විනිබ්බාය රුචිං,
 විනිබ්බාය භාවං

සබ්බමූලකං නිවසිතං.

සුද්ධිකවාරකථා නිවසිතා.

1 ඵකමූලකං සබ්බිතං නිවසිතං සත්තං

12. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, අර්ථවග්ගිමයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, අර්ථවග්ගිමය ද ලබනසුලු වෙමි— වගි වෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය මවිසින් අර්ථවග්ගි මග ද පසක් කරණ ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ

13. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, සෝවාන් ඵලයට ද සකදගාමිඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්ඵලයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, රහත්ඵලය ලබනසුලු වෙමි— වගි වෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, මවිසින් රහත් ඵලය ද පසක් කරණ ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

14. තුන් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, ප්‍රථමධ්‍යානයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි— මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය, ප්‍රථමධ්‍යානය ලබනසුලු ද වෙමි— වගි වෙමි— මොහොතෙන් ද මා සිත නිරාවරණය, මා විසින් ප්‍රථමධ්‍යානය ද පසක් කරන ලද්ද හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ.

15. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් මා සිත මොහොතෙන් ද නිරාවරණය දුට්ඨිකධ්‍යානයට ද භානිකධ්‍යානයට ද චතුර්ධ්‍යානයට ද සුඤ්ඤාන-විමෝක්ඛයට ද . දොෂයෙන් ද නිරාවරණය හි දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”හි සිත වෙයි. කියන්නහුට “මුසවා කියමි”හි සිත වෙයි. බිණුවහුට මවිසින් මුසවා කියන ලද්ද හි සිත වෙයි දූෂ්ටය සහවාගෙණය, ඝෂාන්තිය සහවාගෙණය, රාචිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය

එක මූලකය නිමි.

16. දුමුලකය ද තිමුලකය ද චතුමුලකය ද පඤ්චමුලකය ද ඡමුලකය ද සත්තමුලකය ද අවංගිමුලකය ද නව මුලකය ද දසමුලකය ද (විස්තර) කටයුතු හි නික්මිනපද ඇතිසාටියෙන් එකි එකි මූලකය වැඩිය යුතු හි යම්සේ එකමුලකය විස්තර කරණ ලද්දේද එපරිද්දෙන් ම දුමුලකාදිය ද විස්තර කට යුතුයි

1. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් පළමුවන දෑහැනට ද දෙවන දෑහැනට ද තෙවන දෑහැනට ද සිවුවන දෑහැනට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්ත-විමෝක්ඛයට ද අපපණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤාන සමාධියට ද අනිමිත්ත-සමාධියට ද අපපණ්ණිතිසමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද අනිමිත්ත සමාපත්තියට ද අපපණ්ණිතිසමාපත්තියට ද ත්‍රිවිද්ධත්වට ද සතර සතිපට්ඨානයන්ට ද සතර සමාක්පධන්විග්ඝ්ඤානන්ට ද සතර සංද්ධිපාදයන්ට ද පඤ්චාස්ත්‍රියයන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සත්තබ්බොජ්ඣංගයන්ට ද අර්ථවග්ගි-මගට ද සෝවාන්ඵලයට ද සකදගාමිඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්-ඵලයට ද සමවාදිමි— සමවදිමි— සමවාදුනෙමි මවිසින් රාගය ද භරණ ලදී මවිසින් දෝෂය ද භරණලදී මා විසින් මෝහය ද භරණ ලදී වමාරණ ලදී මුදන ලදී. පහකරණ ලදී බාහාර කරණ ලදී උපුටාහරිණ ලදී සමාරෝන් උපුටාහරිණ ලදී මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත දෝෂයෙන් ද නිරාවරණය, සිත මෝහයෙන් ද නිරාවරණය, දෑන දෑන මුසවා කියන්නහුට පරිජ්ඣාවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”හි සිත වෙයි, කියන්නහුට “මුසවා කියමි”හි සිත වෙයි, බිණුවහුට මවිසින් “මුසවා කියන ලද්ද”හි සිත වෙයි, දූෂ්ටය සහවාගෙණය, ඝෂාන්තිය සහවා-ගෙණය, රාචිය සහවාගෙණය, භාවය සහවාගෙණය

සබ්බමූලකය නිමි.

සුද්ධිකාමාර කාමාව නිමි.

1. තිභාකාරෙහි ‘පශ්ඨං කුතං සමාපජ්ඣති’නති වතුකාමො ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති’නති සමපජානමුසා භණන්තාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

2 තිභාකාරෙහි ‘පශ්ඨං කුතං සමාපජ්ඣති’නති වතුකාමො ‘තතියං කුතං -පෙ- වතුකං කුතං -පෙ- සුඤ්ඤානං විමොක්ඛං -පෙ- අනිමිත්තං විමොක්ඛං -පෙ- අපපණ්ණිතිතං විමොක්ඛං -පෙ- සුඤ්ඤාතං සමාධිං -පෙ- අනිමිත්තං සමාධිං -පෙ- අපපණ්ණිතිතං සමාධිං -පෙ- සුඤ්ඤාතං සමාපනතිං -පෙ- අනිමිත්තං සමාපනතිං -පෙ- අපපණ්ණිතිතං සමාපනතිං -පෙ- තිස්සො විජ්ජා -පෙ- වතනාගේ සතිපට්ඨානෙ -පෙ- වතනාගේ සම්මප්පධානෙ -පෙ- වතනාගේ ඉද්ධිපාදෙ -පෙ- පඤ්චිත්ථියානි -පෙ- පඤ්ච බ්ලානි -පෙ- සත්ත බ්‍යොජ්ඣබ්‍යෙහ -පෙ- අරියං අට්ඨකිකා මග්ගං -පෙ- සොනාපනතිඵලං -පෙ- සකදගාමිඵලං -පෙ- අනාගාමිඵලං -පෙ- අරහත්තං සමාපජ්ඣං -පෙ- රාගො මෙ වතෙනා -පෙ- දොසො මෙ වතෙනා -පෙ- මොහො මෙ වතෙනා, වතෙනා, මුතෙනා, පටිකො, පටිනිස්සට්ඨා, උකෙඛට්ඨො, සමුකෙඛට්ඨො -පෙ- රාගා මෙ විතතං විනිවරණං -පෙ- දොසා මෙ විතතං විනිවරණං -පෙ- මොහා මෙ විතතං විනිවරණං’නති සමපජානමුසා භණන්තාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං පුබ්බෙවස්ස හොති “මුසා භණ්ණි”නති, භණන්තාසං හොති “මුසා භණ්ණමි”ති, භණ්ණසං හොති “මුසා මිය භණ්ණි”නති, -පෙ- විනිධාය දිට්ඨිං, විනිධාය බන්ධිං, විනිධාය රාමිං, විනිධාය භාමිං

වතුකාමසාරකසං¹ සිකමුලකසං බණ්ණමිකසං.

1 තිභාකාරෙහි ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති’නති වතුකාමො ‘තතියං කුතං සමාපජ්ඣති’නති සමපජානමුසා භණන්තාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

2 තිභාකාරෙහි ‘දුතියං කුතං සමාපජ්ඣති’නති වතුකාමො -පෙ- ටොනා මෙ විතතං විනිවරණං’නති සමපජානමුසා භණන්තාසං පටිවිජානනාසං ආපනති පාරාජිකසං, න පටිවිජානනාසං ආපනති ථුලලව්වසං

1 වසුරසාරකසං 6 ඡෙදා සං වතුකාමසාරකසං, සි 2

1 තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දූභාතට සමවැදිම්'යි කියනු කැමැත්තේ 'දෙවන දූභාතට සමවැදිම්'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නො දන්නක්නු වෙත කියන්නනුට ඵලාසි-ඥාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'පළමුවන දූභාතට සමවත්ම'යි කියනු කැමැත්තේ 'තෙවන දූභාතට සිවුවන දූභාතට සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට අනිමිත්ත-විමෝක්ඛයට අපජණ්ණිතවිමෝක්ඛයට සුඤ්ඤානසමාධියට අනිමිත්ත-සමාධියට අපජණ්ණිත සමාධියට සුඤ්ඤානසමාපතතියට අනිමිත්ත-සමාපතතියට අපජණ්ණිතසමාපතතියට ත්‍රිවිද්ධව සතරසතිපට්ඨා-නයට සතර සමාක්ප්‍රධානයන්ට සතර සාද්ධිපාදයට පඤ්ඤාන්තරා-පඤ්ඤාලයන්ට සත්තබ්බොක්ඛිඛයන්ට අර්ථටගිමහට සෝවාන් ඵලයට සකද්දොම් ඵලයට අනාගාමි ඵලයට රහත්බවට සමවැදිම්. මවිසින් රාගය හරණලද මවිසින් දෝෂය හරණ ලද මවිසින් මොහය හරණ ලද විහතාන්තකරණලද මුදනලද පහ කරණලද. බැහැර කරණලද උපුටා හරිණලද හැම අයුරින් උපුටා හරිණලද මා සිත රාගයෙන් නිරාවරණය, මා සිත දෝෂයෙන් නිරාවරණය මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණයයි දූතගන්නකු වෙත දූත දූත මුසවා කියන්නනුට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දූතගන්නකු වෙත කියන්නකුට ඵලාසිඥාවැත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නනුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවනුට මා විසින් "මුසවා කියන ලදු"යි සිත වෙයි දූමටිය-කෞන්තිය-රූපිය-භාවය සහවාගෙණයි

කියනු කැමැතිවැ එය සඳහන් නොකරන්නනු පිළිබඳ

එකමුලකබණ්ඩවක්‍රය නිමි.

1 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූභාතට සමවැදිම්'යි කියනු කැමැත්තේ 'තෙවන දූභාතට සමවත්ම'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නොදන්නක්නු වෙත කියන මහණහට ඵලාසිඥාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූභාතට සමවත්ම'යි කියනු කැමැත්තේ 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නා පුතුලක්නු වෙත දූත දූත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්නක්නු වෙත කියන මහණහට ඵලාසිඥාවැත් වේ

3 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි 'දුතියං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති වතතුකාමො 'පඨමං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ඡ-ජානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ඡානනායා ආපනති ථුල්ලච්චයායා -පෙ- විනිශ්චය භාවං.

වතතුච්ඡායාරකායා එකමුල්ලකායා බද්ධවකායා.

මූලකං සබ්බිතං.

1 නිභාකාරෙහි 'මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො 'පඨමං කොතං සමාපජ්ජි'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ඡානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ඡානනායා ආපනති ථුල්ලච්චයායා

2 නිභාකාරෙහි 'මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො 'දෙසා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ඡානනායා ආපනති පාරාජිකයා; න පටිච්ඡානනායා ආපනති ථුල්ලච්චයායා

වතතුච්ඡායාරකායා එකමුල්ලකං නිබ්බිතං.

3 දුමුල්ලකමපි තිමුල්ලකමපි වතුමුල්ලකමපි පඤ්ඤාමුල්ලකමපි ජමුල්ලකමපි සත්ත-මුල්ලකමපි අට්ඨමුල්ලකමපි තවමුල්ලකමපි දසමුල්ලකමපි එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං සබ්බමුල්ලකං.

1 නිභාකාරෙහි -පෙ- සත්තභාකාරෙහි 'පඨමඤ්ඤා කොතං දුතියඤ්ඤා කොතං තතියඤ්ඤා කොතං වතුන්ඤ්ඤා කොතං සුඤ්ඤානඤ්ඤා විමොක්ඛං අනිම්-තනඤ්ඤා විමොක්ඛං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා විමොක්ඛං සුඤ්ඤානඤ්ඤා සමාධිං අනිම්තනඤ්ඤා සමාධිං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා සමාධිං සුඤ්ඤානඤ්ඤා සමාපතනං අනිම්තනඤ්ඤා සමාපතනං අපපණ්ණිතිනඤ්ඤා සමාපතනං තිස්සො ච විජ්ජා චතතාරො ච සතිපට්ඨානෙ චතතාරො ච සම්මපට්ඨානෙ චතතාරො ච ඉද්ධිපාදෙ පඤ්ඤා ච ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤා ච බලානි සත්ත ච බොජ්ඣංගෙන අරියඤ්ඤා අට්ඨබ්බිකං මහං සොත්තාපතතිඵලඤ්ඤා සකදගාමිඵලඤ්ඤා අනාගාමිඵලඤ්ඤා අරහත්තඤ්ඤා සමාපජ්ජිං. -පෙ- රුහො ච මෙ වතො -පෙ- දෙසො ච මෙ වතො -පෙ- මොහො ච මෙ වතො වතො මුත්තො පඨිත්තො පටි-නිස්සට්ඨො උත්තෙකපිත්තො සමුත්තෙකපිත්තො, රුහො ච මෙ චිත්තං විනිවරණං දෙසා ච මෙ චිත්තං විනිවරණං, මොභා මෙ චිත්තං විනිවරණ'න්ති වතතුකාමො සමපජානමුසා භණ්ණනායා පටිච්ඡානනායා ආපනති පාරාජිකයා, න පටිච්ඡානනායා ආපනති ථුල්ලච්චයායා -පෙ- විනිශ්චය භාවං.

3. තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'දෙවන දෘතතාට සමවන්මි'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දෘතතාට සමවන්මි'යි දන්තක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නො දන්තා පුලුලක්නු වෙත කියන මහණහට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ භාවය සභවාගෙණයි.

කියනු කැමැති වෑ එය සදහන් නොකරන්නාහුගේ එකමුලක බද්ධවක්‍රයයි.

මූලකය සංක්ෂේපය යි.

1 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දෘතතාට සමවැදිමි'යි දන්තක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්තකුට කියන මහණහට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ

2 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'මා සිත ද්වේෂයෙන් නිරාවරණය'යි දන්තා පුලුලක්නු වෙත දෘත දෘත මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ නොදන්තක්නු වෙත කියන මහණහට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ

කියනු කැමැති වෑ එය සදහන් නොකරන්නාහුගේ එකමුලකය නිමි.

3 දිමුලකය ද, තිමුලකය ද, චතුමුලකය ද, පඤ්චමුලකය ද, ඡමුලකය ද, සත්තමුලකය ද, අට්ඨමුලකය ද, නවමුලකය ද, දසමුලකය ද මෙසේ ම විසාර කටයුතු යි

මේ සබ්බමුලකය යි.

1 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'පළමුවන දෘතතාට ද දෙවන දෘතතාට ද තෙවන දෘතතාට ද සිද්ධිවන දෘතතාට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද අප්පණ්ණිතිවිමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤානසමාධියට ද අනිමිත්තසමාධියට ද අප්පණ්ණිතිසමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපත්තියට ද අනිමිත්තසමාපත්තියට ද අප්පණ්ණිතිසමාපත්තියට ද ත්‍රිවිද්ධවට ද සතර සතිපට්ඨානයට ද, සතර සමාස් පබ්බතියානීයන්ට ද සතර සංඤ්ඤාපාදයන්ට ද පඤ්ඤාදියන්ට ද පඤ්ඤාබලයන්ට ද සත්තඤ්ඤාසංකීර්ණයන්ට ද අර්ථටිමිමහට ද සොවාන් ඵලයට ද සකද්දශමි ඵලයට ද අනාගාමි ඵලයට ද රහත් බවට ද සමවැදිමි මිසිති රාගය ද භරණ ලද මා මිසිති ද්වේෂය ද භරණ ලද මා මිසිති මොහය ද භරණ ලද විගතානතකරණ ලද මුද්දන ලද පහකරණ ලද බාහැර කරණ ලද, උපුටා හරිණ ලද හැම අයුරින් උපුටා හරිණ ලද 'මා සිත රාගයෙන් ද නිරාවරණය මා සිත ද්වේෂයෙන් ද නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ, 'මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය'යි දන්තකුට දෘත දෘත මුසවා කියන 'මහණහට පරිජ්ඣාවැත් වේ. නො දන්තකුට කියන මහණහට පුලුසිඤ්ඤාවැත් වේ භාවය සභවාගෙණ යි

2 නිභාකාරෙහි 'දුතියඤ්ච කුසානං තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ඤ්ච කුසානං සුඤ්ඤානඤ්ච විමොක්ඛං අනිමිත්තඤ්ච විමොක්ඛං අප්පණ්ණිතිඤ්ච විමොක්ඛං සුඤ්ඤානඤ්ච සමාධිං අනිමිත්තඤ්ච සමාධිං අප්පණ්ණිතිඤ්ච සමාධිං සුඤ්ඤානඤ්ච සමාපත්තිං අනිමිත්තඤ්ච සමාපත්තිං අප්පණ්ණිතිඤ්ච සමාපත්තිං තිස්සො ව විජ්ජා වත්තාරො ව සනිපට්ඨානෙ වත්තාරො ව සම්මප්පධානෙ වත්තාරො ව ඉද්ධිපාදෙ පඤ්ච ව ඉද්ධියාති පඤ්ච ව බ්ලාති සත්ත ව බොජ්ඣංගිකෙ අරියඤ්ච අට්ඨබ්බිකං ඔග්ගං සොත්තපත්තිඵලං ව සකාදගාමිඵලං ව අභ්ගාමිඵලං ව අරහත්තං ව සමාපජ්ජං, රුහො ව මෙ වතො, දෙසො ව මෙ වතො, මොහො ව මෙ වතො, වතො මුත්තො පතීනො පටිනිස්සට්ඨො උත්තෙවිනො සමුක්ඛෙවිනො, රුහො ව මෙ විත්තං විනිවරණං, දෙසො ව මෙ විත්තං විනිවරණං, 'මොහො ව මෙ විත්තං විනිවරණං'නති වත්තුකාමො 'පඨමං කුසානං සමාපජ්ජ'නති සම්පජ්ජානමුසා භණ්ණනස්ස පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති පාරාජිකස්ස, න පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති ථුල්ලච්චයස්ස

3 නිභාකාරෙහි 'තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ඤ්ච කුසානං -පෙ- මොහො ව මෙ විත්තං විනිවරණං -පෙ- පඨමඤ්ච කුසානං සමාපජ්ජ'නති වත්තුකාමො 'දුතියං කුසානං සමාපජ්ජ'නති සම්පජ්ජානමුසා භණ්ණනස්ස පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති පාරාජිකස්ස, න පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති ථුල්ලච්චයස්ස

4 නිභාකාරෙහි 'මොහො ව මෙ විත්තං විනිවරණං පඨමඤ්ච කුසානං දුතියඤ්ච කුසානං තතියඤ්ච කුසානං වතුන්ඤ්ච කුසානං -පෙ- රුහො ව මෙ විත්තං විනිවරණං'නති වත්තුකාමො 'දෙසො ව මෙ විත්තං විනිවරණං'නති සම්පජ්ජානමුසා භණ්ණනස්ස පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති පාරාජිකස්ස, න පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති ථුල්ලච්චයස්ස පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"නති, භණ්ණනස්ස හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"නති -පෙ- විනිධිය දිට්ඨිං, විනිධිය ඛන්තිං, විනිධිය රුචිං, විනිධිය භාවං.

සබ්බමුලකං.

වත්තුපිස්සාරකස්ස වත්තප්පයාලං නිබ්බන්ධං.

වත්තුකාමධාරණං නිබ්බන්ධං.

1 නිභාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු පඨමං කුසානං සමාපජ්ජ, සමාපජ්ජති, සමාපන්නො, සො භික්ඛු පඨමස්ස කුසානස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුතා පඨමං කුසානං සම්පජ්ජානති සම්පජ්ජානමුසා භණ්ණනස්ස පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජ්ජානනස්ස ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස පුබ්බෙවස්ස¹ හොති "මුසා භණ්ණස්ස"නති, භණ්ණනස්ස හොති "මුසා භණ්ණමි"ති, භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"නති

1 පුබ්බෙවස්සාදිපාඨො ඉජ්ජං නපි

2 තුන් අයුරකින් 'දෙවන දූහැනට ද තෙවන දූහැනට ද සිවුවන දූහැනට ද සුඤ්ඤානවිමෝක්ඛයට ද අනිමිත්තවිමෝක්ඛයට ද අපපණ්ණින-විමෝක්ඛයට ද සුඤ්ඤානසමාධියට ද අනිමිත්තසමාධියට ද අපපණ්ණින-සමාධියට ද සුඤ්ඤානසමාපන්නියට ද අනිමිත්තසමාපන්නියට ද අපපණ්ණින-සමාපන්නියට ද ත්‍රිවිද්‍යාවට ද සතර සතිපට්ඨානයට ද සතර සමමාපධා-නයන්ට ද සතර ඉද්ධිපාදයන්ට ද පඤ්චඉන්ද්‍රියයන්ට ද පඤ්චබලයන්ට ද සත්තබ්බොඤ්ඤිකයන්ට ද අර්ථටභීමයට ද සොවාන්ඵලයට ද සකදගාඵලයට ද අනාගාමිඵලයට ද රහත්ඛවට ද සමවැදිම් මා විසින් රුගය ද හරණ ලද මා විසින් දෙවමය ද හරණ ලද මා විසින් මොහය ද හරණ ලද විහිට මිදින පැතින තෙරිණ උපුල මැනවින් උපුල මා සිත රුගයෙන් අනිවරණය මා සිත දෙවමයෙන් අනාවරණය මා සිත මොහයෙන් නිරාවරණය'යි කියනු කැමැත්තේ 'පළමුවන දූහැනට සමවැදිම්'යි දන්නකුට දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ නොදන්නකුට කියන මහණට පුලුස්සිආවැන් වේ

3 තුන් අයුරකින් තෙවන දූහැනට ද සිවුවන දූහැනට ද මා සිත ලොහයෙන් ද නිරාවරණය. පළමුවන දූහැනට ද සමවැදිම් යි කියනු කැමැත්තේ දෙවන දූහැනට සමවැදිම් යි දන්නෙකුට දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්ඣාවැන් වේ නොදන්නකුට කියන මහණහට පුලුස්සි-ආවැන් වේ

4 තුන් අයුරකින් 'මා සිත මොහයෙන් ද නිරාවරණය' පළමුවන දූහැනට ද දෙවන දූහැනට ද තෙවන දූහැනට ද සිවුවන දූහැනට ද මා සිත රුගයෙන් ද නිරාවරණයයි කියනු කැමැත්තේ මා සිත දෙවමයෙන් නිරාවරණය'යි දන්නකු හමුයෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පරිජ්-ඣාවැන් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට පුලුස්සිආවැන් වේ. පෙර ම ඔහුට 'මුසවා කියන්නෙමි'යි සිත වෙයි කියන මහණහට 'මුසවා කියමි'යි සිත වෙයි බිණුවහුට 'මා විසින් මුසවා කියන ලද්ද'යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඛන්ධිය - රූපිය - භාවය සහවාගෙණයි

සබ්බමුලකය යි.

කියනු කැමැති වැ එය සදහන් නො කරන්නහුගේ චක්කපෙය්‍යාලය නිමි.

විතතුඛාමමාර කථාව නිවි.

1 තුන් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසි ද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවන දූහැනට සමවැදිති සමවදිසි සමවදුනේ වෙ යි; ඒ මහණ පළමුවන දූහැන ලාභියෙක වශියෙක ඒ මහණ විසින් පළමුවන දූහැන පසක් කරණ ලද්ද'යි දන්නකු හමුයෙහි දැන දැන මුසවා කියන මහණහට පුලුස්සි-ආවැන් වේ නො දන්නකු හමුයෙහි කියන මහණහට දකුලාආවැන් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි

2 වතුහාකාරෙහි -පෙ- පඤ්චහාකාරෙහි -පෙ- ඡ්භාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු 'පඨමං කුමාරං සමාපජ්ජි සමාපජ්ජති, සමාපනො, සො භික්ඛු පඨමස්ස කුමාරස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුනා පඨමං කුමාරං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිවිජානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජානනාස්ස ආපනති, දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති, භණ්ණාස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං

3 නිහාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී සො භික්ඛු දුතියං කුමාරං- නතියං කුමාරං - වතුන්ථං කුමාරං - සුඤ්ඤාතං විමොක්ඛං - අනිමිත්තං විමොක්ඛං - අපපණ්ණිතිතං විමොක්ඛං - සුඤ්ඤාතං සමාධිං - අනිමිත්තං සමාධිං - අපපණ්ණිතිතං සමාධිං - සුඤ්ඤාතං සමාපනති - අනිමිත්තං සමාපනති - අපපණ්ණිතිතං සමාපනති - තිස්සො විජජා - වත්තාරො සත්ථපඨානෙ - වත්තාරො සමවප්පධානෙ - වත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ - පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි - පඤ්ච බලානි - සත්ත බොජ්ඣංගෙන - අරියං අට්ඨබ්බිකා මග්ගං - සොනාපනතිථං - සකදගාමිථං - අකාගාමිථං - අරහත්තං - සමාපජ්ජි - සමාපජ්ජති - සමාපනො - සො භික්ඛු අරහත්තස්ස ලාභී - වසී - තෙන භික්ඛුනා අරහත්තං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිවිජානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස,

4 නිහාකාරෙහි 'නස්ස භික්ඛුනො රුගො වතො- දෙසො වතො- මොහො වතො- වතො මුතො- පභිතො පට්ඨස්සට්ඨො උකෙඛිතො සමුකෙඛිතොති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිවිජානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස

5 නිහාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි නස්ස භික්ඛුනො රුගා විත්තං විනිවරණං- දෙසා විත්තං විනිවරණං- මොහා විත්තං විනිවරණ'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිවිජානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති, භණ්ණාස්ස හොති, "මුසා භණ්ණම්"ති, භණ්ණස්ස හොති, "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං

6 නිහාකාරෙහි -පෙ- සත්තහාකාරෙහි 'යො තෙ විහාරෙ වසී, සො භික්ඛු සුඤ්ඤාගාරෙ පඨමං කුමාරං- දුතියං කුමාරං- නතියං කුමාරං- වතුන්ථං කුමාරං සමාපජ්ජි- සමාපජ්ජති- සමාපනො- -පෙ- සො භික්ඛු සුඤ්ඤා- ගාරෙ වතුන්ථස්ස කුමාරස්ස ලාභී, වසී, තෙන භික්ඛුනා සුඤ්ඤාගාරෙ වතුන්ථං කුමාරං සච්ඡිකත'න්ති සමපජානමුසා භණ්ණාස්ස පටිවිජානනාස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස, න පටිවිජානනාස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස, පුබ්බෙවස්ස හොති "මුසා භණ්ණස්ස"න්ති භණ්ණාස්ස හොති "මුසා භණ්ණම්"ති භණ්ණස්ස හොති "මුසා මයා භණ්ණිත"න්ති, විනිබ්බය දිට්ඨිං, විනිබ්බය බන්ධිං, විනිබ්බය රුචිං, විනිබ්බය භාවං.

2 සිටු අයුරකින් පස් අයුරකින් සඅයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසිද ඒ මහණ තෙමේ පළමුවන දූභානට සමවාදිනි, සමවදිසි, සමවාදුනේ වෙයි. ඒ මහණ ප්‍රථමධාන ලාභිය, වසිය, ඒ මහණ විසින් පළමුවන දූභාන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ප්‍රලාසිඳාවාත් වේ නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඳාවාත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සහවාගෙණ ය

3 තුන් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසිද ඒ මහණ දෙවන දූභානට - තෙවන දූභානට - සිටුවන දූභානට - සුඤ්ඤානවිමොක්ඛයට - අනිමිත්තවිමොක්ඛයට - අපපණ්ණිතිවිමොක්ඛයට - සුඤ්ඤානසමාධියට - අනිමිත්තසමාධියට - අපපණ්ණිතිසමාධියට - සුඤ්ඤානසමාපත්තියට - අනිමිත්ත සමාපත්තියට - අපපණ්ණිතිසමාපත්තියට - ත්‍රිවිද්‍යාවට - සතර සතිපට්ඨානයන්ට - සතර සම්මප්පධානයන්ට - සතර ඉඳ්ධිපාදයන්ට - පඤ්ච ඉන්ද්‍රියයන්ට - පඤ්ච ඛලයන්ට - සත්තබ්බොප්පකම්මයට - අරිභට්ඨිමයට - සෝවාන් ඵලයට - සකදගාමිඵලයට - අනාගාමිඵලයට - රහත්බවට සමවාදිනි, සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ අභිනාලි ලාභියෙක, වසියෙකි, ඒ මහණ විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ප්‍රලාසිඳාවාත් වේ නො දන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඳාවාත් වේ.

4 තුන් අයුරකින් 'ඒ මහණහු විසින් රුගය හරණ ලද දෙව්මය හරණ ලද.. මොහය හරණ ලද විහිට මිදින පැහින තෙරිණ, උපුල මැනවින් උපුලායි දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ප්‍රලාසිඳාවාත් වේ නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඳාවාත් වේ

5 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් ඒ මහණහුගේ සිත රුගයෙන් නිරාවරණය සිත දෙව්මයෙන් නිරාවරණය සිත මෝහයෙන් නිරාවරණයයි දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ප්‍රලාසිඳාවාත් වේ නො දන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඳාවාත් වේ, පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සහවාගෙණ ය.

6 තුන් අයුරකින් සත් අයුරකින් 'යම් මහණෙක් තොප විහාරයෙහි විසිද ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි පළමුවන දූභානට දෙවන දූභානට තෙවන දූභානට සිටුවන දූභානට සමවාදිනි සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි වතුභීධාන ලාභියෙක වසියෙකි ඒ මහණ විසින් ශුන්‍යාගාරයෙහි සිටුවන දූභාන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුයෙහි දූන දූන මුසවා කියන මහණහට ප්‍රලාසිඳාවාත් වේ, නොදන්තකු හමුයෙහි කියන මහණහට දුකුලාඳාවාත් වේ පෙර ම ඔහුට "මුසවා කියන්නෙමි"යි සිත වෙයි කියන්නහුට "මුසවා කියමි"යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් "මුසවා කියන ලද්ද"යි සිත වෙයි දූෂටිය - ඝෂානතිය - රාවිය - භාවය සහවාගෙණ ය

7 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් යම් මහණෙක් තොපගේ විහාරය පරිභෝග කෙළේ ද, යම් මහණෙක් තොපගේ සිවුරු පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ සෙනසුන පරිභෝග කෙළේ ද, යමෙක් තොපගේ ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කෙළේ ද ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දහනට සමවාදිනී සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්ථාසානලාභියෙක, වසියෙකි, ඒ මහණ විසින් ශුන්‍යා-ගාරයෙහි සිවුවන දහන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දෑත දෑත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවාත් වේ නොදන්තකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුලාආවාත් වේ

8 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් යම් මහණකු විසින් තොප විහාරය පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ සිවුරු පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ පිණ්ඩපාතය පරිභෝග කරණ ලද ද, යමකු විසින් තොපගේ සෙනසුන පරිභෝග කරණ ලද ද යමකු විසින් තොපගේ ගිලන්-පස බෙහෙත් පිරිකර පරිභෝග කරණ ලද ද ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දහනට සමවාදිනී සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්ථාසානලාභිය වසියෙකි ඒ මහණහු විසින් ශුන්‍යා-ගාරයෙහි සිවුවන දහන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දෑත දෑත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවාත් වේ නො දන්තකු හමුවෙහි කියන මහණහට දුකුලාආවාත් වේ

9 තුන් අසුරකින් ‘සත් අසුරකින් තෝ යම් මහණකු වෙත පාමණ විහාරය පිදුවෙහි ද, සිවුරු පිදුවෙහි ද, පිඩු පිදුවෙහි ද, සෙනසුනක් පිදුවෙහි ද, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පිදුවෙහි ද, ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි සිවුවන දහනට සමවාදිනී සමවදිසි සමවාදුනේ වෙයි ඒ මහණ තෙමේ ශුන්‍යාගාරයෙහි චතුර්ථාසානලාභිය, වසියෙකි, ඒ මහණහු විසින් ශුන්‍යාගාර-යෙහි සිවුවන දහන පසක් කරණ ලද්දේ දන්තකු හමුවෙහි දෑත දෑත මුසවා කියන මහණහට පුලාසිආවාත් වේ නො දන්තකු හමුවෙහි කියන මහණ-හට දුකුලාආවාත් වේ. පෙර ම ඔහුට “මුසවා කියන්නෙමි”යි සිත වෙයි, කියන්නහුට “මුසවා කියමි”යි සිත වෙයි බිණුවහුට මා විසින් “මුසවා කියන ලද්ද”යි සිත වෙයි දූෂටිය—කෂාන්තිය—රූචිය—භාවය සහවා ගෙණ යි

පෙය්‍යාලපණ්ණරසකය නිමි

ප්‍රත්‍යයප්‍රතිසංයුක්තවාරකඨාව නිමි.

උතුරු මිනිස්දම් පිළිබඳ චක්කපෙය්‍යාලය නිමි.

අධිමානසෙන් කියන්නහුට ද උතුරුමිනිස්දම් නො කියැවී මහණ-හට ද උමතුච්චුට ද පෙරළී සිත් ඇත්තහුට ද වෙදනාවෙන් පෙළුනහුට ද ආදිකමමිකයාට ද ඇවාත් නො වේ

විනිතවැටු

උද්දනගාමා.

අභිමානෙන¹ 'රඤ්ඤමහි පිණේඛාපජ්ඣාදියාපථො,
සඤ්ඤාජනා රහො ධම්මා විහාරෙ පච්චුපට්ඨිතො

න දුක්ඛාරං විරියමථොපි මච්චුතො යස්සාවුසො විපට්ඨාරි සම්මා,
විරියෙන යොගෙන ආරාධනාය අප් වෙදනාය අපරෙ දුචෙ.

මුග්ගමණේ පඤ්චවැටුනි අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණා නයො,
අගාරවරණා කාමා රතී වාපි ච පක්කමො

අට්ඨපෙසි උභො ගාවො ඝාතකා පිණේඛා සංඤ්ඤානො නිව්ඡවොරබ්බි
අහි ච සුකරි සතති මාගචි උසු ච කාරණිකො සුචි සාරපි.

යො ච සිබ්බියති සුචකො හි සො අණ්ඩගාරි අහු ගාමකුටකො,
කුපෙ නිමුගෙතා හි සො පාරදුරිකො ගුප්ඛාදි අහු දුට්ඨමුග්ගමණො

නිව්ඡවෙති අතිවාරිති අහු මඤ්ඤාදිති අහු ඉක්කණ්ණිකා,
ඔකිලිති සපතතඛගාරොකිරි සිසවජිනො අහු වොරඝාතකො

භික්ඛු භික්ඛුණී සික්ඛමානා සාමණේරො අප් සාමණේරිකා,
කස්සපස්ස විනයස්ස පබ්බජ්ඣං පාපකම්මමකරිංසු තාවදෙ

තපොදු රුජගහෙ යුද්ධං තාගානොගාහතෙන ච,
සොභිතො අරහං භික්ඛු පඤ්ච කපපසතං සරෙති.

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අභිමානෙන අඤ්ඤා
ව්‍යාකාසි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි 'භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතනා,
කච්චි නු බො අහං පාරාජිකං ආපතතිං ආපනො'ති. අප් බො සො භික්ඛු
භගවතො එතමිදං ආරොචෙසි -පෙ- අනාපතති භික්ඛු අභිමානෙනාති (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩාය අරඤ්ඤා
විහරති "එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති"ති නං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස
කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමිදං ආරොචෙසි -පෙ- අනාපතති භික්ඛු
පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩාය අරඤ්ඤා ව්‍යාඛං, යො විසෙස්ස,
ආපතති දුක්ඛටස්සාති (2)

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාමා

අභිමානෙන ය, අරඤ්ඤමිති ය, පිණ්ඩ යයි වස්තු තුණෙක, උපරික්ඛාය වස්තු දෙකය, ඉරියාපථ වස්තු සතර ය, සංයෝජන වස්තු ය, රහොධම්ම වස්තු දෙක ය, විහාරවස්තු ය, පච්චුපට්ඨිත (උපට්ඨිත) වස්තු ය.

නදුකකර වස්තු ය, විරිය වස්තු ය, මච්චු වස්තුව ය, විපපට්ඨාරි වස්තු ය, සම්මාපයුත්ත වස්තු ය, ආරභවිට්ඨික වස්තු ය, යුත්තයොග ආරාධිත වස්තු ය, වාලීදු අනික් වෛදනා වස්තු දෙක ය

බ්‍රාහ්මණවස්තු පසෙක, අඤ්ඤාබ්‍යාකරණ වස්තු තුණ ය, අභාරාවරණ වස්තුව ය, කාමාවරණ වස්තු ය, අභිරතී වස්තු ය, පක්කම වස්තු ය.

අට්ඨි- පෙසි ගොසානක වස්තු දෙක ය, මංසපිණ්ඩ සංකුණ්ණික වස්තු ය

නිව්ඡ්චිමරඛික වස්තු ය, අසිලොමසුකරිකවස්තු ය, සත්තිලොම මාගවික වස්තු ය, උසුලොම කාරණික වස්තු ය, සුචිලොම සාරථි වස්තු ය.

යමෙක් සුචියෙන් මැස් ද ඒ සුවක වස්තු ය, අණ්ඩහාරි ගාමකුට්ඨක වස්තු ය, ගුප්තපයෙහි නිමග්ග පාරදුරික වස්තු ය, ගුප්තාදී දුෂට බ්‍රාහ්මණ වස්තු ය

නිව්ඡ්චිඅතිවාරිණි වස්තු ය, මහිගුලීඉක්කණිකා වස්තු ය මනිලිනී සපතනඛතාරා වස්තු ය, සීසවජ්ජන වොරසානක වස්තු ය

භික්ඛු ය, භික්ඛුණී ය, සික්කමානා ය, සාමණේර ය, සාමණේරී ය යන මොහු කපුප් බුදු සත්තෙහි පාවිදිවූවාහු එකල්හි පථි කලාහු ය. ඔවුන්ගේ වස්තු ය.

කපොදය, රාජගහසුභය, නාභාතොගාහනය, රහත් වූ භෞහිනි වෙණ පන්සිය කපක් සිහිකෙරෙයි යන මේ වස්තු දැයි විනිතවස්තු සැටති

1 එසමයෙහි එක්තරා වෙණෙක් අභිමානයෙන් අර්හත්භවය ප්‍රකාශ කෙළේ ය ඒ මහණහට කුතුහ් විය “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන ලදී කිම? මම පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙමි දෝ”යි ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය වෙණ අභිමානයෙන් කියන්නහුට ආවාත් නො වේ (1)

2 එසමයෙහි එක්තරා වෙණෙක් බුහුමන් පතා වෙනෙහි වෙසෙයි “ජන තෙමේ මට සම්භාවනා කරන්නේ”යි ජන තෙමේ ඒ වෙණහට සම්භාවනා කෙළේ ය ඔහුට යුතුය විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය වෙණ පරිජ්ඣාවාත් නො වේ වෙණෙහි, බුහුමන් පතා වෙනෙහි නො විසිය යුතුයි. යමෙක් වෙසේ නම් දුකුලාභාවාත් වේ (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩිය පිණ්ඩිය වරති “එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති”ති තං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි-පෙ-අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩිය පිණ්ඩිය වරිතබ්බං. යො වරෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “යෙ ආවුසො අම්මාකං උපජ්ඣායස්ස සද්ධිවිහාරිකා සබ්බෙව අරහන්තො”ති. තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි. -පෙ- කිඤ්චිතොතා තිං භික්ඛුති? උලුපනාධිපායො අහං භගවාති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලච්චයස්සාති (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං එතදවොච “යෙ ආවුසො අම්මාකං උපජ්ඣායස්ස අනෙතවාසිකා සබ්බෙව මහිද්ධිකා මහානුභාවා”ති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි. භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි -පෙ- කිඤ්චිතොතා තිං භික්ඛුති උලුපනාධිපායො අහං භගවාති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලච්චයස්සාති. (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩිය වරිතබ්බං — පණ්ඩිය තිට්ඨති — පණ්ඩිය නිසීදති — පණ්ඩිය සෙය්‍යං කපෙපති “එවං මං ජනො සම්මාවෙස්සති”ති තං ජනො සම්මාවෙසි තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස. න ච භික්ඛුවෙ පණ්ඩිය -පෙ- සෙය්‍යං කපෙපනබ්බං යො කපෙපය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (6-9)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලුපති සොපි එවමාහ “මය්‍යමපි ආවුසො සඤ්ඤා-ජනා පභිනා”ති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි -පෙ- ආපනති. තිං භික්ඛු ආපනො පාරාජිකනති (10)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රහොගතො උත්තරි-මනුස්සධම්මං උලුපති පරචිත්තවිදු භික්ඛු තං භික්ඛුං අපසාදෙසි “චො ආවුසො එවරුපං අභණ්ණි නන්දෙසො භුග්ග”නති. තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි භගවතො එතමස්සං ආරොවෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (11)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු රහොගතො උත්තරි-මනුස්සධම්මං උලුපති දෙවතා තං භික්ඛුං අපසාදෙසි “චො භනෙන එවරුපං අභණ්ණි නන්දෙසො භුග්ග”නති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; ආපනති දුක්ඛකටස්සාති (12)

10. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤාතරං උපාසකං එතදවොච යො ආවුසො භුග්ගං විහාරෙ වසති, සො භික්ඛු අරහාති සො ච තස්ස විහාරෙ වසති තස්ස කුක්කුළුවං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතොතා තිං භික්ඛුති? “උලුපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස, ආපනති ථුලලච්චයස්සාති (13)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා පිඩු පිණිස ගැසිරෙයි “වෙසේ ජනතෙමේ මට සමභාවතා කරන්නේ”යි ජනතෙමේ ඒ මහණහට සමභාවතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා පිඩු පිණිස නො ද ගැසිරිය යුතුයි යමෙක් ගැසිරේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ. (3)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කී ය. “ඥාවැන්නි, අපගේ උපාධ්‍යායයන් වහන්සේගේ යම් සද්ධිවිහාරිකයෝ වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ ම රහත්හු”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙමි”යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ ථුලාසිඥාවැන් වේ (4)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට මෙය කී ය “ඥාවැන්නි, අපගේ උපාධ්‍යායයන් වහන්සේගේ යම් අතැවැත්තෝ වෙද්ද ඒ සියල්ලෝ ම මහත් සද්ධි ඥාතෝ ය මහත් ආනුභාව ඥාතෝ”යි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහිද යි ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම හුවා දක්වනු රිසියෙමි’යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ ථුලාසිඥාවැන් වේ (5)

6. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බුහුමන් පතා සක්මන් කෙරෙයි — බුහුමන් පතා සිටියි- බුහුමන් පතා ගිඳියි- බුහුමන් පතා හොවියි “ජනතෙමේ වෙසේ මට සමභාවතා කරන්නේය”යි ජනතෙමේ ඔහුට සමභාවතා කෙළේ ය ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ මහණෙනි, බුහුමන් පතා ශයනය නො කට යුතුයි යමෙක් ශයනය කරන්නේ නම් දුකුලාඥාවැන් වේ (6-9)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරුමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කියයි “ඥාවත මාගේ දස සංයෝජනයෝ ප්‍රතිණයහ”යි ඔහුට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැන් අවත්තෙහි ය (10)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම් පවසයි පරසිත් දන්නා ඒ මහණ තෙමේ තෙල මහණහට ගැරහී ය ඥාවත, මෙබන්දක් නහමක් කියව ‘තෙල උතුරුමිනිස්දම තට නැත, ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුලාඥාවැන් වේ (11)

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් රහසිගතව උතුරුමිනිස්දම් පවසයි දෙවියෙක් ඒ මහණහට ගැරහී ය ‘වහන්ස, මෙබන්දක් නහමක් කියව ඔබට එබන්දක් නැත ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නො වේ දුකුලාඥාවැන් වේ (12)

10 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උට්ඨවතුහට වෙසේ කිය ඥාවත, යමෙක් තොපගේ වෙහෙර වෙසේ ද, ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි හෙතෙමේ ද ඔහුගේ වෙහෙර වෙසෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, “මම උතුරුමිනිස්දහම් එළවා දක්වනු රිසියෙමි”යි මහණ, පරිජ්ඣාවැන් නොවේ. ථුලාසිඥාවැන් වේ (13)

11 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු අඤ්ඤානරං උපාසකං එතදවොච “යං තිං අවුසො උපට්ඨෙසි විවරපිණිපාතසෙතාසනගිලාන-පච්චය¹ හෙසජ්ජපරික්ඛාරෙන, සො භික්ඛු අරහා’ති සො ච තං උපට්ඨෙති විවරපිණිපාතසෙතාසනගිලානපච්චය¹ හෙසජ්ජපරික්ඛාරෙන තස්ස කුක්කු-ච්චං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතෙනා තිං භික්ඛු’ති “උල්ලපනාධිපායො අහං භගවා”ති, අනාපනති භික්ඛු පාරාජිකස්ස; අපනති ඵුල්ලච්චයස්සාති (14)

12. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධම්මො”ති “න අවුසො දුක්ඛාරං අඤ්ඤං බ්‍යාකාතු”න්ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි යෙ බො තෙ භගවතො සාවකා තෙ එවං වදෙය්‍යං: “අභ්‍යඤ්චිති න භගවතො සාවකො. කච්චි හු බො අහං පාරාජිකං අපනතිං අපනෙනා”ති භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- කිඤ්චිතෙනා තිං භික්ඛු’ති? “අනුල්ලපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (15)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධම්මො”ති “අරාධනීයො බො අවුසො ධම්මො අරභිචිරියෙනා”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (16)

14 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති, තං භික්ඛු එතදවොච “මා බො අවුසො භාසි”ති. “නාහං අවුසො මච්චුතො භායාමි”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනා-ධිපායස්සාති, (17)

15 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “මා බො අවුසො භාසි”ති “යො නුතාවුසො විපරිසාරී අස්ස, සො භායෙය්‍යා”ති, තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (18)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධම්මො”ති “අරාධනීයො බො අවුසො ධම්මො සම්මාපසුතෙනා”ති, තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපායස්සාති (19)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ගිලානො හොති තං භික්ඛු එතදවොච “අත්ථායසමතො උතතරිමනුස්සධම්මො”ති “අරාධනීයො බො අවුසො ධම්මො අරභිචිරියෙනා”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි. භගවතො එතමත්ථං අරොචෙසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුල්ලපනාධිපා-යස්සාති (20)

1 ගිලානපච්චය, 642.

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා උවසුවකුහට මෙසේ කිය. ‘යමකුට තෝ සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් උවැටන් කෙරෙහි ද? ඒ මහණතෙමේ රහතෙකි’ හෙතෙමේ ඒ මහණහට සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරින් උවැටන් කෙරෙහි ඒ මහණහට කුකුස් විය . . මහණ, කෙබඳු සිතාත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම උතුරුමිනිස්දම් එළුවා දක්වන රිසියෙමි මහණ, පරිජ්ඣාවාත් නො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවාත් වේ. (14)

12. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි. භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු. “ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද”යි ඇවැත, අභිත්තය ප්‍රකාශ කරන්නට දුෂකාර නො වෙයි. ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සවුවෝ වෙද්ද, ඔහු මෙසේ කියන්නාහ: “මම වතාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුවෙක් නො වෙමි කිකෙක් ද? මම පරිජ්ඣාවාත් අවන්තෙමි ද?”යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතාත්තෙහි” ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම තහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළුවා දක්වනු රිසියෙමි”යි, මහණ, තහමක් හුවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ. (15)

13. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙසේ කීහ ‘ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ඇවැත්නි, උතුරුමිනිස්දම් ඇරඹු වෙර ඇත්තහු විසින් ඇරයිය හැක්කේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය. මහණ, තහමක් උතුරුමිනිස්දම් එළුවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ (16)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ඇවැත, නොබ’යි ‘ඇවැත, මම මරාට නොබාමි’යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ (17)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ඇවැත, නොබ’යි ‘ඇවැත්නි, යමෙක් ඒකාන්තයෙන් විපිලිසර-වන්තෝ නම් නෙතෙමේ බන්තෝය’යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තහමක් හුවා දක්වන රිසියහට ඇවැත් නො වේ. (18)

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ “ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද”යි. “ඇවැත්නි, උතුරු-මිනිස්දම් මනා පිළිවෙතෙහි යෙදුනහු ජිහින් ඇරයිය හැක්කේ ම ය.” ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සාල කෙළේය. -පෙ- මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ. (19)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කීහ ‘ආයුෂමත්තට උතුරුමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ‘ඇවැත්නි, ඇරඹු වෙර ඇත්තහු විසින් උතුරුමිනිස්දම් ඇරයිය හැක්කේ ම ය’ ඒ මහණහට කුකුස් විය -පෙ- මහණ, අනුලප්‍රපාදිප්‍රාය ඇතියහට ඇවැත් නො වේ (20).

18. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති. නං භික්ඛු එතදවොදුං “අප්ථායස්මතො උත්තරිමනුස්සධම්මො”ති. “ආරාධනීයො බො ආවුසො ධම්මො පුත්තයොගෙනා”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (21)

19. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු එතදවොදුං: “කච්චාටුසො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”නති “තාටුසො සකකා යෙන වා තෙන වා අභිවාසෙතු”නති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (22)

20 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු ගිලානො හොති නං භික්ඛු එතදවොදුං “කච්චාටුසො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”නති “තාටුසො සකකා පුපුඤ්ඤෙන අභිවාසෙතු”නති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- කිඤ්චිතො, ආං භික්ඛුති? “උලපනාධිපායො අහං භගවා”ති අනාපනති භික්ඛු පාරජිකස්ස, අපනති ථුලලවයස්සාති (23)

21 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු නිමනොනා එතදවොදුං “අයනතු භොනො, අරහනො”ති තෙසං කුක්කුළ්චං අහොසි, “මයඤ්චමහ අතරහනො¹ අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො අමෙහ අරහනාවාදෙන සමුද්චරති කථනනුබො අමෙහි පටිපජ්ඣිතබ්බො”නති භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙත්ථං -පෙ- අනාපනති භික්ඛවෙ පසාදහඤ්ඤති (24)

22 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ බ්‍රාහ්මණො භික්ඛු නිමනොනා එතදවොදුං “නිසීදනතු භොනො, අරහනො”ති. -පෙ- “භුඤ්ජනතු භොනො, අරහනො”ති. -පෙ- “තප්පනතු² භොනො, අරහනො”ති -පෙ- ගච්ජනතු භොනො, අරහනො”ති තෙසං කුක්කුළ්චං අහොසි මයඤ්චමහ අතරහනො අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො අමෙහ අරහනාවාදෙන සමුද්චරති කථනනුබො අමෙහි පටිපජ්ඣිතබ්බොති භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙත්ථං -පෙ- අනාපනති භික්ඛවෙ පසාදහඤ්ඤති (25-28)

23 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “මග්ගමි අවුසො ආසවා පතිනා”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති, ආං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (29)

24 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “මග්ගමි අවුසො ඵනෙ ධම්මො සංවිජ්ජනති”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති, ආං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (30)

25 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උත්තරිමනුස්සධම්මං උලපති සොපි ඵවමාහ “අභමපාටුසො තෙසු ධම්මෙසු සජ්ඣස්සාමී”ති නස්ස කුක්කුළ්චං අහොසි -පෙ- අපනති, ආං භික්ඛු අපනො පාරජිකනති (31)

1 ය අරහනො සිදු. 2 තප්පනතු. බහු

18 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු ‘ආයුෂමත්තං උතුරාමිනිස්දම් ඇද්ද’යි ඇවැත්ති, උතුරාමිනිස්දම් භාවනාවෙහි යෙදුනහු විසින් ඇරැයිය හැක්කේ ම ය ඒ මහණහට කුකුස් විය -පෙ- මහණ, අනුලප්පනාධිප්පාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (21)

19 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මේ කිහු ‘ඇවැත්, කිම, ඉවසිය හැකිද’යි, කිම, යැපිය හැකිද’යි, ඇවැත්ති, යම්තමකු විසින් ඉවසන්නට නොහැකිය ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලප්පනාධිප්පාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (22)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වෙයි භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙය කිහු ඇවැත්ති, කිම, ඉවසිය හැකි ද, කිම, යැපියහැකි ද’යි ඇවැත්ති, පුහුදුන් විසින් ඉවසන්නට නො හැකිය. ඒ මහණහට කුකුස් විය ‘මහණ, තෝ කෙබඳු සිතාත්තෙහි ද’යි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, උලප්පනාධිප්පාය ඇතියෙමයි, මහණ, පරිජ්ඣාවැත් නො වේ ථුලාසිඤ්ඤාවැත් වේ. (23)

21 එසමයෙහි එක්තරා බමුණෙක් භික්ෂුන් පවරා මෙය කිය “භවත් රහත්හු වසිත්වා”යි, ඒ භික්ෂුන්ට කුකුස් විය අපි වනාහි නො රහතුම්හ. මේ බමුණු තෙමේ අපට අරහත්තාවාදයෙන් ව්‍යවහාර කෙරෙයි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල පවත් සැල කළහ මහණෙහි, පහන් සිතින් බිණීමෙහි ඇවැත් නො වේ. (24)

22 එසමයෙහි එක්තරා බමුණෙක් භික්ෂුන් පවරා මෙය කිය “භවත් රහත්හු වැඩ ගිඳින සේක්වා”යි . “භවත් රහත්හු වළඳන සේක්වා”යි “භවත් රහත්හු නෑපන වෙන්වා”යි “භවත් රහත්හු යන සේක්වා”යි ඒ භික්ෂුන්ට කුකුස් විය අපි වනාහි නො රහතුම්හ මේ බමුණුතෙමේ අපට අරහත්තාවාදයෙන් කපා කැරයි අප විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද’යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළාහුය මහණෙහි, පහන් සිතින් බිණීමෙහි ඇවැත් නො වේ (25-28)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය. “ඇවැත්, මාගේ ද ආශ්‍රවයෝ ප්‍රතිණය”යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (29)

24 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ තෙමේ ද මෙසේ කිය “ඇවැත්, මාගේ ද තෙල උතුරාමිනිස්දම් විද්‍යමාන වේ”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (30)

25 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් එක්තරා මහණකුට උතුරාමිනිස්දම් පවසයි හෙ හෙමේ ද මෙසේ කිය “ඇවැත් මම ද තෙල උතුරාමිනිස්දම් පැණෙන්නෙමි”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජ්ඣාවැත් අවත්තෙහිය (31)

26 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතදවොවුං. එහි භනෙන අගාරං අජ්ඣාචසාති” “අභබ්බො බො ආවුසො මාදිසො අගාරං අජ්ඣාචසිතු”න්ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (32)

27 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතද-වොවුං “එහි භනෙන, කාමෙ පරිභුඤ්ජා”ති “ආවටා මෙ ආවුසො කාමො”ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (33)

28 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ඤාතකා එතද වොවුං “අභිරමසි භනෙන”ති “අභිරතො අහං ආවුසො පරමාය අභිරතියා”ති තස්ස කුක්කුළුං අගොසි ‘යෙ බො තෙ භගවතො සාවකා තෙ එවං වදෙය්‍යං’ අභඤ්චමිති න භගවතො සාවකො, කච්චි භු බො අහං පාරාජිකා ආපනතීං ආපනෙනා”ති භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසි “කිඤ්චිතෙනා නං භික්ඛු”ති “අනුලපනාධිපායො අහං භගවා”ති. අනාපනති භික්ඛු අනුලපනාධිපායස්සාති (34)

29 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු කතීනං කතො අඤ්ඤාතරස්මිං ආවාසෙ වස්සං උපගව්ජංසු “යො ඉමමහා ආවාසා පඨමං පක්කම්ස්සති, තං මයං අරහාති ජාතියාමො”ති අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු මං අරහාති ජානනතුති නමහා ආවාසා පඨමං පක්කම් තස්ස කුක්කුළුං අගොසි -පෙ- ආපනතීං නං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකන්ති. (35)

30 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඨවනෙ කලුඤ්ඤාතිමාසෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා ව ලුක්ඛණො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣිකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්ති අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙනා පනනවිවරමාදාය යෙනායස්මා ලක්ඛණො තෙඤ්ඤාසම්මතී, උපසම්මතීන්වා ආයස්මන්තං ලක්ඛණං එතදවොච “ආයාමාවුසො ලක්ඛණ, රාජගහං පිණ්ඩාය පටිසිස්සාමො”ති “එවමාවුසො”ති බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මතො මහාමොග්ගලානස්ස පච්චස්සෙසි

31 අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣිකුටා පබ්බතා ඔරොහනෙනා අඤ්ඤාතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාඨකාසි අථ බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලානං එතදවොච “කො භු බො ආවුසො මොග්ගලාන, හෙතු කො පච්චෙසො සිතස්ස පාඨකමොයා”ති “අකාලො බො ආවුසො ලක්ඛණ, එතස්ස පඤ්ඤාසු,¹ භගවතො මං සන්තියො ඵනං පඤ්ඤා පුච්ඡා”ති

1 පඤ්ඤාසු බ්‍රහ්මාරණිය ස්වා

26 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු: “වහන්ස, එනු මැනව ගිහිගෙයි වසනු මැනව ඇවැත්නි, මා වැන්නෙක් ගිහිගෙයි වසන්නට නුසුදුසු වෙයි ඒ මහණහට කුකුස් විය . මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ. (32)

27 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු “වහන්ස, එනු මැනව පස්කම් සැප අනුභව කරව”යි “ඇවැත්නි, මට කාමයෝ ඇවුරුණහ”යි, ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ (33)

28 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට නැයෝ මෙය කීහු “වහන්ස, අභිරමණය කරව”යි “ඇවැත්නි, මම උතුම් අභිරතියෙහි ඇපුනෙමි වෙමි”යි ඒ මහණහට කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් ඒ සච්චෝ වෙද්ද, ඔවුහු මෙසේ කියන්නාහුය මම ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සච්චෙක් නො වෙමි කිමි? “මම පරිජිඇවැත් අවන්තෙමි ඳෝ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය මහණ, තෝ, කෙබඳු සිතැත්තෙහි ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, “මම අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියෙමි”යි මහණ, අනුලලපනාධිප්‍රාය ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ. (34)

29 එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂූහු කනිකා කොට එක්තරා ආවාස-යෙක්හි වස් විසූහ යමෙක් මේ අවසින් පළමුව බැහැර යන්නේ ද “ඔහු රහතෙකැයි අපි දැන ගන්නමු”යි, එක්තරා මහණෙක් “මා රහතෙකැයි දැන ගනින්නවා”යි ඒ අවසින් පළමුව නික්මුනි. ඒ මහණහට කුකුස් විය මහණ, තෝ පරිජිඇවැත් අවන්තෙහිය (35)

30. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ රජගහනුවර කාලඤ්ඤානිවාස තම් වූ වෙළවතාරාමයෙහි වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද ගිජ්ඣුළු-පච්චෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ පෙරවරු වේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරුන් වෙත එළඹියහ එළඹ ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ලක්ෂණය, යම්හ රජගහනුවරට පිටු පිණිස පිවිසෙන්නමහ”යි. “ඇවැත්නි, එසේ”යි ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙමේ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට පිළිවදන් දුනි.

31 ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ගිජ්ඣුළුපච්චෙන් බස්නාහු එක්තරා පෙදෙසෙක දී සිතා පහළ කලහ ඉක්බිති ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙමේ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ඇවැත්, මුගලන, සිතා පහළ කිරීමට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේද යි? ඇවැත් ලක්ෂණය, තෙල පැතයට කල් නො වේ ම ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි දී මාගෙන් තෙල පැතය විවාරවයි

32. අප බො ආයස්මා ව ලක්ඛණො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලානො රුජගහෙ පිණ්ඩාය වරිතො පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපානපටිකකන්තා යෙන භගවා තෙනුප සම්මානංසු උපසම්මානමිතො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසිදංසු එකමන්තං නිසිතො බො ආයස්මා ලක්ඛණො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලානං එතදවොච “ඉධායස්මා මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අඤ්ඤාතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පානිකාසි කො හු බො ආවුසො මොග්ගලාන, හෙතු කො පච්චයො සිතස්ස පාතුකමමායා”ති ඉදං¹ ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං අට්ඨකසංඛිලිකං වෙහාසං ගච්ඡන්ති. තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනො අනුපතීනො එංසුලන්තරිකාහි විතුදන්ති² සා සුදං අට්ටස්සරං කරොති තස්ස මගං ආවුසො එතදහොසි “අච්ඡරියං වත හො අබ්බතං වත හො, එවරුපොපි තාම සන්තො භවිස්සති, එවරුපොපි තාම යකෙබ්බා භවිස්සති, එවරුපොපි තාම අත්තභාවපටිලාහො භවිස්සති”ති භික්ඛු උජ්ඣායන්ති, බ්බන්ති, විපාවෙන්ති “උත්තරිමනුස්සධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලලපති”ති

33. අප බො භගවා භික්ඛු ආලන්තෙහි වනබ්බතො වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, ඤාණභුතා වත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, යනු හි තාම සාවකො එවරුපං ඤාණාති වා, දක්ඛති වා, සකම් වා කරිස්සති පුබ්බෙව මෙ සො භික්ඛවෙ සන්තො දිට්ඨො අහොසි අපිවාහං න ව්‍යාකාසිං. අභයෙඤ්චං ව්‍යාකරෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න සද්දහෙය්‍යං යෙ මෙ න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං තං අස්ස දීඝරතතං අභිතාය දුක්ඛාය එසො භික්ඛවෙ සන්තො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ගොඝානකො අහොසි සො තස්ස කමමස්ස විපාකෙන බහුති වස්සාති බහුති වස්සසතාති බහුති වස්සසහස්සාති බහුති වස්සසතසහස්සාති නිරයෙ පච්චිනො තස්සෙව කමමස්ස විපාකාවසෙසෙන එවරුපං අත්තභාව-පටිලාහං පටිසංවෙදෙති සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපන්ති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සාති. (36)

34. ඉදං, ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං මංසපෙසිං වෙහාසං ගච්ඡන්ති, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනො අනුපතීනො විතචේන්ති විරුජේන්ති³ සා සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්තො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ගොඝානකො අහොසි (37)

35. ඉදං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං මංසපිණ්ඩං වෙහාසං ගච්ඡන්තො, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනො අනු-පතීනො විතචේන්ති විරුජේන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්තො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ සාකුණ්ණිකො අහොසි (38)

36. ඉදං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං නිච්ඡරිං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තො, තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනො අනුපතීනො විතචේන්ති විරුජේන්ති⁴ සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ-එසො භික්ඛවෙ සන්තො ඉමසම්මෙව රුජගහෙ ඔරබ්බිකො අහොසි (39)

1 ඉධායා සිත්‍ර (සබ්බස්ස) 2 විතුදන්ති විතාච්ඡන්ති විරුජේන්ති සා 3 විතච්ඡන්ති 4 විතච්ඡන්ති චිත්තං උපරි ව එව.

32. ඉක්බිති ඇවැත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ද, ඇවැත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද රජගහනුවර පිඩු පිණිස භාසිර පසුබත් කල පිඩු සිහිමෙන් පෙරළා ආවාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහුය. එළඹ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වැද එකත්පසෙක හුන්වාහුය එකත්පසෙක හුන් ආයුෂමත් ලක්ෂණ තෙරණුවෝ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය කීහ. මෙහි ආයුෂමත් මුගලන් තෙරණුවෝ ගිජුකුළු පව්වෙන් බස්නාහු එක්තරා පෙදෙසකදී සිතා පහළ කළහ ඇවැත් මුගලන, සිතා පහළ කිරීමට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළු පව්වෙන් බස්නෙමි අහසින් ගමන් කරණ ඇට සැකිල්ලක් දුටිමි එය ගිජුලිහිණියෝ ද, කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද, පුහුබාද පුහුබාද ඉළ ඇට අතරෙන් විහිවීද යෙන් ඒ ඇට-සැකිල්ල බැගෑහඬ කරයි ඇවැත්ති, ඒ වට මේ සිත විය. “පින්වත, ඒකාන්තයෙන් ආශ්‍රිතයෙකි අද්භූතයෙකි මෙබඳු නම් සත්ත්වයෙක් වන්නේ ද? මෙබඳු නම් යක්ෂයෙක් වන්නේ ද? මෙබඳු නම් අත්බැව් පිළි-ලැබුවෙක් වන්නේ ද” යි භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත් “ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ උතුරාමිනිස්දම් දක්වති” යි

33. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, ඒකාන්තයෙන් සව්වෝ ඇස් ඇති ව වෙසෙත් මහණෙනි, එකාන්තයෙන් සව්වෝ නුවණ ඇති ව වෙසෙත් යම් හෙයකින් ශ්‍රාවක තෙමේ මෙ බන්දක් දන්නේ හෝ දන්නේ හෝ සාක්ෂ්‍යය හෝ කරන්නේ ද, මහණෙනි, පෙර ම මා විසින් ඒ සත්ත්වතෙමේ දක්නා ලද්දේ විය එනතුළු වුවත් මම එය ප්‍රකාශ නො කෙළෙමි. මම තෙල කරුණ ප්‍රකාශ කෙලෙමි නම් අත්‍යයෝ මාගේ වචනය හෝ අදහස්වාහුය යම් කෙනෙක් මාගේ වචනය හෝ අදහස්වාහු ද ඔවුන්ට එය දිගුකලක් අභින පිණිස දුන් පිණිස වන්නේය මහණෙනි, මේ සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ගොඹානකයා විය හෙ තෙමේ ඒ කම් විපාකයෙන් බොහෝ අවුරුදු ගණන් බොහෝ අවුරුදු සියගණන් බොහෝ අවුරුදු දහස් ගණන්, බොහෝ අවුරුදු පුවහස් ගණන් තරකයෙහි පැසි ඒ කම්යාගේ ම ශෙෂ වූ විපාකයෙන් මෙබඳු අත්බැව් ලැබීමක් විඳිමි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සත්‍යයක් කියයි මහණෙනි, මුගලනට ඇවැත් නැති” (36)

34. මහණෙනි, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහසින් ගමන් කරණ මස්වැදුල්ලක් දිටිමි ගිජුලිහිණියෝ ද, කවුඩෝ ද, උකුස්සෝ ද පැන පැන එය කඩා ගෙණ කත්, ඉරා කත් ඒ මස්වැදුල්ල බැගෑහඬ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ගොඹානක-යෙක් විය (37)

35. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන මස් පිබක් දිටිමි ඒ මේ මස් පිබ ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුඹින් සිඳිත්. කබත් ඒ මස් පිබ බැගෑ හඬ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහනුවර ම ලිහිණි වැද්දෙක් විය (38)

36. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සිව්නැති පුරුෂයකු දිටිමි ඒ මේ පුරුෂයා ගිජු ලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද පැන පැන තුඹින් සිඳිත් කබත්. ඒ පුරුෂ තෙමේ බැගෑහඬ කරයි. මහණෙනි, තෙල සත්ත්ව තෙමේ මේ රජගහ නුවර ම එළුවන් මරන්නෙක් විය (39)

37 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං අසිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තෙ අසී උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සුකරිකො අහොසි (40)

38 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සත්ති-ලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සත්තියො උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ මාගවිකො අහොසි (41)

39 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං උසුලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තෙ උසු උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ කාරණිකො අහොසි. (42)

40 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සුචිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සුචියො උප්පතීනා උප්පතීනා තස්සෙව කායෙ නිපතන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සාරපිකො අහොසි (43)

41 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං සුචිලොමං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං තස්ස තා සුචියො සීසෙ පච්ඡිනා මුඛතො නික්ඛමන්ති, මුඛෙ පච්ඡිනා උරතො නික්ඛමන්ති, උරෙ පච්ඡිනා උදරතො නික්ඛමන්ති, උදරෙ පච්ඡිනා උග්රාභි නික්ඛමන්ති, උග්රාසු පච්ඡිනා ජඛ්ඝාභි නික්ඛමන්ති, ජඛ්ඝාසු පච්ඡිනා පාදෙභි නික්ඛමන්ති සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ සුචිකො අහොසි (44)

42 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං කුම්මණ්ඩං පුරිසං වෙහාසං ගච්ඡන්තං සො ගච්ඡන්තොපි තෙව අණ්ණෙ ඛන්ති ආරොපෙ-නා ගච්ඡති, නිසීදන්තොපි තෙසෙව අණ්ණසු නිසීදති තමෙන ගිජ්ඣපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතීනා අනුපතීනා විතච්ඡන්ති විරාජන්ති¹ සො සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ ගාමකුටකො අහොසි (45)

43 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං පුරිසං ගුප්තපෙ සසිසකං නිමුග්ගං -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ පාරදුරිකො අහොසි, (46)

44 ඉදහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහනො අග්ගසං පුරිසං ගුප්තපෙ සසිසකං නිමුග්ගං උගොභි හන්තෙති ගුප්තං බාදන්තං -පෙ- එසො භික්ඛවෙ සතොතා ඉමසමිංයෙව රාජගහෙ දුට්ඨත්වාහමණො අහොසි සො කස්සපස්ස සමමාසම්බුද්ධස්ස පාවචනෙ භික්ඛුසඛ්ඝං හන්තොති නිවේනොචා දොණ්ණියො² ගුප්තස්ස පුරාපෙචා කාලං ආරොවාපෙචා චතද්දොව අනො³ හොනොතා යාවදන්තං භුඤ්ජන්තු වෙච හරන්තු වා"ති (47)

1 උතුරුදකති උභයජජාති විරාජන්ති සා 2 නදායා (ඉති පි සිමු)

3 දුන්නා සා අනො. (ඉති පි සා)

37 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන අසිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ අසිහු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත්. හෙතෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි . . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම උෆරන් මරන්නෙක් විය. (40)

38. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සැත්-ලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ සැත්හු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් ඒ පුරාමය තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම මුව වැද්දෙක් විය (41)

39 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන උසුලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ ශරයෝ නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහනුවර ම කම්කටුලු කොට මරන්නෙක් විය. (42)

40. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන හිදිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ හිදිහු නැගී නැගී ඔහුගේ ම සිරුරැ හෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහ-නුවර ම අසුන් හික්මවන්නෙක් (වධකයෙක්) විය (43)

41 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන හිදිලොම් පුරාමයකු දිවිම් ඔහුගේ ඒ හිදිහු හිසැ පිවිස මුවින් නික්මෙත් මුවෙහි පිවිස ලයෙන් නික්මෙත් ලෙහි පිවිස කුසෙන් නික්මෙත් කුස පිවිස වටොරින් නික්මෙත් වටොර පිවිස කෙණ්ඩාවලින් නික්මෙත් කෙණ්ඩාහි පිවිස පාවලින් නික්මෙත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මේ රජගහ නුවර ම පිසුනු කියන්නෙක් විය (44)

42 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන කුමහාණ්ඩ පුරාමයකු දිවිම් හෙ තෙමේ යමින් ද එම අණ්ඩයන් කොන්දෙහි තහා ගෙණ යෙයි හිදින්නේ ද එම අණ්ඩයන්හි හිදිසි එය ගිජුලිහිණියෝ ද කටුබෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් හෙ තෙමේ බැගැහඩ කෙරෙයි. මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර කුළු විනිසකරුවෙක් විය (45)

43 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අසුචි වලක හිස තෙක් ගැලුණු පුරාමයකු දිවිම් . . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර පරමුවන් සෙටුනෙක් විය (46)

44 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අසුචි වලක හිස තෙක් ගැලුණු දෙ අතින් අසුචි බුද්ධ පුරාමයකු දිවිම් . . මහණෙනි, තෙල සතනි තෙමේ මෙම රජගහනුවර දුෂට බ්‍රාහ්මණයෙක් විය. හෙ තෙමේ කසුප්-සම්බුද්ධන්ගේ සස්තෙහි බික්සහන බහින් පවරා අසුචියෙන් ඔරු පුරවා කල් දන්වා මෙය කිය “පින්වත්හු මින් ඇතිතාක් බුද්ධ්‍යො,” ගෙණ යෙත්වා,”යි (47)

45. ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං නිව්ඡන්ති ඉන්ධිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි ඉදෙසමිංයෙව රාජගහෙ අතිවාට්ඨති අහොසි. (48)

46 ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං ඉන්ධිං දුග්ගාඤ්ඤං ලිඛිගුලිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි ඉදෙසමිංයෙව රාජගහෙ ඉන්ධිත්තො අහොසි. (49)

47 ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං ඉන්ධිං උප්පකකං ඔකිලිතිං ඔකිට්ඨිතිං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ ඉන්ධි කාලිඛිගස්ස රඤ්ඤො අග්ගලතෙසි අහොසි සං ඉස්සාපකතා සපතතිං අභිගාරකටාගෙන ඔකිට්ඨි (50)

48 ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං අසිසකං කවඤ්ඤං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස උරෙ අකඛිති වෙව හොනති මුඛඤ්ඤා තමෙනං ගිජ්ඣාපි කාකාපි කුලලාපි අනුපතින්ඤා අනුපතින්ඤා විතවෙන්නති විරාජන්නති සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ සහො ඉදෙසමිංයෙව රාජගහෙ භාජිකො නාම වොරඝාතකො අහොසි (51)

49 ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං භික්ඛුං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස සංඝාටිපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, පහොති ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, කායබ්බන්ධිපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, කායොපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති -පෙ- එසං භික්ඛවෙ භික්ඛු කස්සපස්ස සමමාසමුදායස්ස පාච්චනෙ පාපභික්ඛු අහොසි (52)

50 ඉදුහං ආවුසො ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොගනො අද්දසං භික්ඛුණ්ණං -පෙ- අද්දසං ධික්ඛමානං -පෙ- අද්දසං සාමිකේරං -පෙ- අද්දසං සාමිකේරං වෙහාසං ගච්ඡන්තිං තස්ස සංඝාටිපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, පහොති ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, කායබ්බන්ධිපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා, කායොපි ආදිත්තා සමපථ්ථිත්තා සජ්ජානිගුත්තා සං සුදං අට්ටස්සරං කරොති තස්ස ලොං ආවුසො එතදහොසි “අච්ඡරිසං චිත හො, අභිගුහං වහ හො, එවරුපොපි නාම සහො ආරිස්සති, උවරුපොපි නාම යනො ආරිස්සති, එවරුපොපි නාම අත්තහං උප්පායො ගට්ඨස්සති” භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛිස්සති උපාමෙන්නති උත්තරිකුස්සධම්මං අස්සං උත්තරිකුස්සධම්මං උත්තරිකුස්සධම්මං

45 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන සිව්නැති අඟනක් දිවිමි ඇය ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත්. කඩත්. ඔ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන මෙම රජගහනුවර හිමියා ඉක්ම යන්නියක් වූවා ය (48)

46. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන පිළිකුල් දුගද හමන අඟනක් දිවිමි ඇය ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් ඔ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන මෙම රජගහනුවර යක්දස්සක් වූවා ය (49)

47 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි දැඩි ගින්නෙන් පැලහුනු තෙත බස්තා, ගිහි අතුරෙන් භාවසුනු, අඟනක් දිවිමි ඔ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල අඟන කලිතු රජහුගේ අගමෙහෙසිය වූවාය ඔ නොමෝ ඉසි සිතින් මෙතා ලද්දී සපත්තියක මත අතුරා කබලක් හෙළා ය (50)

48 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි, අහස යන හිස සුන් කවකියකු දිවිමි ඔහුගේ ලෙහි තෙත් ද මුව ද වෙන් ඔහු ගිජුලිහිණියෝ ද කවුඩෝ ද උකුස්සෝ ද තුහින් සිදිත් කඩත් මහ තෙමේ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල සත්ති තෙමේ මෙම රජගහනුවර භාණ්ඩ නම් වොරාභාගක-යෙක් විය (51)

49 ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි අහස යන මහණකු දිවිමි ඔහුගේ සහල ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය පය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය, කාබාන ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූල් සහිතය, කය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් ද වෙළුනේ ය මහ තෙමේ බැගැපත්ව හබයි මහණෙනි, තෙල මහණ තෙමේ කසුප් සම්බුදුන්ගේ සස්තෙහි පවිටු මහණෙක් විය (52)

50. ඇවැත්ති, මම මෙහි ගිජුකුළුපව්වෙන් බස්නෙමි මෙහෙණක දිවිමි. සිකබ්බානාවක දිවිමි හෙරණකු දිවිමි “අහස යන හෙරණියක දිවිමි ඇගේ සහල ද, ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනාය පය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය කාබාන ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය. කය ද ඇවිලින, දිලිසින, ගිනිදූලින් වෙළුනේ ය ඔ බැගැපත්ව හබයි ඇවැත්ති, ඒ වට වෙබ්බු සිනෙක් විය පින්වත, පුද්ගලික පින්වත, නොවූ විරාවකි වෙබ්බු සත්තියෙක් නම් වන්නේය වෙබ්බු යක්ෂයෙක් වන්නේය වෙබ්බු අත්බව් ලැබුවෙක් නම් වන්නේ”යි හිසුලු අවමන් කෙරෙත්, අසුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් “ආයුමන් මහමුලන් තෙරණුවෝ උතුරාමිනිස්දම් ධළවා දක්වති”යි

අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි චක්ඛුභුතා චත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, ඤාණභුතා චත භික්ඛවෙ සාවකා විහරන්ති, යත්‍ර භි නාම සාවකො ඵවරුපං ඤායාති වා දකඛති වා සකඛිං වා කරියාති පුබ්බෙව මෙ සා භික්ඛවෙ සාමනෙරි දිට්ඨා අහොසි, අපිවාහං න බ්‍යාකාසිං. අභඤ්චනං බ්‍යාකරෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න සිද්දහෙය්‍යං, යෙ මෙ න සිද්දහෙය්‍යං, තෙසං තං අස්ස දීඝරතනං අභිතාය දුතඛාය ඵසා භික්ඛවෙ සාමනෙරි කස්සපස්ස සම්මාසම්මුදාස්ස පාවචනෙ පාපසාමනෙරි අහොසි සා තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන ඛුන්ති වස්සාති ඛුන්ති වස්සසතාති ඛුන්ති වස්සසහස්සාති ඛුන්ති වස්සසතසහස්සාති නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඵවරුපං අත්තභාවපටිලාභං පටිසංවෙදෙති සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සාති (53-56)

51 අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි යතායං ආවුසො තපොද ස්‍රද්ධා, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්ද්‍රො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො චක්ඛමන්තාති ච පදුමාති පුප්ඵන්ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්ති, කථං භි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ඵවං චක්ඛති “යතායං ආවුසො තපොද ස්‍රද්ධා, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්ද්‍රො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො, චක්ඛමන්තාති ච පදුමාති පුප්ඵන්ති”ති “අථ ඵ පතායං තපොද කුට්ඨා¹ ස්‍රද්ධා, උත්තරිමනුස්ස-ධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපති”ති භගවතො ඵතමිත්ථං ආරොවෙසුං “යතායං භික්ඛවෙ තපොද ස්‍රද්ධා, සො දහො අවේණිදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙනකො සුපතීන්ද්‍රො රමණීයො පසුතමච්ඡකච්ඡපො, චක්ඛමන්තාති ච පදුමාති පුප්ඵන්ති, අපිවාහං භික්ඛවෙ තපොද දවින්නං මහාතිරයානං අත්තරිකාය ආගච්ඡති, තෙනායං තපොද කුට්ඨා ස්‍රද්ධා සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සාති”ති (57)

52. තෙන ඛො පත සමයෙන රාජා මාගධො සෙතියො ඕම්බ්‍රසානෙ ලිච්ඡවිහි සද්ධිං සඛ්‍යාමෙනො පහග්ගො හොති.² අථ රාජා පච්ඡා සෙනං සංකඛ්ඞිත්වා ලිච්ඡවයො පරාජෙසි, සඛ්‍යාමෙ ව නඤ්ඤි වරති “රඤ්ඤ ලිච්ඡවි පහග්ගා”ති අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි “රාජා ආවුසො ලිච්ඡවිහි පහග්ගා”ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්ති “කථං භි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ඵවං චක්ඛති” “රාජා ආවුසො ලිච්ඡවිහි පහග්ගා”ති සඛ්‍යාමෙ ව නඤ්ඤි වරති රඤ්ඤ ලිච්ඡවි පහග්ගා”ති. උත්තරි- මනුස්සධම්මං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපතිති භගවතො ඵතමිත්ථං ආරොවෙසුං පස්මං භික්ඛවෙ රාජා ලිච්ඡවිහි පහග්ගො අථ රාජා පච්ඡා සෙනං සඛ්‍යාමිත්වා ලිච්ඡවයො පරාජෙසි සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපතති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සාති. (58)

1. කුට්ඨා සතං සඛ්‍යා, කප්ඵ 2 අභ්‍යාසි, මජ්ඣං 3 නඤ්ඤි ජෙසං

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සචෝ ඇත් ඇති ව නුවණැති ව වෙසෙත් යම් කලෙක සච්චෙක් මෙබන්දක් දනගන්නේ හෝ වේ ද දන්නේ හෝ වේ ද පසක් කරන්නේ හෝ වේ ද මහණෙනි, පෙර ම මා විසින් ඒ හෙරුණි තොමෝ දක්නා ලද්දී ය එහෙත් මම එය නො පැවැසිමි. මම එය පවසන්නෙමි නමුදු අන්‍යයෝ මඛස නො හදහන්නාහු ය. යම් කෙනෙක් මඛස නො හදහන්නාහු තම ඔවුන්ට දිගුකලක් අවැඩ පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. මහණෙනි, තෙල හෙරුණි තොමෝ කසුප් සම්බුද්ධන්ගේ සස්තෙහි පවිටු හෙරණක් විය. ඔ තොමෝ බොහෝ ගණන් අවුරුදු බොහෝ සියගණන් අවුරුදු බොහෝ දහස් ගණන් අවුරුදු බොහෝ සුවහස් ගණන් අවුරුදු නිරයෙහි පැසී ඒ කම්යාගේ විපාකය ශෙෂවීමෙන් මෙබඳු ආත්මභාවයක් ලබයි මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නැත. (53-56)

51 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භික්ෂූන් ඇමතුහ: ඇවැත්නි, මේ තපෝද නදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද, ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි මිහිරි දිය ඇත්තකි. පිරිසිදු වුවකි මනා තොටු ඇත්තකි. සිත්කලු වුවකි බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සා පියුම් පිපෙයි කිහ “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙමේ මෙසේ කියන්නේද”යි, භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඇවැත්නි, මේ තපෝදනදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද ඒ විල පහන් දිය ඇත්තකි, සිහිල් දිය ඇත්තකි, මිහිරි දිය ඇත්තකි, පිරිසිදු වුවකි, මනා තොටු ඇත්තකි, සිත්කලු වුවකි. බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රියසක් සා පියුම් පිපෙයි”යි. එහෙත් මේ තපෝද නදිය කැකැරී ගලා බසී. ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙමේ උතුරුමිනිස්දම් එළවා දක්වයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාලු කලාහු ය මහණෙනි, මේ තපෝද-නදිය යම් තැනක පටන් ගලා බසී ද, ඒ තපෝද විල පහන් දිය ඇත්තකි. සිහිල් දිය ඇත්තකි. මිහිරි දිය ඇත්තකි පිරිසිදු දිය ඇත්තකි මනා තොටු ඇත්තකි සිත්කලු වුවකි බොහෝ මස් කැසුබුවන් ඇත්තකි රිය-සක් සා පියුම් පිපෙයි’ මහණෙනි, එතකුදු වුවත් මේ තපෝදනදිය මහ නිරය දෙකකට මැදිව ගලා එයි එහෙයින් මේ තපෝදනදිය කැකැරී ගලයි මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ. (57)

52. එසමයෙහි මගධාධිපති සේනා ඇති බිම්සර රජතමේ ලිච්ඡවින් සමග යුද කරන්නේ බිදී ගියේ වෙයි ඉක්බිති රජ තෙමේ යලිත් සෙනග රැස් කොට ගෙණ ලිච්ඡවින් පැරද විය රජහු විසින් ලිච්ඡවිහු පරදවන ලදහයි ජය බෙරය පැතිරෙයි එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භික්ෂූන් ඇමතුහ “ඇවැත්නි, රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේ”යි. “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙසේ කියන්නාහුද”යි භික්ෂූහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත්. “ඇවැත්නි, රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේය”යි යුදබිමෙහි ද රජු විසින් ලිච්ඡවිහු පරදවන ලද්දහු යි ජය බෙර පැතිරේ. ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ උතුරුමිනිස්දම් ඔසවා දක්වති”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාලු කලාහු ය මහණෙනි, පලමුකොට රජ තෙමේ ලිච්ඡවින් විසින් පරදවන ලද්දේ ය ඉක්බිති රජ තෙමේ යලිත් සෙනග රැස් කොට ලිච්ඡවින් පැරද විය මහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය මහණෙනි, මුගලන්හට ඇවැත් නො වේ (58)

54 අථ බො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො භික්ඛු ආමනෙතසි ඉදං ආවුසො සප්පිතිකාය නදියා තීරෙ ආනෙඤ්ඤං සමාධිං සමාපනො නාගානං මග්ගන උත්තරන්තානං කොඤ්චං කරොන්තානං සද්දං අසොසිනති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඛින්නති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආනෙඤ්ඤං සමාධිං සමාපනො සද්දං සොසසති උත්තරමනුස්සංගමං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො උලුපති”ති භගවතො එතමිදං ආරොචෙසුං “අනෙසො භික්ඛවෙ සමාධි, සො ච බො අපරිපුඤ්ඤා සච්චං භික්ඛවෙ මොග්ගලානො ආහ අනාපනති භික්ඛවෙ මොග්ගලානස්සා”ති (59)

55 අථ බො ආයස්මා සොභිතො භික්ඛු ආමනෙතසි “අහං ආවුසො පඤ්චකපපසතාති අනුස්සරාමි”ති භික්ඛු උප්ඛායන්ති ඛින්නති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා සොභිතො ච්චං චක්ඛති අහං ආවුසො පඤ්චකපපසතාති අනුස්සරාමි”ති ‘උත්තරමනුස්සංගමං ආයස්මා සොභිතො උලුපති’ති භගවතො එතමිදං ආරොචෙසුං “අනෙසො භික්ඛවෙ සොභිතස්සා, සා ච බො එකායෙව ජාති සච්චං භික්ඛවෙ සොභිතො ආහ අනාපනති භික්ඛවෙ සොභිතස්සාති (60)

චතුස්පාරාජිකං සමන්තං.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මහො චතතාගේ පාගජිකා ධම්මා, සෙසං ගිහිකු අඤ්ඤාතරං වා අඤ්ඤාතරං වා ආපජජිචා න ලහති ගිහිකුති සද්ධිං සංවාසං, යථා පුරෙ නථා පමජා පාගජිකො හෝති අසංවාසො. තස්මා-යස්මහො පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිස්ස පටිසුද්ධා? පටිසුද්ධස්සායස්මහො, තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාගජිකං නිවසිතං.

තස්සද්දතං

මෙට්ඨනාදිනාදනඤ්ච මුහුසව්ගහුත්තරි,
පාරාජිකාති චතතාරි ජෙජ්ජච්චු අසංසයාති

පාරාජිකකණ්ණො නිවසිතො.

54 ඉක්බිති ආයුෂ්මිත් වහමුගලන් තෙරණුවෝ භික්ෂුන් ඇමතුහ. “ඇවැත්නි, මම මෙහි සප්පිනිකා ගං තෙර නොසැලෙන සිවු වන සමවතට සමවන්නෙම ගතට බැස එතැවන කුඤ්චනාද කරණ ඇතුන්ගේ හඬ ඇසිමි”යි. “කෙසේ ශබ්දයක් අසන්නේ ද, භික්ෂුහු අවමන් කෙරෙත් අයුණු කියත්. භූගුණ පදාරාවන් “කෙසේ තම ආයුෂ්මිත් වහමුගලන් තෙමේ නොසැලෙන සිවුවන සමවතට සමවන්නේ අසා ද, ආයුෂ්මිත් වහමුගලන් තෙමේ උතුරු-මිනිස්දම් දක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පුවත සැළ කළාහු ය වහණෙනි, එබඳු සමාධියෙන් ඇත හෙද වනාහි නොපිරිසුදු ය වහණෙනි, මුගලන් තෙමේ සැබවක් කිය වහණෙනි, මුගලන්ගට ඇවැත් නො වේ. (59)

55. ඉක්බිති ආයුෂ්මිත් සොභිත තෙරණුවෝ භික්ෂුන් ඇමතුහ. “ඇවැත්නි, පන්සිය කපක් සිහිකරමි”යි භික්ෂුහු අවමන් කෙරෙත්, අයුණු කියත්, භූගුණ පදාරාවන්, “කෙසේ නම් ආයුෂ්මිත් සොභිත තෙමේ මෙසේ කියා ද, “ඇවැත්නි මම පන්සිය කපක් සිහි කරමි”යි “ආයුෂ්මිත් සොභිත තෙමේ උතුරුමිනිස්දම් දක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළාහු ය වහණෙනි, සොභිතහට එබඳු සමවතෙක් ඇත. හෙද වනාහි එකම ජාතියකි වහණෙනි, සොභිත තෙමේ සැබවක් කිය වහණෙනි, සොභිතහට ඇවැත් නො වේ. (60)

සිවුවන පරිච්ඡය නිමි.

ආයුෂ්මන්ති, සිවුපරිච්ඡාවැත් උදෙසන ලදී. මහණ තෙමේ යම් ඒ ඇවැත් අතුරෙන් එක්තර එක්තර ඇවැත්කට පැමිණ පියවි භික්ෂුන් සමග සහවාසය නො ලබා ද, පෙර ගිහිකල යම්සේ ද පසුවත් එසේ ම පැරදුණේ සංවාස රහිතයෙක් වෙයි. එහි ලා ආයුෂ්මතුන් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? දෙවනුවත් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? තෙවනුවත් විවාරම් ක්ම පිරිසිදු වුහ ද? ආයුෂ්මන්හු පිරිසිදු වුහ ය. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ පිරිසිදු බව මෙසේ දරමි.

සිවුපරිච්ඡ නිමි.

එහි උද්දාය මෙසේයි

මෙථුතය, අදින්නාදාය, මුහුසාපිග්ගහය, උතතරිමනුසසධම්මය යන පරිච්ඡ සතරකි ඔවුහු නිසැකයෙන් ජේද්‍යවස්තුහු ය

පාරාජිකකාණ්ඩය නිමි.

සබ්බසාදිසෙසකණේධා

3.

තෙරස්සකං.

ඉමෙ ඛො ජනායස්මහොනා තෙරස්ස සබ්බසාදිසෙසා ඛමමා
උදෙසං ආභවස්සති.

3. 1.

පඨමසබ්බසාදිසෙසො

1 තෙන සම්මෙත චුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සම්මෙත ආයස්මා සෙය්‍යස්සකො
අනභීරතො චුභමචරිතං වරති සො තෙන කිසො හොති ලුඛො දුබ්බණේණො
උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්මිසස්සනගතො.

2 අද්දසා ඛො ආයස්මා උද්දසී ආයස්මනං සෙය්‍යස්සකං කිසං ලුඛො
දුබ්බණේණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්මිසස්සනගතො දිස්වාන ආයස්මනං
සෙය්‍යස්සකං එතදවොච “කිස්ස නං ආට්ඨසො සෙය්‍යස්සක, කිසො ලුඛො
දුබ්බණේණො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකප්පතො ධම්මිසස්සනගතො. කච්චි තො නං
ආට්ඨසො සෙය්‍යස්සක, අනභීරතො චුභමචරිතං වරස්සි”ති ‘එවද්දාට්ඨසො’ති ‘තෙන
හි නං ආට්ඨසො සෙය්‍යස්සක යාවදන්තං භුඤ්ඤ්, යාවදන්තං සුප්ප, යාවදන්තං
නභාය, යාවදන්තං භුඤ්ඤ් නා, යාවදන්තං සුප්පි නා, යාවදන්තං නභායි නා, යද
තෙ අනභීරති උප්පජ්ජති, රාගො චිත්තං අනුඤ්ඤාසෙති, තද භජේත
උප්පකකම්මි නා අසුචිං මොවෙභී’ති “කිනත්ත ඛො ආට්ඨසො කප්පති එවරුපං
කාතු”නති ‘ආම ආට්ඨසො, අභමපි එවං කරොමි’ති.

3 අථ ඛො ආයස්මා සෙය්‍යස්සකො යාවදන්තං භුඤ්ඤ්, යාවදන්තං සුප්පි,
යාවදන්තං නභායි යාවදන්තං භුඤ්ඤ් නා, යාවදන්තං සුප්පි නා, යාවදන්තං නභායි නා,
යද අනභීරති උප්පජ්ජති, රාගො චිත්තං අනුඤ්ඤාසෙති, තද භජේත
උප්පකකම්මි නා අසුචිං මොවෙති. අථ ඛො ආයස්මා සෙය්‍යස්සකො අපරෙත
සම්මෙත වණේණො අහොසි පිණ්ඩිකස්ස පසන්නාමුඛවණේණො විප්පසන්නාමුඛ-
වණේණො,

සරිසාදිසෙසකාණ්ඩය.

3.

තෙරසකය

ආයුෂමත්ති, මේ තෙළෙස් සහවෙසෙස්ඇවැත්තු උදෙසීමට පැමිණෙත්.

3. 1.

ප්‍රථමසරිසාදිසෙසය

1 ථසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජෙනවනෙහි අනේපිඩුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු නෙමේ කළකිරුනේ බිඹසර හැසිරෙයි හෙතෙමේ එසින් කාශ වූයේ රුක්‍ෂ වූයේ දුර්වර්ණ වූයේ අතිශයින් පඬුවන් වූයේ ඉල්පුතු නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තේ වෙයි

2 ආයුෂමත් වූ උදුසි නෙමේ කාශ වූ රුක්‍ෂ වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඬුවන් වූ ඉල්පි ගිය නහරින් යුත් සිරුරු ඇති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු මහණහට මෙය කිය: “ඇවැත් සෙයසකයිනි, තෙපි කුමක් හෙයින් කාශ වූ රුක්‍ෂ වූ දුර්වර්ණ වූ ඉතා පඬුවන් වූ නහර ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇති වූවු ද? ඇවැත් සෙයසකයිනි, කිම තෙපි කළකිරුනු බිඹසර හැසිරෙවු ද යනුයි “ඇවැත්ති එසේ” යයි ඒ මහණ කිය ඇවැත් සෙයසකයිනි, එසේ වී නම් තෙපි කැමැති තාක් අනුභව කරවු කැමති තාක් සැතපෙවු කැමැති තාක් ස්නානය කරවු කැමැති තාක් අනුභව කොට කැමති තාක් සැතපි කැමති තාක් නා යම් කලෙක තොපට අනභිජනියක් උපදී නම් රාගය සිත මැඩ ගණී නම් එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදවු යයි උදුසි තෙර කිය. ඇවැත්ති, එබන්දක් කරන්නට කැපදු?යි ඒ මහණ ඇසී ය ඇවැත්ති, එසේ ය මම ද එසේ කරමි යි උදුසි තෙර කිය

3 ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු තෙමේ කැමැති තාක් වැලැදී ය. කැමැති තාක් සැතපුනේ ය කැමැති තාක් නැවේ ය කැමති තාක් වලඳු කැමැති තාක් සැතපි කැමැති තාක් නා යම් කලෙක අනභිජනිය උපදී ද, රාගය සිත මැඩ ගණී ද, එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදුසි ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙයසකයෙකු තෙමේ පසු කාලයෙහි පැහැය ඇත්තෙක් ද පිණිස ගිය ඉදුරන් ඇත්තෙක් ද පහන් මුව පැහැය ඇත්තෙක් ද අතිශයින් සිව්පැහැ ඇත්තෙක් ද විය

4. අප්ථ ඛො ආයසමනො සෙය්‍යසංකය්‍ය සභායකා භික්ඛු ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං එතදවොචුං: “පුඛෙඛ ඛො නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක කීසො අහොසි දුඛො දුඛබ්‍රණණො උප්පණ්‍ඩුප්පණ්‍ඩුකප්පතො ධම්මිසඤ්චගගෙනො සො ‘දුති නිං එතරගි වණණවා පිණ්ණුයො පසනතමුඛවණණො විපසනතඡ්චිවණණො කීනනු ඛො නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක හෙසජ්ජං කරොසී”ති ‘න ඛො අහං ආවුසො හෙසජ්ජං කරොමි අපි වාහං යාවදඤ්චං භුඤ්ජාමි, යාවදඤ්චං සුපාමි, යාවදඤ්චං නභායාමි, යාවදඤ්චං භුඤ්ජාමි, යාවදඤ්චං සුපිනා, යාවදඤ්චං නභායාමි, යද්ද මෙ අතභීරති උප්පජ්ජති, රාගො විතතං අනුඤ්ඤාසෙති, තද්ද භජේත උප්පකකම්මා අසුචිං මොවෙමි’ති ‘කිං පන නිං ආවුසො සෙය්‍යසංක යෙනෙ’ව භජේත සංඤ්ඤායං භුඤ්ජාමි, තෙනෙ’ව භජේත උප්පකකම්මා අසුචිං මොවෙසිති ‘එවමාවුසො’ති යෙ තෙ භික්ඛු අප්ච්චිත්ථො තෙ උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති ‘කථං හි නාම ආයසමා සෙය්‍යසංකො භජේත උප්පකකම්මා අසුචිං මොවෙසාති’ති අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං අනෙකපරියායෙන විගරහිතා භගවතො එතමඤ්චං ආරොචෙසුං.

5. අප්ථ ඛො භගවා එතසමීං නිදුතෙ එතසමීං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙතා ආයසමනතං සෙය්‍යසංකං පටිපුච්ඡි. ‘සච්චං කීර නිං සෙය්‍යසංක භජේත උප්පකකම්මා අසුචිං මොවෙසී”ති ‘සච්චං භගවා’. විගරහි බුද්ධො භගවා “අනනුච්ඡිතං මොඝපුරිස අනනුලොමිකා අප්පතිරුපං අසායමණකං අකපටියං අකරණීයං, කථං හි නාම නිං මොඝපුරිස භජේත උප්පකකම්මා අසුචිං මොවෙසාති නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන විරාගාය ධම්මො දෙසිතො නො සිරාගාය, විසංඤ්ඤාය ධම්මො දෙසිතො නො සංඤ්ඤාය, අනුපාදනාය ධම්මො දෙසිතො නො සර්පාදනාය. තඤ්ච නාම නිං මොඝපුරිස මයා විරාගාය ධම්මො දෙසිතෙ සරාගාය වෙනෙසාසි විසංඤ්ඤාය ධම්මො දෙසිතෙ සංඤ්ඤාය වෙනෙසාසි අනුපාදනාය විසංඤ්ඤාය ධම්මො දෙසිතෙ සර්පාදනාය වෙනෙසාසි නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන රුහවිරාගාය ධම්මො දෙසිතො, මදනිම්මදනාය, පිපාසවිතයාය, ආලයසමුය්‍යානාය, වරිච්චපච්ඡදය, තණ්හකකමයාය, විරාගාය, නිරෝධාය, නිබ්බාණාය ධම්මො දෙසිතො නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන කාමානං පභානං අකබානං, කාමසංඤ්ඤානං පරිඤ්ඤා අකබානං, කාමපිපාසානං පටිවිතයො අකබානො, කාමවිතකකානං සමුය්‍යානො අකබානො, කාමපරිලාභානං වූපසමො අකබානො තෙනා මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භියොගාභාවාය අප්ථ ඛො තො මොඝපුරිස අප්පසන්නාතඤ්ඤව අප්පසාදය පසන්නාතඤ්ඤ ඵකච්චානං අඤ්ඤාප්තනායා”ති

4. ඉක්බිති ආයුෂමත් සෙය්‍යසක මහණහුගේ යහළු භික්ෂුහු ආයුෂමත් සෙය්‍යසකහට මෙය කීවාහුය. “ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි, තෙපි පෙර කෘත වූවහු රුක්ෂ වූවහු දුර්වල වූවහු ඉතා පඬුවන් වූවහු ඉල්පි හිය තහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තහු වූවහු ය ඒ තෙපි දැන් වණිවත් ය පිණි හිය ඉදුරන් ඇත්තහු ය. පහන් මුව පැහැය ඇත්තහු ය වෙසෙසින් පහන් සිව් පැහැ ඇත්තහු ය, ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි කිම තෙපි බෙහෙතක් කරවුද”යි ඇසූහ “ඇවැත්නි, මම බෙහෙතක් නො කෙරෙමි එහෙත් මම කැමති තාක් වලදම, කැමැති තාක් සැතපෙමි කැමැති තාක් නාමි කැමති තාක් වලද කැමැති තාක් සැතපි කැමැති තාක් නහා යම් කලෙක මට අනභිමතියෙන් ඇති වේ නම්, රාගය සිත මැඩ ගණී නම්, එකල්හි අතින් ගටා සුකුරු මුදමි”යි සෙය්‍යසක මහණ කිය “කිම? ඇවැත් සෙය්‍යසකයෙනි, තෙපි යම් අනෙකින් ම සැදුහැයෙන් දෙන දෑ වලදවු නම් ඒ අතින් ම ගටා සුකුරු මුදවු දැයි ඒ භික්ෂුහු කිහ “ඇවැත්නි, එසේ ය”යි සෙය්‍යසක මහණ කී ය යම් ඒ භික්ෂුහු අලොච්ඡයෝ ද ඔහු “කෙසේ නම්, ආයුෂමත් සෙය්‍යසකයෝ අතින් ගටා සුකුරු මුදන්තෝ ද” යි අවමන් කෙරෙන් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරවන් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් සෙය්‍යසකහට තන් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ

5 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා ආයුෂමත් සෙය්‍යසක මහණහු ගෙන් විවාල සේක. “සැබෑ ද සෙය්‍යසකය, තෝ අතින් ගටා සුකුරු මුදසිද” යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබව”යි ඒ මහණ කී ය භාග්‍යවන් මුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු වූ අනුලොම නුවු අප්‍රතිරූප වූ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නුවු නොකැප වූ නොකටයුත්තෙක හිස් පුරුෂය තෝ කවර කරුණකින් අතින් ගටා සුකුරු මුදනෙහි ද? “හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරෙන් සරාගය පිණිස නො ව විරාගය පිණිස ධර්මය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? සංයෝගය පිණිස නො ව විසංයෝගය පිණිස ධර්මය දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? උපාදානය පිණිස නොව අනුපාදානය පිණිස ධර්මය දෙසනා කරණ ලද්දේ නො වේ ද? එහිලා හිස් පුරුෂය, තෝ මා විසින් විරාගය පිණිස ධර්මය දෙසනා කළ කල්හි සරාගය පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය විසංයෝගය පිණිස දහම් දෙසු කල්හි සංයෝගය පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය කෙළෙසුන් නොගැණීම පිණිස දහම් දෙසු කල්හි කෙළෙසුන් ගැණීම පිණිස ප්‍රයෝග කෙළෙහි ය “හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරින් රාගවිරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නොවේ ද? මදනිමමදනය පිණිස පිපාසවිතය පිණිස ආලයසම්මුග්‍යතාය පිණිස වට්ටුපවෙස්දය පිණිස තණහා-කඛය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස නිබ්බාණය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මා විසින් තන් අයුරින් කාමයන්ගේ ප්‍රභාණය කියන ලද්දේ නොවේ ද? කාමසංඤ්චන්ගේ ත්‍රිවිධ පරිඤ්චෝ කියන ලද්දහු නො වෙද්ද? කාමපිපාසයන්ගේ ප්‍රතිවිතාය කියන ලද්දේ නො වේ ද? කාමවිතකීයන්ගේ නැසීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? කාමගුණිකරාගපරි-දහයන්ගේ සංහිදීම කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය මෙය වතාහි නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ බොහෝබව පිණිස හෝ නො වෙයි වැලිදු හිස් පුරුෂය මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ අන්‍යථාතිය පිණිස ම වෙයි ” යනුයි

6 අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං සෙය්‍යස්සං අනෙකපරියායෙන විගර්භිතා දුගරතාය-පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි¹ සංඝාදිසෙසො”ති

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං ගොති

[පඨමපඤ්ඤතනි.]

7 තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු පණීතාහි භොජනාහි භුඤ්ජිතා මුට්ඨස්සති අසමපජානා නිද්දං ඕක්කමන්ති තෙසං මුට්ඨස්සතිනං අසමපජානානං නිද්දං ඕක්කමන්තානං සුපිනනෙතන අසුචි මුච්චති තෙසං කුක්කුච්චං අගොසි: “භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි සංඝාදිසෙසො”ති. “අමතාකඤ්ච සුපිනනෙතන අසුචි මුච්චති අභි වෙඤ්ච වෙනතා උබ්භා”ති “කච්චි හු ඛො මයං සංඝාදි සෙසං ආපනතිං ආපනතා”ති භගවතො එතමිඤ්ච ආරොවෙසුං “අඤ්ඤා භික්ඛවෙ වෙනතා, සා ච ඛො අබ්බොගාරිකා”ති එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“සඤ්චනනිකා සුක්කවිසමඨි අඤ්ඤාහු සුපිනනතා සංඝාදි සෙසො”ති.

[දුතීයපඤ්ඤතනි.]

8 සඤ්චනනිකා’ති ජානනො භඤ්ජානනො වෙච්ච අභිවිතරිතා විතික්කමො

සුක්කානනාති දසසුක්කාති නිලං පිතං ලොහිතකං ඔදුතං තක්කවණ්ණං දකවණ්ණං තෙලවණ්ණං බීරවණ්ණං දඬිවණ්ණං සපට්ටණ්ණං

විසමඨිති ඨානනො වාචනං මුච්චති විසමඨිති

අඤ්ඤාහු සුපිනනතා’ති ධපෙතා සුපිනනතං

සංඝාදිසෙසො’ති සංඝො’ව තස්ස ආපනතිං පරිවාසං දෙති, මූලාය පටික්කස්සති, මානතං දෙති, අබ්බෙති න සමබ්බුලා න එකපුග්ගලො තෙන මුච්චති සංඝාදිසෙසො’ති තස්සො’ව ආපනතිනිකායස්ස තාමිකමමං අභිවචනං තෙන’පි මුච්චති සංඝාදිසො’ති

9 අජකිත්තරුපෙ මොවෙති, බග්ගිඤ්ඤරුපෙ මොවෙති, අජකිත්තබග්ගිඤ්ඤරුපෙ මොවෙති, ආකාසෙ කට්ඨං කමෙපනො මොවෙති, රුගුපඤ්ඤ මොවෙති, වච්චුපඤ්ඤ මොවෙති, පස්සාචුපඤ්ඤ මොවෙති, වාතුපඤ්ඤ මොවෙති, උච්චාලිඤ්ඤ මොවෙති, ආරුගුපඤ්ඤ මොවෙති, සුඛපඤ්ඤ මොවෙති, භොසජ්ජපඤ්ඤ මොවෙති, දුග්ගපඤ්ඤ මොවෙති, පුඤ්ඤපඤ්ඤ මොවෙති, යඤ්ඤපඤ්ඤ මොවෙති, සංග්ගපඤ්ඤ මොවෙති, බීජපඤ්ඤ මොවෙති, විමංසපඤ්ඤ මොවෙති, දච්ඡපඤ්ඤ මොවෙති, නිලං මොවෙති, පිතකං මොවෙති, ලොහිතකං මොවෙති, ඔදුතං මොවෙති, තක්කවණ්ණං මොවෙති, දකවණ්ණං මොවෙති, තෙලවණ්ණං මොවෙති, බීරවණ්ණං මොවෙති, දඬිවණ්ණං මොවෙති, සපට්ටණ්ණං මොවෙති.

1 සුක්කවිසමඨි, පෙසං

6 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් සෙය්‍යසක වහණට තත් අසුරින් ගරුතා දුබරබව්හි වදාර වහණෙනි මේ සිකපදය මෙසේ ද උදෙසවු:

“ව්‍යතික්‍රම චෙතනා ඇති සුකුරු මිදුම සහවෙසෙස් වේ.”

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් හික්‍ෂුන්ට මේ සිකපදය පණවන ලදී.

[පළමුපැණවිමසි.]

7 එසමයෙහි හික්‍ෂුහු ප්‍රණීත බොජුන් වළද මුළු සිහි ඇත්තාහු සම්ප්‍රජන්‍යයෙන් තොර වුවාහු නින්දට බසින් මුළු සිහි ඇත්තාවූ සති සම්ප්‍රජන්‍යයෙන් තොර වුවාහු නින්දට බැස ගත් ඔවුන්ට සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මිදීයැව් සිහින් සුකුරු මිදුව සහ-වෙසෙස් වේ ය”යි සිකපදයක් පණවන ලදී අපට ද සිහිනෙන් සුකුරු මිදෙයි මෙහිදී ආස්වාදවේදනාව ලැබේ ද? කිම? අපි සහවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියමෝද?”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සාළකළාහු ය වහණෙනි, මෙහි චේතනාවක් ඇත එය ඇවතට අංග නො වෙයි වහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු.

“සිහින විනා ව්‍යතික්‍රම චෙතනා ඇති සුකුරු මිදුම සහවෙසෙස් වේ.”

[දෙවනපැණවිමසි.]

8 සංඝෙවතනිකා යනු උපක්‍රම කරමි යි දන්නේ, සුකුරු මුදුම යි වෙනුවෙන් දන්නේ, සිතා, නිසැක සිත මෙහෙයා ව්‍යතික්‍රමය කිරීම ය

සුක්කං යනු නිල්වන් ය, කසාවන් ය, ලෙහෙවන් ය, සුදුවන් ය, මෝරු-වන් ය, දියවන් ය, තෙල්වන් ය, කිරිවන් ය, දිඬුවන් ය, ගිතෙල් වන් ය, යන දස සුකුරු ය

විසංඝි යනු පිහිටි තැනින් මිදීම විසංඝි ය යි කියනු ලැබේ

අඤ්ඤානු සුමනිනා යනු සිහින හැර යි.

සංඝාදිසෙසො යනු සංඝයා ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි මුලට අදියි. වාතන දෙයි අබ්‍යාතය කෙරෙයි සම්බහුලයෝ ද නො වෙත් එක් පුද්ගලයෙක් ද නො වෙයි එහෙයින් සංඝාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ ඒ ඇවත්සමුහට නම් කිරීමෙහි එයින්ද සංඝාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

9 ආධ්‍යාත්මිකරූපයෙහි මුදුයි බාහිර රූපයෙහි මුදුයි ආධ්‍යාත්මික බාහිර රූපයෙහි මුදුයි, අභසෙහි කටිය සොලවමින් මුදුයි රාගයෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි වසුරුයෙන් තදවූ කල්හි මුදුයි මුයෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි වායෙන් තද වූ කල්හි මුදුයි. වූපණ්ණදළපනසින් තද වූ කල්හි මුදුයි නිරෝග බව පිණිස මුදුයි සුවය පිණිස බෙහෙත් පිණිස මුදුයි දුතය පිණිස මුදුයි පින් පිණිස මුදුයි යැදීම පිණිස මුදුයි දෙව්ලෝ සැප ලැබීම පිණිස මුදුයි ජීව පිණිස මුදුයි, විමසීම පිණිස මුදුයි කෙළි පිණිස මුදුයි නිල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි කහ පාභාය ඇත්තක් මුදුයි ලේ පාභාය ඇත්තක් මුදුයි සුදු පාභාය ඇත්තක් මුදුයි මොහොරු පාභාය ඇත්තක් මුදුයි දිය පාභාය ඇත්තක් මුදුයි තෙල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි කිරි පාභාය ඇත්තක් මුදුයි දී පාභාය ඇත්තක් මුදුයි ගිතෙල් පාභාය ඇත්තක් මුදුයි.

10. අජකිත්තරුපෙ'නි අජකිත්තං උපාදිනෙන රූපෙ.

බහිද්ධාරුපෙ'නි බහිද්ධා උපාදිනෙන වා අනුපාදිනෙන වා.

අජකිත්තබහිද්ධාරුපෙ'නි නදුභසෙ

ආකාසෙ කචිං කමෙපනෙතා'නි ආකාසෙ වායමන්තස්ස අභිගජානං කමමනිසං හොති

ගුහුපජ්ඣමෙහ'නි රුහෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කමමනිසං හොති.

චච්චුපජ්ඣමෙහ'නි චචෙවන පිළිනස්ස අභිගජානං කමමනිසං හොති

සංඝාචුපජ්ඣමෙහ'නි පස්සාවෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කමමනිසං හොති.

වාතුපජ්ඣමෙහ'නි වාතෙන පිළිනස්ස අභිගජානං කමමනිසං හොති.

උච්චාලිඛිතපාණකදච්ඡුපජ්ඣමෙහ'නි උච්චාලිඛිතපාණකදච්ඡන්ත අභිගජානං කමමනිසං හොති

ආගේග්ගජායා'නි අරොගො භවිස්සාමි;

සුඛජායා'නි සුඛං වෙදනං උපපාදෙස්සාමි,

ගෙහසජ්ජායා'නි ගෙහසජං භවිස්සාමි,

දුකාජායා'නි දුකං දස්සාමි,

පුඤ්ඤාජායා'නි පුඤ්ඤං භවිස්සාමි,

යඤ්ඤාජායා'නි යඤ්ඤං යජ්ජාමි,

සග්ගාජායා'නි සග්ගං ගම්ඤ්ජාමි;

බිජ්ජායා'නි බිජං භවිස්සාමි,

විමංසනායා'නි නිලං හවිස්සාමි -පෙ- සප්පිවණ්ණං භවිස්සාමි,

දව්ඤ්ඤායා'නි ඛිඛ්ඛාඛිප්පායො

11 අජකිත්තරුපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි සෙසස්ස

බහිද්ධාරුපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි සෙසස්ස.

අජකිත්තබහිද්ධාරුපෙ වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදි-සෙසස්ස

ආකාසෙ කචිං කමෙපනෙතා වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

ගුහුපජ්ඣමෙහ ටෙගෙන උපකකමති මුච්චති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

10. අජකාතරූපෙ යනු අධ්‍යාත්මික සම්ඥන රූපයෙහි ය.

බහිද්ධාරූපෙ යනු බාහිර වූ සම්ඥන වූ හෝ අසම්ඥන රූපයෙහි ය.
අජකාතබහිද්ධාරූපෙ යි ඒ දෙපරිදි රූපයෙහි ය

ආකාශෙ කායිං කමෙජ්ඣනා යනු අහසෙහි වැයම් කරන්නන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි

ගුහ්‍යජම්මෙහ යනු රාගයෙන් පෙළනන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි

වච්චුපජම්මෙහ යනු වර්චසින් පෙළනන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

පස්සාචුපජම්මෙහ යනු මූයෙන් පෙළනන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

වාතුපජම්මෙහ යනු වායෙන් පෙළනන්ගේ හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

උච්චාලිඛිතපාණකදච්චුපජම්මෙහ යනු මූපණ්‍යුලොම් ගැටීමෙන් හදන් කමිත්‍ය වෙයි.

ආරොග්‍යාභ්‍යාස යනු නිරෝගයෙක් වන්නෙමි යි (අදහසින්).

සුඛභ්‍යාස යනු සුවවේදනා උපදවන්නෙමි යි (අදහසින්).

ගෙහස්පභ්‍යාස යනු බෙහෙතක් වන්නේයැ යි (සිතා).

දානිභ්‍යාස යනු දන් දෙන්නෙමි යි (සිතා)

පුඤ්ඤාභ්‍යාස යනු පිණක් වන්නේය යි (සිතා).

යඤ්ඤාභ්‍යාස යනු යාගයක් කරන්නෙමි යි (සිතා).

සග්ගභ්‍යාස යනු දෙව්ලොවට යන්නෙමි යි (සිතා).

බ්‍රිජ්භ්‍යාස යි දුරකබ්‍රිජයක් වන්නේ යැ යි (සිතා)

විමංසභ්‍යාස යනු නිල්වන්නේ දැ යි හිතෙල් පැහැය වන්නේ දැ යි විමසීම පිණිස

දච්ඡාභ්‍යාස යනු කෙළි අදහස් ඇත්තේ

11. අභ්‍යාත්මරූපයෙහි මිදේවා යි සිතා ද, එයට වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

බාහිරරූපයෙහි මිදේවා යි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

අභ්‍යාත්ම බාහිර රූපයෙහි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ

අහසෙහි කටිය සොලොවමින් සිතා ද වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ.

රාගයෙන් තද වූ කල්හි සිතා ද, වැයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

වච්චුපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 පසාදිපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 වානුපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 උච්චාලිතපාණකද්විපඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං

12 ආරෝග්‍යඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං

සුඛඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 භෙසජ්ඣා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං
 දුකඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 පුඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 යඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 සග්ගඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 ඕජ්ඣා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 චිත්තඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.
 දච්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.

13. නිලං වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං පිතකං
 -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔද්දානං -පෙ- නකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං
 -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බිඳවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පවණ්ණං
 වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං.

සුද්ධිකං නිබ්බිතං

14 ආරෝග්‍යඤ්ඤා සුඛඤ්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති
 සමික්ඛාදිසෙසං ආරෝග්‍යඤ්ඤා භෙසජ්ඣා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 දුකඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා පුඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 යඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා සග්ගඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 ඕජ්ඣා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා චිත්තඤ්ඤා -පෙ- ආරෝග්‍යඤ්ඤා
 දච්ඤා වෙනෙති උපකතමති මුච්චති, ආපනති සමික්ඛාදිසෙසං

ඵකමුලකයා ධර්මවග්ගං නිබ්බිතං.

වච්ඡිත්තං තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මුයෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

වායෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මුපණු දළ ගැටීමෙන් තද වු කල්හි සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

12 නිරෝග ඛව පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ බෙහෙත් පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දන් පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ පින් පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ යාග පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ. සභ පිණිස සිතා ද වෑයම් කෙරේ ද මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දුරකඛිජය පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කෙළි පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ විලසිම පිණිස සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

13 නිල්වන් සුකුරු මිදීමට සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කසාවන් ලෙහෙවන් සුදුවන් මොහොරාවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිවන් ගිතෙල්වන් සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

සුද්ධිකය නිමි.

14 ආරෝග්‍යය පිණිසත් සුවය පිණිසත්, සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිසත් බෙහෙත් පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් දන් පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් පින් පිණිසත් . . ආරෝග්‍යය පිණිසත් යාග පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් සවිඨි පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් දුරකඛිජය පිණිසත් ආරෝග්‍ය පිණිසත් විලසිම පිණිසත් ආරෝග්‍යය පිණිසත් කෙළි පිණිසත් සිතා ද, වෑයම් කෙරේ ද, මිදේ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමුලක බණ්ඩවක්‍රය නිමි.

20 සගනන්ද්‍රව බිජුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව විමසන්ද්‍රව -පෙ-
සගනන්ද්‍රව දවන්ද්‍රව වෙතෙති උපකකති මුවන්ති, ආපනති සබ්බද්ධ-
සෙසසස සගනන්ද්‍රව ආරුගන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව සුවන්ද්‍රව -පෙ-
සගනන්ද්‍රව සෙසජුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව දුන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව
පුඤ්ඤන්ද්‍රව -පෙ- සගනන්ද්‍රව යඤ්ඤන්ද්‍රව වෙතෙති උපකකති
මුවන්ති, ආපනති සබ්බද්ධසෙසසස

20 සහ පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සහ පිණිස ද විලසුම් පිණිස ද . සහ පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සහ පිණිස ද ආරෝහාය පිණිස ද සහ පිණිස ද සුව පිණිස ද සහ පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද සහ පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සහ පිණිස ද පින් පිණිස ද සහ පිණිස ද යාග පිණිස ද සිතයි නම් වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

21 බීජත්ථාඤ්ඤා චිමංසත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං බීජත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- බීජත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති, මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං

22 චිමංසත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං චිමංසත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා -පෙ- චිමංසත්ථාඤ්ඤා බීජත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං

23. දවත්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං දවත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා පුඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා යඤ්ඤත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා සග්ගත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා බීජත්ථාඤ්ඤා, -පෙ- දවත්ථාඤ්ඤා චිමංසත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං,

එකමූලකායං බද්ධවිකාමං.

සබ්බිතං.

එකමූලකායං විකාමපෙය්‍යාලං නිවසිතං.

24 ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං -පෙ- ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා සුඛත්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං

උමූලකායං බද්ධවිකාමං නිවසිතං.

25 සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා දුක්ඛත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං -පෙ- සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා දවත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං සුඛත්ථාඤ්ඤා හෙසථ්ථාඤ්ඤා ආරොග්ගත්ථාඤ්ඤා වෙතෙති උපකාමති මුළුවති, ආපනති සම්ඝාදිසෙසංසං

උමූලකායං බද්ධවිකාමං.

සබ්බිතං.

21 ගැබ් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගැබ් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සුව පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද දන් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද පින් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද යාග පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සග පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

22 විමසුම් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම් වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ විමසුම් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සුව පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද දන් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද පින් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද යාග පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සග පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

23 කෙළි පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කෙළි පිණිස ද සුව පිණිස ද කෙළි පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද දන් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද පින් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද යාග පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සග පිණිස ද කෙළි පිණිස ද ගැබ් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

එකමුලක බද්ධවත්‍රය සංකප්ප කාරණ ලදී.

එකමුලක වත්‍රපෙය්‍යාලය නිමි

24 ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමුලක බද්ධවත්‍රය නිමි.

25 සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද දන් පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද ආරෝග්‍යය පිණිස ද සිතයි නම් වෑයම් කෙරෙයි නම් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමුලක බද්ධවත්‍රය සංකප්පනි.

26 විමංසන්තො දවන්තො ආරොග්ගන්තො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති ආපනති සංඝාදිසංසයං -පෙ- විමංසන්තො දවන්තො සුඛන්තො -පෙ- විමංසන්තො දවන්තො ඛිජන්තො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං

දුමුලකං නිවසිතං.

27 නිමුලකමපි චතුමුලකමපි පඤ්ඤාමුලකමපි ඡමුලකමපි සත්තමුලකමපි අධිමුලකමපි නවමුලකමපි එවලෙව විජාරොතබ්බං.

ඉදං සබ්බමුලකං.

28 ආරොග්ගන්තො සුඛන්තො හෙසජ්ජන්තො දුක්ඛන්තො පුඤ්ඤන්තො සංඤ්ඤන්තො සංගහන්තො ඛිජන්තො විමංසන්තො දවන්තො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං.

සබ්බමුලකං නිවසිතං.

මහකපෙස්සාලං නිවසිතං.

29 නිලොකො පිතකො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං නිලොකො ලොභිතකො -පෙ- නිලොකො ඔදුහො -පෙ- නිලොකො තකකචණ්ණො, -පෙ- නිලොකො දකචණ්ණො, -පෙ- නිලොකො තෙලචණ්ණො, -පෙ- නිලොකො ඛිජ්චණ්ණො, -පෙ- නිලොකො දඛිචණ්ණො, -පෙ- නිලොකො සප්ථිචණ්ණො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං

එකමුලකස්ස ධර්මචක්කං.

30 පිහකො ලොභිතකො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං පිතකො ඔදුහො -පෙ- පිහකො තකකචණ්ණො -පෙ- පිතකො දකචණ්ණො -පෙ- පිතකො තෙලචණ්ණො -පෙ- පිහකො ඛිජ්චණ්ණො -පෙ- පිහකො දඛිචණ්ණො, -පෙ- පිතකො සප්ථිචණ්ණො -පෙ- පිතකො නිලොකො වෙතෙති උපකකමි මුවන්ති, ආපනති සංඝාදිසංසයං

එකමුලකස්ස බද්ධචක්කං.

31 ලේවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. ලෙහෙවන් ද මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කිරිවන් ද ලෙහෙවන් ද දිහිවන් ද ලෙහෙවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

32 ලෙහෙවන් ද නිල්වන් ද ලෙහෙවන් ද කහවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් ද මෝරුවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද කිරිවන් ද සුදුවන් ද දිවන් ද සුදුවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් ද නිල්වන් ද සුදුවන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද ලෙහෙවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

33 මෝරුවන් ද දියවන් ද ... මෝරුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරුවන් ද කිරිවන් ද මෝරුවන් ද දිවන් ද මෝරුවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වේ මෝරුවන් ද නිල්වන් ද ... මෝරුවන් ද කහවන් ද . මෝරුවන් ද ලෙහෙවන් ද . මෝරුවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

34 දියවන් ද තෙල්වන් ද දියවන් ද කිරිවන් ද දියවන් ද දිවන් ද දියවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දියවන් ද නිල්වන් ද දියවන් ද කහවන් ද දියවන් ද ලෙහෙවන් ද . දියවන් ද සුදුවන් ද දියවන් ද මෝරුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

35 තෙල්වන් ද කිරිවන් ද තෙල්වන් ද දිවන් ද තෙල්වන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් ද නිල්වන් ද . තෙල්වන් ද කහවන් ද තෙල්වන් ද ලෙහෙවන් ද තෙල්වන් ද සුදුවන් ද තෙල්වන් ද මෝරුවන් ද තෙල් වන් ද දිය වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

36 කිරිවන් ද දිවන් ද කිරිවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කිරිවන් ද නිල්වන් ද කිරිවන් ද කහවන් ද කිරිවන් ද ලෙහෙවන් ද කිරිවන් ද සුදුවන් ද කිරිවන් ද මෝරුවන් ද කිරිවන් ද දියවන් ද කිරිවන් ද තෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

37 දඬුවම්ණ්ණං සප්පිණ්ණං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස දඬුවම්ණ්ණං නිලංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං පිතකංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං ලොභිතකංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං ඔදුතංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං තකකවණ්ණංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං දකවණ්ණංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං තෙලවණ්ණංගං -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං බීරවණ්ණංගං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

38 සප්පිණ්ණං ව නිලං ව වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස සප්පිණ්ණං පිතකංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං ලොභිතකංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං ඔදුතංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං තකකවණ්ණංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං දකවණ්ණංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං තෙලවණ්ණංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං බීරවණ්ණංගං -පෙ- සප්පිණ්ණං දඬුවම්ණ්ණං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමුලකස්ස බද්ධචක්ඛං නිවසිතං.

39 නිලංගං පිතකංගං ලොභිතංගං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස නිලංගං පිතකංගං ඔදුතංගං -පෙ- නිලංගං පිතකංගං සප්පිණ්ණං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

දුමුලකස්ස බද්ධචක්ඛං.

40 පිතකංගං ලොභිතංගං ඔදුතංගං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ- පිතකංගං ලොභිතංගං සප්පිණ්ණං -පෙ- පිතකංගං ලොභිතංගං නිලංගං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

දුමුලකස්ස බද්ධචක්ඛං.

41 දඬුවම්ණ්ණං සප්පිණ්ණං නිලංගං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ- දඬුවම්ණ්ණං සප්පිණ්ණං බීරවණ්ණං වෙතෙති උපකකමති මුළුවති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

දුමුලකං නිවසිතං.

42 නිමුලකමපි චතුමුලකමපි පඤ්චමුලකමපි ඡමුලකමපි සත්ථාමුලකමපි අවසාමුලකමපි නවමුලකමපි එවමෙව විජ්ජරෙනතං.

37 දිභිවන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දීවන් ද නිල්වන් ද දීවන් ද කහවන් ද දීවන් ද ලෙඟෙවන් ද දීවන් ද සුදුවන් ද දීවන් ද මෝරුවන් ද දීවන් ද දියවන් ද දීවන් ද තෙල්වන් ද . දීවන් ද කිරිවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

38 ගිනෙල්වන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිනෙල්වන් ද කහවන් ද ගිනෙල්වන් ද ලේවන් ද ගිනෙල්වන් ද සුදුවන් ද ගිනෙල්වන් ද මෝරුවන් ද ගිනෙල්වන් ද දියවන් ද ගිනෙල්වන් ද තෙල්වන් ද ගිනෙල්වන් ද කිරිවන් ද ගිනෙල්වන් ද දීවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලක බදාචක්‍රය නිමි.

39 නිල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් ද කහවන් ද සුදුවන් ද නිල්වන් ද ගිනෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ද්විමූලක බදාචක්‍රය.

40 කහවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ කහවන් ද ලේවන් ද ගිනෙල්වන් ද කහවන් ද ලේවන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ද්විමූලක බදාචක්‍රය නිමි.

41 දිභිවන් ද ගිනෙල්වන් ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කරයි නම්, මිදෙයි නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිභිවන් ද ගිනෙල්වන් ද කිරිවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

ද්විමූලකය නිමි

42 තිමූලකය ද චතුමූලකය ද පඤ්චමූලකය ද ඡමූලකය ද සත්ත-මූලකය ද අවංකමූලකය ද නවමූලකය ද මෙසේ ම විසාර කටයුතුයි

ඉදං සබ්බමූලකං:

43. නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච ඔදුතඤ්ච තකකවණ්ණඤ්ච දකවණ්ණඤ්ච තෙලවණ්ණඤ්ච බීරවණ්ණඤ්ච දඬුවණ්ණඤ්ච සප්පිවණ්ණඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

සබ්බමූලකං නිට්ඨිතං.

44. ආරොග්‍යත්ථඤ්ච නීලඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච භෙසඡ්ඡත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං -පෙ- සප්පිවණ්ණං චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

උභතොමඛ්ඤාතං එමමෙම නොතබ්බං¹

45. ආරොග්‍යත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච භෙසඡ්ඡත්ථඤ්ච දුනත්ථඤ්ච පුඤ්ඤත්ථඤ්ච ඥාණදත්ථඤ්ච සග්ගත්ථඤ්ච බීජත්ථඤ්ච විමංසත්ථඤ්ච දවත්ථඤ්ච නීලඤ්ච පිතකඤ්ච ලොභිතකඤ්ච ඔදුතඤ්ච තකකවණ්ණඤ්ච දකවණ්ණඤ්ච තෙලවණ්ණඤ්ච බීරවණ්ණඤ්ච දඬුවණ්ණඤ්ච සප්පිවණ්ණඤ්ච චෛතෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

මිසසංඛවහකං නිට්ඨිතං.

46. නීලං මොවෙස්සාමිති චෛතෙති උපකකමති, පිතකං මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං. නීලං මොවෙස්සාමිති චෛතෙති උපකකමති ලොභිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බීරවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පිවණ්ණං මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

ඛණ්ඩවහකං නිට්ඨිතං.

47. පිතකං මොවෙස්සාමිති චෛතෙති උපකකමති, ලොභිතකං මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං පිතකං මොවෙස්සාමිති චෛතෙති උපකකමති, ඔදුතං -පෙ- තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බීරවණ්ණං -පෙ- දඬුවණ්ණං -පෙ- සප්පිවණ්ණං -පෙ- නීලං මුච්චති, ආපතති සඛ්ඤාදිසෙසංසං

ඛදාමහකං.

මූලං සබ්බිතං.

1 වජ්‍රකඤ්ඤා-පෙස

මේ සබ්බමුලකය යි:

43 නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද තෙල්වන් ද කිරිවන් ද දිවන් ද ගිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

සබ්බමුලකය නිමි.

44 ආරෝග්‍යය පිණිස ද නිල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

දෙපයින් වැඩෙන සේ මේ පරිද්දෙන් පැමිණෙයි යුතුයි.

45 ආරෝග්‍යය පිණිස ද සුව පිණිස ද බෙහෙත් පිණිස ද දත් පිණිස ද පින් පිණිස ද යාගය පිණිස ද සග පිණිස ද ගබ් පිණිස ද විමසුම් පිණිස ද කෙළි පිණිස ද නිල්වන් ද කභවන් ද ලේවන් ද සුදුවන් ද මෝරුවන් ද දියවන් ද තෙල්වන් ද කිරිවන් ද දිඬුවන් ද ගිතෙල්වන් ද සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මිශ්‍රකවක්‍රය නිමි.

46. නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලෙහෙවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිඬුවන් ගිතෙල්වන් මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

බණ්ඩවක්‍රය නිමි

47 කභවන් සුකුරු මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ කභවන් මුදන්තෙමි යි සිතයි නම්, වෑයම් කෙරෙයි සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිඬුවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

බද්ධවක්‍රයයි.

මූලය සංක්ෂිප්තය.

කුඩුපිස්සාන. නිවසිස.

විද්‍යාලය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම.

පිටිවිකිකාසය දහිය. ගමන. නිවසින.

පිටතිබෙනුයා සහ නිකිස. ගමන. ගිටින.

සිව්වැන්නාගේ වහන්සේ ගමනේ භවික්ඛා

48 ගිනෙල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ. ගිනෙල්වන් මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම්කෙරෙයි නම්, කභවන් ලේවන් . . සුදුවන් මෝරුවන් . දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

කුච්ඡවක්‍රය නිමි.

49 කභවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, නිල්වන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ පළමුවන ශමන නිමි.

50. ලේවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කභවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ දෙවන ශමන නිමි.

51 සුදුවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ මෝරුවන් සුඤ්ඤා දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් කභවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, ලේවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ තෙවන ශමන නිමි

52 මෝරුවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, සුදුවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් දිහිවන් ගිනෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, සුදුවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨවක්‍රය පිළිබඳ සිවුවන ශමන නිමි.

53 දකුණුමුණු මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, තකකවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා. තෙලවණණං -පෙ- බිරවණණං -පෙ- දබ්බවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, තකකවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකකසා පඤ්ඤාමං ගමනං නිබ්බිතං.

54 තෙලවණණං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, දකුණුමුණු මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා බිරවණණං -පෙ- දබ්බවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, දකුණුමුණු මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකකසා පඤ්ඤාමං ගමනං නිබ්බිතං.

55 බිරවණණං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, තෙලවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා දබ්බවණණං -පෙ- සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකුණුමුණු මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, තෙලවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකකසා සභාමං ගමනං නිබ්බිතං.

56 දබ්බවණණං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, බිරවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා සප්පවණණං -පෙ- නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකුණුමුණු මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, බිරවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකකසා අවධාමං ගමනං නිබ්බිතං.

57 සප්පවණණං මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, දබ්බවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා නිලං -පෙ- පිතකං -පෙ- ලොහිතකං -පෙ- ඔදුතං -පෙ- තකකවණණං -පෙ- දකුණුමුණු මොව්‍යාසාමීනි වෙනෙති උපකකමිති, බිරවණණං මුළුවති, ආපතති සමිකාදිසෙසසා.

පිට්ඨවකකසා නවධාමං ගමනං නිබ්බිතං.

53. දියවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මෝරුවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ තෙල්වන් කිරිවන් දිභිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුදුවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, මෝරුවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ පස්වන ගමන නිමි.

54. තෙල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දියවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ. කිරිවන් දිභිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දියවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ සවන ගමන නිමි.

55 කිරිවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, තෙල්වන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ දිභිවන් ගිතෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුදුවන් මොහොරුවන් . . දියවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, තෙල්වන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ සත්වන ගමන නිමි.

56. දිභිවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ ගිතෙල්වන් නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දියවන් තෙල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, කිරිවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ අටවන ගමන නිමි.

57 ගිතෙල්වන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දිභිවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ නිල්වන් කභවන් ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් . දියවන් තෙල්වන් කිරිවන් සුඤ්ඤා මුදන්තෙමි සි සිතසි නම්, වෑයම් කෙරෙයි නම්, දිභිවන් සුඤ්ඤා මිදෙයි නම්, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

පිට්ඨිවක්‍රය පිළිබඳ නවවන ගමන නිමි.

58 නිලං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමති, සප්පිවණ්ණං මුච්චති,
ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස පිතකං -පෙ- ලොභිතකං -පෙ- ඔද්දතං -පෙ-
තකකවණ්ණං -පෙ- දකවණ්ණං -පෙ- තෙලවණ්ණං -පෙ- බීරවණ්ණං
-පෙ- දබ්බවණ්ණං මොවෙසාමිති වෙනෙති උපකකමති, සප්පිවණ්ණං මුච්චති,
ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස.

පිට්ඨිවකකස්ස දසමං ශමනං නිට්ඨිතං.

පිට්ඨිවකකං නිට්ඨිතං.

59. වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස,
වෙනෙති උපකකමති න මුච්චති, ආපතති ජුලලව්වසස්ස;
වෙනෙති න උපකකමති මුච්චති, අනාපතති,
වෙනෙති න උපකකමති න මුච්චති, අනාපතති,
න වෙනෙති උපකකමති මුච්චති, අනාපතති;
න වෙනෙති උපකකමති න මුච්චති, අනාපතති,
න වෙනෙති න උපකකමති මුච්චති, අනාපතති,
න වෙනෙති න උපකකමති න මුච්චති, අනාපතති.

60. අනාපතති සුපිනතොන, න මොවනාධිපපායස්ස, උම්මනකස්ස,
බිතතචිතතස්ස, වෙදනට්ඨස්ස, ආදිකමමිකස්සාති.

විනිතවස්සු.

උද්දනශාථා.

සුපිනො උච්චාරපස්සාවො විතකකුණේනාදකෙන ව
භෙසජ්ජං කණ්ඩුවං මග්ගො වජ්ජිජනනාඝරං 1උචාරි.

සාමණේරො ව සුතො ව උචාරි මුට්ඨිනා පිලිසි
ආකාසෙ ථමනං නිජ්ඣාසි ජිද්දං කට්ඨන සට්ඨි.

සොතෙ උද්ඤ්ඤං බාවං පුප්ඵාවලියපොකකරං
වාලිකා කදුමුසොකො සයනභිගුට්ඨකෙන වාති.

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො සුපිනතොන
අසුචි මුච්චි. තස්ස කුකකුච්චං අභොසි. කච්චි ඤ්ඤා බො අභං සංඝාදිසෙසං
ආපතති. ආපතොති. අප්ඵ බො සො භික්ඛු භගවතො ථනෙප්ඵා
ආරොවෙසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සුපිනතොන”ති. (1)

1. ජනනාදුරුපසාදො ඉපසං.

58 නිල්වන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, හිතෙල්වන් සුකුරු මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ. කහවන් . . ලේවන් සුදුවන් මෝරුවන් දිගවන් තෙල්වන් . . කිරිවන් . . දිගිවන් සුකුරු මුදන්තෙමි සි සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, හිතෙල්වන් සුකුරුමිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පිටසිවක්‍රය පිළිබඳ දෘෂ්ටාන්ත ගම්‍ය නිමි.

පිටසිවක්‍රය නිමි.

59. සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ජුලාසිආවැත් වේ.
සිතයි නම්, වැයම් නො කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, ඇවැත් නො වේ
සිතයි නම්, වැයම් නො කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතයි නම්, වැයම් කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතයි නම්, වැයම් නො කෙරෙයි නම්, මිදෙයි නම්, ඇවැත් නො වේ
නො සිතයි නම්, වැයම් නො කෙරෙයි නම්, නො මිදේ නම් ඇවැත් නො වේ

60 සිහිනෙන් ද, නො මුදන අදහස් ඇත්තනුට ද, උමතුටුවනුට ද, වික්ෂිප්ත සිත් ඇත්තනුට ද, වේදනාවෙන් පෙළෙන්නුට ද, ආදි කම්මිකයාට ද ඇවැත් නො වේ

විනිශ්චිත වස්තු

උද්‍යානගාමා

සුපිත, උච්චාර, පසාඨ, කාමවිතකත, උණේතාදක, හෙසජ්ජ, කණ්ඩුව, මඟ, වළු, ජනතාඝර, උරු යන වස්තුහු ද

සාමණේර, සුත්තසාමණේර, උරු, මුට්ඨිපිලන, ආකාසකට්ඨකමපන, කායස්මිත, උපනිජ්ඣාන, තාලවජ්ඣ, කට්ඨස්ථන වස්තුහු ද

පටිසංඝාතනගායන, උද්ඝෝෂ, උදකඩාවන, පුප්ඵාවලී, පොකරවන, වාලිකා, කදුම, උසෙසක, සයන, අභිගුට්ඨක යන වස්තුහු ද සි විනිත වස්තු සම සැත්තුවකි

1. එසමයෙහි එක්තරා මහණකුට සිහිනෙන් සුකුරු මිදිනි කීම?, මම සහවෙසෙස් ඇවැත්ව අවන්තෙමි දෙසි ඒ මහණහට කුකුස් උපති ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය “මහණ, සිහිනෙන් ඇවැත් නො වේ” යි භග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක (1)

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උච්චාරං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- භගවතො එතං මන්දං ආරොචෙසි “කිඤ්චිතෙනා ඵං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා මොචනාධිප්පායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති, (2)

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පස්සාචං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති (3)

4 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො කාමචිතකකං විතකෙකන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු විතකෙකන්තස්සා”ති (4)

5. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උණේහාදකෙන නහායන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “කිඤ්චිතෙනා ඵං භික්ඛු”ති “නාහං භගවා මොචනාධිප්පායො”ති “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති (5)

6 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාධිප්පායස්ස උණේහාදකෙන නහායන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපනතිං ඵං භික්ඛු ආපනෙනා සංඝදීප්පසං”නති (6)

7 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාධිප්පායස්ස උණේහාදකෙන නහායන්තස්ස අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝදීප්පසං ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (7)

8 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො අඛාජාතෙ වණො හොති, හෙසප්පේන ආලිමෙපන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති, (8)

9 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො අඛාජාතෙ වණො හොති, 1මොචනාධිප්පායස්ස හෙසප්පේන ආලිමෙපන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝදීප්පසං, ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (9-10)

10 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො අණං කණ්ඩුචන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති (11)

11 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාධිප්පායස්ස අණං කණ්ඩුචන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝදීප්පසං, ආපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (12-13)

12 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො චෛගං ගච්ඡන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාධිප්පායස්සා”ති (14)

2 එසමයෙහි එක්තරා මල පහ කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි. ඒ මහණහට කුකුස් උපති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සාල කෙළේ ය. “මහණ, තෝ කෙබඳු සිතැති වූයෙහිද?”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො මුදන රිසිවීම”යි හේ කිය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි සුචට්ඨත් කරණ, එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක (3)

4. එසමයෙහි කාමච්ඡිකා උපදවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති . “මහණ, චිතකිණය කරන්නනුට ඇවැත් නො වේ”ය යි වදාළ සේක (4)

5. එසමයෙහි උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, තෝ කුමන සිතැති වූයෙහි ද?”යි අසා වදාළේක. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම මුදන රිසියෙමි නො වීම” යි හේ කී ය. “මහණ, මුදනු නො රිසියනුට ඇවැත් නො වේ (5)

6 එසමයෙහි මුදන රිසියැති උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්-තෙහි ය යි” වදාළේක (6)

7 එසමයෙහි මුදන රිසියැති උණුදිය නාන එක්තරා මහණකුට සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති . “මහණ, සභවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ ථූලාසිඇවැත් වේ” ය යි වදාළේක (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණකුගේ රහසහෙහි වණයක් වෙයි බෙහෙත් ආලේප කරණ ඒ මහණහට සුකුරු මිදිනි. ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළේක (8)

9. එසමයෙහි එක්තරා මහණකුගේ රහසහ වණයක් වෙයි මුදන රිසි ඇති බෙහෙදින් අලෙවු දෙන්නනුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථූලාසි-ඇවැත් වේ” ය යි වදාළේක. (9-10)

10 එසමයෙහි අණකිය කසන්නාවූ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නුමුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළේක (11)

11 එසමයෙහි මුදන අදහස ඇති අණකිය කසන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි. සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුසෙක් විය ... මහණ, සභ-වෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථූලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළේක (12-13)

12 එසමයෙහි මග යන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් උපති “මහණ, මුදන නො රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළේක (14)

13. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාඛිප්පා-
යස්ස මග්ගං ගච්ඡන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස; අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති
(15-16)

14. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වජ්ඣං ගහෙති,
පස්සාචං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි. නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු න මොචනාඛිප්පායස්ස”ති (17)

15. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාඛිප්පා-
යස්ස වජ්ඣං ගහෙති, පස්සාචං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස;
අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (18-19)

16. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ජන්තාඝරෙ
උදරවට්ඨං තාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු න මොචනාඛිප්පායස්ස”ති. (20)

17. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාඛිප්පා-
යස්ස ජන්තාඝරෙ උදරවට්ඨං තාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි.
නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි. -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස,
අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (21-22)

18. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ජන්තාඝරෙ
උපඤ්ඤායස්ස පිට්ඨිපරිකමමං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොචනාඛිප්පායස්ස”ති. (23)

19. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාඛිප්පා-
යස්ස ජන්තාඝරෙ උපඤ්ඤායස්ස පිට්ඨිපරිකමමං කරොන්තස්ස අසුචි මුච්චි- පෙ-
අසුචි න මුච්චි. නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (24-25)

20. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උරුං ඝට්ඨා-
යස්ස පෙනාස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු න මොචනාඛිප්පායස්ස”ති (26)

21. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොචනාඛිප්පා-
උරුං ඝට්ඨාපෙනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති
(27-28)

22. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු මොචනාඛිප්පායො
අඤ්ඤාතරං සාමිකේරං එතද්දෙවං “එහි මෙ තිං අට්ඨස්සො සාමිකේර
අභිනජාතං ගණ්ඨාති”ති සො නස්ස අභිනජාතං අගාහෙයි, නස්ස අසුචි මුච්චි
නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ- “අපනතිං චං භික්ඛු අපහොං
සංඝාදිසෙස”නති (29)

23. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සුත්තස්ස සාමිකේරස්ස
අභිනජාතං අගාහෙයි, නස්ස අසුචි මුච්චි නස්ස කුක්ඛාදිවං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති උක්ඛාපස්ස”ති (30)

13 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති මග යන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය. . “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (15-16)

14 එසමයෙහි රහසභ ගෙණ සුඵවටත් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත්නොවේ”යි වදාළසේක. (17)

15. එසමයෙහි මුදන රිසි ඇතිවූ රහසභ ගෙණ සුඵවටත් කරණ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (18-19)

16 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි. ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළසේක. (20)

17 එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උදරය තවන මුදන රිසි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ”යි වදාළසේක (21-22)

18. එසමයෙහි ගිනිහල්ගෙහි උවදු තෙරුන්ගේ පිට පිරිමිදින එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නො මුදන රිසියනුට ඇවැත් නො වේ (23)

19 එසමයෙහි මුදන රිසි ඇති ගිනිහල්ගෙහි උවදු තෙරුන්ගේ පිට පිරිමිදින එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ” යි වදාළසේක (24-25)

20 එසමයෙහි එක්තරා මහණකු දෙවටොර ගවද්දී සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නැත්තනුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළසේක (26)

21 එසමයෙහි මිදියැටි ව වටොර ගවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිආවැත් වේ ” (27-28)

22. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සුකුරු මිදියැටි ව එක්තරා හෙරණකුට “ඇවැත් හෙරණ, එව තෝ මගේ රහසභ ගණුව”යි කී ය හේ ඔහුගේ රහසභ ගනි. ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි” ය යි බුදුහු වදාළහ. (29)

23 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නිදි ගත් හෙරණකුගේ රහසභ ගත ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය . “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවැත් වේ” යි බුදුහු වදාළහ. (30)

24 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතා-
ධිපායයා උතුරු අභිගජානං පිලෙනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි.
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති
ථුලලච්චයං”ති. (31-32)

25. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතාධිපා-
යා මුච්චිතා අභිගජානං පිලෙනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති
ථුලලච්චයං”ති. (33-34)

26. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතාධිපා-
යා ආකාසෙ කචිං කමෙපනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි. තයා
කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති
ථුලලච්චයං”ති. (35-36)

27 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ කායං
ඵමෙනතායා අසුචි මුච්චි. තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
න මොවතාධිපායයං”ති. (37)

28 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතාධිපා-
යා කායං ඵමෙනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා කුකකුච්චං
අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති ථුලලච්චයං”ති
(38-39)

29. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛු සාරතො මාතුගාමියා
අභිගජානං උපනිජ්ඣාසි තයා අසුචි මුච්චි තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ-
“අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං න ච භික්ඛුවෙ සාරතොත මාතුගාමියා
අභිගජානං උපනිජ්ඣාසිතබ්බං, යො උපනිජ්ඣාසෙයා, ආපනති දුක්ඛච්චයං”ති
(40)

30. තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතා-
ධිපායයා තාලච්ඡිඤ්ඤං අභිගජානං පචෙසනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න
මුච්චි. තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං,
ආපනති ථුලලච්චයං”ති (41-42)

31 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතාධිපා-
යා කථෙතා අභිගජානං ඝට්ටෙනතායා අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති
ථුලලච්චයං”ති (43-44)

32 තෙත බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ පටිසොතෙ
නායායනතායා අසුචි මුච්චි තයා කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු
න මොවතාධිපායයං”ති (45)

33 තෙ බෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරයා භික්ඛුනෝ මොවතාධිපා-
යා පටිසොතෙ නායායනතායා¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තයා
කුකකුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසං, ආපනති
ථුලලච්චයං”ති (46-47)

1 නායායනතායා සි මු - - - - -

24 එසමයෙහි මිදියැටි ව රහස්‍ය වටොරින් පෙළන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි බුදුහු වදාළහ (31-32)

25 එසමයෙහි රහස්‍ය මටින් පෙළන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (33-34)

26 එසමයෙහි අහංසනි කටකමයනය කරණ මිදියැටි වූ එක්තරා මහණ-කුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (35-36)

27 එසමයෙහි කය වජ්‍යන එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියහුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළහ (37)

28. එසමයෙහි කය නද කරණ මිදියැටි වූ එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (38-39)

29 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්‍ෂන වූයේ මාගමකගේ අභි-ජාතය සිත එළවා බැලී ය ඔහුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ මහණහු විසින් සංරක්‍ෂන ව මාගමකගේ අභිජාතය නො බැලීය යුතු යි යමෙක් බලන්නේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ” යි වදාළහ (40)

30 එසමයෙහි මිදියැටි ව කෙසිසිදුරක අභිජාතය මෙහෙයන මහණකුට සුකුරු මිදිනි . සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (41-42)

31 එසමයෙහි මිදියැටි ව දඬුයෙකින් රහස්‍ය ගටන මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (43-44)

32. එසමයෙහි උඩුහෙය බලා නාන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නාත්තහුට ඇවැත් නො වේ” යි වදාළහ (45)

33 එසමයෙහි උඩුහෙය බලා නාන මිදියැටි වූ මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ජුලාසිඇවැත් වේ” යි වදාළහ (46-47)

34 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උදඤ්ඤං කිලන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොවනාධිපායස්සා”ති (48)

35 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනා-ධිපායස්ස උදඤ්ඤං කිලන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති -(49-50)

36 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො උදකෙ ඛාවන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොවනාධිපායස්සා”ති (51)

37 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනා-ධිපායස්ස උදකෙ ඛාවන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (52-53)

38 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පුප්ඵාවලියං කිලන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොවනාධිපායස්සා”ති (54)

39 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනාධිපා-යස්ස පුප්ඵාවලියං කිලන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස; අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (55-56)

40 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො පොකකර-වතෙ ඛාවන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනා-පනති භික්ඛු න මොවනාධිපායස්සා”ති. (57)

41 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනා-ධිපායස්ස පොකකරවතෙ ඛාවන්තස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි. තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස; අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (58-59)

42 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනා-ධිපායස්ස වාලිකං අභිගජානං පචෙසෙනාස්ස¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (60-61)

43 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො මොවනා-ධිපායස්ස කදුදමං අභිගජානං පචෙසෙනාස්ස¹ අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස, අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (62-63)

44 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො නොවනා-ධිපායස්ස උදකෙත අභිගජානං ඔසිඤ්චන්තස්ස අසුචි මුච්චි තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු න මොවනාධිපායස්සා”ති (64)

34 එසමයෙහි චෙදියෙහි ක්‍රීඩා කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය මහණ, මුදන රිසි නැතියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (48)

35 එසමයෙහි චෙදියෙහි ක්‍රීඩා කරණ මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (49-50)

36 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නැතියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (51)

37 එසමයෙහි දියෙහි දුවන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (52-53)

38 එසමයෙහි පුෂ්පාවලී ක්‍රීඩාව¹ කරණ මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (54)

39 එසමයෙහි පුෂ්පාවලී¹ ක්‍රීඩාව කරණ මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (55-56)

40 එසමයෙහි පිපුම්ඵයෙහි දුවන මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, මුදන රිසි නැතියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (57)

41 එසමයෙහි පිපුම්ඵයෙහි දුවන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, “මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (58-59)

42 එසමයෙහි වැල්ලෙහි රහසග මෙහෙයන මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය ‘මහණ සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (60-61)

43 එසමයෙහි කලලෙහි සිය හදන් මෙහෙයන මිදියැටි එක්තරා මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ඵලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (62-63)

44 එසමයෙහි දියෙන් හදන් තෙවන නොමිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නොමුදන රිසි ඇතියනුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළහ (64)

1 ගංගාවල ඉවුරු බිදි තැන් දිය දූම්මෙන් දූසි සේ මඩ කොට එහි මුණින් හිද පා දිගු කොට ලිස්සලිස්සා දියට බැසීම

45 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස උදකෙන අභිගජානං ඔසිඤ්චනාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- දසුචි
න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස
ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (65-66)

46 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස සයනෙ අභිගජානං සට්ඨෙතාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි න මුච්චි
නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස,
ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (67-68)

47 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො වොචනා-
ධිපපායස්ස අභිගුට්ඨෙන අභිගජානං සට්ඨෙතාස්ස අසුචි මුච්චි -පෙ- අසුචි
න මුච්චි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි ‘කච්චි නු බො අහං සංඝාදිසෙසං
ආපනතිං ආපනෙතා’ති භගවතො එතද්දේසං ආරොචෙසි -පෙ- “අනාපනති
භික්ඛු සංඝාදිසෙසස්ස ආපනති ථුල්ලච්චයස්ස”ති (69-70)

සුඤ්ඤාත්මිකපිටිකිකිකාමපදං නිව්ඛිතං

3. 2.

කායසංඝග්ගසංඝාදිසෙසො

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙනවනෙ
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්ස ද්දසි
අරඤ්ඤෙ විහරති නස්සායස්මතො විහාරො අභිරුපො ගොති දස්සති යො
පාසාදිකො, මජ්ඣෙ ගබ්බො සමනතා පරියාගාරො සුපඤ්ඤානං මඤ්චපිඨං
භිසිඛිමෙබ්බගතං, පානීයං පරිභොජනීයං සුපට්ඨිතං, පරිවෙණං සුසමුට්ඨං
බහු මුත්තස්ස ආයස්මතො උද්ධස්ස විහාරපෙකකිකා ආගච්ඡන්ති

2 අඤ්ඤාතරො‘පි බ්‍රාහ්මණො සපජාපතීකො යෙනායස්මා උද්ධසි,
තෙහුපසඞ්කම උපසඞ්කමිතො ආයස්මන්තං උද්ධසි එතද්දෙව “ඉච්ඡාදි යො
භොතො උද්ධස්ස විහාරං පෙකකිතු”න්ති “තෙන හි බ්‍රාහ්මණ පෙකකිතු”ති
අවාපුරණං ආදය ඤජිකං උග්ගාවෙච්චා කට්ඨං පතාමෙකිං විහාරං පාටිසි
සො‘පි බො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො උද්ධස්ස පිට්ඨිතො පාවිසි යාටි බො
බ්‍රාහ්මණී නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පිට්ඨිතො පාවිසි අථ බො ආයස්මා උද්ධසි එතද්දෙව
විතපානෙ විවරතො එකච්ච විතපානෙ එකෙනො ගබ්බං අනුපරිගාහවා
පිට්ඨිතො ආගන්තො නස්ස බ්‍රාහ්මණීයා අභිගජ්ඣාති පරාදිසි අථ බො
සො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මතො උද්ධසිතා සද්ධං පටිසමෙමාදිච්චා අගච්ඡති

3 අථ බො සො බ්‍රාහ්මණො අනන්තො අනන්තවාචං නිද්දේසයි
“උළාරා ඉමෙ සමණා සකාපුත්තීයා යෙ ඉමෙ ථවරුපෙ අරඤ්ඤෙ විහරන්ති
භවමිති උද්ධසි උළාරො යො එවරුපෙ අරඤ්ඤෙ විහරති”ති පුන ඉදං
සා බ්‍රාහ්මණී නං බ්‍රාහ්මණං එතද්දෙව “යුතො නස්ස උළාරා” යෙවං
මෙ චං අනුමෙච්චාති පරාදිසි එවං මෙ සමණො උද්ධසි දුකං සානති
පරාදිසි”ති

45 එසලයෙහි දියෙන් හදන් තෙමන මිදියැටි මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ”යි වදාළහ (65-66)

46 එසලයෙහි මිදියැටි ව යහන්ති හදන් ගටන එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට කුකුස් විය, “මහණ, සහවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ. (67-68)

47 එසලයෙහි ලොපටැහිල්ලෙන් රහසන ගටන මිදියැටි එක්තරු මහණකුට සුකුරු මිදිනි සුකුරු නො මිදිනි ඔහුට “කිම, මේ සහවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙමිඳෝ”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ ථුලාසිඇවැත් වේ”යි බුදුහු වදාළහ (69-70)

සුත්තකම්මසි ගීතොපදය.

3. 2.

කායසංඝගීතවිකාපදය

1 එසලයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවුනෙහි අනෙපිච්ඡු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති එකල්හි ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ අරණෙහි වෙසෙති ඒ ආයුෂමත්හුගේ අරම මනහර දැකුම් ඇත්තෙකි ප්‍රසාද එළවන්නෙකි මැද ගබ භාත් පස මරුබලලාලයෙන් පිරිකෙවු කරණ ලද්දේ ය එහි ඇද පුටු බිසි බිම්බොහන වනා කොට පණවන ලද්දේ ය පියයුතු පිරිබෝ කටයුතු ජලය එළවන ලද්දේ ය මිදුල මනා කොට හමදින ලද්දේ ය බොහෝ ඡීනිස්සු උදුසිහුගේ විහාරය බලනු කැමැත්තෝ එහි පැමිණෙති

2 බිරිද සහිත වූ එක්තරා බමුණෙක් ආයුෂමත් උදුසි වෙත පැමිණියේ ය පැමිණ ආයුෂමත් උදුසිහට, “අපි වනාහි හටින් උදුසිහුගේ විහාරය දක්නට කැමැත්තෙමු”යි කී ය ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ “එසේ නම් බමුණ බලව”යි යතුර ගෙණ අගුල හැර, කවුළු හැර විහාරයට පැමිණියේ ය ඒ බමුණු තෙමේ ද ආයුෂමත් උදුසිහුගේ පිටු පසින් පැමිණියේ ය බැමිණිය ද බමුණා ගේ පිටු පසින් ගියා ය ඉක්බිති ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ ඇතැම් වාකවුළු හරිනුයේ, ඇතැම් වාකවුළු වසනුයේ, ගැබ භාත්පසින් ගමන් කොට පිටුපසින් අවුත් ඒ බැමිණියගේ සිරුරෙහි අවයවයන් පරාමිශීනය කෙළේ ය ඉක්බිති ඒ බමුණු තෙමේ ආයුෂමත් උදුසි හා බෙහෙවින් සතුටු වී ගියේ ය

3 වැලිදු ඒ බමුණු තෙමේ සතුටු වූයේ, “යම් මේ මහණ කෙනෙක් මෙබදු අරමිහි වෙසෙද්ද, ඒ මේ ඉලණ වූ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ උදරයහ යලෙක් ලෙබදු අරණෙක වෙසේ ද, ඒ හටින් උදුසි තෙමේ ද උදර යා”යි සතුට හඟවන වචන ද පැවැසී ය ලෙසේ කී කල්හි ඒ බැමිණි තොපමෝ, “ඔහුගේ උදර බවෙක් කොසින් ද? යම් සේ නෙපි ලගේ අහපසහ පරාමිශීනය කළහු නම් එ ලෙන් ම ඒ උදුසි මහණ තෙමේ ද ලගේ ගරුචයව පරාමිශීනය කෙළේ” යයි බමුණුට කීවා ය

1 දෙවර්ම කෙළවර පිහිටි ඡවසොසි

4 අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අලජ්ඣො ඉමෙ සමණා සකාසුතති යා දුස්සීලා මුසාවාදිනො ඉමෙති නාම ධම්මචාරිනො සම්මචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සච්චවාදිනො සීලවනො, කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති නස්මි ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, නස්මි ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං, නට්ඨං ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, නට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං සාමිඤ්ඤං, කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤං, අපගතා ඉමෙ සාමිඤ්ඤං, අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤං කථං හි නාම සමණො උද්ගී මම හරියාය අභිනම්භාති පරුපියසාති, නති සකකා කුලීනීති කුලධීතාති කුලකුමාරීති කුලසුණ්භාති කුලදුසිති ආරාමං වා විහාරං වා ගනතුං සචෙ¹ කුලීනීයො කුලධීතයො² කුලකුමාරීයො කුලසුණ්භායො කුලදුසියො ආරාමං වා විහාරං වා ගචේජ්ජං, තාපි සමණා සකාසුතති යා දුස්සෙසු”න්ති.

5 අසෙසාසුං ඛො භික්ඛු තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනතස්ස ඛියනතස්ස විපාවෙනතස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡ: තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජන්ති”ති

6 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එනම්භං ආරාවෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඤ්ඤං සන්තිපාතාපෙතා ආයස්මනතා උද්ගී පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර ත්වං උද්ගී මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජ”ති “සච්චං භගවා”ති විගර්හි බුද්ධො භගවා “අනුච්ඡේදියං මොඝපුරිස අනුලොමිකං අප්පකිරුපං අස්සාදිණකං අකාපියං අකරණීයං කථං හි නාම ත්වං මොඝපුරිස මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජන්ති නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන විරුගාය ධම්මො දෙසිතො නො සරුගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං චූපසාදො අකම්මානො නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු ඛනීණො විපජිණතෙන විතෙන මාතුගාමෙන සද්ධං කායසංඝගතං සමාපජ්ජන්ත: හත්ථගාහං වා චෙත්ථිගාහං වා අඤ්ඤාතිරස්ස වා අඤ්ඤාතිරස්ස වා අබ්බස්ස පරිමසනං, යඤ්ඤාදිසෙසො”ති

7. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙඨ අධිපෙපතො භික්ඛුති

ඛනීණො නාම සාරතො අපෙකඛවා පටිබද්ධවිතො:

1 යුමසි සස 2 කුලධීතරා චිත්තං කුලධාරයා චිත්ත

4 ඉක්බිති ඒ බමුණු තෙමේ මෙසේ අවමන් කරයි, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරවයි “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අලංකාරය, දුශ්ශීලයෝ ය, මුසා-වාදීහු ය මොහු නම් තුමු ධම්මචාරීහු ය යි සමචාරීහු ය යි බ්‍රහ්මචාරීහු ය යි සත්‍යවාදීහු ය යි සීලවන්තයෝ ය යි කල්‍යාණධර්ම ඇත්තෝ ය” යි පිළින කෙරෙත් “මොවුන්ට මහණ කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත. මොවුන්ගේ මහණකම තවුයේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම තවුයේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක් කොසින් ද? මොවුන්ට බමුණු කමෙක් කොසින් ද? මොහු මහණකමින් පහ වූවෝ ය මොහු බමුණුකමින් පහ වූවෝ ය කෙසේ නම් උදයී මහණ තෙමේ මගේ බිරිත්දගේ අභපසභ පිරිමැද්දේ ද? කුලභතන් සලභ කුලදුන් සමභ කුලකුමරියන් සමභ කුලලේඛියන් සමභ කුලදසියන් සමභ අරමකට හෝ වෙහෙරකට යැව්ව නො හැකි ය ඉදින් කුලසත්‍රිහු කුලදුතිතාහු කුලකුමාරීහු කුලලෙහෙළිහු කුලදසීහු අරමකට හෝ වෙහෙරකට යන්තාහු නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ ඔවුන් දුෂණය කරන්-තාහු” යනුයි

5 අවමන් කරණ අයුණු කියන දෙය පතුරවන ඒ බමුණාගේ තෙපුල් හිඤ්ඤා ඇසුර යම් ඒ අලොච්ඡිතිඤ්ඤා වෙද්ද ඔහු “කෙසේ නම් අයුෂමන් උදයී තෙමේ මාගමක හා කාසසභට පැමිණියේද?” යි අවමන් කරත් අයුණු කියත්. නුගුණ පතුරවත්

6 ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි හිඤ්ඤාසංකයා රැස් කරවා අයුෂමන් උදයීගෙන් විමාළහ “උදයී, තෝ මාගමක හා කාසසභට පැමිණියෙහි ය යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළ සේක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි අයුෂමන් උදයී කීය. “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ය අනුලොමී නො වේ යොග්‍ය නො වේ මහණන්ට නො සරුප් ය නො කැප ය මහණකු විසින් නොකට යුතු ය “හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් මාගමක හා කාසසභට සමවන්නෙහි ද? හිස් පුරුෂය, ඇලීම පිණිස නො ව නො ඇලීම පිණිස මා විසින් තන් අයුරින් දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන් සංසිද්ධිම මා විසින් නොයෙක් අයුරින් කියන ලද්දේ නො වේ ද? “හිස් පුරුෂය මෙය නො පහන්වුවන්ගේ පහන් බව පිණිස නො වන්නේ ය මහණෙනි මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් රාගයට බවුසේ පෙරළී ගිය සිතින් මාගමක හා කාසසභට පැමිණියේ නම්, අත ගැණීම හෝ පකෂය ගැණීම හෝ යම්ම අභපසභක් පිරිමැදීම හෝ පකෂය නම් සභවෙසෙස් මේ” යනු යි

7 යො පනි යනු යමෙක්, යම්බඳු වූයෙක්
හිඤ්ඤා යනු මේ තෙමේ මේ අතියෙහි හිඤ්ඤා ය යි අදහස් කරණ ලදී.
බහිණණ නම් අතියෙහි ඇලුනේ, බලාපොරොත්තු ඇත්තේ, පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ ය

විපරිණතනති රතතමපි විතතං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විතතං විපරිණතං,
මුලුහමපි විතතං විපරිණතං අපි ච රතතං විතතං ඉමෙසමිං අනෙඤ අභිපොසනං
විපරිණතනති

මාතුගාමො නාම චිත්‍රසසිඤ්චි, න යකඤ්චි, න පෙති, න තීරච්ඡානගතා
අනතමසො, තදනුජාතාපි දුරිකා, පභෙව භෙතතරී

සඤ්ඤානති එකතො

කායසංඝගාමං සමාපජෙජ්ජයාති අප්ඤ්ඤාචාරො චූළචති

හතෙජ්ඣා නාම කපපරං උපාදාය යාව අගගතඛා

මෙඤ්ඤි නාම සුඤ්ඤාසංඝා වා සුතතමසංඝා වා මාලුකසංඝා වා ගිරිඤ්ඤාමසංඝා
වා සුචරණණමසංඝා වා මුත්තාමසංඝා වා මණ්ඩමසංඝා වා

අඛණං නාම හත්ඤ්ඤා චොඤ්ඤා ධරෙඤ්ඤා අවසෙසං අඛණං නාම

8 අමසනා පරාමසනා ඔමසනා උමමසනා ඔලඛසනා උලලඛසනා
අකඛසනා පතිකඛසනා අභිනිගගණගනා අභිනිපට්ඨනා ගහණං ජුපනං

අමසනා නාම අමට්ඨමතනා

පගමසනා නාම ඉතොච්ඡො ව සංඤ්ඤාචාරා

ඔමසනා නාම හෙට්ඨා ඔරොපනා

උමමසනා නාම උද්ධං උච්චාරණා

ඔලඛසනා නාම හෙට්ඨා ඔතමනා

උලලඛසනා නාම උද්ධං උච්චාරණා

අකඛසනා නාම අච්ඤ්ඤා ¹

පතිකඛසනා නාම පතිපනාමනා.

අභිනිගගණගනා නාම අඛණං ගහෙඤ්ඤා නිපට්ඨනා

අභිනිපට්ඨනා නාම කෙතච්ඡා නිපට්ඨනා

ගහණං නාම ගතිතමතනා

ජුපනං නාම ජුට්ඨමතනා

සඤ්ඤාදිපඤ්ඤානි -පෙ- නෙතපි චූළචති සඤ්ඤාදිපෙසො'ති

1 ගාලංකරං 24 සං 22

විපරිණතං යනු රුගයෙන් රත් වූ සිත ද, විපරිණතය දෙව්ගයෙන් දව්ග වූ සිත ද විපරිණතය මොහයෙන් මූලා වූ සිත ද විපරිණතය. එහෙත් මේ අනිශ්චය රුගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අදහස් කරණ ලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මාගම ය යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රේතියක් නො වෙයි තිරිසන්තිය මාගමක් නො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදින උපන් දෑ ය ඇයට වඩා මහත් වූවා කාලාමය (මූලදීම මාගම් වෙයි)

සඤ්ඤා යනු එක්ව ය

කායසංඝග්ගං සමාපජ්ජෙය්‍ය යනුයෙන් අධ්‍යාපාරය (ආපාරය ඉක්මවීම) කියනු ලැබේ.

හත්ථ නම් වැලමිට පටන් නිය අගතෙක් ය.

වෙණි නම් හුදු කෙහෙ හෝ, හුසින් මුසු හෝ, ලිලින් මුසු හෝ, කහවනුයෙන් මුසු හෝ, රත්කරායෙන් මුසු හෝ, මුතු වැලින් මුසු හෝ, මණිමාලායෙන් මුසු හෝ යි

අඛණ නම් අත ද කෙස්වැටිය ද හැර සෙස්ස අඛණ නම්

8 ආමසනා, පරමසනා, ඔමසනා, උමසනා, ඔලඛසනා, උලලඛසනා, ආකඛසනා, පතිකඛසනා, අභිනිග්ගණනා, අභිනිපට්ඨනා, ගහණ, ජ්ජන යන මේ දහ යුතු ය

ආමසනා නම් ආමයීන මාත්‍ර ය (අත ගැම ය.)

පරමසනා නම් ඔබ මොබ පිරිමැදීම ය.

ඔමසනා නම් යටට පිරිමැදීම ය.

උමසනා නම් උඩට පිරිමැදීම ය

ඔලඛසනා නම් යටට නැමීම ය

උලලඛසනා නම් උඩට නැමීම ය.

ආකඛසනා නම් ලංකර ගැණීම (ඇද ගැණීම) ය

පතිකඛසනා නම් තමන් කරා හරවා ගැණීම ය

අභිනිග්ගණනා නම් අවයවයක් ගෙණ මැඩීම ය.

අභිනිපට්ඨනා නම් කිසිවක් හා මැඩීම ය

ගහණ නම් ගැණීම මාත්‍ර ය

ජ්ජන නම් සපයී කිරීම මාත්‍ර ය.

සඤ්ඤාදිසෙසො යනු . . ඒ කරණ කොට ගෙණ ද සභවෙසෙස් ය යි කියනු ලැබේ.

1 ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, ඉන්ද්‍රියයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් ඔලිංගනී උමමසනී ඔලිංගනී උලලිංගනී ආකම්බනී පතිකම්බනී අභිනිග්‍රහණානි අභිනිප්‍රියෙති ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති සම්බන්ධතාවය

2 ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, වෙමනිකො සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති උලලිංගනී. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, පණ්ඩිතයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති උලලිංගනී. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, පුරිසයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ ආපනති උලලිංගනී. ඉන්ද්‍රිය ව හොඳින්, තීර්ථානගතයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං ඉන්ද්‍රිය කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති උලලිංගනී.

3 පණ්ඩිතයා ව හොඳින්, පණ්ඩිතයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති උලලිංගනී. පණ්ඩිතයා ව හොඳින්, වෙමනිකො සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා පණ්ඩිතයා ව හොඳින්, පුරිසයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා පණ්ඩිතයා ව හොඳින්, තීර්ථානගතයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා පණ්ඩිතයා ව හොඳින්, ඉන්ද්‍රියයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පණ්ඩිතයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා.

4. පුරිසයා ව හොඳින්, පුරිසයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පුරිසයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා, පුරිසයා ව හොඳින්, වෙමනිකො -පෙ- පුරිසයා ව හොඳින්, තීර්ථානගතයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පුරිසයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- පුරිසයා ව හොඳින්, ඉන්ද්‍රියයන් සාරවත්ව, හිතවූ ව නං පුරිසයා කායෙන කායං ආලිංගනී පරාමිතීන් -පෙ- ගණනානි ජ්‍යෙෂ්ඨ, ආපනති දුක්ඛාපයා.

1. සක්‍රියකුඳු වෙයි, සක්‍රියක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුඳු වෙයි, මහණ තෙමේ නිව්‍යේ කයින් සක්‍රියයේ කය ආමයීනය කෙරෙයි ද, පරමයීනය කෙරෙයි ද, අවමයීනය කෙරෙයි ද, උනවයීනය කෙරෙයි ද, අවලබ්‍යනය කෙරෙයි ද, උලලබ්‍යනය කෙරෙයි ද, ආකමීණය කෙරෙයි ද, ප්‍රතිකමීණය කෙරෙයි ද, අභිනිග්‍රහණය කෙරෙයි ද, අභිනිෂ්ටිඛනය කෙරෙයි ද, ග්‍රහණය කෙරෙයි ද, සපයී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙත් ඇවැත් වේ

2 සත්‍රියකුදු වෙයි, සංරක්ත වෙමිනියෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේ නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද, ... ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, පණ්ඩකය යන හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද, ථූලාසිආවාත් වේ සත්‍රියකුදු වෙයි, නිරිසන්ඨිය යි හැඟිම් ආති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් නමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය ආමඝීනය කෙරෙයි ද, පරමඝීනය කෙරෙයි ද . ගණ්ඨි ද, ස්පඨි කෙරෙයි ද ථූලාසිආවාත් වේ

3. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිත යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමඬීනය කෙරෙයි ද, පරමඬීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපඬී කෙරෙයි ද, ඵුලාඬි- ඇවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, විමති ඇති සංරක්තයෙකුත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමඬීනය කෙරෙයි ද, පරමඬීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපඬී කෙරෙයි ද, දුකුලාඬිවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේ තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමඬීනය කෙරෙයි ද, පරමඬීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපඬී කෙරෙයි ද, දුකුලා- ඇවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, තිරිසන්ගතයෙකා යි හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පණ්ඩිතයාගේ කය ආමඬීනය කෙරෙයි ද, පරමඬීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපඬී කෙරෙයි ද, දුකුලාඬිවැත් වේ. පණ්ඩිතයෙකුදු වෙයි, සත්ත්වයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්ත්වයෙකුගේ කය ආමඬීනය කෙරෙයි ද, පරමඬීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඩි ද, සපඬී කෙරෙයි ද, දුකුලාඬිවැත් වේ.

4. පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමර්ශිතය කෙරෙයි ද, පරමර්ශිතය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවාන් වේ පුරුෂයෙකුදු වෙයි, මිමති ඇති පුරුෂයෙකුදු වෙයි, තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේන් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, සත්ත්වයක යන හැඟීම් ඇත්තේන් පුරුෂයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂකයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පුරුෂයාගේ කය ආමර්ශිතය කෙරෙයි ද, පරමර්ශිතය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, සපර්ශි කෙරේ ද දුකුලාඥාවාන් වේ.

5 නිර්වෘත්තභවතො ව භොති නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං නිර්වෘත්තභවතස්ස කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දුක්ඛකටස්ස නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, වෙමතිකො -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, ඉත්තිසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති පණ්ඩකසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතො ව භොති, පුරිසසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං නිර්වෘත්තභවතස්ස කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දුක්ඛකටස්ස

එ ක මු ල කං.

1 දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං ඉත්තිසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති ආපතති දව්නනං සඛිකාදිසෙසානං

2 දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං වෙමතිකො සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

3. දෙව ඉත්තිසො, දව්නනං ඉත්තිනං පණ්ඩකසඤ්ඤාදී -පෙ- පුරිසසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං ඉත්තිනං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

4 දෙව පණ්ඩකා, දව්නනං පණ්ඩකානං පණ්ඩකසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං පණ්ඩකානං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං පුලලව්වයානං

5 දෙව පණ්ඩකා, දව්නනං පණ්ඩකානං වෙමතිකො -පෙ- පුරිසසඤ්ඤාදී -පෙ- නිර්වෘත්තභවතසඤ්ඤාදී -පෙ- ඉත්තිසඤ්ඤාදී සාරභෙතො ව, භික්ඛු ව නං දව්නනං පණ්ඩකානං කායෙත කායං ආමසති පරුමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපතති දව්නනං දුක්ඛකටානං

නිරිසන් ගතයෙකුදු වෙයි, නිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂනයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් නිරිසන්ගතයාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, . . ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද දුකුලාඥාවන් වේ නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, විමති ඇති නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේන් නිරිසන්ගතයකුදු වෙයි, පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේද වේ, නිරිසන්ගතයෙකුදු වෙයි, පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්ෂනයෙකුදු වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් නිරිසන්ගතයාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, . ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් වේ.

එකමුලකනය නිමි.

1 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිහු යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, සභවෙසෙස්ඥාවන් දෙකෙකි.

2. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ විමති ඇත්තේ සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි

3. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ පණ්ඩකය යන හැඟීම් ඇත්තේ පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ නිරිසන්ගතය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් සත්‍රින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි

4. පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, පුලුඬිඥාවන් දෙකෙකි.

5 පණ්ඩකයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පණ්ඩකයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ නිරිසන්ගතය යන හැඟීම් ඇත්තේ සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේන් තමාගේ කයින් පණ්ඩකයන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරමශීනය කෙරෙයි ද ගණ්ඨි ද, ස්පශී කෙරෙයි ද, දුකුලා-ඥාවන් දෙකෙකි.

6 ඥේ පුරිසා, ද්විත්තං පුරිසානං පුරිසසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං පුරිසානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

7. ඥේ පුරිසා, ද්විත්තං පුරිසානං වෙමතිකො -පෙ- නිරවජ්ජනගතසඤ්ඤේ -පෙ- ඉත්ථිසඤ්ඤේ -පෙ- පණ්ඩකසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව භික්ඛු ව, නං ද්විත්තං පුරිසානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

8 ඥේ නිරවජ්ජනගතා, ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං නිරවජ්ජනගතසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

9. ඥේ නිරවජ්ජනගතා, ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං වෙමතිකො -පෙ- ඉත්ථිසඤ්ඤේ -පෙ- පණ්ඩකසඤ්ඤේ -පෙ- පුරිසසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං ද්විත්තං නිරවජ්ජනගතානං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨානං

10 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං ඉත්ථිසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති සම්ඤ්ඤාසෙත දුක්ඛට්ඨාසං

11 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං වෙමතිකො සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

12 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං පණ්ඩකසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති ජුපති -පෙ- ගණනාති, ආපනති ද්විත්තං පුලලව්වයානං

13 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං පුරිසසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

14 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභිත්තං නිරවජ්ජනගතසඤ්ඤේ සාරභෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිත්තං කායෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, ආපනති පුලලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨාසං

6. පුරුෂයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පුරුෂයන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි.

7 පුරුෂයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්, පුරුෂයන් දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

8 තිරිසන්හු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව තිරි-සන්හු යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

9. තිරිසන්හු දෙදෙනෙක් වෙත්, තිරිසනුන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ පණ්ඩකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ පුරුෂයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් තිරිසනුන් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

10 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ.

11 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසියක් හා දුකුලාඥාවන් වේ

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසියක් හා දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

13. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද ථුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

14 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ තිරිසන් ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂනත් වේ, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමිශීනය කෙරෙයි ද, පරමිශීනය කෙරෙයි ද, ගණ්ඨි ද, ස්පෘශී කෙරෙයි ද, ථුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

15 ඉඤ්ඤා ව පුරිසො ව, උභින්නං ඉඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති සම්ඤ්ඤාසෙන දුක්ඛට්ඨං

16 ඉඤ්ඤා ව පුරිසො ව, උභින්නං වෙමනිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඤ්ඤා -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨං

17 ඉඤ්ඤා ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං ඉඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති සම්ඤ්ඤාසෙන දුක්ඛට්ඨං

18. ඉඤ්ඤා ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං වෙමනිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඤ්ඤා -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨං

19 පණ්ඩකො ව පුරිසො ව, උභින්නං පණ්ඩකසංඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨං

20. පණ්ඩකො ව පුරිසො ව, උභින්නං වෙමනිකො -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා -පෙ- ඉඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨං

21. පණ්ඩකො ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං පණ්ඩකසංඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨං

22 පණ්ඩකො ව නිරවඡ්ඡානගතො ව, උභින්නං වෙමනිකො -පෙ- පුරිසසංඤ්ඤා -පෙ- නිරවඡ්ඡානගතසංඤ්ඤා -පෙ- ඉඤ්ඤා සාරණො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨං

15 සත්‍යයකු පුරුෂයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍යය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, ඒ මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ

16 සත්‍යයකු පුරුෂයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමති ඇත්තේ . පණ්ඩිතය යන හැඟීම ඇත්තේ, . පුරුෂය යන හැඟීම ඇත්තේ නිරිසන් ය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

17 සත්‍යයකු නිරිසනෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍යය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, සපයී කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාඥාවන් වේ

18 සත්‍යයකු නිරිසනෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, පණ්ඩිතය යන හැඟීම ඇත්තේ, පුරුෂය යන හැඟීම ඇත්තේ, නිරිසන් ය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

19 පණ්ඩිතයෙකු පුරුෂයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩිතය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

20 පණ්ඩිතයෙකු පුරුෂයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ පුරුෂය යන හැඟීම ඇත්තේ, නිරිසන්ගතය යන හැඟීම ඇත්තේ, සත්‍යය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි

21 පණ්ඩිතයෙකු නිරිසනෙකු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව පණ්ඩිතය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාඥාවන් වේ

22 පණ්ඩිතයෙකු නිරිසනෙකු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව විමති ඇත්තේ, පුරුෂය යන හැඟීම ඇත්තේ . නිරිසන් ය යන හැඟීම ඇත්තේ සත්‍යය යන හැඟීම ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරමර්ශනය කෙරෙයි ද . ගණිතය ද, සපයී කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි.

23 පුරිසො ව තිරව්ණානගතො ව, උභින්නං පුරිසසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨානං

24 පුරිසො ව තිරව්ණානගතො ව, උභින්නං වෙමතිකො -පෙ- තිරව්ණානගතසඤ්ඤි -පෙ- ඉත්ථිසඤ්ඤි -පෙ- පණ්ඩකසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං දුක්ඛට්ඨානං

දුමුලකං නිබ්බිතං.

1. ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කායෙන කායපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස -පෙ-

2 දෙව ඉත්ථියො, ද්වින්නං ඉත්ථිනං ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ද්වින්නං ඉත්ථිනං කායෙන කායපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං ථුල්ලව්වයානං -පෙ-

3 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායෙන කායපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

4 ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කායපට්ඨිඛෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයස්ස -පෙ-

5 දෙව ඉත්ථියො, ද්වින්නං ඉත්ථිනං ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ද්වින්නං ඉත්ථිනං කායපට්ඨිඛෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ද්වින්නං ථුල්ලව්වයානං. -පෙ-

6 ඉත්ථි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං උභින්නං කායපට්ඨිඛෙත කායං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති ථුල්ලව්වයෙන දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

7. ඉත්ථි ව හොති, ඉත්ථිසඤ්ඤි සාරතො ව, භික්ඛු ව නං ඉත්ථියා කායපට්ඨිඛෙත කායපට්ඨිඛං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජ්ජති, ආපනති දුක්ඛට්ඨානං. -පෙ-

23 පුරුෂයෙකුදු නිරිසන්තෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව පුරුෂ ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ... ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාත් දෙකෙකි.

24 පුරුෂයෙකුදු නිරිසන්තෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව විමනි ඇත්තේ, නිරිසන්තෙකු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සත්‍රිය ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පණ්ඩක ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලා-ආචාත් දෙකෙකි

දව්මුලකය නිමි.

1 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශී-නය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් වේ

2 සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රීන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ... ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් දෙකෙකි

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාආචාත් වේ.

4 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් තමාගේ කයින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි-ආචාත් වේ

5 සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රීන් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සත්‍රීන් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසිආචාත් දෙකෙකි

6 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, පුලාසි හා දුකුලාආචාත් වේ

7 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, මහණ තෙමේත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපඨී කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාත් වේ .

8 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං කායපට්ඨිකාදාන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණහාති ජුපති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

9. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං කායපට්ඨිකාදාන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණහාති ජුපති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

10. ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

11. දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං විතනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

12. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන කායං ආමසති ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං. -පෙ-

13 ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

14 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

15. ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨිකාදානං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

16. ඉපිටි ව ගොති, ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං ඉපිටියා නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දුක්ඛවානං -පෙ-

17 දෙව් ඉපිටියෝ, දවනනං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං දවනනං ඉපිටිනං නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං -පෙ-

18 ඉපිටි ව පණ්ඩකො ව, උභිතනං ඉපිටිසඤ්ඤි සාරතෙතා ව, භික්ඛු ව නං උභිතනං නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමසති, ආපතති දවනනං දුක්ඛවානං

8 සහිත දෙදෙනෙක් වෙන්, සහිත දෙදෙනා පිළිබඳ ව සහිත සහ හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණ වෙයි, මහණ තෙමෙන් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් සහිත දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද ගණිති ද, සපඨ කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවන් දෙකෙකි.

9 සක්‍රියතාවය ප්‍රතික්ෂේපයකට ලක්වීම, දේශනා පිළිබඳ සක්‍රිය යන භූමිකාවෙන් සංරක්ෂණය වෙයි ද, මහණ තෙමේත් නමගේ කය පිළිබඳ වුවකින් දේශනාගේ කය පිළිබඳ වුවත් ආමණිකය කෙරෙහි ද, පාරාමණිකය කෙරෙහි ද ගණිතය ද, සංඝයා කෙරෙහි ද, දුකුලාභාවය දේශනා

10 සක්‍රියකුදු වෙයි, සක්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් තමා විසින් මුදුලුවකින් සක්‍රියයේ කය ආමේඝය කෙරේ ද දුකුලාආවාත් වේ.

11 සමුහ දෙදෙනෙකුත් වෙන්, සමුහ දෙදෙනා පිළිබඳ සමස්ත සහ භාෂිත ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුද්‍රාපිකිත් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාර දෙකෙකි.

12. සත්‍රියකුදු පණ්ඩිතයෙකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේන් මුද්දුවකින් දෙදෙනාගේ කය ආමර්ශය කෙරෙයි ද, දුකුලා ඇවැත් දෙකෙකි.

13 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණ වෙයි, උභය නෙමේන් මුද්‍රාවකින් සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ ච්චක් ආමිශිතය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාත් වේ

14 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිය යන භෑගිම් ඇත්තේ, සංරක්‍ෂණත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් මුද්‍රාලවකින් සත්‍රින් දෙදෙනා ගේ කය පිළිබඳවත් ආමශීතය කෙරෙයි ද, දුකුලාඥාවත් දෙකෙකි . .

15 සත්‍රියකුදු පණිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රිය යන භෘතීමි ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් මුදුලුවකින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වුවත් ආමශීභය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි

16 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන භෘතීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ තෙමේත් සත්‍රිය පිළිබඳ මුදාලුවකින් මුදාලුවක් ආමණිකය කෙරෙයි ද, දිකුලාආචාර්ණ වේ

17. සමුහ දෙදෙනෙක් වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සමූහය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්ෂණය වෙයි, මහණ කෙරෙහි සමූහ දෙදෙනා පිළිබඳ මුද්‍රාවකින් මුද්‍රාවක් ඇමරිකා කෙරෙහි ද, දුකුලාභාවන් දෙකෙකි . .

18 සත්‍රයකුදු පණකිකයෙකුදු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රය යන භාෂිමි ඇත්තේ සංරක්ෂාත් වෙයි ද, මහණ තෙමේත් දෙදෙනා පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආමජීනය කෙරෙයි ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි

හිතමුතපයසාලය නිම.

1. ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසති පරාමසති ඔමසති උමමසති ඔලබ්බෙහති උලලබ්බෙහති ආකඛ්ඨති පතිකඛ්ඨති අභිතිග්ගණනාති අභිතිපට්ඨෙති ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ-

2 දෙව ඉපථියො, දභිනනං ඉපථිනං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසන්ති පරාමසන්ති ඔමසන්ති උමමසන්ති ඔලබ්බෙහන්ති උලලබ්බෙහන්ති ආකඛ්ඨන්ති පතිකඛ්ඨන්ති අභිතිග්ගණනාති අභිතිපට්ඨෙති ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති, එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දභිනනං සංඝාදිසෙසානං -පෙ-

3 ඉපථි ව පණ්ඩිකො ව, උභිනනං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛකට්ඨස්ස -පෙ-

4 ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වයස්ස -පෙ-

5 දෙව ඉපථියො, දභිනනං ඉපථිනං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දභිනනං ථුලලව්වයානං -පෙ-

6 ඉපථි ව පණ්ඩිකො ව, උභිනනං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායෙන කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වයෙන දුක්ඛකට්ඨස්ස -පෙ-

7 ඉපථි ව හොති, ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථි ව නං භික්ඛුස්ස කාය-පට්ඨං ආමසති පරාමසති -පෙ- ගණනාති ජුපති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලව්වයස්ස -පෙ-

8 දෙව ඉපථියො, දභිනනං ඉපථිනං ඉපථිසඤ්ඤා සාරතො ව, ඉපථියො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨං ආමසන්ති පරාමසන්ති -පෙ- ගණනාති ජුපන්ති, සෙවනාධිපපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දභිනනං ථුලලව්වයානං -පෙ-

1. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රියත් තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, අවමශීනය කෙරෙයි ද, උත්මශීනය කෙරෙයි ද, අවලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, උලලඞ්ඝනය කෙරෙයි ද, ආකෂීණය කෙරෙයි ද, ප්‍රතිකෂීණය කෙරෙයි ද, අභිනිශ්‍රහණය කෙරෙයි ද, නිෂ්පිඩනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ . .

2 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහු ද තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, අවමශීනය කෙරෙත් ද, උත්මශීනය කෙරෙත් ද, අවලඞ්ඝනය කෙරෙත් ද, උලලඞ්ඝනය කෙරෙත් ද, ආකෂීණය කෙරෙත් ද, ප්‍රතිකෂීණය කෙරෙත් ද, අභිනිශ්‍රහණය කෙරෙත් ද, අභිනිෂ්පිඩනය කෙරෙත් ද, ශ්‍රහණය කෙරෙත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් දෙකෙකි

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද පරාමශීනය කෙරෙත් ද, . ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය විඳිති ද, සභවෙසෙස් හා දුකුලා ඇවැත් වේ

4. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රිය තමාගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳවුවක් ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ තමාගේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, පුලාසි-ඇවැත් වේ

5 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහුත් තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කරත් ද, පරාමශීනය කරත් ද ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, පුලාසි ඇවැත් දෙකෙකි . .

6 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙන්, දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා ම තමන්ගේ කයින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, පුලාසි හා දුකුලා ඇවැත් වේ .

7. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රියත් තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙයි ද, පරාමශීනය කෙරෙයි ද, ගණිති ද, සපයී කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කරයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, පුලාසි ඇවැත් වේ.

8 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙන්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහුත් තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමශීනය කෙරෙත් ද, පරාමශීනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපයී කෙරෙත් ද, මහණ තෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපයීය දූත ගණිති ද, පුලාසි ඇවැත් දෙකෙකි වේ ...

9 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායං ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති පුපන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ථුලලවචයෙන දුක්ඛකටස්ස -පෙ-

10 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනාති පුපති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස -පෙ-

11 දො ඉප්පියො, දව්නං ඉප්පිනං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, ඉප්පියො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති පුපන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛකටානං -පෙ-

12 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස කායපට්ඨදොත කායපට්ඨදො ආලිසන්ති පරමසන්ති -පෙ- ගණනන්ති පුපන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛකටානං -පෙ-

13 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස -පෙ-

14 දො ඉප්පියො, දව්නං ඉප්පිනං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, ඉප්පියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛකටානං -පෙ-

15 ඉප්පි ව පණ්ඩකො ව, උභින්නං ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායං ආලිසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දව්නං දුක්ඛකටානං -පෙ-

16 ඉප්පි ව ගොති, ඉප්පිසඤ්ඤි සාරතො ව, ඉප්පි ව නං භික්ඛුස්ස නිස්ස- ග්ගියෙන කායපට්ඨදො ආලිසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස -පෙ-

9 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, වෙණු නෙම ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙත් ද, පරාමර්ශනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපර්ශි කෙරෙත් ද, වෙණු සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත වේ

10 සත්‍රියකුත් වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, තමාගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, පරාමර්ශනය කෙරෙයි ද, ගණියි ද, සපර්ශි කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත වේ

11 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිහු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිහු තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙත් ද, පරාමර්ශනය කෙරෙත් ද ගණිත් ද, සපර්ශි කෙරෙත් ද, මහණු නෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැනගණියි ද, දුකුලාආවාත දෙකෙකි

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා තමන්ගේ කය පිළිබඳ වුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙත් ද, පරාමර්ශනය කෙරෙත් ද, ගණිත් ද, සපර්ශි කෙරෙත් ද, වෙණු නෙම සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත දෙකෙකි

13 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇත්තේ, සංරක්තත් වෙයි, සත්‍රිය දමාලී දෙයින් මහණහුගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත වේ

14 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, ඒ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිහු ය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රිහු ද මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙත් ද, වෙණු සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලා ආවාත දෙකෙකි

15 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, ඒ දෙදෙනා පිළිබඳ ව සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, දෙදෙනා මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය ආමර්ශනය කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත දෙකෙකි

16 සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි සත්‍රින් මුදුලුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආමර්ශනය කෙරෙයි ද සෙවුනා අදහස් ඇත්තේ කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සපර්ශිය දැන ගණියි ද, දුකුලාආවාත වේ .

17 දෙව ඉතියො, දවිනනං ඉතීනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨඤ්ඤං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

18 ඉතී ව පණ්ඩකො ව, උභිනනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන කායපට්ඨඤ්ඤං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

19. ඉතී ව හොති, ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතී ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති, න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛවාතං -පෙ-

20 දෙව ඉතියො, දවිනනං ඉතීනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, ඉතියො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති, න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දවිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

21 ඉතී ව පණ්ඩකො ව, උභිනනං ඉතියඤ්ඤි සාරතෙතා ව, උභො ව නං භික්ඛුස්ස නිස්සග්ගියෙන නිස්සග්ගියං ආමෙසන්ති, සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති ධිනනං දුක්ඛවාතං -පෙ-

22 සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති ආපනති සම්මාදිසෙසස්ස සෙවනාධිපායො කායෙන වායමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, ආපනති දුක්ඛවාතං සෙවනාධිපායො න ව කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති සෙවනාධිපායො න ව කායෙන වායමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වායමති එස්සං පටිච්ඡානාති, අනාපනති මොක්ඛාධිපායො න ව කායෙන වායමති න ව එස්සං පටිච්ඡානාති අනාපනති

23 අනාපනති අසඤ්චිච්ච, අසතියා, අජානනාසු, අසාදියනාසු, උමමනනකස්ස, බිනනචිතතස්ස, වෙදනට්ඨස්ස¹, ආදිකම්බස්සාති

1 වෙදනාට්ඨස්ස මජ්ඣං

17 සත්‍රිපු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිපු දෙදෙනා පිළිබඳ සත්‍රිපු ය යන හැඟිම් ඇත්තේ සංරක්ෂණත් වෙයි, සත්‍රිපුන් මුදලුවකින් මහණහුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආවේණිය කෙරෙත් ද, මහණ තෙමේත් සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සංගීය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි

18 සත්‍රිපුදු පණ්ඩකයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිපු ය යන හැඟිම් ඇත්තේ සංරක්ෂණත් වෙයි, දෙදෙන මුදලුවකින් මහණ-හුගේ කය පිළිබඳ වුවක් ආවේණිය කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත්, එ මහණන් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සංගීය දූත ගණිති ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි . .

19. සත්‍රිපුන් වෙයි, සත්‍රිපු යන හැඟිම් ඇත්තේ සංරක්ෂණත් වෙයි, සත්‍රිපු මහණහු පිළිබඳ මුදලුවකින් මුදලුවක් ආවේණිය කෙරෙයි ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නොදනිති ද, දුකුලාආචාරීන් වෙ

20 සත්‍රිපු දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිපු දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිපු ය යන හැඟිම් ඇත්තේ සංරක්ෂණත් වෙයි, සත්‍රිපුන් මුදලුවකින් මහණහු පිළිබඳ මුදලුවක් ආවේණිය කෙරෙත් ද, එ මහණ තෙමේත් සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සංගීය නො ම දනිති ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි.

21 සත්‍රිපුදු පණ්ඩකයෙකු වෙත්, දෙදෙනා පිළිබඳව සත්‍රිපු ය යන හැඟිම් ඇත්තේ සංරක්ෂණත් වෙයි ද, දෙදෙනා ම මුදලුවකින් මහණහු පිළිබඳ මුදලුවක් ආවේණිය කෙරෙත් ද, සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සංගීය නො ම දනිති ද, දුකුලාආචාරීන් දෙකෙකි

22 සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, සංගීය දනිති ද, සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නොම දනිති ද, දුකුලාආචාරීන් වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු දනිති ද, ඇවැත් නො වේ සෙවුනා අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු නො ම - දනිති ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු දනිති ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දනිති ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු දනිති ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දනිති ද, ඇවැත් නො වේ මිදෙන අදහස් ඇත්තේත් කයින් වැයම් නො කෙරෙයි ද, පහසු නො ම දනිති ද, ඇවැත් නො වේ.

23 නො දූත සිටියහුට ද, නො සිහියෙන් සිටියහුට ද නො දන්තහුට ද නොඉවසන්නහුට ද, උච්ඡු වුවහුට ද, බෙදෙයට පැමිණි සිත් ඇත්තහුට ද, වේදනාවෙන් පෙළුනහුට ද, ආදිකම්මකයාට ද, ඇවැත් නො වේ.

විනිතවක්ඛා

උද්දනගාමා

මොනා ධිනා ව හගිනි ව ජායා යකඛි ව පණ්ඩකො,
සුත්තා මොනා නිරවජානා දුරාධිතලිකාය ව

සමපිළෙ සඛකාමො මගො රාතොබා නාමා ව රජ්ජ ව,
දණ්ඩො පහතං පනාමෙසි වතෙද වායාම තදිජ්ජපෙති

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මොදායා මොදායෙ
ආමෙසි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- කච්චි නු බො අහං සඛකා
ආපනතිං ආපනොනා,ති හගවතො ඵතමස්මිං ආරොමෙසි -පෙ- “අන
භික්ඛු සඛකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛං ධස්සා”ති (1)

2 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු ධිතුයා ධිතුයෙ
ආමෙසි -පෙ- හගිනිසා හගිනිපෙමෙන ආමෙසි තස්ස කුක්කුළවං ද
-පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සඛකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛං ධස්සා”ති

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පුරාණදුතිසිකාය
සංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “ආපනතිං චො
ආපනොනා සඛකාදිසෙසස්ස”නති (4)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු යකඛියා කායසං
සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සඛකා
සස්ස ආපනති දුලලවට්ඨස්සා”ති (5)

5 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු පණ්ඩකස්ස කා
සගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
සඛකාදිසෙසස්ස ආපනති දුලලවට්ඨස්සා”ති (6)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සුත්තනිසා
සංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනතිං චො
ආපනොනා සඛකාදිසෙසස්ස”නති (7)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු මනිනියා කායසං
සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සඛකා
සස්ස, ආපනති දුලලවට්ඨස්සා”ති (8)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු නිරවජානගත්
කායසංඝගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනා
භික්ඛු සඛකාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛං ධස්සා”ති (9)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු දුරාධිතලිකාය කා
සගං සමාපජ්ජි තස්ස කුක්කුළවං අගොසි -පෙ- “අනාපනති
සඛකාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛං ධස්සා”ති (10)

විනිශ්චයවසතු

උද්දනගාමා:

මොහු ධිහු හගිනි වැළුය, ජායා යහකි පණක වැළුය, සුතන මත තිරවිජානගත වැළුය, දුර්භිහලික වැළුය, සමප්ලිත සංකම මගත වැළුය, රුකා නාමා රජ්ජවැළුය, දණක පතත පතාමත වැළුන නජ්ජත වැළුය යි විනිශ්චය වූ විස්සකි

1 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මොනාප්‍රමයෙන් මවගේ සිරුර අත ගෑය ඔහුට කුකුස් විය කීද? මව සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙමි දු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කෙළේය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක

2 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දුභිතාප්‍රමයෙන් දුවගේ සිරුර අත ගෑය හගිනි ප්‍රමයෙන් බුහුනනිත්තේ සිරුර අත ගෑය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (2. 3)

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් ගිහිකල අමුට හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, නෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (4)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් යකින්නක හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (5)

5 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණකයක හා කාසසගයට සමවති ඒ මහණට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුලාසි ඇවැත් වේ”ය යි වදාළ සේක (6)

6 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් නිදන සත්‍රියක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, නෝ සහවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (7)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් මල සත්‍රියක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුලාසිඇවැත් වේ”ය යි වදාළ සේක (8)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් තිරිසන්ගිය මාගමක හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (9)

9 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් දඹුමුටා පෙනැලිවැත් හා කාසසගයට සමවති ඔහුට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (10)

10 තෙන බො පන සමයෙන සමිනුලා ඉතියො අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමප්ප්ලෙචා බාහාපරම්පරාය¹තෙසු නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි “සාදිසි නි භික්ඛු”ති “නාහං භගවා සාදිසි”නති “අනාපනති භික්ඛු අසාදියනාස්සා”ති. (11)

11. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුලාසං සංඛාමං සාරතො සංචාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංචස්සා”ති (12)

12 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො පටිපට්ඨං පසයිචා සාරතො අසකුටෙන පහාරං අදසි. නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නි භික්ඛු අපතො සමිකාදිසෙස”නති. (13)

13 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුලාසං රුක්ඛං සාරතො සඤ්චාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංචස්සා”ති (14)

14 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො අභිරුලාසං නාමං සාරතො සඤ්චාලෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති දුක්ඛංචස්සා”ති. (15)

15. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගභිතං රජ්ජං සාරතො අවිඤ්ඤි. නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (16)

16 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගභිතං දණ්ඩං සාරතො අවිඤ්ඤි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (17)

17 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සාරතො ඉතියො පතෙතන පනාමෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස අපනති ථුලලච්චයස්සා”ති (18)

18 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ච්ඡන්දනියා සාරතො පාදං උච්චාරෙසි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නි භික්ඛු අපතො සමිකාදිසෙස”නති. (19)

19 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඉතියො ගහෙස්සාමිති වායමිචා න ජුපි නස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමිකාදිසෙසස්ස, අපනති දුක්ඛංචස්සා”ති (20)

කාය සංසග්ගසමිකාපදං නිට්ඨිතං.²

1 අනෙසු චෙජං 2 කායසංසග්ගසමිකාපදං නිට්ඨිතං දුතියං මජ්ඣං

10 එසමයෙහි බොහෝ සත්ත්තු එක්තරා මහණකු පෙළා අතිතතින් පැමිණවූහ. ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ ඉවසුයෙහි දැ”යි අසා වදාළ සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම නො ඉවසිමි” යි හේ කිය ‘ මහණ, නො ඉවසන්නහුට ඇවැත් නො වේ”යි වදාළ සේක. (11)

11 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ඵදණකින් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය .. “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක. (12)

12 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමහ සත්ත්තු දැක සංරක්ත වූයේ උරහිසින් පහර දිනි ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (13)

13 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ගසක් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය- “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක. (14.)

14 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු නැගුනු ඔරුවක් සෙලවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (15)

15 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු ගත් රැහනක් ඇද්දේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ. චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක

16 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු ගත් දඬුකඩක් ඇද්දේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (17)

17 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු පාත්‍රයෙන් දුරු කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ චුලාසි ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (18)

18 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්ත්තු වඳින කල්හි පස එසවී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය”යි වදාළ සේක (19)

19 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සත්ත්තු අල්ලා ගනිමි යි වෑයම් කොට සිටින නො කෙළේ ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ සහවෙසෙස් ඇවැත් නො වේ දුකුළා ඇවැත් වේ”යි වදාළ සේක (20)

3. 3.

ද්විත්වලලාචාරාසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්වා උද්ඝ්ඤ්ඤා විහරති තස්සායස්මතො විහාරො අභිරුපො හොති දස්සනීයො පාසාදිකො තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා ඉන්ද්‍රියො ආරාමං අගමංසු විහාරපෙක්ඛිකායො අථ බො තා ඉන්ද්‍රියො යෙනා යස්මා උද්ඝ්ඤ්ඤා තෙනුපසංඝිකමංසු උපසංඝිකමිනා ආයස්මනං උද්ඝ්ඤ්ඤා එතදවොචුං “ඉච්ඡාම ඛෙං භතෙන අයස්ස විහාරං පෙක්ඛිතා”නති අථ බො ආයස්මා උද්ඝ්ඤ්ඤා විහාරං පෙක්ඛාපෙනා තාසං ඉන්ද්‍රියං වච්චමග්ගං පස්සාවමග්ගං ආදිස්ස වණ්ණමපි භණති අවණ්ණමපි භණති යාවති‘පි ආයාවති‘පි, පුච්ඡති‘පි පටිපුච්ඡති‘පි, ආචිකති‘පි, අනුසංසති‘පි, අනෙකාසති‘පි යා තා ඉන්ද්‍රියො ජිනාකා ධුතතිකා අභිරුකායො තා ආයස්මතා උද්ඝ්ඤ්ඤා සද්ධං උග්ගසන්ති‘පි උලුපනති‘පි උප්පසන්නති‘පි උපපණ්ණති‘පි යා පන තා ඉන්ද්‍රියො භිරමනා තා නික්ඛමතා භික්ඛු උප්පසන්නති “ඉදං භතෙන නච්ඡන්තං නප්පතිරුපං, සාමිකෙනපි ඛෙං එවං චුතතා න ඉච්ඡෙය්සාම, කිම්පතෙය්සාම උද්ඝ්ඤ්ඤා”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති තෙ උප්පසන්නති ඛිග්ගති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ඝ්ඤ්ඤා මාතුගාමං ද්විත්වලලාචි වාචාහි ඔභාසිස්සති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං

2 අථ බො භගවා එතස්මිං නිද්දනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙනා ආයස්මනං උද්ඝ්ඤ්ඤා පටිපුච්ඡන්ති “සච්චං කිර තං උද්ඝ්ඤ්ඤා මාතුගාමං ද්විත්වලලාචි වාචාහි ඔභාසි”ති “සච්චං භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා “අනුච්ඡවිසං මොඝපුරිස අනුලොමිකං අප්පතිරුපං අස්සාදිකං අකාප්පිකං අකරණීයං කථං හි නාම තං මොඝපුරිස මාතුගාමං ද්විත්වලලාචි වාචාහි ඔභාසිස්සති. නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන විරුගාය ධම්මො දෙසිතො, තො සරුගාය -පෙ- කාමපරිලාභානං වූපසමො අනබ්බො තෙනං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවං ව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිස්සෙය්සාම.

“යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපට්ඨන්තො විතෙන්න මාතුගාමං ද්විත්වලලාචි වාචාහි ඔභාසෙය්සාය යථා තං සුචා සුචතිං මෙට්ඨිභුපසංඝිතාහි, සංඝාදිසෙය්සාති

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-
 භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතො භික්ඛුති
 ඔතිණ්ණො නාම සාරතො අපෙක්ඛවා පටිබද්ධවිතො

3. 3.

දුටුලලවාචාශිකෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් අනෙපිඩුසිටුහුගේ අරමිති වාසය කරණ සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ අරණෙහි වෙසෙයි ඒ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන්ගේ විහාරය මතරම් ය. දෘතුමිකලු ය ප්‍රසාද එළවන්නේ ය. එසමයෙහි බොහෝ සත්‍රිහු සෙනස්ත බැලියැටි වූවාහු ඒ අරමට පැමිණියාහු ය ඉක්බිති ඒ සත්‍රිහු ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් කර එළඹියාහු ය එළඹ ආයුෂමත් උදුසි හට “සමාමිති, ආයුසියන් වහන්සේගේ විහාරය බලන්නට අපි කැමැත්තෙමු” යි කීහ. ඉක්බිති ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ ඒ සත්‍රින්ට විහාරය පෙන්වා ඒ සත්‍රින්ගේ වසමග පසමග ලක් කොට ගුණ ද කියයි. අගුණ ද කියයි. යදනේත් වෙයි අයදනේත් වෙයි. විවාරණුයේත් වෙයි පුළුවන්තේත් වෙයි අනුසස්තේත් වෙයි හවන්තේත් වෙයි යම් ඒ සත්‍රි කෙනෙක් සුන් ඔන් අන්තෝ සඳ වුවෝ ලජ්ජා නැත්තෝ වෙත් ද, ඔහු ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් සමග මද සිතා පහළ කරන්නෝත් වෙත්. පොළඹවන බස් දෙබන්නෝත් වෙත් මහ හඬින් සිතා සෙන්නෝ ද වෙත් පරිහාස ද කෙරෙත්. යම් ඒ සත්‍රි කෙනෙක් ලජ්ජා අන්තාහු ද ඔහු නික්ම ‘වහන්ස, මෙය නුසුදුසු ය. යොග්‍ය නො වෙයි හිමියා විසිනුදු මෙසේ කියන ලද්ද වූ අපි නො රැස්තෙමු උදුසි ආයුසියන් වහන්සේ විසින් කියන ලද්දමෝ කිම රැස්තමෝ ද?” යි භික්ෂුන්ට අවඥ කරත් යම් ඒ අපිස් මහණහු වෙත් ද ඔහු “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදුසි තෙමේ මාගමුන්ට වසමග පසමග ඇරැබ තුළු තෙපුලින් ඔවස් බෙණේ ද?” යි අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත්. දෙස් පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කලහ.

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “උදුසි, නෝ මාගමට තුළු තෙපුලෙන් ඔවස් බිණුයෙහි සැබෑ ද?” යි ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් පුළුවන් සේක. “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි හේ කිය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වදරණ සේක, “හිස් පුරුෂය, නුසුදුසු ය අනුලොම නො වෙයි යොග්‍ය නො වෙයි. මහණුන්ට නො ගැළපෙන්නෙක. නො කැප ය. නොකටයුත්-තක. හිස් පුරුෂය, කවර කරුණකින් නෝ මාගමට තුළු තෙපුලෙන් පහත් ලෙස බිණුයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් සරුගය පිණිස නො ව විරුගය පිණිස නන් අයුරින් දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමපරිදාහයන් ගේ සංසිද්ධි කියන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ පහත් බව පිණිස නො වේ” යි ගැරහු සේක ඉක්බිති මෙය දදළ සේක මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් තුළු තෙපුල් කියැවි යශෙන් මඩනා ලද්දේ පෙරළි සිහින් මිනිස් මාගමකට වසමග පසමග ඇරැබ මෙවුන්දම් පිළිබද තුළු තෙපුලෙන් තරුණයකු තරුණියකු මෙන් ඔවස් බෙණේ නම් ඒ මහණකට සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.”

3 යොපන යනු යමෙක්, යම්බදු වූයෙක්

භික්ෂු යනු මේ අරුත්හි මේ තෙමේ භික්ෂු ය යි අභිමත යි

ඔනිණින නම් ඇලුම් ඇත්තේ, අපෙක්ෂා ඇත්තේ, පිළිබද සිතැත්තේ යි.

විපරිණතනා රතනමපි විතතං විපරිණතං, දුට්ඨමපි විතතං විපරිණතං,
මුලුහමපි විතතං විපරිණතං අපි ච රතතං විතතං ඉමෙමි. අනෙඤ අභිපෙතතං
විපරිණතනා

මානුෂාමො නාම මනුසසීඨී, න යකඛී න පෙනී න තිරච්ඡාතගතා,
විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුඛනාසිතා දුට්ඨලොදුට්ඨලො ආජානිතුං

දුට්ඨලො චාචා නාම චචමගගපසාචමගගමෙථුනධම්මපටිසංයුතතා,
චාචා

බහාසෙය්‍යාති අජකාචාරො වුච්චති

යථා තං සුචා සුචතීන්ති දහරො දහරිං තරුණො තරුණො කාමගොභී
කාමගොභීතිං,

මෙථුනුපසංඝිතාසීති මෙථුනධම්මපටිසංයුතතාසී

සංකීර්ණසංස්කෘතිය -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංකීර්ණසංස්කෘතිය,

4 දො මගෙහ ආදියං වණණමපි භණති, අවණණමපි භණති, යාවති'පි,
අයාවති'පි, පුච්ඡති'පි, පටිපුච්ඡති'පි, අචිකඛති'පි, අනුසාසති'පි,
අනෙකාසති'පි

වණණං භණති නාම දො මගෙහ ථොමෙති වණණති පසංසති.

අවණණං භණති නාම දො මගෙහ බුංසෙති වමෙහති ගරහති.

යාවති නාම දෙහි මෙ අරහසි මෙ දතුනති

ආයාවති නාම කදු තෙ මාතා පසිදියසති, කදු තෙ පිතා පසිදියසති,
කදු තෙ දෙවතායො පසිදියසන්ති, කදු¹ සුඛණො සුලයො සුමුහුතො
හවිසසති, කදු තෙ මෙථුනං ධම්මං ලභියාමී²ති

පුච්ඡති නාම කථං නිං සාමකස්ස දෙසි³ කථං ජාරස්ස දෙසි³ති.

පටිපුච්ඡති නාම එවං කීර නිං සාමකස්ස දෙසි³ එවං ජාරස්ස දෙසි³ති.

අචිකඛති නාම පුට්ඨො භණති “එවං දෙහි, එවං දෙනති⁴ සාමකස්ස පියා
හවිසසති මනාපා වා”ති

අනුසාසති නාම අපුට්ඨො භණති, “එවං දෙනති⁴ සාමකස්ස පියා
හවිසසති මනාපා වා”ති

අනෙකාසති නාම අනිමිතතා'සි නිමිතතමනතා'සි අලොභිතා'සි ධ්වලො-
භිතා'සි ධ්වලවොලා'සි පග්ගරනති'සි සිබරිණී'සි ඉඤ්ඤාසකා'සි චෙත්තරිසකා'සි
සමභිනතා'සි උභතොඛාඤ්ඤාසකා'සි

1 කදු තෙ සා 2 ලභියාසීති සි. මු. 3, රදහි, දෙහිති. සි මු. 4. දෙනතා,
මජ්ඣ.

විපරිණතං යනු රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණත ය, දොෂයෙන් දවෂව වූ සිත ද විපරිණත ය, මොහයෙන් මුස වූ සිත ද විපරිණත ය වැලිත් මේ අභියෝගී රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අභිමත යි

මානුෂාම නම් මිනිස් මාගමකි යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි තිරිසන් ගිය මාගමක් ද නො වෙයි සුඛාසි දුඛාසි තුළල් නොතුළල් තෙපුල් දෑන ගැණීමට සමත් නුවණැති මාගමකි

ද්විත්වලලවංශා නම් වසමග පසමග මෙවුන්දම් පිළිබඳ තෙපුල් ය

ඛනාසෙය්‍ය යනුයෙන් ආචාරව්‍යතික්‍රමය කියනු ලැබේ

යථා නං සුඛා සුඛනීං යනු ගම්දරුවකු ගම්දරියකට තරුණයකු තරුණියකට කම්සැප විදින්නකු කම්සැප විදින්නියකට කථා කරන්නාක් මෙනි

මෙළුනුපසංහිතා යනු මෙවුන්දම් පිළිබඳ තෙපුලින් ය.

සඤ්ඤාදිසෙසො යනු එයින්දු සහවෙසෙස යි කියනු ලැබේ

4 දෙමග ඇරැබ ගුණන් කියයි අගුණන් කියයි යදින්නේන් වෙයි. අයදින්නේන් වෙයි විචාරන්නේන් වෙයි පුළුවන්නේන් වෙයි කියන්නේන් වෙයි අනුශාසනා කරන්නේන් වෙයි ආක්‍රොශ කරන්නේන් වෙයි

ගුණ කියයි යනු දෙමග ගුණ කියයි වණයි පසසයි

අගුණ කියයි යනු ගරහයි, අවමන් කෙරෙයි, නිපු කෙරෙයි,

යදිසි යනු: 'මට දෙව, මට දීමට සුදුස්සෙහි ය'යි කියයි

අයදිසි යනු. කවරද තිගේ මවු තුටු වන්නී ද? කවරද තිගේ පියා තුටු වන්නේ ද? කවරද තිගේ (ඉටු) දෙවියෝ පහදින්නාහු ද? කවරද සුඛ ඝාණය, සුඛ ලය, සුඛ මොහොත වන්නේ ද? කවරද තිගේ මෙවුන්දම් ලබන්නෙමි ද? යි කියයි

විචාරයි යනු 'කෙසේ නම් තෝ සැමියාට දෙයි ද?' කෙසේ නම් තෝ සොර සැමියාට දෙයි ද? යි ප්‍රශ්න කෙරෙයි

පිළිවිසිසි යනු 'මෙසේ තෝ සැමියාට දෙයිල මෙසේ තෝ සොරසැමියාට දෙයිල'යි පිළිවිසිසි

කියයි යනු විචාරණ ලද්දේ "මෙසේ දෙව මෙසේ දෙන්නිය හිමියාට ප්‍රිය ද මන වඩන්නී ද වන්නිය"යි කියයි

අනුශාසනා කෙරෙයි යනු නොවිචාරණ ලද්දේ "මෙසේ දෙන්නිය සැමියාට ප්‍රිය වන්නී ය, මන වඩන්නිය"යි කියයි

ආක්‍රොශ කෙරෙයි යනු 'නිමිත්ත තැනැත්තී වෙහි, නො පිරිසුන් නිමිත්ත ඇත්තී වෙහි, ඔසප තැනැත්තී වෙහි, නිති ඔසප ඇත්තී වෙහි, නිති දරණ පිළි කඩ ඇත්තී වෙහි, මු වගුරුවන්නී වෙහි, හිව් ගිය මස් ඇත්තී වෙහි, සත්‍රි-පණ්ඩක වෙහි, පිරිමි අයුරු ඇත්තී වෙහි, මුසු වූ හදන් ඇත්තී වෙහි, දෙහදන් ඇත්තී වෙහි'යි කියයි

[illegible]

2. දෙව් ඉපයීමේ, ද්විත්වය, ඉපයීම, ඉපයීමකදී, සාරවත්තාව හිකුණු වීම. ද්විත්වය, ඉපයීම, වචනවලය, පරිසාරවලය, අදිසාර වශයෙන්ම හඳුන්වා දීම, අදිසාර වශයෙන්ම හඳුන්වා දීම - පෙ - අනෙකුත් ස්වරූප, අපරිසාර ද්විත්වය, සමානවශයෙන් - පෙ -

3. ඉඳි ව පණිකොට ව, උභිතනා ඉඳිසකුද්දි, සාරවෙනා ව භික්ෂු ව
 නං උභිතනා වච්චමගනං පසුභවගනං ආදියු වණණව්දි භණ්ති අවණණව්දි
 භණ්ති -පෙ- අකොතාසති'පි, අපතති සම්මාදිසෙසෙන දුකකට්ඨං -පෙ-

[illegible]

5 දෙව් ඉපැව්සො, දව්නනං ඉපැව්නං ඉපැව්සඤ්ඤි, සාරතෙතා ව භික්ඛු ව
නං දව්නනං ඉපැව්නං වච්චමග්ගං පසාංචමග්ගං සපෙතා අධිකකං උභිතරාණු-
මණකිලං අදිසා වණණමටි හණති අවණණමටි හණති -පෙ- අකෙතාසතිපි,
අපතති දව්නනං පුලුච්චසානං -පෙ-

6 ඉන්දී ව පණතිකො ව, උභින්නං ඉන්ද්‍රියසංඝර්ෂණී, සාර්වත්‍රිකං ව භික්ෂු ව
නං උභින්නං වච්චමග්ගං පස්සාමමග්ගං සපෙත්ථා අධිකකිකං උභින්නං ඉන්ද්‍රියසංඝර්ෂණී
ආදියං වණ්ණමිති හණති අවණ්ණමිති හණති -පෙ- අකෙකංසාතිපි, ආපනති
පුලලවමග්ගෙන දුක්ඛට්ඨං -පෙ-

7 ඉපි ව හොඳි, ඉපිසකුද්දී, සාරවෙනා ව හිකු ව නං ඉපිසා
උබනකඩකං අධෝජාණ්ණමණ්ඩලං ඇදියා වණණමරි හණති අවණණමරි
හණති -පෙ-අතෙකියාසති'පි, ඇපතරි දුකකටයා -පෙ-

8 දෙව් ඉපයියෝ, දව්නාං ඉපයිනං ඉපයිසකුද්දී, සාරතොභා ව භික්ඛු ව
නං දව්නාං ඉපයිනං උච්භතකකාං අධොජාණ්ණමණ්ඩලං ආදිසා වණ්ණමට්ඨ භණ්ණි
අවණ්ණමට්ඨ භණ්ණි -පෙ- අකොකාසනිපි, ආපනති දව්නාං දුක්ඛධානං -පෙ-

9. ඉන්ද්‍ර ව පණ්ඩිතෝ ව, උභ්‍යන්තං ඉන්ද්‍රසංකප්පේ, සාරතො ව භික්ඛු ව
නං උභ්‍යන්තං උභිඝක්ඛකං අධොරාණ්ණමණ්ඩලං අදිසා වණ්ණමපි හණ්ණි
අවණ්ණමපි හණ්ණි -පෙ- අකොකාසනීපි, අපතනී ද්වන්තං දුක්ඛටානං -පෙ-

10 ඉති ව හොති, ඉතිසක්කුදී, සාරතොනා ව භික්ඛු ව නං ඉතියා
කායපටිච්ඡාධං ආදියා වණණමපි භණති අවණණමපි භණති -පෙ-
අනෙකාසනි'පි, ආපතනී දුක්ඛාපයං -පෙ-

* පරයාලමුණකි කායසංසරයෙ වුහනාසයාලි පවදිනෙබ්බා.

1 සත්‍රියකුදු වෙයි, 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති ඇලුනු මහණෙකුදු වෙයි, සත්‍රියගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, යදියි ද, අයදියි ද, විචාරයි ද, පිළිවිසිනි ද, බෙණෙයි ද, අනුශාසනා කෙරෙයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

2. සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සත්‍රින් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද සහවෙසෙස්ඇවැත් දෙකෙකි ...

3 සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙම දෙදෙනා පිළිබඳ ව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි, සත්‍රින් දෙදෙනාගේ වසමග පසමග ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, සහවෙසෙස් හා දුකුලාආවැත් වේ . .

4 සත්‍රියකුදු වෙයි, මහණතෙම 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද, වෙයි සත්‍රියගේ වසමග පසමග හැර අකුආචින් යට දෙදණ මඩලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුලාසි වේ

5 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙම සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳ වසමග පසමග හැර අකුආචින් යට දෙදණ මඩලින් උඩ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුලාසිඇවැත් දෙකෙකි

6. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ වසමග පසමග හැර අකුආචින් යට දෙදණ මඩලින් මතු ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුලාසි හා දුකුලාආවැත් වේ

7 සත්‍රියක් ද වෙයි, මහණ තෙමේ 'සත්‍රියක්' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුම් ඇත්තේ ද වෙයි. සත්‍රියගේ අකුආචින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවැත් වේ .

8 සත්‍රිහු දෙදෙනෙක් වෙත්, මහණ තෙමේ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි සත්‍රින් දෙදෙනාගේ අකුආචින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද . ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවැත් දෙකෙකි

9. සත්‍රියකුදු පණ්ඩකයෙකුදු වෙත්, මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳ 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ අකු ආචින් මතු දෙදෙණ මඩලින් යට ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවැත් දෙකෙකි.

10 සත්‍රියක් ද වෙයි, මහණ තෙමේ 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි. සත්‍රියගේ කය පිළිබඳ වූ වසත්‍රාදිය ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවැත් වේ.

11. දෙව් ඉපිටියෝ, දව්‍යානං ඉපිටිනං ඉපිටිසඤ්ඤී, සාරතෙතා ච භික්ඛු ච නං දව්‍යානං ඉපිටිනං කායපට්ඨදායං ආදිසං වණ්ණමපි භණ්ති අවණ්ණමපි භණ්ති -පෙ- අකෙකාසති¹පි, ආපනති දව්‍යානං දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

12 ඉපිටි ච පණ්ඩකෝ ච, උභින්නං ඉපිටිසඤ්ඤී, සාරතෙතා ච භික්ඛු ච නං උභින්නං කායපට්ඨදායං ආදිසං වණ්ණමපි භණ්ති අවණ්ණමපි භණ්ති -පෙ- අකෙකාසති¹පි, ආපනති දව්‍යානං දුක්ඛට්ඨානං -පෙ-

13. අනාපනති අපච්ඡරෙකඛාරස්ස, ධම්මපුරෙකඛාරස්ස, අනුසාසනි-පුරෙකඛාරස්ස, උම්මත්තකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

විනිතවත්තු

උද්දනශාසන

ලොභිනං කක්ඛසාතිණ්ණං බරං දීඝඤ්ඤි වාපිනං කච්චි සංසිද්ධි¹ මග්ගො සද්ධා දානෙන කම්මිතා¹ති.

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි නවරත්තං කම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නං ඉපිටි ඵතදවොච “ලොභිනං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, නවරත්තො කම්මලො”ති. තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි “කච්චි නු බො අභං සම්ඛාදිසෙසං ආපනතිං ආපනෙනා”ති භගවතො ඵතමස්ස අරුචෙසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්ඛාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛට්ඨායා”ති (1)

2. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි බරකම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නං ඉපිටි ඵතදවොච. “කක්ඛසලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, බරකම්මලකො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්ඛාදිසෙසස්ස ආපනති දුක්ඛට්ඨායා”ති (2)

3. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි නවාට්ඨනං කම්මලං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නං ඉපිටි ඵතදවොච “අකිණ්ණලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති “ආමය්‍ය, නවාට්ඨනො කම්මලො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්ඛාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛට්ඨායා”ති (3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපිටි බරකම්මලකං පාරාතා හොති අඤ්ඤානරු භික්ඛු සාරතෙතා නං ඉපිටි ඵතදවොච “බරලොමං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ජාති, “ආමය්‍ය, බරකම්මලකො”ති තස්ස කුක්ඛුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සම්ඛාදිසෙසස්ස, ආපනති දුක්ඛට්ඨායා”ති (4)

1 සංසිද්ධි සි ඉ සා

11 සත්‍රිකු දෙදෙනෙක් වෙන්. මහණ තෙමේ සත්‍රින් දෙදෙනා පිළිබඳව ‘සත්‍රිය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙයි ඇලුනේ සත්‍රින් දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූ වස්ත්‍රාදිය ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද, ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද, දුකුලාආවාත් දෙකෙකි.

12 සත්‍රියකුදු පණ්ඩිතයෙකුදු වෙන් මහණ තෙමේ දෙදෙනා පිළිබඳව ‘සත්‍රිය’ යන හැඟීම් ඇත්තේ, ඇලුනේ ද වෙයි දෙදෙනාගේ කය පිළිබඳ වූවක් ඇරැබ ගුණ කියයි ද, අගුණ කියයි ද ආක්‍රොශ කෙරෙයි ද දුකුලාආවාත් දෙකෙකි

13 ඔවා පෙරවූකොට, දහම් පෙරවූ කොට අනුශාසන පෙරවූ කොට කියන්නහුටත්, උමතු වූවහුටත් ආදිකමිකයාටත් ඇවැත් නො වේ

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාථා

ලොභිත වැනු, කාකකස ලොම වැනු, ආකිණ්ණ ලොම වැනු, බර ලොම වැනු, දීඝ ලොම වැනු, වාපිත වැනු, කාච්ඡිසංසිද්ධනමයන වැනු, සංඛා වැනු, දන වැනු, කම්ම වැනු (තුනෙකැ) යි වස්තු දෙළසෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් අලුත රැඳු කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි එක්තරු මහණෙක් සංරක්තවූයේ ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ ලෙය” යි කී ය. ඔ එබස නො දන්නී ‘එසේය, ආයඝීයන් වහන්ස, අලුත රැඳු කම්බලයකි’ යි කිවු ය. මහණහට “කිම, මම සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙමි ද?” යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය. “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක

2 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් ගතලොම කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්තවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ කාකුළ ලොමැ” යි කී ය ඔ නොමෝ එ බස නො දන්නීය “ආයඝීයන් වහන්ස, රළු ලොම කම්බලයෙකි” යි ඔ කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් අලුත විසු කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි. සංරක්ත වූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ ගැවසුනු ලොම වේ” යි කී ය ඔ දැන නො ගන්නී ය “එසේ ය ආයඝීයන් වහන්ස, අලුත විසු කම්බලයකි” යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්-ඇවැත් නො වේ දුකුලා ආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (3)

4 එසමයෙහි එක්තරු සත්‍රියක් රළුලොම කම්බලයක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්තවූ එක්තරු මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “බුහුනනියනි, තිගේ රළු ලොමැ” යි කී ය ඔ දැන නො ගන්නී ය “එසේ ය ආයඝීයන් වහන්ස කම්බලය රළුලොම ඇත්තෙකැ” යි කිවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ. දුකුලාආවාත් වේ” යි වදාළ සේක (4)

5. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති පාචාරං¹ පාරාතා හොති අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙතා තං ඉතිං එතදවොච “දීඝලොමං බො තෙ භගිනී”ති. සා න පටිච්ඡාති, “ආමයා, පාචාරො”²ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංසංසං, ආපතති දුක්ඛංසංසං”ති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති බෙතතං වපාපෙතා ආභවති. අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙතා තං ඉතිං එතදවොච “වාපිතං බො තෙ භගිනී”ති සා න පටිච්ඡාති “ආමයා, තො ව බො පටිච්ඡත”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංසංසං, ආපතති දුක්ඛංසංසං”ති (6)

7 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු පරිබ්බාජිකං පටිපථෙ පසයිතා සාරතෙතා තං පරිබ්බාජිකං එතදවොච “කච්චි තෙ භගිනි මග්ගො සංසිද්ධි”ති³. සා න පටිච්ඡාති “ආම භික්ඛු, පටිපථස්සංසංසං”ති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංසංසං ආපතති ථුලලව්චයංසංසං”ති. (7)

8 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙතා අඤ්ඤාතරු ඉතිං එතදවොච. “සද්ධා”සි තං භගිනි අපි ව යං තං සාමිකස්ස දෙසි තං නාමනාකං දෙසි”ති “කිං භනෙත”ති “මෙථුනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං තං භික්ඛු ආපනෙතා සංඝාදිසංසංසං”නති (8)

9 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙතා අඤ්ඤාතරු ඉතිං එතදවොච “සද්ධා”සි තං භගිනි අපි ව යං අග්ගදුතං තං නාමනාකං දෙසි”ති “කිං භනෙත අග්ගදුත”නති “මෙථුනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “ආපතතිං තං භික්ඛු ආපනෙතා සංඝාදිසංසංසං”නති (9)

10 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරු ඉති කම්මං කරොති අඤ්ඤාතරු භික්ඛු සාරතෙතා තං ඉතිං එතදවොච “තිට්ඨ භගිනි අහං කරියාමි”ති -පෙ- “තිසිද්ධ භගිනි අහං කරියාමි”ති -පෙ- “තිපඡ්ඡ භගිනි, අහං කරියාමි”ති සා න පටිච්ඡාති තස්ස කුක්කුච්චං අහොසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංසංසං ආපතති දුක්ඛංසංසං”ති (10-11-12)

ද්විත්වලලාචාරාසංඝාදිසංස්කෘතිය-3 නිවේදනං.

5 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් උතුරා සඵවක් පෙරෙවියා වෙයි සංරක්ත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සත්‍රියට “නහ, නිගේ දිග ලොම්ය”යි කී ය. ඔ ධූත නොගත්තී ය. “එසේ ය, ආයතියන් වහන්ස, උතුරා සඵවකි” යි කීවු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ සහවෙසෙස්ඥාවැත් නො වේ. දුකුලාඥාවැත් වේ” ය යි වදාළ සේක (5)

6 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් කෙනක් වපුරවා එයි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්‍රියට “නහ, නිගේ කෙන වපුල් ද?” යි කී ය ඔ ධූත නො ගත්තී ය. “එසේ ය, ආයතියන් වහන්ස, වැලින් තැවත වපුල් නො වේ ය” යි කීවු ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. . “මහණ, සහවෙසෙස්ඥාවැත් නො වේ. දුකුලාඥාවැත් වේ” යි වදාළ සේක (6)

7 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පෙරමග පිරිවැජියක දූක සංරක්ත වූයේ, ඒ පිරිවැජියට “කිම නහ, නිගේ මහ මැනැවින් පවත්නේ ද?” යි ඇසී ය ඔ නො දන්නී ය “එසේ ය මහණ, මහ බැස යන්නා” යි කීවු ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, සහවෙසෙස්ඥාවැත් නො වේ. දුකුලාඥාවැත් වේ” යි වදාළ සේක (7)

8 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ එක්තරා සත්‍රියකට “නහ, ශ්‍රද්ධා ඇති වෙහි ය. එහෙත් තෝ යමක් හිමියාට දෙසි නම් එය අපට නො දෙහිය” යි කී ය. “වහන්ස, කිමෙක් ද?” යි ඔ කීවු ය. “මෙවුන්දමය” යි හේ කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සහවෙසෙස්ඥාවැත් අවන්තෙහිය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක (8)

9. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සංරක්ත වූයේ සත්‍රියකට “නහ, තෝ සැදුහැවත් ය වැලින් යම් අග්‍රදහයෙක් වේ නම් එය අපට නො දෙහිය” යි කී ය. “වහන්ස, අග්‍රදහය යනු කිවැ?” යි කීවු ය “මෙවුන්දමය” යි කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සහවෙසෙස්ඥාවැත් අවන්තෙහිය” යි වදාළ සේක (9)

10 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් කිසි කටයුත්තක් කෙරෙයි සංරක්ත වූ එක්තරා මහණෙක් ඒ සත්‍රියට ‘නහ, සිවුව මේ කරන්නෙමි’. ‘නහ, හිඳුව මේ කරන්නෙමි’ ‘නහ, වැදහෙව මේ කරන්නෙමි’ යි කී ය ඔ ධූත නො ගත්තී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සහවෙසෙස්ඥාවැත් නො වේ දුකුලාඥාවැත් වේ” යි වදාළ සේක (10 11. 12)

ද්විත්ව ලාභාචාර්ය කෘතිය නිමි.

3. 4.

අත්තකාමපාරිවරියසිකඩාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ග්ඤ්ඤාං සාවඤ්ඤාං කුට්ඨපගො හොති ඛුත්තකාති කුලාති උපසඬකමති තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා ඉඤ්ඤා මනපතිකා අභිරුපා හොති දස්සනීයා පාසාදිකා අථ ඛො ආයස්මා උද්ග්ඤ්ඤාං පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පනතවිවරමාදාය යෙන තස්සා ඉඤ්ඤා නිවෙසනං තෙනුපසඬකමී උපසඬකමිතා පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ නිසිදි

2 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා යෙනායස්මා උද්ග්ඤ්ඤාං තෙනුපසඬකමී. උපසඬකමිතා ආයස්මනනං උද්ග්ඤ්ඤාං අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසිදි එකමනනං නිසිතනං ඛො තං ඉඤ්ඤා ආයස්මා උද්ග්ඤ්ඤාං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුතෙනපෙසි සමපහංසෙසි

3 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා ආයස්මතා උද්ග්ඤ්ඤාං ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුතෙනාපිතා සමපහංසිතා ආයස්මනනං උද්ග්ඤ්ඤාං එතදවොච: “වදෙය්‍යාථ භතෙන යෙන අඤ්ඤා පටිබලා මයං අග්‍රස්සා දුක්ඛං යදිදං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරිකඩාර”නති “න ඛො තෙ භගිනි අමහාකං දුලලානං යදිදං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජ-පරිකඩාරා. අපි ච යො අමහාකං දුලලානො තං දෙහි”ති “කිං භතෙන”ති “මෙථුනං ධම්මං”නති “අඤ්ඤා භතෙන”ති “අඤ්ඤා භගිනි”ති. “එහි භතෙන”ති ඔවරකං පටිසිකා සාටකං නිකම්පිතා මඤ්ඤාකෙ උතතාතා නිපජ්ජි අථ ඛො ආයස්මා උද්ග්ඤ්ඤාං යෙන සා ඉඤ්ඤා තෙනුපසඬකමී උපසඬකමිතා “කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති”ති නිවුද්ධිතා පක්කාමී

4 අථ ඛො සා ඉඤ්ඤා උප්ඤ්ඤායති ඛියනි විපාවෙනි “අලජ්ජනො ඉමෙ සමණො සත්තපුත්තියා දුස්සීලා මුසාවාදිනො ඉමෙහි නාම ධම්මචාරිනො සමචාරි-රිනො බ්‍රහ්මචාරිනො සච්චවාදිනො සීලවනො කල්‍යාණධම්මා පටිජානිස්සන්ති නඤ්ඤා ඉමෙසං සාමඤ්ඤාං නඤ්ඤා ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤාං නට්ඨං ඉමෙසං සාමඤ්ඤාං නට්ඨං ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤාං කුතො ඉමෙසං සාමඤ්ඤාං? කුතො ඉමෙසං බ්‍රහ්මඤ්ඤාං? අපගතා ඉමෙ සාමඤ්ඤා අපගතා ඉමෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤා කථං හි නාම සමණො උද්ග්ඤ්ඤා මං සාමං මෙථුනං ධම්මං යාචිතා, ‘කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති’ති නිවුද්ධිතා පක්කාමිස්සති? කිං මෙ පාපකං? කිං මෙ දුග්ගතිං? කස්සාහං? කෙන හායාමි?”ති.

5 අඤ්ඤාපි ඉඤ්ඤායො උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති. “අලජ්ජනො ඉමෙ සමණො සත්තපුත්තියා -පෙ- කථං හි නාම සමණො උද්ග්ඤ්ඤා ඉමිස්සා සාමං මෙථුනං ධම්මං යාචිතා කො ඉමං වසලං දුග්ගතිං ආමසිස්සති නිවුද්ධිතා පක්කාමිස්සති? කිං ඉමිස්සා පාපකං? කිං ඉමිස්සා දුග්ගතිං? කස්සාහං? කෙන හායාමි?”ති.

6 අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තාසං ඉඤ්ඤානං උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති. යෙ හෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම ආයස්මා උද්ග්ඤ්ඤා මාතුගාමස්ස සනතිකෙ අත්තකාම-පාරිවරියාය වණණං හාසිස්සති”ති

අනුකූලතාවය පරිබාහිරයෙහි ස්වභාවය

1 එසේමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේත-
වන තම් වූ අනේපිඬු සිවුහුගේ අරමිනි වාසය කරණ සේක එසේමයෙහි
ආයුෂ්මත් උදයී තෙමේ සැවැත්නුවර බොහෝ කුලයන් කර එළඹෙයි
එසේමයෙහි සැමියා මල මහා රු ඇති දකුම්කලු වූ ප්‍රසාද එළවත්තාවූ
එක්තරා සත්‍රියක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදයී තෙමේ පෙරවරු හැද
පොරොවා පාසිවුරු ගෙන ඒ සත්‍රියගේ නිවසට එළඹ පැණවූ අත්තෙහි
හිඳගත්තේ ය.

2 ඉක්බිති ඒ සත්‍රී තොමෝ ආයුෂ්මත් උදයී වෙත එළඹ වැද
එකත් පසෙක හිඳ ගත්තී ය එකත් පසෙක හුන් ඒ සත්‍රියට ආයුෂ්මත්
උදයී තෙමේ දහැම් කපාවෙන් දෙලෝවැඩ මනාකොට දැක්වීය. කුශල-
ධර්මයන්හි සමාදන් කරවීය. උත්සාහවත් කරවී ය මානවීන් පැහැද වීය.

3. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදයී විසින් දෙලෝවැඩ දක්වන ලද්දවූ කුශල
ධර්මයන්හි සමාදන් කරවන ලද්දවූ උත්සාහවත් කරණ ලද්දවූ මනා කොට
පහදවන ලද්දවූ ඒ සත්‍රී ආයුෂ්මත් උදයීගේ “වහන්ස, යමකින් ප්‍රයෝජන
තම් එය වෙයි කියනු මැනව් සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්
පිරිකර යන මෙය ආයුෂ්මත් වහන්සේට දිවෙයි සමත් වෙමි” යි කිවු ය “නහ,
මේ සිවුරු පිඬු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර යන යමෙක් වේ ද,
ඒ අපට දුලබ නො වෙයි වැලි දු අපට යමක් දුලබ නම් එය දෙව” යි හේ
කී ය. “වහන්ස, කිමැ” යි ඔ ඇසු ය. “මෙවුන්දම” යි හේ කී ය “වහන්ස,
එයට කැමති ද?” යි ඔ ඇසු ය “නහ, කැමැත්තෙමි” යි හේ කී ය “වහන්ස,
එනු මැනවැ” යි ලභිතාගෙට පිවිස සඵල වූ ද ඇදෙහි උඩුකුරු ව
හොත්තී ය ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උදයී තෙමේ ඇය වෙත පැමිණ “කවරෙක්
නම් මල වැහෙන දුගඳ මැය ආමශීනය කරන්නේ ද?” යි කෙළ ගසා ඉවත් ව
ගියේ ය

4 ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය අවමන් කරයි. අයුණු කියයි. දෙස් පතුරුවයි
මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියගේ අලප්පිහු ය දුගඳිලයෝ ය මුසාවාදිහු ය මොහු
“කුඩු ධම්මාරිහු ය සි සමාවාරිහු ය සි බුන්වාරිහු ය සි සත්‍යවාදිහු ය සි සිල්-
වන්හු ය සි කලණ දහම් ඇත්තෝ ය සි පිළිණ කෙරෙත්. මොවුන්ට මහණ-
කමෙක් නැත මොවුන්ට බමුණු කමෙක් නැත මොවුන්ගේ මහණකම
නටුගේ ය මොවුන්ගේ බමුණුකම නටුගේ ය මොවුන්ට මහණකමෙක්
කොහින් ද? මොවුන්ට බමුණුකමෙක් කොහින් ද? මොහු මහණකමින් පහ
වූවෝ ය මොවුහු බමුණු කමින් පහ වූවෝ ය කවර කරුණකින් උදයී
මහණ තෙමේ ම මොවුන්දමින් යැද “කවරෙක් මල වැහෙන දුගඳ වූ මැය
ආමශීනය කරන්නේ ද?” යි “කෙළ ගසා යන්නේ ද?” “මගේ කුමක් ලාමක ද?
මගේ කුමක් දුගඳ ද? මම කිනම් සත්‍රියකට කෙබඳු අලංකාරයකින්
පිරිහෙමි ද?” යි කිවු ය.

5 අනෙක් සත්‍රීහු ද “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියගේ අලප්පිහු ය අයුණු
කියත්. නුගුණ පතුරුවත් කවරහෙයකින් උදයී මහණ තෙමේ මැයගෙන්
තෙමේ ම මොවුන්දමි යැද කවරෙක් මල වහරණ දුගඳ වූ මැය ආමශීනය
කරන්නේ ද? කෙළ ගසා යන්නේ ද? මැගේ කුමක් ලාමක ද? මැගේ
කුමක් දුගඳ ද? මෝ තොමෝ කිනම් සත්‍රියකට කිනම් අලංකාරයකින්
පිරිහේ ද?” යනු යි.

6 භික්ෂුහු අවමන් කරන්නාවූ අයුණු කියන්නාවූ නුගුණ පතුරුවන්නාවූ
ඒ සත්‍රීන්ගේ කපාව ඇසුහ යම් අලෙපවත් භික්ෂුහු වූවාහු ද ඔහු අවමන්
කෙරෙත් අයුණු කියත් නුගුණ පතුරුවත් “කවර-කරුණකින් ආයුෂ්මත්
උදයී තෙමේ සත්‍රියක ලභ තහවට මොවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසත්
කියන්නේ ද?”

7 අප බොහෝ තෙහිනු¹ හඟවනො එනවිනි. ආරොවෙසු. අප බොහෝ එනසම් නිදහන එනසම් පකරණෙහිනුසබ්බ සනතිපාතාපෙකා ආයසමනන උද්ධං පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර් තං උද්ධං මාතුගාමස්ස සනතිකෙ අනුකූලපාරිවරියාය වණණං භාසයි”ති. “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා. “අනුච්ඡිදියං මොක්ඛජරිස අනුච්ඡාමිකං අප්පති රූපං අස්සා-මණකං අකප්පියං අකරණීයං කපං හි නාම තං මොක්ඛජරිස මාතුගාමස්ස සනතිකෙ අනුකූලපාරිවරියාය වණණං භාසියායි? නනු මො මොක්ඛජරිස අනෙකපරියායෙන විරුගාය ධම්මො දෙසිතො තො සරුගාය -පෙ- කාපෙරි-ප්‍රාභානං වූපසමො අනුබොධො. තෙනං මොක්ඛජරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්

“යො සුන හිනු ඛණ්ණො විපණ්ණෙන විනෙහන මාතු-ගාමස්ස සනතිකෙ අනුකූලපාරිවරියාය වණණං භාසෙය්‍යා: එතදග්ගං භග්ගි, පාරිවරියානං යා මාදිසං සිලවහනං කල්‍යාණධම්මං බ්‍රහ්මචාරි-එතෙන ධම්මෙන පරිවරෙය්‍යාති මෙජ්ඣපසංඛිතෙන, සංඝාදිසෙය්‍යා”ති.

8 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

හිනුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතො හිනුති

ඛණ්ණො නාම: සාරතො අපෙකච්චා පටිබද්ධිවිතො.

විපණ්ණනති රතනමපි විතනං විපරිණතං. දුඛමපි විතනං විපරිණතං මුලුභමපි විතනං විපරිණතං අපි ව රතනං විතනං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතො විපරිණතනති

මාතුගාමො නාම: මනුසසී. න යකඛි, න පෙනි, න තිරව්ඡාතගතා, විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුඛභාසිතා දුච්ඡිලාදුච්ඡිලා ආජාතිතුං.

මාතුගාමස්ස සනතිකෙ’ති මාතුගාමස්ස සාමනා, මාතුගාමස්ස අවිදුරෙ

අනුකූලමනා අනුතො කාමං, අනුතො භෙදා, අනුතො අධිපායං, අනුතො පාරිවරියං,

එතදග්ගනති එතං අග්ගං එතං සෙට්ඨං එතං මොක්ඛං එතං උත්තමං එතං පචරං-

යා’ති බහනියා² වා බ්‍රාහ්මණී වා වෙසසි වා සුද්දං වා

මාදිසනති බහනියං වා බ්‍රාහ්මණං වා වෙසසං වා සුද්දං වා

1 අප බොහෝ තෙහිනු ආයසමනන උද්ධං අනෙකපරියායෙන විගරහිනා සනතිකා පෙසා. 2 බහනි ඩුඛ

7. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස්කරවා. “උදය, තෝ සත්‍රියක ලග නැගෙමින් මෙවුන්දම් සෙවුමෙහි අනුසස් කියෙහි යනු සැබෑ ද?” යි ආයුෂ්මත් උදයින් විචාරයෙක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි හේ කී ය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “හිස්පුරුෂය, නුහුදුස්සෙකි. අනුලොම නොවුවකි. මහණකමට නොයුදුස්සෙකි නො-කැපයෙකි නොකටයුත්තකි හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් මාගම ලග නැගෙමින් මෙවුන්දම් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කිවුයෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මා විසින් නොයෙක් අයුරින් සරාගය පිණිස නොව විරාගය පිණිස දහම් දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? කාමදුහයන් සංහිදුවීම දෙසන ලද්දේ නො වේ ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි. . මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු.

“යම් මහණෙක් අත්‍යවශ්‍යමූලධර්මයා රාගයට බවුගේ පෙරළී ගිය සිතින් මිනිස් මාගමක සම්පූර්ණයක් යම් සත්‍රියක් සිල්වත් වූ කලණ දහම් ඇති බබසර ඇති මා වැන්නක්හු මේ මෙවුන්දම් අභිමතය කරවානම් මෙය පාරිවර්තයන් අතුරෙන් අශ්‍රයයි මෙමුද්‍රනොපනි:ශ්‍රිත වචනයෙන් නමහට මෙවුන්දම් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියා ද, ඒ මහණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ”

8 සොපන යනු යමෙක් යම්බඳුවෙක්

භික්ෂු'යනු මේ අතීතයෙහි මේ තෙමේ භික්ෂු ය යි අභිමත යි.
 බහිණ්ණ නම්: මොනවට ඇලුනේ බලාපොරොත්තු සහිතවූ
 යේ පිළිබඳයින් ඇත්තේ යි

විපරිණත නම්. රාගයෙන් රත් වූ සිත ද විපරිණත ය, දෝෂයෙන් දූෂිත වූ සිත ද විපරිණත ය, මෝහයෙන් මූලා සිත ද විපරිණතය වැලිත් මේ අතීතයෙහි රාගයෙන් රත් වූ සිත විපරිණතය යි අභිමත යි

මානුෂාම නම් මිනිස් මාගමකි යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි නිරිසත් ගත මාගමක් ද නො වෙයි සුබ්බසි දුබ්බසි තුළුල් නොතුළුල් තෙපුල් දෑන ගන්නට සමත් නුවණැත්තියකි.

මානුෂාමස්ස සහතිකෙ යනු මාගම් වෙත, මාගම්හට නුදුරු තැන ය

අත්‍යවශ්‍යම. යනු තමාගේ කැමැත්ත, තමාගේ හේතුව, තමාගේ අදහස, තමා පිළිබඳ පාරිචය්‍යය ය

චන්දනං යනු මෙය අශ්‍ර ය, මෙය ශ්‍රෙණි ය, මෙය ප්‍රමුඛ ය, මෙය උත්තම ය, මෙය ප්‍රචර ය යන අතීත යි

යා යනු කෘත්‍රිය හෝ බ්‍රාහ්මණ හෝ වෛශ්‍ය හෝ ශුද්‍ර හෝ සත්‍රිය.

මාදිසං යනු කැනකු හෝ බමුණකු හෝ වෙළෙඳකු හෝ සුදුරකු හෝ.

සීලවතනනති පාණාතිපාතා පටිච්ඡරතං, අදිනනාදුතා පටිච්ඡරතං, මුසාවාදු පටිච්ඡරතං.

මුහමවාදිනති චේද්‍රතධමම, පටිච්ඡරතං

කල්‍යාණධමමො නාම: තෙන ව සීලෙන තෙන ව බ්‍රහ්මචරියෙන කල්‍යාණධමමො හොති

එතෙන ධමමෙනාති චේද්‍රතධමමෙන

පටිච්ඡරෙය්‍යාති අභිරමෙය්‍ය

මෙද්‍රුප්පසංභිතෙනාති චේද්‍රතධමමපටිසංයුතෙනත

සංඛ්‍යාදිසංස්ථා'ති -පෙ- තෙනපි වුවවති සංඛ්‍යාදිසංස්ථා'ති

1. ඉද්ධි ව හොති, ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං ඉද්ධියා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති සංඛ්‍යාදිසංස්ථාය.

2 [ඉද්ධි ව හොති, චෙමතිකො -පෙ- පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි -පෙ- තිරච්ඡානගතසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං ඉද්ධියා සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති දුක්ඛටස්ස

3 පණ්ඩකො ව හොති, පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං පණ්ඩකස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති ථුලලවමයස්ස

4. පණ්ඩකො ව හොති චෙමතිකො -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි -පෙ- තිරච්ඡාන-ගතසංඝ්‍යාදි ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව භික්ඛු ව නං පණ්ඩකස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති ආපනති දුක්ඛටස්ස

5. පුරිසො ව හොති -පෙ- තිරච්ඡානගතො ව හොති, තිරච්ඡානගත-සංඝ්‍යාදි -පෙ- චෙමතිකො -පෙ- ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි -පෙ- පණ්ඩකසංඝ්‍යාදි. -පෙ- පුරිසසංඝ්‍යාදි සාරතො ව භික්ඛු ව නං තිරච්ඡානගතස්ස සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති ආපනති දුක්ඛටස්ස.]*

6. දො ඉද්ධියො, දොනනං ඉද්ධිනං ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව, භික්ඛු ව නං දොනනං ඉද්ධිනං සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති දොනනං සංඛ්‍යාදිසංස්ථානං -පෙ-.

7. ඉද්ධි ව පණ්ඩකො ව, උභිනනං ඉද්ධිසංඝ්‍යාදි, සාරතො ව. භික්ඛු ව නං උභිනනං සන්තිකෙ අත්තකාමපාරිච්ඡියාය වණ්ණං භාසති, ආපනති සංඛ්‍යාදිසංස්ථානං දුක්ඛටස්ස -පෙ-.

* [] ඉංග්‍රීසි අක්කරිතපාදං සිමු පොළකෙ නදිස්සන්ති.

සිලවනතං යනු: පණ්ඩිතයෙත් තොර වූ අභිනාදනින් තොර වූ මුසවායෙන් තොර වූ එකක්හු ය.

බ්‍රහ්මචාරිං යනු: මෙවුන්දමින් තොරවූවකු ය

කල්‍යාණඛිමම නම් ඒ ශීලයෙන් ද ඒ ඛම්සරින් ද කල්‍යාණදහම් ඇත්තෙක් වෙයි.

එතෙන ඛිමමන යනු: මෙවුන්දමින් ය

සම්මසරෙය්‍ය යනු අභිරමණය කෙරේ නම්

මෙපුනුසංභිතෙන න යනු: මෙවුන්දම් පිළිබඳ දහමින් ය

සංඝාදසෙසො යනු එයින්ද සංඝාදසෙස ය යි කියනු ලැබේ

1. සත්‍රියකුදු වෙයි, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් සත්‍රිය සම්පයෙහි තව්හව මෙවුන්දමින් මෙහෙ කිරීමෙහි අනුසස් කියා ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

2. සත්‍රියකුත් වේද, වෙමනිකත් වේද, පණ්ඩිකය යන හැඟීම් ඇති පිරිමියක යන හැඟීම් ඇති තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි. චෛත්‍ය නෙමේ ඒ සත්‍රිය සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද පුලාසිඇවැත් වේ

3. පණ්ඩිකයෙකුදු වෙයි, පණ්ඩිකය යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ පණ්ඩිකයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියයි ද පුලාසි ඇවැත් වේ

4. පණ්ඩිකයෙකුත් වෙයි ද, වෙමනිකත් වේ ද පිරිමියෙක යන හැඟීම් ඇති තිරිසන් ගතයෙක යන හැඟීම් ඇති සත්‍රියක යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුදු වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් ඒ පණ්ඩිකයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද, දුකුලාඇවැත් වේ

5. පිරිමියෙකුදු වෙයි, තිරිසන්ගතයෙක් වෙයි, තිරිසන්ගතයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ මිත්ති ඇත්තේ, සත්‍රිය යන හැඟීම් ඇත්තේ, පණ්ඩිකයෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ, පිරිමියෙක යන හැඟීම් ඇත්තේ සංරක්තත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ තිරිසන්ගතයා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද දුකුලාඇවැත් වේ

6. සත්‍රිය දෙදෙනෙක් වෙත්, සත්‍රිය දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙක් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේ ඒ සත්‍රිය දෙදෙනා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියා ද, සභවෙසෙස් දෙකෙකි

7 සත්‍රියකුදු වෙයි, පණ්ඩිකයෙකුදු වෙයි, දෙදෙනා පිළිබඳව 'සත්‍රිය' යන හැඟීම් ඇති සංරක්තයෙකුත් වෙයි, චෛත්‍ය නෙමේත් ඒ දෙදෙනා සම්පයෙහි අනන්තකාමපාරිවරියාවෙහි ගුණ කියයි ද, සභවෙසෙස් හා දුකුලා-ඇවැත් වේ

8 අනාපතනි විවරපි නිකායානසංඝායනානිලාපවිවරසංස්කරණ-
රෙන උපට්ඨානි භණ්ණි, උම්මතතකස්ස, අදිකම්මකස්සාති

විනිතවත්තු

උද්දානගාථා.

කථං වඤ්ඤා ලභෙ පුතනං පියා ච සුභගා සියා,
කිං දර්ජං කෙනුපට්ඨෙය්‍යං කථං ගච්ඡෙය්‍යං සුගාතීනාති

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර වඤ්ඤා ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං
එතදවොච. “කථාං භනෙත විජායෙය්‍ය”නති “තෙන භි භගිනී අග්ගදානං
දෙහි”ති. “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති. තස්ස
කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති (1)

2. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර විජායෙය්‍ය ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං
එතදවොච “කථාං භනෙත පුතනං ලභෙය්‍ය”නති. “තෙන භි භගිනී
අග්ගදානං දෙහි”ති. “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති.
තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදි-
සෙස”නති (2)

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං එතද-
වොච “කථාං භනෙත සාමිකස්ස පියා අස්ස”නති. “තෙන භි භගිනී
අග්ගදානං දෙහි”ති “කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස
කුක්කුච්චං අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති.
(3)

4 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං එතදවොච
“කථාං භනෙත සුභගා අස්ස”නති “තෙන භි භගිනී අග්ගදානං දෙහි”ති
“කිං භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං
අගොසි -පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති. (4)

5 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං එතද-
වොච. “කාසාං භනෙත අග්ගස්ස දර්ජාමි”ති “අග්ගදානං භගිනී”ති. “කිං
භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි
-පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති (5)

6 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතර ඉථී කුලුපගං භික්ඛුං එතද
වොච “කෙනාං භනෙත අග්ගං උපට්ඨෙමි”ති “අග්ගදානෙත භගිනී”ති කිං
භනෙත අග්ගදාන”නති “මෙට්ඨනං ධම්ම”නති තස්ස කුක්කුච්චං අගොසි
-පෙ- “අපනතිං නිං භික්ඛු අපනෙතා සම්ඝාදිසෙස”නති. (6)

8. “සිවුරු පිඩු සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් යන පිරිකරින් උවටන් කරව” යි කියයි ද, (මහුට ද,) උන්මතතකයාට ද, ආදිකමිකයාට ද, ඇවැත් තො වේ

විනිශ්චිතවස්තු

උද්දනගාමා:

කථංවසඤ්ඤාවඤ්ඤා, පුත්තවඤ්ඤා, පියාවඤ්ඤා, සුභගාවඤ්ඤා, කිංදජ්ජාවඤ්ඤා, කොහුපටෙස්සාවඤ්ඤා, සුගතිං කථං ගවෙස්සය වඤ්ඤා යි වස්තු සතෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරු වදගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කෙසේ නම් වදන්නෙමි ද?” යි මෙය කිවුය “නහ, එසේ නම් අග්‍රදුතය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදුතය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය. “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (1)

2 එසමයෙහි එක්තරු වදන ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට වහන්ස, “කෙසේ නම් පුතකු ලබන්නෙමි ද?” යි කිවු ය “නහ, එසේ නම් අග්‍රදුතය දෙව” යි කී ය “වහන්ස, අග්‍රදුත නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (2)

3 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, කෙසේ නම් මම හිමියාට පිය වන්නෙමි ද?” යි විචාරා ය එසේ නම් “අග්‍රදුතය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදුතය නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙහි” ය යි වදාළ සේක (3)

4 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කෙසේ නම් ඉසුරුමතියක් වන්නෙමි ද?” යි පුළුවන “එසේ නම් අග්‍රදුතය දෙව” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදුතය නම් කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දම ය” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (4)

5 එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම ආයතීයන් වහන්සේට කුමක් දෙන්නෙමි ද?” යි විචාරා ය “නහ, අග්‍ර දුතය” යි හේ කී ය. “වහන්ස, අග්‍රදුතය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය ඒ මහණහට කුකුස් විය . “මහණ, තෝ සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක. (5)

6. එසමයෙහි එක්තරු ගැහැණියක් කුලුපග මහණකුට “වහන්ස, මම කිමෙකින් ආයතීයන් වහන්සේට උපසාදාන කෙරෙමි ද?” යි විචාරා ය “නහ අග්‍රදුතයෙහි” යි හේ කී ය “වහන්ස, අග්‍රදුතය යනු කිමැ?” යි ඔ පුළුවන “මෙවුන්දමැ” යි හේ කී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, තෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙහි ය” යි වදාළ සේක (6)

7 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු ඉපචි කුට්ඨපගං භික්ඛුං එතදවොච. “කපාහං භනෙන සුගතිං ගවේෂය්”න්ති “තෙන හි භගිනි අග්ගදුතං දෙභි”න්ති “නිං භනෙන අග්ගදුතං”න්ති “මෙථුතං ධම්ම”න්ති. තස්ස ඤානඤ්චං අහොසි -පෙ- “අපනතිං නිමං භික්ඛු අපනො සංඝාදි-සෙස”න්ති. (7)

අනුභවකාමපාලිවිජයසිංහාපදං නිදසිතං.

3. 5.

සංඝවර්තනසිංඝාපදං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවචනියං විහරති ජේතවනෙ අනාපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො. තෙන ඛො පන සමයෙන අයසමා උද්ඝ්ඛි සාවචනියං කුට්ඨපගො හොති, ඛුන්ධාති කුලාති උපසංඝාමනී, යථා පස්සති කුමාරකං වා අපජාපනිකං, කුමාරිකං වා අපනිකං, කුමාරකස්ස මාතා-පිතුන්තං සන්තකො කුමාරිකාය වණ්ණං භණ්ති “අමුකස්ස කුලස්ස කුමාරිකා අභිරුපා දස්සන්තියා පාසාදිකා පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා මෙධාවිතී දක්ඛා අතලස්ස ඡන්තා සා කුමාරිකා ඉමස්ස කුමාරකස්ස”න්ති තෙ එවං වදෙන්ති “එතෙ ඛො භනෙන අමෙහ න ජානන්ති “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති සචෙ භනො අයෙසා දුපෙය්ස ආනෙය්සම් මයං තං කුමාරිකං ඉමස්ස කුමාරකස්ස”න්ති කුමාරිකාය මාතාපිතුන්තං සන්තකො කුමාරකස්ස වණ්ණං භණ්ති “අමුකස්ස කුලස්ස කුමාරකො අභිරුපො දස්සන්තියො පාසාදිකො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො මෙධාවි දක්ඛො අතලස්ස ඡන්තායං¹ කුමාරිකා තස්ස කුමාර-කස්ස”න්ති තෙ එවං වදෙන්ති එතෙ ඛො භනෙන අමෙහ න ජානන්ති ‘කෙ වා ඉමෙ කස්සවා’ති නිසමිං විග්ගා කුමාරිකාය වන්තු. සචෙ භනො අයෙසා යාවාපෙය්ස දදෙය්සම් මයං ඉමං කුමාරිකං තස්ස කුමාරකස්ස”න්ති එතෙනෙව උපායෙන අවාහාති² පි කාරුපෙති විවාහාති³ පි කාරුපෙති වාරෙය්සාති⁴ පි වත්තාපෙති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරස්ස පුරුෂගණ්ඨියා ධිතා අභිරුපා හොති දස්සන්තියා පාසාදිකා තිරෙගාමිකා ආජිවකස්සාටිකා ආභනතී තං ගණ්ඨිං එතදවොචුං “දෙහයෙස ඉමං කුමාරිකං අමහාකං කුමාරකස්ස”න්ති සා එවමාහ “අහං බ්‍යය්සා² තුමෙහ න ජානාමි “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, “තාහං දස්සාමි”ති මුහුස්සා තෙ ආජිවකස්සාවකෙ එතදවොචුං “නිස්සා තුමෙහ අය්සා ආගන්තව්”ති “ඉධ මයං අය්සා අමුකං නාම ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිමහ අමහාකං කුමාරකස්ස, සා එවමාහ “අහං බ්‍යය්සා තුමෙහ න ජානාමි “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති. අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, තාහං දස්සාමි”ති “නිස්සා තුමෙහ අය්සා තං ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිතී? තනු අයෙසා උද්ඝ්ඛි වන්තාබ්බො? අයෙසා උද්ඝ්ඛි දුපෙස්සන්ති”න්ති අප ඛො තෙ ආජිවකස්සාවකා යෙතායසමා උද්ඝ්ඛි, තෙනුපසංඝාමනී උපසංඝාමනී ආයසමන්තං උද්ඝ්ඛි එතදවොචුං “ඉධ මයං භනෙන අමුකං නාම ගණ්ඨිං ධිතරං යාවිමහ අමහාකං කුමාරකස්ස සා එවමාහ අහං බ්‍යය්සා තුමෙහ න ජානාමි කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”ති අයඤ්ච මෙ එකධිතීකා තිරෙගාමො ව ගන්තාබ්බො, තාහං දස්සාමි”ති සාධු භනෙන අයෙසා තං ගණ්ඨිං ධිතරං දුපෙතු අමහාකං කුමාරකස්ස”න්ති.

1 ඡන්තා සො කුමාරකො ඉමස්සා කුමාරකායාති, සා
2 බ්‍යය්සා, සිමු, මජ්ඣ.

7 එසමයෙහි එක්තරා ගැහැණියක් කුලපග වෙණකුට “වහන්ස, කෙසේ සුගතියට යන්නෙම් ද?” යි කීවු ය. “නහ, එසේ නම් අග්‍රදානය දෙව” යි කීය “වහන්ස, අග්‍රදාන යනු කිමැ?” යි ඔ විචාලා ය “මෙවුන්දමැ,, යි කීය. ඒ මහණහට කුකුසෙක් විය. . . “මහණ” තෝ සභවෙසෙස්-ඇවැත් අවන්තෙහිය” යි වදාළ සේක. (7)

අනාගතාමපාටිවර්ගිකාමපදය නිමි.

3. 5.

සඤ්චරිතා ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර දෙවරම් නම් අනේපිටුසිටුහුගේ අරමිහි වාසය කරණ සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ සැවැත්නුවර කුලපග වෙයි. බොහෝ කුලයන් කරා පැමිණෙයි යම් නැතෙක බිරියක නැති කුමරකු හෝ සැමියකු නැති කුමරියක හෝ දැකී ද, කුමරුගේ මව්පියන් සම්පයේ දී, “අසෝ කුලයේ කුමරිය අභිරුප ය, දැකුම් කලු ය, ප්‍රසාද එළවන්නී ය, පණ්ඩිත ය, ව්‍යක්ත ය, නුවණැත්තී ය, දක්ෂ ය, අනලස ය මේ කුමරුහට ඒ කුමරිය සුදුසු ය” යි ඇය ගුණ කීයයි. ‘වහන්ස, ‘මොහු කවරු ද? මොහු කා අයත් ද?’ යි තුලුහු අප නො දනිත් ඉදින් වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ දෙවන්නේ නම් අපි ඒ කුමරිය මේ කුමරුට ගෙණ එන්නෙමු” යි ඔහු මෙසේ කීයත් “අසෝ කුලකුමාර තෙමේ අභිරුපය, දැකුම්කලු ය, ප්‍රසාද එළවන්නේ ය, පණ්ඩිත ය, ව්‍යක්ත ය, නුවණැත්තේ ය, දක්ෂය, අනලස ය මේ කුමාරිකා නොමෝ ඒ කුමාරයාහට සුදුසු ය” යි කුමරියගේ මාපියන් සම්පයේ දී කුමරුගේ ගුණ කීයයි “වහන්ස, මොහු කවරු ද? මොහු කා අයත් ද?” යි තුලුහු අප නො දනිත් වහන්ස, කුමරිය හෙතුකොට කීම් අපට ලජ්ජා එළවන්නාක් වැන්න ඉදින් වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ ඔවුන් ලවා යාවතා කරවා නම්, අපි මේ කුමරිය ඒ කුමරුට දෙන්නෙමු” යි ඔහු මෙසේ කීයත් ආයුෂ්මත් උදුසි තෙමේ මේ උපායෙන් ම ආවාහයන් ද කරවයි විවාහයන් ද කරවයි දින තකත් ආදිය ද ගිවිස්වා තබයි

2 එසමයෙහි එක්තරා හිමි නැති ගණකියකගේ දුවක් අභිරුප ය දැකුම් කලු ය ප්‍රසාද එළවන්නී ය අත් ගලෙක වසන ආජිවකසව්වෝ පැමිණ ඒ ගණක බිරියට “ආයුෂීයෙනි, මේ කුමරිය අපගේ කුමරුට දෙව” යි මෙබඳු කීහ “ආයුෂීයෙනි, මොහු කවුරු ද? කා අයත් ද?” යි මම් තොප නො හඳුනාමි මෝ ද මාගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් නො දෙන්නෙමි” යි ඔ මෙසේ කීවු ය. මිනිස්සු ආජිවක ශ්‍රාවකයන්ට “ආයුෂීයෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් අවහු ද?” යි මෙය කීහ “ආයුෂීයෙනි, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමරුට ඇය දුව යැදීමු ඔ ද “ආයුෂීයෙනි, මම් මොහු කවුරු ද? යි කියා හෝ මොහු කාගේ ද?” යි කියා හෝ නො දනිමි මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් ඇය නො දෙමි” යි කීවා ය යි ඔහු කීහ “ආයුෂීයෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් ඒ ගණකියගෙන් ඇය යැදුනු ද? ආයුෂී උදුසි තෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයුෂී වූ උදුසි තෙමේ දෙවන්නේ ය” යි ඔහු කීහ ඉක්බිති ආජිවක ශ්‍රාවකයෝ ආයුෂ්මත් උදුසි තෙර කර එළඹියාහු ය එළඹ, අයුෂ්මත් උදුසිහට, “වහන්ස, මෙහි අපි අසෝ ගණකියගෙන් අපගේ කුමාරයාහට දුව යැදුමු. ඔ ‘ආයුෂීයෙනි මොහු කාගේ කවුරු ද? යි මම් තොප නො හඳුනාමි මෝ ද මගේ එක ම දුව ය බැහැරගම් ද යායුතු ය මම් ඇය නො දෙමි” යි කීවා ය වහන්ස, ආයුෂී තෙමේ ඒ ගණකියගේ දුව අපගේ කුමරුට දෙවන්නේ නම් මැනවැ” යි කීහ.

3. අප්ඵ බො ආයස්මා උද්ඝි යෙන සං ගණකි, තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි නං ගණකිං එතද්වොච: “කිසසිලෙසං ධිතරං න දෙසී?”ති. “අහං ඛවය්‍ය ඉමෙ න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති අයස්ස ඉමෙ එකධිතිස්ස, තිරොගාලො ව ගතතබ්බො, නාහං දස්සාමි”ති “දෙහිලෙසං, අහං ඉමෙ ජානාමි”ති “සවෙ භනෙන අය්‍යා ජානාති, දස්සාමි”ති අප්ඵ බො සං ගණකි තෙසං ආජ්චකසාවකානං ධිතරං අද්ඝි අප්ඵ බො තෙ ආජ්චකසාවකා තං කුමාරිකං තෙසා මාසංයෙව සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති අප්ඵ බො සං කුමාරිකා මාතුයා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාමි මාසං යෙව මං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති ආගච්ඡතු මෙ මාතා මං තෙස්සතු”ති

4. අප්ඵ බො සං ගණකි යෙන තෙ ආජ්චකසාවකා තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි නං ගණකිං එතද්වොච. “මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති, සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජන්ති”ති. තෙ එවමාහංසු “තන්මහංසං තයා සද්ධිං ආහාරුපභාරො, සමණෙන සද්ධිං අමහංසං ආහාරුපභාරො, ගච්ඡ නිං, න මයං තං ජානාමා”ති අප්ඵ බො සං ගණකි තෙති ආජ්චකසාවකෙති අපසාදිතො පුතදෙව සාවස්ථිං පච්චාගඤ්ජි තතිගම්චි බො සං කුමාරිකා මාතුයා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා, න සුඛං ලභාමි, මාසංයෙව මං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති ආගච්ඡතු මෙ මාතා මං තෙස්සතු”ති

5. අප්ඵ බො සං ගණකි යෙනායස්මා උද්ඝි තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි නං ගණකිං එතද්වොච “සං කිර භනෙන කුමාරිකා දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභති මාසංයෙව නං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති. වදෙය්‍යාථ භනෙන “මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජන්ති”ති අප්ඵ බො ආයස්මා උද්ඝි යෙන තෙ ආජ්චකසාවකා තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි නං ගණකිං එතද්වොච. මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජන්ති”ති තෙ එවමාහංසු “තන්මහංසං තයා සද්ධිං ආහාරුපභාරො, ගණකියා සද්ධිං අමහංසං ආහාරුපභාරො සමණෙන භවිතබ්බං අභ්‍යාවටෙන සමණො අස්ස සුසමණො. ගච්ඡ නිං න මයං තං ජානාමා”ති අප්ඵ බො ආයස්මා උද්ඝි තෙති ආජ්චකසාවකෙති අපසාදිතො පුතදෙව සාවස්ථිං පච්චාගඤ්ජි තතිගම්චි බො සං කුමාරිකා මාතුයා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “අහං හි දුග්ගතා දුක්ඛිතා, න සුඛං ලභාමි මාසංයෙව මං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති ආගච්ඡතු මෙ මාතා මං තෙස්සතු”ති,

6. දුතීගම්චි බො සං ගණකි යෙනායස්මා උද්ඝි තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි නං ගණකිං එතද්වොච සං කිර භනෙන කුමාරිකා දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභති. මාසංයෙව නං සුඤ්ඤාභොගෙන භුඤ්ජංසු තතො අපරෙත දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති වදෙය්‍යාථ භනෙන “මාය්‍යා ඉමං කුමාරිකං දුසිභොගෙන භුඤ්ජන්ති සුඤ්ඤාභොගෙන ඉමං කුමාරිකං භුඤ්ජන්ති”ති පස්මං පාහං තෙති ආජ්චකසාවකෙති අපසාදිතො නිං ගච්ඡ නාහං ගඤ්ජාමිති

3 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ධි තෙමේ ඒ ගණනිය වෙත පැමිණ ඒ ගණනියට “කුමක් හෙයින් මොවුන්ට දුව නො දෙයි ද?” යි කී ය. “ආයතීයන් වහන්ස, මොහු කාගේ කවුරු ද” යි මොවුන් නො හඳුනම්. මෝ ද මාගේ එක ම දුව ය මම ආය නො දෙන්නෙමි බැහැරගම්ද යායුතු ය යි ඔ කිවු ය. “මොවුන්ට දෙව, මම මොවුන් හඳුනමි” යි ආයුෂ්මත් උද්ධිතෙර කී ය. “ඉදින් වහන්ස, ආයතීයන් වහන්සේ හඳුනන් තම් දෙන්නෙමි” යි ඔ කිවු ය. ඉක්බිති ඒ ගණනි ඒ ආජීවක සච්චන්ට සිය දුව දුන්නී ය. ඉක්බිති ඒ ආජීවක සච්චෝ ඒ කුමරිය කැඳවා ගෙණ ගොස් මසක් ම ලෛහෙප්‍රියකු කොට පරිභොග කළාහු ය. ඉන්පසු දෑසියක කොට පරිභරණය කෙරෙති. ඉක්බිති ඒ කුමාරිකා තොමෝ, “මම දැන් දුගී වෙමි. දුප්පත්මි. සැපයක් නො ලබමි මසක් ම මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභොග කළහ ඉන්පසු දෑසියක මෙන් පරිභරණය කෙරෙති මගේ මව් තොමෝ මෙහි ඒවා. මා ගෙණ යේවා” යි මවු වෙතට දූතයකු යැවූවා ය.

4 ඉක්බිති ඒ ගණනි තොමෝ ඒ ආජීවක සච්චන් කරා එළඹියා ය. එළඹි ඔවුන්ට “ආයතීයෙනි, මේ කුමරිය දෑසියක කොට පරිභරණය නො කරව. ලෛහෙප්‍රියක කොට මේ කුමරිය පරිභරණය කරව” යි කිවු ය. ඔහු “තී හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් තැන අපගේ ගණු දෙනුව ගිණහු සමග ය. තෝ යව. අපි තී නො දනිමු” යි කීහ. ඉක්බිති ඒ ගණනි තොමෝ ආජීවක සච්චන් විසින් ගරභන ලද්දේ නැවත සැවැතට පෙරළා පැමිණියා ය. දෙවෙනි වර ද ඒ කුමරි “මම දුගීයෙමි. දුප්පත්මි සැපයක් නො ලබමි. මසක් පමණ මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළහ එතැන් පටන් දෑසියක්කොට පරිභරණය කරන්. මගේ මවු තොමෝ මෙහි ඒවා. මා කැඳවා ගෙණ යේවා” යි මවගේ සම්පයට දූතයකු යැවූ ය.

5 ඉක්බිති ඒ ගණනි තොමෝ ආයුෂ්මත් උද්ධිතෙර කරා පැමිණියා ය. පැමිණ, ආයුෂ්මත් උද්ධිගට “වහන්ස, ඒ කුමරිය දුගී ල, දුප්පත් ල, පුවයක් නො ලබා ල. මසක් ම ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළාහු ල එතැන් පටන් දෑසියක කොට පරිභරණය කරන් ල. වහන්ස, ආයතීයෙනි, මේ කුමරිය දෑසියක කොට පරිභරණය නොකරවු ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කරවු” යි කියනු මැනවැයි කී ය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ධි තෙමේ ඒ ආජීවක සච්චන් කරා ගියේ ය ගොස්, ඒ ආජීවක ශ්‍රාවකයන්ට “ආයතීයෙනි, මේ කුමරිය දෑසියක කොට පරිභරණය නො කරවු ලෛහෙප්‍රියක කොට මෑය පරිභරණය කරවු” යි කී ය. “මුඛ හා අපගේ ගණුදෙනුවෙක් තැන අපගේ ගණුදෙනුව ගණනිය හා ය. ශ්‍රමණයා වෘෂාපාර තැන්තකු විය යුතු යි ශ්‍රමණයෙක් තම් මනා ශ්‍රමණයෙක් වන්නේය මුඛ යන්න. අපි මුඛ නො දනිමු” යි ඔහු කීහ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උද්ධි තෙමේ ආජීවක ශ්‍රාවකයන් විසින් ගරභන ලද්දේ සැවැතට ම පෙරළා ආයේ ය තුන්වන වර ද ඒ කුමරි මවු සම්පයට “මම දුගීයෙමි. දුප්පත් වෙමි පුවයක් නො ලබමි. මසක් ම මා ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළහ එතැන් පටන් දෑසියක කොට පරිභරණය කරන් මගේ මව මෙහි ඒවා. මා කැඳවා ගෙණ යේවා” යි දූතයකු යැවූ ය.

6 දෙවෙනි වර ද ඒ ගණනි ආයුෂ්මත් උද්ධිතෙර කරා ගියා ය ගොස් ආයුෂ්මත් උද්ධිගට වහන්ස, ඒ කුමරි දුගී ල. දුප්පත් ය පුවයක් නො ලබා ල මසක් ම ආය ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කළාහු ල එතැන් පටන් දෑසියක මෙන් පරිභරණය කරන් ල. වහන්ස, ආයතීයෙනි, මේ කුමරිය දෑසියක කොට පරිභරණය නො කර මි. ලෛහෙප්‍රියක කොට පරිභරණය කරවු” යි කියන්නා යි සැල කළා ය. “පළමු වර මම ඒ ආජීවක ශ්‍රාවකයන් විසින් ගරභන ලද්දෙමි වෙමි. තෝ යව මම නො යන්නෙමි” යි ආයුෂ්මත් උද්ධි කී ය.

7 අථ ඛො සා ගණ්ඨි උප්ඛායති ඛියති විපාවෙනි “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ඝි, යථා මෙ කුමාරිකා දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභති, පාපිකාය සංසුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමිකෙනා”ති සා’පි ඛො කුමාරිකා උප්ඛායති ඛියති විපාවෙනි. “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ඝි, යථාං දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාමි පාපිකාය සංසුයා පාපකෙන සසුරෙන පාපකෙන සාමිකෙනා”ති, අඤ්ඤාපි ඉඤ්ඤා අසනතුට්ඨා සංසුති වා සසුරෙහි වා සාමිකෙහි වා, තා එවං ආයාචන්ති. “එවං දුග්ගතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං දුක්ඛිතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං මා සුඛං ලභතු අයෙසා උද්ඝි, යථා මයං දුග්ගතා දුක්ඛිතා න සුඛං ලභාම, පාපිකාහි සංසුති පාපකෙහි සසුරෙහි පාපකෙහි සාමිකෙහි”ති.

8 යා පත තා ඉඤ්ඤා සනතුට්ඨා සංසුති වා සසුරෙහි වා සාමිකෙහි වා තා එවං ආයාචන්ති “එවං සුඛිතො භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං සඤ්ඤා භොතු අයෙසා උද්ඝි, එවං සුඛමෙධතු අයෙසා උද්ඝි, යථා මයං සුඛිතා සඤ්ඤා සුඛමෙධාම හද්දිකාහි සංසුති හද්දකෙහි සසුරෙහි, හද්දකෙහි සාමිකෙහි”ති

9 අයෙසාසු ඛො භික්ඛු එකච්චානං ඉඤ්ඤාං ඕයාචන්තිනං එකච්චානං ඉඤ්ඤාං ආයාචන්තිනං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්, තෙ උප්ඛායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: කථං හි නාම ආයසමා උද්ඝි සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජන්ති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසු.

10 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපානාපෙක්ඛා ආයසමන්තං උද්ඝිං පටිපුච්ඡ්. “සච්චං කිරි ත්ඨං උද්ඝි සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජ”ති. “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථංහි තාම ත්ඨං මොඝපුරිස සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජස්සති තෙතා මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවංඤ්ඤා පත භික්ඛුවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ:

“යො පන භික්ඛු සංක්ඛරිත්තං සමාපජ්ජස්ස ඉඤ්ඤා වා පුරිසමහිං පුරිසස්ස වා ඉඤ්ඤාහිං ජායතනානෙ වා ජාරතනානෙ වා, සංඝාදිසංඝොති.

එවංඤ්ඤා භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං භොති.

[මූලපඤ්ඤානති.]

7. ඉක්බිති ඒ ගණනි “යම්සේ මා කුමරි පාපි වූ තැන්දකියන් පාපි වූ මිලිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, පාපි වූ සාමියා කරණ කොට ගෙණ දුගි වූවා ද, දුප්පත් වූවා ද, සුවයක් නො ලබා ද, ආයාසී උදයි ද එසේ ම දුගි වේවා, එසේ දුප්පත් වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ සුවයක් නො ලබාවා”යි අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි. ඒ කුමරි ද “යම්සේ මම ලාලික වූ තැන්දකියන් කරණ කොට ගෙණ, ලාමක වූ මිලිලනුවන් කරණ කොට ගෙණ, ලාමක වූ හිමියා කරණ කොට ගෙණ දුගි වෙමිද, දුක්පත් වෙමිද, සුවයක් නො ලබමිද, එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ දුගි වේවා එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ දුප්පත් වේවා එසේ ම ආයාසී උදයි තෙමේ සුවක් නො ලබාවා”යි අවමන් කෙරෙයි, අසුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි (ආයුෂමත් උදයි තෙරුන්ගේ මෙහෙසිමෙන් පනිකුලයට ගිය) අන් සත්‍රිහු ද තැන්දකියන් හෝ මිලිලනුවන් හෝ සාමියන් හෝ සමග නොසතුටු වූවෝ “යම්සේ අපි පාපි වූ තැන්දකියන් පාපි වූ මිලිලනුවන්, පාපි වූ සාමියන් කරණ කොට ගෙණ දුගි වූමු ද, දුප්පත් වූමු ද, සුවක් නො ලබමෝ ද, ආයාසී උදයින් එසේ ම දුගි වේවා, ආයාසී උදයින් එසේ ම දුප්පත් වේවා, ආයාසී උදයින් එසේ ම සුවක් නො ලබා”යි ප්‍රාථමා කෙරෙත්

8. යම් සත්‍රි කෙනෙක් (උදයි තෙරුන්ගේ මෙහෙසිමෙන් පනිකුලයට ගියෝ) තැදිමයිලන් හා සාමියන් හා සතුටු වූවාහු ද, ඔහු “යම්සේ අපි හදු තැදිමයිලන්, හදු සාමියන් කරණ කොට ගෙණ සුවපත් වූවමෝ සාදුතමෝ සුවසේ වැඩෙමු ද, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සුව පත් වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සාදුතේ වේවා, ආයාසී උදයි තෙමේ එසේ ම සුවසේ වැඩෙමු”යි මෙසේ ප්‍රාථමා කෙරෙත්

9. භික්ෂුහු නිශා කරන්නාවූ ඇතැම් සත්‍රින්ගේ කපා ද, සුව පතන්නා වූ ඇතැම් සත්‍රින්ගේ කපා ද ඇසුහ යම් ඒ භික්ෂුහු අලොව්ස් ද, ඔහු “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදයි තෙමේ (සත්‍රිපුරුෂයන් අතර) සංවරණයට පැමිණේද”යි අවමන් කෙරෙත්, අගුණ කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සාල කළහ

10 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා ආයුෂමත් උදයි අමතා, “උදයිය, තෝ සත්‍රි පුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි සැබැද්ද?”යි අසා වදාළ සේක “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි ආයුෂමත් උදයි කිය භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වදාරණසේක්, “හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් සත්‍රිපුරුෂයන් අතර සංවරණයට පැමිණියෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ” යි ගැරැහු සේක. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු -

“යම් මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේවයි, මිත්‍රාචාර භාවයෙහි වේවයි, පුරුෂමනිස සත්‍රියට හෝ සත්‍රිමනිස පුරුෂයාට හෝ ගෙණ එමින් සංඥවරණභාවයට වදනේ නම් සභවෙසෙස් වේ”.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වෙයි.

[මුල් පැණවිමසි.]

11. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා බුද්ධා උය්‍යානෙ පරිචාරෙන්නා අඤ්ඤානරය්‍යා¹ චෙසියා සන්තකෙ දුතං පාඨෙසුං: “ආගච්ඡතු උය්‍යානෙ පරිචාරෙය්‍යාමා”ති. සා එවමාහ “අහං ඛවය්‍යා² තුලෙන න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති. අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා, බහුපරික්ඛාරා, බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං, නාහං ගමිය්‍යාමි”ති අථ ඛො සො දුතො තෙසං බුද්ධානං එතමන්ථං ආරොචෙසී, එවං වුතෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො තෙ බුද්ධෙන එතදවොච: “කිස්ස තුලෙන අය්‍යා තං චෙසිං යාමීන්ද්‍රී³ නහු අය්‍යා උද්භි වන්තාවෙබ්බා⁴ අය්‍යා උද්භි උය්‍යාපේය්‍යති”ති. එවං වුතෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො තං පුරිසං එතදවොච: “මාය්‍යා එවං අවච, න කප්පති සම්මානං සක්‍යපුත්තියානං එවරූපං කාතුං. නාය්‍යා උද්භි එවං කරිය්‍යති”ති එවං වුතෙන, ‘කරිය්‍යති න කරිය්‍යති’ති අබ්‍යුතං අකංසු අථ ඛො තෙ බුද්ධා යෙනායසමා උද්භි තෙනුපසඛිකම්භු උපසඛිකම්මා අයසමන්තං උද්භි එතදවොචුං: “ඉධ මයං භන්තෙ උය්‍යානෙ පරිචාරෙන්නා අසුකාය නාම චෙසියා සන්තකෙ දුතං පභිණ්ණිතා: “ආගච්ඡතු උය්‍යානෙ පරිචාරෙය්‍යාමා”ති සා එවමාහ ” “අහං ඛවය්‍යා තුලෙන න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ ති, අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා, බහුපරික්ඛාරා, බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං, නාහං ගමිය්‍යා-මි”ති “සාධු භන්තෙ අය්‍යා තං චෙසිං උය්‍යාපේතු”ති

12 අථ ඛො අයසමා උද්භි යෙන සා චෙසී, තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්මා තං චෙසිං එතදවොච “කිස්ස ලෙසං න ගච්ඡසී”ති “අහං ඛවය්‍යා ඉමෙ න ජානාමි ‘කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා’ති අභඤ්චමහි බහුභණ්ඩා බහුපරික්ඛාරා බහිනගරඤ්ච ගන්තබ්බං නාහං ගමිය්‍යාමි”ති “ගච්ඡිලෙසං අහං ඉමෙ ජානාමි”ති සචෙ භන්තෙ අය්‍යා ජානාති, ගමිය්‍යාමි”ති අථ ඛො තෙ බුද්ධා තං චෙසිං අදාය උය්‍යානං අගමංසු අථ ඛො සො උපාසකො උප්ඤ්ඤායති ඛියති විපාවෙනි. “කථං හි නාම අය්‍යා උද්භි නබ්බණ්ණිකං සඤ්ච-රිත්තං සමාපජ්ජිය්‍යති”ති අය්‍යොසු ඛො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස උප්ඤ්ඤා-යන්තස්ස ඛියන්තස්ස විපාවෙන්තස්ස. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්ඡා තෙ උප්ඤ්ඤා-යන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති. “කථං හි නාම අයසමා උද්භි තං බණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජිය්‍යති”ති, අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කිරි තං උද්භි තං බණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමා-පජ්ජ”ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම තං මොඝපුරිස නබ්බණ්ණිකං සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජිය්‍යසී තෙ’තං මොඝපුරිස අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවං ව පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදා උද්දීපෙය්‍යංථ

“යො පන භික්ඛු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉප්පියා වා පුරිසමග්ගිං පුරිසස්ස වා ඉප්පිමහිං, ජායන්තෙන වා ජාරන්තෙන වා, අනාමසො නබ්බණ්ණිකායසී, සංකීර්ණසංග්ගා”ති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

1 අඤ්ඤානරය්‍යා චෙසා 2. ඛවය්‍යා සිවු මජ්ඣ 3. යාමියා 4. වන්තාවෙබ්බා

11 ඵසදියෙහි බොහෝ සත්‍යවූනිශ්චයෝ උයනෙහි රමණය කරන්නාහු, “එව, උයනෙහි අභිරමණය කරන්නෙමු”යි එක්තරා වෙසඟනක සම්පයට දුතයකු යැවූහ “ආයායෙහි, මොහු කවුරුද, කාගේද?”යි මම නොප නො හඳුනමි මම බොහෝ බඩු ඇතියෙමි වෙමි බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි. බැහැර නුවර යා යුතු ද වෙයි මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය. ඉක්බිති ඒ දුත තෙමේ ඒ ධුතියන්ට මේ කාරණය කිය මෙසේ කී කල්හි එක්තරා පුරුෂයෙක් ඒ ධුතියන්ට “ආයායෙහි, තෙපි කුමක් හෙයින් වෙසඟන යැද්දහු ද? ආයායී වූ උදයී තෙමේ කිය යුතු නො වේ ද? ආයායී වූ උදයී තෙමේ ඇය යවන්නේ ය”යි කිය මෙසේ කී කල්හි එක්තරා උචස්තෙක් ඒ පුරුෂයාට “ආයායී තෙමේ මෙසේ නො කියාවා, මෙබන්දක් කරන්නට ශාක්‍යපුත්‍රිය ශ්‍රමණයන්ට නොකාප ය ආයායී වූ උදයී තෙමේ මෙසේ වූ දයක් නො කරන්නේ ය”යි කිය මෙසේ කී කල්හි “හෙතෙම එය කරන්නේය යි ද? නො කරන්නේය යිද?”යි පරදු නැවුහ ඉක්බිති ඒ ධුතියෝ ආයුෂමත් උදයීහු කරා ගියාහු ය ගොස් ආයුෂමත් උදයීහට “වහන්ස, අපි මේ උයනෙහි අභිරමණය කරන්නමෝ ‘එව, අභිරමණය කරන්නමු’යි අසෝ වෙසඟන වෙතට දුතයකු යැවුමිහ ‘මොහු කවුරුද? කා අයන් ද’යි මම නොප නොහඳුනමි මම ද බොහෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු වේ. මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය, වහන්ස හිමියන් ඒ වෙසඟන යවන්නේ මැනැව් යි ඔහු කීහ

12 ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයී තෙමේ ඒ වෙසඟන කරා පැමිණියේය පැමිණ ඒ වෙසඟනට “කුමක් හෙයින් මොවුන් සම්පයට නො යෙහි ද?”යි ඇයි ය ආයායීයන් වහන්ස, මොහු කවුරුද යි කාගේ දෑයි මම නො හඳුනමි. මම ද බොහෝ බඩු ඇතියෙමි. බොහෝ පිරිකර ඇතියෙමි බැහැර නුවර යා යුතු ද වෙයි මම නො යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය “මොවුන් සම්පයට යව මම මොවුන් හඳුනමි”යි උදයී තෙර කී ය “වහන්ස, ඉදින් ආයායී තෙමේ දැනී නම් යන්නෙමි”යි ඕ කිවු ය ඉක්බිති ඒ ධුතියෝ ඒ වෙසඟන කැඳවා ගෙණ උයනට ගියාහු ය එකල්හි උචස් තෙමේ “කෙසේ නම් ආයායී වූ උදයී තෙමේ (සත්‍ය පුරුෂයන් අතර) එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණේ ද යි අවමන් කෙළේය, අයුණු කී ය නුගුණ පාතිරූපී ය භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කීයන, නුගුණ පතුරුවන ඒ උචස්තෙක් කපාව ඇසුහ අලොප්ඡ වූ ඒ භික්ෂුහු “කෙසේ නම් අයුෂමත් උදයී තෙමේ සත්‍ය පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණේ ද?” යි අවමන් කළහ, අයුණු කීහ, නුගුණ පාතිරූච්ඡා ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහු ය “උදයීය, තෝ සත්‍ය පුරුෂ-යන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණියෙහි ය යනු සැබෑ ද?”යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ අසා වදළසේක “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස”යි සේ කීහ භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “හිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් සත්‍ය පුරුෂයන් අතර එකෙණෙහි සංවරණයට පැමිණියෙහි ද, හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවූ

“යම් මහණෙක් භාග්‍යසාමාන්‍යයෙහි චේවසී, මිථ්‍යාවාද භාවයෙහි චේවසී, පුරුෂමතිය සක්‍රියට හෝ සක්‍රියමතිය පුරුෂයාහට හෝ යටතින් එමොහොත සෙමිනා කැමැති මාගමකට හෝ ගෙණ එමින් සංඥවරණ-භාවයට වදනේ නම් සභවෙසෙස් වේ”

[දෙවන පැණවිමසි]

13. යො සනාති යො යාදිසො -පෙ-

හික්ඛු'ති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතො අබ්ඨෙපතො 'හික්ඛු'ති

සංඝවර්තනං සමාසස්පේශ්ශාති ඉත්ථි යා වා පභිතො පුරිසස්ස සනාතිකෙ ගච්ඡති. පුරිසෙන වා පභිතො ඉත්ථි යා සනාතිකෙ ගච්ඡති

ඉත්ථි යා වා පුරිසමුඛිනාති පුරිසස්ස මතිං ඉත්ථි යා වා ආරොවෙති

පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමුඛිනාති ඉත්ථි යා මතිං පුරිසස්ස වා ආරොවෙති.

ජායහතනො වා'ති ජායා හවිස්සසි

ජායහතනො වා'ති ජායී හවිස්සසි

අනනමසො නං ඛණ්ණිකායපිති මුත්තනිකා හවිස්සසි

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුවචති සංඝාදිසෙසොති

14 දස ඉත්ථියො මාතුරකඛිතා, පිතුරකඛිතා, මාතෘපිතුරකඛිතා, භාතුරකඛිතා, භගිනිරකඛිතා, ඤාතිරකඛිතා, ගෞතතරකඛිතා, ඛම්මරකඛිතා, සාරකඛා, සපරිද්දකඛා

දස හරියායො ඛතකඛිතා, ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපතතකිනී, ඔභතවුමඛටා, දුසි ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, ඛජාහටා, මුත්තනිකා,

මාතුරකඛිතා නාම: මාතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙනති.

පිතුරකඛිතා නාම පිතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙනති

මාතෘපිතුරකඛිතා නාම: මාතෘපිතරො රකඛනති ගොපෙනති ඉස්සරියං කාරොනති වසං වතෙනනති

භාතුරකඛිතා නාම භාතෘ රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙනති

භගිනිරකඛිතා නාම භගිනී රකඛති ගොපෙති ඉස්සරියං කාරොති වසං වතෙනති.

ඤාතිරකඛිතා නාම. ඤාතකා රකඛනති ගොපෙනති ඉස්සරියං කාරොනති වසං වතෙනනති.

ගෞතතරකඛිතා නාම සගෞතතා රකඛනති ගොපෙනති ඉස්සරියං කාරොනති වසං වතෙනනති

13. යො පන යනු යමෙක් යම්බඳු වුවෙක්

හිඤ්ඤා යනු . මේ තෙමේ මේ අභියෝගි 'හිඤ්ඤා' ය යි අභිප්‍රේත ය

සංවිජිතනං සමාපජ්ජනං යනු සත්‍රිය විසින් යවන ලද්දේ පුරුෂයා සම්පයට යේ ද, පුරුෂයා විසින් යවන ලද්දේ සත්‍රියගේ සම්පයට යේද,

ඉන්ද්‍රියා වා පුරිස මනිං යනු පුරුෂයාගේ අදහස සත්‍රියට හෝ කියයි ද,

පුරිසසක වා ඉන්ද්‍රියමනිං යනු සත්‍රියගේ අදහස පුරුෂයාට හෝ කියයි ද,

ජායනනනො වා යනු: බිරිඳ වන්නෙහි ය යි

ජායනනනො වා යනු: සොර අඹු වන්නෙහි ය යි

අනතමසො තඛබ්බිකායමි යනු එ මොහොතෙහි අඹු වන්-
තෙහිය යි

සංඝාදිසෙසො යනු එයින්ද 'සභවෙසෙස'යි කියනු ලැබේ

14 සත්‍රිහු දස දෙනෙකි, මාතුරකකිනා ය, පිතුරකකිනා ය, මාතෘපිතු-
රකකිනා ය, භාතුරකකිනා ය, භගිනිරකකිනා ය, ඤාතිරකකිනා ය, භොතන-
රකකිනා ය, ධම්මරකකිනා ය, සාරකකිනා ය, සපරිදණ්ඩා ය යන මොහු යි

භාය්‍යාවෝ දස දෙනෙකි ධනසකිනා ය, ඡන්දවාසිනී ය, භොගවාසිනී ය,
පට්ඨාසිනී ය, ඔදපනනකිනී ය, ඔභතවුමබ්බා ය, දසිභරියා ය, කම්මකාරී
භරියා ය, ධජාභටා ය, මුත්‍රනතිකා ය, යන මොහු යි

මාතුරකකිනා නම් වවු තොමෝ (යම් සත්‍රියක) රකි ද, ගුප්තසථාන-
යෙහි තබා රකිති ද සෙවර විහරණයට ඉඩ නො දෙයි ද නම් වශයෙහි
පවත්වයි ද, (ඔ තොමෝ යි)

පිතුරකකිනා නම් යම් මාගමක් පිය තෙමේ රකිති ද, ගොපනය කෙරෙයි ද
සෙවර විහරණයට ඉඩ නො දෙයිද, සිය වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඔ තොමෝ යි)

මාතෘපිතුරකකිනා නම් මවුපිය දෙදෙනා ම යම් සත්‍රියක රකිත් ද,
ගෝපනය කරත් ද, සෙවරිණිවත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත්
ද (ඒ සත්‍රි යි.)

භාතුරකකිනා නම් යම් සත්‍රියක සොහොවුරු තෙමේ රකිති ද, ගොපනය
කෙරෙයි ද, සෙවරිණිවත්තට ඉඩ නො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද, (ඔ
තොමෝ යි)

භගිනිරකකිනා නම් යම් මාගමක බිහිනි තොමෝ රකිති ද, ගොපනය
කෙරෙයි ද, සෙවරිණිවත්තට ඉඩ නො දෙයි ද, වශයෙහි පවත්වයි ද,
(ඔ තොමෝ යි)

ඤාතිරකකිනා නම් යම් සත්‍රියක තැයෝ රකිත්ද, ගොපනය කෙරෙත් ද,
සෙවරිණි වත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඔ තොමෝ යි)

භොතනරකකිනා නම් යම් මාගමක සමානගෝත්‍රභූතියෝ රකිත් ද,
ගොපනය කෙරෙත් ද, සෙවරිණිවත්තට ඉඩ නොදෙත් ද, වශයෙහි
පවත්වත් ද, (ඔ තොමෝ යි)

බිම්මරකඛිනා නාම සහබම්මිකා රකඛනති භොපෙනති ඉසාරියං
කාරෙනති වසං වතෙනනති

සාරකඛා නාම ගබ්භපි පරිගහභිනා භොති 'විශං ඵසා'ති, අනාමසො
මාලාගුණපරිකඛිතතාපි.

සප්පිදණ්ඩා නාම. කෙහිවි දණ්ඩා ධපිතො භොති 'සො ඉන්ද්‍රානාමං
ඉන්ධං ගච්ඡති එතතකො දණ්ඩා'ති.

බිනාකඛිනා නාම බතෙන කිණ්ණිකා වාසෙති

ජංඃචාසිනී නාම. පියො පියං වාසෙති

භොගචාසිනී නාම. භොගං දන්තා වාසෙති

සමචාසිනී නාම. පටං දන්තා වාසෙති.

බද්ධභාකිනී නාම. උද්ධතං ආමසිකා වාසෙති.

බහනවුමධා¹ නාම. වුමධං ඔරොපෙකා වාසෙති.

දුසි නාම: දුසි වෙව භොති හරියා ව

කම්මකාරී නාම: කම්මකාරී වෙව භොති හරියා ව

බන්හවා නාම: කරමරාතීනා වුච්චති

මුහුතනිකා නාම තබ්බණ්ණිකා වුච්චති.

නිකෙඛපපදානි.

1 පුරිසො භික්ඛු පභිණ්ණාතිං² “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රානාමං විහරකඛිතං
මුඛි භොති කිර ඉන්ද්‍රානාමසං හරියා බනකඛිනා”ති පතිගණනාති
විමංසති පච්චාහරති, ආපතති සංඝාදිසෙසංසං

2 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රානාමං විහරකඛිතං
මුඛි -පෙ- මාතාපිතුරකඛිතං මුඛි -පෙ- භාතුරකඛිතං මුඛි -පෙ- භගිනි-
රකඛිතං මුඛි -පෙ- ඤාතිරකඛිතං මුඛි -පෙ- ගොතතරකඛිතං මුඛි -පෙ-
බම්මරකඛිතං මුඛි -පෙ- සාරකඛිතං මුඛි -පෙ- සප්පිදණ්ඩං මුඛි -පෙ- භොති
කිර ඉන්ද්‍රානාමසං හරියා බනකඛිනා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චා-
හරති, ආපතති සංඝාදිසෙසංසං

බලවරකතා නම් යම් මාගමක සහදුමයෝ රකිත් ද, ගොපනය කෙරෙත් ද, සෛවරිකවත්තට ඉඩ නො දෙත් ද, වශයෙහි පවත්වත් ද (ඕ තොමෝයි)

සාරකතා නම් යම් මාගමක ගාලෙහි දී ම 'මෝ මට අයත්වන්නි ය'යි වෙන් කොට ගන්නා ලද්දියක් වෙයි ද, යටත් පිරිසෙයින් මල්දමකින් පිරිකෙවු කරණ ලද්දී වෙයි ද, (ඕ තොමෝ යි)

සප්පදානුකතා නම්: කිසිවකු විසින් "යළෙක් වෙනම් සත්‍රිය කරා යේ නම් මේ පමණ දඩ ය"යි යම් මාගමක ඇරැබ දඩ තබන ලද්දේ වෙයි ද (ඕ තොමෝ යි)

බන්ධනකතා නම් බන්ධනයෙන් පෙරළා ගෙන වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

ජ්‍යෙෂ්ඨතා නම් ප්‍රියයෙක් යම් ප්‍රියාවක වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

භෞගව්‍යාසිනී නම් යම් මාගමක භෞග දී වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

පටවාසිනී නම් යම් මාගමක පිළි දී වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි.)

බද්ධතාකතා නම් යම් මාගමක දිය බඳුනක අත එව (ඒ හා සමව) වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි)

බන්ධනවුමකතා නම් යම් මාගමක සුමුළුව පහකොට තමා වෙත වාසය කරවයි ද (ඕ තොමෝ යි.)

දූෂි නම් යමක් දූෂ්‍ය වුවා බිරිය ද වෙයි.

කමමකාථී නම්: යම් මාගමක් මිනිසක් වුවා බිරිය වෙයි ද (ඕ තොමෝ යි.)

බජාගතා නම්. බලාත්කාරයෙන් ගෙනෙන ලද්දී කියනු ලැබේ

වුහුතනිකා නම් එකෙකෙහි කැඳවා ගන්නා ලද සත්‍රිය කියනු ලැබේ.

නිකේතපදයෝ යි.

1 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි "වහන්ස, යනු මැනව මේ නම් ඇති මාතුරකකිත්තාට මේ නම් ඇත්තනුට මිලදී ගත් බිරිද වෙවයි කියව"යි පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

2 පුරුෂයෙක් "වහන්ස, යනු මැනව මේ නම් ඇති පිතුරකකින සත්‍රියට කියනු මැනව මාතාපිතුරකකින සත්‍රියට කියනු මැනව" යි මහණකු යවයි ද, මාතුරකකින සත්‍රියට කියව හඟිතිරකකින සත්‍රියට කියව සඳුතිරකකින සත්‍රියට කියව ගොතතරකකින සත්‍රියට කියව බලවරකකින සත්‍රියට කියව සාරකක සත්‍රියට කියව සපරිදණක සත්‍රියට කියව 'මේ නම් ඇත්තනුට බන්ධනකින භාග්‍යාව වෙව' යි කියව පිළිගනීයි ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

3 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මොදුරක්ඛි-
තංඤ්ච පිතුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි “හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං

4 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මොදුරක්ඛිතංඤ්ච
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ-
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතං ව ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච
-පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච ධම්මර-
ක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- මොදුරක්ඛිතංඤ්ච සාරකංඤ්ච -පෙ මොදුරක්ඛිතංඤ්ච සපරි-
දණ්ඩංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති
පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං.

බණ්ඩවහානං.

5 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං

6 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච ධම්මරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛිතංඤ්ච සාරකංඤ්ච -පෙ- පිතුරක්ඛි-
තංඤ්ච සපරිදණ්ඩංඤ්ච බ්‍රුහි “හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකි-
තා”ති පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං.

7 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරක්ඛිතංඤ්ච
මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති
පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං

බද්ධවහානං.

මූලං සංඛින්නං.

8 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං සපරි-
දණ්ඩංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච බ්‍රුහි හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො
ධනකකිතා”ති, පතිගණනාති විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං

9 පුරිසො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං සපරිදණ්ඩංඤ්ච
පිතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච මොදුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිද-
ණ්ඩංඤ්ච භාතුරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච භගිනිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ-
සපරිදණ්ඩංඤ්ච ඤාතිරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච ගොතතරක්ඛිතංඤ්ච
-පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච ධම්මරක්ඛිතංඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩංඤ්ච සාරකංඤ්ච
බ්‍රුහි හොථ ඤීර ඉස්සන්තාමෙස්ස හරියායො ධනකකිතා”ති පතිගණනාති
විමෙසති පච්චාගරති, ආපනති සංඝාදිසෙසංසං

එකමූලකං නිවේශනං.

3 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙ නම් මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද, පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව. ‘මෙ නම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව’යි මහණකු යවයි ද, හෙතෙම එය පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

4 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස, යනු මැනව මෙ නම් මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද, මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද කියව. “මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව” යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

බණ්ඩවක්‍රය යි.

5 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත මාතෘපිතුරකඛිත සත්‍රින්ට “මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි කියනු මැනව. පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

6 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

7 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව”යි පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂිප්තය.

8 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මැනව “මෙනම් ඇති සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතුරකඛිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව යි” පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

9 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇති සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද පිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතෘපිතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද භාතුරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද භගිතිරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද ඝෞතාරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද ධම්මරකඛිත සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද සාරකක සත්‍රියට ද කියනු මැනව “මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිත භාය්‍යා වව යි” පිළිගනීයි, විමසයි, පිළිතුරු ගෙන එයි, සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකමූලකය නිම.

10. එවං දුමුලකමපි තිමුලකමපි වතුමුලකමපි පඤ්චමුලකමපි ඡමුලකමපි සත්තමුලකමපි අට්ඨමුලකමපි නවමුලකමපි කාතබ්බං.*

ඉදං දසමුලකං:

11 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති, “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකඛිතඤ්ඤාපි පිතුරකඛිතඤ්ඤා මාතෘපිතුරකඛිතඤ්ඤා භාතුරකඛිතඤ්ඤා භගිනීරකඛිතඤ්ඤා ඤාතිරකඛිතඤ්ඤා භොගතරකඛිතඤ්ඤා ධම්මරකඛිතඤ්ඤා සාරකඛිතඤ්ඤා සපරිද්දං භංගිඤ්ඤා චූඨි භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො ධන්වාකිකා”ති. පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

ධනාකඛිතාමකං¹ නිට්ඨිතං.

12 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකඛිතං චූඨි භොභි කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියං ඡන්දවාසිති -පෙ- භොගවාසිති -පෙ- පට්ඨාසිති -පෙ- ඔදපතතකිති -පෙ- ඔභතවුමධා -පෙ- දුසි ව භරියං ව -පෙ- කම්මකාරී ව භරියං ව -පෙ- ධර්මධා -පෙ- මුහුතතිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

13 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති: “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරකඛිතං චූඨි -පෙ- මාතෘපිතුරකඛිතං චූඨි -පෙ- භාතුරකඛිතං චූඨි -පෙ- භගිනීරකඛිතං චූඨි -පෙ- ඤාතිරකඛිතං චූඨි -පෙ- භොගතරකඛිතං චූඨි -පෙ- ධම්මරකඛිතං චූඨි -පෙ- සාරකඛිතං චූඨි -පෙ- සපරිද්දං චූඨි. භොඨි කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියං මුහුතතිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

නිකෙඛපපදානි.

14. පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකඛිතඤ්ඤාපි පිතුරකඛිතඤ්ඤා චූඨි: භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

15 පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති “ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං මාතුරකඛිතඤ්ඤාපි මාතෘපිතුරකඛිතඤ්ඤා -පෙ- මාතුරකඛිතඤ්ඤා සපරිද්දං භංගිඤ්ඤා චූඨි. භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

ඛණ්ඩමකං නිට්ඨිතං.

16. පුරිසො භික්ඛුං පභිණ්ණති. ගච්ඡ භනෙන ඉස්සන්තාමං පිතුරකඛිතඤ්ඤාපි මාතෘපිතුරකඛිතඤ්ඤා චූඨි “භොථ කීර ඉස්සන්තාමෙසං භරියායො මුහුතතිකා”ති. පතිගණ්හාති චීමංසති පච්චාභරති, ආපනති සංඝාදිපෙසසං.

* එවං දුමුලකමපි තිමුලකමපි වතුමුලකං කාතබ්බං ම ජං.

1. ධනාකඛිතාමකං සිමු

[illegible]

၁၆။ သုမုဒ္ဓါနိဂ္ဂဟိ:

11 පුරුෂයෙක් වහන්සා යවයි “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම්
 ඇති මාතුරකන්න සත්‍රියව ද, පිතුරකන්න සත්‍රියව ද, මාතෘපිතුරකන්න සත්‍රියව ද,
 භාතුරකන්න සත්‍රියව ද, භගිනීරකන්න සත්‍රියව ද, සැතිරකන්න සත්‍රියව ද,
 ගොතතරකන්න සත්‍රියව ද, ධම්මරකන්න සත්‍රියව ද, සාරකක සත්‍රියව ද, සපරි-
 දණක සත්‍රියව ද, කිසනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුව ධනකන්න භාය්‍යා
 වව”යි පිළිගණයි විසසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බිනිසානිවැසියාගේ නිවැසියා.

12 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව් දෙනම් මාතුරකබ්බ සත්‍රියට කියනු මැනව් ‘දෙනම් ඇත්තහුව ජඤ්චාසිනී භාය්‍යා ව’යි භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපන්නකිනී ඔහට වුඹේවා දස්සන් ද, භාය්‍යාවක් ද, මිඬියක් ද, භාය්‍යාවක් ද, ධජාභටා මුහුණතිකා භාය්‍යා ව’යි පිළිගණ්ණයි විලසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සභ- වෙසෙස්ඇවැත් වේ

13 පුරාතමයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් පිතුරකිනි සත්‍රියට කියව් මානාපිතුරකිනි සත්‍රියට කියව් භාතුරකිනි සත්‍රියට කියව් හඟිනිරකිනි සත්‍රියට කියව්, ඤාතිරකිනි සත්‍රියට කියව් ගොහතරකිනි සත්‍රියට කියව් ධම්මරකිනි සත්‍රියට කියව් සාරකකි සත්‍රියට කියව් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුව මුහුත්තකා භාග්‍යා වව” යි පිළිගණ්ඩි විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නි:සංඝපපදගෝ සි.

14 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි “වෘත්ත, යනු මැනව් මෙකම් මාතුරුකවිත සත්‍රියට ද, පිතුරුකවිත සත්‍රියට ද කියනු මැනව් මෙකම් ඇත්තකුට මුහුනකිකා භාය්‍යා, වච”යි පිළිගණ්ණි විමසයි පිළිතුරු ගෙණ එයි සභවෙසෙස්ආචාර්ය වේ

15 පුරාමයෙක් මහණකු යවයි “වහන්ස යනු මැනව් මෙනම් මාතුරකකින සත්‍රියට ද, මාතෘපිතුරකකින සත්‍රියට ද මාතුරකකින සත්‍රියට ද, සපරිදණකි සත්‍රියට ද කියනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට මුහුනතිකා භාග්‍යා වච”යි පිළිගණයි. විමසයි පිළිතුරු ගෙන එයි සඟවෙතෙස්-ඇවැත් වේ

ବିଶ୍ୱାସୀୟତା ନୀତି

16 පුරාතයෙක් මහණකු යවයි පිතුරකකින සත්‍රියට ද, මාතෘපිතුරකකින ඇත්තහුරි මුහුනකිකා හායූ වව”යි ගෙණ එයි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ.	“වහන්ස, සත්‍රු මැනව් සත්‍රියට ද කියනු මැනව් පිළිගනිමි විමසයි පිළිතුරු 12
--	---

17 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොත ඉත්තනාමං පිතුරකඛ්ඛි-
තඤ්ච මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච -පෙ- පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච සපරිදණ්ඩඤ්ච චූභි
“හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති
විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

18 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති, “ගච්ඡ් හතොත ඉත්තනාමං පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච
මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි: හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති
පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

බද්ධමහකං.

මූලං සංක්ෂිප්තං.

19 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොත ඉත්තනාමං සපරි-
දණ්ඩඤ්ච මාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො
මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

20 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොත ඉත්තනාමං සපරිදණ්ඩඤ්ච
පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච -පෙ- සපරිදණ්ඩඤ්ච සාරකඛ්ඛිතඤ්ච චූභි හොථ කීර
ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති පතිගණ්ඨාති, විමංසති පච්චාගරති
ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

21 එවං දුමුලකමපි, තිමුලකමපි, චතුමුලකමපි, පඤ්චමුලකමපි,
ඡමුලකමපි, සතනමුලකමපි, අට්ඨමුලකමපි, නවමුලකමපි කාතබ්බං *

ඉදං දසමූලකං:

22 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ් හතොත ඉත්තනාමං මාතුරකඛ්ඛි-
තඤ්ච පිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච මාතෘපිතුරකඛ්ඛිතඤ්ච භාතුරකඛ්ඛිතඤ්ච භගිනීරකඛ්ඛිතඤ්ච
ඤ්ඤතිරකඛ්ඛිතඤ්ච ගොතතරකඛ්ඛිතඤ්ච ධම්මරකඛ්ඛිතඤ්ච සාරකඛ්ඛිතඤ්ච සපරි-
දණ්ඩඤ්ච චූභි හොථ කීර ඉත්තනාමස්ස හරියායො මුහුතතිකා”ති
පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

මුහුතතිකාවහකං¹ නිට්ඨිතං.

* එවං දුමුලකමපි තිමුලකමපි සාර කවමුලකා කාතබ්බං ඡෙපං
දුමුලකාදිනිපි එවං ඉති කාතබ්බංති, සිවු

1 මුහුතතිකා ඉත්තනාමා සිවු

17 පුරුෂයෙක් මහණකු යවයි. “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් පිතුරකිනි සත්‍රියට ද භාතුරකිනි සත්‍රියට ද පිතුරකිනි සත්‍රියට ද සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද, කියව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වව”යි පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

18 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වව”යි මෙනම් පිතුරකිනි සත්‍රියට ද මාතුරකිනි සත්‍රියට ද කියන්නා”යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

බද්ධචක්‍රය යි.

මූලය සංඝමෙහ යි.

19. “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද මාතෘරක්‍ෂිත සත්‍රියට ද කියන්නා”යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

20 “වහන්ස, යනු මැනව “මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද පිතෘරක්‍ෂිත සත්‍රියට ද මෙනම් සපරිදණ්ඩ සත්‍රියට ද සාරක්‍ෂක සත්‍රියට ද, ‘මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා’ යි කියනු මැනවැ” යි පුරුෂයෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

එකමූලකය නිමිසේ ය.

21. ද්විමූලකය ද, ත්‍රිමූලකය ද, චතුර්මූලකය ද, පඤ්චමූලකය ද, ඡක්‍ෂමූලකය ද, සප්තමූලකය ද, අෂ්ටමූලකය ද, නවමූලකය ද මෙසේ කටයුතු යි.

මේ දසමූලකය යි

22 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් මාතෘරක්‍ෂිතාවට ද, පිතෘරක්‍ෂිතාවට ද, මාතෘපිතෘරක්‍ෂිතාවට ද, භ්‍රාතෘරක්‍ෂිතාවට ද, භග්නිරක්‍ෂිතාවට ද, ඥාතිරක්‍ෂිතා-වට ද, ගෝත්‍රරක්‍ෂිතාවට ද, ධර්මරක්‍ෂිතාවට ද, සාරක්‍ෂාවට ද, සපරිදණ්ඩාවට ද, “මෙනම් තැනැත්තාට මුහුණතිකා භාය්‍යා වන්නා”යි කියව”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

මුහුර්තිකාවක්‍රය නිමිසේ ය.

23 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා”ති පතිගණනාති
විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

24 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ඡ්ඤවාසිනී -පෙ- හොගවාසිනී,
පට්ඨාසිනී, ඔදපනනකිනී, ඔහට්ඨමට්ඨවා,¹ දුසි ව හරියං ව, කම්මකාරී ව හරියං ව,
ධජාහට්ඨා, මුහුත්තකිතා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති
සංඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදානි.

25 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව ඡ්ඤවාසිනී වා”ති,
පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

26 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි. හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව හොගවාසිනී ව -පෙ-
ධනකකිතා ව පට්ඨාසිනී ව -පෙ- ධනකකිතා ව ඔදපනනකිනී ව -පෙ-
ධනකකිතා ව ඔහට්ඨමට්ඨවා ව -පෙ- ධනකකිතා ව දුසි ව හරියං ව -පෙ-
ධනකකිතා ව කම්මකාරී ව හරියං ව -පෙ- ධනකකිතා ව ධජාහට්ඨා ව -පෙ-
ධනකකිතා ව මුහුත්තකිතා වා”ති, පතිගණනාති විමංසති පච්චාගරති, ආපතති
සංඝාදිසෙසස්ස

බණ්ඩවහානං.

27 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං ඡ්ඤවාසිනී ව හොගවාසිනී ව -පෙ-
ඡ්ඤවාසිනී ව මුහුත්තකිතා ව, ඡ්ඤවාසිනී ව ධනකකිතාවා”ති, පතිගණනාති
විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවහානං.

මූලං සබ්බිතතං.

28 පුරිසො භික්ඛුං පභිණොති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මාතුරකකිතං
මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්තාමස්ස හරියං මුහුත්තකිතා ව ධනකකිතා ව -පෙ-
මුහුත්තකිතා ව ඡ්ඤවාසිනී ව, -පෙ- මුහුත්තකිතා ව ධජාහට්ඨා වා”ති, පතිගණනාති
විමංසති පච්චාගරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස.

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

එවං දුමුලකමට්ඨ යාව නවමූලකං කාතබ්බං.

1 ඔහට්ඨමට්ඨවා සිමු

23 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට බනඤ්ඤා (බනසෙන් පෙරලාගත්) භායා වන්නා” යි මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියනු මැනව” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, මහණ තෙමේ එය පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් වන්නේ ය

24 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තනුට ඡන්දවාසිනී (සිය කැමැත්තෙන් වසන) භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් සත්‍රියට කියනු මැනව” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද භාග නිසා වසන බිරියක් වන්නා” යි පටවාසිනී (වසන නිසා වසන භායා වන්නා” යි ඔදපත්තනිනී (දිය බඳුනක දෙදෙනාගේ ම අත් බහවා මේ දිය මෙන් නො වෙත්ව වසනු” ය යි කියා පාවදෙනු ලබන) භායා වන්නා” යි ඔහුට වුම්බටා (සිසින් පුඬුල බහවා සිය ගෙහි වස්වනු ලබන) භායා වන්නා” යි දැසින් භායාත් වන්නා” යි කම්කාරිණීන් (ගෙහි බැලූමෙහෙවර කරණ තැනැත්තීන්) භායාත් වන්නා” යි ධජාහට (එස වූ ධජ ඇති යුදසෙන් හා ගොස් පිටරවිත් පැහැර ගෙන ආ) භායා වන්නා” යි ඒ මොනොතට පමණක් භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තාලද මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

නිෂේධනපපද යි.

25 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් තැනැත්තනුට බනඤ්ඤා ද ඡන්දවාසිනී ද භායා වන්නා” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

26 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට බනඤ්ඤා ද භාගවාසිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද පටවාසිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ඔදපත්තනිනී ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ඔහුට වුම්බටා ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද දැසි ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද ධජාහට ද භායා වන්නා” යි බනඤ්ඤා ද මුහුත්තකා ද භායා වන්නා” යි මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියනු මැනව” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ ඒ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බණ්ඩ චක්‍රය යි.

27 “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භායා වන්නා” යි ඡන්දවාසිනී ද මුහුත්තකා ද භායා වන්නා” යි ඡන්දවාසිනී ද බනඤ්ඤා ද භායා වන්නා” යි කියා මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

බද්ධචක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂේපය යි.

28 “වහන්ස, මෙනම් ඇත්තනුට මුහුත්තකා ද, බනඤ්ඤා ද මුහුත්තකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුත්තකා ද, ධජාහට ද භායා වන්නා” යි කියා ‘මෙනම් මාතෘරක්ඛිතාවට කියන්නා” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ පිළිගනී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

ථකමූලකය නිමිසේ ය.

ද්විමූලකය ද මෙසේ යි නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කටයුතු යි

දසමුලකාං:

29. පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතො, ඉස්සන්දාමං මාතුරකම්-
තං මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනි ව හොග-
වාසිනි ව පට්ඨාසිනි ව ඔදපත්තකිනි ව ඔහට්ඨමො ව දසි ව හරියා ව
කම්මකාරි ව හරියා ව ධජාගවා ව මුහුත්තකා වා”ති, පභිගණනාති විමංසති
පට්ඨාගරති, ආපතති සංකීර්තනස්ස.

මාතුරකම්මකාං නිපේතං.

30 පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති.- “ගච්ඡ හතො, ඉස්සන්දාමං පිතුරකම්මං
-පෙ- මාතාපිතුරකම්මං -පෙ- මාතුරකම්මං -පෙ- හගිතිරකම්මං -පෙ-
සද්ධිතිරකම්මං -පෙ- තොත්තරකම්මං -පෙ- ධම්මරකම්මං -පෙ- සාරකම්මං -පෙ-
සපරිදණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිතා”ති, පභි-
ගණනාති විමංසති පට්ඨාගරති, ආපතති සංකීර්තනස්ස

31 පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති. “ගච්ඡ හතො ඉස්සන්දාමං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනි -පෙ- හොගවාසිනි
-පෙ- පට්ඨාසිනි -පෙ- ඔදපත්තකිනි -පෙ- ඔහට්ඨමො ව දසි ව හරියා ව
-පෙ- කම්මකාරි ව හරියා ව -පෙ- ධජාගවා -පෙ- මුහුත්තකා”ති,
පභිගණනාති විමංසති පට්ඨාගරති, ආපතති සංකීර්තනස්ස

නිකෙඛපපදානි.

32 පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති.- “ගච්ඡ හතො, ඉස්සන්දාමං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනි වා”ති
පභිගණනාති විමංසති පට්ඨාගරති, ආපතති සංකීර්තනස්ස

33 පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතො, ඉස්සන්දාමං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි. “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිතා ව හොගවාසිනි ව -පෙ-
ධනකකිතා ව මුහුත්තකා වා”ති, පභිගණනාති විමංසති පට්ඨාගරති, ආපතති
සංකීර්තනස්ස

ධණ්ණමකාං.

34 පුරිසො භික්‍ෂුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතො, ඉස්සන්දාමං සපරිදණ්ඩං
මුඤ්ඤි “හොභි කීර ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනි ව හොගවාසිනි ව -පෙ-
ඡන්දවාසිනි ව මුහුත්තකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනි ව ධනකකිතා වා”ති පභි-
ගණනාති විමංසති පට්ඨාගරති, ආපතති සංකීර්තනස්ස

බද්ධමකාං.

මුලං සංක්‍රමනං.

දසමුලකය.

29 “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද පටවාසිනී ද ඔදපත්තකිනී ද ඔහටවුමට ද දුසිභාය්‍යා ද කම්කාරිණී භාය්‍යා ද ධජාහටා ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වන්නැ” යි මව විසින් රක්තා ලද මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ” යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

මාතුරඤ්ඤාවක්‍රය නිමිසේ ය.

30. “වහන්ස යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත භාය්‍යා වන්නැ” යි මෙනම් ඇති පිතාරඤ්ඤාවට මෙනම් මාතෘපිතාරඤ්ඤාවට මෙනම් ප්‍රාතාරඤ්ඤාවට මෙනම් භගිරඤ්ඤාවට මෙනම් ඥතිරඤ්ඤාවට මෙනම් ගොත්‍රරඤ්ඤාවට මෙනම් ධර්මරඤ්ඤාවට මෙනම් සාරඤ්ඤාවට මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, හේ පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

31. “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී . . භොගවාසිනී . පටවාසිනී ... ඔදපත්තකිනී ඔහටවුමට දුසි භාය්‍යාත් වූ කම්කාරිණී භාය්‍යාත් වූ ධජාහටා මුහුත්තකා භාය්‍යා වව” යි කියනු මැනවැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, ඒ මහණ තෙමේ එය පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

නිෂේෂ පදයෝ යි.

32. “වහන්ස යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වව” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියනු මැනවැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද මහණ තෙමේ ඒ පිළිගණී ද විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය

33 “වහන්ස, යනු මැනව. ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද භොගවාසිනී ද ධනත්‍රිත ද මුහුත්තකා ද භාය්‍යා වව’ යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බණ්ඩවක්‍රය යි.

34 “වහන්ස, යන්න ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනීත් භාය්‍යා වව’ යි ඡන්දවාසිනීත් මුහුත්තකාත් ඡන්දවාසිනීත් ධනකකිතාත් භාය්‍යා වව” යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නැ” යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස් ඇවැත් වන්නේ ය.

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂිප්ත යි.

35 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. - “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං සපරිද්දණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං මුහුත්තකා ව ධනකකිත්තා ව -පෙ- මුහුත්තකා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- මුහුත්තකා ව ධජාහවා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිබ්බිතං.

දුමුලකමපි යාච නචමූලකං එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං දසමූලකං.

36 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං සපරිද්දණ්ඩං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව ඔහටචුම්භවා ව දුසී ව හරියං ව කම්මකාරී ව හරියං ව ධජාහවා ව මුහුත්තකා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

සපරිද්දණ්ඩාවකකං නිබ්බිතං.

37 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තං මුඤ්ඤි “හොභි කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

38 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තං නඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස.

39 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතෘපිතුරකිත්තඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

එවං උහතො වසිස්මානං¹ කාතබ්බං.

40 පුරිසො භික්ෂුං පභිණාති. “ගච්ඡ හන්තො, ඉත්ථන්තාමං මාතුරකිත්තඤ්ඤ පිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතෘපිතුරකිත්තඤ්ඤ මාතුරකිත්තඤ්ඤ භගිනීරකිත්තඤ්ඤ ඤාතිරකිත්තඤ්ඤ ගොත්තරකිත්තඤ්ඤ ධම්මරකිත්තඤ්ඤ සාරකඤ්ඤ සපරිද්දණ්ඩඤ්ඤ මුඤ්ඤි “හොථ කිර ඉත්ථන්තාමස්ස හරියං ධනකකිත්තා ව ඡන්දවාසිනී ව හොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපත්තකිනී ව ඔහටචුම්භවා ව දුසී ව හරියං ව කම්මකාරී ව හරියං ව ධජාහවා ව මුහුත්තකා වා”ති, පතිගණ්ඨාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංක්ෂාදිසෙසස්ස

උහතොවධිකිත්තං නිබ්බිතං.

35 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ඔහුනිකාත් ධනත්‍රිකාත් භාය්‍යා වව”යි - මුහුතනිකාත් ඡන්දවාසිනිත් මුහුතනිකාත් ධර්මාභවාත් භාය්‍යා වව”යි මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට කියන්නා”යි මිනිසෙක් මහණකු යවාද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

එකමූලකය නිමිසේ ය.

දවිමූලකය ද නවමූලකය තෙක් මෙසේ ම කියුතු යි.

මේ දසමූලකය යි.

36 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රික ද ඡන්දවාසිනි ද භොගවාසිනි ද පටවාසිනි ද ඔදපතනකිනි ද ඔහටවුමට ද, දුසිභාය්‍යා ද, කම්කාරිණී භාය්‍යා ද, ධර්මාභව ද මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් සපරි-දණ්ඩාවට කියන්නා”යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

සපරිදණ්ඩාවක්‍රය නිමිසේ ය.

37. “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රික භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට කියන්නා”යි කියා මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

38 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රික ද ඡන්දවාසිනි ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂිතාවට ද කියන්නා”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

39 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රික ද, ඡන්දවාසිනි ද භොගවාසිනි ද භාය්‍යා වව”යි, මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂි-තාවට ද මෙනම් මාතාපිතාරක්‍ෂිතාවට ද කියන්නා”යි මිනිසෙක් මහණකු යවා ද, පිළිගණී ද, විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මෙසේ දෙපයින් වැඩෙන්නක් කියුතු යි.

40 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තහුට ධනත්‍රික ද ඡන්දවාසිනි ද භොගවාසිනි ද පටවාසිනි ද ඔදපතනකිනි ද ඔහටවුමට ද දුසි භාය්‍යා ද කම්ම-කාරිණී භාය්‍යා ද ධර්මාභවා ද මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වව”යි මෙනම් මාතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් පිතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් මාතාපිතාරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ප්‍රාතාර-ක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් භගිතිරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ඥාතිරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ගෝත්‍රරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් ධර්මරක්‍ෂිතාවට ද මෙනම් සාරක්‍ෂාවට ද මෙනම් සපරිදණ්ඩාවට ද කියන්නා”යි, මිනිසෙක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

දෙපයින් වැඩීම නිමිසේ ය.

41 පුරිසස්ස මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස පිතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස මාතාපිතරො භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස භාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස භග්ගි භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස සද්දතකා භික්ඛුං පභිණ්ණාති, පුරිසස්ස ගොතතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ- පුරිසස්ස සහබලමිකා භික්ඛුං පභිණ්ණාති -පෙ-

පුරිසස්ස පෙය්‍යාලො විජ්ජාපරිච්ඡේදො

උභයො චිඛිකං යථා පුරිමනසො තප්ථව විජ්ජාපරිච්ඡේදො.

42. මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති:- “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි. “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ධනකම්මතා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්දේශස්ස

43 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති: “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ඡන්දවාසිති -පෙ- හොගවාසිති -පෙ- පච්චාසිති -පෙ- ඔදපත්තතිති -පෙ- ඔහවුමිධං, දුසි ව භරියං ව -පෙ- කම්මකාරී ව භරියං ව -පෙ- ධජාහටා -පෙ- මුහුත්තිකා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්දේශස්ස

නිකේශපපද්ධති.

44 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං බ්‍රෑහ්මි ‘හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ධනකම්මතා ව ඡන්දවාසිති ව’ -පෙ- ධනකම්මතා ව හොගවාසිති ව -පෙ- ධනකම්මතා ව මුහුත්තිකා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්දේශස්ස

බණ්ණවත්තං.

45 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති - “ගච්ඡ හතොත, ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං ඡන්දවාසිති ව හොගවාසිති ව -පෙ- ඡන්දවාසිති ව මුහුත්තිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිති ව ධනකම්මතා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්දේශස්ස.

බද්ධවත්තං.

මූලං සංකීර්තනං

46 මාතුරකම්මතාය මාතා භික්ඛුං පභිණ්ණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්තාමං මං බ්‍රෑහ්මි “හොතු ඉස්සන්තාමස්ස භරියං මුහුත්තිකා ව ධනකම්මතා ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ඡන්දවාසිති ව -පෙ- මුහුත්තිකා ව ධජාහටා වා”ති, පතිගණ්ණාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංකෘද්දේශස්ස.

එකමූලකං නිදේශනං.

එවං දුමුලකමි යං නවමූලකං කාතබ්බං.

41 පුරුෂයන්හුගේ මව මහණකු යවා ද, . . පුරුෂයන්හුගේ පියා මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ මාපියෝ මහණකු යවද්ද, පුරුෂයන්හුගේ බෑයා මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ බිහිනි මහණකු යවා ද පුරුෂයන්හුගේ නෑයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයන්හුගේ ගොත්‍රයෝ මහණකු යවද්ද පුරුෂයන්හුගේ සහදුහැමියෝ මහණකු යවද්ද

පුරුෂයා පිළිබඳ පෙය්ෂාලය විභවර කටයුතු යි

පළමුනාය සෙසින් දෙපසින් වැඩිම විභවර කටයුතු යි.

42 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිතභාය්‍යා වේවා’යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද පිළිගනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

43 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී භාය්‍යා වේවා’යි භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔනටවුඹට, දැයි භාය්‍යා කම්කාරිණීභාය්‍යා ධජාහටභාය්‍යා මුහුතතිකාභාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ ඒ පිළිගනී ද, සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

නියොක්කපදයෝ යි.

44 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනත්‍රිත ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වේවා’යි ධනත්‍රිත ද භොගවාසිනී ද ධනත්‍රිත ද මුහුතතිකා ද භාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි කියා මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගනී ද ඉවසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බණ්ඩවත්‍රය යි.

45 “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුතතිකා ද...ඡන්දවාසිනී ද ධනත්‍රිත ද භාය්‍යා වේවා’ යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, පිළිගනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

බද්ධවත්‍රය යි

මූලය සංක්‍ෂිප්ත යි.

46 “වහන්ස, යනු මැනව “මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතතිකා ද ධනත්‍රිත ද භාය්‍යා වේවා”යි මුහුතතිකා ද ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වේවා”යි මුහුතතිකා ද ධජාහට ද භාය්‍යා වේවා”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නැ”යි මාතෘරක්‍ෂිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද, මහණ එය පිළිගනී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සහවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය.

එකමූලකය නිමිසේ ය.

මෙසේ ද්විමූලකය ද, නවමූලකය තෙක් කටයුතු යි.

ඉදං දසමුලකං.

47 මානුරක්ඛිතාය මාතා භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං මුලි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව පට්ටවාසිනී ව ඔදපතතකිනී ව ඔහට්ඨමඛටා ව දුසී ව හරියං ව කම්මකාරී ව හරියං ව ධජාහටා ව මුහුතතිකා වා”ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චායරති, ආපතති සම්ඝාදිසෙසස්ස.

මානුමක්ඛං නිට්ඨිතං.

48 පිතුරක්ඛිතාය පිතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- මාතාපිතුරක්ඛිතාය මාතාපිතරෙ භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- භාතුරක්ඛිතාය භාතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ-භාගිතිරක්ඛිතාය භාගිනී භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ඝරුතිරක්ඛිතාය ඝරුතකා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ගොහතරක්ඛිතාය ගොතතා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- ධම්මරක්ඛිතාය සභධම්මකා භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- සාරකම්භය යෙන- පරිගහතිතා යොති සො භික්ඛුං පභිණාති -පෙ- සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ස්පිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං මුලි: “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා”ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චායරති, ආපතති සම්ඝාදිසෙසස්ස, සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ස්පිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති, “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං මුලි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී -පෙ- භොගවාසිනී -පෙ- පට්ටවාසිනී -පෙ- ඔදපතතකිනී -පෙ- ඔහට්ඨමඛටා, දුසී ව හරියං ව -පෙ- කම්මකාරී ව හරියං ව -පෙ- ධජාහටා -පෙ- මුහුතතිකා”ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චායරති, ආපතති සම්ඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදාහි

49 සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ස්පිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං මුලි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ධනසාකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- ධනසාකිතා ව භොගවාසිනී ව -පෙ- ධනසාකිතා ව මුහුතතිකා වා”ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චායරති, ආපතති සම්ඝාදිසෙසස්ස

ඛණ්ඩවක්ඛං.

50 සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ස්පිතො හොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉද්දන්තාමං මුලි “හොතු ඉද්දන්තාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව මුහුතතිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව ධනසාකිතා වා”ති පතිගණහාති වීමංසති පච්චායරති, ආපතති සම්ඝාදි-සෙසස්ස

බද්ධවක්ඛං.

මුලං සංඛ්භතං.

මේ දසමුලකය යි.

47. “වහන්ස, යනු මැන ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනක්‍රීඩා භාය්‍යා ද ඡන්දවාසිනී භාය්‍යා ද භොගවාසිනී භාය්‍යා ද පටවාසිනී භාය්‍යා ද ඔදපත්තකිනී භාය්‍යා ද ඔහටචුම්බටා භාය්‍යා ද දුසිභාය්‍යා ද කම්කාරිණීභාය්‍යා ද ධජාහටා-භාය්‍යා ද මුහුත්තිකාභාය්‍යා ද වච”යි මෙනම් ඇත්තියට කියන්නා”යි කියා මාතාරක්ඛිතාවකගේ මවක් මහණකු යවා ද පිළිගණී ද විමසා ද පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වන්නේ ය

මාතාවකුය නිමිසේ ය

48 පිතුරකිතාවගේ පියා මහණකු මෙහෙයයි මාතාවකුරකිතාවගේ මවුපියෝ මහණකු මෙහෙයත් භාතුරකිතාවගේ සොහොයුරු මහණකු මෙහෙයයි හගිතිරකිතාවගේ බුහුනනිය මහණකු මෙහෙයයි සද්ධර්මකිතාවගේ නැයෝ මහණකු මෙහෙයත් ගොතතරකිතාවගේ ගොත්‍රිකයෝ මහණකු මෙහෙයත් ධම්මරකිතාවගේ සහධාර්මිකයෝ මහණකු මෙහෙයත් සාරකතාව පිළිබඳ යමකු විසින් පරිගාහිත වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි සපරිදණතාව පිළිබඳ යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි ‘වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකිතා භාය්‍යා වේවා”යි පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ සපරිදණතාව පිළිබඳ යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි ‘වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපත්තකිනී ඔහටචුම්බටා දුසිභරියා කම්කාරි භරියා ධජාහටා . මුහුත්තිකා ද භාය්‍යා වේවා” යි මහණ මෙහෙයා ද, හේ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නිකෙසපපදයෝ යි

49 සපරිදණතාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙය යි “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද භොගවාසිනී ද ඡන්ද-වාසිනී ද මුහුත්තිකා ද... ඡන්දවාසිනී ද ධනකිතා ද භාය්‍යා වේවා” යි මහණකු මෙහෙයා ද හේ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

බණ්ඩවකුය යි

50 සපරිදණතාව පිළිබඳව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද ඡන්දවාසිනී ද, මුහුත්තිකා ද ඡන්දවාසිනී ද, ධනකිතා ද භාය්‍යා වේවා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව” යි මහණකු මෙහෙයා ද, හේ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවකුය යි.
මූලය සංකප්පෙ යි.

51 සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ධර්මො නොති සො භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි. “භොහු ඉස්සන්දාමස්ස හරියා මුහුත්තිකා ච ධනකකිකා ච -පෙ- මුහුත්තිකා ච ඡන්දවාසිනී ච -පෙ- මුහුත්තිකා ච ධජාහවා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිට්ඨිතං.

දුමූලකමපි නිමූලකමපි යාව නවමූලකං එවමෙව කාතබ්බං.

ඉදං දසමූලකං

52 සපරිදණ්ඩාය යෙන දණ්ඩො ධර්මො නොති සො භික්ඛුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි “භොහු ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිකා ච ඡන්දවාසිනී ච භොගවාසිනී ච පච්චාසිනී ච ඔදපත්තකිනී ච, ඔහට්ඨමච්චා ච, දුසී ච හරියා ච, කම්මකාරී ච හරියා ච, ධජාහවා ච, මුහුත්තිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

දණ්ඩාසිත්තවකකං නිට්ඨිතං

53 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි. “භොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිකා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

54. මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි “භොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී -පෙ- භොගවාසිනී -පෙ- පච්චාසිනී -පෙ- ඔදපත්තකිනී -පෙ- ඔහට්ඨමච්චා -පෙ- දුසී ච හරියා ච -පෙ- කම්මකාරී ච හරියා ච ධජාහවා -පෙ- මුහුත්තිකා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකකමපපදාහි.

55 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණාති. “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි “භොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිකා ච ඡන්දවාසිනී වා” ති. පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණාති: “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි “භොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ධනකකිකා ච මුහුත්තිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

බණ්ඩවකකං

56 මාතුරකම්මා භික්ඛුං පභිණාති. “ගච්ඡ හතෙන ඉස්සන්දාමං ඩුඤ්ඤි “භොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියා ඡන්දවාසිනී ච භොගවාසිනී ච -පෙ- ඡන්දවාසිනී ච මුහුත්තිකා ච -පෙ- ඡන්දවාසිනී ච ධනකකිකා වා” ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවකකං.

මූලං සංඛින්නං.

51 සපරිදණ්ඩාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද හෙතෙමේ “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතනිකා ද, ධතකාකිතා ද මුහුතනිකා ද, ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ධජාහටා ද භාය්‍යා වෙමා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසා ද, පිළිතුරු ගෙන ඒ ද, සභවෙසෙස්-ඇවැත් වී

එකමූලකය නිමි

සමූලකය ද, නිමූලකය ද, නාමමූලකය තෙක් මෙසේ ම කතාකු යි.

මේ දසමූලකය යි:

52 සපරිදණ්ඩාව පිළිබඳ ව යමකු විසින් දඩ තබන ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ මහණකු මෙහෙයයි “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුට ධතකාකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපතනකිනී ද, ඔහටවුමබ්බා ද, දුසිහරියා ද, කම්මකාරිහරියා ද, ධජාහටා ද, මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමා” යි මෙනම් ඇත්තියට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයයි ද, එ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

දණ්ඩාවිභවකුය නිමි

53 මාතුරකකිතාවක් නොමෝ “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධතකාකිතා භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

54 මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී භොගවාසිනී පටවාසිනී ඔදපතනකිනී ඔහටවුමබ්බා දුසිහරියා කම්මකාරිහරියා ධජාහටා මුහුතනිකා භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

නි:සෙත්තපපදයෝ යි.

55 මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධතකාකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද ඒ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ මාතුරකකිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධතකාකිතා ද, භොගවාසිනී ද ධතකාකිතා ද, මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමි’ යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයයි ද, ඒ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණ්ඩවකුය යි

56. මාතුරකකිතාවක් මහණකු මෙහෙය යි, “වහන්ස, යනු මැනව, මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, ඡන්දවාසිනී ද, මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද, ධතකාකිතා ද භාය්‍යා වෙමි” යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’ යි මහණකු මෙහෙයා ද, ඒ මහණ පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවකුය යි.

මූලය සංක්ෂිප්ත යි,

57 මාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ඔහුතතිකා ව ධනකකිතා ව -පෙ- ඔහුතතිකා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- ඔහුතතිකා ව ධර්මානවා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමුලකං නිවේශනං.

දුමුලකාදිනිමි එවමෙව කාතබ්බාති.

ඉදං දසමුලකං

58 මාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි “හොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව පච්චාසිනී ව ඔදපතනකිනී ව ඔහටචුමොටා ව දුසි ව හරියා ව කම්මකාරී ව හරියා ව ධර්මානවා ව ඔහුතතිකා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

අපරං මාතුරකඛිතාවකාතං නිවේශනං.

59 පිතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- මාතෘපිතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- භාතුරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- හඨිනිරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- ස්‍යාතිරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- ගොහාරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- ධම්මරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති -පෙ- සාරකඛිතා භික්‍ෂුං පභිණාති, -පෙ- සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි “හොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ධනකකිතා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

60 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති, “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි “හොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පච්චාසිනී, ඔදපතනකිනී, ඔහටචුමොටා, දුසි ව හරියා ව, කම්මකාරී ව හරියා ව, ධර්මානවා ඔහුතතිකා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

නිකෙඛපපදාති.

61 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති - “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි “හොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ධනකකිතා ව ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- ධනකකිතා ඔහුතතිකා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බණ්ඩවකාතං.

62 සපරිදණකා භික්‍ෂුං පභිණාති “ගච්ඡ හතොත ඉස්සන්දාමං චුඤ්ඤාමි “හොමි ඉස්සන්දාමස්ස හරියං ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව ඔහුතතිකා ව -පෙ- ඡන්දවාසිනී ව ධනකකිතා වා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චායරති, ආපතති සංඝාදිසෙසස්ස

බද්ධවකාතං.

මුලං සංක්‍රමණං.

57 මාතුරකඛිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට මුහුතනිකා ද, ධනකකිතා ද මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ධජාහටා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගනී ද විමසයි ද පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

එකමුලකය නිමි.

දුමුලකාදිහු ද මෙසේම කටයුත්තාහ.

මේ දසමුලකය යි.

58 මාතුරකඛිතාවක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපත්තකිනී ද, ඔහටවුමබටා ද, දුසිහරියා ද, කමමකාරී හරියා ද, ධජාහටා ද, මුහුතනිකා ද, භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ

අපර මාතුරකඛිතාවක් නිමි.

59 පිතුරකඛිතාවක් මාතුරකඛිතාවක් භාතුරකඛිතාවක් හයතිරකඛිතාවක් ඤාතිරකඛිතාවක් ගොතතරකඛිතාවක් ධම්මරකඛිතාවක් සාරකඛිතාවක් සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද, පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

60 සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපත්තකිනී, ඔහටවුමබටා, දුසි හරියා කමමකාරීහරියා, ධජාහටා මුහුතනිකා භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගනී ද විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

නිෂ්කම්පපදයෝ යි.

61 සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිතා ද, ඡන්දවාසිනී ද ධනකකිතා ද මුහුතනිකා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බණ්ඩවක්‍රය යි.

62 සපරිදණ්ඩාවක් ‘වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් ඇත්තනුට ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, ඡන්දවාසිනී ද මුහුතනිකා ද ඡන්දවාසිනී ද ධනකකිතා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව’යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගනී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

බද්ධවක්‍රය යි.

මූලය සංක්ෂේපන යි.

63 සපරිදණ්ඩා භික්ඛුං පභිණාති “ගච්ඡ්ථ හතොත ඉත්ථනාමං බුඬි
“හොමි ඉත්ථනාමස්ස හරියං මුහුත්තං ව ධනකකිතං ව -පෙ- මුහුත්තං ව
ඡන්දවාසිනී ව -පෙ- මුහුත්තං ව ධජාහටා වා”ති. පතිගණනාති විමංසති
පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

එකමූලකං නිබ්බිතං.

දුමූලකාදීනිපි එවමෙව කාතබ්බාති.

ඉදං දසමූලකං.

64. සපරිදණ්ඩා භික්ඛුං පභිණාති - “ගච්ඡ්ථ හතොත ඉත්ථනාමං බුඬි
“හොමි ඉත්ථනාමස්ස හරියං ධනකකිතං ව ඡන්දවාසිනී ව භොගවාසිනී ව
පච්චාසිනී ව ඔදපත්තනිනී ව ඔහටවුමො ව දසි ව හරියං ව කම්මකාරී
ව හරියං ව ධජාහටා ව මුහුත්තං වා”ති. පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති,
ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස

සසරිදණ්ඩාවකකං.

අබ්බං වක්ඛනපෙය්‍යාලං නිබ්බිතං.

65. පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස.

පතිගණනාති විමංසති න පච්චාහරති, ආපනති ථුලලච්චස්ස

පතිගණනාති න විමංසති පච්චාහරති, ආපනති ථුලලච්චස්ස

පතිගණනාති න විමංසති, න පච්චාහරති, ආපනති දුක්ඛවස්ස

න පතිගණනාති විමංසති පච්චාහරති, ආපනති ථුලලච්චස්ස

න පතිගණනාති විමංසති න පච්චාහරති, ආපනති දුක්ඛවස්ස

න පතිගණනාති න විමංසති පච්චාහරති, ආපනති දුක්ඛවස්ස

න පතිගණනාති න විමංසති න පච්චාහරති, අනාපනති

66 පුරිසො සමබහුලෙ භික්ඛු ආණ්ඩපෙති - “ගච්ඡ්ථ හතොත ඉත්ථනාමං
ඉත්ථං විමංසතා”ති සබ්බෙ පතිගණනාති සබ්බෙ විමංසනාති සබ්බෙ පච්චා-
හරනාති, ආපනති සබ්බෙසං සංඝාදිසෙසස්ස

67 පුරිසො සමබහුලෙ භික්ඛු ආණ්ඩපෙති - “ගච්ඡ්ථ හතොත ඉත්ථනාමං
ඉත්ථං විමංසතා”ති සබ්බෙ පතිගණනාති සබ්බෙ විමංසනාති එකං පච්චා-
හරනාති, ආපනති සබ්බෙසං සංඝාදිසෙසස්ස

68 පුරිසො සමබහුලෙ භික්ඛු ආණ්ඩපෙති - “ගච්ඡ්ථ හතොත ඉත්ථනාමං
ඉත්ථං විමංසතා”ති සබ්බෙ පතිගණනාති එකං විමංසාපෙතො සබ්බෙ පච්චා-
හරනාති, ආපනති සබ්බෙසං සංඝාදිසෙසස්ස

63 සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව් මෙනම් ඇත්තනුට මුහුනතිකා ද, ධනකකිකා ද මුහුනතිකා ද ඡන්දවාසිනී ද මුහුනතිකා ද ධර්මාභවා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව්”යි මහණකු මෙහෙයා ද, එ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකමූලකය නිමි.

දිමුලකාදිහු ද මෙසේ ම කටයුත්තාහ

මේ දසමූලකය යි

64. සපරිදණ්ඩාවක් “වහන්ස, යනු මැනව්. ‘මෙනම් ඇත්තනුට ධනකකිකා ද, ඡන්දවාසිනී ද, භොගවාසිනී ද, පටවාසිනී ද, ඔදපත්තකිනී ද, ඔහටචුම්බිටා ද, දුසිභරියා ද, කම්මකාරී භරියා ද, ධර්මාභවා ද, මුහුනතිකා ද භාය්‍යා වෙමි’යි මෙනම් ඇත්තනුට කියනු මැනව්”යි මහණකු මෙහෙයා ද එ මහණ එය පිළිගණී ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

සපරිදණ්ඩා චක්‍රය යි.

වක්කසංසයාලය නැම නිමි

65. පිළිගණීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ පිළිගණීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙන එයි ද ථුලාසි-ඇවැත් වේ පිළිගණීයි ද, නොවිමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද ථුලාසිඇවැත් වේ. පිළිගණීයි ද, නො විමසයි ද පිළිතුරු නොම ගෙන එයි ද, දුකුලා-ඇවැත් වේ. නො පිළිගණීයි ද විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද, ථුලාසි-ඇවැත් වේ නො පිළිගණීයි ද විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙන එයි ද, දුකුලාඇවැත් වේ. නො පිළිගණීයි ද, නො විමසයි ද, පිළිතුරු නොම ගෙන එයි ද ඇවැත් නොවේ.

66. පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, සියල්ලෝ ම විමසන් ද, සියල්ලෝ ම පිළිතුරු ගෙන එන් ද, සියල්ලන්ට ම සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

67 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න, මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි, සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, සියල්ලෝ ම විමසන් ද, එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවන් ද, සියල්ලන්ට ම සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

68 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණුන් අණවයි සියල්ලෝ ම පිළිගණීන් ද, එක් මහණකු ලවා විමසවා ද සියල්ලෝ ම පිළිතුරු එළවන් ද සියල්ලන්ට ම සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

69 පුරිසො සමඛුලෙ භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති සබ්බෙ පතිගණනාති එකං විමංසාපෙති එකං පච්චා-
භරාපෙනති, ආපතති සබ්බසං සංඝාදිසංස්කෘතිය

70 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති විමංසති පච්චාභරති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

71 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති විමංසති අනෙකවාසිං පච්චාභරාපෙති ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

72 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති, අනෙකවාසිං විමංසාපෙති, අනෙකවාසි විමංසනා පච්චාභරති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය

73 පුරිසො භික්ඛු ආණ්ණපෙති “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති පතිගණනාති අනෙකවාසිං විමංසාපෙති, අනෙකවාසි විමංසනා බහිද්ධා පච්චාභරති, ආපතති උභින්නං ථුල්ලච්චයස්ස

74 ගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආපාති ථුල්ලච්චයස්ස ගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස ගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආගච්ඡනො සම්පාදෙති, ආපතති සංඝාදිසංස්කෘතිය. ගච්ඡනො විසංවාදෙති, ආගච්ඡනො විසංවාදෙති, අනාපතති.

75 අනාපතති සංඝස්ස වා චේතියස්ස වා භිලානස්ස වා කරණීයෙන ගච්ඡති, උම්මත්තකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති.

විනිතවත්තු

උද්දානගාඨා

සුත්තං ඔතා ව නිකකන්තා අනිච්ඡි ඉද්ධිපණ්ඩකා,
කල්පං කන්ධාන සමමාදි සංඥාචරිතසංස්කෘතිය පණ්ඩකෙති

1 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො අඤ්ඤානරං භික්ඛු ආණ්ණපෙති - “ගච්ඡ භනෙන ඉද්ධනාමං ඉඤ්චං විමංසා”ති සො ගන්වා ඔනුස්සෙ පුච්ඡි - “කහං ඉද්ධනාමා”ති “සුත්තං භනෙන”ති භස්ස භුක්ඛු-
ච්චං අහොසි. “කච්චි භු බො අහං සංඝාදිසංස්කෘතිය ආපතති ආපගො”ති භගවතො එතමඤ්චං අරොචෙසි -පෙ- “අනාපතති භික්ඛු සංඝාදිසංස්කෘතිය; ආපතති දුක්ඛචයස්ස”ති (1)

69 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යන්න මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි බොහෝ මහණන් අණවයි ද සියල්ලෝ ම පිළිගනීන් ද එක් මහණකු ලවා විමසවා ද එක් මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවා ද සියල්ලන්ට ම සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

70 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි. පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පිළිතුරු ගෙන එයි ද සභවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

71 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා පිළිතුරු එළවයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

72 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි අතැවැසි මහණකු ලවා විමසවා තෙමේ පිළිතුරු ගෙන එයි ද, සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

73 පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව. මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි මහණකු අණවයි ද, පිළිගනීයි ද, අතැවැසි මහණකු ලවා විමසවයි ද, අතැවැසි හෙමේ විමසා බැහැරට පිළිතුරු එළවයි ද දෙදෙනාටම පුලැසිඇවැත් වේ

74 යන්නේ පිළිගනීයි ද, විමසයි ද, පෙරලා එන්නේ පිළිතුරු නො පවසයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ. යන්නේ නො පිළිගනීයි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද, පුලැසිඇවැත් වේ යන්නේ පිළිගනීයි ද, එන්නේ විමසයි ද, පිළිතුරු එළවයි ද සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ යන්නේ නො පිළිගනීයි ද, නො විමසයි ද, එන්නේ පිළිතුරු නො එළවයි ද, ඇවැත් නොවේ

75 සංඝයා පිළිබඳ හෝ චෛත්‍යය පිළිබඳ හෝ ශිලානුන් පිළිබඳ හෝ කටයුත්තකින් යෙයි ද ඔහුට ද උත්මතනකයාට ද ආදිකම්මකයාට ද ඇවැත් නොවේ

විනිශ්චිතවස්සු

උද්දනශාථා

සුත්තාය, මනාය, නිකඛන්තාය, අනිජ්ජය, ඉන්ද්‍රියසංකිකාය, කල්හසමෙවා-දනය, පණ්ඩකසංඥාට්ඨකය යි මෙහි වස්සු සතෙකි

1 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් “වහන්ස, යනු මැනව මෙනම් සත්‍රිය විමසන්න”යි එක්තරා මහණකු ඇණවී ය හෙතෙමේ ගොස් “මෙනම් තැනැත්තී කොහිදැ”යි මිනිසුන් විවාලේ ය “වහන්ස, ඕනිද්‍රෝපගත ය”යි මිනිස්සු කීහ “කිම? මම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්තෙමිදැ”යි ඒ මහණභට කුකුත් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙලේය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නොවේ දුකුලා ඇවැත් වේ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක (1)

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං භික්ඛුං ආණාපෙසි “ගච්ඡ හතෙන ඉන්ද්‍රියාමිං ඉන්ද්‍රියං විමංසා”ති සො ගන්තො මුහුසෙස පුච්ඡි “කහං ඉන්ද්‍රියාමිං”ති “මහා හතෙන”ති -පෙ- “නික්ඛන්තා හතෙන”ති, ‘අනිත්ථි හතෙන’ති, “ඉන්ද්‍රියාමිං හතෙන”ති තස්ස කුඤ්ඤාචරං අහොසි -පෙ- අනාපනති භික්ඛු සමසංදයෙසස; අපනති දුක්ඛතාපයාති (2-5)

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං ඉන්ද්‍රියං සාමකොත සහ හන්තින්ද්‍රියා මාතුසිරං අගමාසි. කුලපගො භික්ඛු සමමොදනියං අකාසි තස්ස කුඤ්ඤාචරං අහොසි -පෙ- “අලංචවනියං භික්ඛු”ති? “නාලංචවනියං හගවා”ති “අනාපනති භික්ඛු නාලංචවනියං”ති (6)

4 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු පණ්ඩකෙ සඤ්චරිතතං සමාපජ්ජි තස්ස කුඤ්ඤාචරං අහොසි - කච්ඡි හු ඛො අහං සමසංදයෙසං ආපනතිං ආපනෙතාසි. හගවතො එතමන්දං ආරොචෙසි -පෙ- “අනාපනති භික්ඛු සමසංදයෙසස; අපනති චුලලවයසා”ති (7)

සඤ්චරිතත සික්ඛාසදං නිබ්බිතං.

3. 6.

කුටිකාරසික්ඛාසදං

11 තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති චෙළචතෙ කලඤ්ඤාතරොපෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු සඤ්ඤාචරියායො කුටියො කාරාපෙනති අස්සාමිකායො අනතුද්දෙසිකායො අපමාණිකායො, තායො හ නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති හෙ යාවතබ්බලා විඤ්ඤාතරිබ්බලා විහරන්ති: “පුරිසං දෙඵ, පුරිසන්ධකරං දෙඵ, ගොණං දෙඵ, සකචං දෙඵ, වාසිං දෙඵ, එරහුං දෙඵ, කුසාරිං දෙඵ, කුඤ්ජං දෙඵ, නිබ්බාදනං දෙඵ, වලුච්චං දෙඵ, චෙළං දෙඵ, මුඤ්ඤං දෙඵ, බිබ්බජං දෙඵ, තිණං දෙඵ, ලිහතිකං දෙඵ”ති. මුහුසො උපද්දතා යාවතාය, උපද්දතා විඤ්ඤාතරියා භික්ඛු දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති පි උතතසන්ති පි පලායන්ති අඤ්ඤාතරි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤාතරි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙනති, ගාමිමි දිස්වා පලායන්ති, භික්ඛු මඤ්ඤාමානා.

12 අඵ ඛො අයස්මා මහාකස්සපො රාජගහෙ වස්සං වුද්ධො යෙන ආලපි තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බත යෙන ආලපි තදවසරි තත්‍ර පුදං අයස්මා මහාකස්සපො ආලපියං විහරති අග්ගාලමෙ චෙතියෙ. අඵ ඛො අයස්මා මහාකස්සපො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පනතථිවරලාදය ආලපිං පිණ්ඩාය පාමිසි. මුහුසො අයස්මන්තො මහාකස්සපං පය්යිත්වා උබ්බිජ්ජන්ති උතත-සන්ති පි පලායන්ති අඤ්ඤාතරි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤාතරි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙනති අඵ ඛො අයස්මා මහාකස්සපො ආලපියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො භික්ඛු අමනෙතසි:

2 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක්, “වහන්ස, යනු මැනව මෙ නම් සත්‍රිය විලසන්නා”යි එක්තරා මහණකු ඇණවී ය ගෙනෙමේ ගොස්, “මෙ නම් නැතැත්තිය කොඟිද?”යි මිනිසුන් විවාළේ ය “වහන්ස, භි මළාය”යි ඔහු කීහ. “වහන්ස, භි නිකම ගියා ය ” “වහන්ස, ඒ සත්‍රියක් නොවේ ” “වහන්ස, භි සත්‍රීපණ්ඩිකාවකා”යි ඔහු කීහ. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නො වේ දුකුළාඇවැත් වේ” (2-5)

3 එසමයෙහි එක්තරා සත්‍රියක් හිමියා සමග ඩබර කොට ගෙණ මවුගේ ගෙට ගියා ය කුලපග මහණෙක් ඇය ඔවා දී සතසා සැමියා වෙත පෙරළා යැවී ය. ඒ මහණහට කුකුස් විය “මහණ, සැමියා විසින් අනුශාසනා නොවූවක් වේ ද?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එසේ අනුශාසනාවක් නොවේ” “මහණ, අනුශාසනාවක පිණිස ඇවැත් නොවේ ” (6)

4 එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් පණ්ඩිකයකු කෙරෙහි සංවරණ-භාවයට පැමිණීමේ ය. ඒ මහණහට “කිමි? මම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවන්නෙමි දෝ”යි කුකුස් විය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කෙළේ ය “මහණ, සභවෙසෙස්ඇවැත් නොවේ. ථූලාසිඇවැත් වේ”. (7)

සංඝචේතනාශික්ෂාපදය නිමි.

3. 6.

කුටිකාරශික්ෂාපදය

1 එ සමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කලඤ්ඤ නිවාප නම් වූ වෙළඳවන-යෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි අලවු රට වැසි මහණහු ඉල්ලාගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් තැනි, ඉක්මවූ පමණ ඇති, තමන් උදෙසා වූ කුටි කරවත්. ඒ කුටිහු නිවාටට නොයෙක් ඒ මහණහු “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, ගොණකු දෙන්න, ගාලක් දෙන්න, වෑයක් දෙන්න, පොරොවක් දෙන්න, කෙටේරියක් දෙන්න, උදුල්ලක් දෙන්න, නියතක් දෙන්න, වැලක් දෙන්න, හුණගසක් දෙන්න, මුදුතණ දෙන්න, බඩුත්තණ දෙන්න, කුසනණ දෙන්න, මැටි දෙන්න”යි යැදීම් බහුල කොටැති ව විතවිම් බහුල කොටැති ව වෙසෙත් මිනිස්සු ආයාචනයෙන් මිරිකුනෝ, විතවීමෙන් මිරිකුනෝ මහණුන් දැක උද්වේගයට ද පැමිණෙත් තැනි ද ගණිත් පලා යෑම් ද කෙරෙත් අත් මහෙකින් ද යත් අත් දිගකට මුහුණ ද පෙරලත් දොර ද වසත් ඇත දෙනක ද දැක “මහණහු”යි හඟිමින් පලායෙත්

2. එකල්හි මහසුප් තෙරණුවෝ රජගහනුවර වස් වැස පවරා අලවු නුවරට වැඩිගහ එසමයෙහි මහසුප් තෙරණුවෝ අලවු නුවරට නොදුරු නොලං තන්හි වූ අග්ගාලව නම් වෛනාසපාතයෙහි වෙසෙත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ පෙරවරු හැද පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ අලවු නුවරට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. මිනිස්සු තෙරුන් දැක උද්වේග වෙත් තැනි ගණිත් පලා යෙත් මහ වලහා යෙත් මුහුණ අත් අතකට ද පෙරලත්. දොර ද පියත් ඉක්බිති මහසුප් තෙරණුවෝ අලවු නුවර පිඬු පිණිස හැසිර පිඬුවායෙන් වැලකුණෝ පසුබත්හි භික්ෂූන් අමතා මෙසේ වදාළහ:

“පුබ්බායං ආවුසො ආලවි සුභිකං අගොසි සුලභපිණ්ඩං සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතුං එතරභි පනායං ආලවි දුබ්භිකං දුලභපිණ්ඩං න සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතුං කො නු බො ආවුසො ගෙතු කො පච්චයො යෙනායං ආලවි දුබ්භිකං දුලභපිණ්ඩං න සුකරා උඤ්ඤන පගගහෙන යාපෙතු”න්ති අථ බො හෙ භික්ඛු ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතමස්සං ආරොවෙසුං.

3 අථ බො භගවා රුජගහෙ යථාභිරන්තං විහරිතා යෙන ආලවි හෙත වාරිකං පක්කාමි අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන ආලවි නදවසරි තත්තු සුදං භගවා ආලවියං විහරති අග්ගාලවෙ වෙනිසෙ අථ බො ආයස්මා මහා-කස්සපො යෙන භගවා, තෙනුපසංඝාමි උපසංඝාමිතා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදි එකමන්තං නිසිනෙතා බො මහාකස්සපො භගවතො එත-මස්සං ආරොවෙසි

4 අථ බො භගවා එතස්මිං නිද,තෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙතා ආලවකෙ භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කීර තුලෙන භික්ඛවෙ සඤ්ඤාචිකායො කුටියො කාරාපෙඨ අස්සාමිකායො අනතුද්දොසි-කායො අප්පමාණීකායො, තායො න නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති තෙ තුලෙන යාවතබ්බුලා ටිඤ්ඤානතිබ්බුලා විහරථ, පුරිසං දෙථ, පුරිසස්සකරං දෙථ, -පෙ- තිණං දෙථ, මහතිකං දෙථ”ති මනුස්සා උපද්දතා යාවතාය, උපද්දතා විඤ්ඤානතියා භික්ඛු දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති උත්තස්සන්ති පලායන්ති අඤ්ඤානපි ගච්ඡන්ති අඤ්ඤානපි මුඛං කරොන්ති ආරම්භි ඵකෙන්නි, ගාමිමි දිස්වා පලා-යන්ති භික්ඛු ඤ්ඤාමොතා”ති “සච්චං භගවා”

5 විහරභි බුද්ධො භගවා: “කථං හි තාම තුලෙන මොඝපුරිසා සඤ්ඤාචිකායො කුටියො කාරාපෙස්සථ අස්සාමිකායො අනතුද්දොසිකායො අප්පමාණීකායො, තායො න නිට්ඨානං ගච්ඡන්ති තෙ තුලෙන යාවතබ්බුලා ටිඤ්ඤානතිබ්බුලා විහරිස්සථ පුරිසං දෙථ පුරිසස්සකරං දෙථ -පෙ- තිණං දෙථ මහතිකං දෙථ”ති තෙන මොඝපුරිසා අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විහරභිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි

“ඇවැත්නි, මේ අලවුනුවර පෙර සුභික්‍ෂ විස. සුලභ පිඩු ඇති විස පිඩු සිහිමෙන් යැපීම පහසු විස දැන් වනාහි මේ අලවුනුවර දුර්භික්‍ෂ ය. දුර්භ පිඩු ඇත්තේ ය පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට දුෂකර ය ඇවැත්නි, යම් හෙයකින් මේ අලවුනුවර දුර්භික්‍ෂ නම්, දුර්භ පිඩු ඇත්තේ නම්, පිඩු සිහිමෙන් යැපෙන්නට දුෂකර නම්, එයට හෙතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ” ද? යනු යි. ඉක්බිති ඒ භික්‍ෂුහු මහසුද්ධිකරුන්ට එ පවත් සැළ කළහ

3 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර කැමැති තාක් වැස පිළිවෙළින් සැරි සරා වඩනා සේත්, අලවුනුවරට වැඩි සේක එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලවුනුවර අග්‍යාලව නම් චෛත්‍යස්ථානයෙහි වැඩ වසන සේක ඉක්බිති මහසුද්ධිකරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ වැද එකත්පසක ඉදගන්හ එකත් පසෙක හුන් මහසුද්ධිකරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවත් සැළ කළහ

4 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි (ප්‍රත්‍යාවයෙහි) භික්‍ෂුසංඝයා රැස් කරවා අලවුවැසි මහණුන්ගෙන් ලෙසේ විවාළ සේක “සැබැද, මහණෙනි? තෙපි කරවා දෙන හිමියන් නැති, පමණ ඉක්ම වූ, නමන් ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, නමන් උදෙසා වූ කුටි කරවවු ද? ඒ කුටි නිමාවට නොයෙත් ද? ඒතෙපි “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න, කුසතණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ”යි යැදීම බහුල ව, විතථිම බහුල, ව වසවු ද? මිනිස්සු යැදීමෙන් මිරිකුනෝ, විතථිමෙන් මිරිකුනෝ, මහණුන් දැක උද්වේගයට පැමිණෙත් ද? නැති ගණිත් ද? පලායෙත් ද? මහ වළභා යෙත් ද? මූහුණු වෙත අතකට පෙරළත් ද? දොර වසත් ද? “මහණහු”යි හඟිමින් දෙනක ද දැක පලායෙත් ද?” “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ

5 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගැරැහු සේක “හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි කෙසේ නම් ඉල්ලා ගත් උපකරණ ඇති, කරවා දෙන හිමියන් නැති, නමන් උදෙසා වූ, පමණ ඉක්ම වූ කුටි කරවවු ද? ඒ කුටි හි නිමාවට නොයෙත් ඒ තෙපි “පුරුෂයකු දෙන්න, අත්තමක් දෙන්න කුස තණ දෙන්න, මැටි දෙන්නැ”යි යැදීම බහුලව විතථිම බහුලව වසවු ද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවේ යි ගරභා දැහැමි කතා කොට භික්‍ෂුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක.

6. භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ දෙව භාතරො ඉසයො ගඛහං තදිං උපනිස්සාය මහරිංසු. අථ බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛහං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා කණ්ණිට්ඨො ඉසි සත්තකකතාං භොගෙහි පරිකම්පිකා, උපරි මුද්ධාති මහත්තං එණං කරිකා අට්ඨාසි අථ බො භික්ඛවෙ කණ්ණිට්ඨො ඉසි තස්ස තාගස්ස භයා කිසො අභොසි දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො අද්දසා බො භික්ඛවෙ ජෙට්ඨො ඉසි කණ්ණිට්ඨො ඉසි කිසං දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානං ධම්මිසස්සතගතො, දිස්වාන කණ්ණිට්ඨො ඉසි එතද-වොච. “කිස්ස භාං භො කිසො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො”ති. ඉධ භො මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛහං තදිං උපතරිකා යෙනාහං තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා මං සත්තකකතාං භොගෙහි පරිකම්පිකා, උපරි මුද්ධාති මහත්තං එණං කරිකා අට්ඨාසි තස්සාහං භො තාගස්ස භයා මහි කිසො දුබ්බො දුබ්බණ්ණො උපපණ්ණුපණ්ණුකප්පානො ධම්මිසස්සතගතො”ති. “ඉච්ඡාමි පත භාං භො තස්ස තාගස්ස අතාගමනනති.” “ඉච්ඡාමිහං භො තස්ස තාගස්ස අතාගමනනති” “අපි පත භාං භො තස්ස තාගස්ස කිසුට්ඨ පස්සාසි”ති “පස්සාමහං භො මණ්ණිසා කණ්ණං පිලකිත”නති “තෙන හි භාං භො තං තාහං මණ්ණං යාච, මණ්ණං මෙ භො දෙහි, මණ්ණිතා මෙ අපො”ති

7 අථ බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛහං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භා එකමත්තං අට්ඨාසි එකමත්තං ධීතං බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං කණ්ණිට්ඨො ඉසි එතදවොච. “මණ්ණං මෙ භො දෙහි, මණ්ණිතා මෙ අපො”ති අථ බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා “හිකු මණ්ණං යාචති, හිකුස්ස මණ්ණිතා අපො”ති ඛිපපඤ්ඤා අගමාසි දුතියමපි බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛහං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි තෙනුපසඛකම් අද්දසා බො භික්ඛවෙ කණ්ණිට්ඨො ඉසි මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං දුරතොච අගච්ඡන්තං දිස්වාන මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං එතදවොච “මණ්ණං මෙ භො දෙහි, මණ්ණිතා මෙ අපො”ති අථ බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා “හිකු මණ්ණං යාචති, හිකුස්ස මණ්ණිතා අපො”ති තතොච පටිනිවතති තතියමපි බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා ගඛහං තදිං උපතරිකා, යෙන කණ්ණිට්ඨො ඉසි මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං ගඛහං තදිං උපතරිකා, දිස්වාන මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජානං එතදවොච. “මණ්ණං මෙ භො දෙහි, මණ්ණිතා මෙ අපො”ති අථ බො භික්ඛවෙ මණ්ණිකණ්ණං තාගරුජා කණ්ණිට්ඨො ඉසි ගාථාහි අජ්ඣාසාසි

“මමනනපානං මිපුලං උලාරං උපපජ්ජනිමස්ස මණ්ණස්ස හෙච්ඡා,
තං තෙ ත දස්සං අනිශාචකො’සි ත වාපි තෙ අස්සමමාගමස්සං.

සුසු යථා සකඛරබොතපාණි නාසෙසි මං සෙලං යාචමාසො,
තං තෙ ත දස්සං අනිශාචකො’සි ත වාපි තෙ අස්සමමාගමස්සං”නති

6 මහණෙනි, පෙරවූවක් කියමි. දෙබෑ නවුස් කෙනෙක් ගංගා නදිය ඇසුරු කොට වුසුහ මහණෙනි, එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ නම් තාරජ ගංගානදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹියේ ය. එළඹ සත් වටක් ඔහු දරණවැළින් වෙලා හිස ඔහුගෙහි මහත් සේ පෙණය කොට සිටියේ ය මහණෙනි, එකල්හි කණ්ඩු නවුස් තෙම ඒ තාරජට බියෙන් වැහැරුනේ, රුක්ඝ වූයේ, විවණ් වූයේ, හටගත් පඬු පාහා ඇත්තේ, තහර පතුල සිරුර ඇත්තේ විය මහණෙනි, දෙවු නවුස් තෙම වැහැරුනු රුක්ඝවූ විවර්ණවූ හටගත් පඬු පාහැනි තහර පතුල සිරුර ඇති කණ්ඩු නවුසා දිවී දෑක ඔහුට “පින්වත, තෝ කවර හෙයින් වැහැරුනෙහි ද? රුක්ඝවූයෙහි ද? විවණ් වූයෙහි ද? හටගත් පඬු පාහැත්තෙහි ද? තහරවැල් පතුල සිරුර ඇත්තෙහි” ද? යි කී ය. “පින්වත, මෙහි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගහනිය පිහිතා මා කරා අවුත් සත් යලක් මා දරණවැළින් වෙලා හිස ඔහුගෙහි මහත් සේ පෙණය කොට සිටියේ ය පින්වත, මේ ඒ තයාට බියෙන් වැහැරුනෙමි, රුක්ඝ වූයෙමි, විවණ් වූයෙමි, හටගත් පඬු පාහා ඇත්තෙමි, තහර පතුල සිරුර ඇත්තෙමි වෙමි” යි හෙතෙම කීය “පින්වත, තෝ ඒ තාරජගේ තොර්ම කැමැත්තෙහි ද?” යි දෙවු නවුස් පුළුවන “පින්වත, මේ ඒ තාරජගේ තොර්ම කැමැත්තෙමි” යි කණ්ඩු නවුස් කීය “පින්වත, තෝ ඒ තාරජගේ කිසිවක් දක්නෙහි ද?” යි දෙවු නවුස් පුළුවන “පින්වත, ගෙලෙහි පලන් මිණක් දකිමි” යි කණ්ඩු නවුස් කීය “එසේ නම් පින්වත, “මට මිණ දෙව, මිණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ” යි තාරජගෙන් මිණ ඉල්ලව” යි හෙතෙම කීය

මහණෙනි, ඉක්බිති මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගංගානදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹ එක් පසෙක සිටියේ ය එක් පසෙක සිටි තාරජට කණ්ඩු නවුස් තෙම “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩෙක් ඇතැ” යි කීය මහණෙනි, එවිට මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ “මහණ මිණ ඉල්ලයි මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ” යි යුහු ව පලා ගියේ ය දෙවනු ද මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ ගඟනා නදිය පිතා කණ්ඩු නවුසා වෙත එළඹියේ ය. කණ්ඩු නවුස් තෙම මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ හු ඇත එත්තනු දෑක “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩ ඇතැ” යි කීය මහණෙනි “එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ “මහණ මිණ ඉල්ල යි මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ” යි එපමණින් ම පෙරලා ගියේ ය තෙවනු ද මහණෙනි, කණ්ඩු නවුස් තෙමේ ගඟනා නදිය පිහිතා එන මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ පුටුයේ ය දෑක ඔහුට “පින්වත, මට මිණ දෙව මිණෙන් මට වැඩ ඇතැ” යි කීයේය මහණෙනි, එකල්හි මණ්ඩකණ්ඩ තාරජ තෙමේ කණ්ඩු නවුසාට දෙගයෙකින් මෙසේ කීය

“මේ මිණ නිසා මට බොහෝ වූ ප්‍රණීත ආහාරපාන උපදී එය ඔබට නො දෙන්නෙමි තෙපි පුතපුතා යදනනු ය. නොප අසපුවට ද නො එන්නෙමි

මුවහත් තබන ලද කවුචක් ගත් අතැති තරුණයකු මෙන් තෙපි මිණ ඉල්ලමින් මා නැති ගන්වනු එය නොපට නො දෙන්නෙමි තෙපි පුත පුතා යදනනු ය නොප අසපුවට ද නො එන්නෙමි”

8. උච්ච ඛො භික්ඛවෙ චිණ්‍යතොස්ස නාමරාජා “භික්ඛු චිණ්‍ය යාච්ඡි භික්ඛස්ස චිණ්‍යා දෙත්වා”ති පකඤ්චි. නද්‍ය පකඤ්චිතො පකඤ්චිතොව¹ අහොසි, න උත පට්ඨාගස්සදී. උච්ච ඛො භික්ඛවෙ කණ්‍ධොස්ස දුට්ඨි නස්ස නාමස්ස දස්සනියස්ස පදස්සතො භිසෙසාසොමිත්තාය කිසො උහොසි දුට්ඨා දුට්ඨිභණ්ණො උපපණ්‍ඩුපපණ්‍ඩුකප්පානො ධිට්ඨිසඤ්චාගතො පද්දස්ස ඛො භික්ඛවෙ පෙට්ඨො ඉසි කණ්‍ධොස්ස ඉසිං භිසෙසාසොමිත්තාය කිසං දුට්ඨා දුට්ඨිභණ්ණො උපපණ්‍ඩුපපණ්‍ඩුකප්පානො ධිට්ඨිසඤ්චාගතො දිස්වාන කණ්‍ධොස්ස ඉසිං එතදචොචි: “කිස්ස ත්වං ඛො භිසෙසාසොමිත්තාය කිසො දුට්ඨා දුට්ඨිභණ්ණො උපපණ්‍ඩුපපණ්‍ඩුකප්පානො ධිට්ඨිසඤ්චාගතො”ති නස්සානං හො නාමස්ස දස්සනියස්ස පදස්සතො. භිසෙසාසොමිත්තාය කිසො දුට්ඨා දුට්ඨිභණ්ණො උපපණ්‍ඩුපපණ්‍ඩුකප්පානො ධිට්ඨිසඤ්චාගතො”ති උච්ච ඛො භික්ඛවෙ පෙට්ඨො ඉසි කණ්‍ධොස්ස ඉසිං ගථාය උජ්ජිභාසි-

“න තං යාවෙ යස්ස පියං උට්ඨංසෙ² දෙස්සෙ³ හොති උභිසාච්චාය, නාහො චිණ්‍යො යාවිතො බ්‍රාහ්මණො පදස්සනෙස්සෙස්සෙව තද්දකිඛමාති

තෙසං භි නාම භික්ඛවෙ නිරුච්ඡාතගතානං පාණතං උමිත්තාපා භවිස්සති යාවිතා උමිත්තාපා මිඤ්ඤානති කිමිඤ්ඤ⁴ පන මිත්‍රස්සාදුතානං”

9 භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ උඤ්ඤාතරො භික්ඛු භිමිච්ඡනාපස්සො විහරති දඤ්ඤාතරස්මිං වතස්සෙකි නස්ස ඛො පන භික්ඛවෙ විතස්සෙකිස්ස උච්චෙර විහරනං නිත්තං පලලලං උච්ච ඛො භික්ඛවෙ මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නස්සි. පලලලෙ දිවිසං ගොචරං වරිතියා සායං නා වතස්සෙකිං වාසාය උපගච්ඡති උච්ච ඛො භික්ඛවෙ සො භික්ඛු නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස සද්දෙන උබ්බාලො යෙනානං තෙනුපසෙකිමි උපසෙකිමිතො ටං දඨිවාදෙත්වා එකමිත්තං නිසිදි එකමිත්තං නිසිත්තං ඛො පන භික්ඛවෙ තං භික්ඛු එතදචොචි “කච්චි භික්ඛු ඛමිතියං, කච්චි යාපතියං, කච්චිසි අපපතිඋමිතො පඤ්ඤානං පාගතො, කුඤ්ඤා ව තිං භික්ඛු ආගච්ඡති”ති “ඛමිතියං භගවා, යාපතියං භගවා, අපපති-මිතො වාහං භගෙන පඤ්ඤානං පාගතො පඤ්ඤානං භගෙන භිමිච්ඡනාපස්සො මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නස්ස ඛො පන භගෙන වතස්සෙකිස්ස උච්චෙර මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නිත්තං පලලලං උච්ච ඛො භගෙන මිඤ්ඤාතරස්සෙකිස්ස නස්සි. පලලලෙ දිවිසං ගොචරං වරිතියා සායං නා වතස්සෙකිං වාසාය උපගච්ඡති නස්සා දහං පාගති ආගච්ඡති නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස සද්දෙන උබ්බාලො”ති “දුට්ඨිසි පන තිං භික්ඛු නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස පනාගමිත”නති “දුට්ඨිසිතං ගතො නස්ස සකුණස්සෙකිස්ස පනාගමිත”නති “තෙන භි තිං භික්ඛු තත්ථ ගතො නා වතස්සෙකිං අපෙකිගතොති රතතියා පඤ්ඤානං යාමි. තික්ඛිත්තං සද්දොත්‍රස්සාවෙති. “සුණන්තො මෙ භොගොනා සකුණා, යාවිතා දුට්ඨිසිං විතස්සෙකි වාසං උපගතො පතෙතන මෙ උඤ්ඤා, එකෙකං මෙ භොගොනා පහං දදන්තු”ති රතතියා මාසිකිං යාමි -පො- රතතියා පච්ඡිතිං යාමි. තික්ඛිත්තං සද්දොත්‍රස්සාවෙති. “සුණන්තො මෙ භොගොනා සකුණා යාවිතා දුට්ඨිසිං විතස්සෙකි වාසං උපගතො පතෙතන මෙ උඤ්ඤා, එකෙකං මෙ භොගොනා පහං දදන්තු”ති

1 නාම පකඤ්චිතොව, උප්ප. නද්‍ය පකඤ්චිතොව සි. 2 උට්ඨංස, උප්ප. 3. ට්ඨංසෙකි, උප්ප. දෙස්සෙකි, සන. 4 කිමිඤ්ඤ, උප්ප.

8 මහණෙනි, ඉක්බිති ඉන්ද්‍රියානු නාරජ තෙම “මහණ මිණ ඉල්ලයි. මහණහට මිණෙන් වැඩෙක් ඇතැ”යි නික්ම ගියේ ය. එදා නික්ම ගියේ ගියේ ම විශ පෙරළා නො ආයේ ය මහණෙනි, ඉක්බිති කණ්ඩු තවුස් හෙළ දකුම්කලු භාරජු නොදැක්මෙන් බෙහෙවින් වැහැරුනේ රුක්කවුටු විවණ් වූයේ හටගත් පඬුපැහැ ඇත්තේ නහර ඉල්පි ගිය සිරුර ඇත්තේ විශ මහණෙනි, දෙවු තවුස් තෙම බෙහෙවින් වැහැරුණු රුක්ක වූ විවර්ණ වූ හටගත් පඬු පැහැති කණ්ඩු තවුසා දිවි දකු ඔහුට, “පින්වත, තෝ කවර හෙයින් වැරැහෙහි, රුක්ක වූයෙහි, විවණ් වූයෙහි, හටගත් පඬු පැහැ ඇත්තෙහි, නහරවැල් පෙනෙන සිරුර ඇත්තෙහි ද?”යි ඇසී ය “පින්වත, දකුම්කලු ඒ නා රජු නො දැක්මෙන් බෙහෙවින් වැරැහෙමි, රුක්ක වූයෙමි, පඬුපැහැති වූයෙමි, නහර ඉල්පුනු සිරුර ඇතියෙමි වෙමි”යි කී ය. මහණෙනි, ඉක්බිති දෙවු තවුස් තෙම කණ්ඩු තවුසාට ගයෙකින් ලෙසේ කී ය

“ගමක්හට ගමක් ප්‍රිය සි දන්නේ නම්, එය නො ඉල්ලන්නේ ය. පුත පුතා ඉල්ලිලෙන් දොමා (අප්‍රිය) වෙයි බමුණා විසින් මිණ ඉල්ලනු ලැබූ නා තෙ ම ඔහුගේ අදහ්සටම ගියේ ය”

මහණෙනි, ඒ නිරිසන්ධිය සත්තට පවා ඉල්ලීම, විනවිම අමනාප විය. මිනිස් වූවකට කියනු කිම?

9 මහණෙනි, පෙර එක්තරා මහණෙක් හිමිවත් පියසෙහි එක්තරා වත-ලැහැබෙක වෙසෙයි මහණෙනි, ඒ වතලැහැබට නොදුරෙහි ගැඹුරු මහ-විලෙක් ඇත මහණෙනි, එකලා පක්ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගිනු පිණිස ඒ වතලැහැබට පැමිණෙයි මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ පක්ෂි සමූහයාගේ හඬින් පෙළුනේ මා වෙත එළැඹියේ ය එළැඹි මා වැද එකත්පස්ව හුන්නේ ය මහණෙනි, එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණහට “කිම, මහණ, ඉවසිය හැකි ද? කිම? යැපිය හැකි ද? කිම? නිදුකින් අදහ්මෙ ආහි ද? මහණ තෝ කොහි සිට එහි ද?” යි කිමි එවිට ඒ මහණ මෙය කී ය “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැකි ය භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යැපිය හැකි ය වහන්ස, මම නිදුකින් අදහ්මෙ ආයෙමි ද වෙමි වහන්ස, හිමවු පියසෙහි මහ වතලැහැබෙක් වෙයි එය නොදුරෙහි ගැඹුරු මහවිලෙක් වෙයි වැලිදු වහන්ස, මහත් පක්ෂිසමූහයෙක් ඒ විලෙහි දහවල් ගොදුරු කා සවස ලගින්නට ඒ වතලැහැබට පැමිණෙයි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම එහි සිට එම ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ හඬින් පෙළුනෙමි වෙමි” “මහණ, තෝ ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ නොපැමිණීම කැමැත්තෙහි ද?” යි මම ඇසිමි “එසේය, වහන්ස, මම ඒ පක්ෂිසමූහයාගේ නොපැමිණීම ඊසියෙමි” යි ඒ මහණ කී ය එවිට “මහණ, එසේ වී නම්, තෝ එහි ගොස් ඒ වතලැහැබට වැද, ‘ගම් පමණ පක්ෂිහු මේ වතලැහැබෙහි විසීමට පැමිණියාහු ද, ඒ පින්වත් පක්ෂිහු මගේ වචනය අසන්වා පියාපතින් වෙ වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකී එකී පියාපත දෙන්නවා” යි පෙරයමිති තෙවරක් හඬ ගා කියව. රෑ මැදි යමිති ද, පැහැළ යමිති ද එසේ ම තෙවර තෙවර හඬ ගා කියව” යි කිමි.

10. අළු බෝ හිතුවේ සො හිතුවු නිසා ගතවූ නං වනසේනං අපේක්ෂා- ගහෙනා රතනියා පඨමං යාමං තිකබ්බතං සද්දමනුස්සාවෙසි “සුඤ්ඤානං මෙ අපේ, එකෙකං මෙ භොගෙනා පනතං දදන්තු”ති. රතනියා මිත්තමං යාමං -පෙ- රතනියා පඨමමං යාමං තිකබ්බතං සද්දමනුස්සාවෙසි. “සුඤ්ඤානං මෙ භොගෙනා සකුණං යාවතිකා ඉමස්මිං වනසේනං වාසං උපගතා, පනෙන මෙ අපේ, එකෙකං මෙ භොගෙනා පනතං දදන්තු”ති අළු බෝ හිතුවේ සො සකුණංගෙසා හිතුවු පනතං යාවති, හිතුවුස්ස පනෙන අපේ”ති නමො වනසේනා පකාමා. තද්ද පකානෙනා පකානෙනාව අහොසි ත පුත පච්චාගඤ්ඤි තෙසං හි නාම හිතුවේ තිරව්නගතනං පාණතං අමතාපා භවිස්සති යාවතා අමතාපා විඤ්ඤන්ති, නිමිඛ පත මනුස්සතුතානං

11. භූතපුබ්බං හිතුවේ රට්ඨපාලස්ස කුලපුතනස්ස පිතා රට්ඨපාලං කුලපුතනං ගාථාය අප්පිභාසි.

“අපාහං තෙ න ජාතාමි රට්ඨපාල ඛුජ්ජනා,
තෙ මං සඛගමම යාවනති කසමා මං තං යාවසිති.

යාවකො අප්පිගො හොති යාවං අද්දමප්පිගො,
තසමානං තං තං යාවාමි මා මෙ විදෙසසනා¹ අහු”ති.

12 සො හි නාම හිතුවේ රට්ඨපාලො කුලපුතෙනා සකං පිතරං එවං වකබ්බති නිමිඛ පත ජනො ජනං හිතීනං හි හිතුවේ දුස්සංභරානි භොගානි සංභතාති² දුරනුරකම්බානි තත්ථ නාම භූමෙහ මොසපුරිසා එවං දුස්සංභරෙසු භොගෙසු සංභතෙසු³ දුරනුරකම්බෙසු යාවතඛුලා විඤ්ඤන්තිඛුලා විහරිස්සාප්: “පුරිසං දෙඵ, පුරිසභ්භකරං දෙඵ, ගොණං දෙඵ, සකචං දෙඵ, වාසිං දෙඵ, ඵරසුං⁴ දෙඵ, කුඤ්ඤං දෙඵ, කුඤ්ඤං දෙඵ, නිබ්බදනං දෙඵ, වලලිං දෙඵ, වෙඨං දෙඵ මුඤ්ඤං දෙඵ, බබ්බජං දෙඵ, තිණං දෙඵ, මතනිකං දෙඵ”ති තෙනා මොසපුරිසා අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පත හිතුවේ ඉමං සිකබ්බපදං උද්දිසෙය්‍යාප්.”

“සඤ්ඤාචිකාය පන හිතුවුනා කුචිං කාරයමානෙන අස්සාමිකං අනතුරදදං පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ථදං පමාණං දිසෙසා දවාදස- විදප්පිගො සුගතවිදප්පිගො නිමිසං සහගතනා, හිතුවු අනිතෙතබ්බා වසුදෙසනාය තෙති හිතුවුහි වසුදෙසනබ්බං අනාරමං සප්පිකාමනං. භාරමෙහ වෙ හිතුවු වසුදෙසමි අප්පිකාමනෙ සඤ්ඤාචිකාය කුචිං කාරෙය්‍ය හිතුවු වා අනිතෙතය්‍ය වසුදෙසනාය පමාණං වා අනිකාමෙය්‍ය සබ්බාදිසෙසො”ති

13 සඤ්ඤාචිකා නාම සයං යාවිනා පුරිසමපි පුරිසභ්භකරමපි ගොණමපි සකචමපි වාසිමපි ඵරසුමපි කුඤ්ඤමපි කුඤ්ඤමපි නිබ්බදනමපි වලලිමපි වෙඨමපි මුඤ්ඤමපි බබ්බජමපි තිණමපි මතනිකමපි

කුචිනාම උලලිනා වා හොති අවලිනා වා උලලිනාවලලිනා වා

කාරයමානෙනාති කඤ්ඤෙනා වා කාරපෙනෙනා වා

1 විදෙසසනා ජ.සං. සි.මු 2 සංභතානිපි සි.මු 3 සංභතපුපි සි.මු
4 ඵරසු ජ.සං. සි.මු

10. මහණෙනි, ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම එහි ගොස් ඒ වතලාහැබ වැද රු පෙරයමිහි 'යම් පමණ පක්ෂිහු මේ වතලාහැබෙහි වාසයට පාමණියාහු ද, ඒ පින්වත් පක්ෂිහු මගේ වචනය අසත්වා පියාපතින් මට වැඩ ඇත පින්වත්හු මට එකී එකී පියාපත දෙත්වා'යි රු පෙරයමිහි ද මැද යමිහි ද පාහුළු යමිහි ද තුන්යලක් හඬගා කී ය මහණෙනි, එකල්හි ඒ පක්ෂිසමූහයා "මහණ තෙම පියාපත් ඉල්ලයි මහණනට පියාපතින් වැඩ ඇතැ" යි ඒ වතලාහැබෙන් නික්මුනේ ය එදා හිසේ හිසේ ම ය පෙරලා නො ආයේ ය මහණෙනි, ඒ නිරිසන්තිය සත්තට පවා ඉල්ලීම අප්‍රිය විය. විතථිම අප්‍රිය විය මිනිස්වූවනට කියනු ම කීම?

11 මහණෙනි, පෙර රට්ඨපාල කුලපුතුවේ පියා රට්ඨපාල කුලපුතුව-

"රට්ඨපාලය, බොහෝ දෙනා මා වෙත එළඹ මා යදනුදු මම ඔවුන් නො දනිමි. කවර හෙයින් හෝ මා නො අයදනෙහි ද?" යි භයෙකින් කී ය.

"ඉල්ලන නැතැත්තේ අප්‍රිය වෙයි ඉල්ලූ දු නො දෙන නැතැත්තේ ද අප්‍රිය වෙයි එහෙයින් "මා කෙරෙහි අප්‍රිය භාවයෙක් නො වේ වා" යි මම ඔබ නො යදිමි" යි රට්ඨපාල කුලපුත් කී ය

12. මහණෙනි, ඒ රට්ඨපාල කුලපුත් පවා සිය පියාට මෙසේ කියයි. බාහිර ජනයාට කියනුම කවරේ ද? මහණෙනි, හිඟයන් විසින් භෝග රැක් කටයුතු යි, රැක් කරන ලද භෝග දුකගේ රැක්ක යුතු හිස් පුරුෂයෙහි, මෙසේ දුකගේ රැක් කල යුතු, දුකගේ රැක්ක යුතු ඒ භෝග විෂයයෙහි තෙපි "පුරුෂයකු දෙත්ත, අත්තමක් දෙත්ත, ගොණකු දෙත්ත, ගාලක් දෙත්ත, වැයක් දෙත්ත, පොරොවක් දෙත්ත, කෙවෙරියක් දෙත්ත, උදල්ලක් දෙත්ත, නියතක් දෙත්ත, වැලක් දෙත්ත, හුණගසක් දෙත්ත, මුදුනණ දෙත්ත, බබුස් තණ දෙත්ත කුසතණ දෙත්ත, මැටි දෙත්තැ" යි යැදුම් බහුලව, විතථිම බහුලව වසවු ද? හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

"තමා ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන්, කරවා දෙන හිමියකු නැති, තමා උදෙසා වූ කිළියක් කරවන මහණෙකු විසින් පමණින් සුන් කිළියක් කරවිය යුතු. එහි මේ ප්‍රමාණයි. දිගින් සුගත් විසින් දෙළොස් වියහෙක. පුළුල අතර සත් වියහෙකි. කුඩු බිම දෙසකු පිණිස හිසුනු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ හිසුනු විසින් උවදුරු රහිත වූ උපචාර සහිත වූ කුටිවාසනුව දෙසිය යුතු, ඉදින් මහණතෙම උවදුරු සහිත වූ උපචාර රහිත වාසනයෙහි ඉල්ලා ගත් උපකරණයෙන් කිළියක් කරවන්නේ නම්, කුටිවාසනුව දෙසීම පිණිස හිසුනු හෝ නො කැඳවන්නේ නම් පමණ හෝ ඉක්මවන්නේ නම්, සභවෙසසේ ඇවැත් වේ."

13 සඤ්ඤාවිඤා තම පුරුෂයකු ද අත්තමක් ද ගොණකු ද ගාලක් ද වැයක් ද පොරොවක් ද කෙවෙරියක් ද උදල්ලක් ද නියතක් ද වැල් ද හුණගසක් ද මුදුනණ ද බබුස් තණ ද කුසතණ ද මැටි ද තමා ම ඉල්ලා ගෙණ ය

කුඩු තම ඇතුළත අලෙවු දුන් හෝ පිටත අලෙවු දුන් හෝ ඇතුළත පිටත දෙකි ම අලෙවු දුන් හෝ කිළිය වෙයි

කාරයමානෙන්න යනු කරණ හෝ කරවන.

අස්සාමිකානති න අඤ්ඤා කොථි සාමිකො තොති ඉති වා පුරිසො වා
ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා

අනතුද්දසනති අනතතො අත්ථො

සමාණිකා කාතෙතබ්බො නානිදං සමාණං දිසෙසා දවාදස විදප්පිතො
සුගතවිදප්පි යාති බාහිරිමෙන මානෙන

නිදිසං සභානාගන්ති අබ්බන්තරිමෙන මානෙන

භික්ඛු අභිනෙතබ්බො ඩුඤ්ඤ දෙසනායාති-තෙන කුටිකාරකෙන භික්ඛුතා
කුටිවච්ඡං සොධෙඨො සබ්බං උපසම්බම්භිතො එකංගං උත්තරාසඛිතං කර්ථො
බ්බසාතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිකං උක්ඛාරිකං නිසීදිතො අඤ්ඤාං පගහෙතො
එවලෙසා වචනිකො: “අහං භතෙන සඤ්ඤාවිකාය කුටිං කතතුකාමො
අස්සාමිකං අනතුද්දසං සොගං භතෙන සබ්බං කුටිවච්ඡ මිලොකනං යාවාමි” ති.
දුතියමපි යාවිතබ්බො තතියමපි යාවිතබ්බො සචෙ සබ්බො සබ්බො
උස්සහති කුටිවච්ඡං මිලොකෙතුං, සබ්බෙන සබ්බෙන මිලොකෙතබ්බො,
තො චෙ සබ්බො සබ්බො උස්සහති කුටිවච්ඡං මිලොකෙතුං, යෙ තත්ථ ගොනති
භික්ඛු වෘතතා පටිබලා සාරමහං අතාරමහං සපරික්ඛමිතං අපරික්ඛමිතං
ජාතිතුං, තෙ යාවිතො සමමනනිතබ්බො එවඤ්ච පත භික්ඛුවෙ සමමනනිතබ්බො
වෘතතත භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො

“පුණ්ණං මෙ භතෙන සබ්බො අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාවිකාය
කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අනතුද්දසං, සො සබ්බං කුටිවච්ඡ-
මිලොකනං යාවති යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලො, සබ්බො ඉත්ථනාමඤ්ච
ඉත්ථනාමඤ්ච භික්ඛු සමමනෙතො ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො කුටිවච්ඡං
මිලොකෙතුං එසා ඤ්ඤති.

පුණ්ණං මෙ භතෙන සබ්බො අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාවිකාය
කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අනතුද්දසං, සො සබ්බං කුටිවච්ඡමිලොකනං
යාවති, සබ්බො ඉත්ථනාමඤ්ච ඉත්ථනාමඤ්ච භික්ඛු සමමනති ඉත්ථනාම-
මස්ස භික්ඛුතො කුටිවච්ඡං මිලොකෙතුං, යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස
ව ඉත්ථනාමස්ස ව භික්ඛුතං සමමති¹ ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො කුටිවච්ඡං
මිලොකෙතුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නකබ්බති, සො භාසෙය්

සමමනා සබ්බෙන ඉත්ථනාමො ව ඉත්ථනාමො ව භික්ඛු ඉත්ථනාමස්ස
භික්ඛුතො කුටිවච්ඡං මිලොකෙතුං ඛමති සබ්බස්ස තස්මා තුණ්හි එවලො-
ධාරයාමි”ති

1 සමුත්ථි මජ්ඣ.

අසාමිකං යනු: අන්තිසි හිමියෙක්, සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගාමාවියෙක් හෝ පාවිද්දෙක් හෝ නො වෙයි.

අනතුරුදාසං යනු නමා උදෙසා.

පමාණිකා ආරෝහණිකා නත්‍රිදං පමාණං දිසංසං දවාදහ විදනුයො සුගතවිදනුයො යනු ප්‍රමාණික ව කටයුතු යන මෙහි ප්‍රමාණය නම් බිහි බිත්ති සිට මැනීමෙන් සුගත විගතීන් දෙළොස් විගතෙකි.

නිවේයං සන්තප්තං යනු ඇතුළත බිත්ති සිට මැනීමෙන් සරස විගත් සතෙකි

හිඤ්ඤා අභිනෙතබ්බා චක්ඛුදෙසනාය යනු ඒ කුටිය කරණ මහණහු විසින් කුටිවාසනුව ගුණ කොට සංඝයා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට මහලු හිඤ්ඤා පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසෙයින් කිය යුතු වන්නේ ය 'වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කිසියක් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදිමි'යි දෙවතවට ද යැදිය යුතු තෙවතවට ද යැදිය යුතු ඉදින් සියලු සංඝ තෙමේ කුටිවාසනුව බැලීමට රුචි කෙරේ නම් හැම සංඝයා විසින් බැලිය යුතු ය ඉදින් හැම සංඝ තෙමේ කුටිවාසනුව බලන්නට උත්සාහ වත් නො වේ නම් එහි යම් හිඤ්ඤා කෙනෙක් සොපද්‍රව අනුපද්‍රව බව, සඋපචාර අනුපචාර බව දනගන්නට වෘත්ත වූවාහු ප්‍රතිබල වූවාහු වෙත් ද, ඒ හිඤ්ඤා අයද සමමත කළ යුත්තාහ මහණෙනි, මෙසෙයින් සමමත කළ යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකුහු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා: මේ මෙනම් ඇති මහණ තෙමේ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් නමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කරණු කැමැති වෙයි හෙතෙම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදි ඉදින් සංඝයාට පාමණිකල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බැලීමට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමත කරන්නේ ය තෙල ඤාති ය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා: මේ මෙනම් ඇති මහණ තෙමේ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමා උදෙසා වූ කුටියක් නමා ම ඉල්ලාගත් උපකරණයෙන් කරණු කැමැති වෙයි හෙතෙම කුටිවාසනුව බැලීමට සංඝයා යදි සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද, මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමත කෙරෙයි මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤාගේ සමමුතිය යම් ආයුෂ්මතක්හට රුචි වේ නම් හේ තුෂ්ණිමාන වන්නේ ය යමක්හට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ කුටිවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද හිඤ්ඤා සමමතයහ සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ණිමානවයා යි මෙසේ තෙල තුෂ්ණිමානවය ධරමි”යි

තෙති සම්මතෙති භික්ෂුහි තත්ථ ගන්තියා කුට්ඨෙජ්ඣ ඔලොකෙහරිතං සාරමං අනාරමං, සපරික්කමනං අපරික්කමනං ජාතිතබ්බං සචෙ සාරමං හොති අපරික්කමනං, ටො ඉධ කරිති වහතබ්බං, සචෙ අනාරමං හොති සපරික්කමනං සංඝස්ස ආරොචෙතබ්බං අනාරමං සපරික්කමනහති තෙන කුටිකාරකෙන භික්ෂුතා සංඝං උපසංඝමිති, එකංසං උත්තරංසංඝං කාරිතා බුද්ධස්තං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්කුටිකං නිසීදිතා අඤ්ජිං පග්ගෙහිතා එවමස්ස වචනියො. “උභං භනෙත සංඤ්ඤවිකාය කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුදෙදසිං, සො සංඝං කුට්ඨෙජ්ඣදෙසනා යාවති”ති දුතියමපි යාවිතබ්බං තතියමපි යාවිතබ්බං වාතෙතන භික්ෂුතා පටිබලෙත සංඝෙස්ස ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඝෙස්ස අයං ඉත්ථනාමො භික්ෂු සංඤ්ඤවිකාය කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුදෙදසිං, සො සංඝං කුට්ඨෙජ්ඣදෙසනා යාවති යදි සංඝස්ස පතතකල්පං සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙජ්ඣදෙසෙය්‍ය එසා ඤාතති

සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඝෙස්ස අයං ඉත්ථනාමො භික්ෂු සංඤ්ඤවිකාය කුටිං කතතුකාමො අස්සාමිකං අතතුදෙදසිං, සො සංඝං කුට්ඨෙජ්ඣදෙසනා යාවති, සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙජ්ඣදෙසෙති, යස්සායසවතො බමෙති ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙජ්ඣදෙසනා සො තුඤ්ඤස්ස, යස්ස තකබමිති සො භාසෙය්‍ය

දෙසිතං සංඝෙස්ස ඉත්ථනාමස්ස භික්ෂුතො කුට්ඨෙජ්ඣ බමෙති සංඝස්ස, තස්මා තුඤ්ඤ ඵමමෙතං ධාරයාමි”ති

සාරමං නාම. කිපිලලිකානං වා ආසයො ගොති උපවිකානං වා ආසයො ගොති උඤ්ඤානං වා ආසයො ගොති අභිතං වා ආසයො ගොති විච්ඡිකානං වා ආසයො ගොති සතපදිතං වා ආසයො ගොති භජිතං වා ආසයො ගොති සිභානං වා ආසයො ගොති ව්‍යග්ගානං වා ආසයො ගොති දීපිතං වා ආසයො ගොති අවජානං වා ආසයො ගොති. තරච්ඡානං වා ආසයො ගොති. යෙසං කෙසංඤ්චි නිරච්ඡානගතානං පාණානං ආසයො ගොති පුබ්බානනනිසසිතං වා ගොති අපරනනනිසසිතං වා ගොති අබ්‍යාසානනිසසිතං වා ගොති අභ්‍යානනිසසිතං වා ගොති සුසානනිසසිතං වා ගොති උය්‍යානනිසසිතං වා ගොති රුජ්වජ්ඣනිසසිතං වා ගොති. භජිතාලානිසසිතං වා ගොති අස්සාලානිසසිතං වා ගොති බ්‍රහ්මාගාරනිසසිතං වා ගොති පානාගාරනිසසිතං වා ගොති සුභානිසසිතං වා ගොති රච්ඡානිසසිතං වා ගොති වච්චරනිසසිතං වා ගොති. සභානිසසිතං වා ගොති සංසරණ¹ නිසසිතං වා ගොති එං සාරමං නාම

අපමේකමනං නාම න සක්කා ගොති යථාසුද්ධෙන සකචෙත අනුපරි-ගන්තුං, සමනතා නිසෙස්සතිස්ස අනුපරිගන්තුං එතං අපරික්කමනං නාම

1 සංවරණ, අවසානය

ඒ සමමත වූ භික්ෂූන් විසින් එහි ගොස් කුට්ඨාසකූච බැලිය යුතු ය සොපද්‍රව බව අනුපද්‍රව බව සඋපචාර බව අනුපචාර බව දතයුතු ය. ඉදින් සොපද්‍රව අනුපචාර වේ නම් “වෙහි තහලක් කර”යි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනුපද්‍රව සඋපචාර වේ නම් ‘අනුපද්‍රව ය සඋපචාර ය’යි සඟනට ආරෝචන කළයුතු ය ඒ කුට්ඨකාරක මහණහු විසින් සතුන් වෙත එළඹ උතුරාසඟ එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳලෙසේ කියයුත්තේ ය ‘වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුට්ඨයක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම කුට්ඨාසකූ දෙශනාවට සංඝයා අයදීම’යි දෙවනවට ද යැදිය යුතු තෙවනවට ද යැදිය යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණන්හු විසින් සංඝ තෙමේ ඥාපනය කළ යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුට්ඨයක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තේ ය හේ කුට්ඨාසකූ දෙශනාවට සංඝයා අයදී ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු හේ කුට්ඨාසකූච දෙසන්නේ ය තෙල ඥාතාති යි

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ කරවා දෙන හිමියකු නැති නමුත් උදෙසා වූ කුට්ඨයක් නමුත් ම ඉල්ලාගත් උපකරණින් කරණු කැමැත්තේ ය හේ කුට්ඨාසකූ දෙශනාවට සංඝයා අයදී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ කුට්ඨාසකූච දෙසයි යම් ආයුෂ්මතක්හට මෙනම් මහණහුගේ කුට්ඨාසකූච දෙසීම රුචි වේ නම් හේ තුෂ්ණීමිභාවය වන්නේ ය, යමක්හට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ කුට්ඨාසකූච දෙසන ලද සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂ්ණීමිභාවය යි මෙසේ තෙල තුෂ්ණීමිභාවය බරම්”යි

සාරමහ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි වේයන්ගේ හෝ තුඹසෙක් වෙයි මීයන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි සපුන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි නුහුසුවන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි සියපානන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි ඇතුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි සිංහයන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි වගුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි දිවියන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි වලසුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි තරසුන් හෝ වසන නැතෙක් වෙයි යමකිසි තිරිසන්ගිය සතුන් වසන නැතෙක් වෙයි හැල් ඇ පුබ්බතන වපුල නැතෙක් හෝ වෙයි උදු ඇ අපරතන වපුල නැතෙක් හෝ වෙයි වධසථාන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි දම්ගෙඩිය ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සොහොන ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි උයන් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රජවතු ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි ඇත්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අස්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිරගේ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි අවන්හල් ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි මස්ළොඹු ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි රිසමහ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සිවුමංසල ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි සහා ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි යන එක මහ ඇසිරි කෙළේ හෝ වෙයි තෙල ‘සාරමහ’ නම

අපරිකාකමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලෙකින් සිසාර යන්නට ගාත්පස භිණ්ණකින් සිසාර යන්නට නො ගැනී වේ ද, තෙල ‘අපරිකාකමන’ නම

අනුරාධනාගරයේ සිටින අයගේ සේවා සහතිකය

සපරිකාශමන: නාම සකකා, හොඳි යථා, යුතෙතත සකවෙන අනු-පරිගතත්තු, සමනකා නිසෙහනියා අනුපරිගතත්තු, එනා සපරිකාශමනා නාම.

**සංඝඝාණිකා නාම සංගං යාචිත්වා පුරිසමි පුරිසභාකරමි -පෙ-
ඉතිකමි**

කුටි තාම උලිඳිතැන වා ගොති අවලිඳිතැන වා උලිඳිතැනවලිඳිතැන වා
කුණේසාහානි කුණෙති වා කාරපෙති වා

හිතවූ වා අනන්තේශ්වර වන්දනාදායකයා වා අතිකතාමයෝගී
ඥානාදියෙන් කලමන කරුවන් වූ න දෙසාපෙනි ආයාමතෝ වා විජාරතෝ
වා අනන්තසෝ කෙසෙත්තවෙති අතිකතාමයෝ කතෝ වා තාරාපෙනි වා
පයොගෙ පයොගෙ දුක්ඛං, එකං පිණ්ඩං අනාගතෙ ආපත්ති ථුල්ලවිධසං,
තස්මිං පිණ්ඩෙ ආගතෙ ආපත්ති සම්භංදිසංසං

සබ්සාදිසෙසෝනි -පෙ- තෙනපි චූළචනි සබ්සාදිසෙසෝනි

1 භික්ෂු කුටිං කණ්ණි අද්දිනවනුකං සාරථං අපරිකකමිනං, අපනති
සම්මාදිසෙසෙහ චිත්තං දුක්ඛං වානං,

භික්ෂු, භූමිං, කරොති අද්දෙසිනවන්තං සාරමං සපරිකතමං, ආපනති
සම්භාවිතෙසෙන දුක්ඛවස්ස

භික්ෂු කුටිං කඳෙහි අද්දසිකවනුකං අතං රමනං අපරික්කමනං, අපහනි
සංඛ්‍යාදිසෙසෙන දුක්ඛට්ඨසු

හිඬු, කුරිං, කැරැන්, අඳෙසිකවළුකං, අනාරමං, සපරිකකමනං, ආපනති
සමනාදිසෙසං.

භික්ෂු කුචිං කරොති දෙසිතවන්තං සාරමං අපරිකක්මනං, ආපනති
දව්‍යනං දුක්ඛංභං

හිතවූ කුටුම්භයේ සාමාජිකයන් සමඟ සාමාජිකයන්, ආයතන
ප්‍රධානියා

සිංහල බුද්ධ චරිතයේ දේශිකාවලිකයා අනුරාධපුරයේ අපරිච්ඡේදිත, ආපනති
පුනකවසය

භික්ෂු කුටීරං කණ්ඩා දෙසිතවජ්ජකං අනාරම්භං සපරික්කමිතං, අනාපනානි

හිඬු, කුරිං, කරෙහි, පමුණාහිඬු, සාරඹා, අපරිකානික,
අපරිකානික සම්පාදිතයෙහි දිව්‍යා, දුකුලාන.

අනාරම්භ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ තුඹසෙක් නො වෙයි යන එන
මග ඇසිරි කෙළේ හෝ නො වෙයි තෙල අනාරම්භ නම්

සපරික්කමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලෙකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස
හිණෙකින් සිසාරා යන්නට හැකි වෙයි තෙල 'සපරික්කමන' නම්

සඤ්ඤාචිකා නම් මිනිසකු දු මිනිස් අත්කමු දු මැටි දු තෙමේ ඉල්ලා
ගෙන

කුමි නම් ඇතුළත පිරිසමි කරණ ලදු හෝ පිටත පිරිසමි කරණ ලදු
හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසමි කරණ ලදු හෝ වෙයි

කරෙයා යනු කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ.

හිකු වා අනාගිනෙයා වසුදෙසනාය පමාණං වා අනික්කාමෙයා
යනු ඤාතිද්විතිය කම්මදනින් ගෙබිම් නො දෙසවා අයමින් හෝ විනරින්
හෝ යටත්පිරිසෙයින් කෙසෙයක් පමණකු දු ඉක්මවා කෙරෙයි හෝ කරවා
හෝ පියොව්හි පියොව්හි දුකුලා වෙයි පාසුළු එක් මැටිපිඩක් නො පත්
කල්හි තුලැසිඇවැත් වෙයි එ පිඩ පැමිණි කල්හි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

සමාජාදිසෙසො යනු එයින් දු 'සමාජාදිසෙස' ය යි කියනු ලැබේ

1 මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර
රහිත වූ කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-
ඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර සහිත වූ
කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වේ

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපචාර රහිත වූ
කුටියක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සොපද්‍රව වූ උපචාර රහිත වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සොපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ අනුපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ සොපචාර වූ කුටියක් කෙරේ
හෝ කරවා නම් ඇවැත් නැති

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරමහ වූ අපරික්කමන වූ කුටියක්
කෙරේ හෝ කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස.

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණාතික්කන්තං අනාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන.

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති පමාණිකං අනාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

භික්ඛු කුටිං කරොති අද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණාතික්කන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති අද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණාතික්කන්තං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති අද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණාතික්කන්තං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති අද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණාතික්කන්තං අනාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං සංඝාදිසෙසෙන

භික්ඛු කුටිං කරොති ද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණිකං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දවින්නං දුක්ඛටානං

භික්ඛු කුටිං කරොති ද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණිකං සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති ද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණිකං අනාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්ඛටස්ස

භික්ඛු කුටිං කරොති ද්දෙසිතවඤ්ඤාං පමාණිකං අනාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සභවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

මහණ තෙම පමණින් යුත් සාරථය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි.

මහණ තෙම පමණින් යුත් අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම පමණින් යුත් අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් ඥාවැන් නැති

මහණ තෙම නො දෙසු ගෙබිම් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ උපද්‍රව සහිත වූ උපචාර රහිත වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි.

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණ ඉක්ම වූ අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ සභවෙසෙස්ඥාවැතෙක් වේ

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් සාරථය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් සාරථය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් අනාරභය වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි

මහණ තෙම දෙසු කුට්ඨවත් ඥාති පමණින් යුත් අනාරභය වූ සපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් ඥාවැන් නැති

2. හිකුඩු සමාදිසති කුටිං මෙ කඳොචාති, භය්‍ය කුටිං කඳොනති
අදෙසිතචචුකං සාරථොං අපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන ද්විතනං
දුකකචානං -පෙ- සාරථොං සපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන දුකකචය්‍ය
-පෙ- අතාරථොං අපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන දුකකචය්‍ය -පෙ-
අතාරථොං සපරිකකමනං, අපතති සඛිසාදිසෙසෙන

3. නිකුත් සම්ප්‍රදිසාති කුටිං මෙ කණ්ඩායම්, නසා කුටිං කණ්ඩායම් දෙසින-
විදුලිකං සාරමං අපරිකාමනං, අපතති ද්විතං දුකකවානං-පෙ-සාරමං
සපරිකාමනං, අපතති දුකකවසා -පෙ-අතාරමං අපරිකාමනං, අපතති
දුකකවසා -පෙ-අතාරමං සපරිකාමනං, අතපතති

4. තිනඳු සමාදිසති කුටිං මෙ කරොථාති, තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණ-
තිකකතං සාරමං අපරිකමතං, අපතති සබ්බාදිසෙසෙන ද්විතං
දුකකථාතං -පෙ- සාරමං සපරිකමතං, අපතති සබ්බාදිසෙසෙන දුකක-
ථස්ස -පෙ- අනාරමං අපරිකමතං, අපතති සබ්බාදිසෙසෙන දුකකථස්ස
-පෙ- අනාරමං සපරිකමතං, අපතති සබ්බාදිසෙසස්ස.

5. හිඟවූ සමාදිසති කුටිං මේ කැරෙවැති, තැණ කුටිං කැරෙන්නි පමාණිකං සාරමං අපරිකෘමනං, අපතති ද්විතනං දුක්කවිතං-පෙ-සාරමං සපරිකෘමනං, අපතති දුක්කවිසං-පෙ-අනාරමං අපරිකෘමනං, අපතති දුක්කවිසං-පෙ-අනාරමං සපරිකෘමනං, අනාපතති

6 හිකුඩු සමාදිසනි කුටිං මෙ කරොථානි තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසින-
විද්වුකං පමාණානිකකන්තං සාරමනං අපරිකකමිතං, අපභනි ද්විත්තං සබ්බාදි-
සෙසෙන ද්විත්තං දුකකට්ඨං -පෙ- සාරමනං සපරිකකමිතං, අපභනි ද්විත්තං
සබ්බාදිසෙසෙන දුකකට්ඨං, -පෙ- අනාරමනං අපරිකකමිතං, අපභනි ද්විත්තං
සබ්බාදිසෙසෙන දුකකට්ඨං, -පෙ- අනාරමනං සපරිකකමිතං, අපභනි ද්විත්තං
සබ්බාදිසෙසෙන දුකකට්ඨං

7 නීතිවූ සමාදිසනි කුටිං මෙ කරොටානි නසා කුටිං ංරොනනි දෙසින-
වජ්ජකං පමාණිකං සාරථං අපරිකකමනං, අපනනි දවනං දුක්ඛවානං -පෙ-
සාරථං සපරිකකමනං, අපහනි දුක්ඛවසා -පෙ- අනාරථං අපරිකකමනං,
අපනනි දුක්ඛවසා -පෙ- අනාරථං සපරිකකමනං, අනාපනනි

8. හිතවූ සමාදිසිනා පනතමනි කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති
දෙසිතවච්ඡුකා ච භොතු අනාරමහා ච ජපරිකතමනා චාති තස්ස කුටිං
කරොනති අදෙසිතවච්ඡුකං සාරමහා අපරිකතමනං, අපතති සඛ්‍යාදිසෙසෙන
ද්විත්‍යං දුක්කට්ඨං -පෙ- සාරමහා ජපරිකතමනං, අපතති සඛ්‍යාදිසෙසෙන
දුක්කට්ඨං -පෙ- අනාරමහා අපරිකතමනං, අපතති සඛ්‍යාදිසෙසෙන දුක්ක-
ට්ඨං -පෙ- අනාරමහා ජපරිකතමනං, අපතති සඛ්‍යාදිසෙසෙන

2 මහණ තෙම 'මිටි කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම් ඒ මහණහට නොදෙසූ ගෙඹිම් ඇති සාරභූත වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරභූත වූ සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරභූත වූ අපරික්කමනවූ (කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරභූත වූ (සපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත්) නම් සහවෙසෙස්-ඥාවැන් වේ

3 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරවයි ඇණවා නම් ඔහට දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමත වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත්' නම් දෙ දුකුලාඥාවානෙක් වෙයි සාරමත වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරමත වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරමත වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) ඥාවාන් නැති

4. වෙනත් තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවූ නම් ඔහුට පමණ ඉක්ම වූ සාරවත් වූ අපරිකෘමිත වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සභවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැතෙක් වෙයි සාරවත් වූ සපරිකෘමිත වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරවත් වූ අපරිකෘමිත වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරවත් වූ සපරිකෘමිත වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ

5 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා; නම් ඔහට පමණින් සුන් සාරඹන වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලා ඇවැතෙක් වෙයි සාරඹන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා ඇවැත් වෙයි අනාරඹන වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා ඇවැත් වෙයි අනාරඹන වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැත් නැති

6 වහන්සේ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නම්, ඔහට නොදෙසූ, ගෙඹිම් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරභත වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙසඟවෙසෙස්සක් සමග දෙ දුකුලාඥාවානෙක් වෙයි සාරභත වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සඟවෙසෙස්සක් සමග දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරභත වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සඟවෙසෙස්සක් සමග දුකුලාඥාවාන් වෙයි අනාරභත වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දෙ සඟවෙසෙස්සඥාවානෙක් වෙයි

7. ලහණ තෙමි 'මව් කුටියක් කරව' යි ඇණවා තමි මහව දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තමි දෙ-
දුකුලාආචාරෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
දුකුලාආචාරත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
දුකුලාආචාරත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තමි)
ආචාරත් නැති

8 වහණ කෙමි ‘වේ කුටියක් කරව’යි ඇණවා නික්ම ගේ නම් දෙසිනවළුක ද අතාරභන ද සපරිකාමන ද වේවා’යි නො ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති සාරභන වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙන් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාආවානෝ වෙයි සාරභන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාආවාන් වෙයි අතාරභන වූ අපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාආවාන් වෙයි අතාරභන වූ සපරිකාමන වූ (කුටියක් කෙරෙන් නම්) සහවෙසෙස්-දැවැන් වේ

9 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති, දෙසිතවජ්ඣකා ච ගොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ඣකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛා- වානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

10 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති, පමාණිකා ච ගොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණාතිකකන්තං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන

11 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති” පමාණිකා ච ගොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා”ති, තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණිකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

12 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති “කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච ගොතු පමාණිකා ච අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං පමාණාතිකකන්තං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං සංඝාදිසෙසෙන

13 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති ‘කුටිං මෙ කරොපාති න ච සමාදිසති ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච ගොතු පමාණිකා ච අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ඣකං පමාණිකං සාරමං අපරික්කමනං, ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛවානං, -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමනං, ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමනං අනාපනති

12 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති ‘කුටිං මෙ කරොපාති සමාදිසති ච ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච ගොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං සාරමං අපරික්කමනං, සො පුණාති “කුටි කීර මෙ කසිරති අදෙසිතවජ්ඣකා සාරමො අපරික්කමනා”ති තෙන භික්ඛුකා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙතබ්බො ‘දෙසිතවජ්ඣකා ච ගොතු අතාරමො ච සපරික්කමනා වා’ති හො වෙ සාමං වා ගවෙජ්ජයා දුතං වා පතිණෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛවස්ස

9 වෙන කෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තිත්ම යේ නම්, දෙසින-
වනුක ද අතාරම ද සපරිකකම ද මේවා'යි නො ද ඇණවා නම් ඔහට දෙසු
කුටිවත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලා-
ඇවැන වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා-
ඇවැන වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලා-
ඇවැන වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්)
ඇවැන නැති.

10. මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තිත්ම යේ නම් පමාණික ද අනාරභ ද සපරික්කමන ද මේවා'යි හො ද ඇණවා නම් ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරභ වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙත් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැතෙත් වෙයි සාරභ වූ සපරික්කමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙත් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරභ වූ අපරික්කමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙත් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරභ වූ සපරික්කමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙත් ඇවැත් වේ

11 මහණ තෙම 'ඉටි කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද මේවා'යි නොද ඇණවා නම් ඕහට පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් දේ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් ඇවැන් නැති

12 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා තිත්ම යේ තම්, දෙසින-
වනුක ද පමාණික ද අනාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා තම්
මහට නො දෙසු කුටිවත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක්
කෙරෙත් තම් දෙ සහවෙසෙසක් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමන
වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග
දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත්
තම්) දෙ සහවෙසෙසක් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකක-
මන වූ (කුටියක් කෙරෙත් තම්) දෙ සහවෙසෙස්ඥාවැනෙක් වෙයි

13 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරවා'යි ඇණවා නික්ම ගේ නම් දෙසින-
 වළුක ද පමාණික ද අනාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි නො ද ඇණවා නම්
 ඔහට දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක්
 කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක්
 කෙරෙත් නම් දුකුලාඥාවත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක්
 කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක්
 කෙරෙත් නම්) ඥාවත් නැති

14 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසිකවළුක ද අනාරමය ද සපරිකකමන ද මේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම මට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කරනු ලැබේ ල යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිකවළුක ද අනාරමය ද සපරිකකමන ද මේවා'යි දුතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලා-දැවැත් මේ

15 භික්ෂු සමාදිසිණි පකකමිති 'කුටිං ඥෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවජ්ජිකා ච හොතු අනාරමා ච සපරිකකමනා චා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ජිකං සාරමනා සපරිකකමනං සො සුණාති කුටි කීර මෙ කසිරති අදෙසිතවජ්ජිකා සාරමනා සපරිකකමනා'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං චා ගන්තබ්බං දුතො චා පාගන්තබ්බා "දෙසිතවජ්ජිකා ච හොතු අනාරමා චා"ති නො චෙ සාමං චා ගචේය්ය දුතං චා පතිණේය්ය, අපනති දුක්ඛවස්ස.

16 භික්ෂු සමාදිසිතා පකාකමිති ‘කුටිං මෙ කෘරාපාති සමාදිසති ච දෙසිතචච්ඡිකා ච භොතු අතාරමා ච සපරිකාමමා චා’ති තස්ස කුටිං කරොනාති අදෙසිතචච්ඡිකං අතාරමං අපරිකාමමං සො සුඤ්ඤාති ‘කුටි කීර මෙ කසිරති අදෙසිතචච්ඡිකා අතාරමා අපරිකාමමා’ති, තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙනබ්බො ‘දෙසිතචච්ඡිකා ච භොතු සපරිකාමමා චා’ති, තො චෙ සාමං වා ගචේඨ්ග්ග දුතං වා පභිඤ්ඤා අපනති දුකකට්ඨං

17 භික්ෂු සමාදිසිනි, පකකමති “කුට්ඨං මේ කරොථං”ති සමාදිසති ච දෙසිතවන්තූකා ච නොතු අනාරම්භා ච සපරිකකම්මා වා”ති නසා කුට්ඨං කරොන් අදෙසිතවන්තූකං අනාරම්භං සපරිකකම්මං සො භුණොති “කුට්ඨං කීර් මේ කසිරති අදෙසිතවන්තූකා අනාරම්භං සපරිකකම්මා”ති තෙන භික්ෂුනා සාමිං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාහෙතබ්බො දෙසිතවන්තූකා නොතු”ති නො වෙ සාමං වා ගච්ඡන්තූ දුතං වා පභිණ්ණන්තූ, අපනති දුකකට්ඨං

18 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමති කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවච්ඡුකා ච හොතු අතාරමා ච සපරික්කමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොනති දෙසිතවච්ඡුකං සාරමා අපරික්කමනං සො ඥාණාති කුටි කිරි මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකා සාරමා අපරික්කමනා'ති තෙන භික්ෂුනා සාමං වා ගහනබ්බං, දුතො වා පාභෙනබ්බං 'අතාරමා ච හොතු සපරික්කමනා වා'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡෙය්‍ය දුතං වා පභිණෙය්‍ය අපනති දුක්ඛවස්ස

19 භික්ෂු සමාදිසිනා පක්කමති කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවච්ඡුකා ච ගොතු ආනාරමනා ච සපරික්කමනා චා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං ආරමං සපරික්කමනං සො ථුණාති "කුටි කීර මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකා ආරමනා සපරික්කමනා'ති තෙන භික්ෂුනා සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාගෙතබ්බො, 'ආනාරමනා ගොතු'ති නො වෙ සාමං වා ගඤ්ජය්‍ය දුතං වා පභිණෙය්‍ය ආපනති දුක්කට්ඨස්ස

20 භික්ෂු සමාදිසිනි; පකකමති කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවඤ්ඤා ච භොඤා ආනාරමා ච සපරිකකමනා චා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤා ආනාරමා ආපරිකකමනං සො භුණ්හාති 'කුටි කීර මෙ කසිරති දෙසිතවඤ්ඤා ආනාරමා ආපරිකකමනා'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගනන්ති ඤාතො චා පාභෙතබ්බො 'සපරිකකමනා ච භොඤා'ති. තො චෙ සාමං වා ගච්ඡන්තස්ස ඤාතො චා පභිණෙත්තස්ස ආපනති දුකකටස්ස

21. භික්ෂු සමාදිසිතා පක්ෂමති 'කුටිං මෙ කරෙථා'නි සමාදිසනි ච 'දෙසිනවුළුකා ච හොතු අනාරමො ච සපරික්කමනා චා'ති නස්ස ඤාපිං කරෙහති දෙසිනවුළුකං අනාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

15 මහණ නෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසින-
විනිසුක ද අනාරාමය ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් මහට නො දෙසු
කුටිවත් ඇති සාරමය වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙතෙම මට
අදෙසිනවිනිසුක වූ සාරමය වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කරනු ලැබේ ල' යි
අසා ද ඒ මහණහු නමා හෝ යායුතු ය 'දෙසිනවිනිසුක ද අනාරාමය ද වේවා'යි
දුතයෙක් හෝ යාවියයුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ
නො යවා නම් දුකුලාආවාත් වේ

16 වෙනණ නෙම 'උට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යේ නම් යළි දෙසිත-වැළක ද අතාරභන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවා නම් ඔහට අදෙසිතවැළක වූ අතාරභන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් නම් හෙනෙම 'උට අදෙසිතවැළක වූ අතාරභන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ' ල' යි අසා ද එ' වහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිතවැළක ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාච්ඡ යුත්තෝ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාආචාර්න් වේ

17 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරමා ද සපරිකාමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට අදෙසිනවළුක
වූ අතාරමා වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම මට අදෙසින-
වළුක වූ අතාරමා වූ සපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු
තමා හෝ යායුතු ය. 'දෙසිනවළුක වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය
ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාආවාචා වේ

18 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙහි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි තෙතෙම 'මට දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු නමා හෝ
යායුතු ය, අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දූතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය
ඉදින් තෙමේ හෝ, නො යේ නම් දූතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලා-
ඇවැත් වේ

19 මහණ තෙම 'චට්‍යාසයක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙහි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවහි ඔහට දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම දෙසිනවළුක වූ
සාරමන වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු තමා
හෝ යාහුදු ය අතාරමන වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යැවිය යුත්තේ ය ඉදින්
තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුළාඇවැත් වේ

20. **වෙණ තෙමේ, මට කුටියක් කරවා'යි ඇණවා නික්ම ගෙයි යළි දෙසින-
වළුක ද අතාරභ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි** ඔහට දෙසිනවළුක
වූ අතාරභ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට දෙසිනවළුක
වූ අතාරභ වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරේ ඌ' යි අසා නම් ඒ වෙණහු
කමා හෝ යායුතු ය 'සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාච්ච යුන්නේ
ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලා-
ඇවැත් වේ

21 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව' යි ඇණවා නික්ම ගෙයි යළි දෙසිනවනුක ද අනාරමය ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි, ඔහුට දෙසිනවනුක වූ අනාරමය වූ සපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙත් තම් ඇවැත් තැනි

22 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති උ
'පමාණිකා ව භොදු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති. නස්ස කුටිං කරොන්ති
පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතං සො ඥාණාති 'කුටි කිර මෙ
කසිරති පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා
ගන්තබ්බං දුතො වා පාඨෙනබ්බං පමාණිකා¹ ව භොදු අතාරමා ව
සපරික්කමතා වාති -පෙ- පමාණිකා ව භොදු අතාරමා වාති -පෙ-
පමාණිකා ව භොදු සපරික්කමතා වාති -පෙ- පමාණිකා භොදුති තො
වෙ සාමං වා ගච්ඡස්ස දුතං වා පභිණ්ණස්ස, ආපනති දුක්ඛටස්ස.

23 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති. සමාදිසති ව
'පමාණිකා ව භොදු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස කුටිං කරොන්ති
පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතං සො ඥාණාති 'කුටි කිර මෙ කසිරති
පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතා'ති. තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං
දුතො වා පාඨෙනබ්බං 'අතාරමා ව භොදු සපරික්කමතා වා'ති -පෙ-
අතාරමා භොදුති -පෙ- සපරික්කමතා භොදුති -පෙ- අතාපනති

24 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ව
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස
කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං පමාණාතික්කන්තං සාරමාං අපරික්කමතං.
සො ඥාණාති 'කුටි කිර මෙ කසිරති අදෙසිතවජ්ඣකා පමාණාතික්කන්තා
සාරමාං අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා
පාඨෙනබ්බං දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා
වාති -පෙ- 'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු පමාණිකා ව අතාරමා වා'ති -පෙ-
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු පමාණිකා ව සපරික්කමතා වා'ති -පෙ- දෙසිතවජ්ඣකා
ව භොදු පමාණිකා වා'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡස්ස දුතං වා පභිණ්ණස්ස,
ආපනති දුක්ඛටස්ස

25 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති ව
'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු පමාණිකා ව අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති.
නස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවජ්ඣකං පමාණිකා සාරමාං අපරික්කමතං
සො ඥාණාති 'කුටි කිර මෙ කසිරති දෙසිතවජ්ඣකා පමාණිකා සාරමාං
අපරික්කමතා'ති තෙන භික්ඛුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාඨෙනබ්බං
අතාරමා ව භොදු සපරික්කමතා වා'ති -පෙ- අතාරමා භොදුති -පෙ-
සපරික්කමතා භොදුති -පෙ- අතාපනති

26 භික්ඛු සමාදිසිචා පක්කමති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති සමාදිසති
ව 'දෙසිතවජ්ඣකා ව භොදු අතාරමා ව සපරික්කමතා වා'ති නස්ස කුටිං
කරොන්ති අදෙසිතවජ්ඣකං සාරමාං අපරික්කමතං, ආපනති කාරකානා,
තිණ්ණං දුක්ඛටානං -පෙ- සාරමාං සපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දින්නං
දුක්ඛටානං -පෙ- අතාරමාං අපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දින්නං
දුක්ඛටානං -පෙ- අතාරමාං සපරික්කමතං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛටස්ස

22 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි. යළි පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය පමාණික ද අතාරමන ද වේවා'යි පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි පමාණික වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවක් වේ

23 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි. ඔහට පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම මව 'පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. 'අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය 'අතාරමන වේවා'යි 'සපරිකකමන වේවා'යි ඇවැත් නැති

24 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට නො දෙසූ කුටිවත් ඇති පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හේ මට දෙසිතවනුක වූ පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද වේවා'යි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද වේවා'යි (දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය) ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවක් වේ

25 මහණ තෙමේ 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද පමාණික ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඒ මහණහට දෙසූ කුටිවත් ඇති පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි හෙතෙම 'මට දෙසිතවනුක වූ පමාණික වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කැරේ ල'යි අසා ද ඒ මහණහු තමා හෝ යායුතු ය. අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය අතාරමන වේවා'යි සපරිකකමන වේවා'යි (දුතයෙක් හෝ යාමිය යුත්තේ ය) ඇවැත් නැති

26 මහණ තෙම 'මට කුටියක් කරව'යි ඇණවා නික්ම යෙයි යළි දෙසිතවනුක ද අතාරමන ද සපරිකකමන ද වේවා'යි ඇණවයි ඔහට අදෙසිතවනුක වූ සාරමන වූ අපරිකකමන වූ කුටියක් කෙරෙහි කරනුවනට නුත් දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කරනුවනට දෙ දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි අතාරමන වූ අපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කරනුවනට දෙ දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි අතාරමන වූ සපරිකකමන වූ (කුටියක් කෙරෙත් නම්) කරනුවනට දුකුලාඥාවක් වේ

27. භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවඤ්ඤා ච භොදු අනාරමො ච සපරිකකමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤා සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

28 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච 'පමාණිකා ච භොදු අනාරමො ච සපරිකකමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණාතිකකතං සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං.

29 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච 'පමාණිකා ච භොදු අනාරමො ච සපරිකකමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණිකං සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

30 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච දෙසිතවඤ්ඤා ච භොදු පමාණිකා ච අනාරමො ච සපරිකකමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති අදෙසිතවඤ්ඤා පමාණාතිකකතං සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං වතුත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං තිණ්ණං දුක්ඛවානං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං.

31 භික්ඛු සමාදිසිත්වා පකකමති 'කුටිං මෙ කරොපා'ති සමාදිසති ච 'දෙසිතවඤ්ඤා ච භොදු පමාණිකා ච අනාරමො ච සපරිකකමනා වා'ති තස්ස කුටිං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤා පමාණිකං සාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං ද්විත්තං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, ආපනති කාරකානං දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, අනාපනති

[illegible]

33 භික්ෂු සමාදිසිනා පකකමති 'කුට්ඨමෙ කුරෙඨා'ති තස්ස කුට්ඨකුරෙඨාති දෙසිතවජ්ජුකං සාරමං අපරිකකමනං, සො වෙ විපකතෙ ආගල්ඡති නෙත භික්ෂුතා සා කුට්ඨ අඤ්ඤාස්ස වා දුතබ්බා භිඤ්ඤා වා පුත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤාස්ස වා දදෙස්ස භිඤ්ඤා වා පුත කාරෙස්ස, ආපතති දවිනනං දුකකථානං -පෙ- සාරමං සපරිකකමනං, -පෙ- ආපතති දුකකථස්ස -පෙ- අනාරමං අපරිකකමනං, -පෙ- ආපතති දුකකථස්ස -පෙ- අනාරමං සපරිකකමනං, -පෙ- අනාපතති.

34 භික්ෂු සමාදිසිනා පකකමි ‘කුටිං මෙ කරොමා’ති කස්ස කුටිං කරොන්ත් පමාණාභිකකන්තං සාරමං අපරිකකමිතං, සො වෙ විපජ්ජකතෙ ආභවත්ති තෙන භික්ෂුතා සා කුටි අඤ්ඤස්ස වා දුතඛබ්බා භිඤ්ඤා වා පුත්තානඛබ්බා නො වෙ අඤ්ඤස්ස වා දදෙස්ස භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාරෙස්ස, අපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුච්ඡන්තං දුක්ඛචාතං -පෙ- සාරමං සපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛචස්ස -පෙ- අනාරමං අපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සම්ඝාදිසෙසෙන දුක්ඛචස්ස -පෙ- අනාරමං සපරිකකමිතං, -පෙ- අපනති සම්ඝාදිසෙසස්ස

35 භික්ෂු සමාදිසිනා පකකමිති 'කුටිං මෙ කරොථා'ති නස්ස කුටිං කරොන්ති පමාණිකං සාරථං අපරිකකමිතං, සො වෙ විපජ්ජනෙ ආභවන්ති, තෙන භික්ෂුනා සා කුටි අඤ්ඤස්ස වා දතබ්බා භිද්දිනා වා පුත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤස්ස වා දදෙස්ස භිද්දිනා වා පුත කාරොස්ස, ආපනති ද්විතො දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරිකකමිතං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අනාරථං අපරිකකමිතං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛවස්ස -පෙ- අනාරථං සපරිකකමිතං, -පෙ- අනාපනති

36 හික්කු සමාදිසිනා පක්කමනි 'කුටිං මේ කරුචා'නි තසස කුටිං කරුනනි අදෙසිනවනුකං පමාණාතික්කනනං සාරමං අපරික්කනිනං, සො වෙ විපපක්කනෙ අංගච්ඡනි තෙන හික්කුනා යං කුටි අඤ්ඤායං ච දුතබ්බා හිනිදිනා ච පුත කාතබ්බා නො වෙ අඤ්ඤායං ච අදෙය්ග හිනිදිනා ච පුත කරුය්ග, අපභනි දවිනාං සඛ්ඤාදිසෙසෙන ද්විනාං දුක්කචානං -පෙ- සාරමං සපරික්කනිනං, -පෙ- අපභනි ද්විනාං සඛ්ඤාදි- සෙසෙන දුක්කචය්ග -පෙ- අකාරමං අපරික්කමනං, -පෙ- අපභනි ද්විනාං සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුක්කචය්ග -පෙ- අකාරමං සපරික්කමනං, -පෙ- අපභනි ද්විනාං සඛ්ඤාදිසෙසෙන දුක්කචය්ග,

32 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු කුට්ඨවත් ඇති සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) නොනිමවා-නබන ලද කල්හි පැමිණේ නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය. ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම්, සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි . සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. . . අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. . . අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

33 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුට්ඨවත් ඇති සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ ඥාවැන් නැති

34 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කෙරේ නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ . සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ.

35 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. ඔහට පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නො දේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ-දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ ඥාවැන් නැති

36 මහණ තෙම 'මට කුට්ඨයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු කුට්ඨවත් ඇති පමණ ඉක්ම වූ සාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ කුට්ඨයක් කෙරෙහි ඉදින් ඒ මහණ (කුට්ඨ) කොට අඩාල කල්හි පෙරළා ඒ නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ කුට්ඨ අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළ යුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නො දේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නො කෙරේ නම් හෝ දෙ සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ අපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අනාරම්භ වූ සපරික්කමන වූ දෙ සහවෙසෙස්ඥාවැන් වේ

37. භික්ඛු සමාදිසිනා පක්කමති 'කුට්ඨං මෙ කරොථා'ති. තස්ස කුට්ඨං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං සාරමං අපරික්කමනං, සො චෙ විපපකතෙ ආගච්ඡති තෙන භික්ඛුනා සා කුට්ඨං අඤ්ඤස්ස වා දන්තො භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාන්තො, නො චෙ අඤ්ඤස්ස වා දදෙස්ස භිඤ්ඤා වා පුත්ත කාරොස්ස, ආපනති දන්තං දුක්ඛධානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛධානං -පෙ- අනාරමං අපරික්කමනං, -පෙ- ආපනති දුක්ඛධානං භික්ඛු සමාදිසිනා පක්කමති 'කුට්ඨං මෙ කරොථා'ති. තස්ස කුට්ඨං කරොන්ති දෙසිතවඤ්ඤං පමාණිකං අනාරමං සපරික්කමනං, අනාපනති

38 අත්තනා විපපකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස අත්තනා විපපකතං පරෙති පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස පරෙති විපපකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස පරෙති විපපකතං පරෙති පරියොසාපෙනි, ආපනති සමාදිසෙසස්ස

39. අනාපනති ලෙතෙ ගුහාය නිණ්ඛට්ඨාය අඤ්ඤස්සන්තං, වාසානාං සපෙචා සබ්බන්ති, අනාපනති උමචනකස්ස ආදිකමිකස්සාති

කුමිකාරසිකිකාපදං නිවේනං

3. 7.

විහාරකාරසිකිකාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසම්බසං විහරති කොසිතාරුත්ථි. තෙන බො පත්ත සමයෙන ආයසමිතො ඡන්තස්ස උපට්ඨාකො ගහපති ආයසමනං ඡන්තං එතදවොච 'විහාරවඤ්ඤං හතෙන ජානාති, අයස්ස විහාරං කාරුපෙස්සාමි'ති අථ බො ආයසමා ඡන්තො විහාරවඤ්ඤං සොධෙතො; අඤ්ඤතරං චෙතිශ්රැකං ඡෙදපෙසි ගාමපුජිතං නිගමපුජිතං තගරපුජිතං ජතපදපුජිතං රට්ඨපුජිතං ඔනුස්සා උප්ඤායනාති බිසනාති විපාවෙනති 'කථං හි නාම සමණා සක්ඛපුත්තියා චෙතිශ්රැකං ඡෙදපෙස්සනාති ගාමපුජිතං නිගමපුජිතං තගරපුජිතං ජතපදපුජිතං රට්ඨපුජිතං, එකිඤ්ඤං සමිදා සක්ඛපුත්තියා ජිවං විගෙවෙඨනාති'ති අස්සොපුං බො භික්ඛු තෙසං ඔනුස්සානා උප්ඤායනානං බිසනානං විපාවෙනානං, යෙ තෙ භික්ඛු අපිපජා තෙ උප්ඤායනාති බිසනාති විපාවෙනාති "කථං හි නාම ආයසමා ඡන්තො චෙතිශ්රැකං ඡෙදපෙස්සනාති, ගාමපුජිතං -පෙ- රට්ඨපුජිතං"නාති

37 මහණ තෙම 'මට යුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු යුටිවත් ඇති පමණින් යුත් සාරම්භ වූ අපරිකාමන වූ කුටියක් කෙරෙහි ඉදින් හෙතෙම (යුටිය) අවසන් නොකළ කල්හි පෙරළා ඒ තම, ඒ මහණහු විසින් ඒ යුටිය අනෙකක්හට හෝ දියයුතු ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුතු ය ඉදින් අනෙකක්හට නොදේ නම් හෝ බිඳපියා වටාලා නොකරවා නම් හෝ දෙ දුකුලාඥාවතෙක් වෙයි සාරම්භ වූ සපරිකාමන වූ දුකුලාඥාවත වෙයි අනාරම්භ වූ අපරිකාමන වූ දුකුලාඥාවත වෙයි මහණ තෙම 'මට යුටියක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු කුටිවත් ඇති පමණින් යුත් අනාරම්භ වූ සපරිකාමන වූ යුටියක් කෙරෙත් තම ඥාතීන්

38. තමා විසින් අවසන් නොකරන ලද්ද තෙමේ නිමවා තම, සහවෙසෙස්-ඥාවත වෙයි තමා විසින් කොට අඩාල කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වෙයි මෙරමා විසින් නොනිමවා තබන ලද්ද තෙමේ නිමවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිම කරවා තම, සහවෙසෙස්ඥාවත වේ

39 ලෙනෙහි, ගුහායෙහි, තණනිලියෙහි, අනෙකක්හු උදෙසා කරණ ලද්දෙහි, වසන ගෙය හැර හැම තැනැදැ සි ඥාතීන් තැනි. උමමතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඥාතීන් තැනි

කුටිකාර ශික්ෂාපදය නිමි.

3. 7.

විහාරකාරශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසම්බනුවර කොමිතුරුමයෙහි වාසය කරණ සේක එසමයෙහි ආයුෂ්මත් ජනන තෙරුන්ගේ උපසංචයක වූ ගෘහපතී තෙම ආයුෂ්මත් ජනන තෙරුන්ට මෙපවත් කීය. 'වහන්ස, ආයුෂ්මත් වහන්සේට විහාරයක් කරවන්නෙමි විහාරයට ගෙබිමක් දනුව'යි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ජනනයෝ විහාරවාසනුව ගුරු කරත්තාහු ගැමියන් විසින් පුදන ලද නියමිතම් වැස්සන් විසින් පුදන ලද නුවරැන් විසින් පුදන ලද දතවැස්සන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද එක්තරා සැරැකක් සිදැ වූහ මනුෂ්‍යයෝ 'කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද නිගමුන් විසින් පුදන ලද නුවරැන් විසින් පුදන ලද දතවැස්සන් විසින් පුදන ලද රටවැස්සන් විසින් පුදන ලද සැරැක සිද වූහ ද, ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ එකිනෙකට වෙස කලකුරුවති'යි මනුෂ්‍යයෝ අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙහි භික්ෂුහු අවමන් කරන අයුණු කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ අලොව්ප වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් තම ඔහු අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙහි 'කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් ජනන තෙමේ ගැමියන් විසින් පුදන ලද රටවැසියන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදැවී ද?'යි.

2 අළු බො හෙ හිකුලු ආයතනයා ජනාං අනෙකපරිසරයෙහි විගර්හිතා; හගවතො එනමුත් අදෙවෙසුං -පෙ- “සව්වං කිරි සිං ජනා, වෙහිසරුකකං ඡේදපෙසි ගාමපුජිතං -පෙ- රට්ඨපුජිත”නාහි “සව්වං හගවා”හි විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- “කපං හි නාම සිං මොසපුජිත, වෙහිසරුකකං ඡේදපෙසසි ගාමපුජිතං නිගවෙසුජිතං නගරපුජිතං ජනපදපුජිතං රට්ඨපුජිතං ජිවසඤ්ඤා-කො හි මොසපුජිත, මනුස්සා රාකකසමිං, තෙනා මොසපුජිත අපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන හිකකවෙ ඉමං සිකකාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“මහලලකං පන හිකුලුනා විභාජකාරයානෙහි සංඝාමිකං අනතුදෙසං, හිකුලු අභිනෙහිකකං චක්ඛෙදෙසනායං, තෙහි හිකුලුහි චක්ඛං දෙසෙහිකකං අනාරම්භං සපරිකාමමනං, සාරමෙහි වෙ හිකුලු චක්ඛෙසමිං අපරිකාමමනෙ මහලලකං විභාජකාරයා, හිකුලු වා අනභිනෙහිකං චක්ඛෙදෙසනායං, සංඝාදිසෙසො”හි.

මහලලකො නාම විභාජකාර සංඝාමිකො ටුවච්චි

විභාජකාරී නාම උලලිතො වා හොති අවලිතො වා උලලිතො-වලිතො වා

කාරයමානෙහිනාති කාරෙතො වා කාරාපෙතො වා

සංඝාමිකනාති අඤ්ඤා කොචි සාමිකො හොති ඉසී වා පුරිසො වා ගහවෙසා වා පබ්බජිතො වා

අනතුදෙසනාති අතනිතො අත්ථාය

හිකුලු අභිනෙහිකකං චක්ඛෙදෙසනායාති තෙන විභාජකාරයෙහි හිකුලුනා විභාජවත්තං සොධෙතා සබ්බං උපසම්මානිතා එකංසං උත්තරාසඛං කරිතා බුද්ධිසාහං හිකුලුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛාපිතං නිසිදිතා අඤ්ඤා පග්ගහෙතා එවමෙසා වචනියො. “අහං හතො මහලලකං විභාජකාරයා කතාකාමො සංඝාමිකං අනතුදෙසං සොහං හතො සබ්බං විභාජවත්තමිලොකනං යාවාමි”හි දුතියමිධි යාවිතබ්බො, තතියමිධි යාවිතබ්බො සචෙ සබ්බො සබ්බො උස්සාහාති විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා, සබ්බෙත සබ්බෙත මිලොකෙතබ්බො තො වෙ සථොසං සබ්බෙත උස්සාහාති විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා, යෙ තස්මිං හොතති හිකුලු ව්‍යාපාරා පටිබලා සාරම්භං අනාරම්භං සපරිකාමමනං අපරිකාමමනං ජාතිත්වා, තො යාවිතා සම්මනනිතබ්බො එවඤ්ච පන හිකකවෙ සම්මනනිතබ්බො ව්‍යතෙතන හිකුලුනා පටිබලෙත සබ්බෙත ඤාපෙතබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ හතො සබ්බෙත අයං ඉත්තනාමො හිකුලු මහලලකං විභාජකාරයා කතාකාමො සංඝාමිකං අනතුදෙසං සො සබ්බං විභාජවත්තං මිලොකනං යාවති යදි සබ්බෙසං පතතකල්ලං, සබ්බො ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා හිකුලු සම්මනෙතය්‍ය, ඉත්තනාමෙසං හිකුලුනො විභාජවත්තං මිලොකෙත්වා එසං ඤාතති

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් ඡන්ත තෙරුන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දුන්වූහ “සැබවෙක් ද ඡන්තය, තෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද රවුන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදුවූ-
 දෙසිදැ”,යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි භාග්‍යවත් බුදුහු මෙසෙසින් ගඬ, කළහ. ගිස් පුරුෂය, කෙසේ නම් තෝ ගැමියන් විසින් පුදන ලද නිහමුත් විසින් පුදන ලද නුවරැත් විසින් පුදන ලද දතවැසියන් විසින් පුදන ලද රවුන් විසින් පුදන ලද සැරැකක් සිදුවූයෙහි ද? ගිස් පුරුෂය, මනුෂ්‍යයෝ වාක්‍යයෙහි ජවසංඥ ඇත්තාහු ම ය ගිස් පුරුෂය, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,, තවද මහණෙනි, මෙසේ මේ භික්ෂාපදය උදෙසා වූ.

“කරවා දෙන ගිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලක විහාරයක් කරවන මහණහු විසින් වාසතුදෙශනාව පිණිස භික්ෂුහු පෑමිණවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂුන් විසින් ගිරුපදුව වූ උපචාර සහිත වූ ගෙඹිම දෙසියයුතු ය. ඉදින් මහණ තෙම උපදුව සහිත වූ උපචාර රහිත වූ ගෙඹිමහි මහලලකවිහාරයක් කරවා නම් වාසතුදෙශනාව පිණිස භික්ෂුන් නො පවුණුවා නම් සහමෙසෙස් වේ ය”යි.

මහලලක නම් සංඛ්‍යාමික වූ විහාරය කියනු ලැබේ

විහාර නම් ඇතුළත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ පිටත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසමි කරණ ලද්දේ හෝ වේ.

කාරයමානෙන යනු කරණුයේ හෝ කරවනුයේ හෝ ය.

සංඝාමිකං යනු සත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් හෝ ගෘහස්ථයෙක් හෝ ප්‍රච්ඡිතයෙක් හෝ අන් කිසි හිමියෙක් වේ

අනතුදෙසං යනු: තමා සදහා

භික්ෂු අභිනෙතබ්බා චක්ඛුදෙසනාය යනු. ඒ විහාරකාරක භික්ෂුහු විසින් විහාරවාසනාව ශුඬ කොට සතුන් වෙත එළැඹ උතුරුසත එකක් කොට මහලලකරුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මම කරවා දෙන හිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තෙමි වහන්ස, ඒ මම විහාරවාසනු අවලෝකනයට සබ්බසා අයැදීම’යි දෙවන වට ද යැදිය යුතු ය තෙවන වට ද යැදිය යුතු ය ඉදින් හැම සබ්බ තෙමේ විහාරවාසනාව බැලීම ඉවසා නම් හැම සබ්බසා විසින් බැලිය යුතු ය ඉදින් හැම සබ්බ තෙමේ විහාරවාසනාව බැලීම නො ඉවසා නම් සොපදුව අනුපදුව බව සොපචාර අනුපචාර බව දූතගත්තට වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ යම් භික්ෂු කෙනෙක් එහි වෙත් නම් ඒ භික්ෂුහු අයැද සමමත කළ යුත්තාහ තවද මහණෙනි, මෙසෙසින් සමමත කළ යුත්තාහ: වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

‘වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හේ විහාරවාසනාව බැලීමට සබ්බසා අයැදී ඉදින් සබ්බසාට පාමණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ මෙනම් මහණක්හුගේ විහාරවාසනාව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂුන් සමමත කරන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි

“සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථුමලොකනං යාවති සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ථ ඉන්ද්‍රියානාමස්ථ භික්ඛු සමමනනාති, ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම ලොකෙතං යසංගසමනො ඛලිති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස ව ඉන්ද්‍රියානාමස්ස ව භික්ඛුනං සමමති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම ලොකෙතං, සො භුණ්ණස්ස යස්ස තකමති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමො ව ඉන්ද්‍රියානාමො ව භික්ඛු ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම ලොකෙතං ඛලිති සංඝස්ස, තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

තෙහි සමමතෙති භික්ඛුහි තත්ථ ගන්තො විහාරවත්ථුම ලොකෙතංඛං සාරම්භං අනාරම්භං සපරිකාමනං අපරිකාමනං ජාතිතංඛං සචෙ සාරම්භං හොති අපරිකාමනං, මාග්ධි කර්ති වනනංඛං සචෙ අනාරම්භං හොති සපරිකාමනං, සංඝස්ස ආරොචෙනංඛං අනාරම්භං සපරිකාමනනාති. තෙන විහාරකාරකෙන භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝමිති, එකංගං උපතරුසංඝං කර්ති, බුඛ්භංගං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිති, උක්ඛුට්ඨං නිසිදිති, අස්සුලිං පග්ගහෙති, එවමස්ස වචනිතො, “අහං භනෙත මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො’හං භනෙත සංඝං විහාරවත්ථුදෙසනං යාවාමි”ති දුතියමප් යාවිතංඛං, තතියමප් යාවිතංඛං ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙහි ඤාපෙනංඛං:

“සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථුදෙසනං යාවති යදි සංඝස්ස පනතකල්ලං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම දෙසෙය්‍ය, එසා ඤාතති

සුඤ්ඤාදාමෙ භනෙත සංඝෙහි අයං ඉන්ද්‍රියානාමො භික්ඛු මහලුකං විහාරං කතතුකාමො සසාංගිකං අනතුද්දසං සො සංඝං විහාරවත්ථුදෙසනං යාවති සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම දෙසෙති යසංගසමනො ඛලිති ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම දෙසනා, සො භුණ්ණස්ස යස්ස තකමති, සො භාසෙය්‍ය

දෙසිතං සංඝෙහි ඉන්ද්‍රියානාමස්ස භික්ඛුනො විහාරවත්ථුම ඛලිති සංඝස්ස තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

සාරම්භං තාම. නිපිලුකානං වා අසංගො හොති -පළ- සාරම්භං නිසිදිතං වා හොති, එතං සාරම්භං තාම

අපඤ්ඤාමනං තාම. ත සකකා හොති යථාසුතෙනන සකෙවන අනුපරිගනනං, සලෙනා නිසෙසනියා අනුපරිගනනං එතං අපරිකාමනං තාම

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ හිමියන් ඇති තමා උදෙසා වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය. හෙතෙම විහාරවාසනුව බැලීමට සංඝයා අයදා සිටී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂූන් සමමත කෙරෙයි යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාර වාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂූන් සමමත කිරීම රුචි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමක්හට තො රුක්තේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව බලන්නට මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සමමත කරණ ලද්දහ සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීට වෙයි තෙල මෙසේ ධරම්”යි

ඒ සමමත වූ භික්ෂූන් විසින් එහි ගොස් විහාරවාසනුව බැලියයුතු ය සොපථුව බව නිරූපථුව බව සොපචාර බව අනුපචාර බව දතයුතු යි ඉදින් සාරභ අපරිකකමන වෙ නම් ‘මෙහි නගමක් කරා’යි කියයුත්තේ ය ඉදින් අනාරභ අපරිකකමන වේ නම්, අනාරභය ය සපරිකකමන ය”යි සංඝයාට ආරෝපන කළයුතු ය ඒ විහාරකාරක මහණහු විසින් සභුන් වෙත එළැඹ උතුරාසත එකස් කොට මහලුතෙරුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම විහාරවාසනු දෙශනාවට සංඝයා අයදිමි’යි දෙවන වට ද යැදියයුතු ය. තෙවන වට ද යැදියයුතු ය ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දූන්ට්‍ය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විහාරවාසනුදෙශනාවට සංඝයා අයදා සිටී ඉදින් සංඝයාට පාමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසන්නේ ය තෙල ඤාතිය” යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සඤ්චාමික වූ ආනෙමාදෙය්‍ය වූ මහලලකවිහාරයක් කරණු කැමැත්තේ ය හෙතෙම විහාරවාසනුදෙශනාවට සංඝයා අයදා සිටී සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසයි. යම් ආයුෂමනක්හට මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුදෙශනාව රුචි වේ නම් හේ තුෂණීමහුත වන්නේ ය යමක්හට තො රුක්තේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහුගේ විහාරවාසනුව දෙසන ලදී සංඝයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීට වෙයි තෙල මෙසේ ධරම්”යි

ආරම්භ නම් කුහුඹුවන්ගේ හෝ බිලයෙක් වෙයි යන එන මහ ඇසිරි කරණ ලද හෝ වේ. තෙල ආරම්භ නම්

අපරිකකමන නම් ගොනුන් යෙදූ ගැලකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස භිණ්ණින් සිසාරා යන්නට තො හැකි වෙයි තෙල අපරිකකමන නම්,

අනාරම්භං නාම න කිපිලලිකානං වා ආසයො භොති -පෙ- න සංසරණනිසසිතං වා භොති. එතං අනාරම්භං නාම

සපරිකාමනං නාම සකකා භොති යථායුතොත්ත සකථෙත අනු-පරිගනනං, සමන්තා නිසෙසනියා අනුපරිගනනං. එතං සපරිකාමනං කාම.

මහලලිකො නාම: විහාරෙ සසාමිකො වුවවති

විහාරෙ නාම උලලිකො වා භොති අවලිකො වා උලලිකො-වලිකො වා

කාරෙය්‍යාති කරෙති වා කාරපෙති වා

භික්ඛු වා අනාභිනෙය්‍ය වසුද්දෙසනායාති ඤාතිදුතියෙත කමෙත විහාරවඤ්ඤං න දෙසාපෙතා කරෙති වා කාරපෙති වා, පයොගෙ වා පයොගෙ දුකකටං. එකං පිණ්ඩං අනාගතෙ ආපනති ජුලලවටය්‍ය නසමි පිණ්ඩං ආගතෙ ආපනති සංඝාදිසෙසො

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුවවති සංඝාදිසෙසොති.

3 භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති ද්විතනං දුකකටය්‍ය.

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති දුකකටය්‍ය

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති දුකකටය්‍ය

භික්ඛු විහාරං කරෙති අදෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති ද්විතනං දුකකටය්‍ය.

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති දුකකටය්‍ය.

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති දුකකටය්‍ය

භික්ඛු විහාරං කරෙති දෙසිතවඤ්ඤං අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති අනාපනති

භික්ඛු සමාදිසති 'විහාරං මෙ කරෙතා'ති තස්ස විහාරං කරෙතාති අදෙසිතවඤ්ඤං සාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති ද්විතනං දුකකටය්‍ය -පෙ- සාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති දුකකටය්‍ය -පෙ- අනාරම්භං අපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති දුකකටය්‍ය -පෙ- අනාරම්භං සපරිකාමනං, ආපනති සංඝාදිසෙසොති

අනාරමන නම්: කුහුඹුවන්ගේ හෝ බිලියෙක් නො වෙයි .. යන එන මග ඇසිරි කරණ ලද්දේ හෝ නො වේ. තෙල අනාරමන නම

සපරිකාමන නම්: ගොනුන් යෙදූ ගැලකින් සිසාරා යන්නට, හාත්පස භින්නින් සිසාරා යන්නට හැකි වේ තෙල සපරිකාමන නම

මහලලන නම් සසාමක වූ විහාරය කියනු ලැබේ

විහාර නම් ඇතුළත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ පිටත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ ඇතුළත පිටත පිරිසම කරණ ලද්දේ හෝ වේ.

කාමරයා යනු කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ යි.

භි කුඩු මා අනාගිනෙයා වසුදසනාය යනු: ඤානදුතිය කම්වදනින් විහාරවාස්තුව නොදෙසවා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ පියොවිහි පියොවිහි දුකුලා වෙයි පැසුළු මැටිපිඩ නො පත් කල්හි තුලාසිඇවැත් වෙයි ඒ පිඩ පැමිණි කල්හි සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

සඛ්‍යාදිසෙසො යනු එයින් දු සඛ්‍යාදිසෙස ය යි කියනු ලැබේ

3. මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපවාර රහිත වූ විහාරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලා-ඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති උපද්‍රව සහිත වූ උපවාර සහිත වූ විහාරයක් කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපවාර රහිත වූ විහාරයක් කෙරේ හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනුපද්‍රව වූ උපවාර සහිත වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් සඟවෙසෙස්ඇවැත් වේ

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ සපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

මහණ තෙම දෙසූ ගෙබිම් ඇති අනාරමන වූ සපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙයි හෝ කරවා නම් ඇවැත් නැති

මහණ තෙම '3ට විහාරයක් කරව'යි අණවයි මහට නො දෙසූ ගෙබිම් ඇති සාරමන වූ අපරිකාමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් සඟවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඇවැතෙක් වෙයි සාරමන වූ සපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ අපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාඇවැත් වෙයි අනාරමන වූ සපරිකාමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සඟවෙසෙස්-ඇවැත් වේ.

4 භික්ෂු සමාදිසිති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති ද්විතනං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං සපරික්කමිනං, අනාපනති

5 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති ත ව සමාදිසති 'දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන ද්විතනං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති සම්මාදිසෙසෙන

6 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති ත ව සමාදිසති දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති ද්විතනං දුක්ඛවානං -පෙ- සාරථං සපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං අපරික්කමිනං, ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- අනාරථං සපරික්කමිනං, අනාපනති

7 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති, දෙසිතවච්ඡුකං සාරථං අපරික්කමිනං සො සුඤ්ඤාති 'විහාරෙ කිර මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථො අපරික්කමිනො'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාඨෙතබ්බො, 'දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො ව සපරික්කමිනො වා'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡෙය්‍ය දුතං වා පඨිඤ්ඤෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛවාසං -පෙ- දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො වා'ති -පෙ- දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු සපරික්කමිනො වා'ති -පෙ- දෙසිතවච්ඡුකං භොදු'ති තො වෙ සාමං වා ගච්ඡෙය්‍ය දුතං වා පඨිඤ්ඤෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛවාසං

8 භික්ෂු සමාදිසිති පක්කමති 'විහාරං මෙ කුරෙථා'ති සමාදිසති ව 'දෙසිතවච්ඡුකං ව භොදු අනාරථො ව සපරික්කමිනො වා'ති තස්ස විහාරං කුරොන්ති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථං අපරික්කමිනං සො සුඤ්ඤාති 'විහාරෙ කිර මෙ කසිරති දෙසිතවච්ඡුකං සාරථො අපරික්කමිනො'ති තෙන භික්ෂුතා සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාඨෙතබ්බො, අනාරථො ව භොදු සපරික්කමිනො වා'ති -පෙ- අනාරථො භොදු'ති -පෙ- සපරික්කමිනො භොදු'ති -පෙ- අනාරථං සපරික්කමිනං,¹ අනාපනති

1 අනාරථං සපරික්කමිනං ච ඒ ස පද්ධතී

4 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි. අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි. අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන නැති

5 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි. 'දෙසිතවැන්න ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි නො ද අණවයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්-ඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්ඥාවැන වේ

6 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසිත-වැන්න ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි නො ද අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන වෙයි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන නැති

7 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි 'දෙසු ගෙබිම් ඇත්තේ ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි අණවන්නේ වෙයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් හෙතෙම මට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු විසින් තමා ම හෝ යායුතු ය 'දෙසු ගෙබිම් ඇත්තේ ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යායුතු යුත්තේ ය ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවැන වෙයි දෙසිතවැන්න ද අනාරථය ද වේවා'යි (දුතයකු හෝ නො යවා නම්) දෙසිතවැන්න ද අපරික්කමන ද වේවා'යි (දුතයකු හෝ නො යවා නම්) දෙසිතවැන්න වේවා'යි ඉදින් තෙමේ හෝ නො යේ නම් දුතයකු හෝ නො යවා නම් දුකුලාඥාවැන වේ

8 මහණ තෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිතවැන්න ද අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් හෙතෙම 'මට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරථය වූ අපරික්කමන වූ විහාරයක් කැරේ ල'යි අසා නම් ඒ මහණහු විසින් තමා හෝ යායුතු ය 'අනාරථය ද අපරික්කමන ද වේවා'යි දුතයෙක් හෝ යායුතු ය අනාරථය වේවා'යි අපරික්කමන වේවා'යි අනාරථය වූ අපරික්කමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන නැති

9 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති සම්මාදිසති ච 'දෙසිතවන්තො ච හොතු අතාරමො ච සපරික්කමිතො චා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති අදෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං තිණ්ණං දුක්කචානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දව්නං දුක්කචානං -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දව්නං දුක්කචානං -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දුක්කචස්ස

10 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති සම්මාදිසති ච 'දෙසිතවන්තො ච හොතු අතාරමො ච සපරික්කමිතො චා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති දෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දව්නං දුක්කචානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති කරකානං දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

11 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති අදෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං සො වෙ විප්පකතෙ ආගච්ඡති තෙන භික්ඛුනා සො විහාරෙ අඤ්ඤස්ස චා දුතබ්බො, භිඤ්ඤා චා පුත කාතබ්බො නො වෙ අඤ්ඤස්ස චා දදෙය්, භිඤ්ඤා චා පුත කාතෙය්, ආපනති සම්භාවදිසෙසෙන දව්නං දුක්කචානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සම්භාවදිසෙසෙන දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති සම්භාවදිසෙසෙන දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති සම්භාවදිසෙසස්ස

12 භික්ඛු සම්මාදිසිනා පක්කමති 'විහාරං මෙ කරොථා'ති තස්ස විහාරං කරොන්ති දෙසිතවන්තං සාරමං අපරික්කමිතං, සො වෙ විප්පකතෙ ආගච්ඡති තෙන භික්ඛුනා සො විහාරෙ අඤ්ඤස්ස චා දුතබ්බො, භිඤ්ඤා චා පුත කාතබ්බො නො වෙ අඤ්ඤස්ස චා දදෙය්, භිඤ්ඤා චා පුත කාතෙය්, ආපනති දව්නං දුක්කචානං -පෙ- සාරමං සපරික්කමිතං, ආපනති දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං අපරික්කමිතං, ආපනති දුක්කචස්ස -පෙ- අතාරමං සපරික්කමිතං, අනාපනති

13 අතතනා විප්පකතං අතතනා පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්භාවදි-සෙසස්ස අතතනා විප්පකතං පරෙහි පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්භාවදි-සෙසස්ස පරෙහි විප්පකතං අතතනා පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්භාවදි-සෙසස්ස පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරිඥාපාපෙති, ආපනති සම්භාවදි-සෙසස්ස

14 අනාපනති ලෙනෙ ගුහාය නිණ්ණුට්ඨාය අඤ්ඤස්සථාසං, වාසානාඤ්ඤා සබ්බථ, අනාපනති උමමත්තකස්ස, ආදිකම්මිකස්සාති

විහාරකාරසම්භාවදි- නිමිතිං.

9 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිනවැනික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට අදෙසිනවැනික වූ සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට හුන් දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වේ

10 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි යළි 'දෙසිනවැනික ද අතාරමහ ද සපරිකකමන ද වේවා'යි අණවයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම් කරණුවනට දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැන් නැති

11 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට නො දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් ඉදින් ඒ මහණ විහාරය කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ වෙ- ගොර අනෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා නම් සහවෙසෙස් සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි. සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස් සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි . අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

12 මහණ නෙම 'මට විහාරයක් කරව'යි අණවා නික්ම යෙයි ඔහට දෙසු ගෙබිම් ඇති සාරමහ වූ අපරිකකමන වූ විහාරයක් කෙරෙත් ඉදින් හෙතෙම විහාරය කොට අඩාල කල්හි පැමිණේ නම් ඒ මහණහු විසින් ඒ විහාරය අනෙකක්හට හෝ දියයුත්තේ ය බිඳපියා හෝ වටාලා කළයුත්තේ ය ඉදින් අනෙකක්හට හෝ නො දේ නම් බිඳපියා හෝ වටාලා නො කරවා නම් දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වෙයි . සාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි. අතාරමහ වූ අපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) දුකුලාඥාවැන් වෙයි අතාරමහ වූ සපරිකකමන වූ (විහාරයක් කෙරෙත් නම්) ඇවැන් නැති

13 නමු විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද නමු විසින් කොට නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි නමු විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද නමු විසින් නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් සහවෙසෙස්ඇවැන් වේ

14 ලෙනෙහි, ගුහායෙහි, තණකිළියෙහි, අනෙකක්හට කරවා නම්, වාසාගාර තබා හැම තන්හි ද සි ඇවැන් නැති උන්මහත්තය හට, ආදිකාර්මි- කයා හට ඇවැන් නැති

විහාරකාර ශික්ෂාපදය නිමි.

පඨම-ද්විතීයදොසසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන චුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති චෙඨවනෙ කලාක-
නිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතා දබ්බිත මලපුතෙන
ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං භොති, යං¹ කිංඤ්චි සාවකෙන
පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං භොති, තත්ථි ච යං කිංඤ්චි උත්තරිං
කරණීයං, කතස්ස චා පතිවයො අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල-
පුත්තස්ස රභොගතස්ස පතිසලීතස්ස ථවං වෙනස්ස පරිචිතකෙකා උදපාදි.
“මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං යං කිංඤ්චි
සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං, තත්ථි ච මෙ කිංඤ්චි උත්තරිං
කරණීයං, කතස්ස චා පතිවයො. කිනත්ත ඛො අහං සබ්බස්ස වෙය්‍යාවච්චං
කරෙය්‍ය”න්ති අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මලපුත්තස්ස ථතදහොසි.
“යනත්තාහං සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙ-
ය්‍ය”න්ති

2 අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා සායනසමයං පතිසලානා
වුට්ඨිතො යෙත භගවා තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකම්චා භගවත්තං අභිවාදෙතා
ථකමන්තං නිසීදි ථකමන්තං නිසිනො ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා
භගවත්තං ථතදවොච. “ඉධ මයං භතෙන රභොගතස්ස පතිසලීතස්ස
ථවං වෙනස්ස පරිචිතකෙකා උදපාදි මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන
අරහත්තං සච්ඡිකතං යං කිංඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං,
තත්ථි ච මෙ කිංඤ්චි උත්තරිං කරණීයං කතස්ස චා පතිවයො, කිනත්ත ඛො
අහං සබ්බස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය”න්ති තස්ස මයං භතෙන ථතදහොසි
“යනත්තාහං සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දි-
සෙය්‍ය”න්ති “ඉච්ඡාමහං භතෙන සබ්බස්ස සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං,
භත්තානි ච උද්දිසිතු”න්ති “සාධු සාධු දබ්බ තෙන හි ථවං දබ්බ සබ්බස්ස
සෙත්තාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසා”ති “ථවං භතෙන”ති
ඛො අයස්මා දබ්බො මලපුතෙනා භගවතො පච්චස්සොසි

3 අථ ඛො භගවා ථතස්මිං නිදුතෙ ථතස්මිං පකාරණෙ ධම්මං කථං කතා
භිකූ ආමන්තෙසි “තෙන හි භිකූවෙ සබ්බෙස්ස දබ්බං මලපුත්තා
සෙත්තාසනපඤ්ඤපකඤ්ච භත්තද්දොසකඤ්ච සමමන්තතු ථවංඤ්ච පන
භිකූවෙ සමන්තිතබ්බො පස්මිං දබ්බො මලපුතෙනා යාපිතබ්බො
යාපිතා ව්‍යතෙනන භිකූතා පටිබලෙන සබ්බෙස්ස ඤ්ඤපෙතබ්බො

“සුණාතු මෙ භතෙන සබ්බෙස්ස යදි සබ්බස්ස පහතකල්පා, සබ්බෙස්ස
ආයස්මත්තං දබ්බං මලපුත්තං සෙත්තාසනපඤ්ඤපකඤ්ච භත්තද්දොස-
කඤ්ච සමමන්තොය්‍ය, ථසා ඤ්ඤන්ති

1 සඤ්ච කිංඤ්ච, වු

3. 8.

පරිමිත උද්‍යෝගීකරණය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීප-
යෙහි වූ කලාඥකතිවාස නම් වූ වෙළෙඳනගෙහි වාසය කරණ සේක.
එසමයෙහි උපතින් සත්වාසි වූ මලලරාජපුත්‍ර දඹබ තෙරුන් විසින් අතීත්තිය
පසක් කරණ ලද වෙසි ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලාබ්‍යයුතු (ත්‍රිවිද්‍යාදී) යම්කිසි
ගුණජාතයෙක් වේ ද ඒ සියල්ල ඔවුන් විසින් ලබන ලද වෙසි ඔවුන් විසින්
මත්තෙහි කටයුත්තෙන් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩීමෙන් හෝ
තැන්තේ ද වෙසි එකල්හි ආයුෂමත් දඹබමලල පුත්‍රයන්ට රහසිගත ව විවෙක ව
හුන්නවුන්ට මෙබඳු වූ විතතපරිචිතකීයෙක් උපත ‘උපතින් සත්භාවිරිදි වූ
මා විසින් රහත් බව පසක් කරණ ලද ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලාබ්‍යයුතු යම්කිසි
ගුණජාතයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල මා විසින් ලබන ලද මා විසින් මත්තෙහි
කටයුත්තෙන් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වැඩීමෙන් හෝ තැන්තේ ද වෙසි.
මේ සහනට කිනම් වතාවතක් කෙරෙමි දෝ හෝ’යි ඉක්බිති ආයුෂමත්
දඹබමලලපුත්‍රයන්ට මේ සිත විය ‘මේ සහනට සෙනසුන් ද පනවමි නම්
බන් ද උදෙසම් නම් මැනවැ’යි

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයෝ සවස් වේලෙහි පිළිසලනින් නැගී
සිටියාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හුන්නාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට භේෂවත්
සාල කළහ “ස්වාමීනි, මෙහි රහොගත ව විවෙකී ව හුන් මට මෙබඳු වූ විතතපරි-
චිතකීයෙක් උපත උපතින් සත්භාවිරිදි වූ මා විසින් රහත් බව පසක් කරණ
ලද ශ්‍රාවකයන්හු විසින් ලාබ්‍යයුතු වූ සියලු ගුණජාතය මා විසින් ලබන ලද. මා
විසින් මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් හෝ කරණ ලද්දහුගේ වටාලා වැඩීමෙන්
හෝ තැන්තේ ද වෙසි මේ සහනට කිනම් වතාවතක් කෙරෙමි දෝ හෝ’යි
ස්වාමීනි, ඒ වට මේ සිත විය මේ සහනට සෙනසුන් ද පනවමි නම් බතුදු
උදෙසම් නම් මනා මා හු’යි. ස්වාමීනි, මේ සහනට සෙනසුනුදු පනවන්නට
බතුදු උදෙසන්නට කැමැත්තෙමි”යි “මැනවැ, මැනවැ දඹබයෙනි, එසේ වී
නම් දඹබයෙනි, තෙපි සහනට සෙනසුනුදු පනවවු බතුදු උදෙසවු ය”යි
‘එසේ ය වහන්සැ’යි ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
පිළිවදන් ඇස්වූහ

3 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දූහැමි
කථා කොට හිඤ්ඤා ඇලතු සේක “එසේ වී නම් මහණෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ
දඹබමලලපුත්‍රයා සෙනසුන් පනවන්නකු ද බන් උදෙසන්නකු ද කොට සමමත
කෙරේවා තවද මහණෙනි, මෙසේත් සමමත කළ යුත්තේ ය පළමු කොට
දඹබමලල පුත්‍ර තෙමේ අයැදිය යුත්තේ ය අයැද වෘක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දූන්විය යුත්තේ ය

4 ‘වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, ඉදින් සඛ්‍යයාට
පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දඹබමලලපුත්‍රයන් සෙනසුන්
පනවන්නකු ද බන් උදෙසන්නකු ද කොට සමමත කරන්නේ ය තෙල
ඤ්ඤාති යි

සුණොභු මෙ භනො සබ්බො, සබ්බො ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං සෙත්තාසනපඤ්ඤපකඤ්ඤ භතභුද්දෙසකඤ්ඤ සම්මන්තනි, යස්සායස්මන්තො ඛමති ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස සෙත්තාසනපඤ්ඤපකස්ස ච භතභුද්දෙසකස්ස ච සම්මුති සො භුණ්ණස්ස යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය

සම්මන්තො සබ්බස්ස ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සෙත්තාසනපඤ්ඤපකො ච භතභුද්දෙසකො ච ඛමති සම්මස්ස නස්මා භුණ්ඨි, එවමෙතං ඛාරයා මි”ති

5 සම්මන්තො ච පන්තායස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සභාගාතං සභාගාතං භික්ඛුතං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති යෙ තෙ භික්ඛු සුත්තනන්තා තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තනන්තං සම්මායස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විතගධරා තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විතගං විනිවර්තස්සන්ති”ති,¹ යෙ තෙ භික්ඛු ඛමමකපිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමමං තාකච්ඡස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු කුසිත්තො තෙසං එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න ව්‍යාඛා-
ගිස්සන්ති”ති ² යෙ තෙ භික්ඛු තිරච්ඡාතකපිකා කායදඩ්ඨිබ්බලා ³ විහරන්ති, තෙසමපි එකජ්ඣං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, “ඉමායපිමෙ ආයස්මන්තො රතියා අච්ඡස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසමපි තෙජෝධාතුං සමාපජ්ජන්තා තෙතෙව ආලොකෙන සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති අපිසු භික්ඛු සඤ්චිව විකාලෙ ආගච්ඡන්ති “මයං ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස ඉඤ්ඤා-පාරිභාරියං පසස්සස්සාමා”ති තෙ ආයස්මන්තො දබ්බං මලලුපුත්තං උපසම්මන්ති, එවං වදෙන්ති “අමහාකං ආට්ටිසො දබ්බං, සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති”ති තෙ ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො එවං වදෙන්ති “කන්තායස්මන්තො ඉච්ඡන්ති, කප්ප පඤ්ඤපෙති”ති තෙ ඤ්ඤචිව දුරෙ අපදිසන්ති, “අමහාකං ආට්ටිසො දබ්බං, ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො වොරපපා-
තෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ඉසිහිලිපසෙසා කාලසිලායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො වෙහාරපසෙසා සත්තපණ්ණේගුහායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො සිතවතෙ සප්පසොණ්ඩකපබ්බාසෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ගොතමකඤ්ඤායං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තිත්ඤකකඤ්ඤායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තපොදකඤ්ඤායං සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො තපොදරුමෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො ජ්වකඛිඛතෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති, අමහාකං ආට්ටිසො මද්දකුච්ඡස්මිං මිගදුසෙ සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති”ති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො තෙජෝධාතුං සමා-පජ්ජන්තා අභිගුලීයා ජලමානාය පුරතො පුරතො ගච්ඡති තෙපි තෙතෙව ආලොකෙන ආයස්මන්තො දබ්බස්ස මලලුපුත්තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්ති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති අයං මිඤ්ඤො, ඉදං පිඨං, අයං භිසි, ඉදං බිම්බොගතං, ඉදං වච්චට්ඨානං, ඉදං පස්සා-වට්ඨානං, ඉදං පානියං, ඉදං පරිභොජනියං, අයං කත්තරදණ්ණො, ඉදං සම්මස්ස කතීකසණ්ඨානං, ඉමං කාලං පටිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛන්ති”තාති තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලලුපුත්තො සෙත්තාසනං පඤ්ඤපෙති පුත්තදට වෙච්චතං පච්චාගච්ඡති

1 විනිවර්තස්සන්ති, කප්ප 2 ව්‍යාඛාගිස්සන්ති 3 කායදඩ්ඨිබ්බලා 4 ජප්.

වහන්ස, සංඛ්‍යා නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, සංඛ්‍යා නෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කිරීම රුචි වේ නම් හෙතෙම තුෂ්ණිමිභූත වන්නේ ය යමක්හට නො රුච්ඡේ නම් හෙතෙම බණ්ණන්තේ ය

සංඛ්‍යා විසින් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර නෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු ද බත් උදෙසන්නකු ද කොට සමමන කරණ ලද්දේ ය සංඛ්‍යාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂ්ණිමිභාවය යි. මේ මෙසේ බරමි' යි

5 ඉක්බිති සමමන වූ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ සභාග සභාග වූ භික්ෂූන්ට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් සෞත්‍රාන්තිකයෝ වෙද්ද මහු ඔවුනොවුන් සූත්‍රාන්තය සංඛ්‍යායනා කෙරෙති, ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් චිත්තයධරයෝ වෙද්ද මහු ඔවුනොවුන් චිත්තය විනිශ්චය කෙරෙති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් ධර්මකට්ඨකයෝ වෙද්ද 'මහු ඔවුනොවුන් ධර්මය සාකච්ඡා කෙරෙති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් ධ්‍යානික වෙද්ද 'මහු ඔවුනොවුන් නො වෙහෙසති' ඔවුනට එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් තීර්ථචරිතකථා ඇත්තාහු සිරුරු තර කිරීම බහුල ව වෙසෙත් නම් 'මේ ආයුෂමත්හු මේ තීර්ථයන් කථා රතියෙන් වෙසෙති' ඔවුනට ද එකට සෙනසුන් පනවති යම් මහණ කෙනෙක් විකාලයෙහි එත් නම් තෙජෝධාතුවට සමවැද එම ආලෝකයෙන් ඔවුනට ද සෙනසුන් පනවත් තවද භික්ෂූහු 'ඇපි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ගේ සාද්ධිප්‍රාතිභායාය බලමිහ' යි දූත දූත නො කල්හි පාමිණෙති මහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් කර එළඹ ඇවැත්ති, දබ්බයෙහි අපට සෙනසුන් පනවාලව' යි කියති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ ඒ භික්ෂූන්ට මෙසේ කියති. ආයුෂමත්හු කොහි කාමැති වෙද්ද කොහි සෙනසුන් පනවමි ද? යි මහු දූත දූත දුරු තැන් දක්වති ඇවැත් දබ්බයෙහි, අපට ගිජ්ඣුඵපච්චෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට සොරපනතෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ඉසිගිලිපථිපාන්ති කඵසලහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට වෙහාරපථිපාන්ති සප්තපණ්ණිගුනායෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට සිතව්තයෙහි තාකෙමබ්බෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට භොග්‍රමිකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව, ඇවැත්ති, අපට තිඹිරිකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව, ඇවැත්ති, අපට තපොදකදුරෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට තපොදුරුමයෙහි සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට ජිවක අභිලයන්ති සෙනසුන් පනවාලව ඇවැත්ති, අපට මදුකුච්ඡ නම් මුවලැවිහි සෙනසුන් පනවාලව' යි කියන්නාහ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ තෙජෝධාතුවට සමවැද දිලියෙන ඇඟිලි ඇති ව ඔවුනට පෙරට ව පෙරබව යෙහි උසින් එ ම එලියෙන් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ගේ පස්පස්හි යෙහි ඔවුනට ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ මෙසෙයින් සෙනසුන් පනවත් මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ බිසි ය, මේ බිමොහන ය, මේ වැසිකිළි ය, මේ කෙසකිළි ය, මේ පැත් ය, මේ පරිභොග උදක ය, මේ සැරයට් ය, මේ සඟුන්ගේ කතිකාවන ය, මෙකල පිටිසියයුතු ය, මෙකල නික්මියයුතු ය' යි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ ඔවුනට සෙනසුන් පනවා තැවත වෙඵව්තයට පෙරලා එන්නාහ.

6 තෙන බො පන සමයෙන මෙතනියභූමමජ්ඣා භික්ඛු තවකා වෙව භොතති අපපුඤ්ඤා ව, යාති සංඝස්ස ලාමකානි සෙනාසනානි, තාති තෙසං පාපුණ්ණානි ලාමකානි ව භතතානි තෙන බො පන සමයෙන රුජගගෙ මුහුස්සා ඉච්ඡන්ති ථෙරුතං භික්ඛුතං අභිසංඛාරිකං පිණ්ඩපාතං දානං සප්පිමපි තෙලමපි උත්තරිභබ්බමපි මෙතනියභූමමජ්ඣාතං පන භික්ඛුතං පාකතිකා දෙනානි යථාරුකං කණ්ණජකං බ්ලබ්බදුතියං. තෙ පච්ඡාභතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡන්ති තුමහාකං ආවුසො භතතාගෙන කිං අභොසි, තුමහාකං කිං අභොසි”ති එකච්ච ථෙරා එවං වදෙනති. “අමහාකං ආවුසො සප්පි අභොසි තෙලං අභොසි උත්තරිභබ්බං අභොසි”ති මෙතනියභූමමජ්ඣා පන භික්ඛු එවං වදෙනති. “අමහාකං ආවුසො ත කිඤ්චි අභොසි පාකතිකා යථාරුකං කණ්ණජකං බ්ලබ්බදුතියං”න්ති.

7. තෙන බො පන සමයෙන කල්‍යාණභතතිකො ගහපති සංඝස්ස චතුකකභතතං දෙනි නිව්චහතතං. සො භතතාගෙන සපුත්තදුරෙ උපතිට්ඨිතා පරිච්ඡන්ති, අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිභබ්බෙන පුච්ඡන්ති තෙන බො පන සමයෙන කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො භතතං ස්වාතන්ත්‍රය මෙතනියභූමමජ්ඣාතං භික්ඛුතං උද්දිට්ඨං භොති අථ බො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙනවිදෙව කරුණීයෙන සො යෙනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙහුපසංඝමි, උපසංඝමිස්මා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසිදි එකමන්තං නිසින්නං බො කල්‍යාණභතතිකා ගහපති ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙතෙජ්ඣ සම්පහංසෙසි අථ බො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති ආයස්මතා දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපිතො සමුත්තෙතෙජ්ඣ සම්පහංසිතො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච “කස්ස භතෙන අමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතතං උද්දිට්ඨ”න්ති? “මෙතනියභූමමජ්ඣාතං බො ගහපති භික්ඛුතං තුමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතතං උද්දිට්ඨ”න්ති.

8 අථ බො කල්‍යාණභතතිකො ගහපති අනත්තමතො අභොසි. “කථං භි කාම පාපභික්ඛු අමහාකං සරෙ ස්වාතන්ත්‍රය භතතං භුඤ්ජ්‍යානති”ති සරං ගතවා දුසිං ආණ්ණපෙසි “යෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකො ආසනං පඤ්ඤපෙති, කණ්ණජකෙන බ්ලබ්බදුතියෙන පරිච්ඡා”ති “එවං අය්‍යා”ති බො සා දුසි කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො පච්චස්සෙසි

9. අථ බො මෙතනියභූමමජ්ඣා භික්ඛු “භියො බො ආවුසො අමහාකං කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො භතතං උද්දිට්ඨං, සෙව අමෙහ කල්‍යාණභතතිකො ගහපති සපුත්තදුරෙ උපතිට්ඨිතා පරිච්ඡිස්සන්ති අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡස්සන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිභබ්බෙන පුච්ඡස්සන්ති”ති. තෙ හෙතෙව සොචනස්සෙත ත චිත්තරූපං රතතියා පුපිංසු

6. තවද එසමයෙහි මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු තවකයෝ දමද පිතැන්-
නාහු ද වෙති ඔවුනට සංඝයා පිළිබඳ වූ යම් ලාමක සෙනසුන් කෙතෙක්
වෙත් ද ලාමක වූ බතකුත් වේ ද ඒ ලාමක සෙනසුන් හා බන් ම ලැබෙත්.
එසමයෙහි රජගහනුවර මනුෂ්‍යයෝ සකස් කළ පිණ්ඩපාතය ද ගිනෙල් ද
තලතෙල් ද මස්අවුළු ද ස්ථවිර භික්ෂූන්ට දෙන්නට කැමැති වෙත්. එතෙකුදුවත්
මෙතනියභූමමජක භික්ෂූන්ට කුඩු සහිත වූ කෘති දෙවැනි කොට ඇති පියවි
බත පිසූ සැටියෙන් දෙති ඔහු පසුබත්හි පිණ්ඩපාතයෙන් තැවැත්නාහු
“ස්ථවිරභික්ෂූන් පුළුවස්ති ‘ඇවැත්නි, තොපට බොජ්න්හල්හි කෙබඳු බතෙක්
වී ද?’ තොපට කෙබඳු බතෙක් වී ද?”යි. ඇතැම් තෙර කෙනෙක් මෙසේ
කියති ‘ඇවැත්නි, අපට ගිනෙල් විය තලතෙල් විය මස්අවුළු විය’යි.
මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු වැළිත් මෙසේ කියති ‘ඇවැත්නි, අපට කිසිවක්
නො වී ය කුඩු සහිත වූ කෘති දෙ වැනි කොට ඇති. පිසූ සැටියෙන් පියවි
බත වී ය’යි

7 තවද එසමයෙහි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති තෙම තිතිබත් කොට
සතර බතක් දෙසි හෙතෙම දන්හල්හි අඹුදරුවන් සහිත වූයේ සමීපයෙහි
සිට වළඳවයි කෙතෙක් බතින් පුළුවස්ති කෙතෙක් සුපයෙන් පුළුවස්ති
කෙතෙක් තෙලින් පුළුවස්ති කෙතෙක් මසවුළෙන් පුළුවස්ති එසමයෙහි
කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතියාගේ බත සෙට දවසට මෙතනියභූමමජක භික්ෂූන්ට
උදෙසන ලද වෙසි එකල්හි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති තෙම කිසි කරුණේ-
කින් ආරාමයට ගියේ ය හෙතෙම ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් සමීපයට
එළඹ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස්
ව හුන් කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතිහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ දූහැමි
කපායෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ සතුටු
කළහ ඉක්බිති කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්
විසින් දූහැමි කපායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ
තෙද ගන්වන ලද්දේ සතුටු කරණ ලද්දේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයනට
මෙය කී ය “වහන්ස, අපගේ ගෙහි සෙටදවසට කවරක්හට බත් උදෙසන
ලද ද”යි ගෘහපතිය, මෙතනියභූමමජක භික්ෂූන්ට තොපගේ ගෙහි සෙට
දවසට බත් උදෙසන ලද ද කීහ

8 එකල්හි කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති තො සතුටුසිත් ඇති වී ය ‘කෙසේ
නම් පාප භික්ෂුහු අපගේ ගෙහි සෙට බත් වළඳන්නාහු ද, යි ගෙට ගොස්
‘කොල, සෙට බත් වළඳන යම් කෙනෙක් එත් නම් ඔහු කොටුයෙහි අසුන්
පතවා කෘති දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු සහල් බතින් වළඳව”යි දසියට
ඇණවිය ‘එසේය සමාමිති’ යි ඒ දසිය කල්‍යාණභක්තික ගෘහපතිහට පිළිවදන්
දින.

9 ඉක්බිති මෙතනියභූමමජක භික්ෂුහු ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කල්‍යාණ-
භක්තික ගෘහපතිහුගේ බත උදෙසන ලද සෙට කල්‍යාණභක්තික ගෘහපති
තෙම අප සමීපයට එළඹ වළඳවන්නේය කෙතෙක් බදහයෙන් පුළුවස්ති
කෙතෙක් සුපයෙන් පුළුවස්ති, කෙතෙක් තෙලින් පුළුවස්ති කෙතෙක්
මසවුළෙන් පුළුවස්ති ය”යි ඔහු එ ම සොම්නසින් සිත් වූ පරිදි රාත්‍රියෙහි
නිදි නො ගත්හ

10 අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු පුබ්බිකුසංසාරයං නිව්ඤ්ඤානං පනතථිවරමාදාය යෙන කල්‍යාණභවතීකස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං තෙනුපසංඛිකමිංසු අද්දසා ඛො සා දාසී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තො, දිස්වාන කොට්ඨකො ආසනං පඤ්ඤපෙඤා මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතදවොච “නීසීද්ධං භන්තො”ති අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛුනං එතදභොසි “නීසංසං ඛො න තාව භවතං සීද්ධං භවිස්සති යාව¹ මයං කොට්ඨකො නිසීද්ධියෙය්‍යාමි”²ති අථ ඛො සා දාසී කණ්ණාජකෙන ඕලඕගද්වතියෙන උපගඤ්ජ. “භුඤ්ජථ භන්තො”ති මයං ඛො භගිනී නිවච්ඡන්තීති”ති “ජාතාමෙය්‍යා නිවච්ඡන්තීති, අපිවාහං හිමෙය්‍යා ආණ්ණා ‘යෙ ජෙ යො භවතීති ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකො ආසනං පඤ්ඤපෙඤා කණ්ණාජකෙන ඕලඕගද්වතියෙන පරිච්ඡා”ති භුඤ්ජථ භන්තො”ති.

11. අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු “හිමෙය්‍යා ඛො ආට්ඨසො කල්‍යාණ-භවතීකො ගහපතී ආරාමං අගමාසි, දබ්බස්ස මල්ලපුතොස්ස සන්තිකො නිසංසංසං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුතොස්ස ගහපතීනො සන්තිකො පරි-භික්ඛා”ති තෙ තෙනෙව දෙමෙනස්සන න විතරුපං භුඤ්ජංසු අථ ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු පච්ඡාභවතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා ආරාමං ගන්තවා පනතථිවරං පටිසාරෙඤා බහාරාමකොට්ඨකො සංඝාටිපල්ලකියා නිසීදිංසු භුණ්තිභුතා විභිභුතා පනතඤ්ඤා අධොවුඛා පජ්ඣාසන්තා අපපටිභාතා

12 අථ ඛො මේතනිය භික්ඛුනී යෙන මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තෙනුප-සංඛිකමි, උපසංඛිකමිති මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතදවොච “චතුර්-ඥයා”ති³ එවං වුත්තො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තාලපිංසු දුතියමි ඛො -පෙ- තනියමි ඛො මේතනිය භික්ඛුනී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු එතද-වොච “චතුර් ඥයා”ති තනියමි ඛො මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛු තාලපිංසු “කාසාහං ඥයානං අපරජ්ඣාමි, නිසං මං ඥයා තාලපනති”ති තථා හි පන තිං භගිනී, අලෙහ දබ්බෙන මල්ලපුතොස්ස විගෙහිමාතො අජ්ඣපෙකංසී’ති ‘කාසාහං ඥයා කතොමි’ති ‘සචෙ ඛො තිං භගිනී ඉච්ඡෙය්‍යාසී අජ්ජට භගවා දබ්බා මල්ලපුතො තාසාපෙය්‍යා’ති කාසාහං ඥයා කතොමි නිං මයා සකා දබ්බා මල්ලපුතො තාසාපෙය්‍යා’ති කාසාහං ඥයා කතොමි නිං මයා සකා කාභුනති එහි තිං භගිනී, යෙන භගවා තෙනුපසංඛිකම, උපසංඛිකමිති භගවන්තං එවං වදෙහි ‘ඉදං භන්තො තච්ඡන්තං තප්පතිරුපං, යායං භන්තො දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සර්පද්දවා, යතො නිවානං තතො පවානං,⁴ උදකං මඤ්ඤෙ ආදින්නං, අයෙසනමහි දබ්බෙන මල්ලපුතොස්ස දුසිතා’ති එවං ඥයානී ඛො මේතනිය භික්ඛුනී මේතනියභුමමජ්ඣං භික්ඛුනං පටිසසුතා යෙන භගවා තෙනුපසං-ඛිකමි උපසංඛිකමිති භගවන්තං අභිවාදෙති, එකමන්තං අව්ච්ඡි, එකමන්තං සීතා ඛො මේතනිය භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොච. ‘ඉදං භන්තො තච්ඡ-න්තං තප්පතිරුපං, යායං භන්තො දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සර්පද්දවා, යතො නිවානං තතො පවානං, උදකං මඤ්ඤෙ ආදින්නං, අයෙසනමහි දබ්බෙන මල්ලපුතොස්ස දුසිතා’ති

1 යථා ච 2 නිසිද්ධියෙය්‍යා, සිද්ධ නිසිද්ධියෙය්‍යා සා, 3 අංසන් - සිද්ධ
4 සවානං - ජෙසං,

10 ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන කලාංශ්භක්තික ගෘහපතිහුගේ නිවෙස්ත කර එළඹියහ ඒ දසිය දුරින් ම එත මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන් දුටුවා ය දැක කොටුයෙහි අසුන් පතවා මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට වහන්ස, හුන මැනවැ'යි කීව එකල්හි මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට මේ සිත විය එකැත්තේ ම තව බත් නො තිබියේ වන ඒ තාක් ඇපි කොටුයෙහි හිඳුවනු ලබමි'යි ඉක්බිති ඒ දසිය කාසි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බතින් යුක්ත ව එළඹියා ය වහන්ස, වළඳව'යි කීව තැගනියනි, ඇපි නිතිබත් ඇතියමිහ'යි ස්වාමීනි, නිතිබත් ඇතියවුනු දනිමි. එතෙකුදුවත් මම ඊයේ ම අණ ලත්මු කොල, සෙට බත් ලද යම් කෙනෙක් එත් තම් මහු කොටුයෙහි අසුන් පතවා කාසි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩුසාලේ බතින් වළඳව'යි වහන්ස, වැළඳුව මැනවැ' යි

11 ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු 'ඇවැත්නි' ඊයේ කලාංශ්භක්තික ගෘහපති තෙම අරමට ගියේ ය දබ්බමලාපුත්‍රයන් හමුයෙහි වී ය එකැ- නින් ම ඇපි දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් ගෘහපතිහු කෙරෙහි බිඳුනා ලදුමිහ' යි මහු එ ම දෙමිතසින් සිත් සේ නො වැළඳුහ ඉක්බිති මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු පසුබත්හි පිණ්ඩපාතයෙන් තැවැත්තාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු සඟවා තබා බිහිඅරමකොටුයෙහි නිහඬ ව මතු ව තැමු කඳට ඇතිව (කොපෑන්) දුමිනි වැටහිමි රහිත ව සහමින් අකවටු අවුළුවා හුන්හ.

12. එකල්හි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන් කරා එළඹියාය එළඹ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට 'වදිමි හිමියනි'යි කීව මෙසේ කී කල් ද මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු නො බැණ හුන්හ දෙවනවට ද . තෙවනවටහි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුන්ට 'වදිමි, හිමියනි' යි කීව. තෙවනවට ද මෛත්‍රියභූමමජක භික්ෂුහු නො බැණ හුන්හ මම ආයාසීයන්ට කවර අපරාධයක් කෙළෙමි ද? කුමක් හෙයින් ආයාසීයෝ මා හා නො බෙණෙත් ද? යි එසේ ම ය තැගනියනි, තෝ දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් උපෙක්ඛා කෙරෙහි ය"යි. ආයාසීයෙනි, මේ කුම කෙරෙමි ද? යි ඉදින් තැගනියනි, තෝ ඊසියවු තම් අද ම භාග්‍යවත්තූ දබ්බමලා- පුත්‍රයා තසවත්තාහ යි, ආයාසීයෙනි, මේ කුම කෙරෙමි ද? මා විසින් කුමක් කරන්නට හැකි ද? යි එව තැගනියනි, තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹෙව එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව. 'ස්වාමීනි, මේ නො රැස්තෙක නුසුදුස්සෙක, ස්වාමීනි, යම් දිශාවක් නිර්භය ද නිදුක් ද අනුපද්‍රව ද ඒ දිශාව භය සහිත ය දුක් සහිත ය උපද්‍රව සහිත ය යම් තැනෙක්හි නිවාත ද එහි මහසුලං නැගිණ දිය ඇවිලගත් කලක් මෙන් ආයාසී දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් මේ දූෂිතයමු"යි 'එසේය ආයාසීයෙනි'යි මෛත්‍රියා මෙහෙණ මෛත්‍රිය භූමමජක භික්ෂුන්ට පිළිවදන් දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියා ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පත් ව සිටියා ය එකත්පත් ව සිටි මෛත්‍රියා මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් කීව. 'ස්වාමීනි' මෙය නො රැස්තෙක නුසුදුස්සෙක ස්වාමීනි, යම් දිශාවක් අභය ද අනිතික ද අනුපද්‍රව ද, ඒ දිශාව භය සහිත ය, දුක් සහිත ය උවදුරු සහිත ය යම් තැනෙක්හි නිවාත ද එතැන්හි භෙ- සුලං නැගිණි දිය ආදීප්ත කලක් මෙන් ආයාසී දබ්බමලාපුත්‍රයන් විසින් දූෂිතයමු'යි කීව

13 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛු-සංඝං සන්තිපාතාපෙත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං පටිපුච්ඡි ‘සරසි නිං දබ්බ ඵවරුපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා,ති ‘යථා මං භනෙතා භගවා ජාතාති’ති. දුතියමපි ඛො භගවා -පෙ- තතියමපි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං එතදවොච ‘සරසි නිං දබ්බ ඵවරුපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා’ති ‘යථා මං භනෙතා භගවා ජාතාති’ති ‘න ඛො දබ්බ දබ්බං ඵවං නිබ්බන්ධෙන්නා, සචෙ තයා කතං කතන්ති වදෙති, සචෙ අකතං අකතන්ති වදෙති’ති ‘යතො අහං භනෙත ජාතො නාතිජාතාමි සුපිතනෙතනාපි මෙථුනං ධම්මං පතිස්සවිතා, පගෙච ජාගරො’ති අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙත්ති ‘තෙතති භික්ඛවෙ චෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ, ඉමෙ ච භික්ඛු අනුසුඤ්ඤා’ති ඉදං වන්ථා භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාචිසී.

14 අථ ඛො තෙ භික්ඛු චෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං අථ ඛො චෙතනියං-භූමච්ඡකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචුං ‘මා ආට්ඨසො මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ, න සා නිඤ්චි අපරජ්ඣනී, අමෙහති සා උසාහිතා කුපිතෙහි අතත්තමතෙහි වාචනාධිපපායෙහි’ති නිං පන තුමෙහ ආට්ඨසො ආයස්මන්තං දබ්බං මලලුපුත්තං අමුලකෙත පාරාජිකෙත ධම්මෙත අනුඤ්ඤාසෙථා’ති එවමොචුසො’ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිගන්ති විපා-චෙන්නි ‘කථං හි නාම චෙතනියභූමච්ඡකා භික්ඛු ආයස්මන්තං දබ්බං මලලු-පුත්තං අමුලකෙත පාරාජිකෙත ධම්මෙත අනුඤ්ඤාසෙසන්ති’ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතච්ඡං ආරොචෙසුං -පෙ- ‘සච්චං කිර තුමෙහ භික්ඛවෙ දබ්බං මලලුපුත්තං අමුලකෙත පාරාජිකෙත ධම්මෙත අනුඤ්ඤා-සෙථා’ති ‘සච්චං භගවා’ විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- ‘කථං හි නාම තුමෙහ මොස්සුරිසා දබ්බං මලලුපුත්තං අමුලකෙත පාරාජිකෙත ධම්මෙත අනුඤ්ඤාසෙසථ තෙතං මොස්සුරිසා අපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ’

“යො පන භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨො දෙසො අපසන්තිතො අමුලකෙත පාරාජිකෙත ධම්මෙත අනුඤ්ඤාසෙය්‍ය අපෙසවනාම නං ඉවමා චුහව-ච්ඡියා වාචෙය්‍යන්ති. තතො අපරෙත සමයෙන සමනුගතාහියමාංනා වා අසමනුගතාහියමානො වා අමුලකඤ්ඤාව නං අධිකරණං පොති භික්ඛු ච දෙසං පනිට්ඨාති, සංඝාදිසංඝෙසා”ති

15 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනුඤ්ඤා අධිපෙත්තො භික්ඛුනි

භික්ඛුනාති අඤ්ඤං භික්ඛුං

දුට්ඨො දෙසොති කුපිතො අතත්තමතො අතතිරද්ධො අගහවිජ්ජනා ඩිලජාතො

13 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල තීද්‍යයෙහි තෙල කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් පුළුවන් සේක “දබ්බය, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිටු ද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ”යි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තාසේක් ද (එසෙයින් දන්තපු වෙමි)”යි බුදුහු දෙවනවට ද . බුදුහු තෙවනවට ද ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට මෙය වදාළහ ‘දබ්බය, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිටු ද, තෙපි මෙ බන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’යි දබ්බය පණ්ඩිතයෝ මෙසේ පරපුත්‍යයෙන් නිරවුල් නොකෙරෙති ඉදින් නා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද යි කියව නොකරණ ලද නම් නොකරණ ලද යි කියවයි ‘සාවිති, මම යම් කලෙක උපන්නෙමි ද එතැන් පටන් සිහිනෙහුද මෙවුන්දම් සෙවියෙමි නොදන්මි නිදිවැරැයෙමි කාලමැ’ යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමැතු සේක එසේ වී නම් මහණෙනි, “මේතනියා මෙහෙණ (ලිඛිතාසනයෙන්) නසවු මේ (මෙහෙයු) භික්ෂුන් ද විමසව”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාරා හුතත්තෙන් නැගී විහාරයට පිවිසි සේක

14 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මේතනියා මෙහෙණ ලිඛිතාසනයෙන් තසාපුහ එකල්හි මේතනියභූමප්පක භික්ෂුහු ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කීහ ‘ඇවැත්නි, මේතනියා මෙහෙණ නහමක් නතවු ඕ නොමෝ කිසි වරදක් නොකෙරෙයි කිපියා වූ නොසතුටු සිත් ඇති ස්වභාවයෙන් තෙරහු කාමැති වූ අප විසින් ඕ නොමෝ මෙහෙයන ලද ය’යි කීමෙන් ද ඇවැත්නි, “තෙපි ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වොදනා කරවු දැ”යි එසේය ඇවැත්නි, යි යම් භික්ෂු කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ද ඔහු අවමන් කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් මේතනියභූමප්පක භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වොදනා කළාහු දැ’ යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ දන් වූහ. සැබැද’ මහණෙනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වොදනා කරවු දැ යි සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගර්භා කලහ කෙසේ නම් සිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි දබ්බමලා පුත්‍රයන්ට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වොදනා කළහ ද? සිස් පුරුෂයෙහි, තෙල නොපහන් වුවන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නොවෙයි. . තවද මහණෙනි, මේ ඔබ්බා පදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් දව්ඡට වූසේ, මෙරමා දුෂණය කරණුසේ, නොසතුටු සිත් ඇත්තේ ‘මොහු මෙසස්නෙන් නෙරනෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මහණක්හට අමුලු පරිජ්ඣාවතීන් වොදනා කෙරේ නම්, එයින් පසු කලෙක විවාරහු ලබන්නේ හෝ නොවිවාරහු ලබන්නේ හෝ ඒ අභිකරණය මුල් රහිත වේ නම්, (වොදක) මහණ තෙමේ ද දෙෂයෙහි පිහිටා නම් සහවෙසෙස් වේ” ය යි

15 යොපන යනු යමෙක් යම්බදුයෙක් හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අභියෝග භික්ෂු යයි අදහස් කරණ ලදී

හිඤ්ඤා යනු: අන් මහණක්හු

දුට්ඨො දෙසො යනු කිපියේ නොසතුටු සිත් ඇත්තේ නොපහන් වූසේ කොපයෙන් මැඩුණු සිත් ඇත්තේ (පිළිඹ) හුල් ඇත්තේ යි

අප්පභිංකාති තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන තාය ව අතතන-
මනතාය තාය ව අතභීරභියා අපපතීතො හොති

අමුලකං තාම අදිට්ඨං අසුතං අපරිසඛිකිතං

පාරාජිකෙන ඛිමමනාති චතුත්තං අඤ්ඤතරෙන

අනුදාංඝසයාති වොදෙති වා වොදාපෙති වා

අප්පචනාම නං ඉමමහා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍යනති හිසබ්‍රහ්මචා-
වාචෙය්‍යං සමණධම්මා වාචෙය්‍යං සීලකඛ්ඤා වාචෙය්‍යං තපොගුණා වාචෙය්‍යං

තතො අපරෙන සමසෙනාති යයම් ඛණේ අනුදාංසිතො හොති තං
ඛණං තං ලයං තං මුහුත්තං චිතිවතෙන

සමනුග්ගාභියමානොති යෙන චජුතා අනුදාංසිතො යොති තස්මිං
චජුත්මිං සමනුග්ගාභියමානො

අසමනුග්ගාභියමානොති න කෙතචි ට්‍රිච්චමානො

අඛිකරණං තාම චතතාරි අඛිකරණාති විවාදඛිකරණං අනුවාදඛිකරණං
ආපතතාඛිකරණං කිව්වාඛිකරණං

තිකත්‍රු ව දෙසං පතිට්ඨාතිති නුවර්කං මයා භණ්ණිතං, මුසා මයා භණ්ණිතං,
අභුතං මයා භණ්ණිතං, අජාතනෙතත මයා භණ්ණිතං

සඤ්ඤාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි ට්‍රිච්චති සඤ්ඤාදිසෙසොති

16 අදිට්ඨස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොති, තඤ්ඤාචි
වොදෙති “දිට්ඨො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි,
අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාකම්මං
වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සඤ්ඤාදිසෙසස්ස

17 අසුතස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොති, තඤ්ඤාචි වොදෙති
“සුතො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි, අසකාපුත්තියො-
සි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාකම්මං වා”ති,
ආපනති වාචාය වාචාය සඤ්ඤාදිසෙසස්ස

18 අපරිසඛිකිතස්ස හොති පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොති, භං උච්චි
වොදෙති ‘පරිසඛිකිතො මයා පාරුජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනොසි, අසසමණොසි,
අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤා නයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සඤ්ඤාකම්මං
වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අසංඛිතො යනු ඒ කොපයෙන් ද ඒ දොමයෙන් ද ඒ නො සතුටු සිත් ඇති බැවින් ද ඒ නො පහන් බැවින් ද නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ

අමුලක නම්: නො දක්නා ලද්දේ නො අසන ලද්දේ නො සැක කරණ ලද්දේ යි

පාරාජිකෙනා ධම්මෙන යනු සතර පරිජ් අතුරෙන් අත්‍යතරයෙකින්

අනුදාංසෙය්‍ය යනු වොදනා කෙරෙහි හෝ වොදනා කරවා හෝ

අසොවනාම නං ඉමමිනා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍යං යනු භික්ෂු භාවයෙන් තෙරතෙමි නම් ලහණදමින් තෙරතෙමි නම් ශීලස්කකියෙන් තෙරතෙමි නම් තපොගුණයෙන් තෙරතෙමි නම්

තනො අපරෙතා සමයෙන යනු යම් ඇසිල්ලෙක වොදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇසිල්ල ඒ ලය ඒ මොහොත ඉක්මගිය කල්හි

සමනුග්ගාහියමානො යනු යම් වස්තුවෙකින් වොදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ වස්තුවෙහි ලා විවාරනු ලබන්නේ

අසමනුග්ගාහියමානො යනු: කිසිවක්නු විසින් නො කියනු ලබන්නේ

අභිකරණ නම් සතර අභිකරණ කෙනෙකි විවාදාධිකරණ ය අනුවාදාධිකරණ ය ආපත්තාධිකරණ ය කිව්වාධිකරණ යි

හික්කු ව දෙසං පක්ඛාති යනු මා විසින් සිත් බස් කියන ලද, මා විසින් මුසවා කියන ලද, මා විසින් අභුතයක් කියන ලද, මා නො දන්නු විසින් කියන ලද

සංඝාදිසෙසො යනු එහිනුදු සංඝාදිසෙස යි කියනු ලැබේ ය යි

16 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවැත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට (හෝ) පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රිය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙන් හෝ පවාරණයෙන් හෝ සංඝකමයෙන් හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ

17 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවැත් අවන්නේ යයි නො අසන ලද්දේ වේ ද, ඉදින් ඔහුට (හෝ) පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රිය වෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීමෙන් හෝ පවුරුණු හෝ සංඝකමයෙන් හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ.

18 වොදක වූ ඔහු විසින් සැක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට පරිජ්ඣාවැත් අවන්තෙහි මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි ය අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග පොහෝ කිරීම හෝ පවුරුණු හෝ සංඝකම හෝ නැතැ' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවැත් වේ

19. අද්ධිකස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොදෙති “දිට්ඨො මයා සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි අසසම්ඤ්ඤොසි, අසකාපුත්තියොසි, නඤ්ඤ නයං සද්ධිං උපොසංථො වා පචාරණං වා සංඝස්සමමං වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

20. අද්ධිකස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොදෙති “දිට්ඨො මයා පරිසංඛිතිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අසසම්ඤ්ඤොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

21 අද්ධිකස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොදෙති “දිට්ඨො මයා සුතො ව පරිසංඛිතිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ” ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

22. අසුතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදෙති “සුතො මයා පරිසංඛිතිනො ව -පෙ- සුතො මයා දිට්ඨො ව -පෙ- සුතො මයා පරිසංඛිතිනො ව දිට්ඨො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි” -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

23 අපරිසංඛිතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදෙති පරිසංඛිතිනො මයා දිට්ඨො ව -පෙ- පරිසංඛිතිනො මයා සුතො ව -පෙ- පරිසංඛිතිනො මයා දිට්ඨො ව සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

24 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොදෙති සුතො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

25 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොදෙති පරිසංඛිතිනො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති -පෙ- නඤ්ඤ චොදෙති සුතො මයා පරිසංඛිතිනො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

26. සුතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදෙති පරිසංඛිතිනො මයා -පෙ- දිට්ඨො මයා -පෙ- පරිසංඛිතිනො මයා දිට්ඨො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

27. පරිසංඛිතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, න චොදෙති දිට්ඨො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- සුතො මයා පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- දිට්ඨො මයා සුතො ව පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

19 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවෙන් අවදිකුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි, ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි අසත ලද්දෙහි ද වෙති අප්‍රමණයෙහි අශාක්‍යප්‍රත්‍රියයෙහි, තා සමග පොහොස හෝ පවුරුණු හෝ සබ්බකමී හෝ නානා' යි වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවෙන් වේ.

20 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ජාවාත් අවදිනුයේ නොදන්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට පරිජ්ජාවාත් අවන්තෙහි මා විසින් දන්නා ලද්දෙහි ද සැක කරණ ලද්දෙහි ද වෙති අශ්‍රමණයෙහි, අශාකාපුත්‍රියයෙහි . . වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්සාවාත් වේ

21 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවන් අවදිනුයේ නො දන්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජ්ඣාවන් අවන්නෙහි මා විසින් දන්නා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද සාක කරණ ලද්දෙහි ද වෙයි . වොදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවන් වේ

22 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිඡ්ඥාවෙන් අවන්තේ යයි නො අසන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිඡ්ඥාවෙන් අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ද මා විසින් අසන ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ද දක්නා ලද්දෙහි ද වෙති ... වොදනා කෙරේ නම් නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සහෙවසෙස්ඥාවෙන් වේ.

23 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තේ යයි සාක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට (තෝ) පරිජ්ඣාවෙන් අවන්තෙහි මා විසින් සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසංකීනකයෙහි අසන ලද්දෙහි ද මා විසින් පරිසංකීනකයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද වෙයි .වොදනා කෙරේ තම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඤාවෙන් වේ.

24. වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාන් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට '(තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්තෙති ම, විසින් අසන ලද්දෙහි ය වොදනා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෝ-ඥාවාන් වේ.

25 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාන් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට වොදනා කෙරේ නම් (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්තෙහි යයි මා විසින් සාක කරණ ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වොදනා කෙරේ නම් (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි පරිසංකිත ද වෙයි. තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සභවෙසෙස්ථාවාන් වේ

26 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ජාවාත් අවන්තේ යයි අහන ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වොදනා කෙරේ නම් 'මා විසින් සැක කරණ ලද්දෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි (නෝ) පරිජ්ජාවාත් අවන්තෙහි මා විසින් සැක කරන ලද්දෙහි ද නෙපුලෙහි නෙපුලෙහි සඟවෙසෙස්දාවාත් වේ

27 වොදක වූ ඔහු විසින් පරිජ්ඣාවාඤ්ඤා අවන්තෙන් යයි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට, (තෝ) පරිජ්ඣාවාඤ්ඤා අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි ය (තෝ) පරිජ්ඣාවාඤ්ඤා අවන්තෙහි මා විසින් අසන ලද්දෙහි ය (තෝ) පරිජ්ඣාවාඤ්ඤා අවන්තෙහි මා විසින් දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ද ඉවති, වොදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සභවෙසෙද්ධාවාඤ්ඤා වේ

28 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, දිට්ඨං චෛත-
 නිකො දිට්ඨං නො කප්පෙති, දිට්ඨං නස්සරති, දිට්ඨං පමුඛ්වෙය්¹ හොති, -පෙ-
 සුතෙ චෙමනිකො සුභං නො කප්පෙති, සුභං නස්සරති, සුභං පමුඛ්වෙය්
 හොති, -පෙ- පරිසංඛිනිතෙ චෙමනිකො පරිසංඛිතං නො කප්පෙති
 පරිසංඛිතං නස්සරති, පරිසංඛිතං පමුඛ්වෙය් හොති, නඤ්ඤ චොදෙති,
 පරිසංඛිතො මයා දිට්ඨො ච -පෙ- පරිසංඛිතො මයා සුතො ච -පෙ-
 පරිසංඛිතො මයා දිට්ඨො ච සුතො ච පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි,
 අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤ නයා සද්ධිං උපොසප්ථො වා පචාරණා
 වා සම්ඝකම්මං වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

29 අදිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ
 චොදපෙති “දිට්ඨොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි,
 අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤ නයා සද්ධිං උපොසප්ථො වා පචාරණා වා සම්ඝකම්මං
 වා”ති, ආපනති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

30 අසුතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, -පෙ- අපරිසංඛි-
 තස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති:
 “පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි -පෙ-
 ආපනති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

31 අදිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ චොද-
 පෙති දිට්ඨොසි සුතොසි -පෙ- දිට්ඨොසි පරිසංඛිතොසි -පෙ- දිට්ඨොසි සුතොසි
 පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, -පෙ- අසුතස්ස හොති
 පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති: සුතොසි පරිසංඛිතොසි
 -පෙ- සුතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- සුතොසි පරිසංඛිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ-
 අපරිසංඛිතස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති
 පරිසංඛිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- පරිසංඛිතොසි සුතොසි -පෙ- පරිසංඛිතොසි
 දිට්ඨොසි සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි, -පෙ-
 ආපනති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

32 දිට්ඨස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, නඤ්ඤ
 චොදපෙති සුතොසි -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති පරිසංඛිතොසි -පෙ- නඤ්ඤ
 චොදපෙති සුතොසි පරිසංඛිතොසි, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි,
 අස්සමණොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

33 සුතස්ස හොති ‘පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො’ති -පෙ- පරිසංඛි-
 තස්ස හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොති, නඤ්ඤ චොදපෙති: දිට්ඨොසි
 -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති සුතොසි -පෙ- නඤ්ඤ චොදපෙති දිට්ඨොසි
 සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමණොසි -පෙ- ආපනති වාචාය
 වාචාය සම්ඝාදිසෙසං

1 පමුඛ්වෙය්

28. වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිච්ඡාලාත් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි. දක්නා ලද්දෙහි විමිනි ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි ශ්‍රාවයෙහි විමිනි ඇත්තේ අසන ලද්ද නො හදහයි, අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නැසුනේ වෙයි සැක කරණ ලද්දෙහි විමිනි ඇත්තේ සැක කරණ ලද්ද නො හදහයි, සැක කරණ ලද්ද නොසිහි කෙරෙයි, සැක කරණ ලද්ද නැසුනේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ම, විසින් පරිසමිකිතයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද ම විසින් පරිසමිකිතයෙහි අසන ලද්දෙහි ද '(තෝ) පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි ම, විසින් පරිසමිකිතයෙහි දක්නා ලද්දෙහි ද අසන ලද්දෙහි ද වෙහි අශ්‍රමණයෙහි, අශාසනපුත්‍රියයෙහි නා සමග පොහෝ නිරිම හෝ පවුරුණු හෝ සමසකමී හෝ නැතැ' යි වෛද්‍යා කෙරේ නම්, තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්-ඇලාත් වේ

29 වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිච්ඡාලාත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය අශ්‍රමණයෙහි අශාසනපුත්‍රියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පවාරණයෙක් හෝ සමසකමීයෙක් හෝ නැතැ' යි වෛද්‍යා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇලාත් වේ

30 වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි නො අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'තෝ පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි පරිසමිකිතයෙහි ය අශ්‍රමණයෙහි වෛද්‍යා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇලාත් වේ.

31. වෛද්‍ය චූ ඔහු විසින් පරිච්ඡාලාත් අවදිනුයේ නො දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය දක්නා ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ය. දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි නො අසන ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි ය දක්නා ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි සැක නො කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය සැක කරණ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය සැක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි ය අශ්‍රමණයෙහි ය තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇලාත් වේ

32 ඔහු විසින් පරිච්ඡාලාත් අවදිනුයේ දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'සැක කරණ ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි සැක කරණ ලද්දෙහි පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි අශ්‍රමණයෙහි' තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇලාත් වේ

33 ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි අසන ලද්දේ වෙයි ඔහු විසින් 'පරිච්ඡාලාත් අවන්තේ ය' යි සැක කරණ ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'අසන ලද්දෙහි ය ඉදින් ඔහුට වෛද්‍යා කරවා නම් 'දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිච්ඡාලාත් අවන්තෙහි අශ්‍රමණයෙහි ය' තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇලාත් වේ

34. දිට්ඨස්ස භොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජනො, දිට්ඨ වෙමනිකො දිට්ඨං නො කපෙපති, දිට්ඨං තස්සරති, දිට්ඨං පමමුට්ඨො භොති -පෙ- සුතෙ වෙමනිකො සුතං නො කපෙපති සුතං තස්සරති සුතං පමමුට්ඨො භොති -පෙ- පරිසංඛිතිතෙ වෙමනිකො පරිසංඛිතිතං නො කපෙපති, පරිසංඛිතිතං තස්සරති, පරිසංඛිතිතං පමමුට්ඨො භොති, තස්සෙව චොදුපෙති පරිසංඛිතිතොසි දිට්ඨොසි -පෙ- පරිසංඛිතිතොසි සුතොසි -පෙ- පරිසංඛිතිතොසි දිට්ඨොසි සුතොසි පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනොසි, අස්සමිණොසි, අසකාපුතානියොසි, තත්ථි තයා සද්ධිං උපොසිථො වා පචාරණා වා සංඝකම්මං වාති අපනති වාචාස වාචාස සංඝාදිසෙසස්ස

35 අසුඤ්ඤා සුඤ්ඤාදිට්ඨි, සුඤ්ඤා අසුඤ්ඤාදිට්ඨි, අසුඤ්ඤා පසුඤ්ඤාදිට්ඨි, සුඤ්ඤා සුඤ්ඤාදිට්ඨි

36. අසුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තස්සෙව සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඨා වාචනා-ධිපපායො වදෙති, අපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛංවස්ස

37 අසුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තස්සෙව සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඨා වාචනාධිපපායො වදෙති, අපනති සංඝාදිසෙසස්ස

38 අසුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තස්සෙව සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඨා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛංවස්ස

39 අසුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනො, තස්සෙව සුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඨා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදස්ස

40 සුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තස්සෙව අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඨා වාචනා-ධිපපායො වදෙති, අපනති දුක්ඛංවස්ස

41 සුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තස්සෙව අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඨා වාචනාධිපපායො වදෙති, අනාපනති

42 සුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තස්සෙව අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙඨා අනෙකාසා-ධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛංවස්ස

43. සුඤ්ඤා භොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරාජිකං ධම්මං අනජ්ඣාපනො, තස්සෙව අසුඤ්ඤාදිට්ඨිසමානො ඔකාසං කාරුපෙඨා අනෙකාසාධිපපායො වදෙති, අපනති ඔමසවාදස්ස

34 වොදනා කරවන ඔහු විසින් පරිජ්ජාචාරාත් අඛදනා වූ හෙතෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි දක්නා ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ දක්නා ලද්ද නො හදහයි. දක්නා ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි. දක්නා ලද්ද නැසුනේ වෙයි අසන ලද්දෙහි විමති ඇත්තේ අසන ලද්ද නො හදහයි, අසන ලද්ද නො සිහි කෙරෙයි, අසන ලද්ද නැසුනේ වෙයි. පරිසඛික්කයෙහි විමති ඇත්තේ පරිසඛික්කය නො හදහයි, පරිසඛික්කය නො සිහි කෙරෙයි, පරිසඛික්කය නැසුනේ වෙයි ඉදින් ඔහුට වොදනා කරවා නම් 'සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි ය සාක කරණ ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි ය. සාක කරණ ලද්දෙහි දක්නා ලද්දෙහි අසන ලද්දෙහි පරිජ්ජාචාරාත් අවන්තෙහි ය. අශ්මණයෙහි ය, අශාක්කපුත්තියෙහි ය නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ යෙක් හෝ සඛිකමයෙක් හෝ තැනැ'යි වොදනා කරවා නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඇවැත් වේ

35 අශුඬයා කෙරෙහි ශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ ශුඬයා කෙරෙහි අශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ අශුඬයා කෙරෙහි අශුඬදූෂට් ඇත්තේ යැ ශුඬයා කෙරෙහි ශුඬදූෂට් ඇත්තේ යි

36 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට පැමිණියේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ කියා නම් සහවෙසෙස් සමග දුකුලාචාරාත් වේ

37 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇතියේ සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

38 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා ආත්මාශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ

39 පුදගල තෙම අශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට අවන්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව අවකාශ කරවා ආත්මාශ කරණ රිසි ඇති ව කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති ඇවැත් වේ

40 පුදගල තෙම ශුඬ වූයේ එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් දුකුලාචාරාත් වේ

41 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව සස්තෙන් තෙරනු කැමැත්තේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඇවැත් නැති

42 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව ආත්මාශ කරණ රිසි ඇත්තේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ.

43 පුදගල තෙම එක්තරා පරිජ්ජාචාරකකට නො පැමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂට් ඇති ව ආත්මාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති ඇවැත් වේ

44 අසුඛො හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරජිකං ධම්මං අජ්ඣා-
පනො, තඤ්ඤො අසුඛදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙනා වාචනා-
ධිප්පායො වදෙති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා වාචනාධි-
ප්පායො වදෙති, අනාපනති -පෙ- අනොකාසං කාරුපෙනා අකෙකාසා-
ධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා
අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදස්ස

45 සුඛො හොති පුග්ගලො අඤ්ඤාතරං පාරජිකං ධම්මං අනජ්ඣා-
පනො, තඤ්ඤො සුඛදිට්ඨිසමානො අනොකාසං කාරුපෙනා වාචනාධිප්පායො
වදෙති, ආපනති සංඝාදිසෙසෙන දුක්ඛට්ඨං -පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා
වාචනාධිප්පායො වදෙති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස -පෙ- අනොකාසං
කාරුපෙනා අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදෙන දුක්ඛට්ඨං
-පෙ- ඔකාසං කාරුපෙනා අකෙකාසාධිප්පායො වදෙති, ආපනති ඔමසවාදස්ස

46 අනාපනති සුඛො අසුඛදිට්ඨස්ස, අසුඛො අසුඛදිට්ඨස්ස,
උමමත්තකස්ස, ආදිකමම්කස්සාති

පබ්බ දුට්ඨදෙස සිකාබාපදං නිට්ඨිතං.

3. 9.

දුතිය දුට්ඨදෙස සිකාබාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති චේඨංගෙ
කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන මෙනනිසදාමමජ්ඣා භික්ඛු
තිස්සකුටා පබ්බතා ඔරුගන්තා අද්දසංසු ඡගලකං¹ අජ්ඣාය පිට්ඨ-
පජ්ජන්තං, දිස්වාන එවමානංසු “ගඤ්ඤා මයං ආවුසො ඉමං ඡගලකං දාමා
මලලුප්පන්තං නාම කරොම, ඉමං අජ්ඣං මෙනනියං නාම භික්ඛුනිං කෙරොම
එවං මයං වොහරිස්සාම පුබ්බො මයං ආවුසො දබ්බං මලලුප්පන්තං සුතො
අවොචුමහ, ඉද්දති පන අමෙහි සාමං දිට්ඨො මෙනනියාස භික්ඛුනියා පිට්ඨ-
පජ්ජන්තො”ති තෙ නා ඡගලකං දබ්බං මලලුප්පන්තං නාම අකංසු, නා
අජ්ඣං මෙනනියං නාම භික්ඛුනිං අකංසු තෙ භික්ඛුනං දාරෙවෙස්සං ‘පුබ්බො
මයං ආවුසො දාමා මලලුප්පන්තං සුතො අවොචුමහ ඉද්දති පන අමෙහි සාමං
දිට්ඨො මෙනනියාස භික්ඛුනියා පිට්ඨපජ්ජන්තො’ති භික්ඛු චම්මාභංසු
“චො ආවුසො එවං අට්ඨන්ති, නායස්මා දබ්බං මලලුප්පන්තං පුං සංඝස්මි”ති

1 ඡගලකං යනු යකුළුකයකි.

44 පුද්ගල තෙම එක්තරු පරිජ්ජාචාරකකට පාමිණියේ අශුඬ වූයේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට අශුඬ ය යන දූෂ්ටි ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් දුකුලාචාරාත් වෙයි සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇති ව අවකාශ කරවා කියා නම් ආවෘත් නැති ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ . ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇති ව අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති-ආවෘත් වේ

45 පුද්ගල තෙම එක්තරු පරිජ්ජාචාරකකට නො පාමිණියේ ශුඬ වූයේ වෙයි ඉදින් ඔහුට ශුඬය ය යන දූෂ්ටි ඇති ව සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් සඟවෙසෙස් සමග දුකුලාචාරාත් වේ සස්තෙන් තෙරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් සඟවෙසෙස්-ආවෘත් වේ. ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ නො කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිති සමග දුකුලාචාරාත් වේ ආශ්වාශ කරණ රිසි ඇතියේ අවකාශ කරවා කියා නම් ඔමසවාදයෙහි පවිතිආවෘත් වේ

46 ශුඬයා කෙරෙහි අශුඬය යන දූෂ්ටි ඇතියහුට, අශුඬයා කෙරෙහි අශුඬය යන දූෂ්ටි ඇතියහුට, උනම්නාකයහට, ආදිකම්මකයහට ආවෘත් නැත්තේ යි

3. 9.

ද්විතිය ද්වයිදෙස ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ කලාපක-නිවාප නම් වෙළුමකයෙහි වාසය කෙරෙහි තවද එසමයෙහි මේතනිය-භූමමජක නම් භික්ෂුහු ගිජුකුළුපව්වෙහි සිට බස්නාහු එළියක සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණ එළුවකු දෑක මෙසේ කීහු ‘ආවෘත්ති, අපි දෑන් මේ එළුවා දබ්බමලාපුත්‍ර යයි නම් කරමිහ මේ එළිය ලෙතනියා නම් භික්ෂුණිය කරමිහ අපි මෙසේ ව්‍යවහාර කරමිහ ආවෘත්ති, පෙර අපි දබ්බමලාපුත්‍රහට ශ්‍රාවකයන් වොදනා කළමිහ දෑන් වැළිත් අප විසින් ‘ලෙතනියා මෙහෙණ සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණයේ තමන් ම දක්නා ලද්දේ ය’යි ඔහු ඒ එළුවා ‘දබ්බමලාපුත්‍ර’යි නම් කළහ ඒ එළිය “මේතනියා” නම් භික්ෂුණිය කළහ ඔහු භික්ෂුන්ට ආරොචනය කළහ ‘ආවෘත්ති, අපි පෙර දබ්බමලාපුත්‍රහට ශ්‍රාවකයන් කිමිහ දෑන් වැළිත් අප විසින් ලෙතනියා භික්ෂුණිය සමග මෙවුන්දමිහි ගාසිරොණයේ තමන් ම දක්නා ලද්දේ ය’යි භික්ෂුහු මෙසේ කීහු, ‘ආවෘත්ති, තහමක් මෙසේ කියවූ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයෝ මෙසේ නො කරන්නාහ’යි

2. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනසෙහි මෙකරුණෙහි භික්ෂුසඛිකායා රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන් ප්‍රඵවුන් සේක ‘දබ්බය, යම්සේ මේ භික්ෂුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’ යි යම්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා දන්නා සේක් නම් (එසෙයින් දතයුතු වෙමි) යි, බුදුහු දෙවන වට ද බුදුහු තෙවනවට ද ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට මෙය වදාළහ. “දබ්බය, යම්සේ මේ භික්ෂුහු කිහු ද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දැ’ යි යම්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දන්නා සේක් ද ‘එසෙයින් දතයුතු වෙමි’ යි දබ්බය, පණ්ණිනගෝ මෙසේ (පර ප්‍රත්‍යයෙන්) නිරවුල් නො කෙරෙහි ඉදින් නා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද යි කියව ඉදින් නා විසින් නො කරණ ලද නම් නො කරණ ලද යි කියව” යි. ‘සාමානික, මම යම් කලෙක උපන්නෙමි ද එතැන් පටන් සිහිනෙහුද මෙවුන්දමි සෙවියෙමි නො දන්මි නිදි වැරැයෙමි කාලමැ’ යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමැතු සේක. ‘එසේ වී නම් මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් විමසව’ යි මෙය දියුරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැගී විහාරයට පිවිසි සේක.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මෙනත්‍රියභූමච්ඡක භික්ෂුන් විමසූහ නිමේක් ද “ඇවැත්නි, තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අධිකරණයක්- හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු දැ?” යි ‘එසේය ඇවැත්නි’ යි යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙත් නම් ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් මෙනත්‍රියභූමච්ඡක භික්ෂුහු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අධිකරණයක් හුගේ එකදෙ- ශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කෙරෙත් දැ’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ ‘සාමානික ද මහණෙනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අධිකරණයක් හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු දැ’ යි. ‘සාමව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’ යි භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරහූහ ‘කෙසේ නම් සිස්පුරුෂයෙනි, තෙපි දබ්බමලාපුත්‍රයන්ට අත්‍යභාගීය අධිකරණයක් හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙන පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරවු ද, සිස් පුරුෂයෙනි, තෙල නො පහන් වුවත්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු.

‘යම් මහණෙක් දුෂිත වූයේ නො සතුටුසිත් ඇත්තේ’ ‘මොහු මෙසස්නෙන් නොරනෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි අත්‍යභාගීය අධිකරණයක්- හුගේ එකදෙශලෙශමාත්‍රයක් ගෙණ මහණක්හට පරිජිඳැවැතින් වොදනා කරන්නේ නම්, එයින් පසුකාලක විවාරනු ලබන්නේ හෝ නො විවාරණු ලබන්නේ හෝ ඒ අධිකරණය අත්‍යභාගීයද වේ නම් එකදෙශ වූ ලෙශමාත්‍රයෙක් ශන්නා ලද්දේ නම් ‘වොදක මහණ තෙමේන් දෙසසෙහි පිහිටා නම් සභවෙසෙස් වේය’ යි

- 4. යො පන යනු. යමෙක් යම්බද්ධයෙක් .
- හිඤ්ඤ යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගි හිඤ්ඤ යයි අදහස් කරණ ලද්දේ ය.
- හිඤ්ඤා යනු. අන් මහණක්හට
- දුට්ඨො දෙසො යනු. කිපියේ නො සතුටුසිත් ඇත්තේ නො පහන් වූයේ කොවින් මැඩුණු සිත් ඇත්තේ හටගත් (පිළිඹ) හුල් ඇත්තේ

අප්පච්ඡිකොති තෙන ව කොපෙන තෙන ව දෙසෙන නාය ව අනන්ත-
මතනාය නාය ව අනතිරද්ධියා අප්පච්ඡිකො හොති

අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්සාති අපත්තඤ්ඤාභාගියං වා හොති
අධිකරණඤ්ඤාභාගියං වා කථං අධිකරණං අධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං
විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණස්ස අපත්තාධිකරණස්ස කිලවාධිකරණස්ස
අඤ්ඤාභාගියං, අනුවාදාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස කිලවාධිකරණස්ස
විවාදාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං, අපත්තාධිකරණං කිලවාධිකරණස්ස විවාදා-
ධිකරණස්ස අනුවාදාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං, කිලවාධිකරණං විවාදාධිකර-
ණස්ස අනුවාදාධිකරණස්ස අපත්තාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං එවං අධිකරණං
අධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං

කථං අධිකරණං අධිකරණස්ස නබ්බාගියං? විවාදාධිකරණං විවාදාධිකර-
ණස්ස නබ්බාගියං අනුවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණස්ස නබ්බාගියං
අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස සීයා නබ්බාගියං සීයා අඤ්ඤාභාගියං

කථං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං? මෙට්ඨන-
ධම්මපාරුජිකාපතති අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකා-
පතතියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා අදින්නාදුත-
පාරුජිකාපතති මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකාපතතියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකා-
පතතියා මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකා-
පතති උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා
අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකා-
පතති මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා මනුස්ස-
විග්ගහපාරුජිකාපතතියා අඤ්ඤාභාගියා එවං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධි-
කරණස්ස අඤ්ඤාභාගියං

කථං අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස නබ්බාගියං? මෙට්ඨන-
ධම්මපාරුජිකාපතති මෙට්ඨනධම්මපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා අදින්නාදුත-
පාරුජිකාපතති අදින්නාදුතපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා මනුස්සවිග්ගහ-
පාරුජිකාපතති මනුස්සවිග්ගහපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා උත්තරිමනුස්ස-
ධම්මපාරුජිකාපතති උත්තරිමනුස්සධම්මපාරුජිකාපතතියා නබ්බාගියා එවං
අපත්තාධිකරණං අපත්තාධිකරණස්ස නබ්බාගියං

කිලවාධිකරණං කිලවාධිකරණස්ස නබ්බාගියං එවං අධිකරණං
අධිකරණස්ස නබ්බාගියං

කිංඤ්ඤා දෙසං භලසමනං උපාදයාති ලෙසො නාම දංලෙසො
ජාතිලෙසො නාමලෙසො හොත්තලෙසො ලිඛිතලෙසො ආප්පතිලෙසො
පත්තාලෙසො චිත්තලෙසො උපජිකාලෙසො අපිට්ඨලෙසො සත්තාසත්තලෙසො

අප්පනිකො යනු. ඒ කොපයෙන් ද ඒ දෙමයෙන් ද ඒ නො සතුටුසිත් ඇති බැවින් ද ඒ නො පහන් බැවින් ද නො සතුටුසිත් ඇත්තේ වේ.

අඤ්ඤාභාගියං අධිකරණං යනු ආපනති අත්‍යභාගිය හෝ අධිකරණ අත්‍යභාගිය හෝ වෙසි කිසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට අත්‍යභාග වේ ද? යත් විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණයට ආපනතාධිකරණයට කිව්වාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි අනුවාදාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට කිව්වාධිකරණයට විවාදාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි ආපනතාධිකරණය කිව්වාධිකරණයට විවාදාධිකරණයට අනුවාදාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි කිව්වාධිකරණය විවාදාධිකරණයට අනුවාදාධිකරණයට ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වෙසි මෙසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ

කිසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද? යත්: විවාදාධිකරණය විවාදාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි අනුවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය ද වන්නේ ය, අත්‍යභාගිය ද වන්නේ යි

කිසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ ද? යත්. ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනිය අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනියට මනුෂ්‍ය-විග්‍රහපාරුජ්කාපතනියට උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනියට අත්‍යභාගිය වෙසි අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනිය මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරුජ්කාපතනියට උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනියට ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනියට අත්‍යභාගිය වෙසි මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරුජ්කාපතනිය උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනියට ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනියට අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනියට අත්‍යභාගිය වෙසි උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනිය ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනියට අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනියට මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරුජ්කාපතනියට අත්‍යභාගිය වෙසි මෙසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට අත්‍යභාගිය වේ

යළි කිසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය වේ ද? යත් ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනිය ඡේද්‍රතධම්මපාරුජ්කාපතනියට තද්භාගිය වෙසි අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනිය අද්දතාද්දතපාරුජ්කාපතනියට තද්භාගිය වෙසි මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරුජ්කාපතනිය මනුෂ්‍යවිග්‍රහපාරුජ්කාපතනියට තද්භාගිය වෙසි උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනිය උත්තරිමනුෂ්‍යධම්මපාරුජ්කාපතනියට තද්භාගිය වෙසි මෙසෙයින් ආපනතාධිකරණය ආපනතාධිකරණයට තද්භාගිය වේ

කිව්වාධිකරණය කිව්වාධිකරණයට තද්භාගිය වෙසි මෙසෙයින් අධිකරණය අධිකරණයට තද්භාගිය වේ

කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදය යනු ලෙස තම් දග ලෙස කෙනෙකි ජාති ලෙස යා තාමලෙස යා ගොත්‍රලෙස යා ලිඛිතලෙස යා ආපනති ලෙස යා පාත්‍ර ලෙස යා විවර ලෙස යා උපාධියා ලෙස යා ආවායඝී ලෙස යා ශයනාසන-ලෙස යි.

ජාතිලෙභො නාම ඛතනියො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣා-
පජ්ජනො, අඤ්ඤං ඛතනියං පසයිවා වොදෙති: “ඛතනියො මයා දිට්ඨො
පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, තඤ්ඤා
නායා සද්ධිං උපොසපො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, ආපනති වාචාය
වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස ච්ඡාභමණො දිට්ඨො හොති -පෙ- වෙස්සො දිට්ඨො
හොති -පෙ- සුද්දො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං
සුද්දං පසයිවා වොදෙති: සුද්දො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි,
අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදි-
සෙසස්ස

නාමලෙභො නාම: චුඤ්ඤානිතො දිට්ඨො හොති -පෙ- ඛමමරකිනො
දිට්ඨො හොති -පෙ- සංඝරකිනො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ඛමමං
අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං සංඝරකිනං පසයිවා වොදෙති සංඝරකිනො
මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්ත-
යොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

ගොතනලෙභො නාම ගොතමො දිට්ඨො හොති -පෙ- මොගාලොතො
දිට්ඨො හොති -පෙ- කච්චායනො දිට්ඨො හොති -පෙ- වාසිට්ඨො දිට්ඨො
හොති පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං වාසිට්ඨං පසයිවා වොදෙති
වාසිට්ඨො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි, අස්සමණොසි,
අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

උච්චලෙභො නාම: දිඝො දිට්ඨො හොති -පෙ- රස්සො දිට්ඨො හොති
-පෙ- කණොහො දිට්ඨො හොති -පෙ- ඔදුතො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං
ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං ඔදුතං පසයිවා වොදෙති: ඔදුතො මයා
දිට්ඨො, පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි
-පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

ආපනතිලෙභො නාම: ලුහුකං ආපනතිං ආපජ්ජනො දිට්ඨො හොති,
තඤ්ඤා පාරාජිකෙන වොදෙති අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ-
ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

පනනලෙභො නාම ලොභපනනධරො දිට්ඨො හොති -පෙ- සාවක-
පනනධරො දිට්ඨො හොති -පෙ- සුමහකපනනධරො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං
ඛමමං අජ්ඣාපජ්ජනො, අඤ්ඤං සුමහකපනනධරං පසයිවා වොදෙති
සුමහකපනනධරො මයා දිට්ඨො පාරාජිකං ඛමමං අජ්ඣාපනොනාසි,
අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- ආපනති වාචාය වාචාය සංඝාදි-
සෙසස්ස

ජාතිලෙස නම් වෛද්‍යයා විසින් පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා ඝෘණයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි (හෙතෙම) අන්‍යායාත්‍රික මහණකු දැක මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) ඝෘණයෙන් දක්නා ලද්දේ ය (ඝෘණය වූ තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන් නා සමග උපෝසථයෙන් හෝ පවාරණයෙන් හෝ සමාජයෙන් හෝ නැතැ' යි වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ බුද්ධියෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි. වෛද්‍යයා දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා ශුද්ධයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි (හෙතෙම) අන්‍යායාත්‍රික පාලිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) ශුද්ධයෙන් දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ

නාමලෙස නම් (වෛද්‍ය මහණකු විසින්) බුද්ධියෙන් නම් තෙපුලෙහි දක්නා ලද්දේ වෙයි බුද්ධියෙන් නම් තෙපුලෙහි දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා සමාජයෙන් නම් තෙපුලෙහි දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ සමාජයෙන් නම් අන්‍යායාත්‍රික දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) සමාජයෙන් දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ.

ගෝතලෙස නම් (වෛද්‍ය මහණකු විසින්) ගෝතම ගෝතරු ඇතියෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි ගෝතම ගෝතරු ඇතියෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි කම්මායන ගෝතරු ඇතියෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා වාසියෙන් ගෝතරු ඇතියෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ වාසියෙන් ගෝතරු ඇති අන් පාලිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) වාසියෙන් දක්නා ලද (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ

ලිඛිතලෙස නම් දිගුල්ලෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි. ලිඛිතයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි කළුපුයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා හෙළපුයෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ අන් හෙළපු පාලිද්දකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) හෙළපුයෙන් දක්නා ලද්දේ ය (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ

ආචාරික ලෙස නම් පුද්ගලයා අවදානා පාලිද්දෙන් දක්නා ලද්දේ වෙයි ඉදින් ඔහුට අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන්, පරිච්ඡාදයෙන් වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ

පහන ලෙස නම් ලෝකානුකූල පා දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි සාධකපාත්‍ර (මජ්ඣිම නිකාය) දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා පුරාණකපාත්‍ර (පියවි මාලිකා) දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි. හේ පියවි මාලිකා දරණ අන් මහණකු දැක 'මා විසින් (පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා) පියවි මාලිකා දරන්නෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිච්ඡාදයෙන් අවදානා, අශ්‍රමයෙන්, අශාස්තියෙන්, වෛද්‍යා කෙරේ නම් තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවෙන් වේ

භිවරලෙසො නාම පංසුකුලිකො දිට්ඨො හොති -පෙ- ගහපති චීවරධරො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ගහපතිචීවරධරං පසයිනො වොදෙති ගහපතිචීවරධරො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස

;

උපජ්ඣායලෙසො නාම ඉත්තනාමස්ස සද්ධිවිහාරිකො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස සද්ධිවිහාරිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස.

ආවර්ගලෙසො නාම ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකං පසයිනො වොදෙති ඉත්තනාමස්ස අනෙතවාසිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- අපනති වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස

සෙනාසනලෙසො නාම ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකො දිට්ඨො හොති පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපජ්ජන්තො, අඤ්ඤං ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකං පසයිනො වොදෙති ඉත්තනාමස්ස සෙනාසනවාසිකො මයා දිට්ඨො, පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්තොසි, අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නති තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණං වා සඛිකාදිසෙසස්ස වාචාය වාචාය සඛිකාදිසෙසස්ස.

පාරාජිකෙහි ධම්මෙහි වතුනාං අඤ්ඤානරොන

අනුදාංසකයාති වොදෙති වා වොදාපෙති වා

අප්පමනාම නං ඉමමහා චුඤ්චිතො වාචෙය්නති හික්ඛිතාවා වාචෙය්නං සමිඤ්ඤාමි, වාචෙය්නං, සිලකඛනා වාචෙය්නං, තපොගුණා වාචෙය්නං

තනො අපරොන සමසෙනාති යස්මිං චණෙ අනුදාංසිකො හොති තං ඛණං තං ලඝං තං මුහුත්තං චිතිවන්තො.

සමනුග්ගාතිසමානොති යෙන වජ්ජනා අනුදාංසිකො හොති, තස්මිං වජ්ජනමිං සමනුග්ගාතිසමානො

අසමනුග්ගාතිසමානොති න කෙනචි වුච්චිතො

අභිකරණං නාම වත්තාරි අභිකරණාති විවාදාභිකරණං, අනුවාදාභිකරණං, අපනාභිකරණං, කිච්චාභිකරණං

සංඛාපි සද්ධො සලසමනො උපාදිගොති තෙසං ලෙසානං අඤ්ඤානරො ලෙසො උපාදිගො හොති.

මිච්ඡ ලෙස නම් පසුල් සිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි . පරිජ්ඣාවාන් අවදනා ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ ගැහැවිසිවුරු දරණ අන් මහණක්හු දෑක 'මා විසින් (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) ගැහැවිසිවුරු දරන්නෙක් දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ.

උපජක්ඛාය ලෙස නම්: මෙනම් ඥාත්තහුගේ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා සද්ධිවිහාරිකයෙක් දක්නා ලද වෙයි. මෙනම් ඥාත්තහුගේ අන් සද්ධිවිහාරික පාවිද්දකු දෑක 'මා විසින් මෙනම් මහණක්හුගේ (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) සද්ධි-විහාරික තෙම දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

ආවර්ණික ලෙස නම් මෙනම් ඥාත්තහුගේ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා අනා-වැසියෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි හේ මෙනම් ඥාත්තහුගේ අන් අනාවැසි පාවිද්දකු දෑක 'මා විසින් මෙනම් ඥාත්තහුගේ (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) අනාවැසි තෙම දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

සෙත්තාසන ලෙස නම්: මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි වූ පරිජ්ඣාවාන් අවදනා මහණෙක් දක්නා ලද වෙයි. මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි අන් මහණක්හු දෑක 'මා විසින් මෙනම් ඥාත්තහුගේ සෙනසුන් වැසි (පරිජ්ඣාවාන් අවදනා) මහණ දක්නා ලද (තෝ) පරිජ්ඣාවාන් අවන්නෙහි, අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි නා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ-යෙක් හෝ සබ්බකම්මයෙක් හෝ නැතැයි වෛදනා කෙරේ නම් තෙජුලෙහි තෙජුලෙහි සහවෙසෙස්ඥාවාන් වේ

පාශ්ඨකොන ධම්මොන යනු සතර පරිජ් අතුරෙන් එක්තරයෙකින්

අනුභූතසෙසය යනු වෛදනා කෙරෙයි හෝ වෛදනා කරවා හෝ

අපොච්ඡාය නා ඉමිමිසා බ්‍රහ්මවර්ණිකා වාචෙය්‍යා යනු භික්ෂු භාවයෙන් ගලවන්නෙමි නම්, ශ්‍රමණධර්මයෙන් ගලවන්නෙමි නම් ශීලසකකියෙන් ගලවන්නෙමි නම්

නතො අපරෙතා සමයෙන යනු යම් ඥාතිල්ලෙකිහි වෛදනා කරණ ලද වේ ද ඒ ඥාතිල්ල, ඒ ලග, මොහොත, ඉක්මැහිය කල්හි

සමනුගගාහිස්මානො යනු. යම් පාරාජික වස්තුවෙකින් වෛදනා කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ වස්තුවෙහි විවාරනු ලබන්නේ

අසමනුගගාහිස්මානො යනු කිසි වස්තුවෙකින් නො කියනු ලබන්නේ

අභිකරණ නම්: අභිකරණ සතරෙකි විවාදාභිකරණ ය, අනුවාදාභි-කරණ ය, ආපනනාභිකරණ ය, කිව්වාභිකරණ ය

කොච්ඡි දෙසො ලෙසමනො උපාදිනො යනු ඒ ලෙසයන් අතුරෙන් එක්තරා ලෙසයෙක් ගන්නා ලද්දේ වේ.

භික්ඛු ච දෙසං පඤ්චානීති තුව්ඡකං මයා භණිතං, මුසා මයා භණිතං, අභුතං මයා භණිතං, අජනනෙන මයා භණිතං.

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි චුළුවති සංඝාදිසෙසොති.

5 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති, තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නඤ්ඤි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

6 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ චුලුවචයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාචිත්තියදිට්ඨි භොති -පෙ- පාටිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

7 භික්ඛු චුලුවචයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, දුක්ඛාසිතෙ දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති, තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ- එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස.

8 භික්ඛු දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, දුක්ඛාසිතෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතෙ චුලුවචයපාචිත්තියපාටිදෙසනීය-දුක්ඛාදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නඤ්ඤි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වාති, එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස

එකෙකං මුලං කාතුන චකං බණ්ඩබ්බං

9 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති තඤ්ඤෙ පාරාජිකෙන වොදෙති. “අස්සමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නඤ්ඤි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකමමං වා”ති එවමපි අපනතඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදිනො, අපනති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසස්ස,

තිත්තං ච දෙසං පනිට්ඨානී යනු: සිත්ඛසෙක් මා විසින් කියන ලද යා, මුසවායෙක් මා විසින් කියන ලද යා, අභුතයෙක් මා විසින් කියන ලද යා, මා නො දන්නාහු විසින් කියන ලදී

සඛ්ඝාදිසෙසො යනු එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සඛ්ඝාදිසෙසො'යි

5 (වොදක මහණ විසින්) සභවෙසෙස් අවදනා මහණ තෙම දක්නා ලද්දේ වෙයි සභවෙසෙස්ති සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණයෙක් හෝ සඛ්ඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාවැනින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති-අත්‍යභාගිය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි. තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

6. සභවෙසෙස් අවදනා මහණෙක් දක්නා ලද්දේ වෙයි සභවෙසෙස්ති භුලාභි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි පචිති ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි .. පිට්‍රිදෙස්නි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබ්බි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි. ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි . 'යි පරිජ්ඣාවැනින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති-අත්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

7 මහණ තෙම භුලාභි පවිති...පිට්‍රිදෙස්නි . දුකුලා දුබ්බි ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. දුබ්බියෙහි දුබ්බි ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, 'යි පරිජ්ඣාවැනින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති-අත්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ.

8 මහණ තෙම දුබ්බිඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. දුබ්බියෙහි සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි දුබ්බියෙහි භුලාභි පචිති පිට්‍රිදෙස්නි දුකුලා ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණයෙක් හෝ සඛ්ඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාවැනින් වොදනා කෙරේ නම් මෙසේත් ආපනති-අත්‍යභාගිය වෙයි. ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

එකක් එක්ක් මුල් කොටගෙන චක්‍රය බැන්ද සතු.

9 මහණ තෙම සභවෙසෙස්ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි සභවෙසෙස්ති සභවෙසෙස් ය යන දූෂට් ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අශ්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, තා සමග උපොසථයෙක් හෝ පචාරණ-යෙක් හෝ සඛ්ඝකම්මයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිජ්ඣාවැනින් වොදනා කරවා නම් මෙසේත් ආපනති-අත්‍යභාගිය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභවෙසෙස්ඇවැත් වේ

10 භික්ඛු සංඝාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති, සංඝාදිසෙසෙ ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිතතීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති -පෙ- නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි -පෙ-” එවද්දි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

11 භික්ඛු ථුල්ලච්චයං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති, ථුල්ලච්චයෙ ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- ථුල්ලච්චයෙ පාවිතතීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති, සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති. “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි” -පෙ- එවද්දි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

12 භික්ඛු පාවිතතීයං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛාපිතං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපජ්ජන්තො දිට්ඨො භොති දුක්ඛාසිතෙ දුක්ඛාසිතදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාසිතෙ සංඝාදිසෙසදිට්ඨි භොති -පෙ- ථුල්ලච්චයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිතතීයදිට්ඨි භොති -පෙ- පාවිදෙසනීයදිට්ඨි භොති -පෙ- දුක්ඛාපිතදිට්ඨි භොති, නැඤ්ච පාරාජිකෙන චොදුපෙති. “අසාමණොසි, අසකාපුත්තියොසි, නජ්ඣි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකම්මං වා” ති එවද්දි ආපත්තාඤ්ඤාභාගියං භොති, ලෙසො ච උපාදින්නො, ආපත්ති වාචාය වාචාය සංඝාදිසෙසං

13 අනාපත්ති තථාසඤ්ඤි චොදෙති වා චොදුපෙති වා උම්මන්තකං, ආදිකම්මිකකාති

දුතියදුට්ඨදေနසංඝාදිසෙසං නිමිතිං.

10. මහණ තෙම සභාවෙහෙස් ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි සභාවෙහෙස්තුලාසි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . . පවිත්‍ර ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . . පිළිදෙස්නි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි දුබ්බ ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි . . 'යි පරිච්ඡාදානින් වෛදනා කරවා නම් මෙසේත් ආපනති—අන්‍යාභිකා ය ද වෙයි ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි. තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභාවෙහෙස් ඇවැත් වේ.

11. මහණ තෙම තුලාසි ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි. තුලාසියෙහි තුලාසි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි තුලාසියෙහි පවිත්‍ර ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්නි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි දුබ්බ ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි සභාවෙහෙස් ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි . . 'යි පරිච්ඡාදානින් වෛදනා කරවා නම්, මෙසේත් ආපනති—අන්‍යාභිකා ය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභාවෙහෙස් ඇවැත් වේ

12 මහණ තෙම පවිත්‍ර . පිළිදෙස්නි දුකුලා දුබ්බ ඇවැත් අවදනේ දක්නා ලද වෙයි දුබ්බයෙහි දුබ්බ ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . දුබ්බයෙහි සභාවෙහෙස් ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . තුලාසි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි පවිත්‍ර ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි . පිළිදෙස්නි ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි දුකුලා ය යන දෑට ඇත්තේ වෙයි ඉදින් ඔහුට 'අග්‍රමණයෙහි, අශාක්‍යපුත්‍රියයෙහි, නා සම්ම උපොසථයෙක් හෝ පමාරණයෙක් හෝ සම්මානමයෙක් හෝ නැතැ'යි පරිච්ඡාදානින් වෛදනා කරවා නම්, මෙසේත් ආපනති—අන්‍යාභිකා ය ද වෙයි, ලෙශයෙක් ද ගන්නා ලද්දේ වෙයි, තෙපුලෙහි තෙපුලෙහි සභාවෙහෙස් ඇවැත් වේ.

13 එබඳු සංඥා ඇත්තේ වෛදනා කෙරෙහි හෝ වෛදනා කරවයි හෝ ඇවැත් නැති උමමත්තකයහට ආදිකම්මකයහට ඇවැත් නැත්තේ යි.

දුතියදුට්ඨදෙස ශික්‍ෂාපදය නිමි.

2 අළු බෝ දෙවදනෙතා සපරිසෝ යෙන හගවා තෙනුපසබ්බවි, උපස-
බ්බවිනි, හගවනනං අභිවාදෙති, එකමනනං නිසීදි ථකමනනං නිසිගොතා ලො-
දෙවදනෙතා හගවනනං එතදවොච “හගවා හනො අනෙකපරියායෙන
අපට්ඨස්ස සනතුට්ඨස්ස සලලෙබ්බස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපට්ඨස්ස
විජියාජමහස්ස ටණ්ණවාදී ඉමානි හනො පඤ්ච පඤ්ච අනෙකපරියායොහ
අපට්ඨත්තාස සනතුට්ඨස්ස සලලෙබ්බාස ධුතාස පාසාදිකාස අපට්ඨාස විජියාජමාස
සංවතනනති

3. 10.

ප්‍රථම සංඝභේදයේ ස්වරූපය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර කලාදකනිවාප නම් වූ වෙළඳවනයෙහි වැඩ වෙසෙන සේක. එකල්හි දෙව්දන් නෙම කටමොරකනියාක නම් කොකාලික යම් තැනෙක්හි ද බණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදාදනා යම් තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹ කටමොරකනියාක කොකාලිකට ද බණ්ඩදෙවියගේ පුත් සමුදාදනාට ද මෙසේ කී ය “එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හට සංඝභේදය කරමිහ වක්‍රභේදය කරමිහ” යි. මෙසේ කී කල්හි කොකාලික දෙව්දන්හට මේ කී ය ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු මහත් සාදා ඇත්තාහ, මහත් අනුභාව ඇත්තාහ කිසෙයින් අපි මහණ ගොයුම්හට සංඝභේද කරමෝ ද වක්‍රභේද කරමෝ දැ” යි එව ඇවැත්නි, අපි මහණ ගොයුම්හු කරා එළඹ පඤ්චවස්සුන් ඉල්ලා සිටුමිහ ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බව, සන්තුෂ්ට බව, සලොබය, ධුතගුණය, ප්‍රසාද එළවන බව, අපවය, විශ්ඤානවය පිළිබඳ ගුණ කීයන සුල්ලහ ස්වාමීනි, මේ පඤ්චවස්සුන් අලොප්ඡ බවට සන්තුෂ්ටයට සලොබයට ධුතගුණයට ප්‍රසාද එළවන බවට අපවයට විශ්ඤානවයට වැටෙත්

“ස්වාමීනි, භික්ෂුහු යාවජ්චයෙන් ආරණ්‍යක වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් ග්‍රාමාන්තයට වදනේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

යාවජ්චයෙන් පිණ්ඩපාඨික වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් නිමනුණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

යාවජ්චයෙන් පාශුකුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් ගැහැටි-සිවුරු ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය

යාවජ්චයෙන් වාක්ෂමුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් සෙවනකට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය.

යාවජ්චයෙන් මහසංඝමංග නො වළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මහසංඝමංග වළඳ නම් වරද ඔහු පහස්නේ යි

මේ වස්සුන් ශ්‍රමණ ගෞතමයෝ නො අනුදන්තාහ අපි මේ වස්සුන් කරණ කොටගෙණ ජනයා දන්වාලමිහ” යි ඇවැත්නි, මේ පඤ්චවස්සුන් කරණ කොටගෙණ මහණ ගොයුම්හට සංඝභේද කරන්නට වක්‍රභේද කරන්නට ගැනියා ඇවැත්නි, යම් හෙයකින් මනුෂ්‍යයෝ රුක්ෂප්‍රසන්නයෝ ද එහෙයින්” යි.

2 ඉක්බිති දෙව්දන් නෙම පිරිස් සහිත වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදනය කොට එකත්පස් ව හිඳගත එකත්පස් ව හුන් දෙව්දන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් කී ය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බව සන්තුෂ්ට බව සලොබය ධුතගුණය ප්‍රසාදික බව අපවය විශ්ඤානවය පිළිබඳ ගුණ කීයන සුල්ලහ ස්වාමීනි, මේ පඤ්චවස්සුන් නොයෙක් අයුරින් අලොප්ඡ බවට සන්තුෂ්ටයට සලොබයට ධුතගුණයට ප්‍රසාදික ගුණයට අපවයට විශ්ඤානවයට වැටෙත්

“සාධු භනෙන භික්ඛු යාවජ්චං ආරඤ්ඤකා අසසු, යො ගාලිතො ඔඤ්ඤය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං පිණ්ඩපාතිකා අසසු, යො නිමිත්තං - නං සාදිසෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං පංසුකුලිකා අසසු, යො භහපතිවිවරං සාදිසෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං රුක්ඛමූලිකා අසසු, යො ඡන්තං උපගවෙජ්ජය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය යාවජ්චං චෙත්මංසං න බාදෙය්‍යං, යො මච්ඡමංසං බාදෙය්‍ය, වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය”¹ති “අලං දෙවදත්ත, යො ඉච්ඡති ආරඤ්ඤකො භොවු, යො ඉච්ඡති ගාමනෙන විහරවු, යො ඉච්ඡති පිණ්ඩපාතිකො භොවු, යො ඉච්ඡති නිමිත්තතං සාදිසවු, යො ඉච්ඡති පංසුකුලිකො භොවු, යො ඉච්ඡති භහපතිවිවරං සාදිසවු අට්ඨමාසෙ බො මියා දෙවදත්ත, රුක්ඛමූලසෙනාසනං අනුඤ්ඤතං, නිකොට්ඨරිසුඤ්ඤං මච්ඡමංසං අදිට්ඨං අසුතං අපරිසංඝිතනනි අථ බො දෙවදත්තො න භගවා ඉමාති පඤ්ච වජ්ජති අනුජානාතිති හට්ඨො උදග්ගො සපරිසො උට්ඨායාසතා භගවතො අභිවාදෙත්වා පදකම්මණං කත්වා පකකාමි

3 අථ බො දෙවදත්තො රාජගහං පවිසිත්වා පඤ්චති වජ්ජති ජනං සඤ්ඤා-පෙසි. “මයං ආට්ඨසො සමණං ගොතමං උපසංඝාමිත්වා පඤ්චවජ්ජති යාවච්චා භගවා භනෙන අනෙකපරියායෙන අපට්ඨෙය්‍ය -පෙ- යාවජ්චං චෙත්මංසං න බාදෙය්‍යං, යො මච්ඡමංසං බාදෙය්‍ය වජ්ජං නං චුසෙය්‍ය”²ති. ඉමාති සමණො ගොතමො නානුජානාති තෙ මයං ඉමෙති පඤ්චති වජ්ජති ¹සමාදාය වත්තාම”³ති තත්ථ යෙ තෙ මනුස්සා අස්සඤ්ඤා අපසන්තො දුබ්බද්ධිනො, තෙ ඵලමාභංසු “ඉමෙ බො සමණා සත්තපුත්තියා ධුතා සලෙඛට්ටිතානො, සමණො පත ගොතමො බාහුලිකො බාහුලාය වෙතෙති”⁴ති. යෙ පත ගෙ මනුස්සා සඤ්ඤා පසන්තො පණ්ඩිතො බුද්ධිමත්තො තෙ උප්පායනාති බිසන්ති විපාවෙනති. “කථං හි නාම දෙවදත්තො භගවතො සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”⁵ති

4 අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බිසන්තානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨෙය්‍ය තෙ උප්පායනාති බිසන්ති විපාවෙනති. “කථං හි නාම දෙවදත්තො භගවතො සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”⁶ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵලමාභං ආරොවෙසුං -පෙ- “සච්චං කිරි ත්ථං දෙවදත්ත සංඝභෙදාය පරකකම්මෙ පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය”⁷ති “සච්චං භගවා” විගර්හි බුද්ධො භගවා කථං හි නාම ත්ථා මොසපුරිස සංඝභෙදාය පරකකම්මස්සති චක්කභෙදාය තෙනා මොසපුරිස, අපසන්තානං වා පසාදාය -පෙ- ඵලඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ ඉදං සිත්තාපදා උද්දිසෙය්‍යාථ

1 “පඤ්චවජ්ජති” වත්තභෙබ්බි “යහ මෙය ඉමෙති ප.වසි වජ්ජති” ජනා සඤ්ඤාපසන්තානාදි අභිනිවර්තකතවසෙහ වුත්තායති ස පාසාදිසා

“සාමිනි, භික්ෂුහු යාවජ්ජවයෙන් ආරණ්‍යක වන්නාහු නම් මැනව. යමෙක් ප්‍රාමානිකයට බස්නේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය. යාවජ්ජවයෙන් පිණිසාතික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් නිමනත්‍රණ ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් පංශුකුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් ගෘහපතිච්චර ඉවසා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් වාසාමුලික වන්නාහු නම් මැනව යමෙක් සෙවනට එළඹේ නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය යාවජ්ජවයෙන් මනසාමංශ නො වළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මනසාමංශ වළඳා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය” යි “කම් නැත දෙවදත්තය, යමෙක් රිසියේ නම් ආරණ්‍යක වේවා, යමෙක් රිසියේ නම් ප්‍රාමානිකයෙහි වාසය කෙරේවා යමෙක් රිසියේ නම් පිණිසාතික වේවා, යමෙක් රිසියේ නම් නිමනත්‍රණ ඉවසාවා යමෙක් රිසියේ නම් පංශුකුලික වේවා. යමෙක් රිසියේ නම් ගෘහපතිච්චර ඉවසාවා දෙවදත්තය, මා විසින් අවමසෙකි ම රුක්මුල් සෙතස්න අනුදන්නා ලද (නමා පිණිස) මරණු නො දන්නා ලද නොඅසිත ලද සාක නොකරණ ලද ත්‍රිකොට්ඨරිගුණ වූ මනසාමංශය අනුදන්නා ලද” යි එකල්හි දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ පඤ්චවස්සන් නො අනුදන්නාහ’ යි සතුටු වූයේ ඔදවැසියේ පිරිස් සතින වහුනස්නෙන් නැගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිවාදන කොට පාදකුණු කොට තික්ම ගියේ ය

3 ඉක්බිති දෙව්දත් තෙම රජගහනුවර වැද පඤ්චවස්සයෙන් ජනයා හඟවාලී ය “ඇවැත්නි, අපි මහණගොයුම්හු කර එළඹ පඤ්චවස්සන් අයැදිම්හ සාමිනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අලොප්ඡ බව පිළිබඳ යාවජ්ජවයෙන් මනසාමංශ නොවළඳන්නාහු නම් මැනව යමෙක් මනසාමංශ වළඳා නම් වරද ඔහු පහස්නේ ය” යි ප්‍රමණගෙනගියේ මේ වස්සන් නො අනුදනිති. අපි මේ පඤ්චවස්සන් සමාදන් ව වැටෙමිහ’ යි එහි යම් මිනිස් කෙනෙක් ශ්‍රද්ධා නැත්තාහු නො පහන් වූවාහු දුර්වුද්ධි වූවාහු ද ඔහු මෙසේ කීහු: මේ ප්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රියයෝ බුද්ධගුණ ඇත්තාහ කෙලෙස් තවන පාවැතුම් ඇත්තාහ. මහණ ගොයුම්හු වැළිත් බාහුලික පාවැතුම් ඇත්තාහු බහුලභාවයට සිතන්නාහ’ යි යම් මිනිස් කෙනෙක් සාදුහා ඇත්තාහු ප්‍රසන්න වූවාහු පණ්ණිත වූවාහු බුද්ධිමත් වූවාහු චෙන් නම් ඔහු අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙහි කිසෙසින් නම් දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ සංඝභෙදයට චක්‍රභෙදයට උත්සාහ කරන්නේ දැ’ යි

4 භික්ෂුහු අවමන් කරණ, නුගුණ කියන, දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ අලොප්ඡ වූ යම් භික්ෂු කෙනෙක් චෙන් නම් ඔහු “කෙසේ නම් දෙව්දත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස උත්සාහ කරන්නේදැ’ යි අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙහි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවන් දන්වූහ “සාබ්බෙක් ද දෙවදත්තය, තෝ සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස වැයම් කෙරෙහි දැ” යි ‘සාබ්බ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුද්ධ වෙසෙසින් ගඬා කළහ: කෙසේ නම් තෝ, තුව්ඡපුරුෂය, සංඝභෙදය පිණිස චක්‍රභෙදය පිණිස වැයම් කෙළෙහි ද? තුව්ඡපුරුෂය, තෙල අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මේ ශික්ෂාපදය මෙසේ උදෙසවු’

“යො පනා භික්ඛු සමග්ගස්ස සංඝස්ස භෙදස්ස පරික්ඛාමෙස්ස, භෙදන-
සංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදාය පග්ගස්ස නිවෙසස්ස, සො භික්ඛු
භික්ඛුහි ඵම්මස්ස චචන්දිසො: ‘මා ආයස්මා සමග්ගස්ස සංඝස්ස භෙදස්ස
පරික්ඛාමී, භෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදාය පග්ගස්ස අට්ඨාසි,
සමෙතායස්මා සංඝස්ස, සමග්ගො හි සංඝො සමමාදාමානො අට්ඨෙදමා-
නො ඵසුද්දස්සො ඵාසු විහරන්ති’ති. ඵස්මිං සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුවවමා-
නො තප්ථව පග්ගස්සෙස්ස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තතීසං සමනුභාසි-
තබ්බො තස්ස පටිනිස්සකාය, යාව තතීසස්මිං සමනුභාසියමානො තං
පටිනිස්සකෙස්ස,¹ ඉවෙච්ඡං සුසල්ං. නො චෙ පටිනිස්සකෙස්ස, සංඝාදිසෙ-
සො”ති.

5. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුහි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඨ අභිපෙඨතො භික්ඛුහි.

සමග්ගො නාම සංඝස්ස: සමානසංචාරස්සො සමානසිමායං ධිතො

භෙදස්ස පරික්ඛාමෙස්සාති ‘කථං ඉමෙ නාතා අස්සු වීතා අස්සු වග්ගා
අස්සු’ති පකං පටිසෙසති, ගණං ඛකිති

භෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණන්ති අට්ඨාරස්සභෙදකරවජ්ඣති

සමාදායාති ආදාය

පග්ගස්සාති දීපෙස්ස.

නිවෙසස්සාති ත පටිනිස්සකෙස්ස.

සො භික්ඛුහි යො සො සංඝස්සභෙදස්සො භික්ඛු.

භික්ඛුහිති අස්සෙස්සෙහි භික්ඛුහි.

යෙ පස්සන්ති යෙ සුඤ්ඤන්ති තෙති වතනබ්බො. “මා ආයස්මා සංග්ගස්ස
සංඝස්ස භෙදස්ස පරික්ඛාමී, භෙදනසංවතනනිකං වා අබ්බිකරණං සමාදාය
පග්ගස්ස අට්ඨාසි, සමෙතායස්මා සංඝස්ස, සමග්ගො හි සංඝො සමමාදා-
මානො අට්ඨෙදමානො ඵසුද්දස්සො ඵාසු විහරන්ති”ති දුග්ගිඨෙ වතනබ්බො
තතීයෙව වතනබ්බො සචෙ පටිනිස්සකෙස්ස, ඉවෙච්ඡං සුසල්ං තො වෙ පටි-
නිස්සකෙස්ස, ආපනති දුක්ඛවස්ස සුඤ්ඤා ත වදන්ති, ආපනති දුක්ඛවස්ස

1 පටිනිස්සකෙස්සෙ 3 ප ස.

“යම් මහණෙක් සමග සංඝසංඝයාගේ හෙදය පිණිස සහන කෙරේ නම් හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවසනුවක් හෝ ගෙණ දැඩි ව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ තෙම (ආයුෂමන්ති ආයුෂ්‍යන් විසින් මෙසේ කියනු වන්නේ ය. “ආයුෂමන්ති, සමග සංඝසංඝයාගේ හෙදය පිණිස නහමක් සහන කර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවසනුවක් හෝ ගෙණ දැඩි ව ගෙණ නහමක් සිටුව, ආයුෂමන් තෙම සංඝයා හා සමග එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඝ තෙමේ සමග වූයේ ඔවුනොවුන් හා සතුටු වූයේ විරුද්ධවාද රහිත වූයේ සමාන උද්දෙශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේද එහෙයින් මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂූන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැඩිව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ තෙම භික්ෂූන් විසින් ඒ අභි-කරණයාගේ දුරලීම පිණිස තෙවනවට දක්වා සමනුභාසන කම් කළ හුන්නේ ය, ඉදින් තෙවනවට දක්වා සමනුභාසන කම් කරනු ලබන්නේ ඒ අභිකරණය දුරලා නම් මේ දුරලීම මැනවි. ඉදින් නොදුරලා නම් සහවෙසෙස් වේ” ය යි.

5. භයා පන යනු: යමෙක් යම්බඳු වූයෙක් . භික්ෂු යනු ... මේ තෙම මේ අපියෙහි ‘භික්ෂු’ යි අදහස් කරණ ලදී.

සමගග සංඝ නම් සමාන සංවාසක වූයේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ යි.

හෙදය පරික්ෂාමෙය්‍ය යනු. කෙසේ නම් මොහු විවිධ වන්නාහු ද වෙන් වන්නාහු ද වර්ග වන්නාහු ද යි පක්ෂයක් සොයයි ගණයා බදියි.

හෙදනසංවහනුනිකං වා අභිකරණං යනු. අටළොස් හෙදකර-වසනු යි.

සමාදාය යනු: ගෙණ

සංගහස යනු. දක්වන්නේ ය.

නිවෙසිය යනු. නො දුර ලන්නේ ය

සො භික්ෂු යනු යමෙක් සංඝසංඝයා වේ නම් ඒ මහණ

භික්ෂුහි යනු අත්‍යභික්ෂූන් විසින්

යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියනුන්නේ ය. ආයුෂමන්ති, සමග සංඝයාගේ හෙදය පිණිස තහමක් සහන කර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකර වසනුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙණ තහමක් සිට, ආයුෂමන් තෙම සංඝයා හා එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඝ තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වූයේ විවාද රහිත වූයේ සමාන උද්දෙශ ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයින් දෙවනවට ද කියනුන්නේ ය තෙවනවට ද කියනුන්නේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම මැනවි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුලා-ආවාත් වෙයි

සො භික්ඛු සංඝමජ්ඣමපි ආකඛ්ඪිතා වහතබ්බො “මො ආයසමා සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්, හෙදනවතනතිකා වා අභිකරණං සමාදාය පගග්ගා අට්ඨාසී, සමේතායසමා සංඝෙහන, සමයෙතා හි සංඝො සමේමා-දමානො අවිච්ඡේදමානො එකුද්දෙසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහතබ්බො තතියමපි වහතබ්බො සචෙ පටිනිස්සරති, ඉච්චෙනා කුසලං නො චෙ පටිනිස්සරති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි¹ සමනුභාසිතබ්බො එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතබ්බො, ව්‍යතොත භික්ඛුතා පටිබලෙන සංඝො ඤාපෙතබ්බො.

“සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති, යදි සංඝස්ස පහතකල්ලං, සංඝො ඉත්ථනාමං භික්ඛුං සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, එසා ඤාතී

සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති, සංඝො ඉත්ථනාමං භික්ඛුං සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සායසමනො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

තතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඝො අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සම්භය්‍ය සංඝස්ස හෙදාය පරකකම්ති. සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සරති සංඝො ඉත්ථනාමං භික්ඛුං සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සායසමනො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසනා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය

සමනුභවෙතා සංඝෙහන ඉත්ථනාමො භික්ඛු තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය, ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුඤ්ඤී, එවමෙනං ධාරයාමී”ති

ඤාතියා දුක්ඛකටං, දඨිති කම්මවාචාහි ඵුල්ලච්චයා, කම්මවාචාපරි-යොසානෙ ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස සංඝාදිසෙසං අපඤ්ඤාපර්ජනස්ස ඤාතියා දුක්ඛකටං, දඨිති කම්මවාචාහි ඵුල්ලච්චයා පටිපපස්සමහනති

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි ට්‍රිච්චති සංඝාදිසෙසොති

6 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤී න පටිනිස්සරති ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස ධම්මකමෙම ටෙමතිකො න පටිනිස්සරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤී න පටිනිස්සරති, ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤී ආපනති දුක්ඛකටස්ස අධම්මකමෙම ටෙට්ඨිකො ආපනති දුක්ඛකටස්ස අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤී ආපනති දුක්ඛකටස්ස

7 අනාපනති අසමනුභාසනාය, පටිනිස්සරනාය, උත්තොක්ඛාය, ආදිකම්මකස්සාති

සංඝමසංඝසංඝදසිනවාපදො නිමිතිතං

ඒ මහණ තෙම සමමාදාන ද ආදා කිය යුත්තේ ය. ආයුෂමන්ති, සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස නගමක් යනන කර, හෙදය පිණිස පවත්නා හෙදකරවස්සුවක් හෝ ගෙණ දක්වාගෙන නගමක් සිට, ආයුෂමන් තෙම සංඛ්‍යායා හා එක් වේවා, යම් හෙයකින් සංඛ්‍යා තෙමේ සමග වූයේ සතුටු වනුයේ විවාද රහිත වූයේ සමාන උදෙසා ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ද එහෙයින් ඉදින් හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපිම මැනවි ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි ඒ මහණ සෙසු භික්ෂූන් විසින් සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ ය නවද මහණෙනි, මෙසේ සමනුභාසන කම් කළ යුත්තේ ය වාසනා වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් සංඛ්‍යා තෙමේ ඥාපනය කළ යුත්තේ ය

‘වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ බිදීම පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකර- වස්සුව නො හැර පියයි ඉදින් සංඛ්‍යායාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඛ්‍යා තෙමේ මෙනම් මහණක්කු ඒ වස්සුනුගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාසනය කරන්නේ ය මේ ‘ඤාති’ යැ

වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකරවස්සුව නො හැර පියයි සංඛ්‍යා තෙමේ ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණක්කු සමනුභාසනය කෙරෙයි ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසනය යම් ආයුෂමන්තිහට රැස්තේ නම් හෙතෙම තුෂණිමහුන වන්නේ ය යමක්හට නො රැස්තේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවනවට ද මේ කරුණ කියමි
තෙවනවට ද මේ කරුණ කියමි වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සමග සංඛ්‍යායාගේ හෙදය පිණිස යනන කෙරෙයි හෙතෙම ඒ හෙදකරවස්සුව නො හැර පියයි සංඛ්‍යා තෙමේ ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණක්කු සමනුභාසනය කෙරෙයි. ඒ වස්සුනු ගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසනය යම් ආයුෂම- නක්හට රැස්තේ නම් හේ තුෂණිමහුන වන්නේ ය. යමක්හට නො රැස්තේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඛ්‍යායා විසින් ඒ වස්සුනුගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුභාසන කරණ ලද්දේ ය සංඛ්‍යායාට රැස්තේ වෙයි එහෙයින් තුෂණිමහුන ය. මෙසේ තෙල තුෂණිමහාවය ධරම්” යි

ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙ කම්වදනකින් දෙ තුලාසියෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්ති සභවෙසෙස්ආවාත් වේ සභවෙසෙස් අවදනාහට ඤාති- යෙන් වූ දුකුලාව ද දෙ කම්වදනින් වූ දෙ තුලාසි ද නවතින්.

සංඛ්‍යාදිසෙසො යනු එයින්ද ‘සංඛ්‍යාදිසෙස’යි කියනු ලැබේ

6 ධම්මකම්මෙහි ධම්මකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සභ- වෙසෙස්ආවාත් වෙයි ධම්මකම්මෙහි වෙමිතික වූයේ නො හැරපියා නම් සභවෙ- සෙස්ආවාත් වෙයි ධම්මකම්මෙහි අධම්මකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ නො හැරපියා නම් සභවෙසෙස්ආවාත් වෙයි අධම්මකම්මෙහි ධම්මකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වෙයි අධම්මකම්මෙහි අධම්මකම් ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වේ.

7 සමනුභාසන නො කරන්නහුට, හැරපියන්නහුට, උම්මත්තකයහට, ආදිකම්මකයහට ආවාත් නැත

ප්‍රථම සංඛ්‍යාදේ ශික්ෂාපදය නිමි.

දුතියසංඝභෙදසිකංඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුමනෙ කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පත සමයෙන දෙවදනො ආරාධනා පරිකල්පනා වකකභෙදය භික්ඛු එවමාහංසු අබමමවාදී දෙවදනො, අවිනය-වාදී දෙවදනො කථං හි නාම දෙවදනො සංඝභෙදය පරිකල්පනා වකකභෙදයානි එවං ධුතෙන භොගාභිභවං ව¹ කපිමාරකානිසාකො බභං-දෙවියා පුතො සමුදදනො ව¹ තෙ භික්ඛු ²එතදවොචුං මා ආයස්සනො එවං අවුජ්ඣා බමමවාදී දෙවදනො, විනයවාදී දෙවදනො, අමාසාදි දෙවදනො ඡන්දස්ස රුචිස්ස ආදය වොහරති, ජානාති. තො භාසති, අමාසාදිපතං බමතිති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා තෙ උප්පායනානි සියතානි විපාලෙනති “කථං හි නාම භික්ඛු දෙවදනාසං සංඝභෙදය පරිකල්පනාසං අනුචතතාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා”ති අප් බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්ස ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කීර්තිකාවෙ භික්ඛු දෙවදනාසං සංඝ-භෙදය පරිකල්පනාසං අනුචතතාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා”ති “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා දෙවදනාසං සංඝභෙදය පරිකල්පනාසං අනුචතතාසං භවිස්සන්ති වග්ගවාදකා තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකංඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“තසෙසව මො පත භික්ඛුසං භික්ඛු භොගානි අනුචතතාසං වග්ගවාදකා එසකා වා දෙව වා තසො වා, තෙ එවං වදෙය්‍යං. “මා ආයස්සනො එතං භික්ඛු කිස්සෙ අවුජ්ඣා, බමමවාදී මෙසො භික්ඛු විනයවාදී මෙසො භික්ඛු අමාසාදි මෙසො භික්ඛු ඡන්දස්ස රුචිස්ස ආදය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අමාසාදිපතං බමති”ති. තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස චචතියා. “මා ආයස්සනො එවං අවුජ්ඣා, න මෙසො භික්ඛු බමමවාදී, න මෙ සො භික්ඛු විනයවාදී, මා ආයස්සනොනමි සංඝභෙද රුචිස්ස. සමෙතාසංඝනොනං සමෙතා, සමෙතො හි සමෙතා සමෙතාදමානො අට්ඨිදමානො එකදෙදසො එසු විහරති”ති එවස්ස තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානා තමෙව පග්ගඤ්ජෙය්‍යං, තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි යාච තතියං සමනුභාසිතබ්බා තසං පටිනිසංගතාසං. යාච තතියංසෙව සමනුභාසිතවානා නං පටිනිසංසෙය්‍යං, ඉවෙමනං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංසෙය්‍යං, සංඝාදිසෙසො”ති.

2 තසෙසව මො පතානි තසං සංඝභෙදකාසං භික්ඛුතො

භික්ඛු මහානගිහි අද්දොද භික්ඛු භොගානි

1 උප්-දද පා-උච්ච වා දිසංසො 2 එතද-උච්ච සිප්

ද්විතීය සංඛ්‍යාත සංගණකය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර සම්පයෙහි වූ කලාදක-
නිවාප නම් වෙළඳවතයෙහි වැඩ වාසය කෙරෙහි තවද එසමයෙහි දෙව්දත්
තෙම සංඛ්‍යාතය පිණිස වක්‍රහෙදය පිණිස යතන කෙරෙහි භික්ෂුහු මෙසේ
කීහු 'දෙව්දත් අබ්ථවාදී යා, දෙව්දත් අවිතයවාදී යා කෙසේ නම් දෙව්දත්
සංඛ්‍යාතය පිණිස වක්‍රහෙදය පිණිස යතන කෙරේ ද'යි මෙසේ කී කල්හි
කටමොරකනියාසා නම් භෝගාලික තෙමේ ද බණ්ඩදෙවියගේ පුත්
සමුද්දකන තෙමේ ද ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කීහු 'ආයුෂමත්ති, නහමක් මෙසේ
කියවු දෙව්දත් බ්ථවාදී යා, දෙව්දත් විතයවාදී යා, දෙව්දත් අපගේ ද ජන්‍යයන්
රුපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙයි. අපගේ (ජන්‍යදිය) දනී. (දුත) කියයි
තෙල අපටද රුපි මේ' ය යි යම් භික්ෂු කෙතෙක් අලෙපව් වෙන් ද ඔහු
අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙහි 'කෙසේ නම්
භික්ෂුහු සංඛ්‍යාතය පිණිස යතන කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු
වග්වාදක වූවාහු වෙන් ද' යි. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙපවත් දුන්වූහ 'සාඛ්‍ය ව ද මහණෙනි, භික්ෂුහු සංඛ්‍යාතය පිණිස යතන
කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු ද? අනුවතීක වූවාහු වග්වාදක වූවාහු
වෙන් ද?' යි. 'සාඛ්‍ය භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින්
ගැරඹූහ 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුව්ජපුරුෂයෝ සංඛ්‍යාතය පිණිස
යතන කරණ දෙව්දත්හට අනුවතීක වූවාහු වග්වාදක වූවාහු වෙන් ද
මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි
තව ද මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

'සංඛ්‍යාතය පිණිස යතන කරණ' එ මැ මහණහට අනුවතීක වූ
වග්වාදක වූ භික්ෂුහු ඒකෙක් හෝ දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ
වෙන් ද ඔහු මෙසේ කියන්නාහු නම් ඇවැත්නි, තෙල මහණහට
කිසිවක් නො කියවු, තෙල මහණ බ්ථවාදී ය, තෙල මහණ අපගේ ද
ජන්‍යයන් රුපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙයි, අපගේ ජන්‍යදිය දනියි අප
සමග බෙණෙයි, තෙල අපට ද පිසි මේ' ය යි ඒ භික්ෂුහු භික්ෂුන් විසින්
මෙසේ කියසුන්තාහ 'ඇවැත්නි, නහමක් මෙසේ කියවු. තෙල මහණ
නො ද බ්ථවාදී ය, තෙල මහණ නො ද විතයවාදී ය, ආයුෂමත්තට ද
සංඛ්‍යාතය රුපි නො මේවා, ආයුෂමතුන්ගේ (සිත) සංඛ්‍යා සමග
එකිනෙකට යේවා, සමග සංඛ්‍යා තෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නො-
කරණුයේ එකොදෙක ඇත්තෝ සුවසේ වෙසේ ය' යි ඒ (අනුවතීක)
භික්ෂුහු භික්ෂුන් විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දැඩි කොට
ගන්නාහු නම් ඒ භික්ෂුහු භික්ෂුන් විසින් ඒ ලබිය දුරලිම පිණිස තෙවන
වට දක්වා සමනුසාසන කම් කළ සුන්තාහ. ඉදින් තෙවන වට දක්වා
සමනුසාසන කම් කරණු ලබන්නාහු ඒ ලබිය හරණාහු නම් මේ දුරලිම
මැනම් ඉදින් නො හරණාහු නම් සභවෙසෙස් මේ ය' යි.

2 කසෙසව මො පන යනු ඒ සංඛ්‍යාතය මහණහට.

භික්ෂු නොහඬි යනු: අත් භික්ෂුහු වෙන්.

අනුචරතාභානි යංදිට්ඨිකො හොති යංඛනතිකො යංරුචිකො, තෙපි නංදිට්ඨිකා හොනති තංඛනතිකා තංරුචිකා

වග්ගවිදායකානි තස්ස වග්ගොය පක්කාය සීතා හොනති

එතො වා දෙව වා තයො වානි එකො වා හොති දො වා තයො වා තෙ එවං වදෙය්‍යං “මා ආයස්මනො ඵලං භික්ඛුං කිංඤ්ච අවුජ්ඣ, ධම්මවාදී වෙසො භික්ඛු විනයවාදී වෙසො භික්ඛු අවහංකඤ්චසො භික්ඛු ඡන්දඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අවහංකමෙපනං ඛමති”ති

තෙ භික්ඛුති යෙ තෙ අනුචරතාකා භික්ඛු

භික්ඛුතිති අඤ්ඤාභි භික්ඛුති, යෙ පස්සනති, යෙ සුණනති, තෙහි වහනබ්බා. “මා ආයස්මනො ඵලං අවුජ්ඣ, න වෙසො භික්ඛු ධම්මවාදී, න වෙසො භික්ඛු විනයවාදී, මා ආයස්මනොනමපි සංඝසංඝදො රුචිඤ්ච සමෙතායස්මනොනං සංඝෙත, සමගෙතා හි සංඝෙතා සමෙතාදමානො අවිච්ඡාදොනො එකුද්දොසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහනබ්බා තතියමපි වහනබ්බා සචෙ පටිනිස්සර්නති, ඉච්චනං කුසලං, නො චෙ පටිනිස්සර්නති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස සුචා න වදනති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස තෙ භික්ඛු සංඝසංඝදො රුචිඤ්ච අකංඝිතො වහනබ්බා. “මා ආයස්මනො ඵලං අවුජ්ඣ, න වෙසො භික්ඛු ධම්මවාදී, න වෙසො භික්ඛු විනයවාදී, මා ආයස්මනොනමපි සංඝසංඝදො රුචිඤ්ච, සමෙතා-යස්මනොනං සංඝෙත සමගෙතා හි සංඝෙතා සමෙතාදමානො අවිච්ඡාදොනො එකුද්දොසො ඵාසු විහරති”ති දුතියමපි වහනබ්බා තතියමපි වහනබ්බා සචෙ පටිනිස්සර්නති, ඉච්චනං කුසලං නො චෙ පටිනිස්සර්නති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස තෙ භික්ඛු භික්ඛුති සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ච පන භික්ඛුචෙ සමනුභාසිතබ්බා වාතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සංඝෙතා ඤ්ඤපෙතබ්බො.

“සුණංතු මෙ භනොත සංඝෙතා ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව භික්ඛු ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො සංඝසංඝදො පරක්ඛමනාස්ස අනුචරතාකා වග්ගවිදායකා තෙ තං වජ්ඣං න පටිනිස්සර්නති යදි සංඝස්ස පහතකල්ලං, සංඝෙතා ඉත්තනාමඤ්ච ඉත්තනාමඤ්ච භික්ඛු සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය. එසා ඤානති

සුණංතු මෙ භනොත සංඝෙතා ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව භික්ඛු ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො සංඝසංඝදො පරක්ඛමනාස්ස අනුචරතාකා වග්ගවිදායකා තෙ තං වජ්ඣං න පටිනිස්සර්නති සංඝෙතා ඉත්තනාමඤ්ච ඉත්තනාමඤ්ච භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යස්සායස්මනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස ව ඉත්තනාමස්ස ඛ භික්ඛුතං සමනුභාසතා තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සග්ගාය සො තුණ්හස්ස, යස්ස තකම්මති, නො භාසෙය්‍ය. දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

අනුචිතතානා යනු යම් දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් යම් කෘතන් ඇත්තෙක් යම් රූපි ඇත්තෙක් වේ ද ඔහු ද, ඒ ලබ්ධි ඇත්තාහු ඒ කෘතන් ඇත්තාහු ඒ රූපි ඇත්තාහු වෙත්

වග්ගවාදකා යනු ඔහුගේ ගුණ වැණිටෙට පක්ෂවාදිය පිණිස සිටියාහු වෙත්

එකො වා දෙව වා තකො වා යනු එකෙක් හෝ වෙසි දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ වෙත් ඔහු මෙසේ කියන්නාහු ය 'ඇවැත්නි, තෙල මහණහට කිසිවක් නො කියවු, තෙල මහණ ධර්මවාදී ය, තෙල මහණ විනයවාදී ය, තෙල මහණ අපගේ ද ඡන්දයන් රූපියන් ගෙණ ව්‍යවහාර කෙරෙහි අපගේ (ඡන්දය) දකිමි, අප සමග බෙණෙහි තෙල අපට ද රූපි වේ' යයි.

තෙ භික්ඛු යනු යම් ඒ අනුවර්ත භික්ඛුහු

භික්ඛුහි යනු අන්‍ය භික්ඛුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකිත් ද, යම් කෙනෙක් අසද් ද, ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහ 'ඇවැත්නි, තහමක් මෙසේ කියවු, තෙල මහණ නො ද ධර්මවාදී ය තෙල මහණ නො ද විනයවාදී ය, ආයුෂමත්තට ද සංඝසංඝදය රූපි නො වේවා, ආයුෂමත්තන්ගේ (සිත) සංඝයා සමග එකිනිවයට යේවා, සමග සංඝ නෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නොකරණුයේ එකොදෙය ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ය'යි දෙවන වට ද කියයුත්තාහ තෙවන වට ද කියයුත්තාහ ඉදින් දුරලත් නම් මේ දුරලිම මානව් ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුලාආචාරී වේ අසා නො කියත් නම් දුකුලාආචාරී වෙයි ඒ භික්ඛුහු සංගමාදට ද ඇද කියයුත්තාහ, 'ඇවැත්නි, තහමක් මෙසේ කියවු තෙල මහණ නො ද ධර්මවාදී ය, තෙල මහණ නො ද විනයවාදී ය, ආයුෂමත්තට ද සංඝසංඝදය රූපි නො වේවා, ආයුෂමත්තන්ගේ (සිත) සංඝයා සමග එකිනිවයට යේවා සමග සංඝ නෙමේ සතුටු වනුයේ විවාද නො කරණුයේ එකොදෙය ඇත්තේ සුවසේ වෙසේ ය'යි දෙවන වට ද කියයුත්තාහ තෙවන වට ද කියයුත්තාහ ඉදින් දුර ලත් නම් මේ දුර ලිම මානව් ඉදින් නො දුර ලත් නම් දුකුලාආචාරී වේ ඒ භික්ඛුහු අන් මහණුන් විසින් සමනුභාසන කම් කලයුත්තාහ තවද මහණෙකි, මෙසේත් සමනුභාසන කම් කලයුත්තාහ ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ නෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

“වහන්ස, සංඝ නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සංඝසංඝදය පිණිස යහන කරණ මෙනම් මහණහට අනුවර්තයහ වර්තකයහ ඔහු ඒ (හෙදකර) වස්තුව නො හරිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ නෙමේ ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල 'ඤාතී' ය

වහන්ස, සංඝ නෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණහු සංඝසංඝදය පිණිස යහන කරණ මෙනම් මහණහට අනුවර්තයහ වර්තකයහ ඔහු ඒ (හෙදකර) වස්තුව නො හරිත් සංඝ නෙමේ ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කෙරෙහි යම් ආයුෂමත්තන්හට ඒ වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද මහණුන්ට සමනුභාසන කම් කිරීම රාජ්‍යේ නම් ගෙනෙම තුණ්ණිමුහුන වන්නේ ය යමක්හට නො රාජ්‍යේ නම් ගෙනෙම බණන්නේ ය. දෙවන වට ද මෙපවත් කියමි තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි.

සමනුභවයා සංඝෙහ ඉත්තනාමො ච ඉත්තනාමො ච භික්ඛු තස්ස චන්ද්‍රස්ස පටිනිස්සග්ගාය බමෙති සංඝස්ස. තස්මා භුණ්ඨි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

ඤාතියා දුක්ඛං, දඨිති කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා, කම්මවාචාපරි-
යොසානෙ ආපනති සංඝාදීසෙසස්ස සංඝාදීසෙසං අප්ඤාපජ්ජනානං
ඤාතියා දුක්ඛං දඨිති කම්මවාචාහි ථුලලච්චයා පටිපසස්සමනන් දො තයො
එකතො සමනුභාසිතබ්බො තදුත්තරි ත සමනුභාසිතබ්බො

සංඝාදීසෙසොති -පෙ- නෙතපි වුවවති සංඝාදීසෙසොති.

3 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤේ¹ න පටිනිස්සජනති, ආපනති
සංඝාදීසෙසස්ස ධම්මකමෙම වෙමනිකා න පටිනිස්සජනති, ආපනති
සංඝාදීසෙසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤේ න පටිනිස්සජනති
ආපනති සංඝාදීසෙසස්ස. අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤේ ආපනති දුක්ඛං
අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛං අධම්මකමෙම අධම්මකමම-
සඤ්ඤේ ආපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති අසමනුභාසනානං, පටිනිස්සජනානං, උමන්ත-
කානං, බිත්තචිත්තානං, වෙදනච්චානං ආදිකම්මකානන්ති.

දුතියසංඝභෙද සිංඝාපදං නිවසිතං.

1 ධම්මකමමසඤ්ඤො යි මු සබ්බො

සංඝයා විසින් ඒ (භෙදකර) වස්තුව හරණ පිණිස මෙනම් වූ ද මෙනම් වූ ද භික්ෂුහු සමනුභාසන කම් කරණ ලදහ සංඝයාට රැවි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂණීඛ්‍යාව යි තෙල මෙසේ ධරම්' යි

ඤානියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම්වදනින් තුලාසි දෙකෙක් වෙයි. කම්වදන් අවසන්හි සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. සභවෙසෙස් අවදනාවුනට ඤානියෙන් වූ දුකුලා ද දෙකම්වදනින් වූ දෙතුලාසි ද නවතින් දෙතුන් දෙකෙක් එකට සමනුභාසන කම් කළයුත්තාහ එයින් මත්තෙහි සමනුභාසන කම් නො කළයුත්තාහ

සංඝාදිසංස්ථාපන යනු එයිනුදු කියනු ලැබෙයි 'සංඝාදිසංස්ථාපන' යි

3 ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම ය සංඥ ඇත්තාහු (ලබ්ධිය) නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තාහු නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු නො හරිත් නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු නො හරිත් නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තාහු දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම ය යන සංඥ ඇත්තාහු දුකුලාඇවැත් වේ

4 සමනුභාසන කම් නො කරණුවනට, හරණුවනට, උනම්නතකයනට, නටසින් ඇතියනට, වෙසින් පෙළෙන්නට, ආදිකම්මකයනට ඇවැත් නැති

ද්විතීය සංඝභෙද ශිෂ්‍යාපදය නිමි.

දුබ්බවසික්ඛාපදං

1 නෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා කොසම්බියං විහරති සොසිතාරුළේ තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා ඡන්තො අනාවාරං ආවරති භික්ඛු එවමාහංසු. “මා ආවුසො ඡන්තා, එවරුපං අකාසි තෙනං කප්පති”ති සො එවං වදෙති “කීන්හු බො නාම තුලෙන ආවුසො, ලං වත්තබ්බං ලෙඤ්ඤථ අහං බො නාම තුලෙන වදෙය්‍යං අමහාකං බුද්ධො අමහාකං ධම්මො අමහාකං අය්‍යපුත්තෙන ධම්මො අභිසම්මො සෙය්‍යථාපි නාම මොවාතො වායන්තො තිණ්ණකට්ඨපණ්ණසං¹ එකතො උස්සාදෙය්‍ය², සෙය්‍යථාපි වා පන තදී පබ්බතෙය්‍යා සංඛිංසෙවාරුපණ්ණකං එකතො උස්සාදෙය්‍ය, එවමෙව තුලෙන නානානාමො නානාගොත්තා නානාජල්වා නානාකුලා පබ්බජිතා එකතො උස්සාදිතා කීන්හු බො නාම තුලෙන ආවුසො, ලං වත්තබ්බං ලෙඤ්ඤථ අහං බො නාම තුලෙන වදෙය්‍යං අමහාකං බුද්ධො අමහාකං ධම්මො අමහාකං අය්‍යපුත්තෙන ධම්මො අභිසම්මො”ති. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා තෙ උප්පායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම ආයසමා ඡන්තො භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කර්‍ය්‍යාති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්ස ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කීර තං ඡන්තා, භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කර්‍ය්‍යාති”ති³ “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තං ලොසපුරිස භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කර්‍ය්‍යාති -පෙ- තෙනං ලොසපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛු පනොව දුබ්බවජානිතො හොති, උද්දසසේයාපනෙනිසු සික්ඛාපදෙසු භික්ඛුති සහධම්මිකං වුච්චමානො අත්තානං අවචනීයං කර්‍ය්‍යාති, ‘මා මං ආයසමානො කිඤ්චි අවචුජථ, කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අහම්පායසමනො හ කිඤ්චි චක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථායසමනො මම චචන්තායා’ති. සො භික්ඛු භික්ඛුති එවමස්ස චචනිතො ‘මා ආයසමා අත්තානං අවචනීයං අකාසි චචනිතමොයසමා අත්තානං කර්‍ය්‍යාති ආයසමාපි භික්ඛු චදෙතු සහධම්මෙන භික්ඛුපි ආයසමනං චක්ඛානති සහධම්මෙන එවං සංවද්ධා හි තස්ස සහවන්තො පජිසා, යදිදං අඤ්ඤමඤ්ඤචචනො අඤ්ඤමඤ්ඤවුට්ඨාපනොති’ති එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුති වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්ණස්ස, සො භික්ඛු භික්ඛුති යාව තනීයං සමනුනාසිතබ්බො තස්ස පටිනිස්සග්ගාය යාව තනීයඤ්ච සමනුනාසීයමානො තං පටිනිස්සග්ගස්ස, ඉමෙවතිං කුසලං නොතෙ පටිනිස්සග්ගස්ස, සඤ්ඤාදිසෙසො”ති

1 පණ්ණාසකං මජ්ඣ. 2. උස්සාදෙය්‍ය මජ්ඣ.

දුෂ්චරිතශාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු කොසාඞ්ගිනුවර සමීපයෙහි වූ සොභිතා-
රාජියෙහි වැඩ වෙසෙන සේක තවද එසමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම
අනාචාර කෙරෙයි භික්ෂුහු මෙසේ කීහ ‘ඇවැත, ජනනය, මෙබන්දක්
තො කරව, මේ තො කැප ය’ යි හෙතෙම මෙසේ කියයි ‘කිලෙක් ද
ඇවැත්නි, හෙපි තම මා කියයුත්තකු කොට සිතවු ද, මම තම තොපට
කියන්නෙමි අපගේ බුදුහ, අපගේ දහම, අපගේ ආයාච්ඡත්‍රයන් විසින්
දහම අවබෝධ කරණ ලද ය යමිසේ තම මහසුලභ භමින්තේ තණ
වියලිදඹු පරණලා එක්රැස් කරන්නේ ද, තවද යමිසේ හෝ කන්දෙන්
ගලාබස්තා නදිය සක් සෙවෙල් පිසඹුරු එක්රැස් කරන්නී ද, එසේ ම හෙපි
තොයෙක් තම ඇත්තහු තොයෙක් ගොත්‍ර ඇත්තහු තොයෙක් ජාති
ඇත්තහු තොයෙක් කුලයෙන් නික්ම පාවිදි වූවහු එක්රැස් වූවහු ය
කිලෙක් ද ඇවැත්නි, හෙපි තම මා කියයුත්තකු කොට සිතවු ද, මම තම
තොපට කියන්නෙමි, අපගේ බුදුහ, අපගේ දහම, අපගේ ආයාච්ඡත්‍රයන්
විසින් දහම අවබෝධ කරණ ලද’ යි යමි මහණ කෙතෙක් අලොව්ජ වූහු ද
ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙන් ‘කෙසේ තම
ආයුෂමත් ජනන තෙම භික්ෂුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නේ
තමා තොකියයුත්තකු කෙළේ ද’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ ‘සැබැවෙක් ද ජනනය, තෝ භික්ෂුන් විසින්
කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නෙහි තමා තො කියයුත්තකු කෙරෙහි ද’ යි.
“සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරඹුහ කෙසේ
තම තුව්ජපුරුෂය, තෝ භික්ෂුන් විසින් කරුණු සහිත ව කියනු ලබන්නෙහි
තමා තො කියයුත්තකු කෙරෙහි ද තුව්ජපුරුෂය, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නා-
යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේ මේ
ශික්ෂාපදය උදෙසවු

“මහණ තෙම දුෂ්චරිතශාපදය ඇත්තේ වේ ද, ප්‍රාතිමොක්ෂාදෙදය-
යෙහි ඇතුළත් වූ ශික්ෂාපදයෙහි ලා (ලජ්ජ) භික්ෂුන් විසින් ප්‍රඥප්ති-
ශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ ‘ආයුෂමත්නි, මට කල්‍යාණ වූ හෝ
ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවු. මම ද ආයුෂමත්තට කල්‍යාණ
වූ හෝ ලාමක වූ කිසිවක් නො කියන්නෙමි. ආයුෂමත්නි, මට අවවාදයෙන්
වෙන් වුව’ යයි තමා තො කියයුත්තකු කෙරේ ද, ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන්
විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ආයුෂමත් තෙම නාහමක් තමා
තො කියයුත්තකු කෙරේවා. ආයුෂමත් තෙම තමා කියයුත්තකු ම
කෙරේවා. ආයුෂමත් තෙමේ ද භික්ෂුන්ට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා.
භික්ෂුහු ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ. මෙසේ ඒ
භාග්‍යවත්හුගේ සම්මේ මේ බවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් බවුනොවුන්
ඇවැත්නි නඟාලීමෙන් වැඩුනි ම’ යයි. මෙසේත් ඒ මහණ තෙම
භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැඩි කොට ගණිනම් ඒ මහණ
තෙම භික්ෂුන් විසින් ඒ ලබ්ධිය දැරීම පිණිස තුන්වනවට දක්වා
සමනුසාසනය කළයුත්තේ ය. ඉදින් තුන්වනවට දක්වා සමනුසාසන
කම් කරණු ලබන්නේ ඒ ලබ්ධිය හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම
මෑනවි. ඉදින් නො හැරපියා නම් සභවෙසෙස් වේ” ය යි,

2 භික්ඛු පනොව දුබ්බවජ්ඣානො භොතීති දුබ්බවො භොති දෙව-
වස්සකරණෙනි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අකම්මො අපපදකම්මණ්ණොති
අනුසාසනී.

උදෙසාසප්පිසාපනොනු සික්ඛාපදෙසුති පාතීමොක්ඛපරියාපනොනු
සික්ඛාපදෙසු

භික්ඛුහිති අඤ්ඤාති භික්ඛුහි

සහබ්බමිත්තං නාම: යං භගවතා පඤ්ඤානං සික්ඛාපදං එතං සහ-
බ්බමිත්තං නාම. තෙන වුවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, “ඉ, මං
ආයස්චන්තො නිඤ්ඤී අවච්ඡාදි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අභමපායස්චන්තො න
නිඤ්ඤී වක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, චිරමපායස්චන්තො මම වචනායා”ති

ඡෙසා භික්ඛුති යො සො දුබ්බවජ්ඣානො භික්ඛු

භික්ඛුහිති අඤ්ඤාති භික්ඛුහි, යෙ පස්සන්ති යෙ සුණන්ති හෙති
වතනබ්බො. “ඉ, ආයස්මා අත්තානං අවචනීයං අකාසි වචනීයමෙව්‍යයස්මා
අත්තානං කරොතු ආයස්මාපි භික්ඛු වදෙතු සහබ්බමෙත. භික්ඛුපි ආයස්චන්තං
වක්ඛන්ති සහබ්බමෙත එවං සංවද්ධා හි තස්ස භගවතො පරිසා යදිදං අඤ්ඤ-
ඤ්ඤාචන්තො අඤ්ඤාඤ්ඤාච්චන්තො”ති දුතියමපි වතනබ්බො. තතියමපි
වතනබ්බො සචෙ පටිනිස්සජනී, ඉච්චෙනං කුසලං. තො චෙ පටිනිස්සජනී,
ආපතති දුක්ඛාපස්ස සුචා න වදන්ති, ආපතති දුක්ඛාපස්ස සො භික්ඛු සබ්බ-
ඤ්ඤාච්චන්තො අඤ්ඤාඤ්ඤාච්චන්තො”ති දුතියමපි වතනබ්බො. තතියමපි
වතනබ්බො සචෙ පටිනිස්සජනී, ඉච්චෙනං කුසලං. තො චෙ පටිනිස්සජනී,
ආපතති දුක්ඛාපස්ස සො භික්ඛු සමනුභාසිතබ්බො එවඤ්ඤා පන භික්ඛුචෙ
සමනුභාසිතබ්බො: ව්‍යතොනන භික්ඛුතා පටිබලොත සබ්බෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො

“සුණංසු මෙ භතොන සබ්බෙසා. අයං ඉද්දන්තාමො භික්ඛු භික්ඛුහි
සහබ්බමිත්තං වුවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, සො තං වච්ඡං න
පටිනිස්සජනී, යදි සබ්බස්ස පනතකල්‍යං, සබ්බෙසා ඉද්දන්තාමො භික්ඛු
සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වච්ඡස්ස පටිනිස්සග්ගාය. එසා ඤ්ඤති

සුණංසු මෙ භතොන සබ්බෙසා. අයං ඉද්දන්තාමො භික්ඛු භික්ඛුහි
සහබ්බමිත්තං වුවමානො අත්තානං අවචනීයං කරොති, සො තං වච්ඡං න
පටිනිස්සජනී, සබ්බෙසා ඉද්දන්තාමො භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වච්ඡස්ස පටි-
නිස්සග්ගාය, යස්සායස්චන්තො බ්බෙති ඉද්දන්තාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසනා
තස්ස වච්ඡස්ස පටිනිස්සග්ගාය. සො සුණ්ණස්ස, යස්ස තකම්මෙති, සො
භාසෙය්‍ය

2. හිඟ වූ පනවන දුබලාභීභාවයන් හෝ යනු ද්විතීයික වූයේ ද්විතීයික කරණ බලයන්ගෙන් සමන්විත වූයේ (අවවාදය) නො ඉවසන්නේ අනුශාසනය පැදකුණින් (අදර ඇති වා) නො ගන්නේ වෙයි

උද්දායන පරිසරය පනවනු සිතා පදනම යනු ප්‍රාතිමාකයෙහි ඇතුළත් වූ ශික්ෂාපදයන්හි.

හිඟ වූ යනු අත්හිඟ වූ විසින්

සහබලක නම්. භාග්‍යවතුන් විසින් පනවන ලද යම් ශික්ෂාපදයෙක් වේ ද තෙල සහබලක නම් එයින් කියනු ලබන්නේ 'ඇවැත්නි, ඔබ කල්‍යාණ වූ යෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියවූ, මෙ ද ආයුෂමත්තට කල්‍යාණ වූ හෝ ලාමක වූ හෝ කිසිවක් නො කියන්නෙමි ඇවැත්නි, ඔබ අවවාද වචනයෙන් වෙන් වුව' යයි

හෝ හිඟ යනු ඒ ද්විතීයික සමාජ ඇති වෙණ තෙම

හිඟ වූ යනු අත්හිඟ වූ විසින්, යම් කෙනෙක් දකින ද යම් කෙනෙක් අසන ද ඔවුන් විසින් 'ආයුෂමත්ත නෙම නහමක් නම් නො කියයුත්තකු කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙම නම් කියයුත්තකු ම කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙමේ ද හිඟ වූ ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා, හිඟ වූ ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන්ගේ පණිද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැත්නි නහාලීමෙන් වැඩුනි ම ය' යි කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය තෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මේ හැරපිම ලැබැව් ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියන් නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඒ වෙණ තෙම සහමාදට ද ඇද 'ආයුෂමත්ත නෙම නහමක් නම් නො කියයුත්තකු කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙම නම් කියයුත්තකු ම කෙරේවා, ආයුෂමත්ත නෙමේ ද හිඟ වූ ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියවා, හිඟ වූ ද ආයුෂමත්තට ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියන්නාහ මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන්ගේ පණිද් මේ ඔවුනොවුන්ට හිත වචනයෙන් ඔවුනොවුන් ඇවැත්නි නහාලීමෙන් වැඩුනි ම ය' යි කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුත්තේ ය තෙවනවට ද කියයුත්තේ ය ඉදින් හැරපියා නම් මේ හැරපිම ලැබැව් ඉදින් නො හැරපියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි ඒ වෙණ තෙම සමනුභාසනය කල යුත්තේ ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් සමනුභාසනය කල යුත්තේ ය ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක් වූ විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය

'වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් වෙණ තෙම හිඟ වූ විසින් ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ නම් නො කියයුත්තකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො හරියි ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙම ඒ වස්තුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල 'ඤ්ඤා'ය.

වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් වෙණ තෙම හිඟ වූ විසින් ප්‍රඥප්තිශික්ෂාපදයෙන් කියනු ලබන්නේ නම් නො කියයුත්තකු කෙරෙයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො හරියි සබ්බ තෙම ඒ වස්තුව හැරපියනු පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනුභාසන කම් කෙරෙයි, යම් ආයුෂමත්තහට ඒ වස්තුවගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් වෙණහට සමනුභාසනය රැව් වේ නම් හෙතෙම තුමණිමගුන වන්නේ ය යමක්හට නුරුස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ ය

දුතියමයි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමයි එතමන්. වදාමි -පෙ- සමනුභවෝ. සබ්‍යෙන ඉන්ද්‍රානාමෝ භික්ඛු තස්ස වජ්‍රස්ස පටිනිස්සග්ගාය බමිති සබ්‍යස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙනා ධාරයාමි”ති.

ඤ්ඤානියා දුක්ඛං, දව්භි කම්මවාචාහි චුලලව්වයා, කම්මවාචාපරි- යොසානෙ ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස, සබ්‍යාදිසේසං අප්ඤ්ඤාපඤ්ඤානාස්ස ඤ්ඤානියා දුක්ඛං, දව්භි කම්මවාචාහි චුලලව්වයා පටිපසස්සමනනාති

සබ්‍යාදිසේසෝති -පෙ- තෙනපි වුවමති සබ්‍යාදිසේසෝති

3 ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා න පටිනිස්සප්පති, ආපනති සබ්‍යාදි- සේසස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකො න පටිනිස්සප්පති, ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා න පටිනිස්සප්පති ආපනති සබ්‍යාදිසේසස්ස, අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛං අධම්ම- කමෙම වෙමතිකො -පෙ- ආපනති දුක්ඛං අධම්මකමෙම අධම්මකමම- සඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති අසමනුභාසනාස්ස, පටිනිස්සප්පනාස්ස, උමමනකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

දුබ්බමිසිකඛාපදං නිමිසිතං.

3. 13.

කුලද්‍රව්‍යකසබ්‍යාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජේතවනෙ අනාථ- පිණ්ඩස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අසංසිද්ධාබ්බසුඛා¹ නාම කීටාහිරිසමිං ආවාසිකා භොනති අලප්පිතො පාපහික්ඛු තෙ එවරුපං අනාචාරං අවරනති; මාලාවච්ඡං රෝපෙනති රෝපාපෙනති සිඤ්චනති සිඤ්චාපෙනති ඔවිතනති ඔවිතාපෙනති ගජෙනති ගජාපෙනති. එකතොවණ්ටිකමාලං කරොනති කරොපෙනති උභතොවණ්ටිකමාලං කරො- නති කරොපෙනති මඤ්ජරිකං කරොනති කරොපෙනති විට්ඨකං කරොනති කරොපෙනති වටංසකං කරොනති කරොපෙනති ආවෙලං කරොනති කරොපෙනති උරව්ඡදං කරොනති කරොපෙනති තෙ කුලීඤ්ඤා- නං කුලඛිතානං කුලකුමාරිනං කුලසුණ්භානං කුලදුසිතං එකතොවණ්ටිකමාලං හරනති හරපෙනති උභතොවණ්ටිකමාලං හරනති හරපෙනති මඤ්ජ- රිකං හරනති හරපෙනති, විට්ඨකං හරනති හරපෙනති, වටංසකං හරනති හරපෙනති ආවෙලං හරනති හරපෙනති උරව්ඡදං හරනති හරපෙනති තෙ කුලීඤ්ඤා කුලඛිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණ්භාති කුලදුසිති සද්ධිං එකභාජනෙපි භුඤ්ජනති-

1 නාම ජිකඛු ඉති සිමු

දෙවනවට ද මෙපවත් කියමි තෙවනවට ද මෙපවත් කියමි
සමාජයා විසින් ඒ වසතුන්ගේ හැරපිම පිණිස මෙනම් මහණ තෙම සමනුභාස-
නය කරණ ලද්දේ ය, සමාජයාට ඊසි වෙයි, එහෙයින් මේ තුණ්ණිමාන යි,
තෙල මෙසේ බරමි' යි

ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම වදනින් දෙතුලා සියයෙන් වෙයි,
කම් වදන් අවසන්හි සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ සභවෙසෙස් අවදනුවහට
ඤාතියෙන් වූ දුකුලා ද දෙ කම් වදනින් වූ දෙ තුලා සි ද නවතින්

සමාජ සංස්කෘතිය යනු: එයින් වූ කියනු ලැබෙයි 'සමාජ සංස්කෘතිය' යි

3. ධර්මකමයෙහි ධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ (ලබ්ධිය) නො හරි නම්
සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධර්මකමයෙහි විමති ඇත්තේ නො හරි නම්
සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි ධර්මකමයෙහි අධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ
නො හරි නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි ධර්මකම ය යන
සංඥ ඇත්තේ දුකුලා ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි විමති ඇත්තේ
දුකුලා ඇවැත් වෙයි අධර්මකමයෙහි අධර්මකම ය යන සංඥ ඇත්තේ ...
දුකුලා ඇවැත් වේ

4. සමනුභාසන කම් නො කරණුවහට, හැරපියනුවහට, උනම් නතක-
යහට, ආදිකම්කයහට ඇවැත් නැති

දුමුඛ සමාජය යන නම

3. 13.

කුලද්වය සහ සමාජ සංස්කෘතිය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජෙනවන
නම් වූ අනේවඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. තවද එසමයෙහි
අභ්‍යන්තර ය පුනාබ්බසුන ය යන නම් ඇති අලප් වූ පාපහික්කුහු කීටාහිරි
දනව්වෙහි ආවාසික වෙති ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙහි මල්ගස්
(තුමුද) රොපණය කෙරෙහි, (මෙරලා ලවා ද) රොපණය කරවති දිය
ඉසිති, දිය ඉස්වති තෙලති, තෙලවති ගොතති, ගොතවති එක්පසා නටු
ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවති දෙපසා නටු ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවති
මල්කලප් කෙරෙහි, කරවති හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙහි, කරවති මල්-
සුමුළු කෙරෙහි, කරවති මල් කැරලි කෙරෙහි, කරවති උරසැද කෙරෙහි
කරවති ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලද්වයට කුලකුමරියන්ට කුලසුණියාවන්ට කුල-
දසිත්වට එක්පස නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙහි, යවති දෙපස නටු ඇති මාලා
ගෙණ යෙහි යවති මල්කලප් ගෙණ යෙහි, යවති හිදින් විද කළ මල්දම්
ගෙණ යෙහි, යවති මල් සුමුළු ගෙණ යෙහි, යවති මල්කැරලි ගෙණ යෙහි
යවති උරසැද ගෙණ යෙහි, යවති. ඔහු කුලසත්‍රිත් කුලද්වයට කුලකුමාරීන්
කුලසුණියාවන් කුලදසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද බුදිති-

එකපාලකෙපි පිටනති, එකාසනෙපි නිසිදනති, එකමඤ්ඤපි
 භූවට්ටනති, එකඡරණාපි භූවට්ටනති, එකපාපුරණාපි භූවට්ටනති,
 එකඡරණපාපුරණාපි භූවට්ටනති, විකාලෙපි භුඤ්ජනති, ඡෙත්සු
 පිටනති, මාලාගක්ඛිවිලෙපනමපි ධාරෙනති, නච්චනතිපි ගායනතිපි
 වාදෙනතිපි ලාසෙනතිපි, නච්චනතිශාපි නච්චනති, නච්චනතිශාපි වාදෙනති,
 නච්චනතිශාපි ලාසෙනති, ගායනතිශාපි නච්චනති, ගායනතිශාපි ගායනති,
 ගායනතිශාපි වාදෙනති, ගායනතිශාපි ලාසෙනති, වාදෙනතිශාපි නච්චනති,
 වාදෙනතිශාපි ගායනති, වාදෙනතිශාපි වාදෙනති, වාදෙනතිශාපි
 ලාසෙනති, ලාසෙනතිශාපි නච්චනති, ලාසෙනතිශාපි ගායනති, ලාසෙනති-
 ශාපි වාදෙනති, ලාසෙනතිශාපි ලාසෙනති, අට්ඨපදෙපි කීලනති, දසපදෙපි
 කීලනති, ආකාසෙපි කීලනති, පරිභාරපථෙපි කීලනති, සන්තිකාසෙපි කීලනති,
 ඛලිකාසෙපි කීලනති, සථිකාසෙපි කීලනති, සලාකහපෝතපි කීලනති, අකෙ-
 නපි කීලනති, පඛිනච්චරෙනපි කීලනති, වඛිකකෙනපි කීලනති, මොක්ඛවිකාසෙපි
 කීලනති, විචිතුලකෙනපි කීලනති, පනතාලුගකෙනපි කීලනති, රථකෙනපි
 කීලනති, ධනුකෙනපි කීලනති, අකඛරිකාසෙපි කීලනති, මනෙසිකාසෙපි කීලනති,
 යථාචර්ජනපි කීලනති, ගජභිමමපි සිකඛනති, අසාසමමපි සිකඛනති, රථසමමපි
 සිකඛනති, ධනුසමමපි සිකඛනති, ථරාසමමපි සිකඛනති, ගජභිසාපි පුරතො
 ධාවනති, අසාසසාපි පුරතො ධාවනති, රථසාපි¹ පුරතො ධාවනති, ධාවනතිපි
 ආධාවනතිපි, උසොලෙහනතිපි² අපොපොතනතිපි නිබ්බුජ්ඣනතිපි, මුට්ඨිභිපි
 සුජ්ඣනති, රඛිතමජෙකපි සංඝාටිං පඡරිතො නච්චනතිං³ එවං වදෙනති
 ‘ඉධ භගිනි නච්චසසු’ති, නලාටිකමපි දෙනති, විමිධමපි අනාවාරං ආවරනති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසීසු වසාං
 චුද්දො සාවස්ථං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දසසතාස යෙන කිට්ඨාරී තදවසරී
 අප ඛො සො භික්ඛු පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පනතච්චරමාදාස කිට්ඨාරී.
 පිණ්ඩාස පාවිසි පාසාදිකෙන අභිකකන්තොන පටිකකන්තොන ආලොකීතෙන
 විලොකීතෙන සමමඤ්ජතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිතනවකඛු ඉරියපථ-
 සමපනො, මනුස්සා නං භික්ඛුං පසස්සිත්වා එවමොසු, “කවායං අබලබලො
 විය මඤ්ජමඤ්ජ විය භාකුට්ඨකභාකුට්ඨකො විය, කො ඉදෙසා උපගතස්ස පිණ්ඩ-
 කමපි දස්සති අමහාකං පන අයා අස්සජ්ජනබ්බසුකා සන්තො සබ්බො සුඛ-
 සමහාසා මිහිනපුබ්බඛිතො, එහි සවාගනවාදිතො අබ්භාකුට්ඨකා උත්තානමුඛා
 පුබ්බභාසිතො, තෙසං නාම පිණ්ඩො දහබෙබ්බො”ති අදාසා ඛො අඤ්ඤතරො
 උපාසකො නං භික්ඛුං කිට්ඨාරීසමිං පිණ්ඩාස වරන්තං, දිස්වාන යෙන සො
 භික්ඛු තෙනුපසඛිකමි, උපසඛිකමිත්වා නං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එතදවොච
 “අපි භගෙන පිණ්ඩො ලබහති”ති “න ඛො ආචුසො පිණ්ඩො ලබහති”ති
 “එහි භගෙන සරං ගමිස්සාමො”ති

1 රථසාපි පුරතො ධාවනතිපි ආධාවනතිපි ම ජ සං. 2 උසොලෙහනතිපි පාසො
 3 නච්චතිං ම ජ සං.

එක් කලියෙහි දු බොහෝ එක් අනුනෙහි දු හිදිනි එක් ඇදෙහි දු හොවිනි. එක්තිලි ඇති ව හොවිනි එක් පොරෝණ ඇති ව ද හොවිනි. එක්තිලිපොරෝණ ඇති ව ද හොවිනි නො කල්හි දු වලදනි. මත්පාන් ද බොහෝ මල්ගෙ විලවුනු ද දරනි නටනි ගයනි වයනි ලාසය නැටුම් නටනි නිශ්‍රිය නටන කල්හි දු නටනි නටන කල්හි දු ගයනි. නටන කල්හි දු වයනි නටන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි ගයන කල්හි දු නටනි ගයන කල්හි දු ගයනි ගයන කල්හි දු වයනි ගයන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි. වයන කල්හි දු නටනි වයන කල්හි දු ගයනි වයන කල්හි දු වයනි වයන කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි ලාසය කරණ කල්හි දු නටනි ලාසය කරණ කල්හි දු ලාසය කෙරෙහි. අටපද දුපෝරුගෙහි දු කෙළිනි දු පද දුපෝරු ගෙහි දු කෙළිනි දු පෝරුගෙහි හෙයින් අහස්හි දු කෙළිනි හිරිමඩලෙහි දු කෙළිනි නියෙත් කාට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිනි පහැටිනු දු කෙළිනි සිංකෙළියෙ-නු දු (කල්ලි) කෙළිනි ලහඅතිනු දු කෙළිනි. ලාවටිනු දු කෙළිනි පත්තලිනු දු කෙළිනි කුඩාහලුලිනු දු කෙළිනි කරණම් පැනීමෙනු දු කෙළිනි කත්තත්-ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිනි. පත්තලියෙනු දු කෙළිනි කුඩා රියෙනු දු කෙළිනි. කුඩා දුන්නෙනු දු කෙළිනි අකුරුකෙළියෙනු දු කෙළිනි මනෙසිකායෙනු (සිත දෙය කීමෙන්) දු කෙළිනි යථාචර්යායෙනු දු (සිරුර දෙය ඇති සැටි දක්වමින්) කෙළිනි හසනිලියෙහි දු හික්මෙහි අයවිලියෙහි දු හික්මෙහි. රථලියෙ-හි දු හික්මෙහි බහුශනිලියෙහි දු හික්මෙහි බඩගනිලියෙහි දු හික්මෙහි ඇතු පෙරවුගෙහි දු දුවනි අසු පෙරවුගෙහි දු දුවනි රිය පෙරවුගෙහි දු දුවනි පසුපසට ද දුවනි පෙරට ද දුවනි ප්‍රීතිනාද ද කෙරෙහි. අත්පොළසන් ද දෙති මල්ලව පොර ද කෙරෙහි මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමඩල මැද සහල අතුරු නිශ්‍රියට 'තැහනියනි මෙහි නටව'යි මෙසේ කියනි. නලලෙහි අත ද තබනි විවිධ අනාවාර ද කෙරෙත්

2 නවද එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් කාසිප්තපදයෙහි වත් මිසුයේ බුදුරදුන් දක්නා පිණිස සැවැත්තුවරට යන්නේ කිට්ඨිකිය යම් තැනෙකෙහි ද එතැනට පැමිණියේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවරුගෙහි හැඳ පෙරව පාසිටුරු ගෙණ ප්‍රසාද එළවන ගමනින් තැවැත්මෙන් ඉදිරි බැල්මෙන් අවට බැල්මෙන් අත්පා හැකුළමින් දිග හැරීමෙන් (යුතුව) යට ගෙළු ඇස් ඇත්තේ පිරිපුන් ඉරියව් ඇත්තේ කිට්ඨිකියට පිඩු පිණිස පිවිසියේ ය මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ ඉතා දුබලයකු මෙන් ඉතා සණහසකු මෙන් ඉතා හැකුළු මුහුණ ඇත්තකු මෙන් මේ කවරෙක් ද? මොහු ගෙදෙරට පැමිණියහට කවරෙක් පිණිසාත්තකු ද දෙසි ද? අපගේ සාමිහු අසාප්පුතබ්බසුකයෝ වැළිත් නිපුණයෝ ය. සබ්බලයෝ ය, සුව එළවන කපා ඇත්තාහු ය, සිතහ පෙරවු කොට කපා කරත්තාහු ය, 'එව සුවද'යි කියන්නාහු ය, නො හැකුළු බැම ඇත්තාහු ය, නැගු මුව ඇත්තාහු ය, පළමු කපා කරත්තාහු ය මවුනට තම් පිඩු දිය යුත්තේ දැයි. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨිකියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන ඒ මහණ දුටුයේ ය දැක ඒ මහණහු කරා එළඹ ඒ මහණහු වැද මේ කී ය. 'වහන්ස, පිඩු ලැබුණේ ද?' යි ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබිණැ'යි එව වහන්ස, ගෙව යම්හ'යි.

3 අප්ථ ඛො සො උපාසකො තං භික්ඛුං සරං තෙච්චා භොජෙච්චා එතද්-
වොච “කහං භනෙන අයොගං ගම්ඤ්ජනි”ති “සාවජ්චං ඛො අහං ආවුසො
ගම්ඤ්ජනි භගවන්තං දස්සන්තාය”ති “තෙන හි භනෙන මම වචනෙන භගවතො
පාදෙ සිරසා වන්දාමි, එවඤ්ච වදෙති” දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨිඤ්ජනිං ආවාසො,
අස්සජ්ජුතබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨිඤ්ජනිං ආවාසිකා අලප්පිතො පාපභික්ඛු තෙ
එවරුපං අනාවාරං අවරන්ති මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ-
විච්චිතො අනාවාරං අවරන්ති යෙපි තෙ භනෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං
පසන්නා, තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අපසන්නා යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ
දුතපථානි, තාතිපි එතරහි උපවර්තනාති ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු නිවසන්ති
පාපභික්ඛු සාධු භනෙන භගවා කිට්ඨිඤ්ජනිං භික්ඛු පභිණ්ණො යථායං
කිට්ඨිඤ්ජනිං ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍ය”ති

4 “එවද්වුසො”ති ඛො සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිස්සුචා
යෙන සාවජ්ච තෙන පකාසාමි අනුපුබ්බෙන යෙන සාවජ්ච ජෙතවනං
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි උපසඤ්ඤාමි
භගවන්තං අභිවාදෙච්චා එකමන්තං නිසීදි ආවිණ්ණං ඛො පතෙනං බුද්ධානං
භගවන්තානං අභනානුකෙහි භික්ඛුහි සද්ධා පටිසම්මොදිතං අප්ථ ඛො භගවා
තං භික්ඛුං එතද්වොච “කච්චි භික්ඛු බලනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චිසි
අප්පකිලමථෙන අද්ධානං අගතො, කුතො ව නිං භික්ඛු ආගච්ඡති”ති
“බලනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, අප්පකිලමථෙන වාහං භනෙන
අද්ධානං අගතො

5 ඉදං භනෙන කාසීසු වස්සං වුජ්ඣො සාවජ්ච ආගච්ඡන්තො
භගවන්තං දස්සන්තාය යෙන කිට්ඨිඤ්ජනිං තදවසරිං, අප්ථ ඛො භනෙන
පුබ්බණ්ඩකමයං නිවාසෙච්චා පත්තච්චරමාදාය කිට්ඨිඤ්ජනිං පිණ්ඩාය පාචිසිං
අද්දසා ඛො මං භනෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො කිට්ඨිඤ්ජනිං පිණ්ඩාය
වරන්තං, දිස්වාන යෙනාහං තෙනුපසඤ්ඤාමි, උපසඤ්ඤාමි මං අභිවාදෙච්චා
එතද්වොච “අපි භනෙන පිණ්ඩා ලබ්භාති”ති “න ඛො ආවුසො පිණ්ඩා
ලබ්භාති”ති “එහි භනෙන සරං ගම්ඤ්ජනාමා”ති අප්ථ ඛො භනෙන යො
උපාසකො මං සරං තෙච්චා භොජෙච්චා එතද්වොච “කහං භනෙන අයො
ගම්ඤ්ජනි”ති “සාවජ්චං ඛො අහං ආවුසො ගම්ඤ්ජනි භගවන්තං දස්සන්තාය”ති
“තෙන හි භනෙන මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාමි, එවඤ්ච
වදෙති” දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨිඤ්ජනිං ආවාසො, අස්සජ්ජුතබ්බසුඤ්ඤා නාම
කිට්ඨිඤ්ජනිං ආවාසිකා අලප්පිතො පාපභික්ඛු තෙ එවරුපං අනාවාරං
අවරන්ති මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ- විච්චිතො අනාවාරං
අවරන්ති යෙපි තෙ භනෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා,
තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අපසන්නා යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දුතපථානි,
තාතිපි එතරහි උපවර්තනාති ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු නිවසන්ති පාප-
භික්ඛුති සාධු භනෙන භගවා කිට්ඨිඤ්ජනිං භික්ඛු පභිණ්ණො යථායං කිට්ඨිඤ්ජනිං
ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍ය”ති “තතො අහං භගවා ආගච්ඡාමි”ති

3 ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ඒ වහන්ස ගෙට පමුණුවා වළඳවා මෙපවත් කී ය වහන්ස, ‘ඤාමිහු කොති යෙන් දැ’යි. ‘ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් දක්නා පිණිස සැවැතට යෙමි’යි එසේ වී තම වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන්ගේ පාසඟළු උතුමගින් වඳිනු මැනවැ මෙසේත් කියුව මැනවැ. ‘වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය අසාඨ ය පුනබ්බසුක ය යන අලප්ථ වූ පාපභික්ෂුහු කිට්ඨිකියෙහි ආවාසිකයෝ ය ඔහු මෙබඳු අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් (තුමු ද) මල්ගස් රොපණය කෙරෙති (මෙරමා ලවා ද) රොපණය කරවති විවිධ වූත් නො කටයුතු කෙරෙත් වහන්ස, පෙර යම් මිනිස් කෙනෙකුත් ශ්‍රද්ධා ඇත්තාහු ප්‍රසන්නයෝ වූහු ද ඔහුත් මෙකල ශ්‍රද්ධා තැත්තාහු අප්‍රසන්නයෝ ය පෙර සහසයාව යම් දන්වැට කෙනෙකුත් වූහු තම ඔහුත් මෙකල සිදුනාහු ය පෙශල භික්ෂුහු වෙන් ව යෙහි පාපභික්ෂුහු නිවසත් වහන්ස, භාග්‍යවතුන් යම්සේ මේ කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය මැනවින් පිහිටා තම එසෙයින් කිට්ඨිකියට වහන්දා කෙනකුත් යවන්නාහු තම මැනවැ’යි

4 ‘එසේ ය ඇවැත්නි’යි ඒ මහණ තෙම ඒ උවසුහට පිළිවදන් දී සැවැතට නික්ම ගියේ ය අනුක්‍රමයෙන් සැවැත්තුවර ජේතවන තම වූ අනේවච්චු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක්හි ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹියේ ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය ආගන්තුක භික්ෂුන් සමග සතුටු සාමිවිකපා කිරීම යන මෙය භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් පුරුදු කරණ ලද්දේ ම ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් ඒ මහණහට මෙය වදාළ සේක “කිමෙක් ද මහණ ඉවසිය හැකි ද? යාපිය හැකි ද? නො වෙහෙසින් මහ ආයෙහි ද? මහණ තෝ කොහි සිට ආයෙහි දැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවසිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යාපිය හැක්ක ඤාමිහි, මේ නො වෙහෙසින් මහ ආයෙහි

5 ඤාමිහි, මම මෙහි කසීප්තපදයෙහි වාස නිමවූ වස් ඇත්තෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නා පිණිස සැවැත්තුවරට එන්නෙමි කිට්ඨිකිය යම් තැනෙක්හි ද එහි පිවිසියෙමි ඤාමිහි, එකල්හි මම පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන කිට්ඨිකියට පිවු පිණිස පිවිසියෙමි ඤාමිහි, එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨිකියෙහි පිවු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ය දැක මා වෙත එළඹ වැඳ මෙපවත් කී ය ‘වහන්ස, පිණ්ඩපාතය ලැබුණේ දැ’යි ‘ඇවැත්නි, පිබු නො ලැබිනැ’යි. ‘එව වහන්ස, ගෙට යමි’යි. ඤාමිහි, ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම මා ගෙට පමුණුවා වළඳවා මෙය කී ය ‘වහන්ස, ඤාමිහු කොති යන්නහු දැ’යි ‘ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නා සඳහා සැවැත්තුවරට යන්නෙමි’යි වහන්ස, එසේ වී තම මාගේ බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ පාසඟළුවන් උතුමගින් වඳිනු මැනව, මෙසේත් කියනු මැනව ‘ඤාමිහි, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය කිට්ඨිකියෙහි අසාඨපුනබ්බසුක තම වූ ආවාසිකයෝ අලප්ථ ය, පාපභික්ෂුහු ය. ඔහු මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙති. මල්ගස් රොපණය ද කෙරෙති රොපණය ද කරවති විවිධ වූ අනාවාරයෙහි ද හැසිරෙත් ඤාමිහි, යම් ඉන්ද්‍රිය කෙනෙක් ශ්‍රද්ධා ඇත්තාහු ප්‍රසන්නයෝ වූහු තම ඔහු දු මෙකල්හි ශ්‍රද්ධා රහිතයෝ ය අප්‍රසන්නයෝ ය පෙර සහසව යම් දන්වැට කෙනෙක් වූවාහු තම ඔහු දු මෙකල්හි සිදුනාහු ය සුපෙශල භික්ෂුහු නික්ම යෙහි පාපභික්ෂුහු වාසය කෙරෙත් ය’යි ඤාමිහි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ කිට්ඨිකියෙහි මේ ආවාසය පවත්නේ ද එපරිද්දෙන් කිට්ඨිකියට භික්ෂුන් එවනසේත් තම මැනවැ’යි ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මම එහි සිට එමි’යි

6 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙක්ඛා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා නාම කිවාහිරිස්මිං ආවාසිකා අලප්ථිතො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරූපං අතාවාරං ආවරනති මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි -පෙ- විවිධමපි අතාවාරං ආවරනති, යෙපි තෙ භික්ඛවෙ මනුස්සා, පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසනතා, කෙපි එතරභි අස්සද්ධා අපපහනතා යාතිපි තාති සංඝස්ස පුබ්බෙ දුතපථාති, තාතිපි එතරභි උපච්ඡිනතාති රිඤ්චනති පෙසලා භික්ඛු නිවසනති පාපභික්ඛු”ති? “සච්චං භගවා”. විගරභි මුද්ධා භගවා:

7 “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵවරූපං අතාවාරං ආවරි-
ස්සනති මාලාවච්ඡං රොපෙස්සනතිපි රොපාපෙස්සනතිපි, සිඤ්චිස්සනතිපි ඩුඤ්චා-
පෙස්සනතිපි, ඔච්ඡිතිස්සනතිපි ඔච්ඡිතාපෙස්සනතිපි, ගජ්චිස්සනතිපි ගජා-
පෙස්සනතිපි, එකතො වණ්ඨිකමාලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, උභතො-
වණ්ඨිකමාලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, මඤ්ජරිකං කරිස්සනතිපි
කාරුපෙස්සනතිපි, විබුතිකං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, වටංසකං
කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, ආවෙලං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි,
උරච්ඡදං කරිස්සනතිපි කාරුපෙස්සනතිපි, තෙ කුලීඨිතං කුලඨිතානං කුල-
කුලීරිතං කුලසුණ්හානං කුලද්දිතං එකතො වණ්ඨිකමාලං හරිස්සනතිපි
හරුපෙස්සනතිපි, උභතො වණ්ඨිකමාලං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි,
මඤ්ජරිකං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, විබුතිකං හරිස්සනතිපි හරුපෙ-
ස්සනතිපි, වටංසකං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, ආවෙලං හරිස්සනතිපි
හරුපෙස්සනතිපි, උරච්ඡදං හරිස්සනතිපි හරුපෙස්සනතිපි, තෙ කුලීඨිති කුල-
ඨිතාති කුලකුලීරිති කුලසුණ්හාති කුලද්දිති සද්ධා එකභාජතෙපි භුඤ්ජස්සනති,
එකපාලකෙපි පිච්ඡස්සනති, එකාසතෙපි නිසිද්දස්සනති, එකමඤ්ඤොපි තුච්චි-
ස්සනති, එකභරණාපි තුච්චිස්සනති, එකපාපුරණාපි තුච්චිස්සනති, එකභර-
ණපාපුරණාපි තුච්චිස්සනති, විකාලෙපි භුඤ්ජස්සනති, මජ්ඣමපි පිච්ඡස්සනති,
මාලාගකිවිලෙපනමපි ධාරිස්සනති, නච්චිස්සනතිපි, ගාභිස්සනතිපි, වාදිස්සනතිපි,
ලාසෙස්සනතිපි, නච්චනතියාපි නච්චිස්සනති, නච්චනතියාපි ගාභිස්සනති,
නච්චනතියාපි වාදිස්සනති, නච්චනතියාපි ලාසෙස්සනති, ගායනතියාපි
නච්චිස්සනති, ගායනතියාපි ගාභිස්සනති, ගායනතියාපි වාදිස්සනති, ගායනතියාපි
ලාසෙස්සනති, වාදෙනතියාපි නච්චිස්සනති, වාදෙනතියාපි ගාභිස්සනති,
වාදෙනතියාපි වාදිස්සනති, වාදෙනතියාපි ලාසෙස්සනති, ලාසෙනතියාපි
නච්චිස්සනති, ලාසෙනතියාපි ගාභිස්සනති, ලාසෙනතියාපි වාදිස්සනති,
ලාසෙනතියාපි ලාසෙස්සනති, අට්ඨපදෙපි කිත්ථිස්සනති, දසපදෙපි කිත්ථිස්සනති,
ආකාසෙපි කිත්ථිස්සනති, පරිනාරපදෙපි කිත්ථිස්සනති, සනතිකායපි කිත්ථිස්සනති,
බලිකායපි කිත්ථිස්සනති, ඝරිකායපි කිත්ථිස්සනති, සලාකහජෙනපි කිත්ථිස්සනති,
අකෙඛනපි කිත්ථිස්සනති, පඬගච්ඡරෙනපි කිත්ථිස්සනති, වඬකකෙනපි කිත්ථිස්සනති,
මොකඛචිකායපි කිත්ථිස්සනති, චිඬගුලකෙනපි කිත්ථිස්සනති, පහතාලහකෙනපි
කිත්ථිස්සනති, රථකෙනපි කිත්ථිස්සනති, ධනුකෙනපි කිත්ථිස්සනති, අකඛරිකායපි
කිත්ථිස්සනති, මනෙසිකායපි කිත්ථිස්සනති, යථාචර්ජනපි කිත්ථිස්සනති, හජ්ඣමමපි
සිකඛිස්සනති, අස්සයමමපි සිකඛිස්සනති, රථයමමපි සිකඛිස්සනති, ධනුයමමපි
සිකඛිස්සනති, ථරායමමපි සිකඛිස්සනති, හජ්ඣයමපි පුරතො ධාවිස්සනති,
අස්සයමපි පුරතො ධාවිස්සනති, රථයමපි පුරතො ධාවිස්සනති, ධාවිස්සනතිපි
ආධාවිස්සනතිපි, උසොත්ථිස්සනතිපි¹, අපෙපාමෙස්සනතිපි, නිබ්බුජ්ඣස්සනතිපි,
මුට්ඨිතිපි සුජ්ඣස්සනති, රඬගමජේඛපි සඬකාටං පඤ්ඤිතා නච්චනති ඵලං
චකකනති “ඉධ භගිනි නච්චසස්ස”ති, නලාටිකමපි දස්සනති, විවිධමපි අතාවාරං
ආවරිස්සනති

1 උසොත්ථිස්සනතිපි සි මු

6 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි ලා භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂුන් විවාල සේක සැබැවෙක් ද මහණෙනි, කිවාහිරියෙහි අසාප්ත-පුනබ්බසුක නම් වූ ආවාසිකයෝ අලප්පිත ය පාපභික්ෂුත්‍වය ඔහු මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙති මල්ගස් රෝපණය ද කෙරෙති රෝපණය ද කරවති විවිධ අනාවාරයෙහි ද හැසිරෙති පෙර සාද්දහානි පහන් වූ යම් මිනිස් කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු ද දැන් සාද්දහා නැත්තාහු ය, නො පහන් වූවාහු ය සහනට පෙර යම් දන්වාට කෙනෙක් වූහු නම් ඔහු ද දැන් සිද්ධතාහු ය පෙශල භික්ෂුහු නික්ම යෙති පාපභික්ෂුහු වාසය කෙරෙත් ය'යි "සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස" භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු සේක

7 මහණෙනි, ඒ කුච්ඡුරාමයෝ කෙසේ නම් මෙබඳු වූ අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් ද මල්ගස් රෝපණය කෙරෙත් ද රෝපණය කරවත් ද, දිය ඉසිත් ද ඉස්වත් ද, නෙලවත් ද නෙලවත් ද, ගොතත් ද ගොතවත් ද, එක්පසා නටු ඇති මාලා කෙරෙත් ද කරවත් ද, දෙපසා නටු ඇති මාලා කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්කලප් කෙරෙත් ද කරවත් ද, හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්සුමුළු කෙරෙත් ද කරවත් ද, මල්කාරලි කෙරෙත් ද කරවත් ද, උරසාද කෙරෙත් ද කරවත් ද, ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලධිකාත්ව කුලකුමාරියත්ව කුලසුඤ්ඤාත්ව කුලදසීත්ව එක්පසා නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, දෙපසා නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්කලප් ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, හිදින් විද කළ මල්දම් ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්සුමුළු ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, මල්කාරලි ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, උරසාද ගෙණ යෙත් ද යවත් ද, ඔහු කුලසත්‍රිත්ව කුලධිකාත්ව කුලකුමාරීන් කුලසුඤ්ඤාත්ව කුලදසීන් සමග එක් බඳුනෙහි වළඳන් ද, එක් තලියෙහි බොත් ද, එක් අසුනෙහි හිදින් ද, එක් ඇඳෙහි ගොවින් ද, එක් අතුරුණු ඇති ව ගොවින් ද, එක් පොරෝණ ඇති ව ගොවින් ද, එක් අතුරුණු පොරෝණ ඇති ව ගොවින් ද, නො කල්හි වළඳන් ද, මත්-පානු ද බොත් ද, මල්ගඳවිලෙවුනු ද දරන් ද, නටන් ද ගගන් ද වයන් ද, ලාසා නටුම් කෙරෙත් ද, (නිලිය) නටන කල්හි නටන් ද, නටන කල්හි ගගන් ද, නටන කල්හි වයන් ද, නටන කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, ගගන කල්හි ද නටන් ද, ගගන කල්හි ගගන් ද, ගගන කල්හි වයන් ද, ගගන කල්හි ද ලාසා කෙරෙත් ද, වයන කල්හි ද නටන් ද වයන කල්හි ද ගගන් ද වයන කල්හි වයන් ද, වයන කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, ලාසා කරණ කල්හි ද නටන් ද, ලාසා කරණ කල්හි ද ගගන් ද, ලාසා කරණ කල්හි වයන් ද, ලාසා කරණ කල්හි ලාසා කෙරෙත් ද, අටපද පෝරායෙහි කෙළින් ද, දසපද පෝරායෙහි කෙළින් ද, පෝරායෙහි සෙසින් අහස්හි කෙළින් ද, පාරිමිචලෙහි කෙළින් ද, නියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට කෙළින් ද, පසාට්ඨනු කෙළින් ද, සිංකෙළි කෙළින් ද, ලහ අතිනු ද කෙළින් ද, ලාවට්ඨනු ද කෙළින් ද, පත්තලිනු ද කෙළින් ද, කුඛා නගුලිනු ද කෙළින් ද, කරණම් පානිමෙනු ද කෙළින් ද, කත්තන්ගුරාවා ඉදිකොට කෙළින් ද, පත්තලියෙනු ද කෙළින් ද, කුඛාරියෙනු ද කෙළින් ද, කුඛාදන්තෙනු ද කෙළින් ද, අතුරුකෙළියෙනු ද කෙළින් ද, මහෙසිකායෙනු ද කෙළින් ද, යථාචර්යායෙනු ද කෙළින් ද, හසනිශ්ලායෙහි ද හික්මෙත් ද, අශවශ්ලායෙහි ද හික්මෙත් ද, රථශ්ලායෙහි ද හික්මෙත් ද, ධනුශ්ලායෙහි ද හික්මෙත් ද, බඩගශ්ලායෙහි ද හික්මෙත් ද, ඇතු පෙරවුයෙහි ද දිවෙත් ද, අසුපෙරවු-යෙහි ද දිවෙත් ද, රියපෙරවුයෙහි ද දිවෙත් ද, පසුපසට ද දිවෙත් ද, පෙරට ද දිවෙත් ද, ප්‍රිතිනාද කෙරෙත් ද, අපොලන් ද, මල්ලවපොර ද කෙරෙත් ද, මිටුපොර ද කෙරෙත් ද, රහමබ්ල මාද සහල අතුරු නිලියට නැඟතියකි, මෙහි නටවා'යි මෙසේ කියන් ද, නළලෙහි ඇතිලි තබන් ද, විවිධ අනාවාරයෙහි හැසිරෙත් ද'

8. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වං පසාදං -පෙ- “විගර්භිනා ධම්මං කථං කතා සාරිපුත්තමොග්ගලානෙ ආමනෙතස්සි. “ගච්ඡ භූමෙහ සාරිපුත්තා ක්ඛිට්ඨං, ගහවං අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීය-කම්මං කරොථ, භූමනං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිකා”ති “කථං මගං භනෙත අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොම චණ්ඩා තෙ භික්ඛූ ඵරුසා”ති “තෙන භි භූමෙහ සාරිපුත්තා බහුකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං ගච්ඡා”ති. “ඵලං භනෙත”ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලානා භගවතො පච්චස්සොසුං

9 ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ කාතබ්බං පඨමං අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛූ වොදෙනබ්බා. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බා, සාරෙත්වා ආපනති¹ රොපෙනබ්බා, ආපනතිං රොපෙත්වා බ්‍යවෙනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙනබ්බා.

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සඛෙසා. ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛූ කුලද්වයකා පාපසමාචාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, කුලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, යදි සඛෙසා පනතකලං, සඛෙසා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොය්‍ය, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි ක්ඛිට්ඨස්මා වජ්ඣබ්බ”න්ති ඵසා ඤානති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සඛෙසා ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛූ කුලද්වයකා පාපසමාචාරා, ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව, කුලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුග්‍යන්ති ව සඛෙසා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොති, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි ක්ඛිට්ඨස්මා වජ්ඣබ්බන්ති යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීයකම්මස්ස කරණං, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි ක්ඛිට්ඨස්මා වජ්ඣබ්බන්ති සො භූණොස්ස, යස්ස තකම්මති සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි ඵතමස්මං වදාමි -පෙ- තතියමපි ඵතමස්මං වදාමි -පෙ- කතං සඛෙසන අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛූනං ක්ඛිට්ඨස්මා පබ්බාජනීයකම්මං, න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි ක්ඛිට්ඨස්මා වජ්ඣබ්බන්ති, ඛමති සඛෙසා, තස්මා භූණති, ඵවමෙනං ධාරයාමි”ති

1 ආපනතිං සි ඉ

8. මහණෙනි, තෙල නො පහනුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙසි ගරභා දූහැමි කළා වදුරු සැරියුත් මුගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක 'ශාරීපුත්‍රයෙනි, තෙපි කිට්ඨිකයට යව්. ගෙයේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් (තෙරුන් සඳහා) පබ්බාජනීයකමය කරවු තුළුනු නොපගේ සද්ධිවිහාරිකයෝ ය' යි සවාමිනි, අපි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීය කමය කෙසේ කරමෝ ද ඒ භික්ෂුනු වණ්ඨයෝ ය පරාමයෝ ය යි 'එසේ වී නම් ශාරීපුත්‍රයෙනි, තෙපි බොහෝ භික්ෂුන් සමග යව' යි එසේ ය සවාමිනි' යි, සැරියුත් මුගලන් තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

9 නවද මහණෙනි, මෙසේ කළයුතු ය: පළමු කොට අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු වොදනා කටයුත්තානු ය වොදනා කොට සාරණය කටයුත්තානු ය සාරණය කොට ඇවැත් රෙපණය කළ යුත්තානු ය ඇවැත් රෙපණය කොට ප්‍රතීබල වූ ව්‍යාකත මහණකල් විසින් සබ්බ තෙමේ ඥාපනය කළයුත්තේ ය.

"වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු කුලද්‍රව්‍යකයෝ ය පාපසමාචාර ඇත්තානු ය මොවුන්ගේ ලාමක වූ සමාචාරයෝ දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත් මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝත් දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සහනට පාමණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීය-කමය කරන්නේ ය තෙල 'ඤාතනි' ය

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුනු කුලද්‍රව්‍යකයෝ ය පාපසමාචාරයෝ ය මොවුන්ගේ ලාමක වූ සමාචාරයෝ දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත් මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝත් දක්නට ද ලැබෙත් අසනු ද ලැබෙත්. සබ්බ තෙමේ 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨික-යෙන් පබ්බාජනීයකමය කෙරෙයි යම් අයුෂමනක්හට 'අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීයකමය කිරීම රිසි වේ නම් හේ තුෂණීඥාන වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ බණන්තේ ය.

දෙවනවට ද මෙකරුණ කියමි තෙවනවට ද මෙකරුණ කියමි සබ්බයා විසින් අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන් විසින් කිට්ඨිකයෙහි නො විසිය යුතු ය' යි අසුප්පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කිට්ඨිකයෙන් පබ්බාජනීයකමය කරණ ලද සබ්බයාට රුචි වෙයි එහෙයින් තුෂණීඥාන ය යි තෙල තුෂණීඥාන ය මෙසේ ධරම" යි

10. අථ ඛො භාරිපුත්තමොග්ගලානපමුඛො භික්ඛුසංඝො කිට්ඨරිංගනාචො අසුඤ්චුතබ්බසුකානං භික්ඛුතං කිට්ඨරිසමිං¹ පබ්බාජනියකමමං අකාසි “න අසුඤ්චුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කිට්ඨරිසමිං වජ්ඣබ්බ”න්ත් තෙ සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තනන්, න ලොමං පාතෙන්න, න තෙජ්ඣාරං වත්තනන්, භික්ඛු න බමාපෙන්න අකෙකාසිසන්ති, පරිභාසිසන්ති ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙන්න පක්කමිසන්තිපි විබ්භමිසන්තිපි ඥානෙ භික්ඛු අපට්ඨස් තෙ උප්ඝායන්ති ධීගන්ති විපාවෙන්න. “කථං හි නාම අසුඤ්චුතබ්බසුකා භික්ඛු සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තියන්ති න ලොමං පාතෙසුන්ති, න තෙජ්ඣාරං වත්තියන්ති, භික්ඛු න බමාපෙසුන්ති, අකෙකාසිසුන්ති, පරිභාසිසුන්ති, ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙසුන්ති, පක්කමිසුන්තිපි විබ්භමිසුන්තිපි”ති

11 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතඤ්ඤං අංගුච්චෙසු -පෙ- “සච්චං කීර් භික්ඛවෙ අසුඤ්චුතබ්බසුකා භික්ඛු සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තනන් -පෙ- විබ්භමිසන්තිපි”ති? “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොහපුරිසා සංඝෙකත පබ්බාජනියකමමකතා න සමමා වත්තියන්ති, න ලොමං පාතෙසුන්ති, න තෙජ්ඣාරං වත්තියන්ති භික්ඛු න බමාපෙසුන්ති අකෙකාසිසුන්ති, පරිභාසිසුන්ති, ඡන්දගාමිනා දෙසගාමිනා මොහගාමිනා භගගාමිනා පාපෙසුන්ති, පක්කමිසුන්තිපි විබ්භමිසුන්තිපි තෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛු සන්තො ආඤ්ඤාතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිසාය මිහරන්ති කුලද්දසකො පාපසමාවාගේ, තස්ස ඛො සාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, කුලානි ව තෙනා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචන්තියො “ආයසමා ඛො කුලද්දසකො පාපසමාවාගේ, ආයසමතො ඛො පාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, කුලානි වායසමතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව, පක්කමනායසමා ඉමමහා ආවාසා, අලගනන ඉධි වාසෙත්වා”ති, එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තෙ භික්ඛු එවං වදෙය්‍ය “ඡන්දගාමිනො ව භික්ඛු දෙසගාමිනො ව භික්ඛු මොහගාමිනො ව භික්ඛු භගගාමිනො ව භික්ඛු, තාදිසිකාය ආපනන්තා එකච්චං පබ්බාජෙත්වා”ති. සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචන්තියො “මා ආයසමා එඨං අච්චං, න ව භික්ඛු ඡන්දගාමිනො න ව භික්ඛු දෙසගාමිනො න ව භික්ඛු මොහගාමිනො න ව භික්ඛු භගගාමිනො, ආයසමා ඛො කුලද්දසකො පාපසමාවාගේ, ආයසමතො ඛො පාපකා සමාවාග් දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව” කුලානි වායසමතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති ව පක්කමනායසමා ඉමමහා ආවාසා, අලං තෙ ඉධි වාසෙත්වා”ති එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තෙව පග්ගුණෙහස, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තානිසං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස පටිනිසංගය, යාව තානිසංසෙව සමනුභාසිතමානො නං පටිනිසංසෙය්‍ය, ඉමෙවං කුසලා, නො චෙ පටිනිසංසෙය්‍ය සංඝාදිසේනෝ”ති

1 කිරිසි මු සි

10 ඉක්බිති ශාරීපුත්‍ර මෛදගලායායන ප්‍රමුඛ භික්ෂුසංඝ තෙමේ කීටාගිරියට ගොස් ‘අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුන්කීටාගිරියෙහි නො විසියයුතු ය’යි අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුන්ට කීටාගිරියෙන් පබ්බාජනීයකමීය කෙළේ ය ඔහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නොපවතිනි. (භික්ෂුන්ට) යටත් ව නො පවතිනි නිසාරණවතෙහි නො පවතිනි භික්ෂුන් කමා නොකරවති ආත්‍රොශ කෙරෙති. පරිභව බෙණෙති ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවති පලායෙති ගිහි දු වෙත් යම් මහණ කෙනෙක් අප්‍රෙවජයෝ ද ඔහු අවමත් කෙරෙති, අසුණු කීයති දෙස් පහල කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා ටිසින් පබ්බාජනීයකමී කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද යටත් නො වෙත් ද, නිසාරණවතෙහි නො පවතින් ද, භික්ෂුන් ඝෂමා නො කරවන් ද, ආත්‍රොශ කෙරෙත් ද, පරිභව බෙණෙත් ද, ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවන් ද පලායෙත් ද ගිහි වෙත් ද’යි

11 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ සැබවෙක් ද මහණෙනි, අසංජ්ජනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය-කමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද ගිහි වෙත් ද” යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කලහ . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුව්ඡපුරුෂයෝ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණ ලද්දහු මනා කොට නො පවතින් ද යටත් ව නො පවතින් ද නිසාරණ වතෙහි නො පිහිටන් ද භික්ෂුන් ඝෂමා නො කරවන් ද ආත්‍රොශ කෙරෙත් ද පරිභව බෙණෙත් ද ඡන්දගාමී බවට දෙසගාමී බවට මොහගාමී බවට භගගාමී බවට පමුණුවන් ද පලායෙත් ද ගිහි වෙත් ද” යි. මහණෙනි, තෙල නොපහවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“මහණ තෙම කුලද්දකණය කරන්නේ ලාමක සමාචාර ඇත්තේ එක්තරා ගමක් හෝ නියමිතමක් හෝ ඇසිවි කොට වෙසේ නම්, ඔහුගේ ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ලැබෙත් නම් අසනු ලැබෙත් නම්, ඔහු දුෂිත කුලයෝ ද දක්නා ලැබෙත් නම් අසනු ලැබෙත් නම් ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ආයුෂමත් තෙම කුලද-කකයෙහි ලාමක සමාචාර ඇත්තෙහි ය. ආයුෂමත්හුගේ වැළිත් ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත් තෙම මේ අවසින් නික්ම යේවා තාගේ මෙහි විමසීමෙන් කම් නැතැ’යි මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කියන්නේ නම්:භික්ෂුහු ඡන්දගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු දෙසගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු මොහගාමීහු ද වෙති භික්ෂුහු භගගාමීහු ද වෙත්. එබඳු ඇවැතින් ඇවැමකු නොරනි ඇවැමකු නො නොරනි’යි. ඒ මහණ තෙම භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ඇවැත්නි, නහමක් මෙසේ කියව. භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද දෙසගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය, භික්ෂුහු නො ද භගගාමීහු ය, ආයුෂමත් තෙම වැළිත් කුලද්දක ය ලාමක සමාචාර ඇත්තේ ය. ආයුෂමත්හුගේ වැළිත් ලාමක සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිතකුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත්. ආයුෂමත් තෙම මේ අවසින් නික්ම යේවා තාගේ මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ’යි. මෙසේත් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබන්නේ එසේ ම දැන ව ගෙණ සිටි නම් ඒ මහණ භික්ෂුන් විසින් ඒ වසතුහුගේ දුරැලීම පියැස් තෙවනවට දක්වා සමනුහාසනා කම් කළ යුත්තේ ය. ඉදින් තෙවනවට දක්වා සමනුහාසනා කරනු ලබන්නේ ඒ වසතුව හැරපියා නම් මෙසේ මේ හැරපීම මැනවැ. ඉදින් නො හැරපියා නම් සහවෙසෙස් වේ ය” යි.

12 භික්ඛු සහෙව අඤ්ඤාභිරං ගාමං වා නිගමං වානි ගාමොපි නිගමොපි නගරමපි ගාමො වෙව නිගමො ව

උපනිසාය මිහරනිති තස්ම පටිබ්බා භොනති චිවරපිණ්ඩපාත-
සෙතාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරා

කුලං තාමා චතතාරි කුලානි: බන්ධනකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං
සුද්දකුලං

කුලද්දසකොති කුලානි ද්දසෙති පුපෙඨන වා ඵලෙන වා වුණේණන වා
මනනිකාය වා දන්තකටෙයන වා වෙඨනා වා¹ වෙජ්ජිකාය වා ජබ්බපෙස-
නිකෙන වා

සාපස්මාමාණෙති මාලාවච්ඡං රුපෙතිපි රුපාපෙතිපි, සිඤ්චතිපි
සිඤ්චාපෙතිපි, ඔව්තානිපි ඔව්තාපෙතිපි, ගජෙතිපි ගජාපෙතිපි -පෙ-

දිස්සනති වෙව සුයසනති මානි යෙ සමමුඛා තෙ පස්සනති, යෙ
තිරුකකා තෙ සුණනති

කුලානි ච තෙන දුට්ඨානිති පුබ්බෙ සඤ්ඤා හුච්චා තං ආගමම අස්සඤ්ඤා
භොනති පසන්නා හුච්චා අපසන්නා භොනති.

දිස්සනති වෙව සුයසනති මානි යෙ සමමුඛා තෙ පස්සනති, යෙ තිරුකකා
තෙ සුණනති

සො භික්ඛුනි යො සො කුලද්දසකො භික්ඛු

භික්ඛුනිති අඤ්ඤාති භික්ඛුනි යෙ පස්සනති යෙ සුණනති, තෙහි
වතනබ්බො, “ආයසමා බො කුලද්දසකො පාපසමාචාරො, ආයසමතො බො
පාපකා සමාචාරා දිස්සනති වෙව සුයසනති ව, කුලානි වායසමතා දුට්ඨානි
දිස්සනති වෙව සුයසනති ව, පක්කමනායසමා ඉමමනා ආවාසා, අලං තෙ
ඉධ වාසෙනා”ති එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුනි වුච්චමානො තෙ භික්ඛු එවං
වදෙය්‍ය “ජ්ඣුගාමිතො ව භික්ඛු දොසගාමිතො ව භික්ඛු මොහගාමිතො ව
භික්ඛු භයගාමිතො ව භික්ඛු තාදිසිකාය ආපනනියා එකච්චං පබ්බාපේනති
එකච්චං ත පබ්බාපේනති”ති

සො භික්ඛුනි සො කමමකතො භික්ඛු

1 වෙඨසා;

12. හිඟවූ පනොව අඤ්ඤාතරං ශාමං වා නිගමං වා යනු ගමුදු නිගමුදු නුවරාදු ශාම ද නිගම ද වෙයි

උපනිසාය විහරති යනු: විවර පිණිසාන සෙනාසන ගිලානපච්චය හෙසජ්ජපරිකාරයෝ ඇත් ද එහි පිළිබඳ වූවාහු වෙත්

කුල නම්: කෘත්‍රියකුල ය බ්‍රාහ්මණකුල ය වෛශ්‍යකුල ය ශුද්‍රකුල ය යි කල සතරෙකි

කුලද්වයො යනු: මලින් හෝ පෙලෙන් හෝ සුණ්‍යයෙන් හෝ මැටියෙන් හෝ දෘඪාච්ඡිද්‍රයෙන් හෝ හුණද්‍රව්‍යයෙන් හෝ වෙදකමින් හෝ හසුන්පත් ගෙණ යෑමෙන් හෝ කුලයන් දූෂණය කෙරෙයි

පාපසමාවාගේ යනු: මල්ගස් රූපණය කෙරේ ද රූපණය කරවා ද, දිය ඉසි ද ඉස්වා ද, මල් නෙලා ද නෙලවා ද, මල් ගොතා ද ගොතවා ද-පෙ-

දිසානති වෙව සුසානති ච යනු: යම් කෙනෙක් හමු වූවාහු නම් ඔහු දකිත් යම් කෙනෙක් මුවහ වූවාහු නම් ඔහු අසත්

කුලානි ච තෙන දුට්ඨානි යනු: පෙර සැදුහැටි ව සිට ඔහු කර පැමිණ සැදුහැ නැත්තාහු වෙති පහන් ව සිට නො පහන් වූවාහු වෙත්

දිසානති වෙව සුසානති ච යනු: යම් කෙනෙක් හමු වූවාහු නම් ඔහු දකිත්. යම් කෙනෙක් මුවහ වූවාහු නම් ඔහු අසත්

ඥා භික්ඛු යනු යම් කුලද්වයක මහණෙක් වේ ද හෙතෙමේ යි

භික්ඛු යනු අනාභික්ඛන් විසින් ය යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. ‘ආයුෂමත් තෙම කුලද්වයක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත්හුගේ ලාමකසමාවාරයෝ දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්තා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නීක්ම යෙවා තා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ’යි මෙසේත් ඒ මගණ භික්ඛුන් විසින් කියනු ලබන්නේ ඒ භික්ඛුන්ට මෙසේ කියා නම් “භික්ඛු ඡන්දගාමීහු ද වෙති භික්ඛු දෝෂගාමීහු ද වෙති භික්ඛු මොහගාමීහු ද වෙති භික්ඛු භයගාමීහු ද වෙති එබඳු ඇවැත්න් ඇතැමෙකු තෙරපති, ඇතැමකු නො තෙරපත්” යයි

ඥා භික්ඛු යනු යම් කම්කාරක වූ මහණෙක් වේ ද (හෙතෙමේයි)

භික්ඛුහිති අඤ්ඤාති භික්ඛුහි. යෙ පස්සන්ති, සුණන්ති, තෙති වතනාබ්බො. “මො ආයස්මො එවං අවච්ච, න ච භික්ඛු ඡන්දගාමිතො න ච භික්ඛු දෙසගාමිතො න ච භික්ඛු මොහගාමිතො න ච භික්ඛු භයගාමිතො, ආයස්මො බො කුලදුස්සකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො බො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මකා දුට්ඨාති දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පකකමතායස්මො ඉමමහා ආවාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙතා” ති දුතියමපි වතනාබ්බො තතියමපි වතනාබ්බො සචෙ පටිනිස්සජ්ජති, ඉච්චිතං කුසලං, තො චෙ පටිනිස්සජ්ජති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස සුචා න වදන්ති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො භික්ඛු සම්මජ්ඣමපි ආකඤ්ඤාති වතනාබ්බො. “මො ආයස්මො එවං අවච්ච, න ච භික්ඛු ඡන්දගාමිතො න ච භික්ඛු දෙසගාමිතො න ච භික්ඛු මොහගාමිතො න ච භික්ඛු භයගාමිතො, ආයස්මො බො කුලදුස්සකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො බො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මකා දුට්ඨාති දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පකකමතායස්මො ඉමමහා ආවාසා, අලං තෙ ඉධ වාසෙතා” ති

දුතියමපි වතනාබ්බො තතියමපි වතනාබ්බො සචෙ පටිනිස්සජ්ජති, ඉච්චිතං කුසලං, තො චෙ පටිනිස්සජ්ජති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස සො භික්ඛු සමනුභාසිතබ්බො එවඤ්ච පත භික්ඛුවෙ සමනුභාසිතබ්බො ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සබ්බො ඤාපෙතබ්බො

“සුණංවු මෙ භතෙන සබ්බො, අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සබ්බෙත පබ්බාජනියකම්මකතො භික්ඛු ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙති, සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සජ්ජති යදි ත්ඛිස්සං පතනකල්ලං, සබ්බො ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය, එසං ඤාතති

සුණංවු මෙ භතෙන සබ්බො, අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සබ්බෙත පබ්බාජනියකම්මකතො භික්ඛු ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙති, සො තං වජ්ඣං න පටිනිස්සජ්ජති, සබ්බො ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමනුභාසති තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය, යස්සායස්මතො බ්බෙති ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුතො සමනුභාසතා, තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය සො තුණංසස්ස, යස්ස තකම්මති, සො භාසෙය්‍ය

දුතියමපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- සමනුභවො, සබ්බෙත ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු තස්ස වජ්ඣස්ස පටිනිස්සගතාය බ්බෙති සම්මස්ස, තත්ථො තුණති, එවමෙතං ධාරයාමි” ති

13 ඤාතතියා දුක්ඛකට්ඨං දුතියි කම්මවාවාති ධුල්ලව්වයා, කම්මවාවාපරි- යොසානෙ ආපතති සම්මාදිසෙසස්ස. සම්මාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනස්ස ඤාතතියා දුක්ඛකට්ඨං, දුතියි කම්මවාවාති ධුල්ලව්වයා පටිපසස්සමනන්ති

භික්ෂුහි යනු අන්‍යභික්ෂුන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින නම් යම් කෙනෙක් අසන නම් ඔවුන් විසින් මෙසේ කියයුත්තේ ය. ‘ආයුෂමත් තෙම මෙසේ නඟමක් කියාවා භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද ඥාණගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය. භික්ෂුහු නො ද භයගාමීහු ය ආයුෂමත් තෙම වතාහි කුලදුස්සක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත්- හුගේ වැලිත් ලාමක වූ සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා නා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ” යි දෙවනුව ද කියයුත්තේ ය, තෙවනුව ද කියයුත්තේ යි ඉදින් දුරලගි නම් මේ දුරුලිම මැනවි ඉදින් නො දුරලගි නම් දුකුලාඥාවැත් වේ අසා නො කියත් නම් දුකුලාඥාවැත් වේ එ මහණතෙම සහමාදට ද ආද කියයුත්තේ ය ආයුෂමත් තෙම නඟමක් මෙසේ කියාවා. භික්ෂුහු නො ද ඡන්දගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද ඥාණගාමීහු ය. භික්ෂුහු නො ද මොහගාමීහු ය භික්ෂුහු නො ද භයගාමීහු ය ආයුෂමත් තෙම වතාහි කුලදුස්සක ය පාපසමාවාර ඇත්තේ ය ආයුෂමත්හුගේ වැලිත් පාපසමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙති, අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත්හු විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ ද දක්නා ද ලැබෙති, අසනු ද ලැබෙත් ආයුෂමත් තෙම මේ ආවාසයෙන් නික්ම යේවා නා මෙහි විසීමෙන් කම් නැතැ” යි දෙවනුව ද කියයුත්තේ ය තෙවනුව ද කියයුත්තේ ය ඉදින් දුරලා නම් මේ දුරුලිම මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුලාඥාවැත් වේ ඒ මහණ තෙම සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ යි මෙසේත් මහණෙකි, සමනුභාසන කම් කළයුත්තේ යි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සබ්බසං විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරනලදුයේ භික්ෂුන් ඡන්දගාමී බවට ඥාණගාමී බවට මොහගාමී බවට භයගාමී බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො දුරලගි ඉදින් සබ්බසං පාමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලිම පිණිස මෙනම් මහණහට සමනුභාසන කම් කරන්නේ ය තෙල ඤාති යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම සබ්බසං විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරනලදුයේ භික්ෂුන් ඡන්දගාමී බවට ඥාණගාමී බවට මොහගාමී බවට භයගාමී බවට පමුණුවයි හෙතෙම ඒ වස්තුව නො දුරලගි සබ්බ තෙමේ මෙනම් මහණහට ඒ වස්තුව දුරුලිම පිණිස සමනුභාසන කම් කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට මෙනම් මහණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලිම පිණිස සමනුභාසනය රැස්නේ නම් හෙතෙම තුෂණිමොන වන්නේ ය යමක්හට නො රැස්නේ නම් හෙතෙම බණන්නේ යි

දෙවනුව ද මෙපවත් කියමි . තෙවනුව ද මෙපවත් කියමි සබ්බසං විසින් මෙනම් මහණ තෙම ඒ වස්තුවගේ දුරුලිම පිණිස සමනුභාස- නය කරන ලද්දේ ය සබ්බසං රැස්නේ ය එහෙයින් මේ තුෂණිමොන වය යි. මෙය මෙසේ බරමි” යි

14. ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි දෙකම්වදනින් තුලාසි දෙකෙක් වෙයි කම්වදන් අවසන්ති සභවෙසෙස්ඥාවැත් වේ සභවෙසෙස් අවදනාහට ඤාතියෙන් වූ දුකුලා ද දෙකම්වදනින් වූ දෙතුලාසිය ද නවතින් (සන්සිඳේන්).

සඞ්ඝාදිසෙසොති සඞ්ඝොව නස්ස ආපනතියා පරිවාසං දෙනි මූලාය පටිකස්සති මානතතං දෙනි අබ්බතී, න සම්බුද්ධො, න ඵලපුත්තො තෙන වුවවති සඞ්ඝාදිසෙසොති නස්සෙව ආපනතීතිකායස්ස නාමකමමං අභිවචනං තෙනපි වුවවති සඞ්ඝාදිසෙසොති

15. ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤි න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදි-සෙසස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකො න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදිසෙසස්ස, ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤි න පටිනිස්සජති, ආපනති සඞ්ඝාදිසෙසස්ස අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤි, ආපනති දුක්ඛචස්ස අධම්මකමෙම වෙමතිකො ආපනති දුක්ඛචස්ස අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤි, ආපනති දුක්ඛචස්ස

16 අනාපනති අසමනුභාසනායස්ස, පටිනිස්සජනායස්ස, උමචතකායස්ස, ආදිකමිකස්සති

කුලදුස්සකසඞ්ඝාදිසං නිවේදනං.

17. උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මනො තෙරස්ස සඞ්ඝාදිසෙසා ධම්මා, නච පඨමාපනතීකා, චතතාරො යාවතතීයකා, යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤාතරං වා අඤ්ඤා-තරං වා ආපජ්ජිතා යාවතීහං ජානං පටිච්ඡාදෙනි නාවතීහං තෙන භික්ඛුතා අකාමා පරිවජ්ඣං පරිවුජ්ඣපරිවාසෙන භික්ඛුතා උනතරි ජාරතතං භික්ඛු මානතතාය පටිපජ්ජන්ති. විණ්ණමානතො භික්ඛු යජ්ඣ සියා විසතීගණො භික්ඛුසඞ්ඝො, තජ්ඣ සො භික්ඛු අබ්බතබ්බො ඵකෙනපි වෙ උාතො විසතීගණො භික්ඛුසඞ්ඝො නං භික්ඛු අබ්බතය, සො ච භික්ඛු අභිභිතො. තෙ ච භික්ඛු ශාරයා අයං තජ්ඣ සාමීචි තජ්ඣයස්මනො පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඣ පරිසුද්ධා දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඣ පරිසුද්ධා තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිජ්ඣ පරිසුද්ධා පරිසුද්ධොජ්ඣයස්මනො තස්මා නුණති ඵවමෙතං ධාරයාමීති

තෙරස්සකං නිවේදනං.

නිසංද්දනං.

විස්සට්ඨි කායසංසගො දුට්ඨිලං අනතකාමිතං,
සඤ්චරිතතං කුචි වෙච විහාරො ච අමුලකං

කිඤ්චි දෙසඤ්ච හෙදො ච නස්සෙව අනුචතතකා,
දුබ්බං කුලදුස්සඤ්ච සඞ්ඝාදිසෙසා තෙරසාති

සඞ්ඝාදිසෙසකණො නිට්ඨිතො

සංඝසංඝයෙහි යනු සංඝයා තෙමේ ම ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දෙසි මුලට අදිසි මානන දෙසි ආභවානාය කෙරෙයි භික්ෂුහු තිදෙනෙක් නො දෙත්. එක් පුද්ගලෙක් නො දේ එයින්දු කියනු ලැබෙයි 'සංඝසංඝයා'යි එම ඇවැත් මුළුවට නාමකමි යි අභිවචන යි එයින්දු කියනු ලැබෙයි 'සංඝසංඝයා'යි

15 ධම්මකමයෙහි ධම්මකම ය යන සංඝ ඇත්තේ (ලබ්බිය) නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි. ධම්මකමයෙහි විමති ඇතිගේ නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි ධම්මකමයෙහි අධම්මකම ය යන සංඝ ඇතිගේ නො හරි නම් සභවෙසෙස්ඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි ධම්මකම ය යන සංඝ ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි විමති ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි අධම්මකමයෙහි අධම්මකම ය යන සංඝ ඇතිගේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ

16 සමනුභාසනකම නො කරන්නාහට ද, හැරපියන්නාහට ද, උනමනකයාහට ද, ආදිකම්මකයාහට ද ඇවැත් නැති

කුලද්වය ශික්ෂාපදය නිමිසේ යි.

17 ආයුෂමත්චරානි, තෙලෙස් සභවෙසෙස් ඇවැත්නු උදෙසන ලදහු ම ය ප්‍රථමාපනතික නව දෙනෙක, යාවතනියක සතර දෙනෙකි මහණ තෙම යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙන් එක්තරු එක්තරු ඇවැතකට හෝ පැමිණ යම්තාක් දින දූත දූත සනවා ද, ඒතාක් දින ඒ මහණහු විසින් නො කැමැත්තෙන් නමුදු පිරිවෙස් විසිය යුතුයි වෑස නිමවූ පිරිවෙස් ඇති මහණහු විසින් මත්තෙහි සරයක් භික්ෂුනට බුහුමන් පිණිස පිළිපැදිය යුතුයි. පිරු මාතත් ඇති මහණතෙම විංශචර්ගික භික්ෂුසංඝයෙකෙම යම් සීමාවෙක්හි වන්නේ නම් එහි අභිභානකමය කළයුත්තේ යි එක්තමකිනුදු උනු වූ විංශචර්ගික භික්ෂුසංඝයෙකෙම එමමහණහු ඉදින් අභිභානකමයෙන් කරන්නේ නම් ඒ මහණතෙමින් අනඛනිත වූයේ වෙයි ඒ භික්ෂුහුන් ගැරහිය යුත්තාහු වෙති මේ එහි සාම්චිධිය යි එහිලා ආයුෂමතුන් විවාරම් කීම, පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවට ද විවාරම් කීම, පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට ද විවාරම් කීම, පිරිසුදු වූවනු ද? මෙහිලා ආයුෂමත්නු පරිශුද්ධියහ එහෙයින් තුෂණිභූත වෙති, තෙල නිහඬබව මෙසේ ධරම්

තෙරසකය නිමිසේ යි.

උද්දානිය

සුක්චිතාපි ය, කාසසගර ය, දුටුල්වසු ය, අනනකාමපාරිවරිය ය, සසුරාතු ය, කුටිකාර ය, විහාරකාර ය, අමුලු ය, අඤ්ඤාභානිය ය, සංඝසංඝයෙහි ය, අනුචතනක ය, දුබ්බව ය, කුලද්වය ය යි තෙලෙස් සභවෙසෙස්හු වෙත්

සංඝසංඝයා ශාණ්ඩිය නිමිසේ යි.

4.

අනියතකණ්ණය.

ඉමෙ බො පනායසමනෙනා දෙබ් අනියතා බමිමා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

4. 1.

පඨම අනියතසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා උද්ග්ඤ්ඤි සාවඤ්ඤං
කුලීපභො භොති බහුකාන්ති කුලාන්ති උපසඛකමිති තෙන බො පන සමයෙන
ආයසමතො උද්ග්ගස්ස උපට්ඨාකකුලස්ස කුමාරිකා අඤ්ඤාතරස්ස කුලස්ස
කුමාරකස්ස දින්නා භොති. අථ බො ආයසමා උද්ග්ග පුබ්බණ්ඩසමයං නිවා-
සෙත්වා පනතව්වරමාදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා
මනුස්සො පුච්ඡි: “කහං ඉද්දන්නාමි”ති* “දින්නා භනෙන අමුකස්ස කුලස්ස
කුමාරකස්ස”ති.

2. තමපි බො කුලං ආයසමතො උද්ග්ගස්ස උපට්ඨාකං භොති අථ බො
ආයසමා උද්ග්ග යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා මනුස්සො පුච්ඡි:
“කහං ඉද්දන්නාමි”ති “එසායස් ඔවරකෙ නිසින්නා”ති අථ බො ආයසමා
උද්ග්ග යෙන සා කුමාරිකා තෙනුපසඛකමි උපසඛකමිත්වා තස්සා කුමාරිකාය
සද්ධං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං
කපෙපසි කාලයුතතං සමුලලපනොතා කාලයුතතං බමිමං භණ්ණොතා.

3 තෙන බො පන සමයෙන විසාඛා මිහාරමාතා බහුපුත්තා භොති
බහුතත්තා අරොගපුත්තා අරොගතත්තා අභිමඛනලසමමතා මනුස්සා යඤ්ඤාසු
ජ්ඣෙසු උස්සවෙසු විසාඛං මිහාරමාතරං පඨමං භොජෙන්නි. අථ බො
විසාඛා මිහාරමාතා නිමන්තිතා තං කුලං අගමාසි අද්දසා බො විසාඛා
මිහාරමාතා ආයසමන්තං උද්ග්ග තස්සා කුමාරිකාය සද්ධං එකං එකාය රහො
පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසින්නා දිස්වාන ආයසමන්තං උද්ග්ග
එතදවොච.

“ඉදං භනෙන නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං, යං අයො මාතුගාමෙන සද්ධං
එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපති.
කිඤ්ඤාපි භනෙන අයො අනස්සිකො තෙන බමෙමන, අපි ච දුස්සද්ධාපයං
අපපසන්නා මනුස්සා”ති.

4. එවමපි බො ආයසමා උද්ග්ග විසාඛාය මිහාරමාතුයා වුච්චමාතො තාදිසි.
අථ බො විසාඛා මිහාරමාතා නිකමිත්වා භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසි,
යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ච්ඡා තෙ උප්ඛායන්ති ඩියන්ති විපාවෙන්නි. “කථං හි
තාම ආයසමා උද්ග්ග මාතුගාමෙන සද්ධං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො
ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපස්සති”ති

* තෙ එවමාහංසු මජ්ඣං

4.

අනියත කාණ්ඩය.

ඇවැත්නි, මේ අනියත ධර්මයෝ දෙදෙනා උදෙසීමට එනි:

4. 1.

පළමු අනියතශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජෙනවත නම් වූ අතේපිඩු සිටුහුගේ අරමිති වැඩ වසන සේක එසමයෙහි වතාහි ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ සැවැත්නුවරෙහි කුලපග වෙත්. බොහෝ කුලයන් කරා එළඹෙත් එසමයෙහි ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන්ගේ උපසංඝයක කුලයක් සතු කුමරියක් එක්තරා කුලයක් සතු කුමරකුට දින ඉක්බිති ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ පෙරවරු මේලෙහි හැඳ පෙරෙව පා සිටුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹියහ එළඹ “මේ නම් කුමරිය කොහි ද?”යි මිනිසුන් විචාලහ වහන්ස, අසෝ කුලය සතු කුමරකුට දිනැ”යි, ඒ මිනිස්සු කිහ

2 ඒ කුලය ද ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන්ගේ උපසංඝයක වෙයි ඉක්බිති ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ ඒ කුලය කරා එළඹියහ එළඹ, “මේ නම් කුමරිය කොහි ද?”යි “මිනිසුන් විචාලහ හිමියනි, තෙල කුමරිය ලැගුම් ගෙහි හුන”යි ඔහු කිහ එසඳ ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ ඒ කුමරිය කරා එළඹියහ එළඹ එකලා වූයේ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග රහසිගත ව සිට මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්තෙහි කල් සලකා පාවති බස් බෙණෙමින් කලට යුතු දහම් බෙණෙමින් නිෂද්ධ කලහ

3 එසමයෙහි මාගාරිමාතෘ වූ විශාඛාවෝ බොහෝ දු පුතුන් ඇතියහ බොහෝ මුත්තුවරන් ඇතියහ නිරෝග දු පුතුන් ඇතියහ නිරෝග මුත්තුවරන් ඇතියහ උත්තම මහිල සමවතයහ මිනිස්සු දන ප්‍රදානයෙහි දී දින නියම ඇති ආවාහ විවාහ ආදි සැණෙහි දී දින නියම නැති (ඇසල ඇ) මහ සැණෙහි දී මාගාරිමාතෘ විශාඛාවන් පළමු කොට වළඳවත් එ සඳ මාගාරි-මාතෘ විශාඛාවෝ කැඳවන ලදු ව එකුල කරා ගියහ මාගාරිමාතෘ විශාඛාවෝ එකලා ව සිටි ඒ කුමරිය හා සමග ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන් රහසිගත ව මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හුන්වමින් දුටහ දුක ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන්ට මේ පවත් සැල කලහ:

“යම් ගෙයකින් හිමිහු එකලා ව සිටි මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව මෙවුන්දමට යොග්‍ය වූ පිළිසන් අස්තෙකු එකලා ව සිට නිෂද්ධ කෙරෙත් ද, වහන්ස, තෙල අයොග්‍ය ය, හුසුදුසු ය වහන්ස, හිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අපි නැති වුව ද වැලින් නොපහන් මිනිස්සු නො හදහවාලිය හෙයි”යි.

4 මාගාරිමාතෘ විශාඛාව විසින් මේ ලෙසිනුත් ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ කියනු ලබන්නාහු දු නොපිළිගත්හ. එසඳ මාගාරිමාතෘ විශාඛාවෝ නික්ම ගොස් භික්ෂූන්ට මේ පවත් සැල කලහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ෂ් වෙත් ද, ඔහු දවඳ කෙරෙත්, හුගුණ බෙණෙත්, අයුණු පතුරුවත් “ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ එකලා ව සිටි මිනිස් මාගමක හා සමග රහසි-ගත ව කප්පම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව සිට කෙසේ නිෂද්ධ කලාහු ද” කියා ය

5 අප්ඵ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්දං ආරොවෙසුං “සච්චං කීර්තිං උද්ධි මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කප්පෙසි”ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කප්ථං හි නාම ත්ථං මොඝපුරිස මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කප්පෙසසි තෙනං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්

“යො පන භික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කප්පෙසය, තමෙනං සද්දාය්‍යවච්ඡා උපාසිකා දික්ඛා තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන වදෙය්‍ය, පාගජ්ඣෙන වා සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිතනියෙන වා, නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන කාරෙතඤ්ඤා පාගජ්ඣෙන වා සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිතනියෙන වා යෙන වා භා සද්දාය්‍යවච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන භො භික්ඛු කාරෙතඤ්ඤා අයං ධම්මො අනියතො”ති.

6 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථෙ අභිපෙපතො භික්ඛුති

මාතුගාමො නාම චන්ද්‍රසිංහී න යකඛී න පෙතී න තීරව්ජාතගතා අනතමසො තද්දුජාතාපි දුරිකා පගෙව ලිහතතරී

සද්ධිනති එකතො

එතො එකායාති භික්ඛු වෙච්ච භොති මාතුගාමො ව.

රහො නාම චක්ඛුස්ස රහො සොතස්ස රහො චක්ඛුස්ස රහො නාම න සකකා භොති අකඛී වා නිබ්ණීයමානෙ භමුකං වා උකඛීපියමානෙ සීසං වා උකඛීපියමානෙ පසසිතුං සොතස්ස රහො නාම න සකකා භොති පකතිකපා සොතුං

පටිච්ඡන්තං නාම ආසනං කුඤ්ඤිත වා කවාටෙන වා කිලඤ්ජත වා සාණීපාකාරෙන වා රුකෙඛිත වා එමෙන වා කොත්ථලියා වා යෙන කෙනවි පටිච්ඡන්තං භොති

අලංකමමනියෙති සකකා භොති මෙජ්ඣං ධම්මං පතිසෙවිතුං

නිසජ්ජං කප්පෙසයාති මාතුගාමෙ නිසිහො භික්ඛු උපනිසිහො වා භොති උපනිපහො වා භික්ඛු නිසිහො මාතුගාමො උපනිසිහො වා භොති උපනිපහො වා උහො වා නිසිහො භොතති උහො වා නිපහො

සද්දාය්‍යවච්ඡා නාම ආගනථලා අභිසමෙතාවිති ටිඤ්ඤාතසාසනා

5 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “උදයිය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක එකලා ව නිෂද්ධ කෙලෙහි ල යනු සැබෑ ද?”යි අසා වදල සේක “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවෙකැ”යි හේ කිය භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ “මොසපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක රහසිගත ව එකලා ව කෙසේ නිෂද්ධ කෙලෙහි ද, මොස-පුරුෂය, මෙය නොපහන් මිනිසුන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසටු

“යම් මහණෙක් එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග රහසිගත ව කමික්ෂම වූ පිළිසන් අත්තෙක එකලා ව නිෂද්ධා කරන්නේ වේ ද, හැදෑරිය යුතු බස් ඇති උච්චාරයක් ඒ මහණෙකු දැක පටිජියෙන් වේව යි සභවෙසෙසින් වේව යි පවිතියෙන් වේව යි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් දෙස් තබා බෙණේ නම්, නිෂද්ධාව පිළින කරණ මහණ පටිජියෙන් වේව යි සභවෙසෙසින් වේව යි පවිතියෙන් වේව යි තුන් ඇවැත් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය යුතු හැදෑරිය යුතු වචන ඇති ඒ උච්චාරය යම් ඇවැත්කින් හෝ දෙස් තබා බෙණේ නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැත්කින් කරවිය යුතු ය මේ ඇවැත් අතියත යි”

6 සො පන-යි යළෙක්, යම් බදු වූවෙක්

භික්ෂු යි මෙනෙම මේ අපියෙහි දී භික්ෂු ය යි දක්වනලදී

මාතුශාම නම් මිනිස් මාගම යි යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි තිරිසන් ගිය මාගමක් නො වෙයි යටත් පිරිසෙයින් එදවස උපන් දරිය ද වෙයි ඉමහත් සත්‍රිය (මාහැලි) කාලම ය. (=කියනු ම කිම)

සද්ධිං යි එකතු ය

එකො එකාය යි මහණෙක් ද මාගමෙක් ද වෙයි

රහො නම් ඇසට රහස, කණට රහස ඇසට රහස නම් කතන කල ඇස වේව යි තහන කල බැම වේව යි තහන කල හිස වේව යි දක්නට නොහැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි.

පච්චජ්ඣා නම් අත්ත බිත්තියෙන් හෝ කවුළු දෙරින් හෝ කලාලින් හෝ කබගුරු පවුරින් හෝ රුකින් හෝ කණුවෙන් හෝ පාලලිපොතුයෙන් හෝ යම් කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

අලංකම්මනියෙ යි මෙවුන්දම් සෙවුනට හැක්කේ වෙයි

නිසස්සං කපෙසයා යි මාගම හුන්කල මහණ ලං ව හුන්නේ හෝ වෙයි ලං ව හොත්තේ හෝ වෙයි මහණ හුන්කල මාගම ලං ව හුන්නී හෝ වෙයි ලං ව හොත්තී හෝ වෙයි දෙ දෙනා ම හෝ හුන්නාහු වෙති දෙ දෙනා ම හෝ හොත්තාහු වෙති

සදොයා වචසා නම් ලැබූ සෝවාන් ඵල ඇති පිළිවිදි සිවුසස් ඇති දත් සසුන් ඇති (උච්චාරය)

උපාසිකා නාම චුද්ධං සරණං ගතා ධම්මං සරණං ගතා සංඝං සරණං ගතා

දික්ඛාති පස්සිකා

නිශ්ශංකං ධම්මානං අඤ්ඤානරෙත වදෙය්‍ය, පාර්ශ්වකොන වා සංඝාදි-
සෙෂස්ස වා පාචිනතියෙන වා නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො නිශ්ශංකං
ධම්මානං අඤ්ඤානරෙත කාරෙතබ්බො පාර්ශ්වකොන වා සංඝාදිසෙසෙන වා
පාචිනතියෙන වා යෙන වා සා සද්දොස්සවච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන
සො භික්ඛු කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “සච්චාභං
නිසිනො නො ච බො මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙව්”නති නිසජ්ජාය
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “නාභං නිසිනො
අපි ච බො නිපනො”ති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය
“අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුභාමස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනොති
සො වෙ එවං වදෙය්‍ය “නාභං නිසිනො, අපි ච බො ධීනො”ති න
කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිපනො මාතුභාමස්ස
මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිපනො
මාතුභාමස්ස මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවනො”ති සො වෙ එවං වදෙය්‍ය
“සච්චාභං නිපනො, නො ච බො මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙව්”නති නිපජ්ජාය
කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපනො අපි ච බො නිසිනො”ති
නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපනො අපි ච බො ධීනො”ති
න කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො නිසිනො මාතුභාමෙන
සද්ධං කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජනො”ති සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා
කාරෙතබ්බො -පෙ- “සච්චාභං නිසිනො, නො ච බො කායසංඝඤ්ඤා
සමාපජ්ජ”නති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසිනො, අපි ච
බො නිපනො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසිනො
අපි ච බො ධීනො”ති න කාරෙතබ්බො සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය
මයා දිට්ඨො නිපනො මාතුභාමෙන සද්ධං කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජනො”ති
සො ච නං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො -පෙ- “සච්චාභං නිපනො,
නො ච බො කායසංඝඤ්ඤා සමාපජ්ජ”නති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ-
“නාභං නිපනො අපි ච බො නිසිනො”ති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො
-පෙ- “නාභං නිපනො, අපි ච බො ධීනො”ති න කාරෙතබ්බො

උපාසිකා නම් බුදුන් සරණ ගියා ය දහම් සරණ ගියා ය සතුන් සරණ ගියා ය

දික්කාසි දෑක

පරිජයෙන් වේව යි සහවෙසෙසින් වේව යි පවිනියෙන් වේව යි තුන් ඇවැතුන් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කියා නම්, නිෂද්ධව පිළින කරණ මහණ පරිජයෙන් වේව යි සහවෙසෙසින් වේව යි පවිනියෙන් වේව යි තුන් අතුරින් එක්තරා එකෙකින් කරවිය යුතු ය භාදගිය යුතු බස් ඇති ඒ උවැසි ඇවැතුන් යම් ඇවැතෙතින් කියා නම්, ඒ මහණ ඒ ඇවැතින් කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම් පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතුයි

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ඉදින් සැබව, මම හුන්තෙමි මෙවුන්දම් නො ද සෙවිමි”යි. මෙසේ කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “මම නුහුන්තෙමි වැලිත් හොත්තෙමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “මම නුහුන්තෙමි වැලිත් සිටියෙමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නොකරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් වැද හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, පරිජිඇවැතින් කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමට මෙවුන්දම් සෙවුමින් හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ “සැබව, මම හොත්තෙමි මෙවුන්දම් නො ද සෙවිමි”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නො හොත්තෙමි වැලිත් හුන්තෙමි”යි කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි , වැලිත් සිටියෙමි”යි කියා නම් නොකරවිය යුතු ය

ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමක හා සමග කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, කායසංසඨි ඇවැතින් කරවිය යුතු ය “සැබව, මම හුන්තෙමි කායසංසඨියට නො ද සමවැදිමි”යි හේ කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලිත් හොත්තෙමි”යි කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලිත් සිටියෙමි”යි කියා නම් නො කරවිය යුතු ය ඒ උවැසි “මා විසින් හිමිහු මාගමක හා සමග කායසංසඨියෙහි සමවදිමින් හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණද ඒ පිළින කෙරෙයි නම්, කායසංසඨි ඇවැතින් කරවිය යුතු ය “සැබව, මම හොත්තෙමි කායසංසඨියට නො ද සමවැදිමි”යි කියා නම් නිපතායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නො හොත්තෙමි, වැලිත් හුන්තෙමි” කියා නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි, වැලිත් සිටියෙමි”යි, කියා නම් නො කරවිය යුතු ය

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො ඵකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසින්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසින්නො, අපි ච බො නිපන්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිසින්නො අපි ච බො සීතො”ති න කාරෙතබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙය්‍ය මයා දිට්ඨො මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො ඵකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිපන්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාභං නිපන්නො අපි ච බො සීතො”ති න කාරෙතබ්බො

අනියතොති න නියතො පාරුජිකං වා සබ්බාදිසෙසො වා පාවිතියං වා

7 ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, න කාරෙතබ්බො

ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති, ආපතතිං පටිජානාති, ආපතතියා කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපතතිං න පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං න පටිජානාති නිසජ්ජං න පටිජානාති ආපතතිං න පටිජානාති, න කාරෙතබ්බොති

සමමඅනියනසිකාපදං නිබ්බිතං.

4. 2

දුතියඅනියනසිකාපදං

1 තෙන සමයෙත බුද්ධො භගවා සාවච්ඡියං විහරති ථෙතවතෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරුමෙ. තෙන බො පන සමයෙත ආයස්මා උද්ධි භගවතා පටිකඛිතනං මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො ඵකාය රහො පටිච්ඡන්තො ආසනෙ අලංකමමනියෙ නිසජ්ජං කපෙපතුන්ති තස්සායෙව කුමාරිකාය සද්ධිං එකො ඵකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසි කාලයුතනං සමුලලපන්නො කාලයුතනං ධම්මං භණ්ණෙනා දුතියමපි බො විසාඛා මිගාරමාතා නිමිනතිතා තං කුලං අගමාසි අද්දසා බො විසාඛා මිගාරමාතා ආයස්මතනං උද්ධි තස්සායෙව කුමාරිකාය සද්ධිං එකං ඵකාය රහො නිසින්නං, දිස්වාත ආයස්මතනං උද්ධි එතදවොච “ඉදං භනෙත තච්ඡන්තං තපපතිරුපං, යං අයෙය්‍ය මාතුභාමෙන සද්ධිං එකො ඵකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපති කිස්සොපි භනෙත අයෙය්‍ය අතථිකො තෙන ධම්මෙන, අපි ච දුස්සඬාපයා අපපසන්නා මනුස්සා”ති එවමපි බො ආයස්මා උද්ධි විසාඛාය මිගාරමාතුයා වුඩ්ධමාතො තාදිසි

ඒ උචාසි “මා විසින් හිමිහු එකලා ව සිටි මාගමක හා සමග රහසිගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හුන්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරෙයි නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලින් හොත්තෙමි”යි, කියා නම් නිපන්තායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නුහුන්තෙමි, වැලින් සිටියෙමි”යි, කියා නම් නො කරවිය යුතු ය

ඒ උචාසි “මා විසින් හිමිහු එකලා ව සිටි මාගමක හා සමග රහසි-ගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව හොත්තාහු දක්නා ලදහ”යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද ඒ පිළින කෙරෙයි නම් නිපන්තායෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි වැලින් හුන්තෙමි”යි, කියා නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුතු ය “මම නොහොත්තෙමි වැලින් සිටියෙමි”යි, කියා නම්, නො කරවිය යුතු ය

අනියතො යනු පරිජි යැ හෝ සහවෙසෙස් යැ හෝ පවිති යැ හෝ නියත නො වූයේ.

7 ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම නිමිතින් වූ ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ ය

ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින කෙරේ නම් ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම නිමිතින් වූ ඇවැනින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් හිදීම පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැන පිළින නො කෙරේ නම් නො කරවිය යුත්තේ ය.

පළමු වැනි අනියතශික්ෂා පදය නිමි.

4. 2

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය

1 එසලයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සාවැත්තුවර සම්පයෙහි ජෙනවන නම් වූ අනේවබ්බසිවුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති තවද එසලයෙහි ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ එකලා වූ මිනිස්මාගමක හා රහසිගත ව කම්කෂම වූ පිළිසන් අස්තෙක එකලා ව නිෂද්ධ කිරීම භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරණ ලද්දේ එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහසිගත ව කලට පුදුසු තෙජුල් බෙණෙමින් කලට පුදුසු දහම් බෙණෙමින් හුන්හ දෙවන වට ද මාගාරිමාතා විශාඛා නොමෝ කැදවන ලදු ව ඒ කුලයට ගියා ය ඉක්බිති මාගාරිමාතා විශාඛා නොමෝ ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන් එකලා වූ එ මැ කුමරිය සමග එකලා ව රහසිගත ව හුන්හවුන් දුටු දෑක ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවන්ට ‘යම් ගෙයකින් හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙරෙත් ද, වහන්ස, මේ අයෝග්‍ය ය නුපුදුසු ය වහන්ස, හිමිහු ඒ මෙවුන්දමින් අපි නැත්තාහු නමුදු වැලින් නො පහන් මිනිස්සු හදහවාලිය නො හෙතී’යි ලේඛස් කිවු ය ආයුෂමත් උදසි තෙරණුවෝ මාගාරිමාතා විශාඛාව විසින් මෙසේත් කියනු ලබන්නාහු නො පිළිගත්හ

2. අථ ඛො විසාඛා මිභාරමාතා නිකබ්බිකා භික්ඛුනං එතමිථං ආරොවෙසි යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උජ්ඣායනාති ඩීයනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයසමා උද්ඨි මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසාති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භනවතො එතමිථං ආරොවෙසුං “සච්චං කිරි නං උද්ඨි මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙසි”?ති “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම නිං මොක්ඛජ්ජික මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසාසි, තෙනං මොක්ඛජ්ජික අපසස්සනාතං වා පසාදයං -පෙ- එවිඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දීසෙය්‍යාථ”

“නභෙව ඛො පන පට්ඨජනනං ආසනං හොති නාලංකම්මනීයං, අලඤ්ච ඛො හොති මාතුගාමං දුට්ඨුලලාහි වාචාහි ඔහාසිතුං, යො පන භික්ඛු තථාරූපෙ ආසනෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කපෙපසාස, තමෙනං සද්ධායාවචසා උපාසිකා දීඝවා ද්විනනං බම්මානං අඤ්ඤාතරෙන වදෙය්‍ය සඤ්ඤාදිසෙසෙන වා පාචිතනීයෙන වා, නිසජ්ජං භික්ඛු පට්ඨනමානො ද්විනනං බම්මානං අඤ්ඤාතරෙන ඤාතර-තබ්බො සඤ්ඤාදිසෙසෙන වා පාචිතනීයෙන වා, යෙන වා සා සද්ධායා-වචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය තෙන ඤා භික්ඛු ඤාතරතබ්බො. අයමපි බම්මො අනීයතො”ති.

3 නභෙව ඛො පන පට්ඨජනනං ආසනං හොතිති අපට්ඨජනනං හොති, කුබ්බිත වා කවාටෙන වා කිලඤ්ඤන වා සාණ්ඨිපාකාරෙන වා රුකෙකිත වා ඵමෙන වා කොට්ඨික වා යෙන කෙතචි අපට්ඨජනනං හොති.

නාලංකම්මනීයනති න සකකා හොති මෙජ්ඣං බම්මං පටිසෙවිතුං

අලඤ්ච ඛො හොති මාතුගාමං දුට්ඨුලලාහි වාචාහි ඔහාසිතුනති සකකා හොති මාතුගාමං දුට්ඨුලලාහි වාචාහි ඔහාසිතුං

යො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසම් අකො අබ්භෙවතො භික්ඛුති

තථාරූපෙ ආසනෙති එවරූපෙ ආසනෙ

මාතුගාමො නාම: මනුසසිද්ධි, න යකති න පෙති න තිරිඨානගතා

විඤ්ඤ පටිබලා සුභාසිතදුබ්භාසිතං දුට්ඨුලලාදුට්ඨුලලං ආජාතිතුං

සද්ධිනාති එකතො

එකො එකායාති භික්ඛු චෙව හොති මාතුගාමො ව

රහො නාම වකුඤ්ඤ රහො සොතස්ස රහො වකුඤ්ඤ රහො නාම න සකකා හොති අකම්මං වා නිබ්බන්ධමානෙ භමුකං වා උක්ඛිපියමානෙ සිසා වා උක්ඛිපියමානෙ පසසිතුං සොතස්ස රහො නාම න සකකා හොති පකති-කථා සොතුං

2 ඉක්බිති ලොගර්ලොතා විශාඛාවෝ නික්ම ගොස් භික්ෂූන්ට මෙපවත් දන්වූහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ වෙත් ද ඔහු අවමන් කෙරෙත් අසුණු කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් 'නිසෙයිත්' නම් ආසුණමත් උදයි තෙරණුවෝ එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කළෝ දු'යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ 'සැබවෙක් ද උදයි, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙළෙහි දු'යි භාග්‍යවත්හු පුළුවන්හ "සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස", භාග්‍යවත් වූදුහු ගඟා කළහ 'කෙසේ නම් තුළුපුරුෂය, තෝ එකලා වූ මිනිස් මාගමක හා සමග එකලා ව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙළෙහි ද, තුළුපුරුෂය, තෙල තො පහනුත්තේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, වෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

"අස්න ප්‍රතිවෂ්ඨාන නො වූයේ ම ටේ ද කම්මොග්‍ය නො ටේ ද' ඕනිස්මාගමකට තුළුපුළුල් කියන්නට යොග්‍ය ටේ ද, යම් මහණෙක් එබඳු අස්නෙක එකලා වූ මාගමක හා සමග එකලාව රහසිගත ව නිෂද්ධ කෙරේ නම් හැදෑහියයුතු වචන ඇති උවැසියක් නොමෝ මේ මහණහු දක සහවෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තර-යෙකින් කියන්නී නම් මහණ තෙම නිෂද්ධ පිළිත් කරන්නේ සහ-වෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළියට කරවිය යුත්තේය. හැදෑහියයුතු වචන ඇති ඒ උවැසි නොමෝ යමෙකින් හෝ කියන්නී නම් ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත්ත හෝ පිළියට කරවිය යුතුවේ ය. මේ බිම්ය ද අනියත ටේ "

3 නහෙව මො පන පටිවෂ්ඨාන ආසනං හොති යනු නො වැසුනේ වෙයි. බිත්තියෙන් හෝ කවුළුයෙන් හෝ කලාලින් හෝ කබනුරුපවුරින් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ පැලලිපොතුයෙන් හෝ යම් කිසිවකින් වැසුනේ වෙයි

නාලං කම්මනියං යනු වෙවුන්දම් සෙවුනට නො හැකි වෙයි

අලක්ඛ මො හොති මාතුශාමං දුළුළලාහි වාචාහි ඛණ්ඩානුං යනු මිනිස්මාගමකට තුළුපුළුල් කියන්නට හැකි වෙයි

යො පන යනු යමෙක් යම් බඳුයෙක් හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අවයෙති 'හිඤ්ඤා'යි අදහස් කරණ ලදී

තථාරූපෙ ආසනෙ යනු එබඳු අස්නෙක.

මාතුශාම නම් මිනිස්මාගම, යකින්නක් නො වෙයි ප්‍රෙතියක් නො වෙයි, තිරිසන්ගිය මාගමක් නො වෙයි නුවණැති වූවා සුබැසි දුබැසි තුළුපුළුල් නො තුළුපුළුල් දැනගන්නට ප්‍රතිබල වූවා වෙයි

සද්ධං යනු: එකට

එකො එකාය යනු. මහණෙක් ද මාගමක් ද වෙයි

රහො නම් ඇසට රහස, කණට රහස. ඇසට රහස නම් ඇස කසන කල්හි බාම හෝ නහන කල්හි හිස හෝ නගන කල්හි දක්නට නො හැකි වෙයි කණට රහස නම් පියවි බස් අසන්නට නො හැකි වෙයි.

නිසජ්ජං කප්පෙය්‍යාති මාතුගාමෙ නිසිනෙන භික්ඛු උපනිසිනෙනා වා
ගොති උපනිපනෙනා වා, භික්ඛු නිසිනෙන මාතුගාමො උපනිසිනෙනා වා
ගොති උපනිපනෙනා වා, උගො වා නිසිනෙනා ගොනති උගො වා නිපනනා

සපද්ධියාවච්ඡා නාම අගතඵලා අභිසමෙතාවනී විඤ්ඤානසංසතා,

උපාසිකා නාම බුද්ධිං සරණං ගතා ධම්මං සරණං ගතා සබ්බං සරණං
ගතා

දිස්වාති පසසිකා

ද්විතීයං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන වදෙය්‍ය සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිනති-
සෙන වා නිපජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො දව්‍යං ධම්මානං අඤ්ඤාතරෙන
කාරෙනබ්බො සබ්බාදිසෙසෙන වා පාවිනතියෙන වා, යෙන වා සා සද්ධිය-
වච්ඡා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන සො භික්ඛු කාරෙනබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිසිනෙනා මාතුගාමෙන
සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජ්ජනෙනා”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරෙනබ්බො සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිසිනෙනා මාතු-
ගාමෙන සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජ්ජනෙනා”ති සො වෙ ඵලං වදෙය්‍ය
“සච්චාහං නිසිනෙනා නො ව බො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජ”නති
නිසජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො නිපනෙනා”ති
නිපජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො ඩිතො”ති
න කාරෙනබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා දිට්ඨො නිපනෙනා මාතුගාමෙන
සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජ්ජනෙනා”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරෙනබ්බො -පෙ- “සච්චාහං නිපනෙනා නො ව බො කායසංසග්ගං
සමාපජ්ජනති” නිපජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිපනෙනා අපි ව බො
නිසිනෙනා”ති නිසජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිපනෙනා අපි ව බො
ඩිතො”ති. න කාරෙනබ්බො

සා වෙ ඵලං වදෙය්‍ය “අයෙයා මයා සුතං නිසිනෙනා මාතුගාමං
දුට්ඨිලාභි වාචාභි ඔහාසනසසා”ති සො ව නං පටිජානාති, අපතතියා
කාරෙනබ්බො -පෙ- “සච්චාහං නිසිනෙනා නො ව බො දුට්ඨිලාභි වාචාභි
ඔහාසි”නති නිසජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො
නිපනෙනා”ති නිපජ්ජාය කාරෙනබ්බො -පෙ- “නාහං නිසිනෙනා අපි ව බො
ඩිතො”ති න කාරෙනබ්බො

නිෂ්ප්පං කප්පෙය්‍ය යනු මාගම හුන් කල මහණ තෙම වැලුන හුන්තේ හෝ වෙයි, වැලුන හොත්තේ හෝ වෙයි, මහණ හුන් කල්හි මාගම වැලුන හුන්තේ හෝ වෙයි වැලුන හොත්තේ හෝ වෙයි. දෙදෙන හෝ හුන්නාහු වෙති දෙදෙන හෝ හොත්තාහු වෙති

සද්දොයාඛවසා නම් පැමිණි සෝවාන් ඵල ඇති පිළිවිදි සිවුසත් ඇති දත් සසුන් ඇති (උවෑසි)

උපාසිකා නම්: බුදුන් සරණ ගියා ය, දහම් සරණ ගියා ය, සතුන් සරණ ගියා ය

දිස්වා යනු දැක

සභවෙසෙසින් වේවයි පවිතියෙන් වේවයි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් කියා නම් මහණ තෙම නිෂද්ධව පිළින කරණුයේ සභ-වෙසෙසින් වේවයි පවිතියෙන් වේවයි දෙ ඇවැත් අතුරින් එක්තරයෙකින් පිළියම් කරවිය යුත්තේ ය ඒ හැදෑහියයුතු වචන ඇති උවෑසි තොමෝ යමෙකින් කියා නම් ඒ මහණ තෙම එයින් හෝ පිළියම් කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවෑසි 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්: ඒ මහණ තෙමේ එය පිළින කෙරේ නම් (සභවෙසෙස්) ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය ඒ උවෑසි ඉදින් 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ 'සැබව මම හුන්නෙමි එතෙකුදුවත් කායසංසඨියට නො සමවන්මි' යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි. එතෙකුදුවත් හොත්තෙමි'යි ශය්‍යා නිමිති වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි නො කරවිය යුත්තේ යි.

ඒ උවෑසි 'හිමිහු මාගමක හා කායසංසඨියට සමවදිමින් හොත්තාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'සැබව මම හොත්තෙමි. එතෙකුදුවත් කායසංසඨියට නො සමවන්මි'යි කියා නම් ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය. 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවත් නිෂද්ධ කෙළෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි

ඒ උවෑසි 'හිමියන් මාගමකට තුළල් තෙපුලින් කියමින් හුන්නවුන් මා විසින් අස ලද'යි. ඉදින් මෙසේ කියා නම්. ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය සැබව මම හුන්නෙමි එතෙකුදුවත් තුළල් තෙපුලින් නො කීමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් ශය්‍යා කෙළෙමි'යි කියා නම්, ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැත් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවත් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ යි.

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා සුතං නිපන්නස්ස මාතුගාමි, දුට්ඨලාභි වාචාහි ඔහාසන්නස්ස”ති සො ච තං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො -පෙ- ‘සච්චාහං නිපන්නො තො ච බො දුට්ඨලාභි වාචාහි ඔහාසි”නති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො ඩිතො”ති ත කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා දිට්ඨො මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසින්නො”ති සො ච තං පටිජානාති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිසින්නො අපි ච බො නිපන්නො”ති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- ‘නාහං නිසින්නො අපි ච බො ඩිතො”ති, ත කාරෙතබ්බො

සා වෙ එවං වදෙය්‍ය “අය්‍යසා මයා දිට්ඨො මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිපන්නො”ති සො ච තං පටිජානාති නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො නිසින්නො”ති, නිපජ්ජාය කාරෙතබ්බො -පෙ- “නාහං නිපන්නො අපි ච බො ඩිතො”ති, ත කාරෙතබ්බො

අයමිති පුරිට්ඨං උපාදාය වුච්චති

අනියතොති ත නියතො සබ්බාදිසෙසො වා පාවිතතියං වා

4 ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති ආපනතීං ත පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං ත පටිජානාති, ත කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති නිසජ්ජං ත පටිජානාති ආපනතීං පටිජානාති, ආපනතියා කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති, නිසජ්ජං පටිජානාති, ආපනතීං ත පටිජානාති, නිසජ්ජාය කාරෙතබ්බො ගමනං ත පටිජානාති, නිසජ්ජං ත පටිජානාති, ආපනතීං ත පටිජානාති, ත කාරෙතබ්බොති

දුතියඅනියතසිකිකාපදං නිවර්තං

5 උද්දට්ඨො බො ආයස්සන්නො දො අනියතා ධම්මා තත්ථායස්සන්නො පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා දුතියච්ඡි පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා තතියච්ඡි පුච්ඡාමි, කච්ඡිත්ථ පරිසුද්ධා පරිසුද්ධායස්සන්නො තත්ථා භුණ්ඨි, ට්ඨෙතං ධාරයාමිති

තසසුද්දනං

දලංකමමනියඤ්චො තපොච ච තභොච බො,
අනියතා සුපඤ්ඤතො බුද්ධසෙට්ඨන භාදිතාති

අනියතකණ්ණො නිවර්තො

ඒ උවැසි 'හිමියන් මාගමකට තුළුල් තෙපුලින් කියමින් වැද හොත්තවුන් බස මා විසින් අසන ලද්ද'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය "සැබැව මම හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් තුළුල් තෙපුලින් නො කිමි'යි කියා නම්, ශය්‍යා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් හුන්නෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හුන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවන් හොත්තෙමි'යි කියා නම්, නිපතායා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නිෂද්ධ නො කෙළෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

ඒ උවැසි 'හිමිහු එකලා වූ මාගමක හා එකලා ව රහසිගත ව හොත්තාහු මා විසින් දක්නා ලදහ'යි ඉදින් මෙසේ කියා නම් ඒ මහණ ද එය පිළින කෙරේ නම්, නිපතායා නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හොත්තෙමි එතෙකුදුවන් හුන්නෙමි'යි කියා නම්, නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුත්තේ ය 'මම නො හුන්නෙමි එතෙකුදුවන් සිටියෙමි'යි කියා නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය

අයඛපි යනු පළමු ශික්ෂාපදය ගෙණ කියනු ලැබෙයි
අනියතො යනු සහවෙසෙස හෝ පච්ඡි ය හෝ නියත නො වූයේ

4 ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධ පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම්, ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධ නිමිතින් වූ ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම්, නො කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධයෙන් කරවිය යුත්තේ ය ගමන පිළින නො කෙරේ නම් නිෂද්ධව පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැත පිළින නො කෙරේ නම් ඇවැතින් කරවිය යුත්තේ ය

දෙවැනි අනියතශික්ෂාපදය නිමි.

5 ආයුෂ්ඨිකේති, දෙ අනියතාපනතිහු උදෙසන ලද්දහු මැ යි එහි ලා ආයුෂ්මතුන් පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? දෙවන වට ද පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? තෙවන වට ද පුළුවස්මි කිම පිරිසුදු වවු ද? මෙහි ලා ආයුෂ්මතුන් පිරිසුදුහ එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ මෙය මෙසේ ධරමි" යනුයි

එහි උද්‍යුතය:

අලංකමමනිය ද නහෙවබො ද යි අනියතාපනතිහු තාදිගුණ ඇති ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ බුදුන් විසින් පණවන ලදහ

අනියත කාණ්ඩය නිමිශේය.

5.

නියෝගනියකරණය.

දුමේ මඩා පනායසමනොනා නිංස නියෝගනියා පාමිනනියා බමො

උදෙසං ආගව්ජනති.

චිව්වරෙගො

5. 1. 1.

පඨමකඨිනාසිකඛාපදං

1. තෙන භෙ පන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති ගොතමකෙ වෙතියෙ තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛූනං තිච්චරං අනුඤ්ඤානං හොති ඡබ්බගතිසා භික්ඛූ භගවතා තිච්චරං අනුඤ්ඤානනති අඤ්ඤාතෙව තිච්චරෙන ගාමං පටිසන්ති, අඤ්ඤාත තිච්චරෙන ආරුමෙ අව්ජනති, අඤ්ඤාත තිච්චරෙන තහානං ඕතරන්ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අපට්ඨස්සා තෙ උප්පායනති ඛියන්ති විජාවෙනති. “කථං හි නාම ඡබ්බගතිසා භික්ඛූ අතිරෙකච්චරං ධාරෙසසන්ති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛූ* භගවතො එතමිඤ්ථං ආරොවෙසුං -පෙ- ‘සච්චං කිර භූමෙහ භික්ඛවෙ අතිරෙකච්චරං ධාරෙපා’ති “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම භූමෙහ මොඝපුරිසා අතිරෙකච්චරං ධාරෙසසථ. තෙනං මොඝපුරිසා අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛූ අතිරෙකච්චරං ධාරෙසා නියෝගනියං පාමිනනියං”නති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛූනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං හොති

[මුලපඤ්ඤානති.]

2 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතො ආනාදස්ස අතිරෙකච්චරං උපපන්නං හොති ආයස්මා ව ආනන්දෙ නං චිව්වරං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දුභුකාමො හොති ආයස්මා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති. අථ ඛො ආයස්මතො ආනාදස්ස එතදහොසි “භගවතා සිකඛාපදං පඤ්ඤානං න අතිරෙකච්චරං ධාරෙතබ්බ”නති ඉදං මෙ අතිරෙකච්චරං උපපන්නං, අහඤ්චිමං චිව්වරං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දුභුකාමො, ආයස්මා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති, කථන්තුවො මො පටිපප්පිතබ්බ”නති අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවතො එතමිඤ්ථං ආරොවෙසි “කිව වීරං පනානද්ද සාරිපුත්තො අගච්ඡස්සති”ති “තච්චං වා භගවා දිවසං දස්මං වා”ති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ බමමිං කථං කතො භික්ඛූ ආමනෙතසි “අනුජාතාම භික්ඛවෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං ධාරෙතුං එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

- “අබ්බගතිසෙ සිකඛා අකෙසපරිසායසා විහරතිතා” ඉ ජ සං අසිකං

5.

නිසැඟිකාණ්ඩය

ඇවැත්නි, මේ නිසැඟි පවිති ඇවැත්නු
උදෙසීමට පැමිණෙත්
විවරවගීය

5. 1. 1.

ප්‍රථමකයිනාශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු විසල්පුර ගොතමක වෛත්‍යසථානයෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්තා ලද වෙසි සවග මහණහු “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තුන් සිවුරු අනුදන්තා ලද්දේ අතින් ම තුන් සිවුරකින් ගම් වදිති, අතින් ම තුන් සිවුරකින් අරමෙහි හිඳිත්, අතින් ම තුන් සිවුරකින් තහන තොටට බසින් යම් මහණ කෙතෙක් අලොව් වෙන් නම් ඔහු අවඥා කෙරෙති, අගුණ කියති, දෙස් පහළ කෙරෙත් කිසෙයින් නම් සවග මහණහු අභිරු සිවුරු බරන්ද්”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් “සැළ කළහ “සැබැද මහණෙනි, තෙපි අභිරු සිවුරු බරවු ලැ?යි හඟවන්හු පුළුවන්හ සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස,”යි ඔහු කීහ භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහුහ කිසෙයින් නම් තුළු පුරුෂයෙහි, තෙපි අභිරු සිවුරු බරවු ද? තුළු පුරුෂයෙහි, තෙල තො පහනුන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ තො වෙසි තව ද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

“යම් මහණෙක් තෙම අභිරු සිවුරක් බර නම් නිසැඟිපවිති වේ”ය යි

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවිමසි.]

2 එසමයෙහි ආයුෂ්මත් ආනන්ද සච්චරියන් වහන්සේට අතිරෙක විවරයෙක් උපන්නේ වෙසි ආයුෂ්මත් ආනන්ද සච්චරියන් වහන්සේත් ඒ සිවුර ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තාහ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේත් සාකෙතයෙහි වාසය කෙරෙති එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුනට මේ සිත විය ‘භාග්‍යවතුන් විසින් අභිරු සිවුරක් තො දුරියයුතු ය යි සිකපද පතවන ලදී මේ ද මට උපන් අභිරු සිවුරෙක, මම ද මේ සිවුර ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙමි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සච්චරියන් වහන්සේත් සාකෙතයෙහි වාසය කෙරෙති කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දු?’ යි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ “ආනන්දය, කිපමිණ කලෙකින් ශාරිපුත්‍රයෝ එන්නාහුද්දි පුළුවන්හ ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තව වැනි හෝ දහ වැනි හෝ දවසැ’යි අනන්ද තෙරණුවෝ කීහ එකල්හි භාග්‍යවතුන් මේ නිදනෙහි මේ කාරණයෙහි දැනම් කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතුහ ‘මහණෙනි, දස දවසක් පරම කොට අභිරු සිවුරක් බරන්නට අනුදනිමි භවද මහණෙනි, මෙසේ මේ ශික්ෂාපදය උදෙසවු

“නිවේදනවිවරණීය, භික්ෂුණී, උබ්බතසමි, කසිනෙත දසාභසරම, අනිසේකවිවර, බාණේතබ්බ, තං අනිකාමයෙතං නිසංගතියං ආවිතනිය”නති

[දුතියමසද්දෙනති]

3 නිවේදනවිවරණීයනති භික්ෂුණො විවරං කතං වා හොති නට්ඨං වා විනට්ඨං වා දබ්බං වා විවරස්සා වා උපවජ්ජනා

උබ්බතසමි, කසිනෙතනි අට්ඨන්තං මාතිකානං අඤ්ඤාතරාය මාතිකාය උබ්බතං හොති, සබ්බෙත වා අනන්තං උබ්බතං හොති

දසාභසරමනති දසාභසරමතා¹ බාණේතබ්බං

අනිසේකවිවරං නාම අනගිට්ඨිතං අවිකපජිතං

විවරං නාම ජන්තං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපගපවජ්මං

තං අනිකාමයෙතං නිසංගතියං හොති² එකාදසෙ අරුණ්ණයාමනෙ නිසංගතියං හොති නිසංජ්ඣතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා සුගතලස්ස වා ඵලඤ්ච පන භික්ෂුවෙ නිසංජ්ඣතබ්බං තෙන භික්ෂුණා සබ්බං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා බුද්ධිතං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදං මෙ භනෙත විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපනති දෙසෙතබ්බං බ්‍යවෙනන භික්ෂුණා පටිබලෙන අපනති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං

“සුණංහු මෙ භනෙත සබ්බෙසා ඉදං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො නිසංගතියං සබ්බස්ස නිසංගතියං යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බෙසා ඉමං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො දදෙය්‍ය”ති

4 තෙන භික්ෂුණා සමබ්බලෙ භික්ෂු උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා බුද්ධිතං භික්ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදමෙම භනෙත විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං අයසමන්තානං නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපනති දෙසෙතබ්බං බ්‍යවෙනන භික්ෂුණා පටිබලෙන අපනති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං

“සුණංහු මෙ අයසමන්තා. ඉදං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො නිසංගතියං අයසමන්තානං නිසංගතියං යදයසමන්තානං පතතකල්ලං, අයසමන්තා ඉමං විවරං ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ෂුණො දදෙය්‍ය”නති

5 තෙන භික්ෂුණා එකං භික්ෂු උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පගගෙත්වා ඵලමස්ස වචනියො “ඉදං මෙ අවුසො විවරං දසාභාතිකකන්තං නිසංගතියං ඉමාහං අයසමන්තො නිසංජාමි”ති නිසංජිත්වා අපනති දෙසෙතබ්බං තෙන භික්ෂුණා අපනති පටිගගෙතබ්බං නිසංගතීවරං දතබ්බං “ඉමං විවරං අයසමන්තො දමි”ති

1 දසාභසරමතාය සි ලිඛිත 2 ‘හොති’ ඉදං පදං පොඤ්ඤා අච්ඡි සිත්තාපදා පන නානි.

“හික්කුණු විසින් කොට නිම වූ සිවුරු ඇති කල්හි කෙළින් උදලි කල්හි දස දවසක් පරම කොට අසිතින් සිවුර බැරිය යුතු ය. ඒ දසාභ- පරම කාලය ඉක්මවන්නාහට නිසැරිවෙති මේ

[දෙවනපැණවීමයි]

3 නිධිත විවරණිම යනු හික්කුණුගේ විවරය කරණ ලද හෝ වෙයි තවුයේ හෝ වැනානුනේ හෝ දැවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාව සිදුනී හෝ වෙයි.

උබහනණිම කභිනෙ යනු අට වැදූරුම් මානිකාවන් අතුරෙන් එක්තරා මානිකායෙකින් උදුලේ වෙයි සඛසයා විසින් හෝ අතරු උදුරණ ලද වෙයි.

දසාභපරම යනු දස දවසක් පරම කොට ඇති කාලය බැරිය යුත්තේ ය

අතිරෙක විවර නම් තො ඉටත ලද තො විකපන ලද ය.

විවර නම් සවැදූරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකපුන් පොහොතා පාසිම් සිවුරෙක

තං අතිකතාමයනො නියමගතියං හොති යනු එකොළොස් වැනි අරුණ නැගෙන සඳ නිසැරි වෙයි සඛසයාට හෝ ගණයාට හෝ පුතු- ලක්භට හෝ නිසැරිය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේ නිසැරිය යුතු ය ‘ඒ මහණනු විසින් සඛසයා වෙත එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට මහලු හික්කුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර දස දවසක් ඉක්මෙන ලද නිසැරි විය මෙය මම් සභනට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු වසක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු. නිසැර සිවුර දිය යුතු

“වහන්ස, සඛස තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මෙනම් මහණනුගේ මේ සිවුර නිසැරි විය සභනට නිසර්ත ලද ඉදින් සභනට පැමිණිකල් ඇත් නම් සඛස තෙමේ මේ සිවුර මෙනම් මහණහට දෙන්නේ ය”යි

4 ඒ මහණනු විසින් බොහෝ හික්කුන් කරා එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට මහලු හික්කුන් පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නාහු ය ‘වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර දස දවස් ඉක්ම ගියේ නිසැරි විය මම් මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු වසක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්කු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු නිසැර සිවුර මිහට දිය යුතු

“ආයුෂ්මත්ති, මා කියන්නක් අසත්වා මෙනම් හික්කුනුගේ මේ සිවුර නිසැරි විය ආයුෂ්මත්තට නිසර්ත ලද ඉදින් ආයුෂ්මත්තට පැමිණි කල් ඇත් නම් ආයුෂ්මත්ත මේ සිවුර මෙනම් මහණහට දෙන්නාහු ය”යි

5 ඒ මහණනු විසින් එක් මහණක්කු වෙත එළඹ උතුරුසභ එකස් කොට උළුල්ලෙන් හිඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත්නි, මාගේ මේ සිවුර දස දවසක් ඉක්ම ගියේ නිසැරි විය මම් මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසිය යුතු ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු නිසැර සිවුර ‘මේ සිවුර ආයුෂ්මත්තට දෙම’යි දිය යුතු.

[illegible]

7. අනාපතනී අපනාපනානං පටිච්ඡන්ති විකල්පාති විකල්පාති
 නස්සති විකල්පාති විකල්පාති අනිත්තං, භවතොති, විකල්පාති භවතොති,
 උපිතිතානස්ස, ආදිනිවිකල්පාති.

8. තෙහෙණ්ඩා පන සම්පෙත ප්‍රතිපත්තිය, විශුද්ධ නිකායාධිපතිවරු හා දෙහාධි. භාගවතා එතැනින් පැරැවෙහි. “නා භික්ෂුවෙ නිකායාධිපතිවරු හා දහමිනි සො හා දෙසෙය, උපානි දහමිනි.”

ပဏိနိဂါယနိကာယမင်း ဟိနိစ:

5. 1. 2.

ငြိမ်းမိမိက ချစ်သူမိမိ

[illegible]

‘උද්ඝෝෂිත සිංහාසනය, සිද්ධි උපද්ගත සිංහාසනය, විජයා’

6 දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි 'ඉක්ම ගියේ ය යන සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි දස දවසක් ඉක්ම ගිය කල්හි 'ඉක්ම නො ගියේ ය, යන සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො ඉටන ලද්දෙහි ඉටන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො විකපන ලද්දෙහි විකපන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො විසජන ලද්දෙහි විසජන ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො නවුයෙහි නටා හි සංඥා ඇත්තේ නිසාහි පවිති වෙයි. නො වැනැසුනෙහි වැනැසිනා හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො දැවුනෙහි දැවිනා හි සංඥා ඇත්තේ, නිසාහි පවිති වෙයි නො පාහැර ගත්තෙහි පාහැර ගන්නා ලද්ද හි සංඥා ඇත්තේ නිසාහි පවිති වෙයි නිසාහි සිටුර නො නිසද පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි ඉක්මිනා හි සංඥා ඇත්තේ, දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුලාඥාවන් වෙයි දස දවස් නො ඉක්මුනෙහි නො ඉක්මිනා හි සංඥා ඇත්තේ, ඇවැත් නාති

7 ඇතුළු දස දවස්හි ඉටා නම් විකපා නම් විසදා නම් නාසේ නම් වැනැසේ නම් දූවේ නම් අසිදු ගණිත් නම් විස්මාසි ව ගණිත් නම් ඇවැත් කැති උම්මත්තකයහට ආදිකම්මකයහට, ඇවැත් නානා'යි

8 නවද එසමයෙහි ඡතුවගිතිය භික්ෂුහු නිසාද සිටුර නො දෙති. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ 'මහණෙනි, නිසාද සිටුර නො දිය යුතු නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුලාඥාවන් වේ' යයි.

ප්‍රථම කඨින ශික්ෂාපදය හිමි.

5. 1. 2.

ද්විතීයකඨිනශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීප-
යෙහි වූ අතෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවර්මිහි වාඩ වාසය කරණ සේක. තවද
එසමයෙහි භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා හඳුනා පොරෝනා
සිටුරින් යුතු ව ජනපදවාරිකායෙහි නික්මෙති ඒ සිටුරා බොහෝ කල්
තබන ලද්දහු හටගත් කාලාල් ඇත්තාහු වෙති භික්ෂුහු ඒ සිටුරා
(අවුටෙහි) තවති ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ සෙනාසන වාරිකායෙහි
ඇවිදිනාහු ඒ සිටුරා තවන ඒ භික්ෂුන් දුටහ දැක ඒ භික්ෂුන් කරා එළඹ
ඒ භික්ෂුන්ට මෙසේ කීහ 'ඇවැත්නි, කාලාල් හටගත් මේ සිටුරා කවරක්හු-
ගේ ද' යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් අතද තෙරාන්ට එපවත් දැන්වූහ
ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ අවමන් කෙරෙහි, නුගුණ කියති, දෙස් පහල
කෙරෙත් 'කෙසේ නම් භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා
හඳුනා පොරෝනා සිටුරින් ජනපදවාරිකායෙහි නික්මුණාහු ද' යි ඉක්මිති
ආයුෂමත් අතද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
'සැබා ද මහණෙනි, භික්ෂුහු භික්ෂුන්ගේ අත්පසා සහලසිටුර තබා හඳුනා-
පොරෝනා සිටුරින් ජනපද වාරිකායෙහි නික්මෙත් ද' යි 'සැබව භාග්‍යවතුන්
වහන්ස' භාග්‍යවන් බුදුහු ගඬා කලහ 'කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුළු-
පුරාමයෝ භික්ෂුන් අත සහලසිටුර තබා හඳුනා පොරෝනා සිටුරින් ජනපද-
වාරිකායෙහි නික්මුණාහු ද, මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීමට
හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මේ ශික්ෂාපදය මෙසේ උදෙසවු

“නිවසිතවිවරසමිං භික්ඛුනා උබ්බතසමිං කසිනෙ එකරහනමි
මෙ භික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය්‍ය, නිසංගහිං පාචිතනි”නති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා භික්ඛුනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං ගොති.

[මූලපඤ්ඤානති]

2 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරෙ භික්ඛු කොසලිහං ගිලා-
නො හොති ඤ්ඤානා නස්ස භික්ඛුනො සන්තිකෙ දුතං පාහෙසුං. “අගදුෂ්ඨා
හදනො මයං උපට්ඨාහිස්සාමා”ති භික්ඛුපි එවමාහංසු, “ගව්ඡාමුසො
ඤ්ඤානා තං උපට්ඨාහිස්සානති”ති සො එවමාහ “භගවතාමුසො සිකඛාපදං
පඤ්ඤානං න නිව්වරෙන විප්පවසිතබ්බ”නති “අභංගුවහි ගිලානො, න
සකෙකාමි නිව්වරං අදාය පකකමිතුං, තාහං ගමිස්සාමි”ති. භගවතො
එතමස්සං අරෙවෙසුං.

3 අපි ඛො භගවා එතසමිං නිදනෙ එතසමිං පකරණෙ ධම්මෙ කප්පං කප්පා
භික්ඛු අමනෙතාසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානස්ස භික්ඛුනො නිව්වරෙන
අවිප්පවාසසමමුතීං දාතුං. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දාතබ්බා තෙන ගිලානෙන
භික්ඛුනා සඛ්‍යං උපසඛිකමිති. එකංසං උත්තරාභිගං කරිතා බුද්ධිතං
භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උකඤ්චිකං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගහෙතා. එව-
මස්ස වචනීයො: “අහං හනෙතා ගිලානො න සකෙකාමි නිව්වරං අදාය
පකකමිතුං, සොහං හනෙතා සඛ්‍යං නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතීං යාවාමි”ති.
දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො, ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙත
සඛෙසා ඤ්ඤෙතබ්බො.

“සුණංසු මෙ හනෙතා සඛෙසා අයං ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛු ගිලානො
න සකෙකාති නිව්වරං අදාය පකකමිතුං සො සඛ්‍යං නිව්වරෙන අවිප්ප-
වාසසමමුතීං යාවති යදි සඛ්‍යස්ස පනතකලලං, සඛෙසා ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛු-
නො නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතීං දදෙය්‍ය එසා ඤාති

“සුණංසු මෙ හනෙතා සඛෙසා අයං ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛු ගිලානො
න සකෙකාති නිව්වරං අදාය පකකමිතුං සො සඛ්‍යං නිව්වරෙන අවිප්ප-
වාසසමමුතීං යාවති සඛෙසා ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛුනො නිව්වරෙන අවිප්පවාස-
සමමුතීං දෙති යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛුනො නිව්වරෙන
අවිප්පවාසසමමුතීයා දානං, සො තුණහස්ස යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනාසා සඛෙසන ඉත්ථනාමෙසා භික්ඛුනො නිව්වරෙන අවිප්පවාසසමමුතී,
ඛමති සඛ්‍යස්ස, තසමා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“නිවසිතවිවරසමිං භික්ඛුනා උබ්බතසමිං කසිනෙ එකරහනමි
මෙ භික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය්‍ය අඤ්ඤාන භික්ඛුසමුතීයා, නිසංගහිං
පාචිතනි”නති

[දුතියපඤ්ඤානති]

4 නිවසිතවිවරසමිනති භික්ඛුනො විවරං කතං වා හොති තට්ඨං වා
ටිකට්ඨං වා දඤ්ඨං වා විවරාසා වා උපවජ්ඣනා

“හික්මවන විසින් කොට නිම වූ සිවුරු ඇති කල්හි කෙළින් උදුළු කල්හි ඉදින් මහණ තෙම එක් රැයකුදු තුන් සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පවිනිවේ”යි.

භාග්‍යවතුන් විසින් හික්මවන මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද්දේ වේ

[මුල් පැණවීමයි.]

2 එසමයෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි නැගේ ඒ හික්මවන සම්පයෙහි දූතයකු එවූහ. ‘වහන්සේ (වෙති) එත්වා අපි උවැටන් කරමිහැයි හික්මවන ද මෙසේ කීහු යා ඇවැත්නි, නැගේ තොපට උවැටන් කරන්නාහැයි හේ මෙසේ කී ය. ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘තුන් සිවුරින් තොවෙන් ව විසියයුතු ය’යි සිකපද පණවන ලද මම ද ගිලන්ම තුන්සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො පොහොසත්ම මම නො යෙමි’ යි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ

3 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි ලා දූහැමි කපා වදාරා හික්මවන ඇමැතු සේකා: මහණෙනි, ගිලන් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාස සම්මුතිය’ දෙන්නට අනුදනිමි මහණෙනි, මෙසේන් දියයුතු ය ඒ ගිලන් මහණහු විසින් සමයයා වෙත එළඹ උතුරායහ එකක් කොට මහලු හික්මවන පා වැද උපල්ලෙන් හිද ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය “වහන්ස, මම ගිලන්ම තුන්සිවුරු ගෙණ යන්නට නො පොහොසත්ම වහන්ස, ඒ මම සමයයා නිව්වර අවිප්පවාස සම්මුතිය අයදිමි’යි දෙවනවට ද යැදිය යුත්තේ ය තෙවනවට ද යැදිය යුත්තේ ය ව්‍යකත වූ ප්‍රතිඛල මහණකුහු විසින් සමය තෙම දැන්විය යුත්තේ ය:

“වහන්ස, සමය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම ගිලන් වූයේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැකි වෙයි හෙතෙම සමයයා නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය අයදිමි ඉදින් සමයයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සමය තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාස-සම්මුතිය දෙන්නේ ය’ තෙල ඤාතනි’යයි

වහන්ස, සමය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙම ගිලන් වූයේ තුන් සිවුරු ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සමයයා ‘නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය අයදිමි සමය තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය’ දෙයි මෙ නම් මහණහට නිව්වර අවිප්පවාස-සම්මුතිය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂ්ඨිමාන වන්නේ ය යමක්හට තොරිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සමයයා විසින් මෙනම් මහණහට නිව්වර අවිප්පවාසසම්මුතිය දෙන ලද්දේ සමයයාට රුචි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ඨිමාන වය යි මෙසේ මේ තුෂ්ඨිමාන වය ධරමි”යි

තවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වූ

“හික්මවන විසින් කොට නිම කල්හි කෙළින් උදුළු කල්හි ඉදින් මහණ තෙම හික්මවන සම්මුතිය නැති ව එක් රැයකුදු තුන්සිවුරින් වෙන් ව වෙසේ නම් නිසැති පවිනිවේ”යයි.

[දෙවන පැණවීමයි.]

4 නිට්ඨිතනිව්වරණය යනු හික්මවන සිවුර කරණ ලද හෝ වෙයි, තවුයේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දැවුනේ හෝ සිවුරු ලැබීමේ ආශාව සිදුනේ හෝ වෙයි

උබ්භතස්මිං කඨිනෙනා ආරාධනාං මාතිකානං අඤ්ඤානරාය මාතිකාය උබ්භතං හොති සබ්බෙන වා අනාරා උබ්භතං හොති

එකරතනමපි චෙ භික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය්‍යාති සබ්බාපියා වා උතතරාසබ්බෙන වා අනාරාචාසකෙන වා

අඤ්ඤානු භික්ඛුසමුත්තියාති යපෙචා භික්ඛුසමුත්තියං

නිස්සංගතිං හොතිති සහ අරුණ්‍යගතමනෙත¹ නිස්සංගතිං හොති, නිස්සං-
ප්පිනබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිස්සංප්පි-
නබ්බං -පෙ- “ඉදමෙව භනෙන විවරං රතතිං විපපවුජ්ඣං² අඤ්ඤානු භික්ඛු-
සමුත්තියං නිස්සංගතිං, ඉමාගං සබ්බස්ස නිස්සංප්පිති”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ-
දදෙය්‍යනති -පෙ- ආයස්සෙතො දමිති”ති

5 ගාමො එකුපවාරො නානුපවාරො, නිවෙසනං එකුපවාරං නානු-
පවාරං, උදෙසිකො³ එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ, අට්ඨො එකුපවාරෙ නානු-
පවාරෙ, මාලො එකුපවාරො නානුපවාරෙ, පාසාදෙ එකුපවාරෙ නානුප-
වාරෙ, හමිති එකුපවාරං නානුපවාරං, නාමා එකුපවාරං නානුපවාරං,
සන්ධො එකුපවාරො නානුපවාරෙ, බෙතනං එකුපවාරං නානුපවාරං, ධඤ්ඤා-
කරණං එකුපවාරං නානුපවාරං, ආරාමො එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ,
විහාරෙ එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ, රාකකමුලං එකුපවාරං නානුපවාරං,
අපේක්ඛාකාසො එකුපවාරෙ නානුපවාරෙ

6 ගාමො එකුපවාරො නාම එකකුලස්ස ගාමො හොති පරික්ඛිනෙනා
ව, අනෙතාගාමෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා අනෙතාගාමෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිනෙනා
හොති, යස්මිං ඝරෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ඝරෙ වත්ථබ්බං හත්ථපාසා
වා න විජ්ඣිතබ්බං

7 නානාකුලස්ස ගාමො හොති පරික්ඛිනෙනා ව, යස්මිං ඝරෙ විවරං
නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ඝරෙ වත්ථබ්බං සභායෙ වා ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා
වා න විජ්ඣිතබ්බං සභායං ගච්ඡන්තො හත්ථපාසෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා සභායෙ
වා වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං සභායෙ විවරං
නික්ඛිපිත්වා සභායෙ වා වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං
අපරික්ඛිනෙනා හොති, යස්මිං ඝරෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ඝරෙ
වත්ථබ්බං හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං

8 එකකුලස්ස නිවෙසනං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච නානාගබ්භා නානා-
ඔවරකා, අනෙතානිවෙසනෙ විවරං නික්ඛිපිත්වා අනෙතානිවෙසනෙ වත්ථබ්බං
අපරික්ඛිතනං හොති, යස්මිං ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ගබ්බෙ
වත්ථබ්බං, හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං

9 නානාකුලස්ස නිවෙසනං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච නානාගබ්භා
නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති, තස්මිං ගබ්බෙ වත්ථබ්බං
ආරමුලෙ වා හත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිතනං හොති, යස්මිං
ගබ්බෙ විවරං නික්ඛිතනං හොති තස්මිං ගබ්බෙ වත්ථබ්බං හත්ථපාසා වා න
විජ්ඣිතබ්බං

1 සහ අරුණ්‍යගතො ම ප ආ 2 රතතිවිපපවුජ්ඣං ම ප සං සස 3 උදෙසිකො
ම ප සං

උබ්බතසම්මං කඛිනෙ යනු අට වැදූරැම් මානිකාවන් අතුරෙහි එක්තරා මානිකායෙකින් උදුළේ වෙයි සබ්බසා විසින් හෝ අතරු උදුරන ලද වෙයි.

එකරතහමිති වෙ හික්ඛු නිව්වරෙන විප්පවසෙය් යනු සහලසිවුරින් හෝ උතුරැසහසිවුරින් හෝ අතුරැවසාසිවුරින් හෝ.

අඤ්ඤානු භික්ඛුසමමුතියා යනු භික්ඛුසමමතය තබා

භික්ඛුගතියං හෝති යනු අරුණු තැනීම සමග නිසැති වෙයි සබ්බසාට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්භට හෝ නිසැජ්ජය යුතු ය “වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර භික්ඛුසමමුති තැනි ව රැයක් වෙන් ව වසන ලද නිසැති වූයේ ය මම් මෙය සබ්බසාට නිසැජ්ජි’යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්භට දෙමි”යි

5 ගම එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි නිවෙස්ත එකුපවාර ද තානු-පවාර ද වෙයි බඩුහල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි අටල්ල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි මහල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි පහය එකුප-වාර ද තානුපවාර ද වෙයි සඳලුගෙය එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි නැව එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි, ගැල් සාන්තුව එකුපවාර ද තානුප-වාර ද වෙයි, කෙන එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි කලවිට එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි අරම එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි වෙහෙර එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි රාක්ඛුල එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි අබවස එකුපවාර ද තානුපවාර ද වෙයි

6 එකුපවාර ගම නම් එක් කුලයකට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ ද වේ නම් ඇතුළුගම සිවුර තබා ඇතුළුගම විසිය යුතු ය. නො පිරිකෙව් කරණ ලද්දේ වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් නොහල යුතු ය

7 තානා කුලයකට අයත් ගම පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද වේ ද ඒ ගෙහි සභායෙහි හෝ ආරාසමීපයෙහි හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් නො හල යුතු ය සබ්බට යන්නහු විසින් අත්පසා සිවුර තබා සෙබෙහි හෝ දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හල යුතු සෙබෙහි සිවුර තබා සෙබෙහි හෝ දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හල යුතු පිරිකෙව් නො කරණ ලද්දේ වේ නම් යම් ගෙයක සිවුර තබන ලද්දේ ද ඒ ගෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හල යුතු

8 එක් කුලයකට අයත් නිවෙස්ත පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම් තානාගඨියෝ තානා ඔවරකයෝ වෙත් නම් ඇතුළු නිවෙස්තෙහි සිවුර තබා ඇතුළු නිවෙස්තෙහි විසිය යුතු පිරිකෙව් නොකරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහල යුතු

9 තානා කුලයකට අයත් නිවෙස්ත පිරිකෙව් කරණ ලද්දේත් වේ නම් තානාගඨියෝ තානා ඔවරකයෝ වෙත් නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහල යුතු. නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිවුර තබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහල යුතු.

10. එකකුලස්ස උද්දෙසිතො හොති පරික්ඛිනෙතා ව නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, අනෙතාඋද්දෙසිතෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාඋද්දෙසිතෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිනෙතා හොති, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

11 නානාකුලස්ස උද්දෙසිතො හොති පරික්ඛිනෙතා ව නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිනෙතා හොති, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

12. එකකුලස්ස අට්ටො හොති, අනෙතාඅට්ටෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාඅට්ටෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස අට්ටො හොති නානාගඛ්ඨා නානා-ඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

13 එකකුලස්ස මාලො හොති, අනෙතාමාලෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාමාලෙ වත්ථබ්බං. නානාකුලස්ස මාලො හොති නානාගඛ්ඨා නානා-ඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

14 එකකුලස්ස පාසාදෙ හොති, අනෙතාපාසාදෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාපාසාදෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස පාසාදෙ හොති නානාගඛ්ඨා නානාඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

15. එකකුලස්ස භමමියං හොති, අනෙතාභමමියෙ චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාභමමියෙ වත්ථබ්බං නානාකුලස්ස භමමියං හොති නානාගඛ්ඨා නානා-ඔවරකා, යස්මිං ගබ්භෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ගබ්භෙ වත්ථබ්බං ආරමුලෙ වා භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

16 එකකුලස්ස නාවා හොති අනෙතානාවාය චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතානාවාය වත්ථබ්බං. නානාකුලස්ස නාවා හොති නානාගඛ්ඨා නානා-ඔවරකා, යස්මිං ඔවරකෙ චිවරං නික්ඛිතං හොති, තස්මිං ඔවරකෙ වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං.

17. එකකුලස්ස සද්දො හොති, සද්දෙ චිවරං නික්ඛිපිතා පුරකො වා පච්ඡතො වා සහනබ්භනතරා න විජ්ඣිතබ්බං පස්සතො අබ්භනතරං න විජ්ඣිතබ්බං. නානාකුලස්ස සද්දො හොති, සද්දෙ චිවරං නික්ඛිපිතා භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං.

18. එකකුලස්ස බෙහතං හොති පරික්ඛිනතඤ්ච, අනෙතාබෙහතං චිවරං නික්ඛිපිතා අනෙතාබෙහතෙ වත්ථබ්බං අපරික්ඛිතං හොති, භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං. නානාකුලස්ස බෙහතං හොති පරික්ඛිතතඤ්ච, අනෙතාබෙහතෙ චිවරං නික්ඛිපිතා ආරමුලෙ වා වත්ථබ්බං භත්ථපාසා වා න විජ්ඣිතබ්බං අපරික්ඛිතං හොති, භත්ථපාසා න විජ්ඣිතබ්බං.

10 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුහලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් ඇතුළු බඩුහලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු බඩුහලෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

11 නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කරණ ලද බඩුහලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

12 එක් කුලයකට අයත් අටල්ලෙක් වේ නම් ඇතුළු අටල්ලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු අටල්ලෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් අටල්ලෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

13 එක් කුලයකට අයත් මහලෙක් වේ නම් ඇතුළු මහලෙහි සිටුර නබා ඇතුළු මහලෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් මහලෙක් වේ ද නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

14 එක් කුලයකට අයත් පහයෙක් වේ නම් ඇතුළු පහයෙහි සිටුරා නබා ඇතුළු පහයෙහි විසිය යුතු නානා කුලයකට අයත් පහයෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු.

15. එක් කුලයකට අයත් සඳලියෙක් වේ නම් ඇතුළු හමියෙහි සිටුර නබා ඇතුළු හමියෙහි විසිය යුතු නානා කුලයකට අයත් හමියෙක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ගැබෙක සිටුර නබන ලද ද ඒ ගැබෙහි දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු.

16 එක් කුලයකට අයත් නැවක් වේ නම් ඇතුළු නැවෙහි සිටුර නබා ඇතුළු නැවෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් නැවක් වේ නම් නානා ගඟියෝ නානා ඔවරකයෝ වෙන් නම් යම් ඔවරකයෙකි සිටුර නබන ලද ද ඒ ඔවරකයෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු

17 එක් කුලයකට අයත් ගැල්සාන්තුයෙක් වේ නම් ගැල්සාන්තුයෙහි සිටුර නබා පෙරටුයෙන් හෝ පිටු පසින් හෝ සත් අබතුරු කෙතෙක් නොහළ යුත්තානු ය ඇළයෙන් අබතුරෙක් නොහළ යුතු ය. නානා කුලයකට අයත් ගැල්සාන්තුයෙක් වේ නම් ගැල්සාන්තුයෙහි සිටුර නබා අත්පසින් නොහළ යුතු

18 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ නම් ඇතුළු කෙතෙහි සිටුර නබා ඇතුළු කෙතෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කෙතක් වේ නම් ඇතුළු කෙතෙහි සිටුර නබා දෙර වෙන හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නොහළ යුතු නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු.

දුර්විකල්පිතාපිකල්පදං නිවේදනං.

19 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කලව්ටෙක් වේ නම් ඇතුළු කලව්ටෙහි සිටුර තබා ඇතුළු කලව්ටෙහි විසිය යුතු ය පිරිකෙව් නොකරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ කලව්ටෙක් වේ නම් ඇතුළු කලව්ටෙහි සිටුර තබා දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය පිරිකෙව් නො කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු.

20 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිටුර තබා ඇතුළු අරමෙහි විසිය යුතු ය නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නොහළ යුතු නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ අරමෙක් වේ නම් ඇතුළු අරමෙහි සිටුර තබා දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු

21 එක් කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම් ඇතුළු විහාරයෙහි සිටුර තබා ඇතුළු විහාරයෙහි විසිය යුතු ය නොපිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය නානා කුලයකට අයත් පිරිකෙව් කළ විහාරයෙක් වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාරයෙහි දොර වෙත හෝ විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු ය නො පිරිකෙව් කරණ ලද වේ නම් යම් විහාරයෙක සිටුර තබන ලද ද ඒ විහාර-යෙහි විසිය යුතු ය අත්පසින් හෝ නො හළ යුතු

22 එක් කුලයකට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් යම් තැනෙක හිරිමුදුන් කලා හාත්පසා සෙවනලු පැතිරේ නම් ඇතුළු සෙවනලුයෙහි සිටුර තබා ඇතුළු සෙවනලුයෙහි විසිය යුතු ය නානා කුලයකට අයත් රුක්මුලෙක් වේ නම් අත්පසින් නො හළ යුතු ය

23 අභ්‍යවකාශ එකුපවාර නම් නො ගමිති වූ අරණ්‍යයෙහි හාත්පසා සත් අඛතුරෙක් එකුපවාර ය එයින් එපිට නානුපවාර යි

24 භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්නයෙහි විප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තෙ නිසැඟිපවිනි වෙයි භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්න වූයෙහි විමති ඇතියේ නිසැඟිපවිනි වෙයි භික්ෂුසමමති නැති ව විප්‍රසන්න වූයෙහි අවිප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ නිසැඟිපවිනි වෙයි නොපසුදුරණ ලද්දෙහි පසුදුරණ ලද යි සංඥ ඇත්තේ නොවිසජ්න ලද්දෙහි විසජ්න ලද යි සංඥ ඇත්තේ නොනවුයෙහි නටා යි සංඥ ඇත්තේ නොවැනැසුනෙහි වැනැසුනා යි සංඥ ඇත්තේ නොදුටුනෙහි දුටුනා යි සංඥ ඇත්තේ භික්ෂුසමමති නැති ව නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි පැහැරගන්නා ලද යි සංඥ ඇත්තේ නිසැඟිපවිනි වේ නිසැඟි වූ සිටුර නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාආවාත් වෙයි විප්‍රසන්න නො වූයෙහි විප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාආවාත් වෙයි අවිප්‍රසන්නයෙහි වෙමතික වූයේ දුකුලාආවාත් වෙයි අවිප්‍රසන්න වූයෙහි අවිප්‍රසන්න ය යන සංඥ ඇත්තේ ඇවැත් නැති

25 ඇතුළු අරුණෙහි පසුදුරු නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, දුවේ නම්, අසිඳා ගණිත් නම්, විශ්වාසි ව ගණිත් නම්, භික්ෂුසමමතියෙන්, ඇවැත් නැති උමච්ඡාදකයකට, ආදිකමමිකයකට ඇවැත් නැති

ද්විතීය කසින ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 3.

තත්ත්වයන්හි සිතීමේ පදය

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධෝ භගවා සාවකීයං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-පිණ්ඩකය්‍ය ආරාමෙ තෙත බෝ පත සමයෙහි අඤ්ඤාතරය්‍ය භික්ෂුනෝ අකාලවිවරං උපපන්නා භොති තස්ස නං විවරං කසිරමානං තප්පභොති අථ බෝ සෝ භික්ෂු නං විවරං උස්සාපෙතො පුතපුතං විමජ්ජති. අද්දසා බෝ භගවා සෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනේතා නං භික්ෂුං නං විවරං උස්සාපෙතො පුතපුතං විමජ්ජන්තං. දිස්වාන යෙන සෝ භික්ෂු තෙත්තපස-ඛකම්. උපසඛකම්භා, නං භික්ෂුං ඵතදවොච “කිස්ස ඤං භික්ෂු ඉමං විවරං උස්සාපෙතො පුතපුතං විමජ්ජසී”ති? “ඉදමෙම භනෙත අකාලවිවරං උපපන්නං කසිරමානං තප්පභොති තෙතාභං ඉමං විවරං උස්සාපෙතො පුතපුතං විම-ජ්ජාමි”ති “අපි පත තෙ භික්ෂු විවරපච්චාසා”ති? “අපි භගවා”ති අථ බෝ භගවා ඵතස්මිං නිදුතෙ ඵතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතො භික්ෂු ආමනෙතසි - “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො විවරපච්චාසා නික්ඛිපිතු”න්ති

2 තෙත බෝ පත සමයෙහි භික්ෂු භගවතා අනුඤ්ඤාතං අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො විවරපච්චාසා නික්ඛිපිතුන්ති අකාලවිවරාති පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපන්ති තාති විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබ්ඛාති නිට්ඨන්ති අද්දසා බෝ ආයස්මා ආනාදෙඤ්ඤ සෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනේතා තාති විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබ්ඛාති නිට්ඨන්තෙ දිස්වාන භික්ෂු ආමනෙතසි “කසස්මාති ආට්ටසො විවරාති විවරවංසෙ භණ්ඩිකාබ්ඛාති නිට්ඨන්ති”ති අමතාකං ආට්ටසො අකාලවිවරාති විවරපච්චාසා නික්ඛිතතාති”ති “කිව විරං පතාට්ටසො ඉමාති විවරාති නික්ඛිතතාති”ති “අතිරෙකමාසං ආට්ටසො”ති ආයස්මා ආනාදෙඤ උජ්ඣායති බිගති විපාවෙති. “කථං හි නාම භික්ෂු අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපියන්ති”ති අථ බෝ ආයස්මා ආනාදෙඤ භගවතො ඵතමස්මිං ආරොවෙසි -පෙ- “සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂු අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපන්ති”ති? “සච්චං භගවා”, විහරති බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා අකාලවිවරං පටිග්ගහෙතො අතිරෙකමාසං නික්ඛිපියන්ති”ති. තෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“නිට්ඨිතවිවරස්මිං භික්ෂුනා උබ්බතස්මිං කසිනෙ භික්ෂුනො පනෙව අකාලවිවරං උපපජ්ජෙය්‍ය, ආකඛිබ්බානෙත භික්ෂුනා පටිග්ග-හෙතාබ්බං, පටිග්ගහෙතො බිප්පමෙව කාරෙතාබ්බං, නොවස්ස පාඨිපුරි, මාසපරමං තෙත භික්ෂුනා නං විවරං නික්ඛිපිතබ්බං උනාය්‍ය පාඨිපුරිසා සතියා පච්චාසාය, තතො වෙ උනාය්‍ය නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිසසකභියං පාවිතතිය”න්ති

3 නිට්ඨිතවිවරස්මිනති භික්ෂුනො විවරං කතං වා භොති තට්ඨං වා විතට්ඨං වා දබ්බං වා විවරාසා වා උපවජින්නා.

5. 1. 3.

තෘතීයකයීන්ගේ භාෂාව

1 එසමයෙහි භාෂාවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමය-
යෙහි වූ අනෙපිබුසිටුහුගේ දෙවර්ණි වැඩ වාසය කරණ සේක තවද
එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හට අයල්සිටුරක් උපන්නේ වෙයි ඔහුට ඒ
සිටුර කරණු ලබන්නේ නො පොහොසත් ය ඉක්බිති ඒ මහණ තෙම ඒ
සිටුර ඔසවා පුතපුතා විමර්දනය කෙරෙයි භාෂාවතුන් වහන්සේ සෙනා-
සතවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ මහණ ඒ සිටුර ඔසවා පුතපුතා විමර්දනය
කරණුවහු දුටු දක ඒ මහණ යම් තැනෙකි ද එතැන්හි එළඹියහ එළඹ
ඒ මහණහට මෙය වදාළහ 'මහණ, තෝ කුමට මේ සිටුර ඔසවා පුතපුතා
විමර්දනය කෙරෙහි දැ'යි 'වහන්ස, මේ මට උපන් අයල්සිටුර කරණු
ලබන්නේ නොපොහොසත් වෙයි. එහෙයින් මේ මේ සිටුර ඔසවා පුතපුතා
විමර්දනය කෙරෙමි'යි 'මහණ, තව සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් ඇත් දැ'යි.
'ඇත භාෂාවතුන් වහන්සැ'යි ඉක්බිති භාෂාවතුන් වහන්සේ මේ නිදන-
යෙහි මේ කාරණයෙහි දැනුම් කපා වදාරා හිඤ්ඤා ඇමතු සේක 'මහණෙනි,
අයල්සිටුරක් පිළිගෙන සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් තබන්නට අනුදනම්'යි.

2 තවද එසමයෙහි හිඤ්ඤා භාෂාවතුන් විසින් 'අයල්සිටුරක් පිළිගෙන
සිටුරු ලැබීමේ ආශායෙන් තබන්නට අනුදන්නා ලදැ'යි අයල්සිටුරු පිළිගෙන
අතිරේක මාසයක් කල් තබනි ඒ සිටුරු සිටුරුවසා බදබැහි ව සිටිති
ආයුෂමත් අනඳ තොරණුවෝ සෙනාසතවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ විවරයන්
සිටුරුවසා බදබැහි ව සිටියන් දුටු දක හිඤ්ඤා ඇමැතුහ 'ඇවැත්නි,
කවරක්හුගේ මේ සිටුරු සිටුරුවසා බදබැහි ව සිටිත් දැ'යි 'ඇවැත්නි, අපගේ
නොකල්සිටුරු විවරපව්වාසායෙන් තබන ලද්දහු ය'යි ඇවැත්නි, 'කිපමණ
කල් මේ සිටුරු තබන ලද්දහු දැ'යි. 'ඇවැත්නි, අසිර මසෙකැ'යි ආයුෂමත්
අනඳ තොරණුවෝ අවඥ කෙරෙති, අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්
'කෙසේ නම් මහණහු අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තැබූ දැ'යි ඉක්බිති
ආයුෂමත් අනඳ තොරණුවෝ භාෂාවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
'සැබැ ද මහණෙනි, හිඤ්ඤා අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තබන් දැ'යි
'සැබව භාෂාවතුන් වහන්ස' භාෂාවන් බුදුහු ගඬා කළහ 'කෙසේ නම්
මහණෙනි, ඒ තුවස්පුරාමයෝ අයල්සිටුරු පිළිගෙන අසිර මසක් තැබූහ ද,
මහණෙනි, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි
තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

'හිඤ්ඤාගේ සිටුර කොට නිමි කල්හි කෙළින් උදුළ කල්හි
හිඤ්ඤාට මැ වැළින් අයල්සිටුරෙක් උපදනේ නම් කැමැති වන්නා වූ
හිඤ්ඤා විසින් පිළිගත යුතු ය. පිළිගෙන වහා ම කරවිය යුතු ය. ඉදින්
පිළිපුන් බව නො වන්නේ නම් ඒ හිඤ්ඤා විසින් උනන්දුරණය පිණිස
සිටුරු ලැබීමේ ආශාවක් ඇති කල්හි ඒ සිටුර මසක් පරම කොට
ඇති කලක් තැබිය යුතු ය. විවරාශාවක් ඇති කල්හිද එයින් මත්-
තෙහි තබා නම් නිසැනිපවිති මේ'යි.

3 නිවසිතවිවරණම්. යනු හිඤ්ඤාගේ සිටුර කරණ ලද හෝ වෙයි
තැසුකේ හෝ වැනැසුනේ හෝ දැවුනේ හෝ විවරාශාව සිදුනේ හෝ වෙයි.

අකුලවිවරං නාම අනන්තෙ කතීනෙ එකාදසමාසෙ උප්පන්නං, අනන්තෙ කතීනෙ සතතමාසෙ උප්පන්නං, කාලෙපි ආදිසු දින්නං, එතං අකුලවිවරං නාම

[illegible]

උඛගහසමිං කඛිනෙ යනු අට වැදූරුමි මාතෘකාවන් අතුරින් එක්තරා මාතෘකායෙකින් උද්ගත ලද්දේ වෙයි සඛ්ඝයා විසින් හෝ අතරු උද්ගත ලද වෙයි

අකාලවිවර නම් කෙළින් නොඅතුලු කල්හි එකොළොස් මස්ති උපන්නේ ය කෙළින් අතුලු කල්හි සත්මස් මුළුල්ලෙහි උපන්නේ ය කල්හිදු නොකල්හිවුරු යි උදෙසා දෙන ලද්දේ ය තෙල අගල් හිවුරු නම

උපපජ්ජය යනු සඛ්ඝයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ නැයන් කෙරෙන් හෝ මිත්‍රයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ නමාගේ ධනයෙන් හෝ උපදනේ ය

ආකඛබ්බානෙන යනු. කැමැත්තනු විසින් පිළිගත යුතු ය

පටිග්ගහෙධා බිප්පමෙව කාමරතබ්බං යනු දස දවසෙකින් කරවිය යුතු ය

නො වසස පාටිසුරි යනු කරණු ලබන්නේ නො පොහොනේ ය

මාසපරමං තෙන භික්ෂුනා තං විවරං භික්ඛපිතබ්බං යනු මසක් කල් පරම කොට තැබිය යුතු ය

උනාසස පාටිසුරියා යනු උනු වූවනුගේ සම්පූර්ණ බව පිණිස ය

සතියා පච්චාසාය යනු සඛ්ඝයා කෙරෙන් හෝ ගණයා කෙරෙන් හෝ නැයන් කෙරෙන් හෝ මිත්‍රයන් කෙරෙන් හෝ පසුල් ව හෝ නමාගේ ධනයෙන් හෝ හිවුරු ලැබීමේ ආශායෙක් වෙයි

තනො වෙ උතතරිං භික්ඛපෙසා සතියා'පි පච්චාසාය යනු එදවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු ය දෙවන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු ය තුන්වන දවස උපන් සතර වන දවස උපන් පස් වන දවස උපන් සවන දවස උපන් සත් වන දවස උපන් අට වන දවස උපන් නව වන දවස උපන් දස වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු එකොළොස් වන දවස උපන් දොළොස් වන දවස උපන් තෙළෙස් වන දවස උපන් තුණ්ස් වන දවස උපන් පසළොස් වන දවස උපන් සොළොස් වන දවස උපන් සතළොස් වන දවස උපන් අටළොස් වන දවස උපන් එකුන්විසි වන දවස උපන් විසි වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් දස දවසින් කරවිය යුතු එක්විසි වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් නව දවසින් කරවිය යුතු ය දෙවිසි වන දවස උපන් තෙවිසි වන දවස උපන් සුවිසි වන දවස උපන් පස්විසි වන දවස උපන් සවිසි වන දවස උපන් සත්විසි වන දවස උපන් අටවිසි වන දවස උපන් එකුන්තිස් වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් එක්දවසින් කරවිය යුතු තිස් වන දවස උපන් මූලවීරය ඇති කල්හි පච්චාසාවීරය උපදී නම් එදවස මැ ඉටිය යුතු ය විකෑපිය යුතු ය විකෑදිය යුතු ය ඉදින් නො ඉටා නම් හෝ නො විකපා නම් හෝ නො විසදා නම් හෝ-

එක්තීස් වන අරුණ නැහෙන කල්හි නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයට හෝ පුගුල්හට හෝ නිසැදිය යුතු ය නවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැදිය යුතු ය “වහන්ස, මේ මාගේ අයල්සිවුර මසක් ඉක්මගියේ නිසැහි විය, මෙය මම සහනට නිසදමි’යි ... දෙන්නේ ය දෙන්නාහු ය ආයුෂමත්තට දෙමි”යි.

4 විසභාග වූ මූලවිවරය උපන් කල්හි පව්වාසාවිවරය උපදී නම් රුත්තිද ශෙෂ වෙත් නම් නො කැමැත්තෙන් නො කරවිය යුතු ය.

5 මසක් ඉක්ම ගිය සිවුරෙහි “ඉක්ම ගියේ ය” යන සංඥ ඇත්තේ නිසැහි පව්හි වෙයි මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි විමනි ඇතියේ මසක් ඉක්මගිය සිවුරෙහි ,නො ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ නො ඉටුයෙහි ‘ඉටන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො විකෘප්තයෙහි ‘විකපන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො විසජන ලද්දෙහි ‘විසජන ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නො නටුයෙහි නටා යි සංඥ ඇත්තේ නො වැතැසුනු සිවුරෙහි ‘වැතැසිනා’යි සංඥ ඇත්තේ නො දූවුනෙහි ‘දූවිනා’යි සංඥ ඇත්තේ අසිදා ගන්නා ලද්දෙහි ‘නො අසිදා ගන්නා ලද්’යි සංඥ ඇත්තේ නිසැහි පව්හි වේ

6 නිසැහි වූ සිවුර නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි. මසක් නො ඉක්මගිය සිවුරෙහි ‘ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි මසක් නො ඉක්මගිය සිවුරෙහි විමනි ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි මසක් නොඉක්මගිය සිවුරෙහි ‘නො ඉක්මනා’යි සංඥ ඇත්තේ ඥාවන් නැති

7 ඥානුච මාසයෙහි ඉටා නම්, විකපා නම්, විසජා නම්, නැසේ නම්, වැතැසේ නම්, දූවේ නම්, අසිදා ගන්නේ නම්, විස්වාසි ව ගනිත් නම් ඥාවන් නැති උමතුහට ආදිකම්මිකයහට ඥාවන් නැති

තෘතීය කෘතිය ගිණනාපදය නිමි.

5. 1. 4.

පුරාණවිවරයකොපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන්ගේ පුරාණදුතියිකාව මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි ඔ තොමෝ නිරතුරු ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන් වෙත පැමිණෙයි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර ද නිරතුරු ඒ මෙහෙණ වෙත යයි එසමයෙහි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර ඒ මෙහෙණ වෙත බත්තිස කෙරෙයි එකල ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර පෙරවරායෙහි හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ ඒ මෙහෙණ වෙත එළඹියේ ය එළඹ ඒ මෙහෙණ පෙරවුයෙහි අභිගජානය විවර කොට ආසිතයෙහි හුන්නේ ය ඒ මෙහෙණ ද ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙරුන් ඉදිරියෙහි අභිගජානය විවර කොට හිඳගනු එකල්හි ආයුෂමත් උද්ඝ්ඨ තෙර හටගත් රුග ඇත්තේ ඒ මෙහෙණගේ අභිගජානය මෙතෙහි කෙළේ ය ඔහුට අයුචි මිදින

2 අපි බො ආයස්මා උද්භි තං භික්ඛුනිං එතදවොච. “ගච්ඡි හග්ගි උද්භි ආහර, අනතරවාසකං ධොවිස්සාමි”ති “ආහරස්ස, අභ්‍යවෙ ධොවිස්සාමි”ති තං අසුචිං එකදෙසං මුඛෙන අග්ගභෙසි, එකදෙසං අභිකර්තො පකම්පි සා තෙන ගඛ්ඨං ගණ්ඨි භික්ඛුනියො එවමාහංසු “අමුභවමාරිති අයං භික්ඛුනි ගඛ්ඨිති”ති “නාහං අයස්ස අමුභවමාරිති”ති භික්ඛුනිනං එතමිදං ආරොවෙසි භික්ඛුනියො උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති “කපං හි නාම අයස්ස උද්භි භික්ඛුනියා පුරුණවිවරං ධොවාපෙස්සති”ති අපි බො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමිදං ආරොවෙසුං යෙ තෙ භික්ඛු අපිච්ඡා තෙ උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති “කපං හි නාම ආයස්මා උද්භි භික්ඛුනියා පුරුණවිවරං ධොවාපෙස්සති”ති අපි බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිදං ආරොවෙසුං “සච්චං කිර ත්ථං උද්භි භික්ඛුනියා පුරුණවිවරං ධොවාපෙසි”ති? “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤිකා තෙ උද්භි අඤ්ඤිකා”ති “අඤ්ඤිකා භගවා”ති “අඤ්ඤානකො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතිකාය න ජාතාති පතිරූපං වා අපතිරූපං වා පාසාදිකං වා අපාසාදිකං වා තත්ථ නාම ත්ථ මොඝපුරිස අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා පුරුණවිවරං ධොවාපෙස්සති තෙනා මොඝපුරිස අපතිනානා වා පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දිස්සෙය්ථ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා පුරුණවිවරං ධොවා-පෙසය වා රජාපෙසය වා ආභ්‍යාවාපෙසය වා නිස්සංගියං පාමිහති”න්ති

3 යො පනාති යො යාදිස්සො -පෙ-

භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනේ අභිපෙතො භික්ඛුනි

අඤ්ඤාතිකා නාම මානිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහපුතා අසම්මද්ධා

භික්ඛුනි නාම උභතො සබ්බෙ උපසම්පන්නා

පුරුණවිවරං නාම සකිං නිවත්ථපි සකිං පාරාතමපි

ධොවාති ආණාපෙති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස ධොතං නිස්සංගියං හොති ජපාති ආණාපෙති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස, රතනං නිස්සංගියං හොති ආභ්‍යාවෙතිති ආණාපෙති, ආපනති දුක්ඛකටස්ස, සකිං පාණිප්පභාරං වා මුග්ගරප්පභාරං වා දිනො නිස්සංගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සම්ඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා

4 එවං ව පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භතො පුරුණවිවරං අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා ධොවාපිතං නිස්සංගියං, ඉමො සම්ඝස්ස නිස්සජාමි ති -පෙ- දදෙය්ථාති -පෙ- දදෙය්ථන්ති -පෙ- ආයස්මිනො දමමි”ති -පෙ-

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උදයි තෙර ඒ මෙහෙණට මෙසේ කී ය ‘යා නැගති-
 යෙති, දිය ගෙණෙව අනතරවාසකය සෝදම්’යි “දෙව හිමියනි, මම මැ
 සෝදම්’යි ඒ අශුවි එක්දෙසක් මුවින් ගතු එක්දෙසක් අභිගජාතයෙහි බැහු මී
 නොමෝ එයින් ගබ් ගතු හික්කුණිහු මෙසේ කීහු: “මේ මෙහෙණ බඹසර
 නැත්නි ගැබ්ලියකැ’යි. “ආයතීවෙනි, මම බඹසර නැතියක් නො වෙමි’යි හික්කු-
 ණින්ට මෙ පවත් දුන්වූ හික්කුණිහු අවඥ කෙරෙති අයුණු කියති දෙස් පහල
 කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් උදයි හිමිහු මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවුහු
 දැ’යි ඉක්බිති ඒ හික්කුණිහු හික්කුන්ට මෙපවත් දුන්වූහ යම් මහණ කෙනෙක්
 අලොපව්ෂ් වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙති අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්:
 ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උදයි තෙර මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවි
 දැ’යි ඉක්බිති ඒ හික්කුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ
 ‘සැබැද උදයිය, තෝ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක් දෙවවීහි ලැ’යි.
 ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, උදයිය, තට ‘නැ එකක් ද නො නැ එකක් දැ’යි
 ‘නො නැ එකක් භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි. “තුච්ඡුරුමය, නො නැයෙක්
 නො නැ එකක්හට සුදුස්සක් හෝ නො සුදුස්සක් හෝ ප්‍රසාදයට වැටෙන්නක්
 හෝ අප්‍රසාදයට වැටෙන්නක් හෝ නො දනිති එහි ලා තුච්ඡුරුමය, තෝ
 නො නැ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුර දෙවවීහි තුච්ඡුරුමය, තෙල
 නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි,
 මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“යම් මහණෙක් තෙම නොනැ මෙහෙණක ලවා පොරණසිවුරක්
 දෙවවා නම් හෝ රඳවා නම් හෝ කොළවා නම් හෝ නිසැරිපවිති
 චේ” යයි.

3 යො සනි යනු යමෙක් යම් බලයෙක්

හික්කු යනු: මේ තෙමේ මේ අපියෙහි ‘හික්කු’යයි අදහස් කරණ
 ලද්දේ ය

අඤ්ඤානිකා නම් චූළපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මුත්තාවුන්
 තෙක් අසම්බන්ධයෝ යි.

හික්කුනි නම් උභයොසව්‍යයා කෙරෙහි උපසපන් වූවා

සුරාණවිවර නම් වරක් හඳුනා ලද්දේ ද වරක් පොරෝනා ලද්දේ ද
 වෙයි

‘දෙවවසි’ අණවා නම් දුකුලාආචැත් වෙයි, දෝනා ලද්දේ නිසැරි
 වෙයි ‘රඳවසි’ අණවා නම් දුකුලාආචැත් වෙයි රඳනා ලද්දේ නිසැරි
 වෙයි ‘කොළවසි’ අණවා නම් දුකුලාආචැත් වෙයි වරක් අත්පහරක්
 යෝ මුහුරා පහරක් හෝ දුන් කල්හි නිසැරි වෙයි සහතට හෝ
 ගණයට යෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැරිය යුතු ය

4 තවද මහණෙනි මෙසේත් නිසැරිය යුතු ය “වහන්ස, මාගේ
 ‘මේ පොරණ සිවුර නොනැ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද්දේ නිසැරි
 විය මම මෙය සහතට නිසදමි’යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු
 යයි . . ආයුෂමත්හට දෙමි’යි

5 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨස අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨස අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං බොවාපෙනි රජාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨනං.

6 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං රජාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං -පෙ- රජාපෙනි ආකොටාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨස, රජාපෙනි බොවාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති දුක්ඛට්ඨස රජාපෙනි ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨනං.

7 අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං ආකොටාපෙනි, නිසංගහිං පාචිතනිං අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා පුරාණවිවරං ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි -පෙ- ආකොටාපෙනි රජාපෙනි -පෙ- ආකොටාපෙනි බොවාපෙනි රජාපෙනි, නිසංගහියෙන ආපනති ද්විත්තං දුක්ඛට්ඨනං.

8 අඤ්ඤාතිකාය වෙමතිකො -පෙ- අඤ්ඤාතිකාය ඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- අඤ්ඤාසු පුරාණවිවරං බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨස නිසිදනපච්චන්ද්‍රණං බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨස එකතො උපසම්පන්නාය බොවාපෙනි, ආපනති දුක්ඛට්ඨස ඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- ආපනති දුක්ඛට්ඨස ඤ්ඤාතිකාය වෙමතිකො -පෙ- ආපනති දුක්ඛට්ඨස ඤ්ඤාතිකාය ඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ- අනාපනති.

9 අනාපනති ඤ්ඤාතිකාය බොවනනිං අඤ්ඤාතිකා දුතියා හොති, අවුත්තා බොවති, අපරිභුතනං බොවාපෙනි, විවරං ධූපෙනා අඤ්ඤා පරිනිකාරං බොවාපෙනි, සිකිකාමානාය, සාමණේරියා, උම්මත්තකස්ස, ආදි-කම්මකස්සාති.

පුරාණ විවර සිකිකාපදං නිමිතිං.

5 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් නිසැහිපවිති වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් රජන් කරවා නම් නිසැහි හා සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් කොළවා නම් නිසැහි හා සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු දෙවා නම් රජන් කරවා නම් කොළවා නම් නිසැහි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වේ

6 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු රජන් කරවා නම් නිසැහිපවිති වෙයි රජන් කරවා නම් කොළවා නම් නිසැහි හා සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි රජන් කරවා නම් දෙවා නම් නිසැහි හා සමග දුකුලාඥාවැන් වෙයි රජන් කරවා නම් කොළවා නම් දෙවා නම් නිසැහි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වේ

7 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම් නිසැහිපවිති වෙයි නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පොරණ සිවුරු කොළවා නම් දෙවා නම් කොළවා නම් රජන් කරවා නම් කොළවා නම් දෙවා නම් රජන් කරවා නම් නිසැහි හා සමග දෙ දුකුලාඥාවැනෙක් වේ

8 නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමිති ඇති ව නොනැ මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව අනෙකක්හුගේ පොරණ සිවුරු දෙවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි, නිසදන් පසතුරුණු දෙවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි භික්ෂුනීසංඝයා කෙරෙහි උපසපන් මෙහෙණක ලවා දෙවා නම් දුකුලාඥාවැන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි නොනැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව දුකුලාඥාවැන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමිති ඇති ව දුකුලාඥාවැන් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව ඇවැත් නැති

9 නැ මෙහෙණ දෙවන කල්හි, නොනැ මෙහෙණ දෙවැන්නක් වේ නම්, නො කියන ලද්දී දෙවා නම්, පරිභොග නො කරණ ලද්ද දෙවා නම්, සිවුරු තබා අන් පිරිකරක් දෙවා නම්, සිකුම්බානාවක ලවා, සාමණේරියක ලවා දෙවා නම් ඇවැත් නැති උමමතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඇවැත් නැති යයි

පුරාණවිවර භික්ෂාසදය නිමි.

විවරපටිගතභණ්ඩසිකඩාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා රුජගහෙ විහරති වෙළවතෙ කලාදුක්-
 නිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන උපලවණ්ණො භික්ඛුනි සාවනියං විහරති,
 අප්ඵ බො උපලවණ්ණො භික්ඛුනි පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙතො පනතව්වර-
 මාදය සාවනියං¹ පිණ්ඩාය පාවිසි සාවනියං පිණ්ඩාය වරිතො පච්ඡාභතනං
 පිණ්ඩපාතපටිකකන්තා යෙන අනුමනං තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිනො දිවා-
 විහාරය අනුවනං අපේක්ඛාගහෙතො අඤ්ඤාතරසමිං රුකකම්මලෙ දිවා විහාරං
 නිසිදි තෙන බො පන සමයෙන වොරා කතකම්මා ගාමිං වගිතො මංසං
 ගහෙතො අනුවනං පවිසිංසු අද්දසා බො වොරගාමණිකො උපලවණ්ණො
 භික්ඛුනිං අඤ්ඤාතරසමිං රුකකම්මලෙ දිවා විහාරං නිසිත්තා, දිවා සවෙ මෙ
 පුතතභාතුකා පසස්සානති විගෙඤ්ඤානති ඉමං භික්ඛුනිනති අඤ්ඤාත
 මයොන අගමාසි අප්ඵ බො සො වොරගාමණිකො මංසෙ පකෙක
 වරමංසාති ගහෙතො පණ්ණපුටං² ඛනිතො උපලවණ්ණො භික්ඛුනියා අවිදුරෙ
 රුකෙක ආලගෙතො “යො පසාති සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දිත්තං යෙව
 හරතුති” චතො පකකාමි අසොසාසි බො උපලවණ්ණො භික්ඛුනි සමාබ්මිතො
 වුට්ඨාසිතො තස්ස වොරගාමණිකස්ස ඉමං වාචං භාසමානස්ස අප්ඵ බො
 උපලවණ්ණො භික්ඛුනි තං මංසං ගහෙතො උපසායං අගමාසි අප්ඵ බො
 උපලවණ්ණො භික්ඛුනි තස්සා රතතියා අච්චයෙන තං මංසං සමපාදෙතො
 උතතරුතඛෙග භණ්ණිකං ඛනිතො වෙහාසං අබ්භුගගන්තො වෙළවතෙ
 පච්චුට්ඨාසි

2 තෙන බො පන සමයෙන භගවා ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨො හොති
 ආයස්මි උද්ඝ්ඨි ඔභියාසො හොති විහාරපාලො අප්ඵ බො උපලවණ්ණො
 භික්ඛුනි යෙනායස්මි උද්ඝ්ඨි තෙනුපසඛකම් උපසඛකමිනො ආයස්මන්තං
 උද්ඝ්ඨි ඵතදවොච- “කහං භනෙන භගවා”ති “පවිට්ඨො භගිති භගවා
 ගාමං පිණ්ඩාය”ති “ඉමං භනෙන මංසං භගවතො දෙති”ති “සන්තප්පිතො
 තයා භගිති භගවා මංසෙන. සවෙ මෙ ත්වං අනතරවාසකො දදෙය්‍යාසි, ඵවා
 අභමපි සන්තප්පිතො භවෙය්‍යං අනතරවාසකො”ති “මයං බො භනෙන
 මාතුගාමා තාම කිච්ඡ්ලාභා, ඉද්දඤ්ච මෙ අනතිමං පඤ්චමං විවරං, තාහං
 දස්සාමි”ති “සෙය්‍යපාපි භගිති පුරිසො හන්ති දතො කචෙඡ් සප්ප්ප්‍යා,³
 ඵවමෙව බො ත්වං භගිති භගවතො මංසං දතො මසි අනතරවාසකො⁴
 සප්ප්ප්‍ය”ති අප්ඵ බො උපලවණ්ණො භික්ඛුනි ආයස්මතා උද්ඝ්ඨතා නිප්පි-
 ම්මිතො අනතරවාසකං දතො උපසායං අගමාසි භික්ඛුනියො උපල-
 වණ්ණාය භික්ඛුනියා පනතව්වරං පටිගතණ්ඩනතියො උපලවණ්ණො
 භික්ඛුනිං ඵතදවොචුං “කහං තෙ අයෙස අනතරවාසකො”ති උපල-
 වණ්ණො භික්ඛුනි භික්ඛුනිතං ඵතමන්ථං ආරොවෙසි භික්ඛුනියො උප්ඤ්ඤානති
 බියනති විපාවෙනති “කපං හි තාම අයෙසා උද්ඝ්ඨි භික්ඛුනියා විවරං
 පටිගතගෙස්සති, කිච්ඡ්ලාභො මාතුගාමො”ති අප්ඵ බො තා භික්ඛුනියො
 භික්ඛුනං ඵතමන්ථං ආරොවෙසුං

1 සාවනියං, කප්ඵි 2 පණ්ණපුටං සා 3 විසසප්ප්ප්‍යා සා, 4 අනතරවාසකා තා
 සප්ප්ප්‍යා සි මු මයා අනතරවාසකා විසසප්ප්ප්‍යා සා

විවරප්‍රතිග්‍රහණශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර කලාපකතිවෘප නම් වූ වෙළඳවතුරුමයෙහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි උපුල්වත් මෙහෙණ සැවැත්තුවර වෙසෙයි ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු හෙණ පිඬු පිණිස සැවැතට පිවිසියා ය. සැවැතෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත්හි පිණිසානගෙන් නැවැතුනී අනිවනය කර එළඹියා ය එළඹ දිව්‍යවිහාරය පිණිස අනිවනයට පිවිස එක්තරු රුක්මුලෙකැ දිව්‍යවිහාරයෙහි හුන්නී ය එසම-යෙහි කළ සොරකම් ඇති සොරු දෙනක මරා මිස් ගෙණ අනිවනයට පිවිසියහ ඉක්බිති සොරදෙටු තෙම එක්තරු රුක්මුලෙක දිව්‍යවිහාරයෙහි හුන් උපුල්වත් මෙහෙණ දිව් දෑක ඉදින් මාගේ දරු-මල්හු මේ මෙහෙණ දක්නාහු නම් වෙහෙසත්තාග'යි අත් මහෙහින් ගියේ ය ඉක්බිති ඒ සොරදෙටු තෙම මස් පාසුහු කල්හි සොදුරුමස් ගෙණ පත්පලාවක් බැඳ උපුල්වත් මෙහෙණට නුදුරු තැන්හි රුකෙක එල්වා “මහණ වේවයි බමුණු වේවයි යමෙක් දැනී නම් දෙන ලද මැ” ය ‘ගෙණ යෙව’යි කියා ගියේ ය උපුල්වත් මෙහෙණ සමාධියෙන් නැගී මෙනෙපුල් කියන ඒ සොරදෙටුවාගේ බස් ඇසු ය ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ඒ මස් ගෙණ මෙහෙණවරට ගියා ය ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ඒ රාත්‍රිහුගේ ඇවෑමෙන් ඒ මස් පිළියෙල කොට උතුරුසහසිවුරෙහි පොදි බැඳ අහසට පැනනැගී වෙළඳවතුරුමයෙහි බැස සිටියා ය.

2 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිඬු පිණිස ගම්වැද්නාහු වෙති ආයුෂමත් උදුසි තෙරණුවෝ වෙහෙර රක්නාහු නැවැතුනාහු වෙති ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ උදුසි තෙරුන් කර එළඹියා ය එළඹ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන්ට මෙය කිවු ය. ‘වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි දෑ’යි “නැගතියනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිඬු පිණිස ගමට පිවිසියහ’යි ‘වහන්ස, මේ මස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දෙව’යි “නැගතියනි, තොප විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මසින් සතපත ලදහ ඉදින් තෙපි මට අතුරුවසාසිවුර දෙන්නාහු නම් මෙසේ මම ද අතුරුවසාසිවුරින් සතපතා ලද්දෙමි වන්නෙමි’යි “වහන්ස, අපි නම් මාගම්වුවමෝ ප්‍රත්‍යය දුකසේ ලබන්-තම්හ මෙ ද මාගේ පැසිම් පස්වැනි සිවුර ය (එහෙයින්) මම තො දෙමැ’යි ‘යම්සේ නැගතියනි, පුරුෂයෙක් ඇතු දී පොරොද්දෙහි ඇලෙන්නේ ද, එපරිද්දෙන් ම නැගතියනි, තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මස් දී මාකෙරෙහිලා අතුරුවසාසිවුරෙහි ඇලෙන්නාහු”යයි ඉක්බිති උපුල්වත් මෙහෙණ ආයුෂමත් උදුසි තෙරුන් විසින් දැව් ව පෙළුනු ලබන්නී අතුරුවසාසිවුර දී මෙහෙණ-වරට ගියා ය භික්ෂුණීහු උපුල්වත් මෙහෙණගේ පාසිවුරු පිළිගන්නාහු උපුල්වත් මෙහෙණට මෙපවත් කිහ “ආයුෂ්‍යවෙති, තොපගේ අතුරුවසා-සිවුර කොහි දෑ’යි උපුල්වත් මෙහෙණ භික්ෂුණීන්ට එපවත් දුන්වූය භික්ෂුණීහු අවමන් කෙරෙහි අයුණු කියති දෙය් පහළ කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් උදුසි හිමි මෙහෙණගේ සිවුර පිළිගත්තේ ද, මාගම් (ප්‍රත්‍යය) දුකසේ ලබන්නී’යයි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුණීහු භික්ෂුන්ට මෙපවත් දුන්වූහ

3 යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්‍ය තෙ උප්ඛ්‍යායන්ති ඩියන්ති විපාවෙනති “කථං හි තාම අයස්මා උද්ගි භික්ඛුනියා විවරං පටිගතහෙසසති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං “සච්චං කීර තිං උද්ගි භික්ඛුනියා විවරං පටිගතහෙසිති” “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤානිකා තෙ උද්ගි අඤ්ඤානිකා”ති “අඤ්ඤානිකා භගවා”ති “අඤ්ඤානකො මොඝපුරිස අඤ්ඤානිකාය න ජානාති පතිරුපං වා අපපතිරුපං වා සත්තං වා අසත්තං වා තත්තං තාම තිං මොඝපුරිස අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසති තෙනං මොඝපුරිස අපපත්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසා, නිසංගතිං පාවිහනියන්ති”

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සිකිකාපදං පඤ්ඤානං හොති

[මූලපඤ්ඤානති]

4 තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු කුක්කුළවායනා භික්ඛුනිනං පාරිවට්ඨකවිවරං න පටිගතණ්ණන්ති භික්ඛුනියො උප්ඛ්‍යායන්ති ඩියන්ති විපාවෙනති “කථං හි තාම අයස් අමහාකං පාරිවට්ඨකවිවරං තපපට්ඨා-හෙසසන්ති”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තාසං භික්ඛුනිනං උප්ඛ්‍යායන්ති ඩියන්ති විපාවෙනති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කථා භික්ඛු අමනෙති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං පාරිවට්ඨකං පටිගතෙහුං, භික්ඛුස්ස භික්ඛුනියා සිකිකානාය සාමණෙරස්ස සාමණෙරියා අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙසං පඤ්චන්තං පාරිවට්ඨකං පටිගතෙහුං, එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා භස්ථතො විවරං පටිගතහෙසසා අඤ්ඤානු පාරිවට්ඨකා, නිසංගතිං පාවිහනියන්ති”.

[දුතියපඤ්ඤානති]

5 යො පනාති යො යාදිසො-පෙ-

භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අභිපපතො භික්ඛුනි.

අඤ්ඤානිකා තාම මානිතො වා පිනිතො වා යාව සත්තමා පිනාමහසුගා අසමබ්භා,

භික්ඛුනි තාම: උභතො සබ්බෙ උපසම්පන්නා

විවරං තාම: ඡන්තං විවරං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපග්ගව්‍යමිං.

අඤ්ඤානු පාරිවට්ඨකාති සපෙති පාරිවට්ඨකං පටිගතණ්ණාති.

3. යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ස් වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙත්: ‘කෙසේ නම් අයුණුවත් උදැසි තෙර මෙහෙණ-කගේ සිවුරක් පිළිගන්නේ දැ’යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දන්වූහ “සැබැද උදැසිය, තෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් පිළිගන්-තෙහි ල’යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස ‘උදැසිය,” තාගේ නෑ මෙහෙණක් ද තොනෑ මෙහෙණක් දැ’යි ‘තොනෑ මෙහෙණක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’යි “තුච්ඡුරුභය, තොනෑගෙක් තොනෑ එකකට පුද්ග්ග හෝ නුපුද්ග්ග හෝ විද්‍යාභය හෝ අවිද්‍යාභය හෝ තොදනිති එහිලා තුච්ඡුරුභය, තෝ තොනෑ මෙහෙණකගේ අතින් සිවුරක් පිළිගන්නෙහි ය තුච්ඡුරුභය, තෙල තොපහනුන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට ”

“යම් මහණෙක් තොනෑ මෙහෙණකගේ අතින් සිවුරක් පිළිගන්නේ නම් නිසැඟි පවිති වේ”

මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය භාග්‍යවතුන් විසින් භික්ෂුන්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවීමයි]

4. තව ද එකල්හි භික්ෂුහු කුකුස් කරන්තාහු භික්ෂුණීන්ගේ පිරුළසිවුරු තො පිළිගණිති භික්ෂුණීහු අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් හිමිහු අපගේ පිරුළසිවුරු තො පිළිගණින් දැ’යි භික්ෂුහු ඒ භික්ෂුණීන් අවඥ කරන්තන් අයුණු කියන්නන් දෙස් පහළ කරන්තන්ගේ බස් ඇසූහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇළතු සේක: ‘මහණෙනි, පස් දෙනකුන්ගේ පිරුළසිවුරු පිළිගන්නට අනුදනිමි භික්ෂුහුගේ ය, භික්ෂුණීගේ ය, ශික්ෂමානාවගේ ය, සාමණේරයාගේ ය, සාමණේරියගේ ය මහණෙනි, මේ පස් දෙනාගේ පිරුළ-සිවුරු පිළිගන්නට අනුදනිමි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට ”

“යම් මහණෙක් තොනෑ මෙහෙණක අතින් පිරුළසිවුරු තබා සිවුරක් පිළිගන්නේ නම් නිසැඟි පවිති වේ”

[දෙවනපැණවීමයි]

5. යො පන යනු යමෙක්, යම්බඳුගෙක්
- හිඤ්ඤා යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගි ‘හිඤ්ඤා’ ය යි අදහස් කරණ ලද්දේ ය
- අඤ්ඤානිකා නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්මුත්තා යුගය තෙක් නොසැබැඳියෝ
- හිඤ්ඤා නම් උභයො සබ්බයා කෙරෙහි උපසපන් වූවා
- විච්ච නම්: ස සිවුරු අතුරින් විකපුන් පොහොතා සිවුරු පැසුළු කොට ඇති එක්තරා සිවුරෙකි
- අඤ්ඤානු පාඨිවට්ඨකා යනු පිරුළ තබා පිළිගණිති

6 පියොවිහි දුකුලා වෙයි, පිළිගැනීමෙන් නිසැගි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුහුල්හට හෝ නිසැගිය යුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැගිය යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර තොනා මෙහෙණක අතින් පිරුළ තබා පිළිගන්නා ලද්දේ නිසැගි විය මෙය මම සහනට නිසැම'යි ... දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්හට දෙම'යි

7 තොනා මෙහෙණ කෙරෙහි තොනා මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව පිරවට තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි තොනා මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි. තොනා මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණක යන සංඥ ඇතිව පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් නිසැගිපවිති වෙයි භික්ෂුනිසංඝයා කෙරෙහි උපසපත් මෙහෙණ අතින් පිරුළ තබා සිවුරු පිළිගනී නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි තො නා මෙහෙණක යන සංඥ ඇති ව දුකුලාඇවැත් වෙයි නැ මෙහෙණ කෙරෙහි විමති ඇති ව දුකුලාඇවැත් වෙයි. නැ මෙහෙණ කෙරෙහි නැ මෙහෙණ ය යන සංඥ ඇති ව ඇවැත් නැති.

8 නැ මෙහෙණක අතින්, පිරුළ විසින් අලපයෙකින් මහඇගි සිවුරක් හෝ මහඇගියකින් අලප සිවුරක් හෝ ගනී නම්, මහණ විස්වසින් ගනී නම්, තවකාලී කොට ගනී නම්, සිවුරු තබා අත් පිරිකරක් ගනී නම්, ඇවැත් නැති සිකඩොතා අතින්, සාමණේරිය අතින් ගනී නම් ඇවැත් නැති උමමතතකයාහට, ආදිකමමකයාහට ඇවැත් නැති

විවරප්‍රතිශ්‍රුතශ්ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 6.

අක්කුකක වික්කුකක විශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවිරම්බෙහෙර වැඩ වෙසෙති තව ද එසමයෙහි ආයුෂමත් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍ර නෙම ධර්මකථා කරන්නට සමථ වෙයි එසඳ එක්තරා සිටු පුත්‍රයෙක් ආයුෂමත් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන් කර එළඹ වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් ඒ සිටුපුත්හට ආයුෂමත් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍ර නෙම දෑහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වී ය සමාදන් කරවී ය තෙද ගැන්විය පාහැදවී ඉක්බිති ඒ සිටුපුත් නෙම ආයුෂමත් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන් විසින් දෑහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ පහදවන ලද්දේ ආයුෂමත් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රහට 'වහන්ස, කාමැති දෑයෙකින් කිව මැනව. අපි භිමියනට සිවුරු පිඬුවා-සෙනසුන්-ගිලන්පසබෙහෙත්පිරිකර දෙන්නට සමථයමිහ'යි මෙය කිය 'ඉදින් ඇවැත්නි, තෝ ලිට දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මෙයින් එක් සඵලක් දෙව'යි හේ කිය.

2 “අමහාකං බො භනෙන කුලපුත්තානං කිසමිං විස එකසාටකං ගතං, ආගමෙහි භනෙන යාව සරං ගච්ඡාමි, සරං ගතො ඉතො වා එකං පභිණ්ණාමි, ඉතො වා සුඤ්ජරතර”නති දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො ආයස්මා උපතඤ්ඤ සකාපුත්තො නං සෙට්ඨිපුත්තං එතදවොච - “සචෙ මෙ භිං ආවුසො දුතුකාමො”හි, ඉතො එකං සාටකං දෙති”ති “අමහාකං බො භනෙන කුලපුත්තානං කිසමිං විස එකසාටකං ගතං, ආගමෙහි භනෙන යාව සරං ගච්ඡාමි, සරං ගතො ඉතො වා එකං පභිණ්ණාමි, ඉතො වා සුඤ්ජරතර”නති “කිම්පන තයා ආවුසො අදුතුකාමෙන පචාරිතෙන, යං භිං පචාරෙභො ත දෙසි”ති අථ බො සො සෙට්ඨිපුත්තො ආයස්මා උපතඤ්ඤ සකාපුත්තො නිපට්ඨිමාසො එකං සාටකං දත්වා අගමාසි මනුස්සා නං සෙට්ඨිපුත්තං පස්සිකා¹ එතදවොචුං “කිස්ස භිං අයො එකසාටකො ආගච්ඡති”ති

3 අථ බො සො සෙට්ඨිපුත්තො තෙසං මනුස්සානං එතච්ඡං ආරොවෙසි මනුස්සා උප්ඤ්ඤායනති බ්බන්තති විපාවෙන්ති “මහිව්ඡ, ඉමෙ සමණ, සකාපුත්තො අසනතුට්ඨා, තඤ්ඤෙසං සුකරා ධම්මනිමනනානාපි කාදුං² “කථං හි නාම සෙට්ඨිපුත්තො ධම්මනිමනනාය කසිරමානාය සාටකං ගහෙස්සන්ති”ති අයොසංඝං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඤ්ඤායනානං බ්බන්තානං විපාවෙන්තානං, යෙ තෙ භික්ඛු අපච්ඡි, තෙ උප්ඤ්ඤායනති බ්බන්තති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ආයස්මා උපතඤ්ඤ සකාපුත්තො සෙට්ඨිපුත්තං විවරං විඤ්ඤපෙස්සති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඡං ආරොවෙස්සං “සචචං කිර භිං උපතඤ්ඤ සෙට්ඨිපුත්තං විවරං විඤ්ඤපෙසි”ති “සචචං භගවා” “ඤ්ඤාතකො තෙ උපතඤ්ඤ අඤ්ඤාතකො”ති “අඤ්ඤාතකො භගවා”ති, “අඤ්ඤාතකො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතකස්ස න ජාතාති පභිරුපං වා අපපභිරුපං වා සන්තං වා අසන්තං වා තත්ථ නාම භිං මොඝපුරිස අඤ්ඤාතකං සෙට්ඨිපුත්තං විවරං විඤ්ඤපෙස්සති තෙන මොඝ-පුරිස අපසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සෙය්‍යාථ ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා විවරං විඤ්ඤපෙස්ස, නිස්සංගිං පාවිනතියන්ති”.

එවඤ්ඤ භගවතා භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං හොති

[මුලපඤ්ඤානති]

4 තෙන බො පන සමයෙන සම්බුද්ධා භික්ඛු සාකෙතා සාවඤ්ඤ අධ්‍යානමග්ගපටිපත්තා හොන්ති අන්තර්මග්ගෙ වොරා නිකම්භිකා තෙ භික්ඛු අවජ්ඣංසු අථ බො තෙ භික්ඛු “භගවතා පටික්ඛිතං අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා විවරං විඤ්ඤපෙත්තනති” භුක්ඛුච්චායනා ත විඤ්ඤපෙත්තං යථා තග්ගා’ව සාවඤ්ඤ ගන්තවා භික්ඛු අභිවාදෙන්ති භික්ඛු එවමාගංසු “සුඤ්ජර බො ඉමෙ ආවුසො ආච්චකා, යෙ ඉමෙ භික්ඛු³ අභිවාදෙන්ති”ති තෙ එවමාගංසු “න මයං ආවුසො ආච්චකා, භික්ඛු මය”නති භික්ඛු ආයස්මානං උපාලිං එතදවොචුං “ඉඛ්ඤාචුසො උපාලි ඉමෙ අනුසුද්ධාහි”ති තෙ අනුසුද්ධායමානා එතමඡං ආරොවෙස්සං

1 නඤ්ඤ ටි ජ සං 2 න ඉමෙ සුකරා ධම්මනිමනනායපි කාදුං සහ 3 ධංගුත්ථ ටි ජ සං

2 “වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එක් සඵලකින් යන්නට ලජ්ජාකාරය වෙයි. වහන්ස, යම්තාක් ගෙට යෙමි ද, එතෙක් තවතිනු මැනව් ගෙට ගියෙමි මෙයින් එකක් හෝ මෙයට වඩා සුඤ්ජරතරයක් හෝ එවන්තෙමි’යි දෙවන වට ද තෙවන වට ද ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්ත තෙම ඒ සිටුපුත්තට ‘ඉදින් ඇවැත්නි, තෝ මට දෙනු කැමැත්තෙහි තමි මෙයින් එක් සඵලක් දෙව’යි කීය “වහන්ස, කුලපුත් වූ අපට එකසාටක ව යන්නට ලජ්ජාකාරය වෙයි වහන්ස, යම්තාක් ගෙට යෙමි ද එතෙක් තවතිනු මැනව් ගෙට ගියෙමි මෙයින් එකක් හෝ මෙයට වඩා සුඤ්ජරතරයක් හෝ එවන්තෙමි’යි, හේ කී ය “ඇවැත්නි, නො දෙනු කැමැති ව පැවැරූ තගෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද? යම් හෙයකින් තෝ පවරා නො දෙයි ද එහෙයින්’යි හේ කීය ඉක්බිති ඒ සිටුපුත්ත තෙම ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්තය විසින් දැඩි ව පෙළුනු ලබන්නේ එක් සඵලක් දී ගියේ ය මිනිස්සු ඒ සිටුපුත්ත දැක ‘ආය්‍යියෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි එකසාටක ව එන්නනු ද’ යි මෙය කීය එසේ ඒ සිටුපුත්ත තෙම ඒ මිනිසුන්ට එ පවත් දැන්වී ය මිනිස්සු අවඤ කෙරෙත් අගුණ කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත්.

3 ‘මේ ශ්‍රමණ ආකාශපුත්තයෝ මහෙව්සයෝ ය, අසනතුෂටයෝ ය මොවුන්ට දැනුම් නිවන්තූණයකුළු කරන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් සිටුපුත්ත විසින් දැනුම් නිවන්තූණය කරණු ලබන කල්හි සාටකය ගත්තානු ද’ යි භික්ෂුහු ඒ මිනිසුන් අවඤ කරණුවන් අයුණු කියනුවන් දෙස් පහළ කරණුවන්ගේ බස් ඇසූහ යම් මහණ කෙනෙක් අලෙපව්ස් වෙත් ද ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ආකාශපුත්ත තෙම සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනාළ ද’යි අවඤ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහළ කෙරෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ ‘සැබෑ ද උපනඤ්ඤා, තෝ සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනවුයෙහි ද’යි අසා වදාළහ “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යි හේ කී ය “උපනඤ්ඤා, තාගේ නැයෙක් ද නො නැයෙක්ද’ යි හඟවත් ඇසූහ “නොනැයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’ යි හේ කීය “තුච්ඡුරුමය, නොනැයෙක් නොනැයකුහට සුදුස්ස හෝ නුසුදුස්ස හෝ විද්‍යාමාන හෝ අවිද්‍යාමාන හෝ නො දනිති එහි ලා තුච්ඡුරුමය, තෝ නොනැ සිටුපුත්තක් සිටුරක් විනවුයෙහි ය තුච්ඡුරුමය, තෙල නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශිෂ්‍යාපදය උදෙසා වූ”

“යම් මහණෙක් තෙම නොනැ ගැහැවියක් හෝ ගැහැවිහියක හෝ සිටුරක් විනවා නම් නිසැඟි පවිති වේ”

මෙසේත් මේ ශිෂ්‍යාපදය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂුන්ට පණවන ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවිමසි.]

4 තව ද එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු සාකෙතනුවරින් සැවැත්තුවර බලා අදන්මගට පිළිපත්තානු වෙති අතරමග සොරු තිත්ම ඒ භික්ෂුන් (පාසිටුරු) පැහැර ගත්හ එසේ ඒ භික්ෂුහු ‘භාග්‍යවතුන් විසින් නො නැ ගැහැවියක් හෝ ගෙහඹුවක් හෝ සිටුරක් විනවන්නට පිළිකෙව් කරණ ලද’යි කුකුස් කරන්නානු නො විනවුහ ලිහිණි වණින් ම සැවතට ගොස් භික්ෂුන් වදිති ඒ භික්ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ ආජිවකයෝ සුඤ්ජරයහ මොහු භික්ෂුන් වදිති’යි මෙසේ කීහ ‘ඇවැත්නි, අපි ආජිවක නො වමිහ අපි මහණුමිහ’යි මෙසේ කීහ භික්ෂුහු ආයුෂමත් උපාලිහට ‘එසේ වී නම් ඇවැත්නි, උපාලි මොවුන් විමසව’යි කීහ ඒ භික්ෂුහු අනුයෝග කරණු ලබන්නානු එ පවත් දැන්වූහ

5. අථ ඛො ආයස්මා උපාලී තෙ භික්ඛු අනුසුඤ්ඤායා භික්ඛු එතදවොචා: “භික්ඛු ඉමෙ ආට්ඨසො, දෙථ තෙසං චිවරානි”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති, තෙ උප්ඛායනාති බිගනාති විපාවෙනාති. “කථං හි තාම භික්ඛු තග්ගා ආගච්ඡස්සන්ති, තනු තාම තිණේන වා පණේණන වා පට්ඨන්තිදෙවො ආගන්තබ්බං”න්ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙහුං.

6 අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණේ ධම්මිං කථං කතො භික්ඛු ආලිතෙනසි “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ අච්ඡන්තචිවරස්සා වා තට්ඨචිවරස්සා වා අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානිං වා චිවරං විඤ්ඤපෙත්තුං යං ආවාසං පඨමං උපගච්ඡති, සවෙ තත්ථ භොති සඛස්සා විහාරචිවරං වා උත්තරත්ථරණං වා භුමමත්ථරණං වා භිසිච්ඡි වා තං ගහෙතො පාරුපිතුං, ලභිතො ඔදගිස්සා-මි”ති තො වෙ භොති සඛස්සා විහාරචිවරං වා උත්තරත්ථරණං වා භුමමත්ථරණං වා භිසිච්ඡි වා, තිණේන වා පණේණන වා පට්ඨන්තිදෙවො ආගන්තබ්බං නනෙව තග්ගෙන ආගන්තබ්බං යො ආගච්ඡස්ස, ආපනති දුක්ඛධස්ස එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානිං වා චිවරං විඤ්ඤපෙත්තුං අඤ්ඤානු සමයා, නිස්සග්ගිකං පාවිතනිකං, තත්ථායං සමයො අච්ඡන්තචිවරෙණ වා භොති භික්ඛු නට්ඨචිවරෙණ වා අයං තත්ථ සමයො’ති.

[දුතියපඤ්ඤානති]

7 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙථ අධිපෙපතො භික්ඛු’ති

අඤ්ඤාතකො නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහපුතා අසලබ්ඤො

ගහපතී නාම යො කොචි අගාරං අප්ඛාචසති

ගහපතානී නාම යා කාචි අගාරං අප්ඛාචසති

චිවරං නාම ඡන්තං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පනුපගපච්ඡිමං

අඤ්ඤානු සමයාති යපෙතො සමයං

අච්ඡන්තචිවරෙණ නාම භික්ඛුස්සා චිවරං අච්ඡන්තං භොති, රුජ්ඣි වා වොරෙහි වා ධුතෙනහි වා යෙහි කෙහිචි වා අච්ඡන්තං භොති

නට්ඨචිවරෙණ නාම භික්ඛුස්සා චිවරං අගතිතා වා දඬුසං භොති, උදකෙන වා මුලුහං භොති, උජ්ඣරෙහි වා උපවිකාහි වා බාගිතං භොති, පරිභොගථිණණං වා භොති අඤ්ඤානු සමයා විඤ්ඤපෙති පයොගෙ දුක්ඛධං පටිලාභෙන නිස්සග්ගිකං භොති නිස්සර්වබ්බං සඛස්සා ටා ගණස්සා වා පුගලස්ස වා. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සර්වබ්බං “ඉදමෙම භනෙන චිවරං අඤ්ඤාතකං ගහපතීකං අඤ්ඤානු සමයා විඤ්ඤපිතා නිස්සග්ගිකං, ඉමාහං පුරුස්සා නිස්සර්වමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති -පෙ- ආයස්මිනො දමමි”ති -පෙ-

5 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ඒ භික්ෂුන් විමසා භික්ෂුන්ට 'ඇවැත්නි, මොහු භික්ෂුහු ය මොවුන්ට සිටුරු දෙව'යි කිහි යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ව් වෙත් නම් ඔහු "කෙසේ නම් භික්ෂුහු ලිහිණිව ආවාහුද, නාණයෙන් හෝ පණ්ණයෙන් හෝ පිළිසන් කොට ඉයයුතු නො වේද" යි අවඥා කෙරෙහි අයුණු කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සාල කළහ.

6 එසේද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකාරණයෙහි දැහැමි කපා වදාරා භික්ෂුන් ඇමතු සේක "මහණෙනි, අසිදාහන් සිටුරු ඇතියහුට හෝ නට සිටුරු ඇතියහුට හෝ නොනැගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සිටුරක් විනවත්තට, යම් ආවාසයකට පලමු එළඹේ නම්, ඉදින් එහි සඛ්‍යයාගේ විහාර සිටුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරුණෙක් හෝ බිසිසිවියෙක් හෝ වේ නම් '(සිටුරු) ලැබ තබන්නෙමි'යි එය ගෙණ පොරොත්තට අනුදනිමි ඉදින් සඛ්‍යයාගේ විහාර සිටුරක් හෝ පසතුරුණෙක් හෝ බුමුතුරුණෙක් හෝ බිසිසිවියෙක් හෝ නොවේ නම් නාණයෙන් හෝ පණ්ණයෙන් හෝ පිළිසන් කොට ඉයයුතු ය ලිහිණිව නො ම ඉයයුතු ය යමෙක් ඒ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට්"

"යම් මහණෙක් නොනැගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සමය තබා සිටුරක් විනවා නම් නිසැම්පවිනි වෙයි. එහි මේ සමය වෙයි මහණ තෙම පාහැර ගන්නා ලද සිටුරු ඇත්තේ හෝ නට සිටුරු ඇත්තේ හෝ වෙයි. මේ එහි සමය වේ."

[දෙවන පැණවිමසි.]

7 යො පන යනු යමෙක්, යම් බද්ධයෙක්

හිඤ්ඤා යනු මේ තෙම මේ අභියෝගි හිඤ්ඤා යයි අදහස් කරණ ලද්දේ ය

අඤ්ඤානක නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මුත්තා සුගය තෙක් අසම්බද්ධයෝ ය

ගහපති නම් යම් කිසිවෙක් කිහිගෙයි වෙසේ නම් හේ.

විවර නම් සසිටුරු අතුරින් විකපුන් පොහොතා සිටුරු පාසුළු කොට ඇති එක්තරා සිටුරෙකි

අඤ්ඤානු සමයා යනු සමය තබා

අවිජ්ඣානවිවර නම් භික්ෂුහුගේ සිටුරු රජුන් විසින් හෝ සොරුන් විසින් හෝ බුද්ධියන් විසින් හෝ යම් කිසි කෙනකුන් විසින් හෝ පාහැර ගන්නා ලද වෙයි

නාමවිවර නම් භික්ෂුහුගේ සිටුර ගින්නෙන් හෝ දවුනේ වෙයි දිය විසින් හෝ උසුලන ලද වෙයි මියන් විසින් හෝ වේයන් විසින් හෝ කන ලද වෙයි පරිභෝගයෙන් දිරාතේ හෝ වෙයි සමය තබා විනවා (ඉල්ලා) නම් පියොවිනි දුකුලා වෙයි පිළිගැණීමෙන් නිසැම් වෙයි. සහතට හෝ ගණයට හෝ පුතුල්ගට හෝ නිසැප්පය යුතු ය නව ද "මහණෙනි, මෙසේත් නිසැප්පය යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිටුර නො නැගැහැවියක්හු සමය තබා විනවන ලද්දේ නිසැම් විස මේය මේ සහතට නිසදම්'යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂ්මත්ගට දෙමි'යි

8 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා අඤ්ඤානු සමයා විවරං විඤ්ඤාපෙනි, නිසසගනියං පාවිතනියං ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛාපයා ඤාතකෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛාපයා ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා, අනාපනති

9 අනාපනති සමයෙ, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤායාපථාය, අනතතො ධනෙන, උමමනතකසා, ආදිකමමිකසානි

අඤ්ඤාතකවිඤ්ඤාතනිසිකඛාපදං නිමිත්තං.

5. 1. 7.

තනුනගරිසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවචනියං විහරති ජෙනවතෙ අනාඨපිණ්ඩකසා ආරුමෙ තෙන ඛො පත සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අවජිනනවිවරකෙ භික්ඛු උපසඬකමිත්වා එවං වදෙනති “භගවතා ආට්ටසො අනුඤ්ඤාතං අවජිනනවිවරසා වා තට්ඨවිවරසා වා අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානිං වා විවරං විඤ්ඤාපෙනුං විඤ්ඤාපෙඨ ආට්ටසො විවරනති” “අථ ආට්ටසො උභං අමෙහති විවරනති” “මයං ආයසමනතානං අපථාය¹ විඤ්ඤාපෙමා”ති “විඤ්ඤාපෙඨ ආට්ටසො”ති අථ ඛො ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අඤ්ඤාතකෙ² ගහපතීකෙ උපසඬකමිත්වා එතදවොචුං “අවජිනනවිවරකා ආට්ටසො භික්ඛු ආගතා, දෙඨ තෙසං විවරානි”ති ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසුං

2 තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො සභායං නිසිහොතො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අවජිනනවිවරකා අයෙසා භික්ඛු ආගතා, තෙසං මයා විවරං දිනන”නති සොපි එවමාහ “මයාපි දිනනනති” අපරොපි එවමාහ මයාපි දිනනනති” තෙ උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම සමණා සකාසපුතතියා න මනතං ජානිත්වා ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසානති දුස්සවාණීජ්ජං වා සමණා සකාසපුතතියා කරියානති, පග්ගාභි-කසාලං³ වා පසාරෙසානති”ති අයෙසාසු ඛො භික්ඛු තෙසං චිත්තසානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා හෙ උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු න හොතං ජානිත්වා ඛුං විවරං විඤ්ඤාපෙසානති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතදිත්ථං ආරොවෙසුං

1 ‘අපථාය’ ඡෙසං නාම 2 ‘අඤ්ඤාතක’ ඡෙසං නදිසානෙ 3 පටිකාභිකාලං ඉතිපි

8 නොනැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැගි පවිනි වෙයි නො නැයකු කෙරෙහි විමනි ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැගි පවිනි වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥා ඇති ව සමය තබා සිටුවක් විතවා නම් නිසැගි පවිනි වෙයි නැයකු කෙරෙහි නො නැයෙක යන සංඥා ඇත්තේ දුකුලාඥාවත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමනි ඇත්තේ, දුකුලාඥාවත් වෙයි නැයෙකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥා ඇත්තේ ඥාවත් නැති.

9 සමයෙහි, නැයන් සතු, පැවැරුවන් සතු සිටුවැ විතවන්තනුව, අතෙකකු සදහා විතවන්තනුව, නමැගේ ධනයෙන් පිරුළ ගන්තනුව, උම්මතතකයාහට, ආදිකම්මකයාහට ඥාවත් නැති

අඤ්ඤාතකවිඤ්ඤානන් ශික්ෂාපදය නිමි

5. 1. 7.

නතුනතරිශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැන්නුවර අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි සවග මහණහු අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියති ‘ඥාවැත්ති, භාග්‍යවතුන් විසින් අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇතියනුව හෝ නට සිටුවැ ඇතියනුව හෝ නොහැ ගැහැවියක්හු හෝ ගෙහඹුවක හෝ සිටුවක් විතැවීම අනුදන්තා ලද. ඥාවැත්ති, සිටුවක් විතවවු’ යයි ‘කම් නැත ඥාවැත්ති, අප විසින් සිටුවක් ලබන ලද්ද’යි ඔහු කියත් ‘අපි ආයුෂමතුන් සදහා විතවමිහ’යි සවැගියෝ කීහ ‘විතවවු ඥාවැත්ති’යි ඔහු කීහ ඉක්බිති සවග මහණහු නො නැ ගැහැවියන් කරා එළඹ මෙසේ කීහ ‘ඥාවැත්ති, අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති මහණහු ආහ ඔවුහට සිටුවැ දෙව’යි බොහෝ සිටුවැ විතවාගන්හ

2 එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක් සභායෙහි හුන්වේ එක්තරා පුරුෂ-යකුට මෙ පවත් කී ය ‘ආයෂියෙහි, අසිදැගන්තා ලද සිටුවැ ඇති භික්ෂුහු ආහ. මා විසින් ඔවුහට සිටුවක් දෙන ලද්ද’යි හෙ ද මෙසේ කී ‘මා විසිනුදු දෙන ලද්ද’යි අනෙකෙකුදු මෙසේ කී ‘මා විසිනුදු දෙන ලද්ද’යි ඔහු අවඥ කෙරෙත් අයුණු කියත් දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් ප්‍රමණ ශාක්‍ය-පුත්‍රියයෝ පමණ නො දූත බොහෝ සිටුවැ විතවා ගන්තු ද, පිළි වෙණෙද-ගමක් හෝ ප්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ කෙරෙත් ද පිළි අවුණක් හෝ විවාහ කෙරෙත් ද යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ අයුණු කියන දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ වෙත් ද ඔහු අවඥ කෙරෙති අයුණු කියති දෙස් පහල කෙරෙත්. ‘කෙසේ නම් සවග මහණහු පමණ නො දූත බොහෝ සිටුවැ විතවුහු ද’යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ

3 “සච්චං නිර තුලෙන භික්ඛවෙ න මතතං ජාතිකා ඛන්තං විවරං විඤ්ඤපෙඨා”ති “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා “කථං හි තාම තුලෙන මොඝපුරිසා න මතතං ජාතිකා ඛන්තං විවරං විඤ්ඤාපෙය්‍යථ, තෙන මොඝපුරිසා අප්පසන්නානං වා පසාදග -පෙ- ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“තඤ්ඤෙ අඤ්ඤාතඤ්ඤා ගහපති වා ගහපතාහි වා ඛන්තං විවරෙහි අභිභවස්සං පමාපෙය්‍ය, සහතරුතතරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො විවරං ආදිතබ්බං තතො වෙ උතතං.¹ ආදිසෙය්‍ය, නිසංගිකං පාවිතනිකං”

4 තඤ්ඤෙ ති අවජිනනවිවරකං භික්ඛං.

අඤ්ඤාතඤ්ඤා තාම මානිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහ-
සුගා අසම්බද්ධා.

ගහපති තාම යො කොචි අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති

ගහපතාහි තාම: යා කාචි අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති.

ඛන්තං විවරෙහිති ඛන්තෙහි විවරෙහි.

අභිභවස්සං පමාපෙය්‍යාති යාවතකං ඉච්ඡති තාවතකං ගණනාතිති.

සහතරුතතරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො විවරං ආදිතබ්බතං
සවෙ නිඤ්ඤාතථාති ගොතති දො සාදිතබ්බාති, දො තථාති එකං සාදිතබ්බං,
එකං තථාති න කිඤ්ඤාති සාදිතබ්බං.

තතො වෙ උතතං ආදිසෙය්‍යාති තතුහතරිං විඤ්ඤපෙති, පයොගෙ
දුක්ඛං පටිලාභෙන නිසංගිකං ගොති නිසංගිකබ්බං සමසස්ස වා ගණස්ස වා
පුග්ගප්පස්ස වා ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිසංගිකබ්බං.

“ඉදමෙම භතො විවරං අඤ්ඤාතකං ගහපතිකං.² තතුහතරිං විඤ්ඤපිතං
නිසංගිකං ඉමානං සමසස්ස නිසංගිකං”ති දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති
-පෙ- අයසමතො දමම්”ති

5 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා තතුහතරිං විවරං විඤ්ඤපෙති,
නිසංගිකං පාවිතනිකං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ
ඤ්ඤාතකසඤ්ඤා තතුහතරිං විවරං විඤ්ඤපෙති, නිසංගිකං පාවිතනිකං
ඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, අපතති දුක්ඛං ස්වකෙ වෙමනිකො,
අපතති දුක්ඛං ස්වකෙ ඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, අපතති.

6 අතාපතති සෙසකං අහරිසසාමිති හරතො ගච්ඡති, සෙසකං
තුයෙත්ථ ගොතති දෙනති, න අවජිනනකාරණා දෙනති, න තථා-
කාරණා දෙනති, ඤ්ඤාතකානං, පචාරිතානං, අතතො ධතෙන, උමමතකස්ස,
අදිකමමිකස්සාති

තතුහතරිසිකඛාපදං නිවර්තං

1 උතතරි, පෙස. 2 ගහපතිකං උපසංගිකං පෙස.

3 'සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි පමණ නො දැන බොහෝ සිවුරු විතවුනු ල'යි භාග්‍යවත්තු ඇසූහ "සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස"යි ඔහු කීහ භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ 'කෙසේ නම් තුළු පුරුෂයෙහි, තෙපි පමණ නො දැන බොහෝ සිවුරු විතවුනු ද! තුළු පුරුෂයෙහි, තෙල කරුණ නො පහනුත්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වු"

"ඉදින් නොනැ ගහපතියෙක් හෝ ගහපතියක් හෝ ඒ (අසිදැගන් නට සිවුරු ඇති) මහණහට කැමැතිනාක් ගෙන යන්නට බොහෝ සිවුරින් පවරා නම් ඒ මහණහු විසින් හදනා සිවුර හා උතුරුසහ පරම කොට ඇති සිවුරක් එසින් ඉවසිය යුතු"ය. ඉදින් එසින් මත්තෙහි ඉවසා නම් නිසැගි පවිනි වේ"යි.

4 තකෙවු යනු පැහැරන්නා ලද සිවුරු ඇති මහණ.

අක්කස්සානා නමි: චූළපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වැනි මිවුතුන් යුගළට දක්වා අසමබ්ධයෝ ය

ගහපතී නම් යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද හෝ.

ගහපතානී නම් යම් කිසිවක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද හෝ.

බහුනි විවරෙහි යනු බොහෝ වූ සිවුරින්

අභිහට්ඨං පචාරෙය්‍ය යනු යම්තාක් රිසියෙහි නම් ඒ තාක් ගණුව යි.

සකතරුතතරපරමං තෙන භික්ෂුනා තනො විවරං සාදිතබ්බං යනු ඉදින් තුන් සිවුර තටුයේ නම් දෙකෙක් ඉවසිය යුතු ය දෙකෙක් තටුයේ නම් එකෙක් ඉවසිය යුතු ය එකෙක් තටුයේ නම් කිසිවක් නො ඉවසිය යුතු ය.

තනො වෙ උභතඨිං සාදියෙය්‍ය යනු එයින් මත්තෙහි විතවා නම් ප්‍රයෝගයෙහි දුකුලා වෙයි සිවුරු ලැබීමෙන් නිසැගි වෙයි සහතට හෝ ගණයට හෝ පුඤ්ජකට හෝ නිසැඒය යුතු ය තව ද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැඒය යුතුය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර නොනැ ගැහැවියකු සතු වූයේ පමණින් මතුයෙහි විතවන ලද්දේ නිසැගි විය, මෙය මම් සහතට නිසදම්' යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්තට දෙමි' යි

5 නොතැයකු කෙරෙහි නොතැයෙක යන සංඥ ඇති ව පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා නම් නිසැගි පවිනි වෙයි නොතැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ නොතැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ පමණින් මත්තෙහි සිවුරක් විතවා නම් නිසැගි පවිනි වෙයි තැයකු කෙරෙහි නො තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, දුකුලාඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ, දුකුලාඇවැත් වෙයි තැයකු කෙරෙහි තැයෙක යන සංඥ ඇත්තේ, ඇවැත් තැනි

6 සෙස්ස 'ගෙණ එත්තෙමි'යි ගෙණ යේ නම්, සෙස්ස තොපට ම වේවයි දෙත් නම් අසිදැගන්නා ලද කරුණින් නො දෙත් නම්, තට ගෙසින් නො දෙත් නම්, තතුතතර සිවුරු ගන්නනුට, නැයත් සතු, පැවරුවත් සතු තතුතතර සිවුරු ගන්නනුට, තමාගේ ධනයෙන් ගන්නනුට, උමතතකයාහට ආදිකමිකයාහට ඇවැත් තැනි

තතුනතරිශික්ෂාපදය ගිමි

පරිමාපිටිකතාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවභීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො පජාපතිං එතදවොච: “අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති. අස්සොසි බො අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩවාණිකො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස ඉමං වාචං භාසමා-
 තස්ස අථ බො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපනාදෙ සකාසපුතො තෙනුප-
 සඛකම්, උපසඛකම්භි, ආයස්මන්තං උපනාදං සකාසපුතං එතදවොච
 “මහාපුඤ්ඤ”සි තිං ආවුසො උපනාදං අමුක්ඛමිං ඔකාසෙ අඤ්ඤාතරො පුරිසො
 පජාපතිං එතදවොච අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති “අනු-
 වුසො මං සො උපධිංකො”ති අථ බො ආයස්මා උපනාදෙ සකාසපුතො යෙන
 සො පුරිසො තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්භි, තං පුරිසං එතදවොච “සච්චං
 කීර මං තිං ආවුසො විවරෙන අවජාදෙතුකාමොසි”ති “අපි1 මය එවං
 භොති “අයං උපනාදං විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති “සච්චෙ බො මං තිං
 ආවුසො විවරෙන අවජාදෙතුකාමො”සි, “එවරුපෙන විවරෙන අවජාදෙහි
 කාසං තෙන අවජනොපි කරස්සාමි, යාහං ත පරිභුඤ්ජස්සාමි”ති.

2 අථ බො සො පුරිසො උජ්ඣායති බීයති විපාවෙති “මහිවජා ඉමෙ
 සමණා සකාසපුතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරු විවරෙන අවජාදෙතුං කථං
 හි තාම අයො උපනාදෙ මය පුබ්බෙ අපචාරිතො මං උපසඛකම්භි, විවරෙ
 විකප්පං ආපජ්ජස්සාමි”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣා-
 යන්තස්ස බීයන්තස්ස විපාවෙන්තස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපචරිතං තෙ උජ්ඣා-
 යන්ති බීයන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි තාම ආයස්මා උපනාදෙ සකාසපුතො
 පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකං උපසඛකම්භි, විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජස්සා-
 මි”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතච්ඡං ආරොවෙසුං “සච්චං කීර
 තිං උපනාදෙ පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකං උපසඛකම්භි, විවරෙ විකප්පං
 ආපජ්ජති?” “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤාතො තෙ උපනාදෙ අඤ්ඤාතකොති?”
 “අඤ්ඤාතකො භගවා”ති “අඤ්ඤාතකො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතකස්ස න රාතාහි
 පතිරුපං වා අපචරිතං වා සන්තං වා අසන්තං වා තත්ථ තාම තිං මොඝ-
 පුරිස පුබ්බෙ අපචාරිතො අඤ්ඤාතකං ගහපතිං3 උපසඛකම්භි, විවරෙ
 විකප්පං ආපජ්ජස්සාමි තෙන මොඝපුරිස අපසන්නානං වා පසාදයං-පෙ-
 එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

“භික්ඛුං පනොව උද්දිසො අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතියා වා ගහපතාහියා
 වා විවරවේනාපහනං4 උපකම්භං භොති, ඉමිනා විවරවේනාපහෙනන
 විවරං වේනාපෙඤා ඉසඨානාමං භික්ඛුං විවරෙන අවජාදෙස්සාමිහි.
 තනු වේසො භික්ඛු පුබ්බෙ අපචාරිතො උපසඛකම්භි, විවරෙ විකප්පං
 ආපජ්ජස්සාමි ආවු වනි මං ආයස්මා ඉමිනා විවරවේනාපහෙනන එවරුප-
 වා එවරුපං වා විවරං වේනාපෙඤා අවජාදෙහිති කල්‍යාණකම්මානං
 උපාදය, නිස්සංගියං පාවිනතිය”න්ති

1. අපි මෙය එවං භොති ජෙසං. 2. ආපජ්ජසි, ජෙසං. 3. ගහපතිකං. 4. පෙ.
 4. විවරවේනාපහං සක

ප්‍රථම උපකඩ්ඬයිනිපාදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමිපයෙහි වූ අනේපිඬු-
සිවුහුගේ දෙවර්මිහි වැඩ වෙහෙස් නවද එසමයෙහි එක්තරා පුරුෂයෙක්
භාග්‍යවෘත්ත උපනද හිමියන් සිවුරෙන් ආච්ඡාදනය කරන්නෙමි'යි මේ කී ය
එක්තරා පිඬුසිහා යන මහණෙක් ඒ පුරුෂයා මෙ තෙපුල් කියන්න ආසී ය
ඉක්බිති ඒ මහණ ආයුෂමත් උපනද ශාක්‍යපුත්‍රයන් කර එළඹ ආයුෂමත්
උපනද ශාක්‍යපුත්‍රයන්ට ආයුෂමත් උපනදයෙහි, තෙපි මහපින් ආත්තනු ය
අසෝ පෙදෙසෙහි එක්තර මිනිසෙක් බිරිඳට “උපනද හිමියන් විවරයෙන්
ආච්ඡාදනය කරවන්නෙමි' යි. කී යයි සැල කෙළේ ය “ඇවැත්නි, (එබඳු
මිනිසෙක්) ඇත හේ මාගේ උපසායකයෙකැ'යි උපනද තෙර කීය
ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනද ශාක්‍යපුත්‍ර තෙම ඒ පුරුෂයා වෙත එළඹ
“සැබැවෙක්ද, ඇවැත්නි, තෙපි මා සිවුරකින් ආච්ඡාදනය කරණු
කැමැත්තනු දැ'යි ඇසීය. “හිමියනි ‘උපනද හිමියන් විවරයෙකින් ආච්ඡාදනය
කරන්නෙමි' යි මට මේ සිත නම් වී යැයි හේ කීය “ඉදින් ඇවැත්නි, තෙපි
සිවුරෙකින් මා ආච්ඡාදනය කරණු කැමැත්තනු නම් මෙබඳු සිවුරෙකින්
ආච්ඡාදනය කරවු. යම් සිවුරක් මම් පරිභොග නො කෙරෙමි නම් ඒ සිවුරින්
පුදන ලද්දෙමි නමුදු එයින් මම් කුමක් කෙරෙමි දැ” යි උපනද තෙර කී ය

2 ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙම ‘මේ ශ්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රියයෝ මහෙව්‍රස්සයෝ ය
අභ්‍යන්තරයෝ ය, මොවුන් සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම්
උපනද හිමියෝ කලින් මා විසින් නොපවරණ ලද්දහු මා වෙත එළඹ
විවරයෙහි අධික විධානයට පැමිණෙන්නාහු දැ'යි අවඥ කෙරෙයි, නුගුණ
කීයයි, දෙස් පහළ කෙරේ භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කීයන දෙස්
පහළ කරණ ඒ මිනිසාගේ බස් ඇසුහ යම් භික්ෂු කෙනෙක් අලොපච්ඡ-
යෝද ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනද ශාක්‍යපුත්‍රයෝ පෙර
නොපවරණ ලද්දහු, ගැහැවියකු කරා එළඹ විවරයෙහි අධිකවිධානයට
පැමිණියාහු දැ'යි අවඥ කෙරෙති, අගුණ කීයති, දෙස් පහළ කෙරෙති
ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ
“සැබැවෙක් ද උපනදය, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි ගැහැවියකු කර
එළඹ විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියෙහි දැ'යි භාග්‍යවත්හු පුළුවන්හ
‘සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස'යි හේ කී ය “උපනදය, තාගේ නැයෙක් ද
නොනැයෙක් දැ'යි භාග්‍යවත්හු ඇසූහ ‘නොනැයෙක භාග්‍යවතුන්
වහන්සැ'යි හේ කී ය “තුච්ඡ පුරුෂය, නොනැයෙක් නොනැයකුට සුදුස්ස
හෝ නුසුදුස්ස හෝ ඇති දෑය හෝ නැති දෑය හෝ නො දනිති තුච්ඡපුරුෂය,
එහි නම් තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දෙහි නොනැ ගැහැවියකු කර එළඹ
විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියෙහි තුච්ඡ පුරුෂය, තෙල නො පහන්
වූවන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වැටෙයි තව ද මහණෙනි, මෙසේත් මේ
ශික්ෂාපදය උදෙසවු ”

“මහණක්හු ම උදෙසා නොනැ ගැහැවියකු විසින් හෝ ගැහැටි
දවක විසින් හෝ මේ සිවුරුමිලයෙන් සිවුරක් මිල දී ගෙණ මෙනම්
ඇති මහණකුට දෙන්නෙමි යි සිවුරුමිලයක් සපයන ලද්දේ මේ ද, ඉදින්
ඒ මහණ පෙර නො පවරණ ලද්දේ එහි එළඹ ‘ආයුෂමන, මේ සිවුරු
මිලයෙන් මෙබඳු වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් මිල දී ගෙණ මට දෙව'යි
සොදුරු බව කැමැති බව විසි වැ මෙසේ කළහොත් මැනවැ යි
විවරයෙහි අධිකවිධානයට පැමිණියේ වී නම් නිසැරිපවිති ඉ”

3 භික්ඛුං පණෙව උද්දිස්සාති භික්ඛුස්සජාය, භික්ඛුං ආරම්මණං කරිකා, භික්ඛුං අවජාදෙභුකාමො

අඤ්ඤානකො නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහසුගා අසමිද්ධො.

ගහපති නාම යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති

ගහපතානි නාම යා කාචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

විවරවේනාපහිනං නාම භිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා මුත්තා වා මණි වා පවාලො වා එළිකො වා පටකො වා සුත්තං වා කප්පාසො වා

ඉමිනා විවරවේනාපහිනානාති පච්චුපට්ඨිතෙන.

වේනාපෙඤාති පරිවතෙනඤා

අවජාදෙස්සාමිති දස්සාමි.

නහු වෙසො භික්ඛුති යං භික්ඛුං උද්දිස්සා විවරවේනාපහනං උපකඛට්ඨං හොති, යො භික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පවාදිතොති පුබ්බෙ අවුතො හොති, නිදිසෙන තෙ භනො විවරෙන අපො, නිදිසං තෙ විවරං වේනාපෙමිති

උපසංඝාමිකොති සරං ගතො, යථා කථාචි උපසංඝාමිකො.

විවරෙ විකප්පං ආපජේය්‍යාති ආයතං වා හොතු විජාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා.

ඉමිනා විවරවේනාපහිනානාති පච්චුපට්ඨිතෙන

එවරුපං වා එවරුපං වාති ආයතං වා විජාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

වේනාපෙඤාති පරිවතෙනඤා

අවජාදෙහිති දජේති

ඝලාණකමානං උපාද්‍යාති සාධන්තිකො¹ චෙග්ගන්තිකො

4 තස්ස වචනෙන ආයතං වා විජාතං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා වේනාපෙති, පයොගෙ දුක්ඛට්ඨං පටිලාභෙන නිස්සංගියං හොති, නිස්සජ්-
නබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවිඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ
නිස්සජ්නබ්බං. “ඉදං මෙ භනෙන විවරං පුබ්බෙ අප්පවාදිතො අඤ්ඤාතං
ගහපතිකං උපසංඝාමිකො විවරෙ විකප්පං ආපහනං නිස්සංගියං, ඉමං භං
සංඝස්ස නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති -පෙ- ආයස්මාතො
දමමි”ති

1 පාදානිකො සස

3. හිතකුට පනොව උද්දිසා යනු මහණක්හු සදහා, මහණක්හු අරමුණු කොට, මහණක්හු ආචර්යාදායක කරණු කැමැත්තේ

අඤ්ඤානාහි නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වන මිමුතුන් යුගලය දක්වා නොසබද වූයේ ය

ගහපති නම් යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙය වෙසේ නම් හේ ය

ගහපතානි නම් යම් කිසිවක් ගිහිගෙය වෙසේ නම් හෝ ය

විවරවෙනාපහන නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මුතු හෝ මණි හෝ පබළු හෝ පිළිමණි හෝ පටයෙක් හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉමිනා විවරවෙනාපහෙනා යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්

වෙනාපෙහො යනු පිරිවටා

අවජාදෙසසාමි යනු දෙත්තෙමි

තනු වෙසො හිතකු යනු යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරුමල සපයන ලද වේ ද ඒ මහණ

පුබ්බ අපපවාටිනො යනු වහන්ස, කෙබඳු සිවුරෙකින් නොපට ප්‍රයෝජන වේ ද කෙබඳු සිවුරක් නොපට මල දී ගනිමි ද යි පෙර නොකියන ලද්දේ වේ

උපසංඛිකමිහො යනු ගෙට ගොස් යම් කිසි තැනෙකින් එළඹ

විවරෙ විකාපං ආපජෝයා යනු දිගු ද පුළුල් ද ඝන ද සිලිපි ද වේව යි

වෙනාපෙහො යනු පිරිවටා.

අවජාදෙහි යනු දෙව

කල්‍යාණකම්‍යකං උපාදාය යනු සොළුරු බව කැමැත්තේ මහඥානි බව කැමැත්තේ

4 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ වූවක් මල දී ගණි නම්, පියෝති දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසැගි වෙයි සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුගලක්ගට හෝ නිසැරියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසැරියයුතු ය, 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නොපවරන ලද්දෙමි නොහැ ගැහැවියකන්හු කරන එළඹ සිවුරෙහි අධිකවිධානයට පැමිණෙන ලද්දේ නිසැගි විය මම් මෙය සඟනට නිසැරිමි'යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහ යි ආයුමෙත්තට දෙමි'යි

5. අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤේ පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකා උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤේ පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකා උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤේ. ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛටස්ස. ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤේ, අනාපනති

6 අනාපනති ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසාන්ධියං, අතතනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපේතුකාමස්ස අපග්ගං වේතාපෙනි, උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

පඤ්චමඋපකඛටසිකඛාපදං නිවසිතං.

5. 1. 9.

දුතියඋපකඛටසිකඛාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවන්තියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අහං අයං උපනඤං¹ විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති සො‘පි එවමාහ “අහමපි අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අසොයයි බො අඤ්ඤාතරො පිණ්ඩාරිකො භික්ඛු තෙසං පුරිසානං ඉමං කපාසලාපං අථ බො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපතඤෙ සකාපුතො තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිතා ආයස්මතං උපනඤං සකාපුතං එතදවොච “මහාපුඤ්ඤාසි තං ආවුසො උපනඤ අමුකස්මිං ඔකාසෙ අඤ්ඤාතරො පුරිසො අඤ්ඤාතරං පුරිසං එතදවොච “අහං අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති සො‘පි එවමාහ අහමපි අයං උපනඤං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති. අන්ධාවුසො මං තෙ උපට්ඨාකාති

2 අථ බො ආයස්මා උපනඤෙ සකාපුතො යෙන තෙ පුරිසා තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිතා තෙ පුරිසෙ එතදවොච “සච්චං කිර මං තුලෙහ ආවුසො විවරෙහි අච්ඡාදෙතුකාමන්ථා”ති “අපි තය්‍ය එවං භොති, අයං උපනඤං විවරෙහි අච්ඡාදෙස්සාමා”ති “සච්චෙ බො මං තුලෙහ ආවුසො විවරෙහි අච්ඡාදෙතුකාමන්ථ, එවරුපෙන විවරෙන අච්ඡාදෙථ, කායං තෙහි අච්ඡන්තො‘පි කරිස්සාමි, යාතාහං න පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති

3 අථ බො තෙ පුරිසා උප්ඝායනති බිඤ්ඤාති විපාවෙනති “මග්ගිච්ඡා ඉමෙ සමිණා සකාපුතතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරං විවරෙහි අච්ඡාදෙතුං, කථං හි නාම අයො උපනඤෙ අමෙහි පුබ්බෙ අපචාරිතො උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජස්සති”ති අස්සොදුං බො භික්ඛු තෙසං පුරිසානං උප්ඝායනානං බිඤ්ඤානානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු ආරාමිකා තෙ උප්ඝායනති බිඤ්ඤාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා උපනඤෙ ඤාතකපුතො පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපතිකෙ උපසඛකමිතා විවරෙ විකපං ආපජ්ජස්සති”ති

1 අයං උපනඤං ම ජ ඝං

5 නොනැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇති ව පෙරතො පවරන ලද්දේ ගැහැවියකු කරු එළැඹ විවරයෙහි විධානයට පැමිණේ නම් නිසැති පවිති වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ පෙර නො පවරන ලදු වැ ගැහැවියකු කරු එළැඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ නම්, නිසැති පවිති වෙයි නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ දුකුලාඥාවන් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇතිගේ දුකුලාඥාවන් වෙයි නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතිගේ ඥාවන් නැති

6 නැයනට, පැවැරුවනට, අනෙකක්නු සදහා, නමා ගේ ධනයෙන් මහඇති කොට මිල දී ගණු කැමැත්තනුට නො අනතා කොට මිල දී ගත්වා නම්, ඥාවන් නැත උනම්තනකයහට ආදිකම්කයහට ඥාවන් නැත්තේ යි.

ප්‍රථම උපකඛට ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 1. 9.

ද්විතීය උපකඛට ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඬු-සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරැ වැඩවසන සේක තට ද එසමයෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට ‘මම උපනඤ භිමියනට සිටුරක් දෙන්නෙමි’යි කිය ගෙ තෙමේ ‘මම ද උපනඤ භිමියනට සිටුරක් දෙන්නෙමි’ යි කිය. එක්තරා පිඬුසිභා යන භික්ෂු කෙතෙක් ඒ මිනිසුන්ගේ මේ කථාසලාපය ඇසුහ ඉක්බිති ඒ ගෙණ තෙමේ ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයා කරු එළැඹ, ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයා හට “ඥාවැන්ති උපනඤයෙහි, තෙපි මහපින් ඥාත්තව, අසුවල් පෙදෙසෙහි එක්තරා මිනිසෙක් එක්තරා මිනිසකුට මම උපනඤ භිමියන් සිටුරකින් පුදන්නෙමි යි කිය ගෙතෙමේ ‘මම ද උපනඤ භිමියන් සිටුරකින් පුදන්නෙමි’යි කිය “ඥාවැන්ති, ඔහු මට උපසංඝායකයෝ වෙති”යි උපනඤ තෙරණුවෝ කීහ

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ ඒ මිනිසුන් කරු එළැඹ “සැබවෙක් ද?” ඥාවැන්ති, තෙපි මා සිටුරැවලින් පුදනු කැමැතියවු ද?”යි විචාරුහ ‘භිමියෙහි, උපනඤ භිමියන් පුදන්නමිහ’යි මෙබදු සිතෙක් නම් වියැ”යි ඔහු කීහ ‘ඉදින් ඥාවැන්ති, තෙපි සිටුරැවලින් පුදනු කැමැතියවු නම්, මෙබදු සිටුරකින් පුදවී, යම් බදු සිටුරැ මම පරිභොග නො කෙරෙමි නම්, එයින් පුදන ලද්දෙමි නමුදු මම කුමක් කෙරෙමි දැ’යි තෙරණුවෝ කීහ

3 එකල්හි ‘මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ මහෙව්ණයෝ ය අසනතුෂටයෝ යැ මොවුන් සිටුරැවලින් පුදන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් උපනඤ භිමියෝ අප විසින් පෙර නො පවරණ ලද්දහු සමීපයට පැමිණ විවරයෙහි අභිකම්බා-නයට පැමිණියාහු දැ’යි ඒ පුරුෂයෝ ගරහති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත් භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ පුරුෂ-යන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙතෙක් අලොච්ණයෝ නම් ඔහු ‘කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ පෙර නො පවරණ ලද්දහු ගැහැවියන් කරු පැමිණ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියාහු දැ’යි අවඥ කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත්

4 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරෝවෙසුං “සච්චං කීර ත්ථ උපනන්ද පුබ්බෙ අප්පචාරිතො ගහපතීකෙ උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජී”¹ති ‘සච්චං භගවා’ “ඤ්ඤානා තෙ උපනන්ද අඤ්ඤානා”ති “අඤ්ඤාතා භගවා”ති “අඤ්ඤාතො මොඝපුරිස අඤ්ඤාතානං න ජානාති පතිරුපං වා අප්පතිරුපං වා සත්තං වා අසත්තං වා තත්තං තාම ත්ථ මොඝපුරිස පුබ්බෙ අප්පචාරිතො අඤ්ඤාතො ගහපතීකෙ උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජියස්සි තෙන මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛුං පනොව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤානානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙකවිවරවේනාපනනා උපකම්ඛා¹ හොනති. ඉමෙති මයං පච්චෙකවිවරවේනාපනනාති පච්චෙකවිවරිනි වේනාපෙඤා ඉත්තනාමං භික්ඛුං විවරෙති අවජාදෙස්සාමාති තත්ත වෙසො භික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකම්මිනො විවරෙ විකප්පං අපජ්ජියස්ස සාධු වත මං ආයස්සෙතො ඉමෙති පච්චෙකවිවරවේනාපනනාති එවරුපං වා එවරුපං වා විවරං වේනාපෙඤා අවජාදෙථ උග්ගා‘ව සන්නා ඵකෙනාති, කල්‍යාණකම්මානං උපාදය, නිස්සංගියං පාවිතරිය”ති

5 භික්ඛුං පනොව උද්දිස්සාති භික්ඛුස්සන්දාය, භික්ඛුං ආරම්භං කරිනා, භික්ඛුං අවජාදෙතුකාමා

උභින්නානති දව්‍යතං

අඤ්ඤාතා නාම මාතීතො වා පිතීතො වා යාව සත්තමා පිතාමහසුගා අසමිද්ධා

ගහපතී නාම යෙ කෙවි අගාරං අජ්ඣාචසන්ති

ගහපතානීයො නාම යා කාවි අගාරං අජ්ඣාචසන්ති

විවරවේනාපනනා නාම භිරඤ්ඤා වා සුචර්ණා වා මුත්තා වා චණ්ඨි වා පවාලා වා එළිකා වා පටිකා වා සුත්තා වා කප්පාසා වා

ඉමෙති විවරවේනාපනනාති පච්චුපට්ඨිතෙති වේනාපෙඤාති පරිවර්තෙතො

අවජාදෙස්සාමාති දස්සාම

තත්ත වෙසො භික්ඛුති යං භික්ඛුං උද්දිස්ස විවරවේනාපනනා උපකම්ඛා හොනති, සො භික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පචාරිතොති පුබ්බෙ අවුත්තො හොති, කිද්දිසෙත තෙ හන්තෙ විවරෙත අත්තො, කිද්දිසං තෙ විවරං වේනාපෙමාති

උපසංකම්මිනොති සරං ගන්තො, යත්තං කත්ති උපසංකම්මිනො

1. විවර වේනාපනනාති උපකම්ඛාති. ම 3 ස.

4 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් දැන්වූහ “සැබැද උපතන්දය, තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියේ ල? යි භාග්‍යවත්තු පුළුවන්හ “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” යි තෙරණුවෝ කීහ “උපතන්දය, තාගේ නැයෝ ද නො නැයෝ ද? යි භාග්‍යවත්තු අසා වදලහ තොනැ කෙනෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සැ’ යි තෙරණුවෝ කීහ. “තුච්ඡපුරුෂය, තො නැයෙක් නො නැයනට හුදුස්ස හෝ නුහුදුස්ස හෝ ඇති දෑ හෝ නැති දෑ හෝ නො දනිති තුච්ඡපුරුෂය, එහි තෝ පෙර නො පවරණ ලද්දේ, තොනැ ගැහැවියන්, කරා එළඹ විවරයෙහි අභිකම්බානයට පැමිණියෙහි තුච්ඡපුරුෂය, තෙල නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, වෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසටු ”

“මහණක්හු ම උදෙසා නොනැ වූ ගැහැවියන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ ගෙහඬුවන් දෙදෙනකුන් විසින් හෝ අපි මේ වෙන් වෙන් වූ සිවුරු- මිලයෙන් වෙන වෙන සිවුරු මිල දී ගෙණ මෙනම් මහණක්හු සිවුරින් පුදමිහ” යි වෙන වෙන සිවුරු මිල රැස් කරණ ලද වේ ද, තෙල මහණ පෙර නො පවරන ලද්දේ ඔවුන් සම්පයෙහි එළඹ ‘ආයුෂවන්ති, තෙපි දෙදෙන මැ එක් ව මේ වෙන වෙන සිවුරු මිලයෙන් මෙබඳු වූ ද මෙබඳු වූ ද සිවුරක් විකොටගෙණ එක් සිවුරෙකින් මා පුදන්නාහු නම් මැනැවැ’ යි කල්‍යාණකාමයාට සිතාගෙණ විවරයෙහි අභිකම්බා- නයට පැමිණියේ වී නම් නිසැරිපවිති වේ”

5. භික්ෂු පනොව උද්දිසා යනු මහණක්හු සදහා මහණක්හු අරමුණු කොට මහණකු ආචර්‍යාදනය කරණු කැමැත්තාහු

උභිහතං යනු දෙදෙනකුන්ගේ

අඤ්ඤාතික නම් ටේට්පසින් හෝ පියපසින් හෝ සත් වන මිමුතුන්- යුවල දක්වා නො බැඳුනාහු

ගහපති නම් යම් කෙනෙක් ගිහිගෙයි වෙසෙත් ද ඔහු

ගහපතානි නම් ගිහිගෙයි වෙසෙන යම් කිසි සත්‍රිහු ය

විවරවෙනාපනන නම් අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ මුතු හෝ මිණි හෝ පබළු හෝ පිළිමිණි හෝ පිළි හෝ හු හෝ කපු හෝ ය

ඉමෙහි විවරවෙනාපනොනි යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්,

පටිවතෙනඩා යනු පිරිවටා (විකොටගෙණ)

අචර්‍යාදෙසසාම යනු දෙත්තමිහ

තනු වෙසො භික්ෂු යනු යම් මහණකු උදෙසා සිවුරු මිල රැස් කරණ ලද ද ඒ මහණ

පුබ්බෙ අපපවාටිතො යනු ‘වහන්ස, ඔබට කෙබඳු සිවුරෙකින් ප්‍රයෝජන ද?’ කෙබඳු සිවුරක් ඔබට මිලදී ගණුවෝ ද? යි පෙර නො කියන ලද්දේ වෙයි

උපසබ්බමිඨා යනු ගෙට ගොස්, යම් තැනෙකැති එළඹ

විවරෙ විකපං ආපජ්ජයාති අයතං වා හොතු විජ්ඣං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

ඉමෙහි විවරවේනාපනොග්ගිති පච්චුපට්ඨිතෙහි එවරුපං වා එවරුපං චාති අයතං වා විජ්ඣං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා

වේනාපෙක්ඛාති පරිවතෙනානා

අඛණ්දෙථාති දජෙජථ උතො'ම භතනා එකෙනාති දෙපි රතා එකෙන

කල්යාණකම්මයං උපාද්දයාති සාධස්සිකො¹ මහගස්සිකො

6 නස්ස වචනෙන අයතං වා විජ්ඣං වා අප්පිතං වා සණ්ඨං වා වේනාපෙනති පයොගෙ දුක්ඛටං පටිප්පාහෙන නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සම්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවේ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භතෙන විවරං පුබ්බෙ අප්පචාරිතො අඤ්ඤතකෙ ගහපතිකෙ උපසඛකම්මිනා විවරෙ විකපං ආපන්නං නිස්සග්ගියං ඉමිං සම්බස්ස නිස්සජාමි”ති දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති -පෙ- අයස්මතො දමමි”ති -පෙ-

7 අඤ්ඤතකෙ අඤ්ඤතකසඤ්ඤි පුබ්බෙ අප්පචාරිතො ගහපතිකෙ උපසඛකම්මිනා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං අඤ්ඤතකෙ වෙමිතිකො -පෙ- අඤ්ඤතකෙ ඤ්ඤතකසඤ්ඤි පුබ්බෙ අප්පචාරිතො ගහපතිකෙ උපසඛකම්මිනා විවරෙ විකපං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං ඤ්ඤතකෙ අඤ්ඤතකසඤ්ඤි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස ඤ්ඤතකෙ වෙමිතිකො, ආපන්නි දුක්ඛටස්ස ඤ්ඤතකෙ ඤ්ඤතකසඤ්ඤි, අනාපන්නි

8 අනාපන්නි ඤ්ඤතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤස්සජාය, අනුතො ධනෙන, මහගස්ස වේනාපෙතුකාමානං අප්පග්ගං වේනාපෙති, උමිච්ඡතකස්ස, අදිකමමිකස්සාති

දුතියඋපනඛටසිකිඛාපදං නිමිත්තං.

1 සංවුත්ථංසා සංඝා

විවරේ විකාසය ආපරේශය යනු දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ වේවයි

ඉමෙහි විවරවේනාපගෙනහි යනු වෙනට පත් දෑයෙකින්

එවරූපය වා එවරූපය වා යනු දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ.

වේනාපෙයො යනු පිරිවටා

අච්ඡාදෙය යනු දෙවු

උහොඩ සහනා එකෙන යනු දෙදෙන මා එකෙකින්

කලාශ්‍රිතකම්යනං උපාදය යනු සොදුරු බව කැමැත්තේ, මහඟු බව කැමැත්තේ

6 ඔහුගේ බසින් දිගු හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ සිලුටු හෝ (සිවුරක්) විකොට ගණිත් නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසැහි වේ සහනට හෝ ගණයට හෝ පුහුලකිතට හෝ නිසැජ්ඣයුතු ය නවද මහණෙනි, මෙතේ නිසැජ්ඣයුතු “වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර පෙර නොපවරණ ලද්දෙමි නොනැ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණියේ නිසැහි විය මම් මෙය සහනට නිසැජ්ම’යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහු ය යි ආයුෂමත්තට දෙම’යි

7 නොනැ වුවහු කෙරෙහි නොනැ ය යන සංඥ ඇති ව පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ නම් නිසැහි පවිති වෙයි නොනැයකු කෙරෙහි විමනි ඇතියේ නො නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇති ව පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියන් කරා එළඹ විවරයෙහි විකල්පයට පැමිණේ නම් නිසැහි පවිති වෙයි නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සංඥ ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි. නැයකු කෙරෙහි විමනි ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සංඥ ඇතියේ, ඇවැත් නැති

8 නැයනට, පැවැරුවනට, අනෙකක්හු සිදහා තමාගේ ධනයෙන්, මහඟුයක් විකොට ගණු කැමැතියන් ලවා මද අගනා සිවුරක් මිල දී ගන්වා නම්, උම්මතතකයාහට, ආදිකම්මකයාහට ඇවැත් නැති යි

ද්විතීය උපකඩ්ධානිකාපදය නිමි.

5. 1. 10.

රාජසිංහාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස උපට්ඨාකො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස දුතෙන චිවරවේතාපනතං පාහෙසි ඉමිං චිවරවේතාපනතෙන චිවරං වේතාපෙකිං අයං උපනන්දං චිවරෙන අච්ඡාදෙති'ති අථ බො සො දුතො යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකමිති ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “ඉදං බො භතෙන ආයස්මනතං උද්දිස්ස චිවරවේතාපනතං ආභතං පතීගණ්හාතු ආයස්මා චිවරවේතාපනතනති” එවං වුතෙන ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං දුතං එතදවොච “න බො මයං අවුසො චිවරවේතාපනතං පතීගණ්හාම, චිවරස්ස ච බො මයං පතීගණ්හාම කාලෙන කපපිය”නති එවං වුතෙන සො දුතො ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “අපි පතායස්මතො කොච්ච වෙය්‍යාවච්චකරො”ති තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො උපාසකො ආරාමං අගමාසි කෙතච්ඡෙව කරණ්ණෙත අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං දුතං එතදවොච “එසො බො අවුසො උපාසකො භික්ඛුතං වෙය්‍යාවච්චකරො”ති අථ බො සො දුතො තං උපාසකං සඤ්ඤාපෙකිං යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකමිති ආයස්මනතං උපනන්දං සකාපුත්තං එතදවොච “යං බො භතෙන ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤාතො සො මයා, උපසඛිකමිතු ආයස්මා කාලෙන, චිවරෙන තං අච්ඡාදෙස්සති”ති

2. තෙන බො පන සමයෙන සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං උපාසකං න කිඤ්චි අවවාසි. දුතියමි බො සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං, ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති. දුතියමි බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො තං උපාසකං න කිඤ්චි අවවාසි තතියමි බො සො මහාමතො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාපුත්තස්ස සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි “පරිභුඤ්ඤා අයො තං චිවරං, ඉච්ඡාම මයං අයොන තං චිවරං පරිභුතන”නති

3 තෙන බො පන සමයෙන තෙගමස්ස සමයො හොති තෙගලෙන ච කතියා කතා හොති “යො පච්ඡා අගච්ඡති, පඤ්ඤාසං ඛද්ධො”ති අථ බො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාපුත්තො යෙන සො උපාසකො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකමිති තං උපාසකං එතදවොච -

5. 1. 10.

රාජගිණිපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙති තව ද එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ගේ උපසංඝයක වූ මහඥාමානියෙක් ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ට දූතයකු ලවා සිවුරුමිලයක් යැවී ය “මේ සිවුරුමිලයෙන් සිවුරක් විකොටගෙන සිවුරෙන් උපනන්දගිණියන් පුදව’යි එකල්හි ඒ දූත තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් කරා එළඹ ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ට “වහන්ස, ආයුෂමතුන් උදෙසා මේ සිවුරුමිල ගෙන එන ලද ආයුෂමත්හු සිවුරුමිල පිළිගනීන්වා”යි කීය. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයෝ ඒ දූතයාට “ඥාතී, ඥාපි සිවුරුමිල නො පිළිගනුමිහ සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුර වූ කලි ඥාපි පිළිගනුමිහයි” කීය මෙසේ කී කල්හි ඒ දූත තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන්ගෙන් “ආයුෂමත්හට කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇද්දැයි” ඥාපි ය. එකල්හි එක්තරා උපාසකයෙක් කිසි යම් කටයුත්තෙකින් ආරාමයට ගියේ ය එකල්හි ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයෝ ඒ දූතයාට “ඥාතී, තෙල උපාසක තෙම ගිණුන්ගේ මෙහෙකරු යයි කීය ඉක්බිති ඒ දූත තෙම ඒ උපාසකයාට දන්වා ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් කරා එළඹ ආයුෂමත් උපනන්ද ශාසනපුත්‍රයන්ට “වහන්ස, ආයුෂමත්හු යම් මෙහෙකරුවකු දැක්වූහු නම් මා විසින් හේ දන්වන ලද්දේ ය ආයුෂමත්හු සුදුසුකල ඔහු කරා එළඹෙත්වා සිවුරෙන් පුදන්නේ ය’ යි කීය

2 තව ද එසමයෙහි ඒ මහඥාමානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා, අපි හිමියන් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උවසුහට කිසිවක් නො කීහ දෙවනවට ද ඒ මහඥාමානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා අපි හිමියන් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි. දෙවනවට ද ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උවසුහට කිසිවක් නො කීහ තෙවනවට ද ඒ මහඥාමානී තෙම ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයන් වෙත දූතයකු යැවී ය “හිමියෝ ඒ සිවුර පරිභෝග කෙරෙත්වා අපි හිමියන් විසින් ඒ සිවුර පරිභෝග කරණු කැමැතියමිහ”යි

3 තවද එසමයෙහි නියමිතවැසියන්ගේ සමාගමයෙක් වෙයි නියමිතව වැසියන් විසින්ද ‘යමෙක් පසු ව ඒ නම් (හෙතෙම) පණසකින් බැඳුනේ (කහවණු පණසක් දඩ ගෙවිය යුතු වේ)’ යයි, කතියායෙක් කරණ ලද වෙයි. ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනන්දශාසනපුත්‍රයෝ ඒ උපාසකයා වෙත එළඹ ඒ උපාසකයාහට මෙය කීහ -

“අපො මෙ ආවුසො විවරොතා”නි “අපුත්තො හතොත ආගමෙහි, අපු තෙගමසා සමයො හොති, තෙගමෙත ව කතිකා කතා හොති “යො පච්ඡ ආගච්ඡති, පඤ්ඤාසං ඛද්ධො”නි “අපේව මෙ ආවුසො විවරං දෙති”නි ඔවට්ඨිකාය පරමසි අථ ඛො සො උපාසකො ආයස්මතා උපතඤ්ඤ සත්තපුතො නිපජ්ජියමානො ආයස්මතො උපතඤ්ඤ සත්තපුතාසා විවරං වෙතාපෙඤා පච්ඡ අගමාසි. මනුස්සා තං උපාසකං එතදවොචුං” “කිසු ඤාං අයො පච්ඡ ආගතොසි, පඤ්ඤාසං ජිනොසි”නි

4. අථ ඛො සො උපාසකො තෙසං මනුස්සානං එතමඤ්ඤ ආරොචෙසි මනුස්සා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙනති: “මහිච්ඡා ඉමෙ සමණා සත්තපුතතිසා අසනතුට්ඨා, තසිමෙසං සුකරං වෙය්‍යාවච්චමපි කාතුං කථං හි තාම ආයස්මා උපතඤ්ඤ උපාසකො “අපුත්තො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙසාති”නි අසොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙනති, යෙ තෙ භික්ඛු අපච්ඡිත්තා තෙ උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙනති. “කථං හි තාම ආයස්මා උපතඤ්ඤ සත්තපුතො උපාසකො “අපුත්තො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙසාති”නි. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හඟවතො එතමඤ්ඤ ආරොචෙසුං -පෙ- “සච්චං කිර ඤාං උපතඤ්ඤ උපාසකො අපුත්තො හතොත ආගමෙහි”නි වුච්චමානො තාගමෙහි”නි? “සච්චං හඟවා” විගරහි බුද්ධො හඟවා -පෙ- “කථං හි තාම ඤාං මොඤ්ඤරිස උපාසකො ‘අපුත්තො හතොත ආගමෙහි’නි වුච්චමානො තාගමෙසාති තෙතං මොඤ්ඤරිස අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පත භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ:”

“භික්ඛුං පනොව උද්දිසෙ යජා වා යජ්‍ජොග්ගො වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දුතොන විවරවෙතාපනානං පතිණොසා: ‘ඉමිනා විවර- වෙතාපනොනන විවරං වෙතාපෙඤා ඉස්මන්තාම. භික්ඛුං විවරොත අච්ඡාදෙහි”නි. ඥා වෙ දුතො තං භික්ඛුං උපසඛිකම්ඤා එවං වදෙය්‍ය අච්ඡාදෙහි”නි. ඥා වෙ දුතො තං භික්ඛුං උපසඛිකම්ඤා එවං වදෙය්‍ය ‘ඉදං ඛො හතොත ආයස්මතා උද්දිසෙ විවරවෙතාපනානං ආනාමං. පතිණොසාතු ආයස්මා විවරවෙතාපනානති”. තෙන භික්ඛුනා සො දුතො එවමසා වචනිසො ‘න ඛො මයං ආවුසො විවරවෙතාපනානං පතිණොසාම, විවරඤ්ඤ ඛො මයං පතිණොසාම ඤාලොන ඤාපිඤ්ඤ’නි. සො වෙ දුතො තං භික්ඛුං එවං වදෙය්‍ය “අපි පනාසස්මතො ඤාපි වෙය්‍යාවච්චකරොති විවරජිකොන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසිතබ්බො ආගමෙකො වා උපාසකො වා, එසො ඛො ආවුසො භික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චකරොති සො වෙ දුතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙඤා තං භික්ඛුං උපසඛිකම්ඤා එවං වදෙය්‍ය ‘යං ඛො හතොත ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤාතොතො සො මයා, උපසඛිකම්ඤා ආයස්මා ඤාලොන, විවරොත තං අච්ඡාදෙසාති”නි විවරජිකොන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරො උපසඛිකම්ඤා දානනිකානාං ගවාදෙනබ්බො සාරෙතබ්බො ‘අපො මෙ ආවුසො විවරොතාති;-

‘ඇවැත, මට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි. “වහන්ස, අද එක්දවසක් බලව අද නියමිතවැසියන්ගේ සමාගමයෙක් වෙයි නියමිතවැසියන් විසිනුදු ‘යමෙක් පසුව ලා ඒ නම් (නෙතෙම) පණසකින් බැඳුණේ මේ’ යයි කතිකායෙක් කරණ ලද වෙයි ‘අද ම ඇවැත, මට සිවුර දෙව’යි එළියෙහි (=හිඟ) ගත්හ ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදි විසින් දැඩි කොට පෙළුනු ලබන්නේ ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදියට සිවුරක් මිලයට ගෙණ දී පසුව ලා ගියේ ය මිනිස්සු ඒ උවසුනට මෙය කීන “කවර හෙයින් ආයතියෙනි, නෝ පසු ව ලා ආයෙහි ද, පණසකට පැරදුනෙහි’ යයි.

4 ඉක්බිති ඒ උපාසක තෙම ඒ මිනිසුන්ට මෙ පවත් දන්වී ය මිනිස්සු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් ‘මේ ශ්‍රමණශාසනාදිය-යයෝ මනෙව්ශ්‍යෝ ය, අසනතුමයෝ ය, මොවුනට මෙහෙයකුදු කරන්නට පහසු නො වෙයි කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදිය විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නාහු නො බැඳුනු දැ’යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූන යම් මහණ කෙතෙක් අලොපව්ශ්‍යෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාසාසනාදිය උපාසක විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නාහු නොබැඳුනු දැ’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ ‘සැබැ ද උපනඤ්ඤාසාසනාදිය විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නෙහි නො බැලීහි දැ’ යි ‘සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවත් බුදුහු වෙසෙසින් ගැරුහ “කෙසේ නම් තුල්‍යපුරුෂය, නෝ උපාසක විසින් ‘වහන්ස, අද එක් දවසකට බලනු මැනවැ’යි කියනු ලබන්නෙහි නො බැලීහි ද, තුල්‍යපුරුෂය, තෙල නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“මහණන්හු ම උදෙසා රජෙක් හෝ රජ ඇමැතියෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ ගැහැවියෙක් හෝ ‘මේ සිවුරැමිලයෙන් සිවුරක් විකොට ගෙණ මෙනම් මහණහු සිවුරෙන් ආවර්ණය කරව’යි දුතියකු ලවා සිවුරැමිලයක් යවා නම්, ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහු කන් එළඹ ‘වහන්ස, මේ සිවුරැමිලය ආයුෂමතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය. ආයුෂමන්හු සිවුරැමිලය පිළිගනින්නැ’යි මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ දුත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත, අපි සිවුරැමිල නො පිළිගනුමහ. එතෙකුදුවත් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වූ සිවුරක් පිළිගනුමහ’යි. ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහට ‘ආයුෂමතුන්ගේ කිසි මෙහෙකරුවෙක් ඇද්දැ’යි මෙසේ කියා නම්, මහණෙනි, සිවුරැ කැමති මහණහු විසින් ආරාමිකයෙක් වෙවසි උපාසකයෙක් වෙවසි ‘ඇවැත, මේ තෙම භික්ෂුන්ගේ මෙහෙකරු ය’යි මෙහෙකරු දැක්විය යුත්තේ ය. ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මෙහෙකරු ඇනවා මහණහු කන් එළඹ මෙසේ කියා නම් ‘වහන්ස, ආයුෂමන්හු යම් මෙහෙකරුවකු දැක්වුනු ද, මා විසින් හෙතෙම ඇනවන ලද්දේ ය ආයුෂමන්හු සුදුසු කල්හි එළඹෙන්නැ, සිවුරෙන් බුබු ඔහන්සේ පුදන්නේ ය’යි. මහණෙනි, සිවුරැ කැමැති මහණහු විසින් එළඹ ‘ඇවැත, මට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි මෙහෙකරු තෙම දෙතුන් වරක් සෙටිය යුත්තේ ය. සිහි කරවිය යුත්තේ ය-

ද්විතීකිකිකතාං චොදයමානො සාරයමානො තං විවරං අභිනිසථා-
දෙය්‍ය, ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ අභිනිසථාදෙය්‍ය, චතුකිකතාං
පඤ්චකිකතාං ඡකිකතාං පරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස ධාතබ්බං,
චතුකිකතාං පඤ්චකිකතාං ඡකිකතාං පරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස තිබ්බ-
මානො තං විවරං අභිනිසථාදෙය්‍ය, ඉච්චිතං කුසලං තතො චෙ උනතරි-
වායමමානො තං විවරං අභිනිසථාදෙය්‍ය නිස්සංගිං පාවිතනිං නො
චෙ අභිනිසථාදෙය්‍ය යහස්ස විවරචේතාපනතං ආහතං, තස්ස සාමං
වා ගහනබ්බං දුතො වා පානනබ්බං 'යං චො තුමෙහ ආයස්මනො
තිකුට්ඨං උද්දිස්ස විවරචේතාපනතං පභිණ්ණං, න තං තස්ස තිකුට්ඨො
කිසද්ධි අපථං අනුතොති පුඤ්ජනායස්මනො සංකං මා චො සංකං
විනාසා'ති අයං තපථ සාමිච්ඡි"ති

5. හිකුට්ඨං පනොව උද්දිස්සාති හිකුට්ඨස්සායං හිකුට්ඨං ආරම්භං කරිනා
තිකුට්ඨං අවජාදෙතුකාමො

රාජා නාම සො කොචි රජ්ජං කාරෙති

ගිජ්ජොග්ගො නාම සො කොචි රඤ්ඤ භතතචේතනාහාරො.

මුහුමණො නාම ජාතියා මුහුමණො

ගහපතිකො නාම ධපෙතිං රුජාතං රුජභොග්ගං මුහුමණං අවහෙසො
ගහපතිකො නාම

විවරචේතාපනතං නාම ගිරඤ්ඤං වා සුචණ්ණං වා මුහුතා වා චේති වා

ඉමිනා විවරචේතාපනෙනාති පච්චුපට්ඨිතෙන.

චේතාපෙඨොති පරිචතෙනාති

අවජාදෙතිති දජේජති

සො චෙ දුතො තං හිකුට්ඨං උපසඞ්කමිනා ඵලං වදෙය්‍ය "ඉදං ඛො
භතෙන ආයස්මනං උද්දිස්ස විවරචේතාපනතං ආහතං පභිණ්ණාතු ආයස්මා
විවරචේතාපනතං"නාති තෙන හිකුට්ඨා සො දුතො ඵලමස්ස වචනීයො "න ඛො
මයං ආට්ඨස්සො විවරචේතාපනතං පභිණ්ණාම, විවරඤ්ච ඛො මයං පභිණ්ණාම
කාලෙන කාපිම"නාති සො චෙ දුතො තං හිකුට්ඨං ඵලං වදෙය්‍ය "අනි
පකායස්මනො කොචි චේය්‍යාවච්චකරො"ති විවරඤ්චතෙන හිකුට්ඨෙ හිකුට්ඨා
චේය්‍යාවච්චකරො නිද්දිසිතබ්බො, ආරම්භො වා උපාසකො වා "ඵසො ඛො
ආට්ඨස්සො හිකුට්ඨං චේය්‍යාවච්චකරො"ති න වතතබ්බො "තස්ස දෙඨි"ති වා
සො වා නිකම්පියාති, සො වා පරිචතෙනාසාති, සො වා චේතාපෙය්‍යාති"ති

සො චෙ දුතො තං චේය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤපෙඨො තං හිකුට්ඨං උපසඞ්ක-
මිනා ඵලං වදෙය්‍ය "යං ඛො භතෙන ආයස්මා චේය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි,
සඤ්ඤතො සො මයං, උපසඞ්කමිනු ආයස්මා කාලෙන, විවරෙන තං
අවජාදෙය්‍යාති"ති විවරඤ්චතෙන හිකුට්ඨෙ හිකුට්ඨා චේය්‍යාවච්චකරො
උපසඞ්කමිනා ද්විතීකිකතාං චොදෙතබ්බො සාරෙනබ්බො "අනො මෙ
ආට්ඨස්සො විවරෙන"ති න වතතබ්බො "දෙඨි මෙ විවරං, ආහර මෙ විවරං,
පරිචතෙනාති මෙ විවරං, චේතාපෙඨ මෙ විවරං"නාති දුතීයමි වතතබ්බො.
තතිස්මි වතතබ්බො ඤ්චෙ අභිනිසථාදෙති ඉච්චිතං කුසලං.

දෙතුන්සලක් සොයනු ලබන්නේ සිහි කරවනු ලබන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා (සපයා) නම් මේ නිපදවීම මැනවි ඉදින් නො නිපදවා නම්, සිවුසලක් පස්සලක් සයලක් පරම කොට තුෂණ්ණකුන වුවහු විසින් උදෙසා සිවියසුතු ය. සිවුසලක් පස්සලක් සයලක් පරම කොට තුෂණ්ණකුන ව උදෙසා සිවියනුයේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් මේ නිපදවීම මැනවි. ඉදින් එයින් මන්තෙහි වැයම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් නිසන්පවිති වෙයි. ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්හු කෙරෙන් ඒ මහණහට සිවුරු-මිලය ගෙණ එන ලද ද එහි තමා හෝ යාසුතු ය ‘ඇවැත්නි, තෙපි යම් මහණකු උදෙසා සිවුරුමිලයක් යැවුහු ද, එය ඒ මහණහට කිසි අපියක් සිදු නො කෙරෙයි ආයුෂමත්තු ඤාතිය ධනය ලබන්වා තොප සතු ධනය නහමක් වැනැණේවා’යි දුහියකු හෝ යැවිය යුත්තේ ය. මේ එහි අනුබම්භා වේ” යයි

5 භික්ෂුං පනොව උද්දියා යනු භික්ෂුහු සදහා භික්ෂුහු අරමුණු කොට භික්ෂුහු ආවර්ජනය කරණු කැමැත්තේ

ගුප්ත නම් යම් කිසිවෙක් රාජ්‍යය කෙරේ ද හෙතෙම.

ගුප්තොග්ග නම් රජහුගේ බන්ධාවුම් බුදිත යම් කිසිවෙක්

බ්‍රාහ්මණ නම් ජාතියෙන් බමුණු වූයේ

ගහපතික නම් රජ, රාජභොග්‍යයා, බ්‍රාහ්මණයා තබා ගෙෂ වූයේ ගහපතික නම්

විවරවෙනාපනන නම් අමුරන් හෝ රන්රන් හෝ මුතු හෝ මිණි හෝ.

ඉමිනා විවරවෙනාපනෙනන යනු එලඹසිටියෙන්.

වෙනාපෙක්ඛා යනු පිරිවටා

අවජාදෙහි යනු දෙව.

ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහු කර එළඹ ‘වහන්ස, මේ සිවුරුමිලය ආයුෂමතුන් උදෙසා ගෙණ එන ලද ය ආයුෂමත්තු සිවුරුමිලය පිළිගණන්වා’යි මෙසේ කියා නම්, ඒ මහණහු විසින් ඒ දුත තෙම මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘ඇවැත්, ඇපි සිවුරුමිල නො පිළිගණුමින එතෙකුදු වත් ඇපි සුදුසු කල්හි කැප වු සිවුරක් පිළිගණුමිහ’යි ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ මහණහට ‘ආයුෂම-තුන්ගේ කිසි කැපකරුවෙක් ඇද්ද’යි මෙසේ කියා නම්, මහණෙකි, සිවුරු කැමැති මහණහු විසින් ආරම්භ වේවයි උපායක වේවයි ඇවැත්, මේ තෙමේ භික්ෂුන්ගේ කැපකරු’ යයි කැපකරු දැක්විය යුත්තේ ය. “ඔහුට දෙව යි හෝ හෙතෙම බහා තබන්නේ ය හෝ හෙතෙම පිරිවටන්නේ ය හෝ හෙතෙම විකොටගන්නේ ය හෝ”යි නොකියයුත්තේ ය

ඉදින් ඒ දුත තෙම ඒ කැපකරු ඇතවා ඒ මහණහු වෙත පාමිණ මෙසේ කියා නම් ‘වහන්ස, ආයුෂමත්තු යම් කැපකරුවකු දැක්වුහු නම්, හෙතෙම මා විසින් ඇතවන ලද්දේ ය. ආයුෂමත්තු සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇති කල්හි එළඹෙන්නවා සිවුරෙන් මුළු වහන්සේ පුදන්නේ ය’යි මහණෙකි, සිවුරු කැමැති මහණහු විසින් එළඹ ඇවැත්, ඔට සිවුරෙන් ප්‍රයෝජන ඇතැ යි කැපකරු තෙම දෙතුන්සලක් සෙවිය යුත්තේ ය සිහි කරවිය යුත්තේ ය, ‘ඔට සිවුරක් දෙව, ඔට සිවුරක් ගෙණෙව, ඔට සිවුරක් පිරිවටව, ඔට සිවුරක් විකොට ගණ’යි නො කියයුත්තේ ය දෙවනවට ද කියයුතු ය තෙවනවට ද කියයුතු ඉදින් නිපදවා නම් මේ නිපදවීම මැනවි —

නො වෙ අභිනිප්පාදෙති, නඤ්ඤා ගතඤ්ඤා භුක්තිභුක්තෙහ උද්දිසා සංකල්පිතං
 න ආසනෙ නිසිදිකල්පිතං, න ආමිසං පටිගතභෙතකල්පිතං න ධම්මො භාගිකල්පිතං
 “කිං කාරණං ආගතොසි”ති ප්‍රච්ඡිකල්පිතො¹ ජාතාහි² ආවුසොති චතතකල්පිතං
 සචෙ ආසනෙ වා නිසිදිති, ආමිසං වා පතිගණ්ඨාති, ධම්මං වා භාගිති, සංකං
 භාගිති දුතියමපි සංකල්පිතං. නතිගමපි සංකල්පිතං චතුකල්පිතං වොදෙඤ්ඤා
 චතුකල්පිතං සංකල්පිතං පඤ්චකල්පිතං වොදෙඤ්ඤා දභිකල්පිතං සංකල්පිතං
 ඡකල්පිතං වොදෙඤ්ඤා න සංකල්පිතං නනො වෙ උතතරිං වායමමානො
 නං විවරං අභිනිප්පාදෙති, පයොගෙ දුකකටං පටිලාභෙන නිසංගනියං
 භොති, නිසංගතකල්පිතං සංකල්පිතං වා ගණ්ඨාති වා ප්‍රග්ගාලාති වා ඵලඤ්ඤා පන
 තිකල්පෙ නිසංගතකල්පිතං -පෙ- “ඉදං මෙ භාගෙන විවරං අතිරෙකතිකල්පිතං
 නතු වොදනාය අතිරෙකඡකල්පිතං සංකෙන අභිනිප්පාදිතං නිසංගතියං,
 ඉමානං සංකල්පිතං නිසංගතියං”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ-
 ආයසමනො දමමි”ති

නො වෙ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, යතස්ස විවරවෙනාපනතං ආභතං නඤ්ඤා
 සාමං වා ගතකල්පිතං, දුතො වා පාභෙනකල්පිතං “යං ඛො භුලෙන ආයසමනො
 තිකල්පිතං උද්දිසා විවරවෙනාපනතං පතිගණ්ඨාති, න නං තස්ස තිකල්පිතො
 කිඤ්ඤි අඤ්ඤා අනුභොති, පුඤ්ඤානායසමනො සකං, මා වො සකං
 විනස්සා”ති

අයං නඤ්ඤා ආමිච්ඡිති අයං නඤ්ඤා අනුධම්මනා

6 අතිරෙකතිකල්පිතං වොදනාය අතිරෙකඡකල්පිතං සංකෙන,
 අතිරෙකසඤ්ඤා අභිනිප්පාදෙති, නිසංගතියං පාචිතතිං අතිරෙකතිකල්පිතං
 වොදනාය අතිරෙකඡකල්පිතං සංකෙන වෙමතිකො අභිනිප්පාදෙති, නිසංගතියං
 පාචිතතිං අතිරෙකතිකල්පිතං වොදනාය අතිරෙකඡකල්පිතං සංකෙන
 උභතකසඤ්ඤා අභිනිප්පාදෙති නිසංගතියං පාචිතතිං උභතකතිකල්පිතං
 වොදනාය උභතකඡකල්පිතං සංකෙන අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනති දුකකටස්ස
 උභතකතිකල්පිතං වොදනාය උභතකඡකල්පිතං සංකෙන වෙමතිකො ආපනති
 දුකකටස්ස උභතකතිකල්පිතං වොදනාය උභතකඡකල්පිතං සංකෙන
 උභතකසඤ්ඤා, අනාපනති

7 අනාපනති තිකල්පිතං වොදනාය ඡකල්පිතං සංකෙන, උභතකඡකල්පිතං
 නතු වොදනාය උභතකඡකල්පිතං සංකෙන අවොදිගමානො දෙති, සාමිකා
 වොදෙඤ්ඤා දෙනති, උමමතකසස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

රාජසිකිකාපදං නිබ්බිතං.

විවරවග්ගො පඤ්චමො.

තස්ස දුකං-

උභතතං කඤ්ඤා නිසංගතියං ඛොචනඤ්ඤා පටිගතො,
 අඤ්ඤානාති නිසංගතියං උභතතං දුකකෙත ව

1 පුරුෂානා - සතා 2 ආ ජාතාහි - සිඤ්ඤා

ඉදින් නො නිපදවා නම් එහි නොය් තුළින්මුතු වුවහු විසින් උදෙසා සිටිය යුතු ය අසුනෙක නො හික්ද යුතු ය. අහර නො පිළිගත යුතු ය දහම් නොකිය යුතු ය 'කවර කරුණෙන් ආයෙහි ද' යි විවාරණු ලබන්නේ 'ඇවැන දනා'යි කිය යුතු ය ඉදින් අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ අහර පිළිගණ් නම් හෝ දහම් කියා නම් හෝ සිටීම බිඳෙයි දෙවනවට ද සිටිය යුතු ය තෙවනවට ද සිටිය යුතු ය

සතරවරක් වොදනා කොට සතරවරක් සිටිය යුතු ය පස්වරක් වොදනා කොට දෙවරක් සිටිය යුතු ය සවරක් වොදනා කොට නො සිටිය යුතු ය ඉදින් එයින් මතුයෙහි වැයම් කරන්නේ ඒ සිවුර නිපදවා නම් පියොව්හි දුකුලා වෙයි. ලැබීමෙන් නිසඟි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුතු-ලක්හට හෝ නිසැප් යුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැප් යුතු ය 'වහන්ස, මේ මාගේ සිවුර අඟිරා තුන්යලක් වොදනායෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් නිපදවන ලද්දේ නිසඟි විය. මෙය මේ සහනට නිසැප් යි දෙන්නේ ය යි දෙන්නාහ යි ආයුෂ්මත්හට දෙමි'යි

ඉදින් නො නිපදවා නම් යමක්හු කෙරෙන් ඔහුට සිවුරුමිල ගෙණ එන ලද ද එහි තමා හෝ යා යුතු ය 'ඇවැත්නි, තෙපි යම් මහණක්හු උදෙසා සිවුරු මිලයක් ගැවුහු ද එය ඒ මහණහට කිසි අවශ්‍යක් සිදු නො කෙරේ ආයුෂ්මත්හු ආබාසය බතය ලබන්වා තොප සතු බතය නහමක් වැනගේවා'යි දුතයෙක් හෝ ගැවිය යුත්තේ ය.

අයං තිඤ්ඤා ආමිටි යනු මේ එහි අනුබම්බා යි.

6 අඟිරා තුන්යලක් වොදනායෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් අතිරො-කය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වෙයි අඟිරා තුන්-යලක් වොදනායෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් විමති ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වෙයි අඟිරා තුන්යලක් වොදනායෙන් අඟිරා සයලක් සිටීමෙන් උෘත ය යන සංඥා ඇත්තේ නිපදවා නම් නිසඟිපව්හි වේ උනුතුන්-යලක් වොදනායෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් අතිරොක ය යන සංඥා ඇත්තේ දුකුලාඇවැත් වෙයි උනුතුන්යලක් වොදනායෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් විමති ඇත්තේ දුකුලාඇවැත් වෙයි උනුතුන්යලක් වොදනායෙන් උනු-සයලක් සිටීමෙන් උෘතය යන සංඥා ඇත්තේ ඇවැත් නැති

7 තුන්යලක් වොදනායෙන් සයලක් සිටීමෙන් උනුතුන්යලක් වොදනායෙන් උනුසයලක් සිටීමෙන් දේ නම්, නො සොයනු ලබන්නේ දේ නම්, හිමියෝ සොයා දෙත් නම් ඇවැත් නැති උමච්ඡතකයාහට ආදිකමම්-කයාහට ඇවැත් නැති යි

ගජ්ඣානිකායෙහි

පළමු වැනි විවරවර්ගය යි.

එහි උද්දාය

උබ්බත කසීන සිකපදය, උද්දායින (දෙවන කසීන) සිකපදය, තෙවන කසීන සිකපදය යන තුණ ද, බොවන සිකපදය, පටිගගගණ සිකපදය යි පසෙකි තතුතනරිය උපකම්භට දෙක ය යන අභ්‍යුත්තර සිකපද තුණ ය, දුතක සිකපද දෙක ය යි සියල්ල දහයෙනි

කොසියවගෙහා

5. 2 1.

කොසියසිකබාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා ආලවිසං විහරන් අග්ගාලවෙ වෙතිසෙ තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගිසා භික්ඛු කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වදෙන්නි “බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච අමහාකම්පි දස්සථ මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති තෙ උප්පායනන්ති බියනන්ති විපාවෙනන්ති. “කථං හි තාම සමණා සකාසපුත්තියා අමො උපසඬකම්භා එවං වකවන්ති, බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහා-කම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතුන්ති අමහා-කම්පි අලාභා අමහාකම්පි දුලලාභා, යෙ මයං ආජිවස්ස ගෙතු පුතනදුරස්ස කාරණා බහු බුද්ධකෙ පාණකෙ¹ සඬ්ඝාතං ආපාදෙමා”ති අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවන්තානං යෙ තෙ භික්ඛු අපථිච්ඡා තෙ උප්පායනන්ති බියනන්ති විපාවෙනන්ති “කථං හි තාම ඡබ්බගගිසා භික්ඛු කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වකවන්ති - බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතුන්ති” අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතං මන්තං ආරොවෙසුං. “සඬං කීර් තුමො භික්ඛවෙ කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වදෙථ. බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති “සඬං භගවා” විහරති බුද්ධෝ භගවා. “කථං හි තාම තුමො මොඝපුරිසා කොසියකාරකෙ උපසඬකම්භා එවං වකවථ, බහු ආට්ටසො කොසකාරකෙ පච්ච, අමහාකම්පි දස්සථ, මගම්පි ඉච්ඡාම කොසියමිස්සකං සන්තං කාතු”න්ති තෙනං මොඝ-පුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිහිනා-පදං උද්දිසෙත්තාථ

“ආය පන භික්ඛු කොසියමිස්සකං සන්තං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගිසං පාවිතති”න්ති

2. ආය පනාති යො යදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසම් අන්තෙ අධිපෙපතො භික්ඛුති.

සන්තං තාම සන්තර්ථා කතං ගොති අවාසිමං

කාරාපෙය්‍යාති එකෙනපි කොසියංසුතා මස්සොනා කාරොති ටා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං: පටිලාභෙන නිස්සග්ගිසං ගොති නිස්සජ්-තබ්බං සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්තබ්බං. “ඉදං මෙ භතෙන කොසියමිස්සකං සන්තං කාරාපිතං නිස්සග්ගිසං, ඉමාහං සඬ්ඝස්ස නිස්සජ්මිති, දදෙත්තාති, දදෙත්තන්ති, ආයස්ස-තො දමමි”ති

1 පාණෙ ටෙ ජ සං.

කොසිය වග්ගය

5. 2. 1.

කොසිය ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලවුනුවර අසල අග්ගාලව දෙවො-
ලෙහි වාඩ වසන සේක එසමයෙහි වූ කලී සවගමහණහු තිහිරිහු නිපද-
වන්නන් වෙත එලඹ “ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු
අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තමිහ”යි මෙසේ කියත් ඒ
මිනිස්සු “ශාක්‍යපුත්‍රිය මහණහු අප වෙත එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි
පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට
කැමැත්තමිහ’යි කෙසේ නම් කියන් ද? යම් බදු අපි ජීවිකා හෙතෙයෙන්
අමුදරුවන් රක්තා කරුණින් බොහෝ කුඩා පණුවන් මරණයට පමුණුව-
මෝ ද ඒ අපට ද අලාභයෙකි අපගේ ද අභාග්‍යයෙකි”යි අවමන් කරත්,
අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් භික්ෂුහු අවමන් කරණ අයුණු කියන
නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන් ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක්
වෙත් ද? ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු තිහිරිහු නිපදවන්නවුන් වෙත
එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණුවන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද
තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට කැමැත්තමිහ”යි කියන් ද?යි අවමන්
කෙරෙත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍ය-
වතුන් වහන්සේට එ පවත් සැල කළහ “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි
ඔහු කීහ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගැරුහු සේක “හිස් පුරුෂයෙකි, තෙපි කෙසේ
නම් තිහිරිහු නිපදවන්නවුන් කරා එලඹ ‘ආචාරිනි, බොහෝ තිහිරි පණු-
වන් පිහවු අපට ද දෙවු අපි ද තිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරන්නට
කැමැත්තමිහ”යි කෙසේ නම් කියවු ද? හිස් පුරුෂයෙකි, මෙය නො පහන්
වූවන්ගේ පාහැදීම පිණිස ද නො වෙයි, මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ
ද උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නිහිරිහු මුසු ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් නිසඟි-
යවිති වේ”

2 යො පන යනු යම්, යම් බදු

භික්ෂු (මහණෙක්) යනු මෙ තෙමේ මේ අභියෝගි භික්ෂු යයි අභිප්‍රේතය

ඝනාත (ඇතිරිය) නම් අතුරා විසුම් රහිත කොට කරණ උද්ද වෙයි

කාරුප්පය (කරවන්නේ නම්) යනු එක් තිහිරි කොන්දකිනු දු මුසු
කොට කෙරෙයි නම් හෝ කරවයි නම් හෝ පියොවෙහි දුකුළා වේ ලබා ගැන්-
මෙන් නිසඟි මේ සහනට හෝ ගණයා හට හෝ පුතුල් හට හෝ නිසජිය යුතු
“වහන්ස, මා විසින් තිහිරිහු මුසු මේ නිසජිය යුතු ඇතිරියක්
කරවන ලද්දේ ය මෙය මම් සහනට නිසජමි යි දෙන්නේය යි
දෙන්නාහ යි ආයුෂ්මත්හට දෙමි”යි නිසජිය යුතු

3 අනන්තා විප්‍රකාශං අනන්තා පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං, අනන්තා විප්‍රකාශං පරෙහි පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්‍රකාශං අනන්තා පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං පරෙහි විප්‍රකාශං පරෙහි පරිශෝසාපෙනි, නිසංගතියං පාවිතතියං අඤ්ඤාසංඝායා කරොති වා කාරාපෙනි වා, අපනති දුක්ඛං අඤ්ඤාතා කතං පටිලභිතා පරිභුංඤා, අපනති දුක්ඛං

4 අනාපනති විතානං වා භූමමඤ්ඤා වා සංඝපාකාරං වා හිසිං වා බිලෙඛාහනං වා කරොති, උමමනතකස්ස, අදිකමමිකස්සාති

කොසියසිකාපදං නිමිතං

5. 2. 2.

සුද්ධිකාලිකාසිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවතෙ කුට්ඨං ගාරස්මායං තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා හික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙනති මනුස්සා විහාරවාරිකං අභිඤ්ඤානා පසස්සිතා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම සමණා යකා-පුතතියා සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සනති, සෙය්‍යථාපි හිති කාමභොගිනො,හි අස්සෙස්සං ඛො හික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣා-යනානං බියනනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ හික්ඛු අපට්ඨස්සා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා හික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සනති”ති? අථ ඛො තෙ හික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤා අරොවෙස්සං “සුච්චං කිර තුමෙහ භික්ඛුට්ඨං සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙථ”ති” “සුච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තුමෙහ මොඝපුරිසා සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරුපෙස්සථ තෙනං මොඝපුරිසා අපසග්ගානං වා පසාද්‍ය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙස්සථ

“යො පන හික්ඛු සුද්ධිකාලිකානං ඵලකලොමානං සන්තං කාරු-පෙස්ස, නිසංගතියං පාවිතතියං”නති.

2 යො පනාති යො යදිසො -පෙ-

හික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමෙස්මි අඤ්ඤා අධිපෙතො හික්ඛුති

කාලිකා නාම ද්වෙ කාලකාති ජාතියා කාලකං වා රඤ්ඤාකාලකං වා

සන්තං නාම සන්තරිතා කතා යොති අවාසිමං.

3 නමා විසින් කොට අඩාල (ඇතිරිය) තෙමේ නිමවා ද, නිසිපවිති වේ නමා විසින් කොට අඩාල දෑ අනුත් ලවා නිමවා ද, මෙරමා විසින් කොට අඩාල දෑ තෙමේ නිමවා ද නිසාහි පවිති වේ මෙරමා කොට අඩාල දෑ මෙරමා ලවා නිමවා ද නිසාහි පවිති වේ. අනෙකක්හු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද, දුකුලාආචාත් වේ අනෙකකු කළ ඇතිරියක් ලැබගෙන පරිභොග කෙරේ ද, දුකුලාආචාත් වන්නේ ය.

4 පියනක් හෝ බුබුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වසිනක් හෝ කෙරේ ද, ඔහුට ද උමතුවාහට ද ආදිකර්මිකයාට ද ආචාත් නො වේ

කොසියයාපදය නිමි.

5. 2. 2.

ශුද්ධකාලකයාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙහි කුටාභාරලාලයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සවග මහණහු හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවන් මිනිස්සු විභාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන්නාහු එය දක, “කෙසේ නම් යාකාපුත්‍රිය ශ්‍රමණයෝ කාමභොගී ගිහියන් මෙන් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවද්දැ”යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, දෙස් පතුරුවන් හිඤ්ඤ අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවන්දැ”යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවන් ඉක්බිති ඒ හිඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි, තෙපි හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවවු ද?”යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ අසා වදාළසේක “සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ”යි ඒ මහණහු කිහි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ගැරැහුසේක “හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවවු ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය නොපහන්-වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් හුදු කළු එළලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි.”

2 යො පන යනු යලෙක්, යම්බදු වූ

හිකඩු යනු මේ තෙමේ මේ අපියෙහි හිඤ්ඤ ය යි අදහස් කරණ ලදි

කාලසා නම් උත්පත්තියෙන් කළු වූයේ රදන් පෙළිලෙන් කළු වූයේ ද යි කළුපැහැය දෙවැද්දුම් වෙයි

අනුභව යම් අතුරා කරණ ලද, නොවිභව ලද

කාශ්පෙය්‍යානි කරොති වා කාරාපෙනි වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටි-
ලාභෙන නිස්සංගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා
සුභිකාලකානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපිතං නිස්සංගියං ඉමාහං සංඝස්ස
නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදදෙය්‍යුනි -පෙ- ඥායසමතො දමිති”ති

3 අනන්තා විපපකතං අනන්තා පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතතියං අනන්තා විපපකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතතියං පරෙහි විපපකතං අනන්තා පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතතියං පරෙහි විපපකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි, නිස්සංගියං
පාවිතතියං අඤ්ඤාසංඝායා කාරොති වා කාරාපෙනි වා ආපනති දුක්ඛං
අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතො පටිභුඤ්ජති, ආපනති දුක්ඛං

‡ අනාපනති විතානං වා භුමමඤ්ජරණං වා සංඝිපාකාරං වා යිසිං වා
බිමොඛායනං වා කරොති, උමමනකස්ස, ආදිකමිකස්සාති.

සුභිකාලකාලසිකධාපදං නිමිතිං.

5. 2. 3.

ද්වේභාගසිකධාපදං

1 තෙන සමයෙක චූදො භගවා සාවඤ්ඤා විහරති ජෙනවතෙ අනාථ-
පිණ්ඩස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා හික්ඛු භගවතා
පටිකම්මතං සුභිකාලකානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙභුනති තෙ
පොකං යෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව සුභිකාලකානං සඤ්ඤා කාරා-
පෙනති යෙ තෙ හික්ඛු අපට්ඨිතා තෙ උප්පායනති බියනති විපාවෙනති “කථං
හි නාම ජබ්බග්ගියා හික්ඛු පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව
සුභිකාලකානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙස්සනති”ති අථ බො තෙ
හික්ඛු භගවතො ථනමිත්ථං ආරොවෙසුං “සච්චං කීර් තුලෙහ හික්ඛවෙ
පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව සුභිකාලකානං ඵලකලොමානං
සඤ්ඤා කාරාපෙථා”ති “සච්චං භගවා, විහරති චූදො ගගවා “කථං හි
නාම තුලෙහ මොක්ඛජ්ජිකා පොකංයෙව ඔදුතං අනෙත ආදිසිතා තථෙව
සුභිකාලකානං ඵලකලොමානං සඤ්ඤා කාරාපෙස්සථ තෙනං මොක්ඛජ්ජිකා
අපපසනානං වා පසාදය -පෙ-” ඵවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ ඉදං සිංහාපදං
උද්දිසෙය්‍යාථ.-

කාරාපෙය්‍ය යනු කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝගි දුකුලා වේ ලැබීමෙන් නිසගි වේ සබ්බසංචි හෝ ගණයංචි හෝ පුද්ගලයකුට හෝ නිසජ්ජය යුතු මහණෙනි, මෙසේ වනාහි නිසජ්ජය යුතු. “වහන්ස, මා විසින් කරවන ලද හුදු කළු එළුලොම්බුවා මේ ඇතිරිය නිසගි වෙයි. මම මෙය සහනට නිසජ්ජම යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්භව දෙමි”යි නිසජ්ජය යුතු

3. නමා විසින් අභාලු කරණ ලද්දු තෙමේ නිමවා ද, නිසගිපවිති වේ. නමා විසින් අභාලු කරණ ලද්දු අනුත් ලවා නිමවා ද, නිසගිපවිති වේ. අනුත් විසින් අභාලු කරණ ලද්දු තෙමේ නිමවා ද නිසගිපවිති වේ අතෙකකු පිණිස කෙරේ ද කරවා ද දුකුලාආවාත් වේ අතෙකකු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභොග කෙරේ ද, දුකුලාආවාත් වන්නේ ය

4 වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ වටතිරයක් හෝ බිස්සක් හෝ කන්වසිනක් හෝ කෙරේ ද ආවාත් නො වේ උම්බුවාට ද ආදිකම්මිකයාට ද ආවාත් නොවේ

ශුද්ධිකාලකශික්ෂාපදය නිමි

5. 2. 3.

දේවභාගශික්ෂාපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර දෙවරම් නම් අනෙපිබුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සමග මහණහු “භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවීම පිළිකෙවිනා”යි තුමු මඳක් ම හුදු එළුලොම් දවළයෙහි යොදා පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවත් යම් අපිස් මහණහු වෙද්දු ඔහු “කෙසේ නම් සවග මහණහු මඳක් හුදු එළුලොම් දවළයෙහි යොදා පෙර සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවන් ද?” යි අවමන් කරත්, අයුණු කියත්, නුගුණ පතුරුවත් ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට එ පවත් සැල කළහ “සැබෑ ද? මහණෙනි, තෙපි හුදු එළුලොම් මඳක් ම දවළයෙහි යොදා පළමු සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරි කරවමු ද?” යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ අසා වදළ සේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ”යි ඔහු කීහ භාග්‍යවත් බුදුරජානන්වහන්සේ ගැරැහු සේක “හිස් පුරුෂයෙනි, තෙපි කෙසේ නම් හුදු එළුලොම් මඳක් දවළයෙහි යොදා පළමු සේ ම හුදු කළු එළුලොම්බුවා ඇතිරියක් කරවමු ද? හිස් පුරුෂයෙනි, මෙය තොපහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද.. නො වෙයි . මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“නවං පන භික්ඛුනා සන්ථතං කාරයමානෙන දෙව භාගා සුද්ධි-
කාලකානං ඵලකලොමානං ආද්‍යහිබ්බා, නතියං ඔද්‍යානං, චතුස්සං
ගොවරියානං. අනාද්‍ය චෙ භික්ඛු දෙව භාගෙ සුද්ධිකාලකානං ඵලක-
ලොමානං නතියං ඔද්‍යානං, චතුස්සං ගොවරියානං, නවං සන්ථතං
කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං”න්ති

2 නවං නාම කරණං උපාදය වුවිති

සන්ථතං නාම සන්ථර්ඤා කතං හොති අවාසිමං

කාරයමානෙනාති කරොතා වා කාරාපෙතා වා

දෙව භාගා සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං ආද්‍යහිබ්බාති ධාරිතියා
දෙව තුලා ආද්‍යහිබ්බා

නතියං ඔද්‍යානනති තුලං ඔද්‍යානං

චතුස්සං ගොවරියානනති තුලං ගොවරියානං.

අනාද්‍ය චෙ භික්ඛු දෙව භාගෙ සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං
නතියං ඔද්‍යානං චතුස්සං ගොවරියානනති අනාදිසියා දෙව තුලා සුද්ධි-
කාලකානං ඵලකලොමානං, තුලං ඔද්‍යානං, තුලං ගොවරියානං නවං සන්ථතං
කරොති වා කාරාපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං
හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵලස්ස පන
භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදමෙව භනෙතා නවං සන්ථතං අනාදිසියා [දෙව තුලා
සුද්ධිකාලකානං ඵලකලොමානං,] තුලං ඔද්‍යානං, තුලං ගොවරියානං
කාරාපිතං නිස්සග්ගියං ඉමානං සබ්බස්ස නිස්සරාමිති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ-
දදෙය්‍යනති -පෙ- ආයස්මතො දමමි”ති

3 අත්තනා විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං අත්තනා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං,
අඤ්ඤාස්සායා කරොති වා කාරාපෙති වා, අපභති දුක්ඛටස්ස

4 අනාපතති තුලං ඔද්‍යානං තුලං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති,
බහුතරං ඔද්‍යානං බහුතරං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති, සුද්ධිං ඔද්‍යානං
සුද්ධිං ගොවරියානං ආදිසියා කරොති, විතානං වා භූමමඤ්ඤා වා සාන්ධා-
කාරං වා භිසිං වා බ්බෙබ්බානං වා කරොති උමමත්තකස්ස, ආදිකමමකස්සාති

දෙව්ගායනසිකිකාපදං නිමිති

“අලුත් ඇතිවියත් කරවන මහණහු විසින් හුදු කළු එළලොම් දෙකොටසක් ගත යුතු. තෙවෙනි කොටස සුදුපැහැ එළලොම් ද සිවුවන කොටස කිඹුල් වත් එළලොම් ද ගත යුතු. ඉදින් මහණ තෙම දෙකොටසක් හුදු කළුපැහැ එළලොම් ද තෙවෙනි කොටස සුදු පැහැ එළලොම් ද සිවුවන කොටස කිඹුල්වත් එළලොම් ද නොගෙණ අලුත් ඇතිවියත් කරවා නම් නිසගිපවිති වේ.”

2 නම. යනු: කිරිමි වශයෙන් අලුත් බව ඇරැබූ කියනු ලැබේ

සනාථතං යනු අතුරා කරණ ලද්දෙක් වෙයි, නොවියන ලද්දෙක් වෙයි
කාරයමානෙන යනු කරණ හෝ කරවන හෝ

දෙව භාගා සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං ආද්ධබ්බා යනු මාන තුලා දෙකක් ගත යුතු

තනියං බද්ධානං යනු සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක්

චතුස්ථං ගොවජියානං යනු කිඹුල්වත් එළලොම් තුලාවක්

අනාද්ධ වේ හිකුඬු දෙව භාගෙ සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං නානියං බද්ධානං චතුස්ථං ගොවජියානං යනු: හුදු කළුපැහැ එළලොම් තුලා දෙකක් ද සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක් ද කිඹුල්පැහැ එළලොම් තුලාවක් ද නො ගෙණ අලුත් ඇතිවියත් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියොවෙහි දුකුලා වේ ලබා ගැනීමෙන් නිසගි වේ සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලාට හෝ නිසජිය යුතු මහණෙහි, මෙසේ වනාහි නිසජිය යුතු. “වහන්ස, හුදු කළුවත් එළලොම් තුලා දෙකක් ද සුදුපැහැ එළලොම් තුලාවක් ද කිඹුල්වත් එළලොම් තුලාවක් ද නොගෙණ මා විසින් කරවන ලද මේ අලුත් ඇතිවිය නිසගි වේ, මෙය මම් සහතට නිසජමි දෙන්නේ ය දෙන්නාහු ය ආයුෂමත්භට දෙමි” යි මෙසේ නිසජිය යුතු,

3 නමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිලවා නම් නිසගිපවිති වෙයි. නමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසගිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිලවා නම් නිසගිපවිති වෙයි මෙරමා විසින් අබාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසගිපවිති වේ අතෙකකු සදහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුලාඇවැත් වෙයි අතෙකකු විසින් කරණ ලද්ද ලැබ පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඇවැත් වේ

4 සුදු එළලොම් සම ව කිඹුල්වත් එළලොම් සම ව ගෙණ කෙරේ නම්, සුදු එළලොම් බහුතර ව කිඹුල්වත් එළලොම් බහුතර ව ගෙණ කෙරේ නම්, නො මුසු සුදු එළලොම් නො මුසු කිඹුල්වත් එළලොම් ගෙණ කෙරේ නම්, වියතක් හෝ මුමුතුරුණක් හෝ සෙණ්පට්ටරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිලෙබ්බතයක් හෝ කෙරේ නම් ඇවැත් තැනි උමවහ්නකයහට ආදි-කමමිකයහට ඇවැත් තැනි යි

දේවාගයා ගිණ්ණපදය නිමි.

ජබ්බසංඝිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං චිහරති ජෙනවතෙ අතාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන උපසංඝෙහ භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං
කාරාපෙනති, තෙ යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිඛනුලා විහරන්ති “එළකලොමානි
දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති ඉන්ද්‍රියා උප්ඛායන්ති බියන්ති විපාවෙනති
‘කථං හි නාම සමණා සකාසුන්තියා අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සන්ති,
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිඛනුලා විහරස්සන්ති එළකලොමානි දෙථ එළක-
ලොමෙහි අපො”ති අමනාකං පන සකිං කතානි සන්තානි පඤ්චපි ඡපි
වස්සානි භොන්ති, යෙසං තො දුරකා උභයදන්තිපි උච්ඡින්නතිපි උද්දරෙහිපි
බජ්ජන්ති ඉමෙ පන සමණා සකාසුන්තියා අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙනති,
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිඛනුලා විහරන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි
අපො”ති.

2 අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මුහුස්සානං උප්ඛායන්තානං බියන්තානං
විපාවෙන්තානං යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චන් තෙ උප්ඛායන්ති බියන්ති
විපාවෙන්ති “කථං හි නාම භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සන්ති
යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිඛනුලා විහරස්සන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළක-
ලොමෙහි අපො”ති අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං
“සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛු අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙනති යාවතඛනුලා
විඤ්ඤානතිඛනුලා විහරන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති
“සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා
අනුචක්ඛං සන්තං කාරාපෙස්සන්ති යාවතඛනුලා විඤ්ඤානතිඛනුලා
විහරස්සන්ති “එළකලොමානි දෙථ එළකලොමෙහි අපො”ති, තෙතං භික්ඛවෙ
අපසස්සන්තානං වා පසාදස්ස -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං
උද්දිසෙස්සාථ

“නවං පන භික්ඛුනා සන්තං කාරාපෙස්සා ජබ්බසංඝානි ධාරෙතඛො,
බරෙත ඡෙ ජහනං වස්සානං නං සන්තං විස්සංජෙස්සා වා අවිස්සංජෙස්සා
වා අඤ්ඤං නවං සන්තං කාරාපෙස්ස, නිස්සංගතියං පාවනනිස්ස”න්ති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානතං භොති.

[මුලපඤ්ඤානති.]

3 තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු කොසමිත්ථං ගිලානො
භොති ඤ්ඤානා තස්ස භික්ඛුතො සන්තිකෙ දුතං පාහෙසුං “ආගථිඤ්ඤා,
භද්දන්තා, මෙයං උපට්ඨතිස්සාමා”ති භික්ඛුපි එවමානංසු “ගථිඤ්ඤා,
ඤ්ඤානා නං උපට්ඨතිස්සන්ති”ති සො එවමාග “භගවතා ආදිස්සා සිත්තා-
පදං පඤ්ඤානතං “නවං පන භික්ඛුනා සන්තං කාරාපෙස්සා ජබ්බසංඝානි
ධාරෙතඛො”න්ති “අභ්ඤ්චමති ගිලානො න සකෙකාමි සංගා ආදස්ස
පකකමිභුං, මෙසංඤ්ච චිතා සන්තා න ථාසු භොති, නාගං ගට්ඨස්සාම”ති
භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං

5. 2. 4.

ජබ්බසංගිකෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැමාත්තුවර සම්පයෙහි වූ අනේපිඬු සිටුහු ගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවති ඔහු ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් අඬ ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙති. මිනිස්සු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද, ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් අඬ ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද, අපගේ වැලිත් වරක් කරණ ලද ඇත්තේ පස්වසකුදු සවසකුදු පවතිත් එහි අපගේ දරුවෝ මලමු ද කෙරෙහි (ඥාන) මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙත් එතෙකුදුවත් මේ ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවති ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙති”යි

2 භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ජයෝ නම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහළ කෙරෙත්. “කෙසේ නම් භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබෑද මහණෙනි, භික්ෂුහු වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද “එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ”යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වෙසෙත් ද”යි. සැබව ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ‘කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවල්පුරුෂයෝ වසක් පාසා ඇතිරි කරවත් ද ‘එළලොම් දෙව එළලොමින් ප්‍රයෝජන ඇතැ’යි යැදීම් බහුල ව විනාළීම් බහුල ව වාසය කෙරෙත් ද”යි වෙසෙසින් හඬා කළහ මහණෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීමට නො වැටෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසටු”

“මහණහු විසින් නව ඇතිරිය කරවා සවසක් බැරිය යුතු ය. ඉදින් සවසකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසජා හෝ නො විසජා හෝ අනිත් නවඇතිරියක් කරවා නම් නිසඟිපවිති මේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් භික්ෂූන්ට මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය පණවන ලද මේ

[මුල් පැණවීමයි]

3 තවද එසමයෙහි කොසඹැනුවර එක්තරා මහණෙක් ගිලන් වූයේ වෙයි තැයෝ ‘වහන්සේ පැමිණෙත්වා අපි උපසංඝ කරමිහ’යි ඒ මහණහු වෙත දුතයකු යැවූහ භික්ෂුහු ද ‘යා ඇවැත්, තැයෝ නොපටි උවැටත් කරන්නාහ’යි මෙසේ කීහ හේ මෙසේ කී ය “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් විසින් සිකපද පණවන ලද ‘මහණහු තවඇතිරියක් කරවා සවසක් බැරියයුතු’ යයි. මම් වූ කලි ගිලන් වෙමි ඇතිරිය ගෙණ නික්ම යන්නට නො හැක්කෙමි මට ද ඇතිරිය නැති ව යුවයෙක් නො වෙයි. මම් නො සෙමි”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් දුන්වූහ.

4 අපං බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධව්මිං කපං කායො භික්ඛු ආමොනසී “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානස්ස භික්ඛුතො සස්තං සමමුතිං දුතුං එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො තෙන ගිලාතෙන භික්ඛුතා සබ්බං උපසබ්බමිති” එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො බුද්ධානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිකං උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතං අඤ්ජලිං පග්ගහෙතො එවමස්ස වචනීයො “අහං භනෙන ගිලාතො න සකෙකාමී සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සොහං භනෙන සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවාමි”ති දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බෙස්ස ඤාපෙනබ්බො

“සුණාතු මෙ භනෙන සබ්බෙස්ස අයං ඉස්සන්තාමො භික්ඛු ගිලාතො න සකෙකාමී සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සො සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවති යදි සබ්බස්ස පතතකලලං, සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දදෙය්‍ය එසා ඤානති”

සුණාතු මෙ භනෙන සබ්බෙස්ස අයං ඉස්සන්තාමො භික්ඛු ගිලාතො න සකෙකාමී සස්තං ආදාය පකකමිතුං, සො සබ්බං සස්තංසමමුතිං යාවති සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දෙති, යස්සායස්මතො ඛමති ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුතිං දුතං, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස නකකමිති, සො භාසෙය්‍ය

දින්නා සබ්බෙස්ස ඉස්සන්තාමස්ස භික්ඛුතො සස්තංසමමුති. ඛමති සබ්බස්ස, තස්මිං භුණ්ණී, එවමෙනං ධාරයාමි”ති

5 එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“නදිං පන භික්ඛුනා සන්තං කාගපෙඤා ජබ්බසූතාහි ධාරෙතබ්බං, ඛරෙන මෙ ජනනං වස්සානං තං සන්තං විස්සංජජානා වා අවිස්සංජජානා වා අඤ්ඤං නචං සන්තං කාගපෙය්‍ය, අඤ්ඤා භික්ඛුසමමුතිං, හිස්සග්ගිං පාවිනති”නති

[දුතියපඤ්ඤානති.]

6. නචං නාම කරණං උපාදාය වුවුති

සන්තං නාම සත්තරිතො කතං හොති අවාසිමිං

කාගපෙඤාති කරිතො වා කාගපෙඤා වා

ජබ්බසූතාහි ධාරෙතබ්බන් ජබ්බසූතපරමනා ධාරෙතබ්බං

ඛරෙන මෙ ජනනං වස්සානන්ති උත්තකජබ්බසූතාහි

තං සන්තං විස්සංජජානාහි අඤ්ඤං දුතං

අවිස්සංජජානාහි න කස්සපි දුතං

අඤ්ඤා භික්ඛුසමමුතිං සපෙඤා භික්ඛුසමමුතිං

4 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කළා වදුරු භික්ෂූන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි ගිලන් මහණහට සන්තසමුත්තිය දෙන්නට අනුදනිමි මහණෙනි, මෙසේන් දියයුතු ය. ඒ ගිලන් මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පෙරව මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘වහන්ස, මම ගිලන් වෙමි සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැක්කෙමි වහන්ස, මම සංඝයාගෙන් සන්තසමුත්තිය අයදිමි දෙවනවට ද යැදියයුතු තෙවනවට ද යැදියයුතු ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ ගිලන් වෙයි. සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සංඝයාගෙන් සන්තසමුත්තිය යදිති ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට සන්තසමුත්තිය දෙන්නේ ය මේ ‘ඤානනි’ යයි

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණ තෙමේ ගිලන් වූයේ සන්තස ගෙණ යන්නට නො හැකි වෙයි හේ සංඝයාගෙන් ‘සන්තසමුත්තිය’ යදිති සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට ‘සන්තසමුත්තිය’ දෙයි. මෙනම් මහණහට සන්තසමුත්තිය දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුෂ්ණිච්ඡෙද වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ බණන්නේ ය

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට ‘සන්තසමුත්තිය’ දෙන ලද, සංඝයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුෂ්ණිච්ඡාදය යි මේ මෙසේ ධරම්”යි

5 තවද මහණෙනි, මෙසේන් මේ ඤාපදය උදෙසටු

“මහණක්හු විසින් අලුත් ඇතිරියක් ආරවා සවසන් බැරිය යුතු ය. ඉදින් මහණක් විසින් සාවුරුද්දකින් මෙපිට ඒ ඇතිරිය විසයා හෝ නො විසයා හෝ භික්ෂුසමමති නැති ව අනිත් අලුත් ඇතිරියක් ආරවා නම් නිසංගිතනි වේ” යයි.

[දෙවන පැණවිමසි.]

6 නව නම් කිරීම උදෙසා කියනු ලැබෙයි

සන්තස නම් නො විසූ අතුරු කරණ ලද්දෙක් වෙයි

ආරාමපඨායා යනු කොට හෝ කරවා හෝ

ජබ්බසංගිතන ධාරණබ්බං යනු සාවුරුද්දක් පරම කොට බැරියයුතු ය

බරණ වෙ ජනනං වසනානං යනු උතු සාවුරුද්දක්

තං සංඝං විසංසේජ්ජා යනු අනුතට දී

අවිසංසේජ්ජා යනු කිසිවක්හට නො දී

අඤ්ඤානු භික්ෂුසමමතියා යනු භික්ෂුසමමති නමා

7 අඤ්ඤාං නවං සඤ්ඤාං කරොති වා, කාරුපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං භොති. නිස්සජ්ඣබ්බං සම්ඝස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං. “ඉදං මෙ භනෙත සඤ්ඤාං උත්තකල්පබ්බස්සාති කාරුපිතං අඤ්ඤානු භික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගියං ඉමාහං සම්ඝස්ස නිස්සජ්ඣමිති.”¹ -පෙ- දදෙග්ගාති -පෙ- දදෙග්ගුනාති -පෙ- ආයසමනො දමමි”ති

8 අනුතතා විප්පකතං අනුතතා පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං අනුතතා විප්පකතං පරෙති පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවි- තතියං පරෙති විප්පකතං අනුතතා පරිගෙසාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං පරෙති විප්පකතං පරෙති පරිගෙසාපෙති. නිස්සග්ගියං පාවිතතියං

9 අනාපනති ඡබ්බස්සාති කරොති, අතිරෙකල්පබ්බස්සාති කරොති, අඤ්ඤාස්සජ්ඣාය කරොති වා, කාරුපෙති වා, අඤ්ඤාන කතං පටිලාභිනා පරිභුඤ්ඤාති, විතාතං වා භුමමඤ්ඤා වා සාණ්ඨපාකාරං වා හිසිං වා බ්ලිමොගතං වා කරොති, භික්ඛුසම්මුතියා, උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති.

ජබ්බස්සසිකබාපදං නිබ්බිතං.

5. 2. 5.

නිසිදනසනථන සිකබාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙනවනෙ අනාපමිණිකස්ස ආරාමෙ අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙතයි: “ඉච්ඡාදිවා භික්ඛවෙ තෙමාසං පටිසලලිසිතුං, නමහි කෙතවි උපසම්භවනබ්බො අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙතා”ති. එවං භනෙතති බො තෙ භික්ඛු භගවතො පටිසංසුතා තාස්සුධි කොචි භගවනතං උපසම්භවති, අඤ්ඤානු එකෙන පිරුක්- පාතනීභාරකෙන තෙන බො පන සමයෙන සාවඤ්ඤා සංඛේසන කතියා කතා භොති. “ඉච්ඡානුසං භගවා තෙමාසං පටිසලලිසිතුං, න භගවා කෙතවි උපසම්භවනබ්බො අඤ්ඤානු එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන සො භගවනතං උපසම්භවති, සො පාවිතතියං දෙසාපෙනබ්බො”ති.

2 අථ බො ආයසමා උපසංඝනො වර්ගනනපුතෙනා සපරිසො සෙන භගවා තෙනුපසම්භවති. උපසම්භවති, භගවනතං අභිවාදෙතා එකමනාං නිසිදි එකමනාං නිසිදනං බො ආයසමනතං උපසෙනා වර්ගනනපුතතං භගවා එතදවොච “කච්චි වො උපසෙන ඛමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි ආපනිල- මචෙන අද්ධාතං ආගතා”ති. “ඛමනියං භගවා, යාපනියං භගවා, ආපනිල- මචෙන ව මයං භනෙත අද්ධාතං ආගතා”ති.

1 නිස්සජ්ඣං ජෙස.

7. අනිත් තව ඇතිරියක් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ ප්‍රයෝග-
යෙහි දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසිගි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ
පුලුලක්හට හෝ නිසාජිය යුතු ය මහණෙනි, මෙසේත් නිසාජිය යුතු:
“වහන්ස, මේ මාගේ ඇතිරිය භික්ෂුසමමති නැති ව උනු සාවුරාද්දක් ඇති ව
කරවන ලද්දේ නිසිගි විය මම් මෙය සහනට නිසාජිමි’යි දෙන්නේ
යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්හට දෙමි” යි

8 තමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසිගිපවිති
වෙයි තමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසිගිපවිති
වෙයි මෙරමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසිගිපවිති
වෙයි මෙරමා විසින් අඩාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසිගි-
පවිති වේ

9 සාවුරාද්දක් පිරුණු කල්හි කරවා නම්, අසිරු සාවුරාද්දක් පිරුණු
කල්හි කරවා නම්, අනෙකක්හු විසින් කරණ ලද්දක් ලැබ පරිභෝග කෙරේ
නම්, වියතක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපවුරක් හෝ බිස්සක් හෝ
බිලෙබ්බතයක් හෝ කරවා නම්, භික්ෂුසමමති ඇති කල්හි, උමමතකයාහට,
ආදිකමමකයාහට ඇවැත් නැත්තේ යි

ජබ්බසංගීකෘතපදය නිමි.

5. 2. 5.

නිසිදනසන්තර්ගය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීප-
යෙහි වූ අනේපිඬු හිටුහුගේ දෙවිරම් වෙහෙරැ වැඩ වසන සේක එකල්හි
භාග්‍යවත්හු භික්ෂුන් ඇමැතුන ‘මහණෙනි, මම් තුන්මසක් විවිකත ව
වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණක්හු හැර කිසිවකු
විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි ‘එසේ ය වහන්සැ’යි ඒ භික්ෂුහු
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණකු හැර
කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු නො එළඹෙයි යළි එසමයෙහි සැවැත්-
නුවර සංඝයා විසින් කනිකාවක් කරණ ලද වෙයි ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ තුන්මසක් මුළුල්ලෙහි විවිකත ව වාසය කරන්නට කැමති වන
සේක පිණ්ඩපාන එළවන එක් මහණකු විනා කිසිවක්හු විසින් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළඹේ
නම් හෙතෙම පවිතිඇවැත් දෙසැවිය යුත්තේ’යයි

2 එකල්හි වඩගනනපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙත නෙමේ පිරිස් සහිත වූයේ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව
හුත්තේ ය එකත්පස්ව හුත්තා වූ වඩගනනපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසෙතහට
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළහ. ‘කිම උපසෙතය, නොපට ඉවසිය හැකි ද,
කිම යැපිය හැකි ද, කිම නො වෙහෙසින් දිගුමහැ අවහු දැ’යි ඉවැසිය හැක්ක
භාග්‍යවතුන් වහන්ස, යැපිය හැක්ක භාග්‍යවතුන් වහන්ස, වහන්ස අපි නො
වෙහෙසින් දිගුමහැ අමහ’යි.

3. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මකො උපසෙතස්ස වඩගන්තපුත්තාසා සද්ධිවිහාරකො භික්ඛු භගවතො අද්දිරෙ නිසින්නො භොති අථ බො භගවා නා භික්ඛුං එතදවොච “මනාපාති තෙ භික්ඛු පංසුකුලාති”ති “න බො මෙ භනෙත මනාපාති පංසුකුලාති”ති “නිස්ස පන තිං භික්ඛු පංසුකුලිකො”ති “උපප්පායො මෙ භනෙත පංසුකුලිකො, එවං අහව්සි පංසුකුලිකො”ති අථ බො භගවා ආයස්මන්තං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං එතදවොච “පාසාදිකා බො තාසං උපසෙත පරිසං, “කථං තිං උපසෙත පරිසං විතෙසි”ති යො මිං භනෙත උපසමපදං යාවති, තාහං¹ එවං වදාමි “අහං බො ආවුසො ආරඤ්ඤිකො පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, සවෙ තව්සි ආරඤ්ඤිකො භවිස්සසි පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, එවාහන්තං උපසමපාදෙස්සාමි”ති සවෙ මෙ පටිසුණාති, උපසමපාදෙමි නො වෙ මෙ පටිසුණාති, න උපසමපාදෙමි යො මං නිස්සයං යාවති, තාහං එවං වදාමි “අහං බො ආවුසො ආරඤ්ඤිකො පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, සවෙ තව්සි ආරඤ්ඤිකො භවිස්සසි පිණ්ඩපාතිකො පංසුකුලිකො, එවාහන්තං නිස්සයං දස්සාමිති සවෙ මෙ පටිසුණාති, නිස්සයං දෙමි නො වෙ මෙ පටිසුණාති, න නිස්සයං දෙමි එවං බො අහං භනෙත පරිසං විතෙමි”ති “සාධු සාධු උපසෙත, සාධු බො තිං උපසෙත පරිසං විතෙසි ජානාසි පන තිං උපසෙත සාවන්තියා සම්බස්ස කතික”න්ති “න බො අහං භනෙත ජානාමි සාවන්තියා සම්බස්ස කතික”න්ති සාවන්තියා බො උපසෙත සම්බන්ත කතිකා කතා “ඉච්ඡතාවුසො භගවා තෙවොසං පටිසලලිතිතුං, න භගවා කෙනවි උපසමකමිතබ්බො අඤ්ඤානු ඵකෙත පිණ්ඩපාතිහාරකෙත යො භගවන්තං උපසමකමති, සො පාවනතියං දෙසාපෙනබ්බො”ති “පඤ්ඤාසිස්සති භනෙත සාවන්තියා සම්බස්ස සකාය කතිකාය “න මයං අපපඤ්ඤන්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමි, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වන්තිස්සාමා”ති “සාධු සාධු උපසෙත, අපපඤ්ඤන්තං න පඤ්ඤාපෙනබ්බො, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වන්තිතබ්බො” “අනුජාතාමි උපසෙත යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සතාය උපසමකමන්තු”ති.

4 තෙන බො පන සමයෙන සමබහුලා භික්ඛු බහිදාරකොට්ඨකෙ සීතා භොන්ති “මයං ආයස්මන්තං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං පාවන්තියං දෙසාපෙස්සාමා”ති අථ බො ආයස්මං උපසෙතො වඩගන්තපුත්තො සපරිසො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කන්වා පකාමා අථ බො තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං උපසෙතං වඩගන්තපුත්තං එතදවොච “ජානාසි පන තිං ආවුසො උපසෙත සාවන්තියා සම්බස්ස කතික”න්ති භගවා මිං ආවුසො එවමෙහ “ජානාසි පන² තිං උපසෙත සාවන්තියා සම්බස්ස කතික”න්ති “න බො අහං භනෙත ජානාමි සාවන්තියා සම්බස්ස කතික”න්ති සාවන්තියා බො උපසෙත සම්බන්ත කතිකා කතා “ඉච්ඡතාවුසො භගවා තෙවොසං පටිසලලිතිතුං න භගවා කෙනවි උපසමකමිතබ්බො අඤ්ඤානු ඵකෙත පිණ්ඩපාතිහාරකෙත යො භගවන්තං උපසමකමති, සො පාවනතියං දෙසාපෙනබ්බො”ති “පඤ්ඤාසිස්සති භනෙත සාවන්තියා සම්බස්ස සකාය කතිකාය, “න මයං අපපඤ්ඤන්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමි, පඤ්ඤන්තං වා න සමුව්ඡ්ඤ්ඤාම, යථා පඤ්ඤන්තොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වන්තිස්සාමා”ති අනුඤ්ඤානාවුසො භගවතා යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සතාය උපසමකමන්තු”ති

1 කප්ප 3 උස. 2 2 උස. හස්

3 තවද එසමයෙහි වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසේනගේ සද්ධිවිහාරික මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරෙහි හුන්නේ වෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහට මෙය වදාළහ ‘හෙණ, තට පසුල්සිවුරු මනාප දැයි ‘වහන්ස, ටට පසුල්සිවුරු මනාප නො වෙති’යි ‘කවර හෙයින් මහණ, තෝ පංශුකුලිකයෙහි දැයි ‘වහන්ස, මාගේ උපාධ්‍යායයෝ පංශු-කුලිකයහ එසෙයින් මම ද පංශුකුලිකයෙමි’යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසේනහට මෙය වදාළහ ‘උපසේනග, තාගේ මේ පිරිස ප්‍රසාදික ය, උපසේනග, කිසෙයින් තෝ පිරිස හික්මවූයෙහි දැයි ‘වහන්ස, යමෙක් මා උපසම්පදව ඉල්වා නම්, ඔහුට මම මෙසේ කියමි ඇවැත්නි, මම් ආරණ්‍යකයෙමි, පිණ්ඩපාතීකයෙමි, පංශුකුලිකයෙමි, ඉදින් නො ද ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වන්නෙහි නම් මෙසේ මම් තා උපසපත් කරන්නෙමි’යි ඉදින් ටට පිළින කෙරේ නම් උපසපත් කරමි ඉදින් ටට පිළින නො කෙරේ නම් උපසපත් නො කෙරෙමි යමෙක් මා නිස ඉල්වා නම් ඔහුට මම මෙසේ කියමි ‘ඇවැත්නි, මම් ආරණ්‍යකයෙමි පිණ්ඩපා-තීකයෙමි පංශුකුලිකයෙමි, ඉදින් නො ද ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වන්නෙහි නම් මෙසේ මම් තට නිස දෙන්නෙමි’යි ඉදින් ටට පිළින කෙරේ නම් නිස දෙමි, ඉදින් ටට පිළින නො කෙරේ නම් නිස නො දෙමි වහන්ස, මෙසේ මම් පිරිස හික්මවමි”යි “මානාව මානාව උපසේනග, උපසේනග, තෝ මානාවන් පිරිස හික්මවූයෙහි තවද ‘උපසේනග’ තෝ සැවැත්නුවර සඤ්ඤාගේ කතිකාව දැනී දැයි වහන්ස, මම් සැවැත්නුවර සඤ්ඤාගේ කතිකාව නො දනිමි’යි “උපසේනග, සැවැත්නුවර සඤ්ඤා විසින් ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවික්ඛ ව වසන්නට රිසි වෙති පිණ්ඩපාත එළවන එක් මහණක්හු තබා කිසිවකු විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹේ, නම් හේ පවිත්‍රඇවැත් දෙසැවිය යුත්තෝ’යයි කතිකාවක් කරණ ලද ය ‘වහන්ස, සැවැත්නුවර සඤ්ඤා තෙම සිය කතිකාගෙන් පැනෙන්නේ ය අපි නො පණවන ලද්දක් නො පණවමිහ පණවන ලද්ද හෝ නො සිදුමිහ යථාප්‍රඥාන වූ ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුමිහ’යි මානව මානාව උපසේනග, නො පණවන ලද්දක් නො පැණවියයුතු ය, පණවන ලද්ද හෝ නො සිදියයුතු ය යථාප්‍රඥාන ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පැවැතිය යුතු උපසේනග, යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වෙත් නම් ඔහු සුවසේ මා දක්නට එළඹෙත්වා’යි අනුදනිමි

4 තවද එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂූහු “අපි වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසේනගත් ලවා පවිත්‍රඇවැත් දෙසවමිහ’යි බිහිදෙර කොටුවෙහි සිටියාහු වෙති ඉක්බිති වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසේනගෝ පිරිස් සභිත ව හුනන්නේන් නැගී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු වඩහනාපුත්‍ර වූ ආයුෂමත් උපසේනගන්ට මෙ පවත් කීහ. ‘ඇවැත්නි, උපසේනගෙනි, තෙපි සැවැත්නුවර සඤ්ඤාගේ කතිකාව දන්නහු දැයි “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ටට මෙසේ වදාළහ උපසේනග, තෝ සැවැත්නුවර සඤ්ඤාගේ කතිකාව දන්නෙහි දැයි ‘වහන්ස, මම් සැවැත්නුවර සඤ්ඤාගේ කතිකාව නො දනිමි’යි “උපසේනග, සැවැත්නුවර සඤ්ඤා විසින් ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමසක් විවික්ඛ ව වාසය කරන්නට රිසි වෙති පිණ්ඩපාත එළවන එක් මහණක්හු තබා කිසිවකු විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො එළඹිය යුත්තාහ යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹේ නම් හෙතෙම පවිත්‍රඇවැත් දෙසැවිය යුත්තෝ’යයි කතිකාවක් කරණ ලදැයි “වහන්ස, සැවැත්නුවර සඤ්ඤා තෙම සිය කතිකා-ගෙන් පැනෙන්නේ ය ‘අපි නො පණවන ලද්දක් නො පණවමිහ පණවන ලද්ද හෝ නො සිදුමිහ යථාප්‍රඥාන ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පවතුමිහ’යි ‘ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ‘යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණ්ඩපාතීක පංශුකුලික වෙත් නම් ඔහු සුවසේ මා දක්නට එළඹෙත්වා’යි අනුදන්තා ලද” යයි.

5 අප්ඵ බෝ තෙ භික්ඛු “සච්චං බෝ ආයස්මා උපසෙතො ආභ න අපසඤ්ඤානං පඤ්ඤපෙතබ්බං, පඤ්ඤානං වා න සමුවජ්ඣිතබ්බං, යථාපඤ්ඤානෙනසු සිකබාපදෙසු සමාදාය වතතිතබ්බං”නති අස්සොසුං බෝ භික්ඛු අනුඤ්ඤාතා කිර භගවතා යෙ තෙ භික්ඛු ආරඤ්ඤිකා පිණ්ඩපාතිකා පංසුකුලිකා යථාසුඛං මං දස්සනාය උපසඞ්කමන්තු”ති තෙ භගවතං දස්සනං පිණෙනා¹ සන්තානී උජ්ඣිකා ආරඤ්ඤිකභිතං පිණ්ඩපාතිකභිතං පංසුකුලිකභිතං සමාදිසිංසු අප්ඵ බෝ භගවා සමබහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සෙතාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනෙනා අද්දස සන්තානී තභිං තභිං උජ්ඣාතානී, පසයිනා භික්ඛු ආමනෙතයි “කසයිමානී භික්ඛවෙ සන්තානී තභිං තභිං උජ්ඣාතානී”ති අප්ඵ බෝ තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං අප්ඵ බෝ භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකාරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි, “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුතං සිකබාපදං පඤ්ඤපෙසසාමි දස අන්තවසෙ පටිච්ච සම්පත්තිවස්ත්වාය සම්පථාසුතාය -පෙ- “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකබාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්”

“නිසිදනසන්තං පන භික්ඛුතා කාරස්මානෙනා පුරුණසන්තසස සාමනා සුගතවිදජ්ඣී ආදානබ්බා දුබ්බණ්ණකරණාය අනාද වෙ භික්ඛු පුරුණසන්තසස සාමනා සුගතවිදජ්ඣී නවං නිසිදනසන්තං කාරණෙය්‍ය, නිසසගතිං පාවිතනීයනති”

6 නිසිදනං තාම සදසං වුවවති

සන්තං තාම සන්තරිනා කතං හොති අවාසිමං

කාරස්මානෙනාති කරොතෙතා වා කාරපෙනෙතා වා

පුරුණසන්තං තාම සකිං නිවන්තම් සකිං පාරාතමයි

සාමනා සුගතවිදජ්ඣී ආදානබ්බා දුබ්බණ්ණකරණායාති² වටං වා වතුරස්සං³ වා ඡිඤ්ඤා එකදෙසෙ වා සන්තරිතබ්බං, විජටෙනා වා සන්තරිතබ්බං

අනාද වෙ භික්ඛු පුරුණසන්තසස සාමනා සුගතවිදජ්ඣීනති අනාදිසිනා පුරුණසන්තසස සාමනා සුගතවිදජ්ඣී නවං නිසිදනසන්තං කරෙති වා කාරපෙති වා, පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සංගිං හොති, නිස්සංගිතබ්බං සම්පස්ස වා ගණස්ස වා පුගාලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සංගිතබ්බං “ඉදමෙම භනෙත නිසිදනසන්තං අනාදිසිනා පුරුණසන්තසස සාමනා සුගතවිදජ්ඣී කාරපිතං නිස්සංගිතං ඉමාං සම්පස්ස නිස්සංගිමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති, ආයස්මො දමි”ති

7 අනතා විප්පකතං අනතා පරියොසාපෙති, නිස්සංගිතං පාවිතනීයං අනතා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සංගිතං පාවිතනීයං පරෙහි විප්පකතං අනතා පරියොසාපෙති, නිස්සංගිතං පාවිතනීයං පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙති, නිස්සංගිතං පාවිතනීයං අඤ්ඤාසන්තාය කරෙති වා කාරපෙති වා, ආපතනී දුක්ඛටස්ස

1. දස්සනාය පියෙතිනා, සත් 2 වර්තාවාය, ඉ 3 සං 3 වතුරස්සං, වතුර

5 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ආයුෂමත් උපසෙතයෝ සාබවක් ම කියති: ‘නො පණවන ලද්දක් නො පැණවියයුතු ය, පණවන ලද්ද හෝ නො සිත්ද යුතු ය යථාප්‍රඥාන ශික්ෂාපදයන්හි සමාදන් ව පැවැතියයුතු’යයි. භික්ෂුහු ‘යම් මහණ කෙනෙක් ආරණ්‍යක පිණිසාතික පාංශුකුලික වෙන් නම් ඔහු හුවසේ මා දක්නට එළඹෙන්නායි භාග්‍යවතුන් විසින් අනුදන්තා ලද්දැයි ඇසුහ. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට කාමාන්තාහු ඇතිරි හැරපියා ආරණ්‍යකාභිගය පිණිසාතිකාභිගය පාංශුකුලිකාභිගය සමාදන් වූහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් හා සමග සෙනාසනවාරිකායෙහි වඩනාහු ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි දුටහ දැක ‘මහණෙනි, මේ ඒ ඒ තැන්හි හැරපියන ලද ඇතිරි කවරක්හුගේ දැ’යි භික්ෂූන් ඇමැතුහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සාල කළහ ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දැහැමි කපා වදාරා භික්ෂූන් ඇමැතුහ “එසේ වී නම් මහණෙනි, කරුණු දෙකක් නිසා භික්ෂූන්ට ශික්ෂාපද පණවන්නෙමි. සංකප්පට්ඨතා පිණිස . නවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසට

“නිසදන් ඇතිරියක් කරණ මහණහු විසින් දුළුණිකිරීමට පුරුණ සන්ධිතයාගේ හාන්පසින් සුගන්විෂ්ඨතක් ගතයුතු ය. ඉදින් මහණ කෙනම පුරුණසන්ධිතයාගේ හාන්පසින් සුගන්විෂ්ඨතක් නො ගෙණ අලුත් නිසදන් ඇතිරියක් කරවා නම් නිසභිපච්ඡි චේ” යයි

6 නිසදන නම් දවලු සහිතයෙක් කියනු ලැබේ
 සන්ධිත නම් නො වියු අතුට කරණ ලද්දක් වෙයි
 කාරයමානෙන යනු කරන්නේ හෝ කරවන්නේ හෝ
 පුරුණසන්ධිත නම්. වරක් හැන්ද හෝ වරක් පෙරවූවකි

සාමාන්‍යා සුගතවිදජ්ඣ ආදාහිබ්බා දුබ්බණ්ණකාරණාය යනු වට කොට හෝ සිටුරැස් කොට හෝ සිද එක්පසෙක හෝ ඇතිරිය යුතු යි. තෙලා හෝ ඇතිරිය යුතු යි

අනාදා වෙ භික්ෂු පුරුණ සන්ධිතස්ස සාමාන්‍යා සුගතවිදජ්ඣං යනු පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් පමණ නොගෙණ අලුත් නිසදන් ඇතිරියක් කෙරේ හෝ කරවා හෝ පියෙහි දුකුලා වෙයි ලබා ගැනීමෙන් නිසැඟි වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ ප්‍රභූලක්භට හෝ නිසජ්ඣ යුතු යි නවද මහණෙනි, මෙසේ නිසජ්ඣ යුතු යි “වහන්ස, පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගත් වියතක් නො ගෙණ කරවන ලද මේ මගේ හිඳිනා ඇතිරිය නිසඟි විය මම මෙය සහනට නිසජ්ඣ දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්හට දෙමි”යි

7 නමා විසින් කොට අඛාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසඟි පච්ඡි වෙයි නමා විසින් අඛාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසඟිපච්ඡි වෙයි මෙරමා විසින් කොට අඛාල කරණ ලද්ද තෙමේ නිමවා නම් නිසඟිපච්ඡි වෙයි මෙරමා විසින් අඛාල කරණ ලද්ද මෙරමා ලවා නිමවා නම් නිසඟිපච්ඡි වෙයි අනෙකකු සදහා කෙරෙයි හෝ කරවා හෝ දුකුලාඇවැත් වේ

8 අනාපනති පුරුණස්ථනස්ස සාමනනා සුගතවිදුහිං ආදිසිනා කුරෙති අලභනොනා පොකතරං ආදිසිනා කුරෙති, අලභනොනා අනාදිසිනා කුරෙති, අඤ්ඤාත කතං පටිලභිනා පරිභුංඤ්ඤාති, විතානං වා භූමමඤ්ඤාති වා සාමාපිපාසාරං වා භිසිං වා බිම්බොගනං වා කුරෙති, උමමහතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

නිසීදනසංඝාතසිකිකාපදං නිවේනං.

5. 2. 6.

ඵලකලොම සිකිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙතවනෙ අනාපමිණිකස්ස ආරුමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො කොසිලෙසු ජනපදෙසු සාවඤ්ඤං ගවුරුත්තස්ස අනතරං මගො ඵලකලොමාති උපපජ්ජිංසු අප ඛො සො භික්ඛු තාති ඵලකලොමාති උතතරුත්තෙත භණ්ඩකා බනිනා අගමාසි මනුස්සා නං භික්ඛුං පසයිනා උපපණ්ඩසු. “කිත්තකෙන තෙ භනෙන කිතාති, කිත්තකො උදයො භවිස්සාති”ති සො භික්ඛු තෙහි මනුස්සෙහි උපපණ්ඩයමානො මිඛු අගොසි අප ඛො සො භික්ඛු සාවඤ්ඤං ගතො තාති ඵලකලොමාති සීතකොව ආසුමති භික්ඛු තං භික්ඛුං එතදවොදුං. “කිස්ස පන තං ආවුසො ඉමාති ඵලකලොමාති සීතකොව ආසුමසි”ති “කපං හි පතානං ආවුසො ඉමෙසං ඵලකලොමාතං කාරණං මනුස්සෙහි උපපණ්ඩකො”ති “කිව දුරතො පන තං ආවුසො ඉමාති ඵලකලොමාති ආගරි”ති “අතිරෙකතිසොජනං ආවුසො”ති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨො තෙ උජ්ඣායනති ඛිංසනති විපාවෙනති “කපං හි තාම භික්ඛු අතිරෙකතිසොජනං ඵලකලොමාති ආගරිස්සාති”ති අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතච්ඡං ආරුමෙසු. “සච්චං කිර තං භික්ඛු අතිරෙකතිසොජනං ඵලකලොමාති ආගරි”ති? “සච්චං භගවා” විගරහි බුද්ධො භගවා “කපං හි තාම තො මොඝපුරිස අතිරෙකතිසොජනං ඵලකලොමාති ආගරිස්සාසි, තෙනං මොඝපුරිස අපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාප්

“භික්ඛුනො පනොව අද්ධානමග්ගසංවිපන්නස්ස ඵලකලොමාති උපපජ්ජිංසු, ආකංඛිමානොන භික්ඛුනා පටිග්ගගෙනබ්බාති පටිග්ග-හෙතො නිසොජනපරමං සහජො ගමිතබ්බාති¹ අසනො ගාරංඝ තතො වෙ උතතරිං ගරෙස්ස අසනොපි ගාරංඝ නිස්සගතිස්ස සාවිතතිස්සාති”

2 භික්ඛුනො පනොව අද්ධානමග්ගසංවිපන්නස්සාති පථං ගවුරුත්තස්ස

1 ගාරංඝාති චූ.

8. පැරණි ඇතිරියක පසකින් සුගන්වියනක් පමණ ගෙණ කෙරේ නම්, තොලැබෙන්නේ ඉතා මදක් ගෙණ කෙරේ නම්, තො ලැබෙන්නේ තො ගෙණ කෙරේ නම්, අතෙකක්හු විසින් කරණ ලද්ද ලැබී පරිභොග කෙරේ නම් වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ සෙණිපටුරක් හෝ බිස්සක් හෝ බිමොහනයක් හෝ කෙරේ නම්, ඔහුට ද, උමතුටුවනුට ද, ආදිකමකයාට ද ඇවැත් නැති

නිසිදහසප්පත ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 6.

එළකලොම ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සම්පයෙහි වූ ජෙනවත නම් අතේපිඩුසිටුනුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි කොසොල් දැනවිහි සිටි සැවැත්තුවරට යන එක්තරා මහණක්හට අතරමගදී එළලොම් උපත ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ ඒ එළලොම් උතුරුසගින් පොදියක් බැඳගෙණ ගියේ ය මිනිස්සු ඒ මහණ දෑක වෙළපුහ “වහන්ස, ඔබ විසින් කොපමණකින් මිලයට ගන්නා ලද ද කෙතෙක් ලාබ වන්නේ ද?”යි ඒ මහණ තෙමේ ඒ මිනිසුන් විසින් වෙළපනු ලබන්නේ මතු වූයේ ය ඉක්බිති ඒ මහණ සැවැත්තුවරට ගොස් ඒ එළලොම් සිටි වත ම බිම හෙළි ය භික්ෂුහු ඒ මහණහට මෙසේ කීහ “ඇවත, තෝ කුමක් හෙයින් මේ එළලොම් සිටි වත ම බිම ගෙළුයෙහි ද?”යි. “ඇවැත්නි, මම මේ එළලොම් නිසා මිනිසුන් විසින් වෙළපන ලද්දෙමි. එහෙයින්”යි “ඇවැත්නි තෝ කොතෙක් දුර සිට මේ එළලොම් ගෙණ ආයෙහි ද?”යි “ඇවැත්නි, අයිරු තුන් යොදුනකි”යි යම් අපිස් වූ මහණ කෙතෙක් වෙත් ද, ඔහු අවමන් කෙරෙහි, අයුණු කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් මහණෙක් අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?”යි ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ “සැබැ ද මහණ” තෝ අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස”යි. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහූහ “තුච්ඡපුරාමය, තෝ කෙසේ නම් අයිරු තුන් යොදුනක් එළලොම් ගෙණ අයි ද?” තුච්ඡපුරාමය, “තෙල තො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“අදන්මගට පිළිසන් මහණකුහට එළලොම් උපතේ නම් කැමැති මහණහු විසින් පිළිගත යුතු යි. පිළිගෙණ ගෙණ යන්නකු නැතිකල්හි තුන් යොදුනක් පරම කොට සියතින් ගෙණ යා යුතු යි. ඉදින් ගෙණ යන්නකු නැති කල්හිද ඉන් මන්නෙහි ගෙණ යන්නේ නම් නිසැතිපවිති වේ.”

2. නිකුන්තො පනොව අද්ධානාමුග්ගප්පටිපහනිසං යනු මග යන්නහුට.

ඵලකලොමානි උපපජ්ජයන්ති උපපජ්ජයන්සං සබ්බකො වා ගණකො
වා සද්ධිකො වා මිත්තකො වා පංසුකුලං වා අත්තකො වා ධනෙන,

ආකඛබ්බානෙනනාති ඉච්ඡමානෙන

පටිගගගෙනබ්බානි, පටිගගගෙනධො නියොජනපරමං සහස්සා
හරිතබ්බානිති, නියොජනපරමකා සහස්සා හරිතබ්බානි

අසනෙතා භාරකෙති නාඤ්ඤ කොචි භාරකො හොති ඉඤ්චි වා පුරිසො
වා ගහවෙයා වා පබ්බජිතො වා

තතො චෙ උතනිං හරෙයා අසනෙනපි භාරකෙති පඨමං පාදං
නියොජනං අතිකකාමෙති, ආපනති දුක්ඛවස්සා, දුතියං පාදං අතිකකා-
මෙති නිස්සගතියං පාචිතනියං¹ අනෙතා නියොජනෙ ධිනො ඛිගි නියො-
ජනං පානෙති, නිස්සගතියං පාචිතනියං අඤ්ඤාස්සා යානෙ වා ගණෙති වා
අජානනාස්සා පකඛිපිකා නියොජනං අතිකකාමෙති, නිස්සගතියාති භොතති
නිස්සජ්ඣබ්බානි සබ්බස්සා වා ගණස්සා වා පුග්ගලස්සා වා ඵලඤ්ච පත භික්ඛවෙ
නිස්සජ්ඣබ්බානි “ඉමානි මෙ භනෙන ඵලකලොමානි නියොජනං අතිකකා-
මිතානි නිස්සගතියානි, ඉමානාහං සබ්බස්සා නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙයාති
-පෙ- දදෙයන්ති -පෙ- ආයස්මකො දමමි”ති -පෙ-

3. අතිරෙකනියොජනෙ අතිරෙකසඤ්ඤේ² අතිකකාමෙති, නිස්සග-
තියං පාචිතනියං අතිරෙකනියොජනෙ වෙමතිකො³ අතිකකාමෙති, නිස්සගතියං
පාචිතනියං අතිරෙකනියොජනෙ උතනකසඤ්ඤේ² අතිකකාමෙති, නිස්සගතියං
පාචිතනියං උතනකනියොජනෙ අතිරෙකසඤ්ඤේ, ආපනති දුක්ඛවස්සා
උතනකනියොජනෙ වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛවස්සා, උතනකනියොජනෙ
උතනකසඤ්ඤේ, අනාපනති

4 අනාපනති නියොජනං හරති, උතනකනියොජනං හරති, නියොජනං
හරතිපි පච්චාගරතිපි, නියොජනං වාසාධිපපායො ගනන්තා තතො පරං
හරති, අවජිනනං පටිලභිතා හරති, නිස්සවතියං පටිලභිතා හරති, අඤ්ඤා
ගරුපෙති, කට්ඨකො හරති, උමමනනකස්සා, ආදිකමිකස්සාති.

ඵලකලොමසිකඛාපදං නිවසිතං.

එළකලොමානි උපපජ්ජයත්‍රං යනු සබ්බසංකප්පොතිං හෝ ගණයාකෙ-
රොති හෝ නැයත්කෙරොති හෝ මිතුරන් කෙරෙත් හෝ පංසුකුල ව
හෝ සිය ධනයෙන් හෝ උපදකානු ය

ආකෘතිමානෝන යනු කැමැතිවත්තනු විසින්

පටිග්ගහෙතබ්බානි පටිග්ගහෙද්වා තියොජනපරමං සහජ්ඣා හරි-
තබ්බානි යනු තුන් යොදන පරම තැන් ගෙණ යා යුත්තාහ

අසනෝන භාරකෝ යනු සත්‍රියක් වේවයි පුරුෂයෙක් වේවයි ගිහියෙක්
වේවයි පැවිද්දෙක් වේවයි ගෙණ යන අත් කිසිවෙක් තැන්තේ වෙයි

තනො චෙ උත්තරිං හරෙයා අසනෝති භාරකෝ යනු පළමු
පිය තුන්යොදන ඉක්මවා තම් දුකුලාඥාවාත් වෙයි දෙවෙනි පිය ඉක්මවා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි තුන්යොදන ඥානුලන සිටියේ තුන්යොදනෙන් පිටත
හෙලා තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි තොදන්තා වූ අනෙකක්හුගේ යානයෙහි
හෝ බැඳීයෙහි හෝ බහා තුන් යොදන ඉක්මවා තම් නිසභි වේ සහනට
හෝ ගණයාහට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසජ්ජය යුතු තවද “මහණෙනි,
මෙයේ නිසජ්ජය යුත්තාහ “වනන්ස, තුන් යොදනක් ඉක්මවන ලද මගේ
මේ එළලොම් නිසාගි විය මම් මෙය සහනට නිසජ්ජි යි, . . දෙන්නේ යි
දෙන්නනු යි ආයුෂමත්තට දෙමි”යි

3 අතිරෙක අසිරු තුන් යොදනෙහි අසිරු සන් ඇතියේ ඉකුම්වා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අසිරු තුන් යොදනෙහි විමති ඇතියේ ඉකුම්වා
තම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අසිරු තුන් යොදනෙහි උනු ය යන සන් ඇතියේ
ඉකුම්වා තම් නිසභිපච්ඡි වේ. උනු තුන් යොදනෙහි අසිරු සන් ඇතියේ
දුකුලාඥාවාත් වෙයි උනු තුන් යොදනෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවාත්
වේ’යි. උනුතුන් යොදනෙහි උනුය යන සන් ඇතියේ ඇවැත් තැනි

4. තුන්යොදනක් තැන් ගෙණ යේ තම්, උනුතුන් යොදනක් තැන්
ගෙණ යේ තම්, තුන් යොදනක් තැන් ගෙණ යේ ද පෙරලා ගෙණ ඒ ද,
තුන් යොදනක් තැන් විසියැටි වූයේ ගොස් ඉන් මිත්තෙහි ගෙණ යේ තම්,
අසිරු ගත්තා ලදුව තැවත ලැබ ගෙණ යේ තම්, නිසජ්ජන ලද්දක් ලැබගෙණ
යේ තම්, අනෙකක්හු ලවා ගත්වා යේ තම්, එළලොම්න් කල බඩුවක් ගෙණ
යේ තම් (ඔහුට ද), උමතු වුවහුට ද, ආදි කමම්කයාට ද ඇවැත් තැනි

එළකලොම ගිකෂාපදය නිමි

එළකලොමබොවාපන සිකිබාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමි. නිශ්ශ්‍රොධාරුමේ තෙන බෝ පන සමයෙන ඡබ්බගගිඤ්ඤා භික්ඛු භික්ඛුනිහි එළකලොමානි බොවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි විජටාපෙනතිපි භික්ඛුනියෝ එළකලොමානි බොවනතියෝ රජනතියෝ විජටෙනතියෝ ඊඤ්ඤානති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අභිසිලං අභිචිතතං අභිපඤ්ඤං අථ බෝ මහාපජාපති ගොතමී යෙන භගවා තෙහුපසඬකමි, උපසඬකමිකා භගවනතං අභිවාදෙත්වා එක-මනතං අට්ඨාසි එකමනතං සීතං බෝ මහාපජාපතිං ගොතමිං භගවා එතදවොච “කච්චි ගොතමී භික්ඛුනියෝ අපමනතා ආතාපිනියෝ පභි-තතතා විහරන්ති”ති “කුතො හතෙන භික්ඛුනීතං අපමාදෙ, අය්‍ය ඡබ්බගගිඤ්ඤා භික්ඛුනිහි එළකලොමානි බොවාපෙනතිපි රජාපෙනතිපි විජටාපෙනතිපි, භික්ඛුනියෝ එළකලොමානි බොවනතියෝ රජනතියෝ විජටෙනතියෝ ඊඤ්ඤානති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අභිසිලං අභිචිතතං අභිපඤ්ඤානති”.

2 අථ බෝ භගවා මහාපජාපතිං ගොතමිං ධම්මියා කථාය සද්දසොසි සමාදපෙසි සමුතොතපෙසි සමපහංසෙසි අථ බෝ මහාපජාපති ගොතමී භගවතා ධම්මියා කථාය සද්දසසිතා සමාදපිතා සමුතොතජිතා සමපහංසිතා භගවනතං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කත්වා පකකාමී අථ බෝ භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසඬ්ඤං සන්තිපාතාපෙත්වා ඡබ්බගගිඤ්ඤා භික්ඛු පරිපුච්ඡ “සච්චං කීර තුලෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීහි එළකලොමානි බොවාපෙථපි රජාපෙථපි විජටාපෙථපි”ති? “සච්චං භගවා” “ඤ්ඤානියෝ තුලිහාකං භික්ඛවෙ අඤ්ඤානියායෝ”ති “අඤ්ඤානියායෝ භගවා”ති “අඤ්ඤා-නියා මොඝපුරිසා අඤ්ඤානියාතං න ජාතනති පතිරුපං වා අපතිරුපං වා පාසාදිකං වා අපාසාදිකං වා තථ නාම තුලෙන මොඝපුරිසා අඤ්ඤානි-කාහි භික්ඛුනීහි එළකලොමානි බොවාපෙසසථපි රජාපෙසසථපි විජටා-පෙසසථපි තෙනා මොඝපුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිබාපදං උද්දෙසෙය්‍යාථ ”

“යො පන භික්ඛු අඤ්ඤානිකාය භික්ඛුනියා එළකලොමානි බොවා-පෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා විජටාපෙය්‍ය වා, නිසංගගිඤ්ඤා පාචිතගිගන්ති”

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ- භික්ඛුනි -පෙ- අයං ඉමෙය්‍යං අතො අභිපෙතො භික්ඛුනි

අඤ්ඤානිකා නාම: මානිතො වා පිනිතො වා යාච සත්තමා පිතා:හ-සුභා අසමබ්බා

භික්ඛුනි නාම: උගතො සබ්බෙ උපසම්පන්නා

5. 2. 7.

එළකලොමධොවාපන ශික්ෂාපදය

1 එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් බුදුරජානන් වහන්සේ ශාක්‍යජනපදයෙහි වූ කිඹුල්වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සමග ඔහුණු භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවති, රදන් කරවති, තෙලවත් භික්ෂුණීන් එළලොම් දෙවත්තානු රදන්තානු තෙලන්තානු උදෙසීම පිළිවිසීම අභිසිලය අභිවිත්තය අභිප්‍රඥව භාරපියති. එකල්හි මහාපුජාවතී ගොතමි තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි මහාපුජාවතී ගොතමියට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදාළ සේක: “කීමෙක් ද? ගෞතමියනි, භික්ෂුණීන් තොපමාවුවානු, කෙලෙසුන් තවත වෙර ඇත්තානු නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇත්තානු වෙසෙද්ද” “වහන්ස, භික්ෂුණීන්ට අප්‍රමාදයෙක් කොසින් ද? අභිවර්තිය ආයතීයෝ මෙහෙණන් ලවා එළලොම් දෙවවති, රදන් කරවති, තෙලවත් භික්ෂුණීන් එළලොම් දෙවත්තානු රදන්තානු තෙලන්තානු උදෙසීම පිළිවිසීම අභිසිලය අභිවිත්තය අභිප්‍රඥව යන මේ භාරපියති”යි

2 ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහාපුජාවතී ගොතමියට දූහැමි කපාවෙන් කරැණු දක්වූහ කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවූහ උත්සාහවත් කරවූහ. මැනවින් පැහැද වූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මිසින් දූහැමි කපාවෙන් කරැණු දක්වන ලද, සමාදන් කරවන ලද, තෙද ගන්වන ලද, මැනවින් පහදවන ලද මහාපුජාවතී ගොතමි තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියා ය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරැණෙහි බික්සහන රැස් කරවා සවග මහණුන් පුළුවන් සේක: “සැබැද මහණෙනි, තෙපි භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවවු ද, රදවවු ද, තෙලවවු ද”යි “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” “මහණෙනි තොපගේ නැයෝ ද තොනැයෝ ද?” යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තොනැයෝ ය”යි “තුච්ඡ පුරුෂයෙනි, තොනැයෝ තො නැයන් පිළිබඳ සුදුසු බව හෝ නුසුදුසු බව හෝ පැහැදීම හෝ තො පැහැදීම හෝ තොදනින් “තුච්ඡ-පුරුෂයෙනි, එහි නම් තෙපි තොනැ වූ භික්ෂුණීන් ලවා එළලොම් දෙවවුනු ය රැදවුනු ය තෙලවුනු ය”යි “හිස්පුරුෂයෙනි, තෙල තො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නො නැ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් හෝ රදවා නම් හෝ තෙලවා නම් හෝ නිසඟිපවිති මේ” යයි

3 යො පන යනු යම්බඳු වූ යමෙක් හිඤ්ඤා යි මේ තෙමේ මේ අවයෙහි භික්ෂු ය යි අදහස් කරණ ලදී.

අඤ්ඤාභිකා නම: මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්තා යුගළ දක්වා තො බැඳුනානු

හිඤ්ඤා නම්, උභයො සබ්බසා කෙරෙහි උපසපන් වූවා ය

4. “බොවා”නි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය. බොවානි නිසංගි-
යානි හොනනි. රජානි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය රනානි නිසංගි-
යානි හොනනි “විජටෙහි”නි ආණ්ඩුවෙහි, ආපනති දුකකටය විජටිතානි
නිසංගියානි හොනනි. නිසංගිතබ්බානි සබ්බස්ස වා භණ්ණස්ස වා පුග්ගලස්ස
වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංගිතබ්බානි. “ඉමානි මෙ භනෙත එළකලොමානි
අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනිසං බොවාපිතානි නිසංගියානි, ඉමානං සබ්බස්ස
නිසංගිජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදෙය්‍යනනි, -පෙ- අයසමතො දමිමිති ’

5. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවාපෙති,
නිසංගිතබ්බානි පාචිතනිසං. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි
බොවාපෙති රජාපෙති, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය. අඤ්ඤාතිකාය
අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවාපෙති විජටිතානි, නිසංගිතබ්බානි
ආපනති දුකකටය අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි බොවා-
පෙති රජාපෙති විජටිතානි, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය.

6. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි රජාපෙති, නිසංගිතබ්බානි
පාචිතනිසං. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි රජාපෙති
විජටිතානි -පෙ- රජාපෙති බොවාපෙති, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය
-පෙ- රජාපෙති විජටිතානි බොවාපෙති, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය.

7. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි විජටිතානි, නිසංගිතබ්බානි
පාචිතනිසං. අඤ්ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා එළකලොමානි විජටිතානි
බොවාපෙති -පෙ- විජටිතානි රජාපෙති, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය.
-පෙ- විජටිතානි බොවාපෙති රජාපෙති, නිසංගිතබ්බානි ආපනති දුකකටය.

8. අඤ්ඤාතිකාය වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතිකාය ඤාතිකසඤ්ඤා -පෙ-
අඤ්ඤාය එළකලොමානි බොවාපෙති, ආපනති දුකකටය එකතො
උපසම්පන්නාය බොවාපෙති, ආපනති දුකකටය. ඤාතිකාය අඤ්ඤාතිකසඤ්ඤා,
ආපනති දුකකටය ඤාතිකාය වෙමනිකො, ආපනති දුකකටය. ඤාතිකාය
ඤාතිකසඤ්ඤා, අනාපනති.

9. අනාපනති ඤාතිකාය බොවනනිසං අඤ්ඤාතිකා දුග්ගා හොති,
අවුත්තා බොවති, අපරිභුතං කම්මකම්මං බොවාපෙති, පිට්ඨකාය,
සාමනෙරියා, උමානකාය, අදිකම්මකායානි

එළකලොමබොවාපනසිකධාපදං නිමිතං.

4 'දෙවව'යි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි. ඥානාලද්දු නිසර්ථය යුත්තාහු වෙති. රදන් කරවයි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි රදන ලද්දු නිසර්ථය යුත්තාහු වෙත් නෙළුව යි ඇණවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි නෙළුව ලද්දු නිසර්ථය යුත්තාහු වෙත් සහනට හෝ ගණයට හෝ පුතුලක්භට හෝ නිසර්ථය යුත්තාහ, තවද "මහණෙනි මෙසේ නිසර්ථය යුත්තාහුය" "වහන්ස, නො නෑ මෙහෙණක ලවා දෙවවන ලද මගේ මේ එළලොම් නිසර්ථය විය. මම මේවා සහනට නිසර්ථයයි ... දෙන්නේයයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත් භට දෙමි"යි

5 නො නෑ සත් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් නිසර්ථය වෙයි නො නෑ සත් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නිසර්ථයක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ සත් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් නෙළුවා නම් නිසර්ථයක් හා දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ සත් ඇතියාව, නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් නිසර්ථයක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ

6 නො නෑ මෙහෙණක ලවා නො නෑ ය යන සත් ඇති ව එළලොම් රදන් කරවා නම් නිසර්ථය වෙයි නො නෑ මෙහෙණක ලවා නො නෑ සත් ඇති ව එළලොම් රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් රදන් කරවා නම් දෙවවා නම් නිසර්ථයක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි රදන් කරවා නම් නෙළුවා නම් දෙවවා නම් නිසර්ථයක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ.

7 නො නෑ සත් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් නෙළුවා නම් නිසර්ථය වෙයි. නො නෑ සත් ඇතියාව නො නෑ මෙහෙණක ලවා එළලොම් නෙළුවා නම් දෙවවා නම් නෙළුවා නම් රදන් කරවා නම් නිසර්ථයක් සමග දුකුලාආවාත් වෙයි නෙළුවා නම් දෙවවා නම් රදන් කරවා නම් නිසර්ථයක් සමග දෙ දුකුලාආවාතෙක් වේ.

8 විමති ඇත්තේ නො නෑ මෙහෙණක ලවා නෑ ය යන සත් ඇතියේ නො නෑ මෙහෙණක ලවා අනෙකක්හුගේ එළලොම් දෙවවා නම් දුකුලා-ආවාත් වෙයි භික්ෂුණීන් වෙත උපසපත් වූ මෙහෙණක ලවා දෙවවා නම් දුකුලාආවාත් වෙයි නො නෑ ය යන සත් ඇතියේ නෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා නම්) දුකුලාආවාත් වෙයි විමති ඇත්තේ නෑ මෙහෙණක ලවා (දෙවවා නම්) දුකුලාආවාත් වෙයි නෑ ය යන සත් ඇතියේ නෑ මෙහෙණක ලවා දෙවවා නම් ආවාත් නැති

9 නෑ මෙහෙණක දෝනා කල්හි නො නෑ මෙහෙණක් දෙවැන්න වේ නම්, නො කියන ලද්දී දෙවවා නම්, පරිභොග නො කරණ ලද එළලොම්ත් කළ භාණ්ඩයක් දෙවවා නම්, සිකඛ්ඨාතාවක ලවා (දෙවවා නම්), හෙරණක ලවා (දෙවවා නම්), උචතුරුවහුට ද, ආදිකම්මකයට ද ආවාත් නැති

එළකලොවගිණිපදය නිමි,

රුපියසිංහාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රුජගහෙ විහරති වෙළවතෙ කලාදකතිවාපෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උපනාදෙස සංඝපුතො රුජගහෙ අඤ්ඤාතරස්ස කුලස්ස කුලීපගො හොති නිව්ච්ඡතතිකො යං තයමිං කුලෙ උපපජ්ජති ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා තතො ආයස්මතො උපනාදෙස සංඝපුතස්ස පටිච්චංසො¹ ඔපියති තෙන ඛො පන සමයෙන සංඝං තයමිං කුලෙ මංසං උපපන්නං හොති තතො ආයස්මතො උපනාදෙස සංඝපුතස්ස පටිච්චංසො ඔපිතො හොති තස්ස කුලස්ස දුරකො රතතියා පච්චුද්ධස්මයං පච්චුට්ඨාය රොදති. “මංසං මෙ දෙථා”ති අථ ඛො සො පුරිසො පජාපතී ඵතදවොච “අයස්ස පටිච්චංසං දුරකස්ස දෙහි, අඤ්ඤං වේතාපෙතො අයස්ස දස්සාමි”ති තස්ස² තං අදාසි

2 අථ ඛො ආයස්මා උපනාදෙස සංඝපුතො පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙතො පනතච්චරමාදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදි අථ ඛො සො පුරිසො යෙනායස්මා උපනාදෙස සංඝපුතො තෙනුපසඛකම්, උපසඛකමිත්වා ආයස්මනං උපනාදෙස සංඝපුතං අභිවාදෙතො ඵකමනං නිසීදි ඵකමනං නිසිනොති ඛො සො පුරිසො ආයස්මනං උපනාදෙස සංඝපුතං ඵතදවොච “හිංසො ඛො භතො සංඝං මංසං උපපන්නං අහොසි, තතො අයස්ස පටිච්චංසො ඔපිතො අයං භතො දුරකො රතතියා පච්චුසස්මයං පච්චුට්ඨාය රොදති. “මංසං මෙ දෙථා”ති අයස්ස පටිච්චංසො දුරකස්ස දිනොති කභාපණෙන භතො තිං ආහරියාමු”ති “පරිච්චතො, මෙ ආවුසො කභාපණොති?” “ආම් භතො පරිච්චතොති” “තඤ්ඤෙව මෙ ආවුසො කභාපණං දෙහි”ති

3 අථ ඛො සො පුරිසො ආයස්මතො උපනාදෙස සංඝපුතස්ස කභාපණං දතො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති “යථෙව මයං රුපියං පටිග්ගණ්හාමි, ඵචමෙව ඉමෙ සමණො සංඝපුතතියා රුපියං පටිග්ගණ්හන්ති අසෙසාසු ඛො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣායනාස්ස ඛියනාස්ස විපාවෙනාස්ස. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්ථ, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති ‘කථං හි තාචි ආයස්මා උපනාදෙස සංඝපුතො රුපියං පටිග්ගහෙස්සති’ති අථ ඛො හෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කිර තං උපනාදෙ රුපියං පටිග්ගහෙසි”ති? “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධො භගවා “කථං හි තාචි තං මොඝපුරිස රුපියං පටිග්ගහෙස්සසි, තෙනං මොඝපුරිස අප්පසන්නාතං ටා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙස්සාථ.

“ඉයං පන භික්ඛු ජාතරූපරජනං උග්ගරොහස්ස වා උග්ගරොහාපෙස්ස වා උපනික්ඛන්තං වා ආදිභෙස්ස, නිස්සග්ගිස්ස පාවිතතියන්ති”

4 ඉයං පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අභිපෙත්තො භික්ඛුති

1 පට්ඨංසො 245. 2 තස්ස තං අදාසි 245. පාඨස්මයො.

රූපියශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි වූ, කලාදකනිවාප නම් වෙළඳවනයෙහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ රජගහනුවර එක්තරා කුලයක්හුගේ කුලීපගවුගේ නිව්වහනතික වෙයි ඒ කුලයෙහි කෑ යුතු හෝ බුදිය යුතු යමක් උපදී නම් ඉන් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ කොටස තබනු ලැබේ එකල්හි ඒ කුලයෙහි සවස මසක් උපන්නේ වෙයි එයින් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ කොටස තබන ලද්දේ වෙයි එකලෙහි දරුවෙක් රූ අලුයම් නැතිව “මට මස් දෙව”යි හඬයි ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ බිරිඳට මෙසේ කීය “ආයතීයන් වහන්සේගේ කොටස දරාගව දෙව අන් මසක් විකොට ගෙණ ආයතීයන් වහන්සේට දෙන්නෙමු”යි ඔහුට එය දුන්

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ පෙරවරු හැඳ පොරවා පාසිවුරු ගෙණ ඒ කුලය වෙත එළඹ පැණවූ අයුන්හි හුන්නේය ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයන් වෙත එළඹ වැඳ එකත් පසෙක හුන්නේය ඒකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයනට මෙය කීය “වහන්ස, ඊයේ සවස මසක් උපන්නේ විය එයින් ආයතීයන් වහන්සේගේ කොටස තබන ලදී “වහන්ස, මේ දරුවා රූ අලුයම් වේලෙහි නැතිව ලිට මස් දෙව”යි හඬයි ආයතීයන්ගේ කොටස දරුවාට දෙන ලදී “කහවණුවකින් කුමක් ගෙණ යුතුද”යි කීය “ඇවැත මට කහවණුව පරිත්‍යාග කරණ ලද්ද”යි “එසේය වහන්ස, පරිත්‍යාග කරණ ලද්ද”යි “ඇවැත ලිට ඒ කහවණුව ම දෙව”යි.

3 ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයනට කහවණුව දී අවමන් කෙරෙයි, අයුණු කියයි, නුගුණ පතුරුවයි “යම් යේ අපි රන්-රිදී මසු කහවණු පිළිගණුමෝ ද එළෙන් ම මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ ද රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගණති”යි භික්ෂුහු අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ පුරුෂයාගේ බස් ඇසූහ යම් අපිත් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු අවමන් කරති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපනාද ශාක්‍යපුත්‍රයෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැළ කළහ “සැබෑ ද, උපනාදය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද”යි “සැබව, භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “කෙසේ නම් තුවණ් පුරුෂය, තෝ රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගන්නෙති ද, තුවණ් පුරුෂය, මෙය නො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද ‘මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු”

“යම් මහණෙක් රන් රිදී මසු කහවණු තෙමේ ගණන් නම් හෝ අනුන් ලවා ගන්නා නම් හෝ ලග තබන ලද්දක් ඉවසා නම් හෝ නිසඟි-පවති වේ”යයි

4 යො පන යනු යළක් යම් බලවූයෙක්,

හිතවූ යනු මේ තෙමේ මේ අවයෙහි භික්ෂුයයි අදහස් කරණ ලදී

ජාතිරූපං නාම සඤ්චණ්ණො චිච්චති

රජතං නාම: කභාපණො ලොභමාසකො- දුරුමාසකො- ජතුමාසකො,
යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති

උගගණ්ණයාති සයං ගණ්හාති, නිසංගහිතං පාචිතනිතං

උගගණ්ණාපෙයාති අඤ්ඤං ගාභාපෙති නිසංගහිතං¹ පාචිතනිතං

උපනිකම්මනං වා සාදිසෙයාති “ඉදං අයස්ස භොවු”ති උපනිකම්මනං
සාදිසති, නිසංගහිතං භොති, සඛ්ඤමජ්ඣෙ නිසංජ්ඣතබ්බං. එවඤ්ඤා පත
භික්ඛවෙ නිසංජ්ඣතබ්බං තෙන භික්ඛුතා සඛ්ඤං උපසඛකම්මනං එකංසං
උත්තරාසඛකං කරුණා බුද්ධිතං භික්ඛුතං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨං නිසිද්ධිතං
අඤ්ඤා පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො “අහං භනෙන රූපිතං පටිග්ගහෙසිං
ඉදං මෙ නිසංගහිතං ඉමාහං සඛ්ඤස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජාතා අපනති
දෙසෙතබ්බං වානෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන අපනති පටිග්ගහෙතබ්බං.
සචෙ තත්ථ අගච්ඡති අරුමිකො වා උපාසකො වා සො වහ්නබ්බො “අට්ඨසො
ඉමං ජාතාමි”ති සචෙ සො භණ්ති “ඉමිනා කිං අභරිය්‍යතු”ති න වහ්නබ්බො
“ඉමං වා ඉමං වා අභරා”ති කප්පිතං අචිකම්මතබ්බං සප්පි වා තෙලං වා මුට්ඨ වා
එංඤ්ඤං වා සචෙ සො තෙන පටිවතෙනතා කප්පිතං අභරති, රූපිපට්ඨයා-
හකං යපෙතා සබ්බෙහෙව පටිභුඤ්ඤාතබ්බං. එවඤ්ඤාතං ලභෙථ, ඉච්චෙතං
කුසලං තො වෙ ලභෙථ, සො වහ්නබ්බො “අට්ඨසො ඉමං ජබ්බෙති”ති සචෙ
සො ජබ්බෙති, ඉච්චෙතං කුසලං තො වෙ ජබ්බෙති, පඤ්ඤාතබ්බො සචිත්තා-
ගතො භික්ඛු රූපිපට්ඨකො සමමනනිතබ්බො යො න ජඤ්ඤාතං ගච්ඡෙය්‍ය,
න දෙසාගතං ගච්ඡෙය්‍ය, න මොභාගතං ගච්ඡෙය්‍ය, න භයාගතං ගච්ඡෙය්‍ය,
ජබ්බිතාජබ්බිතඤ්ඤා ජාතෙය්‍ය එවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ සමමනනිතබ්බො පස්මං
භික්ඛු යාචිතබ්බො, යාචිතා බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො
ඤ්ඤාපෙතබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බො යදි සඛ්ඤස්ස පතතකල්ලං, සබ්බො
ඉත්තනාමං භික්ඛුං රූපිපට්ඨකං සමමනනෙය්‍ය, එසා ඤ්ඤාති

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සබ්බො සබ්බො ඉත්තනාමං භික්ඛුං රූපිපට්ඨකං
සමමනනති යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො රූපිපට්ඨක-
කස්ස සමමුති, සො තුණ්හස්ස යස්ස තතබ්බෙති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතො සබ්බෙත ඉත්තනාමො භික්ඛු රූපිපට්ඨකො, බිච්ඡි
සඛ්ඤස්ස, තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති

1 නිසංගහිතං පාචිතනිතං යො

සාකච්ඡා නම් රත්රන් කියනු ලැබේ.

රජතු නම්: කහවණුය, ලොහොමසුය, දූවමසුය, ලහමසුයි යමෙක් ව්‍යවහාරයට යේ නම් ඒ යැ

උග්ගණකය යනු. තෙමේ ගණේ නම් නිසඟිපවිති වේ

උග්ගණකාපෙය යනු. අනෙකක්හු ලවා හත්වා නම් නිසඟිපවිති වේ.

උපනිකිතනං වා ඝාදිකය යනු “මෙය අයභීයත් වහන්සේට වේවා”යි ලග නබන ලද්දක් ඉවසා නම් නිසඟි වේ සහමාද නිසජ්‍ය යුතුයි තවද “ලිහණෙනි, මෙසේ නිසජ්‍ය යුතුයි. ඒ මහණ විසින් සබ්බසං වෙන ඵලං උතුරාසන එකස් කොට පෙරෙව මහපු භික්ෂුන් පා වැද අබ්දුණ්ව හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුත්තේය. “වහන්ස, මම රත් රිදී මසු කහවණු පිළිගත්- තෙමේ මාගේ මෙය නිසඟි විය මම මෙය සහනට නිසජ්‍ය”යි, නිසජ්, ඇවැත් දෙසිය යුතුයි ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි ඉදින් එහි ආරම්භයෙන් හෝ උපාසකයෙක් හෝ පාමණේ නම් හේ මෙසේ කිය යුත්තේය ඇවැත් මෙය දතැයි. ඉදින් හේ “මෙයින් කුමක් ගෙණ ආයුතුද”යි බෙණේ නම් මෙය හෝ මෙය හෝ ගෙණෙවයි නො කිය යුත්තේය ගිනෙල් හෝ තලනෙල් හෝ මී හෝ පැණි හෝ කැපවතක් පැවසිය යුතුයි. ඉදින් හේ එයින් පෙරළී කොට කැපවතක් එළවා නම් රූපිය ප්‍රතිග්‍රාහකයා තබා සියල්ලන් විසින් පරිභෝග කටයුතුයි ඉදින් මෙසේ ලැබේ නම් එය මැනවි ඉදින් නො ලැබේ නම් හේ මෙසේ කියයුත්තේ ය. ඇවැත් මෙය ඉවත ලවයි ඉදින් හේ ඉවත ලා නම් තෙල ඉවතලීම මැනවි ඉදින් ඉවත නොලා නම් පසහකින් සමන්විත වූ මහණ තෙමේ ‘රූපිය ජබ්බකය’යි සමමත කටයුත්තේ ය යමෙක් ජ්‍යෙෂ්ඨ අගථිංච නො යේ නම්, දොමයෙන් අගතියට නො යේ නම්, මොහයෙන් අගතියට නොයේ නම්, බීයෙන් අගතියට නො යේ නම්, ඉවත දු නො දු දෑ දනී නම්, හෙතෙමේ යි තවද ලිහණෙනි. මෙසේ සමමත කටයුත්තේ ය පළමුකොට ලිහණ ගෙමේ යැදිය යුත්තේ ය යැද ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දෑන්විය යුත්තේ ය ”

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සහනට පාමණි කල් වේ නම් සබ්බ තෙමේ මෙනම් ලිහණහු රූපියජබ්බක කොට සමමත කරන්නේය මේ ඤානනිය”යි

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සබ්බ තෙමේ මෙනම් ලිහණහු රූපියජබ්බක කොට සමමත කෙරෙයි මෙනම් ලිහණහුගේ රූපිය-ජබ්බක සමමතිය යම් ආයුඡමතක්හට රිසි වේ නම් හේ තුළුණිලිත වන්නේ ය යමෙක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබ්බසං විසින් දෙනම ලිහණ තෙමේ ‘රූපියජබ්බක’ යයි සමමත කරණ ලද්දේ ය එය සබ්බසං රිසි වෙයි. එහෙයින් තුළුණිලිතා වය යි. මෙය මෙසේ දරමි”යි

5 තෙත සමවතෙත භික්ෂුනා අනිමිත්තං කචා පාතෙතබ්බං සචෙ නිමිත්තං කචා පාතෙති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං රුපියෙ රුපියසංඝාදේ රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගගිං පාවිතතියං රුපියෙ වෙමතිකො රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගගිං පාවිතතියං රුපියෙ අරුපියසංඝාදේ රුපියං පටිග්ගණනාති, නිසංගගිං පාවිතතියං අරුපියෙ රුපියසංඝාදේ, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං අරුපියෙ වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨං, අරුපියෙ අරුපියසංඝාදේ, අනාපනති

6 අනාපනති අජ්ඣාදාමෙ වා අජ්ඣාදාසංඝාදෙ වා උග්ගහෙතා වා උග්ග-භාසෙතා වා නිකම්පති, “යස්ස භවිස්සති සො භවිස්සති”ති, උමමනකස්ස, අදිකමමිකස්සාති

රුපියසංවෘද්ධි කඩාපදං.

5. 2. 9.

රුපියසංවෘද්ධි කඩාපදං

1. තෙත සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙත ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජන්ති චන්ද්‍රස්සා උජ්ඣායනාති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම සමණා සකාපුත්තියා නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති, සෙත්තපාපි හිති කාලෙහොයිතො”ති අස්සොස්සං ඛො භික්ෂු තෙසං චන්ද්‍රස්සානං උජ්ඣායනානං බියනනානං විපාවෙනනානං යෙ තෙ භික්ෂු අපට්ටජා, තෙ උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති”ති අථ ඛො තෙ භික්ෂු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙස්සං -පෙ- ‘සච්චං නිර භුලෙහ භික්ඛවෙ නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජ-ථා’ති “සච්චං භගවා”. විගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම භුලෙහ මොක්ඛජ්ජිස්සා නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති තෙතං මොක්ඛජ්ජිස්සා අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවස්සෙව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඩාපදං උද්දිසෙත්තාථ

“ඥා පන භික්ෂු නානප්පකාරකං රුපියසංවෘද්ධාරං සමාපජ්ජස්සන්ති, නිසංගගිං පාවිතතියාති”

2 ඥා පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ෂුහි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අජෙථ අධිප්පෙනො භික්ෂුහි

නානප්පකාරකං නාම කතමපි අකතමපි කතාකතමපි කාලා කාම පිසුපගං හිසුපගං ගල්ලපගං පාදුපගං කටුපගං අකතං නාම සතකතා චුට්ඨති කතාකතං නාම තදුග්ගං

5 සම්මතය ලත් ඒ මහණහු විසින් සලකුණු නො කොට ඉවත ලිය යුතුයි ඉදින් සලකුණු කොට ඉවත ලා නම් දුකුලාඥාවන් වේ රූපියෙහි රූපිය යන සන් ඇතිසේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසති පවිති වෙයි රූපියෙහි විමති ඇත්තේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසති පවිති වෙයි රූපියෙහි අරූපිය ය යන සන් ඇත්තේ රූපියවනක් පිළිගණී නම් නිසතිපවිති වේ අරූප්‍යයෙහි රූප්‍යසංඥේ වූයේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූප්‍යයෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූප්‍යයෙහි අරූප්‍ය ය යන සන් ඇත්තේ ඥාවන් නැති

6 ඇතුළුඅරමැ හෝ ඇතුළුඅවසා හෝ ‘යමක්හුගේ වේ ‘නම් හේ ගෙණ යන්නේ’ යයි ගෙණ හෝ හන්වා හෝ බහා තබා නම්, උමදනතකයහට, ආදිකමම්කයහට ඥාවන් නැති

රූපියශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 9.

රූපියසංවොහාර ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙන සේක එසමයෙහි සවග මහණෙකු තන්වාදුරුමී රූපියසංවොහාරයට (රන් ඊදි මසු කහවණු ගණුදෙනුවට) පැමිණෙත් මිනිස්සු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් ප්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රීයයෝ කාමභොගී ගිහියන් මෙන් තන්වාදුරුමී වූ රූපියසංවොහාරයට පැමිණෙද්දැ”යි හිඤ්ඤා අවමන් කරණ, අයුණු කියන, නුගුණ පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් ලිහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු අවමන් කෙරෙති, අයුණු කියති, නුගුණ පතුරුවන් “කෙසේ නම් සවග මහණෙකු තන්වාදුරුමී රූපියසංවොහාරයට පැමිණෙද්දැ”යි ඉක්බිති ඒ ලිහණකු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැ ද ලිහණෙනි, තෙපි තන්වාදුරුමී රූපියසංවොහාරයට පැමිණියවු දැ”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස,” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ භාරහු සේක “කෙසේ නම් තුව්ජපුරාමයෙනි, තෙපි තන්වාදුරුමී වූ රූපියසංවොහාරයට පැමිණියවු ද, “තුව්ජපුරාමයෙනි, තෙල නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ලිහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසවු

“යම් මහණෙක් තන්වාදුරුමී රූපියසංවොහාරයට පැමිණේ නම් නිසතිපවිති වේ” යයි.

2 යොජන යනු යමෙක් යම් බදුසෙක්

නිකවු යනු මේ තෙමේ මේ අපියෙහි හිඤ්ඤයි අදහස් කරණ ලදි

නානාපසංකාරක නම් කෘතය ද අකෘතය ද කාතාකෘතය ද වෙයි කත නම් ගිව්‍යාභරණ යැ ගිව්‍යාභරණ යැ හස්තාභරණ යැ පාදභරණ යැ කට්‍යාභරණ යි අකත නම් වඩු කල අඹුරන් කියනු ලැබේ කතාකත නම් ඒ දෙක යි

රූපියං තාම. සන්තුවණේණා කතාපණො ලොහමාසකො දුරුමාසකො ජතුමාසකො යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති

සමාපණේයාති කතෙන කතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං.¹ කතෙන අකතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. කතෙන කතාකතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. අකතෙන කතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. අකතෙන අකතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. කතාකතෙන කතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. කතාකතෙන අකතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. කතාකතෙන කතාකතං වෙනාපෙති, නිසංගතියං පාවිතතියං. සංකමණේ නිසංජනබ්බ ඵලඤ්ච පත භික්ඛවෙ නිසංජනබ්බං තෙන භික්ඛුනා සංකං උපසංකමිති. එකංසං උතතරුසංඝං කරිතා බුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ චජ්ඣි, උතකුට්ඨං නිසිද්ධි, අඤ්ඤං පග්ගහෙතා ඵලමස්ස වචනීයො

“අභං භනෙන නාතපපකාරකං රූපියසංවොහාරං සමාපජ්ජි, ඉදං මෙ නිසංගතියං, ඉමාහං සංකස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජනා ආපනති දෙසෙතබ්බා. බ්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන ආපනති පටිග්ගහෙතබ්බා සවෙ තථ ආගච්ඡති ආරාමිකො වා උපාසකො වා, සො ව්‍යතබ්බො “ආවුසො ඉමං ජානාමි”ති සවෙ සො භණති “ඉමිනා නිං ආහරියතු”ති න ව්‍යතබ්බො “ඉමං වා ඉමං වා ආහරා”ති කපටියං ආවිකම්මබ්බං සපටි වා තෙලං වා මඩු වා එංඤ්ඤං වා සවෙ සො තෙන පරිවතෙතාති, කපටියං ආහරති රූපියවෙනාපකං ධපෙතා සබ්බෙහෙව පරිභුඤ්ජිතබ්බං ඵලඤ්චතං ලභෙට්ඨෙවිතං කුසලං තො වෙ ලභෙට්ඨ, සො ව්‍යතබ්බො “ආවුසො ඉමං ජබ්බෙති සවෙ සො ජබ්බෙති, ඉවෙවිතං කුසලං තො වෙ ජබ්බෙති, පඤ්චගභේගති සමන්තාගතො භික්ඛු රූපියජබ්බකො සමමනනබ්බො යො න ජජුගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න දෙසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය න භයාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය ජබ්බිතාජබ්බිතඤ්ච ජාතෙය්‍ය ඵලඤ්ච පත භික්ඛවෙ සමමනනබ්බො පඨමං භික්ඛු යාවිතබ්බො යාවිතා බ්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංකො ඤ්ඤෙතබ්බො

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංකො යදි සංකස්ස පතතකල්ලං, සංකො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු රූපියජබ්බකං සමමනනෙය්‍ය එසා ඤ්ඤති

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංකො සංකො ඉන්ද්‍රියාමං භික්ඛු රූපියජබ්බකං සමමනනති යස්සායසමතො ඛලති ඉන්ද්‍රියාමස්ස භික්ඛුතො රූපියජබ්බකස්ස සමමුති, සො භුණ්ණස්ස යස්ස නතබ්බෙති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතො සංකෙන ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු රූපියජබ්බකො. ඛලති සංකස්ස, නසමා භුණ්ති ඵලවෙනං ධාරයාමි”ති.

3 තෙන සමමතෙන භික්ඛුනා අනිමිතනං කතා පාටොත්ථං සවෙ නිමිතනං කතා පාටෙති, ආපනති දුක්ඛපස්ස.

1 නිසංගතියං පොති සංක

රූපිය නම්: රත්රන් ය, කහවණු ය, ලොහොමසු ය, දූවමසු ය, ලහමසු ය, යමක් ගණුදෙනුවට පැමිණේ නම් ඒ යැ.

සමාපජේෂයා යනු කෘතයෙන් කෘතය විකොට ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතයෙන් අකෘතය ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතයෙන් කෘතා-කෘතය විකොට ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් කෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි අකෘතයෙන් කෘතාකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතාකෘතයෙන් අකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෘතාකෘතයෙන් කෘතාකෘතය මිල දී ගණී නම් නිසඟිපවිති වේ (නිසඟි වූ වත) සහමාද නිසැජ්‍යයුතු තව ද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැජ්‍ය යුතු ය ඒ මහණහු විසින් සහ වෙන එළඹ උතුරු-සහ එකක් කොට පෙරෙව මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය “වහන්ස, මම නන්වැදූරුම් රූපියසංවොහාරයට පැමිණියෙමි මගේ මේ රූපියය (රත් රිදී මසු කහවණු) නිසඟි විය. මම මෙය සහතට නිසජ්ම”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුය ඉදින් එහි ආරාමිකයෙක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ පැමිණේ නම් “ඇවත මෙය දනැ”යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ ‘මින් කුමක් ගෙණ ආයුතු දැ’යි කියා තම් ‘මෙනම් මෙතම් දෑය ගෙණෙව’යි නො කියයුත්තේ ය හිතෙල් හෝ තලතෙල් හෝ මි හෝ පැණි හෝ කැපවූවක් කියයුතුය ඉදින් හෙතෙම ඒ රූපියයෙන් පෙරළි කොට කැප දෙයක් ගෙණේ නම් රූපියය ගණුදෙනු කළහු තබා සියල්ලන් විසින් ම වැලදිය යුතුය මෙසේ මෙය ලැබේ නම්, ඒ ලැබීම මැනව ඉදින් නො ලැබේ නම්, හෙතෙමේ “ඇවත මෙය බැහැර ලව”යි හේ කියයුත්තේ ය ඉදින් හෙතෙමේ එය බැහැර ලා නම් තෙල බැහැර ලීම මැනවි ඉදින් බැහැර නො ලා නම් පසගින් සමන්විත රූපියජ්ඣක මහණ සමමත කළ යුත්තේ ය. “යමෙක් ජන්තුගතියට නොයේ නම් දෙසාගතියට නො යේ නම් මොනාගතියට නො යේ නම් භයාගතියට නො යේ නම් බැහැර වූ නො වූ දෑය දනී නම් එබන්දෙකි” තවද මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළයුත්තේ ය පළමුව මහණ තෙම යැදිය යුත්තේ ය යැද වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දෑන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත් නම් සබ්බ තෙම මෙනම් මහණහු රූපියජ්ඣක කොට සමමත කරන්නේ ය මේ ‘ඤ්ඤාති’යයි

වහන්ස, සබ්බ තෙම මා කියන්නක් අසාවා සබ්බ තෙම මෙනම් මහණහු රූපියජ්ඣක කොට සමමත කෙරෙයි යම් ආයුෂමතක්හට මෙනම් මහණහට රූපියජ්ඣකසමමතිය රිසි වේ නම් හේ තුළඹිමුත වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සබ්බයා විසින් මෙනම් මහණ රූපියජ්ඣක කොට සමමත කරණ ලද්දේ ය සබ්බයාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුළඹිමාවය යි තෙල මෙසේ බරණ”යි

3 සමමතය ලත් මහණහු විසින් නිමිති රහිත කොට ඉවත ලියයුතු ය. ඉදින් නිමිති කොට ඉවත ලා නම් දුකුලාආවැත් වේ

4 රුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. රුපියෙ චෙම්නිකො රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. රුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. අරුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. අරුපියෙ චෙම්නිකො රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. අරුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ රුපියං වේතාපෙනි, නිසංගහිසං පාවිතනිසං. අරුපියෙ රුපියසඤ්ඤේ, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරුපියෙ චෙම්නිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨස්ස අරුපියෙ අරුපියසඤ්ඤේ, අනාපනති

5 අනාපනති උම්මතතකස්ස, ආදිකම්මකස්සානි

රුපියසංචොභාච්ඡිකධාපදං නිට්ඨිතං.

5. 2. 10.

කයවිකකයසිකධාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්මා උපනිවෙදො සකාසපුතො පටො, හොති චිවරකම්මං කාතුං සො පටපිලොභිකානං සඛ්ඤාපිං කරිණා සුරතනං සුපරිකම්මකතං කණා පාරුපි අථ බො අඤ්ඤාතරො පරිබ්බාජකො මහග්ගං පටං පාරුපිකා සෙනාසයා උපනෙදො සකාසපුතො තෙත්ථපසකකම්, උපසඛකම්භා ආයස්මානං උපනෙදො සකාසපුතං එතදවොච “සුඤ්ඤා බො ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි, දෙහි මෙ පටෙතා”ති. ‘ජාතාහි ආවුසො’ති? “ආමාවුසො ජාතාමි”ති “හඤ්චුසො”ති අද්ධි අථ බො සො පරිබ්බාජකො නං සඛ්ඤාපිං පාරුපිකා පරිබ්බාජකාරාමං අගමාසි පරිබ්බාජකා නං පරිබ්බාජකං එතදවොචුං “සුඤ්ඤා බො ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි, කුතො නයා ලභා”ති? “තෙන මෙ ආවුසො පටෙත පරිබ්බාජිතා”ති “කතීහිපි ත්‍යායං ආවුසො සඛ්ඤාපි හවිස්සානි, සො යෙව තෙ පටො වරො”ති

2. අථ බො සො පරිබ්බාජකො “සච්චං බො පරිබ්බාජකා ආහංසු කතීහිපි ම්‍යායං සඛ්ඤාපි හවිස්සානි, සො යෙව මෙ පටො වරො”ති සෙනාසයා උපනෙදො සකාසපුතො තෙත්ථපසකකම් උපසඛකම්භා ආයස්මානං උපනෙදො සකාසපුතං එතදවොච “හඤ්ඤා තෙ ආවුසො සඛ්ඤාපි, දෙහි මෙ පට”යානි “නං ආවුසො මයා වුද්ධො ජාතාහි ආවුසොනි, නාහා දස්සාමි”ති.

4 රූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ (කෘත්‍යාකෘත) රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි රූපයෙහි විමිති ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි. රූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ. අරූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි අරූපයෙහි විමිති ඇතියේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වෙයි අරූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇත්තේ රූපය ව්‍යවහාර කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ අරූපයෙහි රූපය යන සංඥ ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූපයෙහි වෙමිතික වූයේ දුකුලාඥාවන් වෙයි අරූපයෙහි අරූපය යන සංඥ ඇත්තේ ඥාවන් නැති

5 උමමනකයහට, ආදිකමිකයහට ඥාවන් නැති

රූපිසංවොහාර ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 2. 10.

කයවිකකයශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන්වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිවුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍ර තෙමේ සිටුරුකම් කරන්නට සමත් වූයේ වෙයි හේ මහලු පටකභිත් සහලක් කොට මොනොවට රඳන ලද්දක් මොනොවට රඳ පිරිසම කරණ ලද්දක් කොට පෙරෙව් ය ඉක්බිති එක්තරා පිරිවැජ්ඣෙක් මහතු පිළියක් පෙරෙව ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයන් වෙත එළඹ උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයහට මෙය කිය “ඥාවත, තොපගේ මේ සහල සොදුරුය “මගේ පිළියෙන් පෙරලි කොට දෙව”යි “ඥාවත විමසා ගණු”යි එසේය “ඥාවත දනිමි”යි “එසේ නම් ගණු”යි දුන්නේය එකල්හි ඒ පිරිවැජ්ඣ තෙමේ ඒ සහල පෙරෙව පිරිවැජ්ඣරලව ගියේය පිරිවැජ්ඣෝ ඒ පිරිවැජ්ඣාට මෙය කීහ “ඥාවත, තාගේ මේ සහල සොදුරුය කොඟින් ලබන ලද්ද”යි ඥාවත්තී, මා විසින් ඒ පිළියෙන් පෙරලි කොට ගන්නා ලද්ද”යි “තාගේ මේ සහල කී දවසක් පවත්නේ ද? තාගේ ඒ වස්ත්‍රය ම උතුමැ”යි

2 ඉක්බිති ඒ පිරිවැජ්ඣ තෙමේ පිරිවැජ්ඣෝ සැබවක් කිය “මගේ මේ සහල කීදවසක් පවත්නේ ද, මගේ ඒ වස්ත්‍රය ම උතුමැ”යි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤාකායපුත්‍රයන් වෙත එළඹ මෙය කිය “ඥාවත්තී, තාගේ සහල ගණුව මගේ වස්ත්‍රය දෙව”යි “ඥාවත්තී තෝ මා විසින් විමසා ගණු”යි කියන ලද්දේ තො වෙයි ද? “මම තොදෙමි”යි

3 අථ ඛො සො පරිබ්බාජකො උප්ඛියායති බියති විපාවෙනි: ගිහිපි තං ගිහියා විපට්ඨසාරියා දෙනි¹, කිං පන පබ්බජිතො පබ්බජිතස්ස න දස්සති”ති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛු තස්ස පරිබ්බාජකස්ස උප්ඛියානායාස්ස බියනායාස්ස විපාවෙනායාස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්, තෙ උප්ඛියනාති බියනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම ආයසමා උපනන්තු සත්තපුත්තො පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජස්සති”ති “අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතොථනමන්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කිර ත්ථං උපනන්තු පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජ”ති?² “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම ත්ථං මොඝපුරිස පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං කයවිකකයං සමාපජ්ජස්සාසී තෙනා මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාද්දං -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ .

“සො පන භික්ඛු නානාප්පකාරකං කයවිකකයං සමාපජෙත්ථ, නිසංගහියං පාවිනතියනති”

4. සො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථෙ අභිප්පෙතො භික්ඛුති.

නානාප්පකාරකං නාම විවරපිණ්ඩපාතසෙතාසනගිලානපච්චය භෙසජ් - පරිකාරා, අනුමාසො වුණ්ණපිණ්ඩාපි දනතකට්ඨමපි දසිකසුත්තමපි

කයවිකකයං සමාපජෙත්ථයාති ‘ඉමිනා ඉමං දෙහි, ඉමිනා ඉමං ආභර, ඉමිනා ඉමං පරිවතෙනති, ඉමිනා ඉමං වෙනාපෙති’ති අප්ඛියවරති, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස යතො කඨිනඤ්ච භොති විකතුසිතඤ්ච, අතතතො භණ්ඩං පරභන්ථගනං පරභණ්ඩං, අතතතො භන්ථගනං, නිස්සග්ගියං භොති නිස්සජ්- තබ්බං තබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුගහලස්ස වා ඵවඤ්ච පන භික්ඛවො නිස්සජ්තබ්බං. “අහං භන්තො නානප්පකාරකං කයවිකකයං සමාපජ්ජිං ඉදං මෙ නිස්සග්ගියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිස්සජ්ජාමි”ති - පෙ- දදෙය්‍යාහි -පෙ- දදෙය්‍යුනාති -පෙ- ආයසමතො දමමිති”

5 කයවිකකයෙ කයවිකකයසඤ්ඤි, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං කය- විකකයෙ වෙමතිකො, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං කයවිකකයෙ න කය- විකකයසඤ්ඤි, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං න කයවිකකයෙ කයවිකකයසඤ්ඤි, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස න කයවිකකයෙ වෙමතිකො, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස න කයවිකකයෙ න කයවිකකයසඤ්ඤි, අනාපතති

6. අනාපතති අග්ගං පුච්ඡති, කප්පිකාරකස්ස ආවිකති, ඉදං අමහාකං අථ අමහාකඤ්ච ඉමිනා ව ඉමිනා ව අත්ථෙති භණ්ති. උමමනතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

කයවිකකයසිකඛාපදං නිවර්තං.

කොසියවග්ගො දුතිගො.

තසසුද්දනං -

කොසියා සුඤ්ඤාභාගා ජබ්බස්සාති නිසීදනං,
ඥො ව ලොමාති උග්ගරොග, උග්ගො තානප්පකා ඤාති.

1 දෙනති 2 ජසං 2 සමාපජ්ජති 3 ජසං

3 ඉක්බිති ඒ පිරිවැජ් තෙමේ අවඥ කෙරෙයි නුගුණ කියයි දෙස් පහල කෙරෙයි ගිහියා පවා පසුතැවිලි වන ගිහියාට එය දෙයි “කුමක්හෙයින් පැවිද්දෙක් පැවිද්දට නොදෙන්නද”යි. භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ පිරිවැජ්‍යාගේ තෙපුල් ඇසුහ යම් අපිස්වූ මහණ කෙතෙක් වෙද්ද ඔහු අවඥ කෙරෙයි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත් “කෙසේ නම් ආයුෂමත් උපතඤ්ඤාකායපුත්‍රයෝ පිරිවැජ්‍යකු සමග කයවිකකයට ගණුදෙනුවට පැමිණියොහු ද”යි. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ. සැබැද, උපතඤ්ඤා, තෝ පිරිවැජ්‍යකු සමග ගණු-දෙනුවට පැමිණියෙහි ද”යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදු-රජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක. “කෙසේ නම් තුව්ජපුරුෂය, තෝ පිරිවැජ්-යකු සමග ගණුදෙනුවට පැමිණියෙහි ද? තුව්ජපුරුෂය, තෙල තො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තොවෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් නන් වැදුරුම් ගණුදෙනුවට පැමිණේ නම් නිසඟි-පවිහි වේ”යි

4 ශෝඨනා යනු යමෙක් යම්බඳු වූයෙන්

භික්ෂු යනු මෙතෙමේ මේ අපියෙහි ‘භික්ෂු’යි අදහස් කරණ ලදී.

නානසංකාරක නම් සිවුරු පිඩුවා සෙනසුන් හිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරය යටත් පිරිසෙයින් සුණුපිඩකුදු දෑහැටි දඩකුදු දවලු හුයකුදු

කයවිකකයා සමාපජේෂ්‍යා යනු මෙයින් මෙය දෙව මෙයින් මෙය ගෙණෙව මෙයින් මෙය පෙරලි කරව මෙයින් මෙය විකොට ගෙණෙව’යි සිකපද ලිඛි නම්, දුකුලාඥාවන් වේ යම් කලෙක දෙනු ලදන් ගන්නා ලදන් වේ ද තමන් අයත් බඩු පර අත් ගියේ ද මෙරම අයත් බඩු තමා අතට ගියේ ද, එකල්හි නිසඟි වේ සබ්බසංචාරො හෝ ගණයංච හෝ පුද්ගලයංච හෝ නිසාජ්‍ය-සුභූය තවද මහණෙනි, මෙසේ නිසාජ්‍ය සුභූ

“වහන්ස, මම තත්වැදුරුම් කයවිකකයට පැමිණියෙමි මාගේ මෙය නිසඟි විය මම මෙය සභනට නිසාජම්”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහ’යි ආයුෂමත්තට දෙම’යි

5 විනිමයෙහි විනිමය සන් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි. විනිමයෙහි විමති ඇත්තේ නිසඟිපවිති වෙයි විනිමයෙහි විනිමය සන් නැතියේ නිසඟිපවිති වේ විනිමය නො වූයෙහි විනිමය ය යන සන් ඇත්තේ දුකුලා-ඥාවන් වෙයි විනිමය නො වූයෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි විනි-මය නො වූයෙහි විනිමය නො වූයේ ය යන සන් ඇතියේ ඥාවන් නැති

6 අගය විවාරා නම්, කැපකරුහට කියා නම්, මෙනම් දෙයක් අපට ඇත, අපට මේ මේ දෙයින් ප්‍රයෝජනයයි කියා නම්, උමතු වුවහට, ආදිකමම්කයාට, ඥාවන් නැති

කයවිකකය ශික්ෂාපදය නිමි

දෙවන කොසිය වගයි.

එහි උද්දානය:

කොසිය සිකපදය, සුභුකාලක සිකපදය, දොභාග සිකපදය, ජබ්බාය-සිකපදය, නිසිදන සන්තික සිකපදය, එලකලොම බොවන සිකපද දෙකය, රුපිය, රුපියසංවොභාර සිකපද දෙකය, කයටිකකය සිකපදයයි දසයකි

පනතවගෙන.

5. 3. 1.

පනතසිකඩාපදං.

1 තෙත සමයෙත බුද්ධෝ භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ අනාථ-
පිණ්ඩකස්ස ආරාමේ තෙත ඛො පන සමයෙත ජිබ්බග්ගිකා භික්ඛු ඛු පනෙත
සනතිවයං කඳෙනති මනුස්සා විහාරවාරිකං ආනිශ්ඤානා පස්සිමා උප්ඝා-
යනති බ්බනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම සලේණා සකාපුතරියා ඛු
පනෙත සනතිවයං කරිස්සනති, පනතවාණීජ්ජං වා සලේණා සකාපුතරියා
කරිස්සනති, ආමනතිකාපණං වා පසාරෙස්සනති”ති අස්සොසුං ඛො භික්ඛු
තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බ්බනනානං විපාවෙනනානං යෙ තෙ
භික්ඛු අප්චිඡන්ති තෙ උප්ඝායනති බ්බනති විපාවෙනති “කථං හි නාම
ජ්බ්බග්ගිකා භික්ඛු අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සන්ති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භග-
වතො එතමන්ථං අරොවෙසුං “සච්චං කිර භූලෙහ භික්ඛවෙ අතිරෙකපතනං
ධාරෙථා”ති? “සච්චං භගවා” විහරති බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම භූලෙහ
මොඝපුරිසා අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සාථ තෙනා මොඝපුරිසා අපසන්නානං
වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉඨං සිකඩාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු අතිරෙකපතනං ධාරෙස්සා, නිස්සග්ගියං
සාවිනතිස්සන්ති”

එවඤ්ඤාං භගවතා භික්ඛුතා සිකඩාපදං පඤ්ඤානාං ගොති

[මූලපඤ්ඤානති]

2 තෙත ඛො පන සමයෙත ආයස්මතො අනන්දස්ස අතිරෙකපතො
උප්පනො ගොති, ආයස්මා ව ආනිශ්ඤානං පතනං ආයස්මතො සාරිපුත්තාස්ස
දාහුකාමො ගොති ආයස්මා ව සාරිපුත්තො සාකෙතෙ විහරති අථ ඛො
ආයස්මතො අනන්දස්ස එතදගොසි භගවතා සිකඩාපදං පඤ්ඤානං “න
අතිරෙකපතො ධාරෙතබ්බො”ති අස්සෙව මෙ අතිරෙකපතො උප්පනො,
අග්ගප්පිමං පතනං ආයස්මතො සාරිපුත්තාස්ස දාහුකාමො ආයස්මා ව සාරි-
පුත්තො සාකෙතෙ විහරති කථනානු ඛො ඥායා පටිපඤ්ඤානං” අථ ඛො
ආයස්මා අනන්දො භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසි

පහතවර්ගය

5. 3. 1.

පහතගිණිමාපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සාවැන්නුවර පේත-
වත නම් වූ අතේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වාසය කරණසේක එසමයෙහි
සමගමිහණහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙහි විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙන
මිනිස්සු දැක හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම්
ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙද්ද, ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ
පාත්‍ර වෙළෙඳුම හෝ කෙරෙද්ද, අමත්අවුණක් හෝ විවෘත කෙරෙත් ද”යි
භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස්
ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිත්, නුගුණ
පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් සවග මහණහු අතිරෙකපාත්‍ර දරද්ද
ද”යි ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ
“සැබැද මහණෙනි, තෙපි අතිරෙකපාත්‍ර දරවු ද”යි “සැබැව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “කෙසේ නම් තුවජ්-
පුරුෂයෙහි, තෙපි අතිරෙක පාත්‍ර දරවු ද? තුවජ්පුරුෂයෙහි, මෙය නො-
පහන්වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය
මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් අතිරෙකපාත්‍ර දැන් නම් නිසඟිපවිති වෙ”යි

මෙසේත් මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් භික්ෂූන්ට පණවන
ලද්දේ වේ

[මුල්පැණවිමසි.]

2 එසමයෙහි ආයුෂමත් අනිදතෙරුන්ට අතිරෙක පාත්‍රයෙක්
උපන්නේ වෙයි ආයුෂමත් ආනන්ද සථවිරතෙමේ ඒ පාත්‍රය ආයුෂමත්
ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තේ වෙයි
ආයුෂමත් ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේ සාකෛනනුවර වසන සේක
ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනන්දසථවිරයන් වහන්සේට මේ සිත විය අතිරෙක
පාත්‍රයක් නො දැරියයුතු ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිකපද පණවන
ලදී වට මේ අතිරෙක පාත්‍රයක් උපත මම ද මේ පාත්‍රය ආයුෂමත්
ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේට දෙනු කැමැත්තෙමි ආයුෂමත් ශාරිපුත්‍ර
සථවිරයන් වහන්සේ ද සාකෛනනුවර වෙසෙති මි විසින් කෙසේ පිළිපැදිය
යුතු ද”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනන්ද සථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට එපවත් සැළ කළහ.

3 “කිව වීරං පනානඤ්ඤ සාරිපුතො ආගච්ඡෙති”ති “තවමං ඛා භගවා දිවසං දසමං වා”ති. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ඛලමිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ දසාගපරමං අතිරෙක-පතනං ඛාරොතුං” එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකතාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ.

“දසාගපරමං අතිරෙකපතො ඛාරොතබ්බො, තං අභිකතාමයනො, නිසංගතිං පාවිනති”ති

[දුතියපඤ්ඤාති]

4. දසාගපරමනම් දසාගපරමතා ඛාරොතබ්බො

අතිරෙකපතො තාම අතඛිට්ඨිනො අවිකප්පිනො.

පතො තාම: දෙව පතො අයොපතො මිනතිකාපතො තයො පතයාම වණ්ණො: උකකට්ඨො පතො මජ්ඣමො පතො ඔමකො පතො, උකකට්ඨො තාම පතො අභිසංලාභකොදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං මජ්ඣමො තාම පතො තාමකොදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං. ඔමකො තාම පතො පඤ්ඤාදනං ගණනාති වතුභාගං බාදනං තදුපියං ව ව්‍යඤ්ජනං. තතො උකකට්ඨො අපතො ඔමකො අපතො

තං අභිකතාමයනො නිසංගතිං පාවිනති [එකාදසෙ පුගලස්ස වා නිසංගතියො භොති.] නිසංජතබ්බො සමසස්ස වා ගණස්ස වා අරුණ්ණයා මචෙවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංජතබ්බො. තෙන භික්ඛුතා සමසං උපසමකම්භො එකංසං උතතරුසමගං කරිතා බුබ්භානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උකතුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාටිං පගගහොති. එවමස්ස වචනියො “අයං මෙ භතො පතො දසාගාතිකතො නිසංගතියො. ඉමංසං සමසස්ස නිසංජාමි”ති නිසංජිතා ආපනති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන ආපනති පටිගගහෙතබ්බො නිසංජිතපතො දුතබ්බො

“සුණංසු මෙ භතො සමෙසා. අයං පතො ඉන්ද්‍රානාටියා භික්ඛුතො නිසංගතියො සමසස්ස නිසංජිතො, යදි සමසස්ස පතාකල්ලං, සමෙසා ඉමං පතං ඉන්ද්‍රානාටියා භික්ඛුතො දදෙය්‍යා”ති

තෙන භික්ඛුතා සමබුද්ධො භික්ඛු උපසමකම්භො එකංසං උතතරුසමගං කරිතා බුබ්භානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උකතුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාටිං පගගහොති. එවමස්ස වචනියො “අයං මෙ භතො පතො දසාගාතිකතො නිසංගතියො. ඉමංසං අයසමනතානං නිසංජාමි”ති නිසංජිතා ආපනති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන ආපනති පටිගගහෙතබ්බො නිසංජිතපතො දුතබ්බො

“සුණංසු මෙ අයසමනතා අයං පතො ඉන්ද්‍රානාටියා භික්ඛුතො නිසංගතියො අයසමනතානං නිසංජිතො, යදි යසමනතානං පතාකල්ලං, අයසමනතා ඉමං පතං ඉන්ද්‍රානාටියා භික්ඛුතො දදෙය්‍යා”ති

3. “ආනන්දය, ශාරීපුත්‍ර තෙමේ කොපමණ කලකින් එන්නේ දැ?”යි “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, තවවැනි හෝ දසවැනි දවසැ”යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි දෑහැම් කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, දස දිනක් පරම් කොට අතිරෙක-පාත්‍රයක් දරන්නට අනුදැනීම”. “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු”

“දස දිනක් පරම් කොට ඇති කල් අතිරෙක පාත්‍රයක් දැයි යුතුයි. එය ඉක්මවන්නාවූව නිසඟිපවිනි වේ” යයි.

[දෙවන පැණවිමසි.]

4. දසාභපරමං යනු දසදවසක් පරම් කොට ඇති කල් දැරිය යුත්තේ ය.

අතිරෙක පහත නම් නො ඉටුන ලද්දේ නො විකපන ලද්දේ යැ.

පහත නම්. පාත්‍ර දෙකෙකි අයස්පාත්‍ර යැ මෘත්තිකාපාත්‍ර යි පාත්‍රයාගේ ප්‍රමාණයෝ තිදෙනෙකි උතකාභටපාත්‍ර යැ මධ්‍යමපාත්‍ර යැ අවමකපාත්‍ර යි උතකාභටපාත්‍රය නම් සහල් දෙතැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී මධ්‍යමපාත්‍රය නම් සහල් තැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී අවමකපාත්‍රය නම් සහල් අඩතැළියක බත් ද බතීන් සතරභාගයක බාදූ ද ඊට අනුරූප වූ ව්‍යඤ්ජන ද ගණී එයින් උතකාභට වූයේ පාත්‍ර නො වෙයි අවමක වූයේ පාත්‍ර නො වේ

නං අනිකාකාමයනො නිසංගගිං පාවිනනිං හොති යනු එකොළොස් වන අරුණ නැඟෙන කල්හි නිසඟි වෙයි සහතට හෝ ගණයාට හෝ පුභුලක්භට හෝ නිසැරියයුතු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසැරිය යුත්තේ ය ඒ මහණහු විසින් සතුන් වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද උපලු වැ හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය ‘වහන්ස, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසඟි විය මෙය මේ සහතට නිසර්ම’යි නිසර් ඇවැත් දෙසියයුතු ය ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු ය නිසර්ත ලද පාත්‍රය දියයුත්තේ යි

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා මේ මෙනම් මහණහුගේ පාත්‍රය නිසඟි වූයේ සහතට නිසදන ලද්දේ ය ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණිකල් වේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ මේ පාත්‍රය මෙනම් මහණහට දෙන්නේය”යි

ඒ මහණහු විසින් බොහෝ භික්ෂූන් වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකක් කොට මහලු භික්ෂූන් පා වැද අඛදූණිව හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුත්තාහ “වහන්ස, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසඟි විය මම මෙය ආයුෂමතුන්හට නිසර්ම”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතුයි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතු ය නිසර්ත ලද පාත්‍රය දියයුත්තේ යි

“ආයුෂමත්ති, මා කියන්නක් අසන්වා” මේ මෙනම් මහණහුගේ පාත්‍රය නිසඟි වූයේ ආයුෂමතුන්හට නිසදන ලදී ඉදින් ආයුෂමතුන්හට පැමිණි කල් වේ නම් ආයුෂමත්තු මේ පාත්‍රය මෙනම් මහණහට දෙන්නාහ” යි

5 තෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඤ්ඤාමිතිං එකංසං උභතරුසඛාං කපිතිං උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතිං අඤ්ඤාපිං පගගහෙතිං එවමස්ස චචතීයො “අයං මෙ ආවුසො පතෙනා දසාභාතික්ඛකතො නිස්සග්ගියො ඉමාහං ආයසමතො නිස්සජාමි”ති නිස්සජාමි ආපනති දෙසෙතබ්බො තෙන භික්ඛුනා ආපනති පටිගගහෙතබ්බො නිස්සට්ඨපතෙනා දුතබ්බො ඉමං පතනං ආයසමතො දමමි”ති

6 දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකතාසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං දසාභාතික්ඛකතො චෙමතිකො, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකතාසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අනබ්බිතො අබ්බිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිකප්පිතො විකප්පිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිසංජාතො විසංජාතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අනට්ඨ නට්ඨසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අවිතට්ඨ විතට්ඨසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අභිකතො භික්ඛසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං අභිලුහෙන විලුහතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං නිස්සග්ගියං පතනං අනිස්සජාමි පරිභුඤ්ඤාති, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකතාසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො චෙමතිකො ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා දසාභාතික්ඛකතො අතික්ඛකතාසඤ්ඤා අනාපනති

7 අනාපනති අනෙකාදසාභං අබ්බිතං,¹ ටිකපොති, ටිසායෙති, තස්සති, විතස්සති, භිජ්ජති, අච්ඡිදිතිං ගණනාති, විසාසං ගණනාති, උච්චතතකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

8 තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “නිස්සට්ඨපතනං න දෙනති ගගගතො එතමිතිං ආරොචෙත්ථං “න භික්ඛාචෙ නිස්සට්ඨපතෙනා න දුතබ්බො යොන දදෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛට්ඨාසා”ති

සතනසිකඛාපදං නිමිතිං.

5. 3. 2.

උභතපඤ්චබ්බිත සිකඛාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො නගවා සකෙකස්ස විහරති කට්ටච්ඡුද්ධං නිග්‍රහාරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරොත භුමගකාරොත භික්ඛු පටාරිතා ගොහති “යෙසං අග්‍යානං පතෙනන අනෙං අගං පදගනනා”ති තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු න මනනං ජානිතා බුදු පතො විඤ්ඤාපෙනති යෙසං බුද්ධා පගතා තෙ මගතො පතො විඤ්ඤාපෙනති යෙසං උගතො පතො තෙ බුද්ධා පතො විඤ්ඤාපෙනති අථ බො යො භුමගකාරොත භික්ඛුනං බුදු පතො කරොතොන න සකෙකාති අඤ්ඤා විකාසාසිකං ගජ්ඣං කාභුං අනනාති න යාපෙති පුග්ගදරුපස්ස කිලිනෙති මුද්දාසා උජ්ඣාසාසිකං බිසාසාසිකං විපාදෙති. “කථං හි යාමි සමුත්තං සත්‍යපුත්තියං න මොගං ජානිතං ඛං පග්ගා විඤ්ඤාපෙසනති —

1 අබ්බිතං උභතං

5 ඒ මහණනු විසින් එක් මහණක්නු වෙත එළඹ උදුරුසහ එකක් කොට අඩදණින් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුත්තේ ය “ඇවැත්නි, මේ මාගේ පාත්‍රය දස දවසක් ඉක්මගියේ නිසිනි විය මම මෙය ආයුෂ්‍යත්තට නිසදම්”යි නිසද ඇවැත් දෙසිය යුතුය ඒ මහණනු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතුය “මේ පාත්‍රය ආයුෂ්‍යත්තට දෙමි”යි නිසද පය (බහුට) දියයුතු.

6 දස දින ඉක්ම ගියෙහි ඉක්මගිය සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම ගියෙහි විමති ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි දස දින ඉක්ම ගියෙහි, නො ඉක්මනා’යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වේ නො ඉටත ලද්දෙහි ‘ඉටත ලද්’යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි නො විකපත ලද්දෙහි ‘විකපත ලද්’ යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි නොවිසජත ලද්දෙහි ‘විසජත ලද්’ යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි. නොනවුයෙහි ‘නටා’ යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි නොවැතැයුනෙහි ‘වැතැයිනා’යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි නො බිදුනෙහි ‘බිදිනා’යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වෙයි නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි ‘පැහැරගන්නා ලද්’යි සන් ඇතියේ නිසිනිපවිති වේ නිසිනි වූ පාත්‍රය නො නිසජා පරිභොග කෙරේ නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘ඉක්මණා’යි සන් ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නො ඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි දසදවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මණා’යි සන් ඇතියේ ඇවැත් නැති

7. ඇතුළු දසදවසා ඉටා නම්, විකපා නම්, විසජා නම්, නැයේ නම්, වැතැයේ නම්, බිදේ නම්, අසිදා ගණිත් නම්, විස්වායි වැ ගණිත් නම්, උමමතකයහට, ආදිකම්මකයහට ඇවැත් නැති

8. තවද එසමයෙහි සවමමහණනු නිසාජනය කළ පාත්‍රය නො දෙති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් දැක්වූහ “වහණෙනි, නිසාජනය කළ පාත්‍රය නො දියයුත්තේ නො වෙයි යමෙක් නො දේ නම් දුකුලාඇවැත්වේ” යයි

පහතගිනිකාපදය නිමි.

5. 3. 2.

උග්‍රපක්‍ෂවලකින ගිනිකාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ශාක්‍යජනපදයෙහි වූ කිම්බල්වත්පුර නිදග්‍රාධාරයෙහි වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි එක්තරා කුඩල්-කරාවකු විසින් භික්ෂුහු පවරණ ලද්දහු වෙත් “යම් ආයතීයන් වහන්සේ කෙනකුන්ට පාත්‍රයෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම් මම පාත්‍රයෙන් පවරමි’යි එසමයෙහි මහණනු පළණ නො දූත බොහෝ පා විතවත් යම් කෙනකුන්ගේ කුඩා පාත්‍රයෝ වෙද්ද, ඔහු මගත් පා විතවත් යම් කෙනකුන්ගේ මගත් පාත්‍රයෝ වෙද්ද, ඔහු කුඩා පා විතවත් ඉක්බිති ඒ කුඩල්කරා තෙමේ භික්ෂුන්ට බොහෝ පාත්‍ර ඉදිකරන්නේ අනිත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි තෙමේ ද නො යැපෙයි ඔහුගේ අමුදරුවෝ ද වෙනෙහෙති මිනිස්සු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දොස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ඉමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ පළණ නො දූත බොහෝ පා විතවද්ද —

අයං ඉමෙසං බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති”ති අස්සොසුං ඩො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම භික්ඛු න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති”ති.

2 “අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසනාති” “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති තෙතං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- විගර්භිනා ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “න භික්ඛවෙ පතෙනා විඤ්ඤපෙතබ්බො, යො විඤ්ඤපෙය්ස, ආපතති දුක්ඛකට්ඨසාති”

3 තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුතො පතෙනා භිනෙතා භොති අථ ඛො සො භික්ඛු “භගවතා පටිකඛිතනං පතනං විඤ්ඤපෙසනාති” කුකකුච්චායනෙතා න විඤ්ඤපෙති. භජෙත්තු පිණ්ඩාය වරති මනුස්සා උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම සමණා සකාසපුත්තියා භජෙත්තු පිණ්ඩාය වරිසානාති, සෙය්සථාපි අඤ්ඤා¹තිප්පියා”ති අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ තට්ඨපත්තස්ස වා භින්නපත්තස්ස වා පතනං විඤ්ඤපෙසනාති”

4 තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛු “භගවතා අනුඤ්ඤාතං තට්ඨපත්තස්ස වා භින්නපත්තස්ස වා පතනං විඤ්ඤපෙසනාති,” තෙ² අපප-මත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙනාති අථ ඛො සො කුමනකාරු භික්ඛුතං තථෙව බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං. අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති මනුස්සා තථෙව උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම සමණා සකාසපුත්තියා න මත්තං ජාතිනා බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති අයං ඉමෙසං බහු පතෙන කරුණෙන, න සකෙකාති අඤ්ඤං විකකායිකං භණ්ඩං කාතුං අත්තනාපි න යාපෙති පුත්තදුරාපිසං කීලමනාති”ති

5 අස්සොසුං ඛො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බීයනානං විපාවෙනානං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්ඝායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම ජබ්බගතියා භික්ඛු අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසනාති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං “සච්චං කීර කුමෙන භික්ඛවෙ අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙථා”ති? “සච්චං භගවා” විගර්භි බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම කුමෙන මොඝපුරිසා අපපමත්තකෙතපි භිනෙතන අපපමත්තකෙතපි බණ්ණෙන විලිඛිතමත්තෙතපි බහු පතෙන විඤ්ඤපෙසසථ තෙතං මොඝපුරිසා අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- එච්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්සථ.

මේ තෙමේ මොවුන්ට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අතින් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි. තෙමේ ද නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙනා'යි මහණහු හෙලා දකින නුගුණ පවසන දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් මහණහු පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවුනද”යි

2 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි, භික්ෂුහු පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවද්ද”යි “සැබව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක “කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවල්පුරුෂයෝ පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවුනද, මහණෙනි, එය නො පහත්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි ගරුණ දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, පාත්‍රයෙක් විතවා නො ගත යුතුය යමෙක් විතවා නම් දුකුලා-ඇවැත් වේ”යි

3 එසමයෙහි එක්තරා මහණක්හුගේ පාත්‍රය බිඳුනේ වෙයි ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පාත්‍රය විතවා ගැණීම පිළිකෙව් කරණ ලද්ද’යි කුකුල් කරන්නේ නො විතවයි අතින් පිඩු සිඟා යෙයි. මිනිස්සු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ අත් තොටුවන් සේ අතින් පිඩු සිඟා හැසිරෙත් ද”යි භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහළ කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ ඉක්බිති භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ “එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙනි දැහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, තට් පා ඇතියහුට හෝ වූත් පා ඇතියහුට හෝ පයක් විතවා ගන්නට අනුදනිමි”යි

4 එසමයෙහි සවග මහණහු ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් තට් පා ඇතියහුට හෝ වූත් පා ඇතියහුට හෝ පයක් විතවා ගන්නට අනුදන්තා ලද්ද’යි ඒ මහණහු මදක් වූත් පමණකිනුද, මදක් කැඩුනු පමණකිනුද ඉරි ගැසුනු පමණකිනුද, බොහෝ පා විතවා ගණිත්. ඉක්බිති ඒ කුඹල්කරු තෙමේ භික්ෂුන්ට එසේ ම බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නොහැකි වෙයි තෙමේ ද නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝ ද වෙහෙසෙත් මිනිස්සු එසේ ම හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහළ කෙරෙත්. “කෙසේ නම් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රියයෝ පමණ නො දැන බොහෝ පා විතවා ගණිත් ද, මේ තෙමේ මොවුන්ට බොහෝ පා ඉදිකරන්නේ අත් විකිණිය යුතු බඩුවක් කරන්නට නො හැකි වෙයි තෙමේත් නො යැපෙයි. ඔහුගේ අඹුදරුවෝත් වෙහෙසෙනා’යි

5 භික්ෂුහු හෙලා දකින, නුගුණ පවසන, දෙස් පහළ කරණ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පහළ කෙරෙත් “කෙසේ නම් සවග මහණහු මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවද්ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි, තෙපි මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවු ද”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණ සේක “කෙසේ නම් තුවල්පුරුෂයෙනි, තෙපි මදක් වූත් පමණින් මදක් කැඩුනු පමණින් ඉරි ගැසුනු පමණින් බොහෝ පා විතවුනද? “තුවල්පුරුෂයෙනි, තෙල නොපහත් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු.

“යො ජන භික්ඛු උත්තපඤ්චබ්බිකානෙතන පනෙතන අඤ්ඤා නචං ජනං වෙතාපෙය්‍ය, නිස්සංගිං පාවිතනිං, තෙන භික්ඛුනා සො පනෙතා භික්ඛුපටිසාය නිස්සජ්ඣබ්බො, යො ච නස්ස භික්ඛුපටිසාය ආත්තපටිසෙනා සො නස්ස භික්ඛුනො සද්දනබ්බො ‘අයං තෙ භික්ඛු පනෙතා යාව හෙදනාය ධාරෙතබ්බො’ති. අයං තඤ්ඤා සාමිට්ඨි”ති.

6 යො ජනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමසමිං අරො අභිපෙපනො භික්ඛුති

උත්තපඤ්චබ්බිකානො නාම පනෙතා අබ්බිකානො චා එකබ්බිකානො චා ද්විබ්බිකානො චා තිබ්බිකානො චා චතුර්බ්බිකානො චා අබ්බිකානාකාසො නාම පනෙතා යස්ස ද්විභ්‍යුලා රුජ් න භොති. බ්බිකානාකාසො නාම පනෙතා යස්ස ද්විභ්‍යුලා රුජ් භොති නවො නාම පනෙතා විඤ්ඤානති. උපාදය වුවවති

වෙතාපෙය්‍යාති විඤ්ඤාපෙති, පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිස්සංගිං භොති සංඝමජ්ඣෙ භික්ඛුපටිසාය සබ්බෙහෙව අභිට්ඨිතපතනං ගහෙය්‍යා සනතිපතිතබ්බං න ලාමකො පනෙතා අභිට්ඨිතබ්බො “මහණං පතනං ගහෙය්‍යාමි”ති සවෙ ලාමකං පතනං අභිට්ඨාති “මහණං පතනං ගහෙය්‍යාමි”ති, ආපතති දුක්ඛං සංඝං

එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ නිස්සජ්ඣබ්බො තෙන භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝමිති. එකංසං උපතරුසංගං කරිති, වූඛිතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිති, උක්ඛුට්ඨං නිසිදිති, අඤ්ඤා පහගෙති. එවමස්ස වචනියො ‘අයං මෙ භනෙන පනෙතා උත්තපඤ්චබ්බිකානෙතන පනෙතන වෙතාපිතො නිස්සංගිං ඉමංසං සංඝස්ස නිස්සජාමි’ති නිස්සජ්ඣං ආපතති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන ආපතති පටිගහෙනබ්බො

පඤ්චගහෙති සමන්තාගතො භික්ඛු පතනගාභාපකො සමමනති-තබ්බො යො න ඡතුරතීං ගවේශ්‍ය, න දෙසාගතීං ගවේශ්‍ය, න මොගාගතීං ගවේශ්‍ය, න භ්‍යාගතීං ගවේශ්‍ය, ගතිතාගතිතඤ්ච ජාතෙය්‍ය එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ සමමනතිතබ්බො “පඨමං භික්ඛු යාවිතබ්බො, යාවිති බ්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙස්ස ඤාපෙතබ්බො”

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංඝෙස්ස යදි සංඝස්ස පතනකල්පං, සංඝෙස්ස ඉත්තනාමං භික්ඛුං පතනගාභාපකං සමමනෙතය්‍ය එසං ඤාතී.”

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සංඝෙස්ස සංඝෙස්ස ඉත්තනාමං භික්ඛුං පතනගාභා-පකං සමමනනති යස්සයසමතො බමති ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුනො පතන-ගාභාපකස්ස සමමුති, සො තුඤ්ඤස්ස, යස්ස නකමිති, සො භාසෙය්‍ය

සමමතො සංඝෙන ඉත්තනාමො භික්ඛු පතනගාභාපකො, බමති සංඝස්ස, තස්මා තුඤ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

“යම් මහණෙක් උනුපස්සාන පා ඇතිකොට අතින් අලුත් පසක් විනව්වා ගත්තේ නම් නිසංඛිතවේ. ඒ මහණෙකු විසින් ඒ විනවු පස මහණපිටිස්සි නිසංඛිත යුතුය ඒ මහණපිටිස්සි පසංඛිතයෙහි ලද යම් පාත්‍රයෙක් වේ ද එය එ මහණෙකු දියයුතු මහණ, නා විසින් මේ පාත්‍රය බිඳීම දන්වා දැනගන්නේ” යයි. මේ එහි වත”යි.

6 යො පන යනු යමෙක් යම්බඳු වූයෙක්

හිතනු යනු මේ තෙම මේ අභියෝගී ‘හිතනු’යි අදහස් කරණ ලදී

උනුපස්සාන-උනුපස්සාන නම් බැඳුම් නැතිකොට හෝ එක් බැඳුමක් ඇතිකොට හෝ දෙබැඳුමක් ඇතිකොට හෝ තුන්බැඳුමක් ඇතිකොට හෝ සතර බැඳුමක් ඇතිකොට හෝ යි. අබනිතොකාසපත්ත නම් යමක්හුගේ දෘශ්ට-භිරෝක් නො වේ ද ඒ යැ. බනිතොකාසපත්ත නම් යමක්හුගේ දෘශ්ට-භිරෝක් වේ ද ඒ යැ. නවපත්ත නම් විඤ්ඤානතිය සඳහා කියනු ලැබේ

වේදානපෙය්‍ය යනු විතවා නම් පියෝගි දුකුලා වෙයි, ලැබීමෙන් නිසංඛිත වෙයි සහමාද නිසංඛිතයුතු සියල්ලත් විසින් මැ ඉටු පාත්‍රය ගෙණ රැස්වියයුතු ය (මාහැගි පාත්‍රයක් ගන්නෙමි යි) ලාමකපාත්‍රයෙක් නො ඉටියයුතු ඉදින් (මාහැගි පාත්‍රයක් ගන්නෙමි’යි) ලාමක පාත්‍රයක් ඉටා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි

තවද ලිහණෙනි, මෙසේ නිසංඛිතයුතු ඒ මහණෙකු විසින් සංඛ්‍යා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව මහලු හිතනු පා වැද උපල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ‘වහන්ස, මේ මොහෝ පාත්‍රය උනුපස්සානින් යුක්ත වැ විතවා ගන්නා ලද්දේ නිසංඛිත වීම මේ මෙය සහනට නිසංඛිත’යි නිසංඛිත ඇවැත් දෙසියයුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණෙක්හු විසින් ඇවැත් පිළිගතයුතු

පසහකින් යුත් පත්තගාහාපක ලිහණ තෙම සමමත කළයුත්තේ ය යමෙක් ඡන්දගතියට නො යේ ද දෙසංගතියට නො යේ ද මොහොගතියට නොයේ ද භයාගතියට නො යේ ද ගත් නො ගත් බව දැනී ද හෙතෙමේ යි තවද ලිහණෙනි, මෙසේ සමමත කළයුත්තේ ය පළමු කොට ලිහණ තෙම අයැදිය යුත්තේ ය අයැද ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණෙක්හු විසින් සංඛ්‍යා තෙම දැන්විය යුත්තේ ය

“වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා ඉදින් සංඛ්‍යායාට පාමිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඛ්‍යා තෙම මෙනම් මහණෙකු පත්තගාහාපක කොට සමමත කරන්නේ ය. මේ ‘ඤ්ඤානියා,

වහන්ස, සංඛ්‍යා තෙමේ මා කියන්නක් අසාවා සංඛ්‍යා තෙම මෙනම් මහණෙකු පත්තගාහාපක කොට සමමත කෙරෙයි. යම් ආයුඝමනක්හට මෙනම් මහණෙකුගේ පත්තගාහාපක සමමතිය රිසි වේ නම් හේ තුළඤ්ඤාන වන්නේ ය යමක්හට නො රිසි වේ නම් හේ කියන්නේ ය

සංඛ්‍යා විසින් පත්තගාහාපක වූ මෙනම් ලිහණ තෙම සමමත කරණ ලද්දේ ය. සංඛ්‍යායාට රිසි වෙයි එහෙයින් මේ තුළඤ්ඤානිය යි වෙසේ තෙල තුළඤ්ඤානිය බරල”යි

තෙන සම්මතෙන භික්ඛුනා පතෙනා ගාභෙතබ්බො, ථෙරො වත්තබ්බො, “ගණනාතු භනෙන ථෙරො පත්ත”න්ති. සචෙ ථෙරො පත්තං,¹ ගණනාති, ථෙරස්ස පතෙනා දුතියස්ස ගාභෙතබ්බො, න ච තස්ස අනුද්ද-
යතාය න ගභෙතබ්බො යො න ගණෙතස්ස, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස අපත්තකස්ස
න ගාභෙතබ්බො, එතෙතෙව උපායෙන යාච සංඝනවකා ගාභාපෙතබ්බො,
යො ච තස්ස භික්ඛුපට්ඨාය පත්තපට්ඨනෙනා සො තස්ස භික්ඛුතො
පදනබ්බො, “අයං තෙ භික්ඛු පතෙනා යාච භෙදතාය ධාරෙතබ්බො”ති
තෙන භික්ඛුනා සො පතෙනා න අදෙසෙ නික්ඛිපිතබ්බො, න අභොගෙන
භුඤ්ජිතබ්බො, න විස්සජ්ජිතබ්බො, ‘කථායං පතෙනා නස්සෙය්‍ය වා
ටිතස්සෙය්‍ය වා භිජ්ජෙය්‍ය වා’ති සචෙ අදෙසෙ වා නික්ඛිපති අභොගෙන
වා භුඤ්ජති විස්සජ්ජති වා, ආපතති දුක්ඛකට්ඨස්ස

අයං තාඤ්ඤි ආමිච්ඡිති අයං තාඤ්ඤි අනුබම්බෙනා.

7 අබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං
පාවිතතියං. අබ්බිකතෙන පතෙනා එකබ්බිකතං පත්තං -පෙ- ද්විබ්බිකතං
පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතං පත්තං වේතාපෙති,
නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

8 එකබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිකතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

9 ද්විබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිකතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

10 ත්විබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිකතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

11 චතුබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතං පත්තං -පෙ- එකබ්බිකතං පත්තං
-පෙ- ද්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතං පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතං පත්තං
වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

12 අබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතොකාසං පත්තං වේතාපෙති,
පාවිතතියං. අබ්බිකතෙන පතෙනා එකබ්බිකතොකාසං පත්තං නිස්සග්ගියං
-පෙ- ද්විබ්බිකතොකාසං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතොකාසං පත්තං -පෙ- චතුබ්බික-
තොකාසං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං.

13 එකබ්බිකතෙන පතෙනා අබ්බිකතොකාසං පත්තං -පෙ- එකබ්බික-
තොකාසං පත්තං -පෙ- ද්විබ්බිකතොකාසං පත්තං -පෙ- ත්විබ්බිකතොකාසං
පත්තං -පෙ- චතුබ්බිකතොකාසං පත්තං වේතාපෙති, නිස්සග්ගියං පාවිතතියං,

¹ පත්තං 3 ජ ය ආදිස්සෙත

ඒ සමඟ මහණු විසින් පාත්‍රය ගැන්වියයුතු 'වහන්ස, තෙරණුවෝ පාත්‍රය ගණිත්වා'යි සථවිර මහණහට කියයුතු ය. ඉදින් තෙරණු පාත්‍රය ගණිත් නම් තෙරුන්ගේ පාත්‍රය දෙවැන්නට ගැන්වියයුතු ය. ඔහුට දයා ඇති බැවින් නො ද නො ගතයුත්තේ ය. යමෙක් නො-ගණී නම් දුකුලාආචාරී වෙයි පාත්‍රයක් නැත්නම් නො ගැන්වියයුතු ය. මෙතෙක් සමස්තවකයා තෙක් ගැන්වියයුතු ය. ඒ මහණපිරිසෙහි යම් පයභින්නපාත්‍රයක් වේ නම් එය ඒ මහණහට දියයුතුය 'මහණ, මේ පය නා විසින් බිදීම තෙක් දැරියයුතු'යි. ඒ මහණු විසින් ඒ පාත්‍රය 'කෙසේ නම් මේ පාත්‍රය නැගේ හෝ වැතගේ හෝ බිඳේ හෝ යැ'යි නුසුදුසු තත්හි නො තැබියයුතු ය. නුසුදුසු පරිභෝගයෙන් නො වැළඳියයුතු ය නො විසර්ජියයුතු ඉදින් නුසුදුසු තත්හි තබා නම් හෝ නුසුදුසු පරිභෝගයෙන් වළඳා නම් හෝ විසර්ජා නම් හෝ දුකුලාආචාරී වේ.

අයං නස්මිං සාමිච්ඡි යනු. එහිලා මේ ලොවුතුරු දහම්අනුව ගිය මහ යි.

7 බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි ඇවැත් වෙයි බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

8 එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

9 දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් . . එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

10 තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

11 සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

12 බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වෙයි බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

13 එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්ම නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් ... දෙ බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගණී නම් නිසඟිපට්ඨි වේ.

14 ද්විබ්බකිත්තෙහි පනෙනන අබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- එකබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- ද්විබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ- ත්‍රිබ්බකිත්තොක්කාසං පනතං -පෙ-චතුර්බ්බකිත්තොක්කාසං පනතං වේදාපෙති, නිසංගගිං පාචිතතිං.

15 තිබ්‍රිකිනෙත පනෙනත අබ්‍රිකිනොකාසිං පනතං -පෙ- එකබ්‍රිකිනො-
කාසිං පනතං -පෙ- ද්විබ්‍රිකිනොකාසිං පනතං -පෙ- තිබ්‍රිකිනොකාසිං පනතං
-පෙ- චතුර්බ්‍රිකිනොකාසිං පනතං චේතාපෙතී, නිසංගතිං පාචිතතිං.

16 ව්‍යුබැහැරිත පනතට අනුකූලව පනත -පෙ- එකවැනි-
 නොකාසි පනත -පෙ- ද්විතීයික නොකාසි පනත -පෙ- ත්‍රිතීයික නොකාසි
 පනත -පෙ- ව්‍යුබැහැරිත නොකාසි පනත වෙනුවෙන්, නියෝගයට පාවිච්ඡි.

17 අබ්බකුත්තොකාසෙන පතෙතන අබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- ද්විබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- ත්විබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තොකාසෙන පතෙතන -පෙ- ද්විබ්බකුත්තොකාසෙන පතෙතන -පෙ- ත්විබ්බකුත්තොකාසෙන පතෙතන අබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තං පතනං -පෙ- අබ්බකුත්තොකාසෙන පතෙතන අබ්බකුත්තොකාසං පතනං -පෙ- එකබ්බකුත්තොකාසං පතනං -පෙ- ද්විබ්බකුත්තොකාසං පතනං -පෙ- ත්විබ්බකුත්තොකාසං පතනං -පෙ- චතුබ්බකුත්තොකාසං පතනං වෙනාපෙති, නිසංගගිං සංචිතතිං.

18 එකබිනිනොකාසෙන පතෙහි අබිනිනොකාසං පතනං -පෙ- එක-
බිනිනොකාසං පතනං -පෙ- ද්විබිනිනොකාසං පතනං -පෙ- ත්විබිනිනොකාසං
පතනං -පෙ- චතුර්බිනිනොකාසං පතනං චෙතාපෙති, නිසංගග්ගං පාචිතග්ගං

19 ද්විබන්ධනොක්කසේන පනෙනන -පෙ- ත්විබන්ධනොක්කසේන පනෙනන
 අබ්බන්ධනොක්කසං පනතං -පෙ- එකබ්බන්ධනොක්කසං පනතං -පෙ- ද්විබ්බන්ධනො-
 ක්කසං පනතං -පෙ- ත්විබ්බන්ධනොක්කසං පනතං -පෙ- චතුර්බ්බන්ධනොක්කසං පනතං
 වෛතෘපෙති, නිසංගතිං පෘච්ඡතීයං.

୫୦ චතුර්විධකෘතියෙහි පහතරට අවිධකෘතිය පහත -පෙ- එක-
 බිධකෘතිය පහත -පෙ- ද්විවිධකෘතිය පහත -පෙ- ත්‍රිවිධකෘතිය
 පහත -පෙ- චතුර්විධකෘතිය පහත වෙනුවෙන්, නිසංගතිය පාඨවතිය

21. අනුපතති නවස්පනාසය, භිනපනාසය, ඥාතකානං, පමාරිතානං
අඤ්ඤාසයෝය, අනනතො ඛතෙන, උම්මනනකසාය, ආදිකම්මකසායාභි

ලෝකපක්ෂවල නීත්‍යානුකූල පද. ගිවිසිම.

14. දෙ බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බ්‍රහ්මාචාරියෙකු නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් . සතර බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් විතරා ගණිනම් නිසිපටිති වේ

15. තුන් බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයෙන් යුක්ත ව බිඳිතාවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බිඳිතාවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතවා ගමිනි තම නිසඟිපවිති වේ

16 සතර බැඳුමක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රහ්මාචාරියෙකු නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් ද්විබ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රහ්මාචාරියෙකු ඇති පාත්‍රයක් විනවා ගැනීම නම් නිසිපිටිති වේ

17 බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ නැති පාත්‍රයකින් යුක්තව ව බ්‍රිතාන්‍ය නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් ද්විබ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්තව ද්විබ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්තව තුන් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්තව සතර බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්තව බ්‍රිතාන්‍ය නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යයක් ඇති පාත්‍රයක් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයකින් යුක්තව බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයක් ද්විබ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යාධිපතිවරයාගේ ඇති පාත්‍රයක් විවච්ඡා ගණි නම් නිසඟිපවිති චේ

18 එක් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බැහැරවකාශ තැනි පාත්‍රයක් එක් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බැහැරවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතරා ගණිනම් නිසයිපවිති වේ

**19 දෙ බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව තුන් බ්‍රිතාන්‍ය-
කාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රිතාන්‍යවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක්
බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක්
තුන් බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති
පාත්‍රයක් විනවා ගණී තම් නිසලිපවිති චේ**

20 සතර බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයකින් යුක්ත ව බ්‍රිතාන්‍යවකාශ නැති පාත්‍රයක් එක් බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් දෙ බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් තුන් බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් සතර බ්‍රිතාන්‍යවකාශයක් ඇති පාත්‍රයක් විතරා ගණී නම් නිසිපිටිනි වේ

21 නව පා ඇතියහට, බුන්පා ඇතියහට, නැයනට, පවරණ ලදුවනට අනෙකක්හු සඳහා තමාගේ ධනයෙන්, උම්මනතකයහට, ආදිකම්මිකයහට ඇවැත් නැති'යි

උනාපසාදිබන්ධන ගිණ්‍යාපදය නිමි.

5. 3. 3.

හෙසජ්ජිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා රුජගහෙ පඬහාරං සොධාපෙති ලෙණං කතතුකාමො අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො යෙනායස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා තෙනුපසඬකම්, උප-සඬකම්නා ආයස්මනං පිළිඤ්චවණ්ඤා අභිවාදෙතා එකමනං නිසීදි, එක-මනං නිසිනො ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මනං පිළිඤ්චවණ්ඤා එතදවොච: “කිං භනොන ථෙරො කාරුපෙති”ති පඬහාරං මහාරුජ, සොධාපෙමි ලෙණං කතතුකාමො”ති “අදො භනොන අයස්ස ආරාමිකො”ති න ඛො මහාරුජ භගවතා ආරාමිකො අනුඤ්ඤාතො”ති “තෙන භි භනොන භගවතං පටිපුට්ඨො, මම ආරුචෙය්‍යාපා”ති “එවං මහාරුජ”ති ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරස්ස පච්චස්සොසි අථ ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා රුජං මාගධං සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරං ධම්මියා කපාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තපෙසි සමපහංසෙසි. අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මතා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා ධම්මියා කපාය සන්දස්සෙතො සමාදපිතො සමුත්තපිතො සමපහංසිතො උට්ඨායාසතා ආයස්මනං පිළිඤ්චවණ්ඤා අභිවාදෙතා පදකම්ණං කතා පකකාමි

2 අථ ඛො ආයස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා භගවතො සනතිකෙ දුතං පාහෙසි “රාජා භනොන මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො ආරාමිකං දුතුකාමො කපං නු ඛො භනොන මයං පටිපජ්ජිතඛ”නති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කපං කතා භික්ඛු ආමනොසි “අනුජාතාම භික්ඛවෙ ආරාමික”නති, දුතියමපි ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො යෙනායස්මා පිළිඤ්චවෙණ්ඤා තෙනුපසඬකම් උපසඬකම්නා ආයස්මනං පිළිඤ්චවණ්ඤා අභිවාදෙතා එකමනං නිසීදි එකමනං නිසිනො ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මනං පිළිඤ්චවණ්ඤා එතදවොච “අනුඤ්ඤාතො භනොන භගවතා ආරාමිකො”ති “එවං මහාරුජ”ති, “තෙන භි භනොන අයස්ස ආරාමිකං දමමි”ති අථ ඛො රාජා මාගධො සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරො ආයස්මතො පිළිඤ්චවණ්ඤා ආරාමිකං පටිස්සුණිතා විස්සරිතා විරොන සතිං පටිලභිතා අඤ්ඤාතරං සබ්බජාතං මහමනං ආමනොසි “සො මයා භණ්ණ, අයස්ස ආරාමිකො පටිස්සුතො, දිනො සො ආරාමිකො”ති “ත ඛො දෙව අයස්ස ආරාමිකො දිනො”ති. “කිව් විරං නු ඛො භණ්ණ ඉතො භි තං භොති”ති. අථ ඛො සො මහමනො රතතියො විගණෙතා 1 රුජං මාගධං සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරං එතදවොච “පඤ්ච දෙව රතතිසතාති”ති, “තෙන භි භණ්ණ, අයස්ස පඤ්ච අරාමිකසතාති දෙහි”ති “එවං දෙව”ති ඛො සො මහමනො රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනිස්සො ඛිමබ්බසාරස්ස පටිස්සුණිතා ආයස්මතො පිළිඤ්චවණ්ඤා පඤ්ච අරාමිකසතාති පාදුසි 2 පාටියෙකො ගාමො නිවිසි “ආරාමිකාගාමකො”තිපි නං ආගංසු “පිළිඤ්චාමකො”තිපි නං ආගංසු

5. 3. 3.

හෙයජ්ජ ශික්ෂාපදය.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙන සේක. එසමයෙහි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ ලෙනක් කරණු කැමැත්තාහු රජගහනුවර පවුබෙයදක් ශුඬි කරවති එකල්හි මගධාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරුන් වෙත එළඹ වැද එකත්-පස්ව හිඳ මෙය සැළ කෙළේය “වහන්ස තෙරණුවෝ කුමක් කරවද්ද”යි “මහරජ, ලෙනක් කරණු කැමැත්තෙම් පවුබෙයදක් ශුඬි කරවමි”යි “වහන්ස, හිමියනට ආරාමිකයකුගෙන් ප්‍රයෝජන දූ”යි “මහරජ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමිකයෙක් නො අනුදන්තා ලද්දේ ය”යි එසේ වී නම් “වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිවිස මට දන්වනසේක්වා”යි “එසේ ය මහරජැ” යි ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහට පිළිවදන් දුන්හ ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බරජ්ජට දෑහැම් කපාවෙන් කරුණු දක්වූහ සමාදන් කරවූහ තෙද ගැන්වූහ පැහැද වූහ. ඉක්බිති මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් විසින් දෑහැම් කපාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දේ (කුසල් දහම්හි) සමාදන් කරවන ලද්දේ තෙද ගන්වන ලද්දේ, පහදවන ලද්දේ හුක්කෙන් නැගී ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය

2 ඉක්බිති ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත දුතයකු යැවූහ: “වහන්ස මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආරාමිකයකු දෙනු කැමැත්තේ ය “වහන්ස මිසිසින් කෙසේ පිළිපැදිය-යුතුදූ”යි ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කරුණෙහි දෑහැම් කපා වදුරා භික්ෂූන් ඇමතු සේක “මහණෙනි, ආරාමිකයකු අනුදන්ති”යි දෙවනවට ද මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන් වෙත එළඹ වැද එකත්පස්ව හුන්තේය එකත්පස්ව හුන් මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජතෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණු-වන්ට මෙය සැළ කෙළේය “වහන්ස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආරාමික-යෙක් අනුදන්තා ලද්දේ දූ”යි “එසේය මහරජැ”යි “වහන්ස එසේ වී නම් හිම-යනට ආරාමිකයකු දෙමි”යි. ඉක්බිති මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජ තෙමේ ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරණුවන්ට ආරාමිකයකු දීමට ගිවිස නො සිහිකොට කලකින් සිහි එළවා හැම කාර්යෙහි යුත් එක්තරා මහඥානියකු ඇමැතිය,- “තෙල මා විසින් හිමියනට යම් ආරාමිකයෙක් ගිවිස්තා ලද්දේ නම් ඒ ආරාමික තෙම දෙන ලද්දේදූ”යි “දෙවයන්වහන්ස හිමියනට ආරාමිකයෙක් නො දෙන ලදූ”යි “කොල එය මෙසින් කෙතෙක් කල් ඉන්ම ගියේ දූ”යි ඉක්බිති මහාමාත්‍ය තෙමේ දවස් ගැණ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජහට මෙය සැළ කෙළේය. “දෙවයන් වහන්ස පන්සියක් දවසැ”යි “කොල එසේ වී නම් හිමියනට ආරාමිකයන් පන් සියයක් දෙව”යි “එසේය දෙවයන් වහන්සැ”යි ඒ මහඥානී තෙමේ මගධාබිපති සෙනිය බිම්බර රජහට පිළිවදන් දී ආයුෂමත් පිළිඤ්චවච්ඡ තෙරුන්හට ආරාමිකයන් පන්සියයක් දුනි වෙත ම ගමෙක් පිහිටියේ ය එය ආරාමිකාගම”යි කිහ, එය පිළිඤ්චම” යි ද කීනු

3 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, නසමිං ගාමකෙ කුට්ඨපගො හොති අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පුබ්බතහසමයං නිවාසෙත්වා පතනච්චරමාදය පිලිඡ්චගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි තෙන ඛො පන සමයෙන තසමිං ගාමකෙ උසස්වො හොති දුරකා¹ අලඛකතා මාලාකිතා කිලනති.

4 අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පිලිඡ්චගාමකෙ සපදනං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන අඤ්ඤාතරස්ස ආරුමිකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතෙන ආසතෙ නිසිදි තෙන ඛො පන සමයෙන තස්සා ආරුමිකිනියා ධිනා අඤ්ඤා දුරකෙ අලඛකතෙ මාලාකිතෙ පසසිත්වා රෙදති. “මාලං මෙ දෙථ, අලඛකාරං මෙ දෙථ”ති අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, තං ආරුමිකිනීං එතදවොච “කිසසායං දුරිකා රෙදති”ති “කිසසායං දුරිකා රෙදති”ති “අයං භතෙන දුරිකා අඤ්ඤා දුරකෙ අලඛකතෙ මාලාකිතෙ පසසිත්වා රෙදති “මාලං මෙ දෙථ” අලඛකාරං මෙ දෙථ”ති “කුතො අමහාකං දුග්ගතානං මාලා, කුතො අලඛකාරා”ති² අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, අඤ්ඤාතරං තිණ්ණෙඤ්ඤාපකං ගහෙත්වා තං ආරුමිකිනීං එතදවොච “භඡ්ඣං තිණ්ණෙඤ්ඤාපකං තස්සා දුරිකාය සිසෙ පටිමුඤ්ඤා”ති අථ ඛො සා ආරුමිකිනී තං තිණ්ණෙඤ්ඤාපකං ගහෙත්වා තස්සා දුරිකාය සිසෙ පටිමුඤ්ඤා, සා අහොසි සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා රඤ්ඤාපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා, මනුස්සා රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස ආරොවෙත්තං “අමුකස්ස දෙව ආරුමිකස්ස ඝරෙ සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා දෙවස්සාපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා කුතො තස්ස දුග්ගතස්ස, නිසංසයං වොරිකාය ආභතා”ති අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො තං ආරුමිකකුලං බන්ධාපෙසි

5 දුතියමපි ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, පුබ්බතහසමයං නිවාසෙත්වා පතනච්චරමාදය පිලිඡ්චගාමකං පිණ්ඩාය පාවිසි පිලිඡ්චගාමකෙ සපදනං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන තස්ස ආරුමිකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පටිච්ඡස්සකෙ පුච්ඡ “කහං ඉදං ආරුමිකකුලං ගත”නති. “එතිස්සා භතෙන සුවණ්ණමාලාය කාරණා රඤ්ඤා බන්ධාපිත”නති

6 අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, යෙන රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා පඤ්ඤාතෙන ආසතෙ නිසිදි අථ ඛො රුජා මාගධො සෙනියො බිම්බිසාරො යෙනායසමා පිලිඡ්චවෙත්, තෙනුපසඛකමි, උපසඛකමිත්වා ආයසමනං පිලිඡ්චවෙත්, අභිවාදෙත්වා එකමනං නිසිදි එකමනං නිසින්නං ඛො රුජානං මාගධං සෙනියං බිම්බිසාරං ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, එතදවොච “කිසස මහාරුජ ආරුමිකකුලං බන්ධාපිත”නති තස්ස භතෙන ආරුමිකස්ස ඝරෙ සුවණ්ණමාලා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා, තඡච තාදිසා අමහාකමපි අනෙතපුරෙ සුවණ්ණමාලා, කුතො තස්ස දුග්ගතස්ස, නිසංසයං වොරිකාය ආභතා”ති. අථ ඛො ආයසමා පිලිඡ්චවෙත්, රඤ්ඤා මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස පාසාදං සුවණ්ණනති අභිමුච්චි, සො අහොසි සබ්බසොචණ්ණමයො “ඉදං පන තෙ මහාරුජ තාච බහුං සුවණ්ණං කුතො”ති “අඤ්ඤාතං භතෙන, අයසස්සෙව සො ඉදධානුභාවො”ති තං ආරුමිකකුලං මුඤ්ඤාපෙසි

3 එසමයෙහි ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ ගමෙහි කුටුපග වූයෙක් වෙයි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිළිඤ්චමට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය එකල්හි ඒ ගමෙහි උපාසවයෙක් වෙයි දරුවෝ අබරණින් සදන ලද්දහු මල්දමින් සදන ලද්දහු ක්‍රීඩා කෙරෙත්

4 ඉක්බිති ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ පිළිඤ්චමෙහි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නේ එක්තරා ආරාමිකයකුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹ පාතවූ අස්තෙහි හුන්නේ ය එසමයෙහි ඒ ආරාමික බිරිඳගේ දිගැති තොමෝ අත් දරුවන් අබරණින් සදනලදුවන් මල්දමින් සදනලදුවන් දැක මට මල්දමක් දෙව, මට පළඳතාවක් දෙව'යි හඬා ඉක්බිති ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ ඒ ආරාමික බිරිඳට මෙය කීය 'කුමකට මේ දූරිය හඬා දූ'යි වහන්ස, මේ දූරිය අත් දරුවන් අබරණින් සදනලදුවන් මල්දමින් සදන ලදුවන් දැක 'මට මල්දමක් දෙව' මට පළඳතාවක් දෙව'යි හඬා දුගි අපට මල්දම් කොසින් ද? අබරණ කොසින් ද?' යි ඉක්බිති ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙමේ එක්තරා තණසුමුවක් ගෙණ ඒ ආරාමික බිරිඳට මෙය කී ය 'ඉඳ මේ තණසුමුව ඒ දූරියගේ හිසෙහි පළඳව යි ඉක්බිති ඒ ආරාමිකයාගේ බිරිඳ ඒ තණසුමුව ගෙණ ඇගේ හිසෙහි පාළදවූ ය එය මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සංඝෝමාලාටක් වූ ය රජුගේ ඇතොවුරෙහි දු එබඳු සංඝෝමාලා-යෙක් තැනි මිනිස්සු මගධෙවර සෙනිය බිම්බිසාර රජහට දැන්වූහ "දෙවයන් වහන්ස, අසුවල් ආරාමිකයාගේ ගෙහි මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සංඝෝමාලායෙක් ඇත දෙවයන් වහන්සේගේ ඇතොවුරෙහි දු එබඳු සංඝෝමාලායෙක් තැනි ඒ දුගිපුරුෂයාහට කොසින් ද? නිසාකයෙන් සොරකමින් ගෙණෙන ලද වතා" යි ඉක්බිති මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙම ඒ ආරාමික කුලය සිර කරවී ය

5 දෙවනවට ද ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙම පෙරවරායෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ පිළිඤ්චමට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය පිළිඤ්චමෙහි ගෙපිළිවෙළින් පිඬු පිණිස හැසිරෙණ්ණයේ ඒ ආරාමිකයාගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියේ ය එළඹ එක්බිති ගෙහි මිනිසුන් විවාළේ ය "මේ ආරාමික කුලය කොහි ගියේ දූ" යි "වහන්ස, තෙල සංඝෝමාලාව නිසා රජු විසින් බඳවන ලද" යි

6 එකල්හි ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙම මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජුගේ නිවෙස්ත කර එළඹ පණවන ලද අස්තෙහි වැඩහුන්නේ ය ඉක්බිති මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජ තෙම ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් වෙත එළඹ ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙරුන් වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය එකත්පස් ව හුන් මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජහට ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙරණුවෝ මෙය කීහ "මහරජ, කුමක් හෙයින් ආරාමිකකුලය බඳවනලද දූ" යි "වහන්ස, ඒ ආරාමිකයාගේ ගෙහි මහාරු ඇති දූකුමිකලු ප්‍රසාද එළවන සංඝෝමාලායෙක් ඇත එබඳු සංඝෝමාලායෙක් අපගේ ඇතොවුරෙහිදු තැනි ඒ දුගිපුරුෂයාහට කොසින් ද? එකත්තෙන් සොරකමින් ගෙණෙන ලද වතා" යි එකල්හි ආයුෂ්මත් පිළිඤ්චවත් තෙරණුවෝ මගධාධිපති සෙනිය බිම්බිසාර රජුගේ ප්‍රසාදය රන්මුවා වේවා යි ඉටුහ ගේ සියල්ල රන්මුවා වූයේ විය "මහරජ, තොපට මේ මෙනෙක් බොහෝ රන් කොසින් දූ" යි "වහන්ස, හේ හිමියන්ගේ ම සංඝායනානුභාවයෙකැ යි දන්නා ලද" යි ඒ ආරාමික කුලය මිදවී ය

7 මනුස්සා අයෝග නිර පිළිඤ්චවෙත්ත සරුජ්ඣාය පරිසාය උත්තර-
මනුස්සාධමො¹ ඉද්ධිපාටිභාරියං දසසිතනති අත්තමනා අභිපසන්තා
ආයසමනො පිළිඤ්චවෙත්ත පඤ්චහෙසප්පාති අභිහරංසු සෙය්‍යපිදං
“සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එංඤ්ඤං” පකතියාපි ව ආයසමා පිළිඤ්චවෙත්,
ලංභී භොති පඤ්චන්තං හෙසප්පාතං, ලද්ධං ලද්ධං පරිසාය විසංසෙජ්ඣති
පරිසා වස්ස භොති බාහුලීකා, ලද්ධං ලද්ධං කොළමොපි සට්ඨෙ පුරෙත්වා
පටිසාමෙති පරිසායවතානිපි ඵවිකායොපි පුරෙත්වා වාතපානෙසු
ලග්ගෙති, තාති ඔලීතවිලීතාති තිට්ඨන්ති උඤ්ඤෙහිපි විහාරා ඔකිණ්ණෙවි-
කිණ්ණො භොනති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඩනතා පසසිත්වා
උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති “අනෙත්වාකොට්ඨාගාරිකා ඉමෙ සමණා
සකාසපුත්තියා, සෙය්‍යපාපි රුජා මාගධො සෙනිගො ඕමඛිසාරො”ති අසෙය්‍යාසුං
බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං බියන්තානං විපාවෙන්තානං
යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි
තාම භික්ඛු ඵවරුපාය බාහුලාය වෙනෙස්සන්ති”ති

8 අථ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං. “සච්චං කීර
භික්ඛවෙ භික්ඛු ඵවරුපාය බාහුලාය වෙනෙන්නි”ති² “සච්චං හගවා ” විගර්භි
බුද්ධො හගවා. “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵවරුපාය බාහුලාය
වෙනෙස්සන්ති” තෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්තානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවඤ්ඤා පත
භික්ඛවෙ ඉමං සිකකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ ”

“යාති බො පන තාති ගිලානානං හික්ඛුනං පටිසායනියාති
හෙසප්පාති සෙය්‍යපිදං සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එංඤ්ඤං, තාති
පටිගග්ගෙත්වා සත්තාගපරමං සනතිධිකාරකං පච්ඡෙඤ්ජිතබ්බාති. තං
අනික්ඛාමයනො නිසංගතියං පාචිතනියන්ති”

9 යාති බො පන තාති ගිලානානං හික්ඛුනං පටිසායනියාති
හෙසප්පාතිති—

සප්පි තාම: ගොසප්පි වා අජ්ඣාසප්පි වා මග්ගසප්පි වා³ යෙසං මංසං
කපපති තෙසං සප්පි

නවනීතං තාම තෙසං යෙව නවනීතං

තෙලං තාම: තිලතෙලං ආසපතෙලං මධුකතෙලං ඵරණිකතෙලං
වසාතෙලං.

මධු තාම: මකඛිකා මධු.

එංඤ්ඤං තාම: උච්ඡ්චතා නිබ්බන්තං

තාති පටිගග්ගෙත්වා සත්තාගපරමං සනතිධිකාරකං පච්ඡෙඤ්ජි-
තබ්බාති සත්තාගපරමතා පරිභුඤ්ජිතබ්බාති

තං අනික්ඛාමයනො නිසංගතියං භොතිති අට්ඨමෙ අරුණ්ණග්ගමනෙ
නිසංගතියං භොති. නිසංසිතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා
ඵවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ නිසංසිතබ්බං. “ඉදං මෙ හතෙත හෙසප්පං සත්තාගා-
නික්ඛන්තං නිසංගතියං, ඉමාහං සබ්බස්ස නිසංසාමි”ති — දදෙය්‍යහති-
දදෙය්‍යහති — ආයසමනො දමමි”ති

1 6.33. පෙය්. 2 ගොසප්පි පෙය්. 3 පෙය්.

7 මිනිස්සු 'පිලිඤ්චවත්තිමයන් විසින් සරුජක පිරිස්සි උතුරාමිනිස්-දමින් සාදනිප්පාතිභායාදී දක්වන ලද්දේ ය' යි සතුටුසිත් ඇත්තාහු වෙසෙසින් ප්‍රසන්න වුවාහු ආයුෂමත් පිලිඤ්චවත්ති තෙරාතට පස්බෙහෙත් එළාවූහ හේ මෙසේ ය ගිතෙල් යා වෙඬරා යා තෙල් යා මිහි යා පැණි යයි පියවිනුදු ආයුෂමත් පිලිඤ්චවත්ති තෙරණුවෝ පස්බෙහෙත් ලබනසුලු වෙති ලද ලද දෑ පිරිසෙහි විසර්ජන ඔබගේ පිරිස ද බාහුලික වෙයි ලද ලද දෑ මහසාලෙහිදු කළයෙහිදු පුරා සහවා තබයි පෙරහනුදු පිහිවා දු පුරා වාසවුළුවල එල්වා තබයි ඒවා යටටත් දෙපසටත් ගිලිහුණාහු සිටිත් මියන් විසිනුදු විහාරයෝ අවකිණි විකිණි වුවාහු වෙන් මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි හාසිරෙන්තාහු දෑක අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙන් "මේ ශ්‍රමණශාසනාප්‍රත්‍යයෝ මගධාධිපති සෙනරිය බිම්බිසාර රජහු සෙහින් ඇතුළු කොටුවළු ඇත්තාහු ය" යි භික්ෂුහු අවඥ කරණ නුගුණ කියන දෙස් පහල කරණ ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ යම් අපිස් මහණ කෙතෙක් වෙන් තම් ඔහු අවඥ කෙරෙහි නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙන් "කෙසේ නම් භික්ෂුහු මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතූහ ද" යි

8 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට චෛපවත් සාල කළහ "සාබ්‍ය ද මහණෙනි, භික්ෂුහු මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතත් ද" යි 'සාබ්‍ය භාග්‍යවතුන් වහන්ස' භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ "කෙසේ නම් මහණෙනි, ඒ තුවස්පුරාමයෝ මෙබඳු බහුල පැවැතුම් ඇති බවට සිතූහ ද" යි මහණෙනි, තෙල නො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වූ

"ගිලන් මහණුන් විසින් වැළැඳියසුනු වූ යම් භෞමික කෙතෙක් වෙද්ද, හෙ මෙසේ ය ගිතෙල් යා වෙඬරා යා තෙල් යා මිහි යා පැණි යි. ඒවා පිළිගෙන සන්දවසක් පරම කොට ඇති කාලයක් සහතික කොට වැළැඳිය සුත්තාහ. ඒ (සත්‍යාහකාලය) ඉක්මවන්නාහට නිසර්ජනි වේ" යයි

9 යාහි වො පන නාහි ගිලානානං භික්ෂුනං පටිසායනියාහි හෙසජ්ජාහි යනු.

සප්පි නම් ගවගිතෙල් වේවයි එළගිතෙල් වේවයි මිහිගිතෙල් වේවයි යම් කෙනෙකුන්ගේ ඔස් කැප වේ නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල්

නවනිත නම් ඔවුන්ගේ ම වෙඬරා ය

තෙල නම් තලතෙල් හබතෙල් මිතෙල් එරඹුතෙල් වූරාණුතෙල්

මවු නම් ම පැණි.

ඵාණිත නම් උගුයෙන් නිපන්නේ යි.

නාහි පටිසායනෙධො සත්‍යාහපරමං සනතිකායාරකං පටිභුඤ්ජි-තබ්බාහි යනු සන්දවසක් පරම කොට වැළැඳිය සුත්තාහ

තං අතිකාමයමනා නිසංගහියං භොති යනු අට වැනි අරුණ තැගෙන කල්හි නිසර්ජන වෙයි සත්‍යාහට හෝ ගණනාව හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසර්ජයසුනු ය තවද මහණෙනි, මෙසේත් නිසර්ජයසුනු ය 'වහන්ස, මාගේ මේ බෙහෙත් සන්දවසක් ඉක්මවියේ නිසර්ජන විය මේ මෙය සත්‍යාහට නිසර්ජන' යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්හට දෙව් යි

10 සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤා, නිසංගතියං පාවිතතියං සත්තාභාවිකකතො චෙමතිකො, නිසංගතියං පාවිතතියං සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤා, නිසංගතියං පාවිතතියං අනට්ඨිතෙ අට්ඨිතසඤ්ඤා, නිසංගතියං පාවිතතියං

11 අවිසංජජිතෙ විසංජජිතසඤ්ඤා, අනට්ඨිතවිකල්පසඤ්ඤා,¹ අවිතට්ඨිතවිකල්පසඤ්ඤා, අදබ්බික දබ්බිකසඤ්ඤා, අවිලිනෙත විලිනතසඤ්ඤා, නිසංගතියං පාවිතතියං

12 නිසංගතියං පටිලභිතා න කාසිකෙන පරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බං න අප්පෙකාගරිතබ්බං, පදීපෙ වා කාලවණ්ණෙ වා උපතෙතබ්බං අඤ්ඤාන භික්ඛූතා කාසිකෙන පරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බං, න අප්පෙකාගරිතබ්බං

13 සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛාපිසං සත්තාභාවිකකතො චෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛාපිසං සත්තාභාවිකකතො අතිකකතාසඤ්ඤා, අනාපනති.

14 අනාපනති අනෙතාසත්තාභං අභිට්ඨාති, විසංජජිති, නසංගි, විකසංගි, ඛයංගි, අවජ්ජිතා ගණහනාති, විසංසං ගණහනාති, අනුප-සම්පන්නාසං චතෙනත, චතෙනත, මුතෙනත, අනපෙකෙතා දතා පටිලභිතා පරිභුඤ්ජිති, උම්මතතකසං, ආදිකම්මකසංගි

නෙසජ්ජිකිකාපදං නිමිතිං

5. 3. 4.

වසයිකසාරික සිකිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකාසං ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛූතං වසයිකසාරිකා අනුඤ්ඤාතා භොති ජබ්බගගිසා භික්ඛු “භගවතා වසයිකසාරිකා අනුඤ්ඤාතා”ති පටිගලෙවච² වසයිකසාරිකාවිවරං පරිසෙසනාති, පටිගලෙවච කතා නිවාසෙනාති ජණ්ණාය වසයිකසාරිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙනාති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා තෙ උප්පාදානාති බ්බනාති විපා-වෙනාති “කථං හි නාම ජබ්බගගිසා භික්ඛු පටිගලෙවච වසයිකසාරිකාවිවරං පරිසෙසිසානාති, පටිගලෙවච කතා නිවාසෙසානාති, ජණ්ණාය වසයිකසාරිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙසානාති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතඤ්ථං ආරොවෙසුං “සච්චං කිර තුලෙහ භික්ඛවෙ පටිගලෙවච වසයිකසාරිකාවිවරං පරිසෙසථ, පටිගලෙවච කතා නිවාසෙථ, ජණ්ණාය වසයිකසාරිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙථ”ති? ‘සච්චං භගවා’ විහරති බුද්ධො භගවා. “කථං හි නාම තුලෙහ මොඤ්ජුරිසා පටිගලෙවච වසයිකසාරිකාවිවරං පරිසෙසිසානාති, පටිගලෙවච කතා නිවාසෙසානාති, ජණ්ණාය වසයිකසාරිකාය නග්ගා කායං ඔවසංසාපෙසානාති තෙනං මොඤ්ජුරිසා අපපන්නානං පා පසාදාය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ”

1 අපට්ඨිකසඤ්ඤා 2 පටිකාලවච 3 ජ සං

10 සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි ‘ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ නිසැඟිපවිති වෙයි සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ නිසැඟිපවිති වෙයි සන්දවසක් ඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ නිසැඟි පවිති වෙයි නොඉටනලද්දෙහි ‘ඉටනලද්ද’ යි සන් ඇතියේ නිසැඟිපවිති වෙයි

11. නො විසර්තලද්දෙහි ‘විසර්තලද්ද’ යි සන් ඇතියේ, නො නවුයෙහි ‘නවු’ යි සන් ඇතියේ, නො වානාසුතෙහි ‘වානාසුතා’ යි සන් ඇතියේ, නොදුටුතෙහි ‘දුටුතා’ යි සන් ඇතියේ, නො පාහැරගන්තාලද්දෙහි ‘පාහැර ගන්තාලද්ද’ යි සන් ඇතියේ නිසැඟිපවිති වේ

12 නිසර්තලද්ද ලැබ කායිකපරිභෝගයෙන් පරිභෝග නොකටයුතු ය. පරහලා නො කටයුතු ය පහතෙහි හෝ කළුපලව් දීමෙහි හෝ එළවිය යුතු ය අන් මහණක්හු විසින් කායික පරිභෝගයෙන් පරිභෝග කටයුතු ය පරහලා නො කටයුතු

13 සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි සන්දවසක් නොඉක්මගියෙහි ‘නො ඉක්මනා’ යි සන් ඇතියේ ඇවැත් තැනි

14 ඇතුළු සන්දවස්හි ඉටා නම් විසර්, නම්, නායේ නම්. වානායේ නම්, දවේ නම්, අසිදා ගණින් නම්, විස්වාසි ව ගණින් නම්, අනුපසපනක්හට දෙනලද්දෙන්, හරණලද්දෙන්, මුදනලද්දෙන්, නිරපෙක්ෂක ව දී තාවත ලැබ පරිභෝග කෙරේ නම්, උමමතකයහට, ආදිකමකයහට ඇවැත් තැනි යි

හෙතෙම ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 4.

වසන්තිසාටික ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ අතේ-පිඬුසිටුහුගේ දෙව්රම් වෙහෙරෙහි වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භාග්‍ය-වතුන් විසින් භික්ෂුන්ට වැසිසළුසිටුර අනුදන්තා ලද වෙයි සමගමගණනු ‘භාග්‍යවතුන් විසින් වැසිසළුව අනුදන්තාලද්ද’ යි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සොයති කාල ම කොට නිවාසනය කෙරෙති, වැසිසළුසිටුර දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමින් යම් මහණ කෙතෙක් අලොව් වෙන් තම ඔහු අටඤ්ඤා කෙරෙති නුගුණ කියති දෙස් පහල කෙරෙත් ‘කෙසේ නම් සමග-මගණනු කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කළාහු ද, වැසිසළුසිටුරු දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ද’ යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ලෙපවත් සැල කළහ “සැබෑ ද මහණෙනි, තෙපි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කරවු ල, වැසිසළුව දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ලා’ යි ‘සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස’ භාග්‍යවත් බුදුහු ගඬා කළහ “තුච්ඡුරුපයෙනි, කෙසේ නම් තෙපි කාල ම වැසිසළුසිටුරු සෙවුනු ද, කාල ම කොට නිවාසනය කළහු ද, වැසිසළුව දිරාගිය කල්හි ලිහිණි ව කය තෙමුනු ද තුච්ඡුරුපයෙනි, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පාහැදිම පිණිස හෝ නො වෙයි තවද මහණෙනි, මෙසේත් වේ ශික්ෂාපදය උදෙසා”

“ගිමන් ආරමස සමබනි මසෙක් ශෙෂ ව සිටියේ යයි මහණහු විසින් වැසිසළසිවුර සෙවියයුතු ය. ගිමන් ආරමස සමබනි අඩමසෙක් ශෙෂ ව සිටියේ යයි කොට නිමවා හැන්ද යුතු ය. ඉදින් ගිමන් ආරමස සමබනි මසෙක් ශෙෂ යයි (කියයුතු නැත) මෑත භාගයෙහි වැසිසළසිවුරක් සොයා නම් ගිමන් ආරමස සමබනි අඩ-මසෙක් ශෙෂ යයි කියයුතු නැත මෑතභාගයෙහි කොට නිවාසනය කෙරේ නම් නිසඟිපවිති වේ”යයි.

2. මාසො සෙසො ගිමනානනානි භික්ෂුනා වසතිකසාරිකවිවරං පටියෙසිතබ්බං යනු යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරත් වැසිසළසිවුරු දෙද්ද ඔවුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයුත්තාහ: “වැසිසළවට කාලය වෙයි වැසි-සළවට සමය වෙයි අන් මිනිස්සු ද වැසිසළ සිවුරු දෙතැ”යි “මට වැසි-සළසිවුරක් දෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් ගෙණෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් පිරිවටා දෙන්න මට වැසිසළසිවුරක් විකොට ගෙණ දෙන්නැ”යි නො කියයුත්තාහ

අදාමාසො ශසසො ගිමනානනානි කප්ථා නිවාසෙතබ්බං යනු අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හැන්ද යුතු ය.

ඔරෙන වෙ මාසො ශසසො ගිමනානං යනු අයිර මසක් ශෙෂව සිටි ගිමනානයෙහි වැසිසළසිවුර සොයා නම් නිසඟිපවිති වේ.

ඔරෙනදාමාසො ශසසො ගිමනානං යනු අයිර අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හදි නම් නිසඟි වේ සබ්බසාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසාදිය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේත් නිසාදියයුතු යි “වහන්ස මගේ මේ වැසිසළසිවුර අයිර අඩමසක් ශෙෂව සිටි ගිමනානයෙහි සොයන ලද්දේ අයිර අඩමසක් ශෙෂ ව සිටි ගිමනානයෙහි කොට නිමවා හදින ලද්දේ නිසඟි විය මම් මෙය සහනට නිසජම් දෙන්නේ යයි දෙන්නාහු යයි ආයුෂමත්භට දෙමි”යි

3 අයිර මසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි අයිර සන් ඇතියේ වැසි-සළසිවුර සොයා නම්, නිසඟිපවිති වෙයි අයිර මසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි විමති ඇත්තේ වැසිසළසිවුර සොයා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර මසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ වැසිසළසිවුරක් සොයා නම් නිසඟිපවිති වේ

4 අයිර අඩමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර අඩමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි විමති ඇත්තේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වෙයි අයිර අඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ කොට නිමවා හදි නම් නිසඟිපවිති වේ.

5 වැසිසළව ඇතිකල්හි ලිහිණිව කය තෙමා නම් දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි, උනුමසක් ශෙෂවූ ගිමනානයෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ ඥාඥාත්තානි

6 උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි අයිරසන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි උනුඅඩමසක් ශෙෂ වූ ගිමනානයෙහි උනුසන් ඇතියේ ඥාඥාත්තානි.

7 අනාපතනී මාසෝ සෙසෝ ගිම්හානනනි වසසිකසාපිකවිවරං පරියෙසනි, අභිමාසෝ සෙසෝ ගිම්හානනනි කනා නිවාසෙති, උෂනකමාසෝ සෙසෝ ගිම්හානනනි වසසිකසාපිකවිවරං පරියෙසනි උෂනකථමාසෝ සෙසෝ ගිම්හානනනි කනා නිවාසෙති, පරිඨිට්ඨාය වසසිකසාපිකාය වසසං උක්කඛිඨිනි, නිවන්ඨාය වසසිකසාපිකාය වසසං උක්කඛිඨිනි, ධොවිතා නිකඛිපිතබ්බං සමයෙන නිවාසෙතබ්බං අවජ්ඣා-විවරස්සා, තට්ඨවිවරස්සා, ආපදසු, උමමතතකස්සා, ආදිකමිකස්සානි

වසසිකසාපිකසිතියමං නිවසිතං.

5. 3. 5.

විවර්තන ආර්ථික සිතියම.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාපට්ඨිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මි උපනඤ්ඤ සකාපුත්තො භාතුතො සද්ධිං භාරිකං භික්ඛුං එතදවොච “එභාට්ඨසො ජන-පදවාරිකං පක්කමිස්සාමා”ති “නාහං භනෙන ගමිස්සාමි, දුබ්බලවිවරොද්ධි”ති “එභාට්ඨසො අභනෙන විවරං දස්සාමි”ති තස්ස විවරං අදුසි අස්සොසි ඛො සො භික්ඛු “භගවා කීර ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි”ති අථ ඛො තස්ස භික්ඛුතො එතදභොසි - “තදුතාහං¹ ආයස්මිතා උපනඤ්ඤ සකාපුත්තො සද්ධිං ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි, භගවතා සද්ධිං ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි”ති අථ ඛො ආයස්මා උපනඤ්ඤ සකාපුත්තො තං භික්ඛුං එතදවොච; “එසිද්ධති ආට්ඨසො ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමා”ති “නාහං භනෙන තයා සද්ධිං ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි, භගවතා සද්ධිං ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි”ති “සමපි නාහං ආට්ඨසො විවරං අදුසි මයා සද්ධිං ජනපදවාරිකං පක්කමිස්සාමි”ති කුපිතො අතත්තමතො අවජ්ඣේ

2 අථ ඛො සො භික්ඛු භික්ඛුතං එතමන්ධං ආරොවෙසි යෙන භික්ඛු අපමච්ඡ, තෙ උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම ආයස්මා උපනඤ්ඤ සකාපුත්තො භික්ඛුස්ස සාමං විවරං දන්වා කුපිතො අතත්තමතො අවජ්ඣස්සති”ති” අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතදන්ධං ආරොවෙසුං. “සමමං කීර තං උපනඤ්ඤ භික්ඛුස්ස සාමං විවරං දන්වා කුපිතො අතත්තමතො අවජ්ඣේ”ති “සමමං භගවා” විගරහි බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම තං මොඝපුරිස භික්ඛුස්ස සාමං විවරං දන්වා කුපිතො අතත්තමතො අවජ්ඣස්සති තෙනා මොඝපුරිස අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්සෙ පන භික්ඛාටෙ ඉමං සිතියමං උද්දිසෙය්‍යාථ ”

1. ආරාම, ආරාම, — — — — —

7 ගිමන් සිවුමසින් ලසක් ශෙෂ යයි වැසිසළසිවුරක් සොයා නම්, ගිමන් සිවුමසින් අභිමසක් ශෙෂ යයි කොට නිමවා හදි නම්, ගිමන් සිවුමසින් උනුමසක් ශෙෂ යයි වැසිසළසිවුර සොයා නම්, ගිමන් සාරමසින් උනුමසක් ශෙෂ යයි කොට හදි නම්, සොයන ලද වැසිසළව ඇති කල්හි වස පෙරට අදතා ලැබේ නම්, හදතා ලද වැසිසළව ඇති කල්හි වස පෙරට අදතා ලැබේ නම්, දෙවා බයා තැබියයුතු ය සුදුසුකල්හි හැන්දෙයුතු ය අසිදාගන්-සිවුර ඇතියාට, තට්ඨිවුර ඇතියාට, උවදුර ඇති කල්හි, උමචනකයහට, ආදිකම්මකයහට, ඇවැත් තැන්තේ යි

වසඞ්කසාවිකා ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 5.

විවරඅවජ්ඣකා ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජෙනවන නම් වූ අතෝපිඬුනුගේ අරමිති වැඩ වසන සේක එසමයෙහි ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ බැයාගේ සද්ධම්මාරික මහණක්හට මෙය කී ය “එව ඇවැත්නි, ජනපදවාරිකායෙහි යම්හ”යි “වහන්ස මම නො යන්නෙමි දුමුල් සිවුර ඇත්තෙමි”යි “එව ඇවැත්නි, මම තට්ඨිවුරක් දෙන්නෙමි”යි, ඔහුට සිවුරක් දිනි ඒ මහණ තෙමේ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජනපද වාරිකායෙහි වඩිනාහ”යි ඇසී ය ඉක්බිති ඒ මහණහට මේ සිත විය “මම දැන් ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍රගන් හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නෙමි”යි ඉක්බිති ආයුෂමත් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ ඒ මහණහට මෙය කී ය “එව ඇවැත්නි, දැන් ජනපද වාරිකායෙහි යම්හ”යි. “වහන්ස, මම නුඹ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නෙමි”යි “ඇවැත්නි, මම තට්ඨිවුරක් දිනිමි ද එය මා හා සමග ජනපද වාරිකායෙහි යන්නේ යයි (සිතා) දිනිමි”යි කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ය

2 ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ භික්ෂුන්ට මෙ පවත් දැන්වී ය යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ කියති දෙස් පතුරා වති “කෙසේ නම් උපනඤ්ඤා ශාක්‍යපුත්‍ර තෙමේ මහණහට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නොසතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ලෙපවත් සැළ කළහ “සාබ්බ ද” උපනඤ්ඤා නෝ මහණකුට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තේ ද?යි “සාබ්බ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක “දුවජ් පුරාමය, කෙසේ නම් නෝ මහණක්හට තෙමේ සිවුරක් දී කිපියේ නො සතුටු වූයේ අසිදා ගත්තෙහි ද?” “දුවජ් පුරාමය, තෙල නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ නො වෙයි “මහණෙනි, මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසවු

“යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සාමං චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවුත්ථෙය්‍යා වා අවුත්ථෙය්‍යා වා නිස්සග්ගියං පාවිතරියන්ති”.

3. යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙථ අබ්භෙදො භික්ඛුති

භික්ඛුස්සාති අඤ්ඤාස්ස භික්ඛුස්ස

සාමනාති සයං දඬා

චිවරං තාම: ඡන්තං චිවරාතං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පනුපගපච්ඡමං

කුපිතො අනතතමනොති අනභිරුද්ධො අභතචිතෙනා බ්ලජාතො

අවුත්ථෙය්‍යාති සයං අවුත්ථෙති, නිස්සග්ගියං¹ පාවිතරියං

අවුත්ථෙය්‍යාති අඤ්ඤාං ආණ්ඩාපෙති, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස, සකිං ආණ්ඩෙනා බහුකම්පි අවුත්ථෙති, නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සම්භස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භතො චිවරං භික්ඛුස්ස සාමං දඬා අවුත්ථන්තං නිස්සග්ගියං, ඉමාහං සම්භස්ස නිස්සජ්ඣමි”ති—දදෙය්‍යාති—දදෙය්‍යන්ති—ආයසමතො දම්මි”ති

4 උපසම්පන්නො උපසම්පන්නස්සඤ්ඤී චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවුත්ථෙති වා අවුත්ථෙය්‍යාති වා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං උපසම්පන්නො වෙමිතිකො -පෙ- උපසම්පන්නො අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤී චිවරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවුත්ථෙති වා අවුත්ථෙය්‍යාති වා, නිස්සග්ගියං පාවිතරියං.

5 අඤ්ඤාං පරික්ඛාරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවුත්ථෙති වා අවුත්ථෙය්‍යාති වා, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස අනුපසම්පන්නස්ස චිවරං වා අඤ්ඤාං වා පරික්ඛාරං දඬා කුපිතො අනතතමනො අවුත්ථෙති වා අවුත්ථෙය්‍යාති වා, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස අනුපසම්පන්නො උපසම්පන්නස්සඤ්ඤී, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස අනුපසම්පන්නො වෙමිතිකො, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤී, ආපතති දුක්ඛාපිස්ස

6 අනාපතති සො වා දෙති, තස්ස වා විස්සසන්නො ගණ්ඨාති, උමමතතකස්ස, ආදිකම්මිකස්සාති

විවරඅවුත්ථක සිකාපදං නිවර්තං.

1 නිස්සග්ගියං - පහාති, සන.

“යම් මහණෙක් මහණකුට තෙමේ ම සිවුරක් දී කිපියේ නො
සතුටු වූයේ අසිදා ගණී නම් හෝ අසිදා ගන්වන්නේ නම් හෝ නිසඟි
පවිති වේ” යයි

3 ගෞ පන යනු යමෙක් යම් බ්‍රහ්මයෙක්

හිඤ්ඤා යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගී ‘හිඤ්ඤා’ යයි අදහස් කරණ ලදී.

හිඤ්ඤා යනු අන් මහණකුට ය

භාමං යනු තෙමේ ම දී

විවර තම් සවාදුරුම් සිවුරා අනුරෙත් එක්තරා විකප්පත් පොහෝනා
පාසුළු සිවුරකි

කුපිතො අනන්තමනො යනු තොපහත්වූයේ, ක්‍රොධයෙන් ගැටුණු
සිත් ඇත්තේ, හටගත් කෙලෙස් කණ්ණ ඇත්තේ

අවර්ණසෙය්‍ය යනු: තෙමේ අසිදා ගණී තම් නිසඟිපවිති වේ

අවර්ණසෙය්‍ය යනු අතෙකකු අණවා තම් දුකුලාඥාවැත් වෙයි වරක්
අණවත ලද්දේ බොහෝ දෙයක් අසිදා ගණී තම් නිසඟි වෙයි සම්භයාට
හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසර්ජ්‍ය යුතු යි මහණෙනි, මෙසේ නිසර්ජ්‍ය
යුතු යි “වහන්ස, මගේ මේ සිවුර මහණකුට තමාම දී අසිදා ගන්නා ලද්දේ
නිසඟි විය මම් මෙය සහනට නිසර්ජ්‍ය”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහු යි
ආයුෂමත්භට දෙමි”යි

4 උපසපන් මහණකු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියේ සිවුරක් දී
කිපියේ තොසතුටුවූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ නිසඟිපවිති
වෙයි උපසපන් මහණකු කෙරෙහි විමති ඇතියේ උපසපනක්හු
කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියේ සිවුරක් දී කිපියේ තොසතුටුවූයේ
අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ නිසඟිපවිති වේ

5 අන් පිරිකරක් දී කිපියේ තොසතුටු වූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි
හෝ දුකුලාඥාවැත් වෙයි අනුපසපනකුට සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ දී
කිපියේ තොසතුටුවූයේ අසිදා ගණී හෝ අසිදා ගන්වයි හෝ දුකුලාඥාවැත් වෙයි.
අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවැත් වෙයි.
අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඥාවැත් වෙයි අනුපසපනක්හු
කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවැත් වෙයි

6 හෙ තෙමේ හෝ දේ තම්, ඔහුට විස්වස් ඇත්තේ හෝ ගණී තම්,
(ඔවුනට ද,) උන්විතතකයාට ද, ආදිකල්පිකයාට ද, ආවාත් තැත්තේ යි

විවරඅවර්ණක ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 6.

සුභත විඤ්ඤානානිසිකබාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ භගවා රාජගහෙ විහරති චෙඨවතො කලාඤ්ඤානිවාපෙ තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛු විවරකාරසමයෙ බහුං සුතනං විඤ්ඤාපෙසුං කතෙපි විවරෙ බහුසුතනං අවසිට්ඨං භොති අථ බො ඡබ්බගගියානං භික්ඛුනං එතදභොසි “ගජද මයං ආට්ඨසො අඤ්ඤාමපි සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙමා”ති අථ බො ඡබ්බගගියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං විතෙපි විවරෙ බහුසුතනං¹ අවසිට්ඨං භොති දුතියමපි බො ඡබ්බගගියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං විතෙපි විවරෙ බහුසුතනං අවසිට්ඨං භොති තතියමපි බො ඡබ්බගගියා භික්ඛු අඤ්ඤාමපි සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසුං මනුස්සා උජ්ඣායනාති බීයනාති විපාවෙනාති “කථං හි නාම සමණෝ සකාසපුතතියා සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසන්ති”ති

2. අස්සොසුං බො භික්ඛු තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බීයනානං විපාවෙනානං. යෙ තෙ භික්ඛු අපමච්ඡා තෙ උජ්ඣායනාති බීයනාති විපාවෙනාති:- “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛු සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසන්ති”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්ස ආරොචෙසුං. “සච්චං කිර තුලෙහ භික්ඛවෙ සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසාති “සච්චං භගවා.” විහරති බුද්ධෝ භගවා ‘කථං හි නාම තුලෙහ මොඝපුරිසා සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසථ තෙනං මොඝපුරිසා අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“යො පන භික්ඛු සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි විවරං වායාපෙසසා, නිස්සගගියං ආවිනතියන්ති”

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අභිපෙතො භික්ඛුති

සාමනාති සයං විඤ්ඤාපෙසා

සුතනං නාම ඡ සුතනාති. බොමං කප්පාසිකං කොසෙය්‍යං කම්බලං සාණං භඞ්ගං

නන්තවායෙහිති පෙසකාරෙහි වායාපෙති, පයොගෙ පයොගෙ දුක්ඛට්ඨං, පච්චාගෙන නිස්සගගියං භොති නිස්සජ්ඣබ්බං සමාසස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං. “ඉදං මෙ භනෙන විවරං සාමං සුතනං විඤ්ඤාපෙසා නන්තවායෙහි වායාපිතං නිස්සගගියං, ඉමාහං සමාසස්ස නිස්සජ්ඣමි”ති - දදෙය්‍යාති - දදෙය්‍යුන්ති - අයසමතො දමමි”ති

5. 3. 6.

සුභතවිඤ්ඤානනි ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලාදකනිවාප නම්වූ වෙළඳාමක අරමිති වැඩවසන සේක. තවද එසමයෙහි සවග මහණහු සිටුරු කරණ කාලයෙහි බොහෝ හු විතවුහ සිටුර නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි විය ඉක්බිති සවග මහණුන්ට මේ සිත විය “ඇවැත්නි, ඉදින් අපි වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවමෝ තම් මනා යැ”යි ඉක්බිති සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ සිටුර වියා නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි වූයේ වෙයි දෙවතවටද සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ සිටුර වියා නිමි කල්හිද බොහෝ හු ඉතිරි වූයේ වෙයි තෙවතවටද සවග මහණහු වෙනත් හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ. මිනිස්සු හෙලා දකිති නුගුණ කියති දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ තම් ශ්‍රමණශාක්‍යපුත්‍රයෝ තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහද”යි.

2 භික්ෂුහු හෙලා දකිති, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද මහු හෙලා දකිත්, නුගුණ පවසත්, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ තම් සවග මහණහු තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවද්ද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ. “සැබැ ද මහණෙනි, තෙපි තුමු ම හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ දැ”යි “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ නින්දා කළ සේක “කෙසේ තම් හිස් පුරුෂයෙහි, තෙපි තුමු හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරක් වියවූහ දැ” හිස් පුරුෂයෙහි, මෙය තො පහන් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ තො වෙයි ... මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසා වූ:

“යම් මහණෙක් සිටුරු පිණිස හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා සිටුරු පිළියක් වියවා නම් නිසංචිත වේ” යයි.

3 භ්‍යාපන යනු යමෙක් යම්බඳයෙක් ..

භික්ෂු යනු මේ තෙමේ මේ කරුණෙහි ‘භික්ෂු’ යයි අදහස් කරණ උද්දෙයි

සාමං යනු තෙමේ ඉල්ලා ගෙනය.

සුභත නම් “කොමුවැහැරියෙන් කළ හු ය, කපුයෙන් නිපන් හු ය, නිහිරියෙන් කළ හු ය, ඵළොමින් කළ හු ය, හණවැහැරියෙන් කළ හු ය, මේ පස මුසුකොට කළ හු ය”යි සවාදුරාමි හු ය

භනනවායෙහි යනු පෙහෙරුන් ලවා වියවා නම් පියොවක් පාසා දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසංචිත සමසංයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයාට හෝ නිසාජ්‍ය යුතුයි “මහණෙනි මෙසේ නිසාජ්‍ය යුතුයි. “ඊහත්ත, ඔව්සින් මේ සිටුරු පිළිය නැව ම හු විතවා පෙහෙරුන් ලවා වියවන උද්දෙ නිසංචිත මේ මෙය සහනට නිසංචිත දෙත්තෝය”යි දෙත්තානු යි ආයුෂ්චන්භට දෙයි”යි

4. වායාපිනෙ වායාපිතසඤ්ඤා, නිසස්සග්ගිං පාවිනනිං වායාපිනෙ වෙමනිකො, නිස්සග්ගිං පාවිනනිං වායාපිනෙ අවායාපිතසඤ්ඤා, නිස්සග්ගිං පාවිනනිං

5 අවායාපිනෙ වායාපිතසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛට්ඨං අවායාපිනෙ වෙමනිකො, ආපනති දුක්ඛට්ඨං අවායාපිනෙ අවායාපිතසඤ්ඤා, අනාපනති

6 අනාපනති විවරං සිබ්බෙත්ථං, ආයොගෙ, කායබ්බිකිනෙ, අංසවට්ටකො,¹ පනනාථවිකාය, පරිස්සාවනෙ, ඤානකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාස්සානං, අනනතො ධනෙන, උච්චතතකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

සුතනවිඤ්ඤානතිසිකඩාපදං නිවසිතං.

5. 3. 7.

මහාපෙසකාර සිකඩාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවභීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො පවාසං ගච්ඡන්තො පජාපතිං එතදවොච “සුතනං ධාරසිත්වා අමුකස්ස තනනවායස්ස දෙහි විවරං වායාපෙත්වා නික්ඛිප ආගතො අයං උපනන්දං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අස්සොසි ඛො අඤ්ඤාතරෙ පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු තස්ස පුරිසස්ස ඉමං වාවං භාසමානස්ස අථ ඛො සො භික්ඛු යෙනායස්මා උපනන්දෙ සකාසපුනෙනා තෙනුපසඛිකම් උපසඛිකම්භි, ආයස්මනං උපනන්දං සකාසපුනතං එතදවොච “මහාපුඤ්ඤාසි ත්ථං ආවුසො උපනන්ද, අමුකස්මිං ඔකාසෙ අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො පවාසං ගච්ඡන්තො පජාපතිං එතදවොච: “සුතනං ධාරසිත්වා අමුකස්ස තනනවායස්ස දෙහි විවරං වායාපෙත්වා නික්ඛිප ආගතො අයං උපනන්දං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති “අත්ථාවුසො මං සො උපට්ඨාකො”ති සොපි ඛො තනනවායො ආයස්මතො උපනන්දස්ස සකාසපුනතස්ස උපට්ඨාකො භොති

2 අථ ඛො ආයස්මා උපනන්දෙ සකාසපුනෙනා යෙන සො තනනවායො තෙනුපසඛිකම්, උපසඛිකම්භි, තනනවායං එතදවොච “ඉදං ඛො ආවුසො විවරං මං උද්දිස්ස විශ්‍යති, ආයනස්ස ඛරොගි, ටිජ්ඣනස්ස අපට්ඨනස්ස සුචිතස්ස සුප්පවාසිතස්ස සුචිලෙඛිතස්ස සුචිතච්ඡිතස්ස ඛරොගි”ති “එතෙ ඛො මෙ භනෙන සුතනං ධාරසිත්වා අදංසු ඉමිතා සුනෙතන විවරං විතාගිති න භනෙන සකකා ආයනං වා විජ්ජනං වා අපට්ඨනං වා කාතුං, සකකා ව ඛො භනෙන සුචිතස්ස සුප්පවාසිතස්ස සුචිලෙඛිතස්ස සුචිතච්ඡිතස්ස කාතුනති” “ඉඛිස්ස ත්ථං ආවුසො ආයනස්ස ඛරොගි ටිජ්ඣනස්ස අපට්ඨනස්ස, න තෙ² සුනෙතන පටිබ්බං භට්ඨස්සති”ති

1 අංසවට්ටකො ෧ ෪ ෪ 2 නාගනා සුනෙතන ෧ ෪ ෪

4 විශ්වන ලද්දයෙහි විශ්වන ලද්දකි සත් ඇතියේ නිසඟිපවිති වෙයි විශ්වන ලද්දයෙහි විමති ඇත්තේ නිසඟිපවිති වෙයි විශ්වන ලද්දයෙහි නොවිශ්වන ලද්දකි සත් ඇතියේ නිසඟිපවිති වේ.

5 නොවිශ්වන ලද්දයෙහි විශ්වන ලද්දකි සත් ඇතියේ දුකුලා ඇවැත් වෙයි. නොවිශ්වන ලද්දයෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නොවිශ්වන ලද්දයෙහි නොවිශ්වන ලද්දකි සත් ඇතියේ ඇවැත් නැති

6 සිවුරු මැහීම පිණිසද, ආයෝගපථවිය, කායබ්බිකය, අංසවටකය, පතතාථවිකාය, පරික්ඛායකය යන මේ නිමිති කොට හු විතවත්තහුට ද, ඥාති භික්ෂූන්ට ද, පවරණු ලැබුවනට ද, අතෙකක්හු සඳහා ඉල්වන්නහුට ද, සිය බතයෙන් ගන්නහුට ද, උම්බුටුවහුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ඇවැත් නැති

සුතනවිඤ්ඤානති ශික්ෂාපදය නිමි.

5. 3. 7.

මහාපෙසකාර ශික්ෂාපදය.

1 එසලයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන තම්බු අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වසන සේක එසම-යෙහි එක්තරු පුරුෂයෙක් ප්‍රවාසයට යන්නේ බිරිඳට මෙය කීය “හු තුලනග කොට අසුවල් පෙහෙරාට දෙව සිවුරු පිළිය විශවා තබව පෙරලා ආයෙම් උපතඤ්ඤා භිමියන් සිවුරින් පුදන්නෙමි”යි එක්තරු පිණිවැරික මහණෙක් කියන්නා වූ ඒ පුරුෂයාගේ මෙනෙපුල් ඇසිය ඉක්බිති ඒ මහණ තෙමේ උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන් වෙත එළඹ මෙය කීය “ඇවැත් උපතඤ්ඤා, තෙපි මහ පිතෘත්තහුය අසුවල් තැන එක්තරු පුරුෂයෙක් ප්‍රවාසයට යන්නේ බිරිඳට මෙය කීය “නුල් තුලනග කොට අසුවල් පෙහෙරාට දෙව සිවුරු පිළියක් විශවා තබව පෙරලා ආයෙම් සිවුර උපතඤ්ඤා භිමියන් පුදන්නෙමි”යි “ඇත ඇවැත්නි, හේ මට උපසංචායකයා’යි ඒ පෙහෙර තෙමේ ද ආශ්‍රමෙන් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයන්ගේ උපසංචායකයෙක් වෙයි

2 ඉක්බිති ආශ්‍රමෙන් උපතඤ්ඤා ආකාශපුත්‍රයෝ ඒ උපසංචායකයා වෙත එළඹ පෙහෙරාට මෙය කීය “ඇවැත්, මේ සිවුරු පිළිය මා උදෙසා විශනු ලැබේ. දිග්චුවක් ද, පුළුල්චුවක් ද, ඝන චුවක් ද, සමව විශන ලද්දක් ද, සමව නුල් එලා විශන ලද්දක් ද, මහා හිරි අඳින ලද්දක් ද, කොස්සෙන් පිරිසිදු කරණ ලද්දක් ද කරව”යි “වහන්ස, මොහු මට මේ හුරින් සිවුරු පිළියක් විශවයි යු පමණ කොට දුන්න වහන්ස, දිග හෝ පුළුල් හෝ ඝන හෝ කරන්නට නො හැකිය “වහන්ස, සුවිත ද, සුප්පවාසිත ද සුවිලෙඛිත ද සුවිතවර්ණ ද කරන්නට හැකි වෙයි “ ඇවැත්, එසේ නම් හෝ දිග්චුවක් ද, පුළුල්චුවක් ද, ඝන චුවක් ද, කරව තට හුරින් අඬුවක් නොවන්නේ ය”

3 අථ ඛො සො තනතවායො යථාභූතං සුතතං තනෙන උපතෙනා
 යෙන සා ඉතී තෙනුපසඛකම්, උපසඛකම්නාං තං ඉතීං එතදවොච “සුතෙනත
 අයො අතො”ති “තනු තං අයොං මයා වුතොනා ඉමිනා සුතෙනත විවරං
 විනාහි”ති, “සච්චාභා අයො තයා වුතොනා ඉමිනා සුතෙනත විවරං විනාහි”ති,
 අපිච මං අයොං උපතනෙදු එවමාභා: “ඉඛික තං ආවුසො ආයතඤ්ච
 කරොති විජ්ඣනඤ්ච අපට්ඨනඤ්ච, න තෙ සුතෙනත පටිබ්බං භවිස්සති”
 අථ ඛො සා ඉතී යතතකං යෙව සුතතං පඨමං අදුසි, තතතකං පච්ඡා අදුසි

4 අසොසාසි ඛො ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා “සො කිර පුරිසො
 පවාසනො ආගතොති” අථ ඛො ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා යෙන තස්ස
 පුරිසස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකම් උපසඛකම්නාං පඤ්ඤානෙන ආසතෙ නිසීදි.
 අථ ඛො සො පුරිසො යෙනායසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා තෙනුපසඛකම්,
 උපසඛකම්නාං ආයසමනා උපතනෙදු සකාපුතතං අභිවාදෙතා, එකමනාං
 නිසීදි එකමනාං නිසීනොනා ඛො සො පුරිසො පජාපතිං එතදවොච.-
 “තං වායාපිතං¹ විවරනති” “ආමයා වායාපිතං තං විවරනති” “ආභර අයං
 උපතනෙදුං විවරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි”ති අථ ඛො සා ඉතී තං විවරං නිහරිතා
 සාමිකස්ස දතා, එතමනං ආරොවෙසි, අථ ඛො සො පුරිසො ආයසමතො
 උපතනෙදුස්ස සකාපුතතස්ස විවරං දතා උජ්ඣායති බියති විපාවෙති “මභිච්ඡා
 ඉමෙ සමණා සකාපුතතියා අසනතුට්ඨා, තසිමෙ සුකරා විවරෙන අච්ඡාදෙතුං
 කථං හි තාම අයොං උපතනෙදු මයා පුබ්බෙ අපචාරිතො තනතවායෙ
 උපසඛකම්නාං විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජස්සති”ති

5 අසොසාසුං ඛො භික්ඛු නස්ස පුරිසස්ස උජ්ඣායනතස්ස බියනතස්ස
 විපාවෙනතස්ස යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තා තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙන්ති
 “කථං හි තාම ආයසමා උපතනෙදු සකාපුතොනා පුබ්බෙ අපචාරිතො ගහපති-
 කස්ස තනතවායෙ උපසඛකම්නාං විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජස්සති”ති අථ ඛො තෙ
 භික්ඛු ගහවතො එතමනං ආරොවෙසුං “සච්චං කිර තං උපතනෙදු පුබ්බෙ අප-
 චාරිතො ගහපතිකස්ස තනතවායෙ උපසඛකම්නාං විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජ”ති?
 “සච්චං ගහවා” “ඤ්ඤාතකො තෙ උපතනෙදු අඤ්ඤාතකො”ති? “අඤ්ඤාතකො
 ගහවා”ති “අඤ්ඤාතකො ඉමෙසපුරිස අඤ්ඤාතකස්ස න ජාතාති පභිරුපං වා
 අපචාරුපං වා සනතං වා අසනතං වා තත්ත තාම තං මොසපුරිස පුබ්බෙ
 අපචාරිතො අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිකස්ස තනතවායෙ උපසඛකම්නාං විවරෙ
 විකප්පං ආපජ්ජස්සති තෙනා මොසපුරිස අපචාරිතතාං වා පසාදාය -පෙ-
 චචඤ්ච පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ

“භික්ඛුං සතොච උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතාහි
 වා තනතවායෙහි විවරං වායාපෙය්‍ය, තනු චෙ සො භික්ඛු පුබ්බෙ අප-
 චාරිතො තනතවායෙ උපසඛකම්නාං විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය” ‘ඉදං
 වො ආවුසො විවරං මං උද්දිස්ස වියාති, ආයතඤ්ච ඛරොථ ටිසථනඤ්ච
 අපට්ඨනඤ්ච සුචිතඤ්ච සුසංවාසිතඤ්ච සුචිලෙඛිතඤ්ච සුචිතචරිතඤ්ච
 ඛරොථ, අපෙසංචනාම මයමපි ආයසමනානාං කිඤ්චිමනාං අනුපදෙස්ථ-
 ය්‍යාමා’ති, එවඤ්ච සො භික්ඛු චතා කිඤ්චිමනාං අනුපදෙස්ථය්‍ය
 අනතමසා පිණ්ඩපාතමනමපි, නියසග්ගියං පාවනතියනති”

3 ඉක්බිති ඒ පෙහෙර තෙමේ ගෙණ පමණ හු යනුයෙහි එළවා ඒ සත්‍රිය වෙත එළඹ මෙය කිය “ආයතීවෙනි, හුසින් ප්‍රයෝජන ඇතැ”යි. “ආයතීයෙනි මේ හුසින් සිවුරක් වියවැයි තෙපි මා විසින් කියන ලද්දහු නො වේ ද?” “සැබව ආයතීවෙනි, තොප විසින් මේ හුසින් සිවුරක් වියවැයි කියන ලද්දෙමි”යි එතකුදුවුවත් උපතඤ්ඤාසමාප්ති මට මෙය කීහ “ඉදින් ඇවැත තෝ දිග ද පුළුල් ද ඝන ද කරව, තටි හුසින් අඩුවෙක් නො වන්නේය”යි. ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය නොලෝ යම් පමණ හු පළමුව දුන්නී ද, පසුව ද එපමණ දුන්නීය

4 ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් පුරුෂයා බැහැර සිට ආයෙයයි ඇසුහ ඉක්බිති ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් පුරුෂයාගේ නිවසට එළඹ පැණ වූ අස්තෙහි හුන්හ ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් වෙත එළඹ වැද එකත්පසෙක හුන්නේය. එකත්පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ බිරිඳට මෙය කියේය ඒ සිවුරැපිළිය වියවන ලද්දැ”යි “එසේ ය හිමියනි, ඒ සිවුරැ පිළිය වියවන ලද්දේය”යි “ගෙණ එව උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් සිවුරින් පුදන්නෙමි”යි ඉක්බිති ඒ සත්‍රිය නොලෝ ඒ සිවුරැපිළිය ගෙණවුත් සැමියාට දී මෙ පවන් දැන්වුවාය ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් සිවුරැපිළිය දී හෙලා දකිති කුතුහල පවසති දෙස් පතුරුවයි “මේ ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ වහන් ආශාආත්තෝය ලද දෙයින් සතුටු නොවන්නෝය මොහු සිවුරකින් පුදන්නට පහසු නො වෙත් “කෙසේ නම් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් මිසින පෙර නො පවරණ ලද්දහු පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියාහු ද”යි

5 භික්ෂුහු හෙලා දකින, කුතුහල පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ පුරුෂයාගේ බස් ඇසුහ යම් අපිත් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද මහු හෙලා දකිති කුතුහල පවසති දෙස් පතුරුවති “කෙසේ නම් ආයුෂ්මත් උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් පෙර තොප-වරණ ලද්දහු ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරැපිළියෙහි අධික විධානයට පැමිණියාහු දැ”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැ ද උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් පෙර තො පවරණ ලද්දෙහි ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියෙහි දැ”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස ” “උපතඤ්ඤාසමාප්තියෙන් නැයෙක් ද? නො නැයෙක් ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස නො නැයෙකි ” “තුච්ඡපුරුෂය, තො නැයෙක් නො නැයකුගේ සුදුසුබව හෝ නුසුදුසු බව හෝ ඇතිබව හෝ නැතිබව හෝ නො දකිති එහිලා තුච්ඡපුරුෂය, තෝ පෙර තො පවරණ ලද්දෙහි තො නැ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණියෙහි ය “තුච්ඡපුරුෂය, තෙල තොපහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි ” “වෙහෙණි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“මහණකු උදෙසාම නොනැ ගැහැවියෙක් හෝ හිතියක් හෝ පෙහෙරැන් ලවා සිවුරැපිළියක් වියවා නම් එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ පෙර නො පවරණ ලද්දේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ ඉදින් සිවුරෙහි අධික විධානයට පැමිණේ නම් ‘ඇවැත්නි, මේ සිවුරැපිළිය මා උදෙසා වියනු ලැබේ. දිග්චුවක් ද පුළුල්වුවක් ද ඝනවුවක් ද කරවු මනාකොට වියන ලද්දක් ද සමකොට හු අතුන් වියන ලද්දක් ද මනාකොට හිඳි අදින ලද්දක් ද, මනාකොට මදින ලද්දක් ද කරවු. ඉදින් අපිදු ආයුෂ්මත්හට කිසිවක් දෙන්නමෝ නම් යෙහෙකැ’යි එ මහණ තෙමේ මෙසේ කියා යවන් පිඳිසෙසින් කල්පමානුසූ ද සිවුපමණකුද දේ නට නිසන්විනි වේ” යයි.

6 හික්ඛුං පනෙව උද්දිසසාති හික්ඛුසුසථාය හික්ඛුං ආරමමණං කරිතා හික්ඛුං අවජාදෙතුකාමො

අඤ්ඤාතභො නාම මාතිනො වා පිතිනො වා යාව සත්තමො පිනාමිහසුතා අසමිබ්බො

ගහපති නාම යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති

ගහපතාති නාම යා කාචි අගාරං අජ්ඣාචසති

තහනවායෙහිති පෙසකාරෙති

චිවරං නාම ඡන්තං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං විකප්පුපගපච්ඡිමං

මායාසෙය්‍යාති විනාපෙති

තත්ථ වෙ භො හික්ඛුති යං හික්ඛුං උද්දිසු චිවරං විය්‍යති සො හික්ඛු

පුබ්බෙ අප්පවාමිනොති පුබ්බෙ අවුතොතා හොති “කිදිසෙන තෙ භනෙන චිවරෙන අනො, කිදිසං තෙ චිවරං වායාපෙමි”ති

තහනවායෙ උපසඬකම්බාති සරං ගන්තො යත්තං කත්ථි උපසඬකම්බා

චිවරෙ විකප්පං ආපජෙජ්ජය්‍යාති “ඉදං බො ආවුසො චිවරං මං උද්දිසු විය්‍යති, ආයතඤ්ච කරොථ, විත්තඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුචිතඤ්ච සුප්පවාසිතඤ්ච සුචිලෙඛිතඤ්ච සුචිතච්ඡිතඤ්ච කරොථ ”

අප්පෙවනාම මයමපි ආයසමහන්‍යානං කිඤ්චිමහනං අනුපදජෙජ්ජය්‍යා-
මාති ඵවඤ්ච සො හික්ඛු වන්තා කිඤ්චිමහනං අනුපදජෙජ්ජය්‍ය අනතමසො
පිණ්ඩපානමහනමපිති පිණ්ඩපානො නාම යාගුපි හත්තමපි බාදනීයමපි
චුණ්ණපිණ්ඩොපි දන්තකට්ඨමපි දසිකසුදානමපි අනතමසො ධම්මමපි භණ්ති

7 තස්ස වචනෙන ආයතං වා විත්තං වා අප්පිතං වා කරොති, පයොසෙ
දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සංඝස්ස වා
ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵවඤ්ච පන හික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං වෙ
භනෙන චිවරං පුබ්බෙ අප්පවාමිතො අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිකස්ස තහනවායෙ
උපසඬකම්බා චිවරෙ විකප්පං ආපන්තං නිස්සග්ගියං ඉමානං සංඝස්ස
නිස්සජ්ජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- ආයස්සො දඬු”ති

6 හිඟු පනවන ලද්දේ යනු මහණකු සදහා මහණකු අරමුණු කොට මහණක්හට දෙනු කැමැත්තේ

අඤ්ඤාන නම් මවුපසින් හෝ පියපසින් හෝ සත්වන මුත්තා යුගළ තෙක් සම්බන්ධවූයේ වෙයි

ගහපති නම් යමෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ නම් හෙ තෙමේ ය

ගහපතානි නම් ගිහිගෙයි වසන යම්කිසි මාගමක්

තනනව්‍යයෙහි යනු පෙහෙරැන් ලවා

විවර නම් සවැදැරම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකපුත් පොහෝනා පැසුළු සිවුරෙකි

ව්‍යාපෘතිය යනු විශ්වයි

නහු වෙසො හිඟු යනු යම් මහණකු උදෙසා සිවුරක් විශ්ව ලැබේ ද, ඒ මහණ තෙමේ ය

සුබ්බ අප්පච්ඡාදිතො යනු “වහන්ස, කෙබඳු සිවුරකින් නොපට ප්‍රයෝජන වේ ද, නොපට කෙබඳු සිවුරක් විශ්වම් දැ යි” පෙර නොකියනු ලැබුවෙක් වෙයි

තනනව්‍යය උපසංඝරාමිකා යනු ගෙට ගොස් යම්කිසි තැනෙකින් එළඹිය

විවර වික්‍යාපං ආපජ්ජයා යනු “ඇවැත මේ සිවුරැපිළිය මා උදෙසා විශ්ව ලැබේ දිග්චුවක් ද පුළුල්වුවක් ද ඝනවුවක් ද කරවු මනා කොට විශ්ව ලද්දක් ද, සමකොට හු අතුරා විශ්ව ලද්දක් ද, මනාකොට හිරි අදින ලද්දක් ද, මනාකොට මදින ලද්දක් ද කරවු”

අපෙසව නාම මගමපි ආයස්මනානාං කිංකරිමනාං අනුපදජ්ජයා-මානි එවං ච සො හිඟු වදවා කිංකරිමනාං අනුපදජ්ජයා අනනමසො පිණ්ඩපාතමනාමපි යනු පිණ්ඩපාත නම් හමු ද, බත් ද, කැවිලි ද, සුණුපිඩක් ද, දහැටි දඬුවක් ද දහවළකඩක් ද යටත් පිරිසෙයින් දහම් ද දෙසයි

7 ඔහුගේ වචනයෙන් දිග්චුවක් හෝ පුළුල්වුවක් හෝ ඝනවුවක් හෝ කෙරේ නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි ලැබීමෙන් නිසගි වේ සහනට හෝ ගණනට හෝ පුගුලාට හෝ නිසැරිය යුතු මහණෙකි, මෙසේ නිසැරිය යුතුයි “වහන්ස, මාගේ මේ සිවුර පෙර නො පවරණලද්දෙහි නො තැ ගැහැවියකුගේ පෙහෙරැන් වෙත එළඹ සිටුරෙහි අභිකම්බානයට පැමිණෙන ලද්දේ නිසගි ටය “වෙය මම් සහනට නිසැරම්” යි දෙත්තෝය” යි දෙත්තාහයි ආයුමත්හට දෙමි” යි

8 අඤ්ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා පුබ්බ අප්පචාරිතො ගහපතිකස්ස තනහවායෙ උපසඛිකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං අඤ්ඤාතකෙ වෙමනිකො -පෙ- අඤ්ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා පුබ්බ අප්පචාරිතො ගහපතිකස්ස තනහවායෙ උපසඛිකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජති, නිස්සග්ගියං පාවිනතියං.

9 ඤාතකෙ අඤ්ඤාතකසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ වෙමනිකො ආපනති දුක්ඛටස්ස ඤාතකෙ ඤාතකසඤ්ඤා, අනාපනති

10. අනාපනති ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාස්සභාය, අනානො ධනෙන, මහග්ගං වායාපෙතුකාමස්ස අපග්ගං වායාපෙනි, උම්මතතකස්ස, ආදිකමිකස්සාති

මහාසෙඝකාරසිකිකාපදං නිවසිතං.

5. 3. 8.

අවේකවීචරසිකිකාපදං.

1 තෙන සමයෙන බුද්ධා ගහවා සාවජ්ජියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො මහා- මනෙතා පවාසං ගවජ්ජෙනා භික්ඛුනං සන්තියෙ දුතං පාගෙයි “ආගවජ්ජනතු හදන්තා, වස්සාවාසිකං දස්සාමි”ති භික්ඛු වස්සං වුද්ධානං ගහවතා වස්සා- වාසිකං අනුඤ්ඤාත”නති කුක්ඛකුචවායනතා නාගමංසු අථ බො සො මහාමනෙතා උප්ඝායති බිග්ගති විපාවෙති “කථං හි නාම හදන්තා වියා දුතෙ පභිතෙ තාගවජ්ජස්සනති” “අහං හි සෙනාය ගවජාමි, දුජ්ජානං ජීවිතං, දුජ්ජානං චරණ”නති අස්සොසු බො භික්ඛු තස්ස මහාමනතස්ස උප්ඝා- යනතස්ස බිග්ගතස්ස විපාවෙනතස්ස අථ බො තෙ භික්ඛු ගහවතො එතමජ්ජං ආරොවෙසුං අථ බො ගහවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනොයි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අවේකවීචරං පටිග්ගහෙතො නික්ඛිපිතු”නති

2 තෙන බො පත සමයෙන භික්ඛු “ගහවතා අනුඤ්ඤාතං අවේක- වීචරං පටිග්ගහෙතො නික්ඛිපිතුනති” අවේකවීචරනි පටිග්ගහෙතො වීචරකාලසමයං අනික්ඛාමෙනති තානි වීචරනි වීචරවංසෙ ගණ්ඨකාබ්ඛානි තිට්ඨන්ති අද්දසා¹ බො ආයස්සො ආනන්දෙසු සෙනාසතචාරිකං ආභිග්ගිතෙනා තානි වීචරනි වීචරවංසෙ ගණ්ඨකාබ්ඛානි තිට්ඨන්තො, දිස්වා භික්ඛු එතදවොච. “කසසිලොති ආට්ඨෙසො වීචරනි වීචරවංසෙ ගණ්ඨකාබ්ඛානි තිට්ඨන්ති”ති? “අමනාකං ආට්ඨෙසො අවේකවීචරනි”ති “කිම වීරං පතාට්ඨෙසො ඉමොති වීචරනි නික්ඛිප්තාති”ති අථ බො තෙ භික්ඛු ආයස්සො ආනන්දස්ස යථානික්ඛිතං ආරොවෙසුං ආයස්සො ආනන්දෙ උප්ඝායති බිග්ගති විපාවෙති “කථං හි නාම භික්ඛු අවේකවීචරං පටිග්ගහෙතො වීචරකාලසමයං අනික්ඛාමෙස්සනති”ති අථ බො ආයස්සො ආනන්දෙ ගහවතො එතමජ්ජං ආරොවෙසි

1 අද්දසා යනු.

8 නොනැයෙකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සන් ඇතියේ පෙර නො පවරණ ලද්දේ ගැහැවියකුගේ පෙනෙරුන් වෙත එළඹ සිටුවෙහි අභික විධානයට පැමිණේ නම්, නිසතිපච්චි වෙයි නො නැයෙකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ නොනැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සන් ඇත්තේ පෙර නොපවරණ ලද්දේ, ගැහැවියකුගේ පෙනෙරුන් වෙත එළඹ සිටුවෙහි අභික විධානයට පැමිණේ නම් නිසතිපච්චි වේ

9 නැයකු කෙරෙහි නොනැයෙක යන සන් ඇතියේ දුකුලාඥාවන් වෙයි නැයකු කෙරෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාඥාවන් වෙයි. නැයකු කෙරෙහි නැයෙක යන සන් ඇතියේ ඥාවන් නැති.

10 නැයතට, පැවරුවතට, අනෙකක්හු සදහා, සිය ධනයෙන්, මහගු කොට වියවනු කැමැත්තහුගේ සිවුර අගය අඩුවුවත් කොට වියවා නම්, උමතුටුවනුට ද, ආදිකම්මිකයාට ද ඥාවන් නැති

මහාපෙය්‍යාය ශික්ෂාපදය නිමි

5. 3. 8.

අවෙචකච්චරශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර ජෙන- වන නම් අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙති එසමයෙහි එක්තරා මහ ඥාමතියෙක් ප්‍රවාසයට යන්නේ භික්ෂුන් වෙත දුතයකු යැවිය වහන්දුවරු වසින සේක්වා වසාසාසිකයක් දෙන්නෙමි” යි. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වස්විසුවනට වසාසාසිකය අනුදන්තා ලදැයි කුකුස් කරමින් නොගියාහු ය ඉක්බිති ඒ මහඥාමති තෙමේ හෙලා දකිති නුගුණ පවසයි දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් වහන්දුවරු මා විසින් දුතයකු යැවූ කල්හි නො එද්ද” යි. මම සේනාව සමග යෙමි ජීවත්වීම නො දන හැකි ය මරණය නොදන හැකිය” යි භික්ෂුහු හෙලා දකින නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මහඥාමතියාගේ බස් ඇසුහ ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එපවත් සැල කළහ එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙහි දූහැමි කපා වදාර භික්ෂුන් ඥාමතු සේක “මහණෙනි, අතික් සිවුරක් පිළිගෙන තබන්නට අනුදනිමි” යි

2 එසමයෙහි මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අතික් සිවුරක් පිළිගෙන තබන්නට අනුදන්තා ලදැයි අතික් සිවුරු පිළිගෙන චිවරකාල සමය ඉක්මවත්, ඒ සිවුරු චිවරවංසයෙහි බදබැඳි ව තිබේ සෙනාසන වාරිකාවෙහි හැසිරෙණ ආයුෂ්මත් ආනන්ද සථවිරයන් වහන්සේ චිවරවංසයෙහි බදබැඳි වූ ඒ සිවුරු දුටහ දැක භික්ෂුන්ට වෙය කිහ “ඥාවැන්නි, චිවරවංසයෙහි පොදි බැඳ තබන ලද මේ සිවුරු කවරක්හුගේ ද” යි “ඥාවැන්නි අපගේ අතික් සිවුරු” යි “ඥාවැන්නි, මේ සිවුරු කෙතෙක් කල් තබන ලදද” යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට තැබූපරිදි සැල කළහ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවති “කෙසේ නම් භික්ෂුහු අතික් සිවුරක් පිළිගෙන චිවරකාලසමය ඉක්මවද්ද” යි ඉක්බිති ආනන්ද ගෞරණ්‍යවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

3 “සුවං කීර තිකිකිවෙ හිකිකු අලෙවිකවීවරං පටිගහගෙඩා, විවරකාල-සමයං අතිකකාමෙනාති” ති? “සුවං භගවා ” විතරහි බුද්ධෝ භගවා “කථං හි නාම තෙ තිකිකිවෙ මොසපුරිසා අලෙවිකවීවරං පටිගහගෙඩා, විවරකාලසමයං අතිකකාමෙසාන්තර” තෙතං තිකිකිවෙ අපපසන්තාතං වා පසාදය -පෙ-ඵවස්සථ පන තිකිකිවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසෙය්‍යාථ ”

“දසානානාභවං කතන්තථෙවමාසිකාපුණ්ණමං. භික්ඛුනො පනෙව අචෙවකච්චරං. උපපජ්ජය්‍ය, අචෙවකං මඤ්ඤමානොන භික්ඛුනා පටිගහනෙහබ්බං, පටිගහනෙහො යාව ච්චරකාලසමයං නික්ඛිට්ඨබ්බං. නිතො ථෙ උතනතිං නික්ඛිපෙය්‍ය, නිස්සගග්ගියං පාවිතත්ථයන්ති”.

4 දසාහානාගතනි දසාහානාගතාය පාවරණාය

කාන්තිකතෙමාසිකපුණණමනරි පචාරණ කන්තිකා වුවවති

අවෙච්ඡාචරං නාම සෙනාය වා ගනතුකාමෝ හොති, පවාසං වා ගනතුකාමෝ හොති, ගිලානෝ වා හොති, ගබ්භිනී වා හොති, අසාඤ්ඤා වා සද්ධා උපපන්නා හොති, අපපසන්නාසා වා පසාදො උපපන්නා හොති සෝ වෙ භික්ඛුතං සන්තිකො දුතං පඨණ්ණය “අංගච්ඡන්තු භදන්තා, වස්සාවාසිකං දස්සාමිති” ඵතං අවෙච්ඡාචරං නාම

**අලෙවිකං මහඤ්ඤමානොන භික්ෂුනා පටිගහණෙනබ්බං, පටිගහණභා
යාව චිවරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බනාහි සඤ්ඤානං කතා නික්ඛිපිතබ්බං,
අලෙවකච්චරනාහි**

විවරකාලයමයෝ නාම අනන්ත කතීන වස්තුනස්ස පච්ඡිමෝ මාසෝ, අනන්ත කතීනෙ පසුච්ඡිමාසා

කතෝ මේ උදාහරණි. හික්මුණයානි අනන්තෙ කභිතෙ වසානසං
පච්ඡමං දිවසං අතිකකාමෙනි, නිසංගතිං¹ පාවිතරිං අන්තෙ කභිතෙ
කභිනුභාරදිවසං අතිකකාමෙනි, නිසංගතිං භොති නිසංජිතබ්බං සබ්බසං
වා ගණසං වා පුග්ගලසං වා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිසංජිතබ්බං.
“ඉදංමෙතනො අවෙවකච්චරං චිවරකාලසමයං අතිකකාමිතං නිසංගයිං.
ඉමාහං සබ්බසං නිසංජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ- දදෙය්‍යානි -පෙ-
ආයසානො දමිති”ති

5 අලෙවිකම්මරෙ අලෙවිකම්මරසඳුද්දී විවරකාලසමයං අතීතකාලෙති,
 නිසංගයං පාවිතතියං. අලෙවිකම්මරෙ වෙලතිකො විවරකාලසමයං අතීතකා-
 ලෙති, නිසංගයං පාවිතතියං. අලෙවිකම්මරෙ අනලෙවිකම්මරසඳුද්දී
 විවරකාලසමයං අතීතකාලෙති, නිසංගයං පාවිතතියං අනගිවසිතෙ
 අගිවසිතසඳුද්දී -පෙ- අභිකප්පිතෙ විකප්පිතසඳුද්දී, අට්ඨකප්පිතෙ ට්ඨකප්පි-
 තසඳුද්දී, අනට්ඨ නට්ඨසඳුද්දී, අචිතට්ඨ චිතට්ඨසඳුද්දී, අද්දම්ඨ
 ද්දම්ඨසඳුද්දී, අච්චිතෙත ච්චුතතසඳුද්දී විවරකාලසමයං අතීතකාලෙති,
 නිසංගයං පාවිතතියං.

1 නිකුත්වූයේ පොත් සහ

3. “සාබ්බද මහණෙනි, භික්ෂුහු අතින් සිවුරක් පිළිගෙන විවරකාල-සමය ඉක්මවද්ද”යි “සාබ්බ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගාරුඤ්ඤ සේක “මහණෙනි කෙසේ නම් ඒ තුල්‍යපුරුෂයෝ අතින් සිවුරක් පිළිගෙන විවරකාලසමය ඉක්මවද්ද” “මහණෙනි තෙල නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි “මහණෙනි, මේ සික-පදය මෙසේ උදෙසවු”

“දසදිනකින් නො පත් වස්මස් මැදි පොහොය තෙක් මහණහට අතින් සිවුරක් උපන්නේ නම් ඉක්මන් බව හඟනා මහණහු විසින් පිළිගත යුතුය. පිළිගෙන විවරකාලසමය තෙක් නැඟිය යුතුය. ඉදින් ඉන් මන්තෙහි තබන්නේ නම් නිසඟිපවිති වේ” යයි

4 දසාභ්‍යානාභ්‍යාසය යනු පචාරණය දසදිනකින් නො පත් කල්හි

කතනිකතෙමාසිකපුණ්ණමං යනු: වස්මස පටුරාණු පණුරුස කියනු ලැබේ

අලේඛකවිවර නම් සේනාව සමග යනු කාමාත්තේ හෝ වෙයි බාහාර විසීමට යනු කාමාත්තේ හෝ වෙයි ගිලනෙක් හෝ වෙයි ගාඛිණියක් හෝ වෙයි සාද්දහා නැත්තකුට සාද්දහා උපන්නේ හෝ වෙයි නො පහන් වුවකුට පහන්බව උපන්නේ හෝ වෙයි ඉදින් හෙ තෙමේ භික්ෂුන් වෙත “වහන්දුවරා වඩිත්වා වස්සාවාසිකය දෙන්නෙමි”යි දූතයකු එවා නම් මේ අලේඛකවිවර නම්

අලේඛකං මසඤ්ඤානොන භික්ෂුනා පටිගග්ගෙනබ්බං පටිගග්ගෙනවා යාව විවරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං යනු මේ අතින් සිවුරයයි සලකුණු කොට තැබිය යුතුයි

විවරකාලසමය නම් කෙළින් නො අතුල කල්හි වාසි සාරමස පිළිබඳ පාසුළු මසයි කෙළින් අතුල කල්හි පස්මසකි

තනො වෙ උතතමිං නික්ඛිපෙය්‍ය යනු කෙළින් නො අතුල කල්හි වාසිසාරමස පිළිබඳ පාසුළු දින ඉක්ම වා නම් නිසඟිපවිති වෙයි කෙළින් අතුලකල්හි කෙළින් උදුරණ දිනය ඉක්මවා නම් නිසඟි වෙයි සභනට හෝ ගණයාට හෝ පුගුලක්හට හෝ නිසැජිය යුතුය මහණෙනි, මෙසේ නිසැජිය යුතු “වහන්ස, මගේ මේ අතින් සිවුර විවරකාලසමය ඉක්මවන ලද්දේ නිසඟි විය මම් මෙය සභනට නිසප්මි”යි දෙන්නේ යයි දෙන්නාහ යි ආයුෂමත්තට දෙමි” යි

5 අතින් සිවුරෙහි අතින් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අතින් සිවුරෙහි විවේන ඇත්තේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වෙයි අතින් සිවුරෙහි නො අතින් සිවුරෙක යන සන්ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟි පවිති වේ තොඉටන ලද්දෙහි ඉටන ලද්ද යි සන් ඇතියේ නොවිකපන ලද්දෙහි විකපන ලද්ද යි සන් ඇතියේ නොවිසප්ත ලද්දෙහි විසප්තලද්ද යි සන් ඇතියේ නොතවුයෙහි තට්ඨි සන් ඇතියේ, නොවැතායුතෙහි, වැතාසි නැ’යි සන් ඇතියේ නොදැවුනෙහි දෑවිනැ’යි සන් ඇතියේ, නොපැහැර ගන්නා ලද්දෙහි පැහැර ගන්නා ලද්ද යි සන් ඇතියේ විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් නිසඟිපවිති වේ

6 නිසංගියං චිවරං අනිසංජිකා පරිභුඤ්ජනී, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවේකචිවරෙ අවේකචිවරසඤ්ඤී, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවේක-චිවරෙ වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛටස්ස අනවේකචිවරෙ අනවේක-චිවරසඤ්ඤී, අනාපනති

7 අනාපනති අනෙතාසමයං¹ අබ්බේති විකප්පති විසංජ්ජති නස්සති විතස්සති ඛය්හති, අවජ්ජදිකා ගණනනති, විසංසං ගණනනති, උම්මනතකස්ස, ආදිකම්මකස්සාති

අවේකචිවරසිතාපදං නිබ්බිතං.

5. 3. 9.

සංස්කෘතසිතාපදං

1 තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු චුළුවස්සා² ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්ති කතතිකවොරකා “භික්ඛු ලද්ධාභාති” පරිපානෙනති භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙත්ති “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්තොති නිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපිතු”නති

2 තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු භගවතා අනුඤ්ඤාතං ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු විහරන්තොති නිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛි-පිතුනති” තෙ නිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛි-පිකා අතිරෙකජාරතං විපප්පනති තාති චිවරති තස්සනතිපි ඛය්හනතිපි විතස්සනතිපි උඤ්ඤරෙහිපි බ්බජනති. භික්ඛු දුළුවාලා භොනති දුළුවිවරං. භික්ඛු එවමාහංසු “නිසංසු තුළුභ ආචුසො දුළුවාලා දුළුවිවරං”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භික්ඛුතං එතමස්සං ආරොචෙසුං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා හෙ උප්ඝායනති ඛය්හති විපාවෙනති “කථං හි තාම භික්ඛු නිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපිකා අතිරෙකජාරතං විපප්ප-සිසංසාති”ති

3 අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං “සළුවං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛු නිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපිකා අතිරෙකජාරතං විපප්පනති”ති? “සළුවං භගවා” ටිගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ ලොසපුරිසා තිණ්ණං චිවරානං අඤ්ඤාතරං චිවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපිකා අතිරෙකජාරතං විපප්පසිසංසාති තෙනං භික්ඛවෙ අපප්පනානං වා පසාදය -පෙ- එට්ඨෙව පන භික්ඛවෙ ඉමං සිතාපදං උද්දිසෙය්සාථ.”

1 අනාතරසරෙ 3 ජ ස 2 චුළුවස්සා 3 ජ ස.

6 නිසැඟි සිවුර නො නිසැඟි වලඳු නම් දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි විමති ඇත්තේ දුකුලාආචාරීන් වෙයි නො අතික් සිවුරෙහි නො අතික් සිවුරෙක යන සන් ඇතියේ ඇචාරීන් නැති

7 සමයතුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, විසඳු නම්, නැසේ නම්, වැහසේ නම්, දූවේ නම්, අසිඳු ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, ඔවුනට, උමතුටුටුටු, අදිකවමිකයාට, ඇචාරීන් නැත්තේ යි

අවෙචකවිවර යිකාපදය නිමි

5. 3. 9.

සංස්කෘතිකයෝජනාපදය.

1 එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජෙනවන තම්බු අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙති තවද එසමයෙහි භික්ෂුහු වැස නිමවූ වස් ඇතියාහු වනසෙනසුන්හි වෙසෙති ඉල්ලිස සොරු “භික්ෂුහු ලද ලාභ ඇත්තාහු යයි” උවදුරු කෙරෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළාහුය ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කරුණෙහි, දූගාමි කපා වදාරා භික්ෂුන් ඇමතු සේක “මහණෙනි වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදනිමි”යි

2 එසමයෙහි භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වනසෙනසුන්හි වසන්නහු විසින් තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නට අනුදන්තා ලද්දේ තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙති ඒ සිවුරු තාසෙහි වැනසෙති දූවෙහි මියන් විසිනුදු කනු ලැබෙති. මහණහු දිරා සිවුරැපිළි ඇත්තාහු, රළු සිවුරු ඇත්තාහු වෙන් භික්ෂුහු මෙසේ කීහ “ඇචාරීනි, තෙපි කුමක් ගෙයින් දිරා සිවුරැපිළි ඇත්තාහු රළුසිවුරු ඇත්තහුද”යි එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භික්ෂුන්ට මෙපවත් දන්වූහ යම් අපිස් මහණ කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙය් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මහණහු තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙද්ද”යි,

3 ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළා “සැබැද මහණෙනි, භික්ෂුහු තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව වෙසෙත්ල”යි “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරු සේක “මහණෙනි, ඒ තුවරපුරුපයෝ කෙසේ නම් තුන් සිවුරෙන් එක්තරා සිවුරක් ඇතුළුගම තබා අසිර සරයක් වෙන්ව විසුහු ද මහණෙනි, තෙල නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිකපදය උදෙසාටු

“උපවසං. ඔබා පන කතනිකපුණ්ණමං. යාති ඔබා පන තාති ආරක්ඛකා කාති සෙත්තාසනාති සාසනිකසම්මතාති සප්පච්ඡයාති, තථාරු-පෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොති ආකඛබ්බානොති නිණ්ණං විවරනං. අක්ඛකාතරං විවරං අනතරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍ය සීයා ච තස්ස හික්ඛුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන විප්පවාසාය, ඡාරතතපරමං තෙන හික්ඛුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං. තනො චෙ උතතං. විප්පව-සෙය්‍ය අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියා, නික්ඛග්ගිං පාවිතනියනති”

4. උපවසං. ඔබා පනාති වුත්ථස්සංතං.

කතනිකපුණ්ණමනති කතනිකවාතුමාසිති වුවිති

යාති ඔබා පන තාති අරක්ඛකාති සෙත්තාසනාතිති ආරක්ඛකං තාම සෙත්තාසනං පඤ්චිත්තසනිකං පච්ඡමං.

සාසනිකං තාම ආරාමෙ ආරාමුපවාසෙ වොරාතං නිව්චෙඨාකාසො දිස්සති, භුතෙත්තාකාසො දිස්සති භික්ඛොත්තාකාසො දිස්සති නිසිත්තොත්තාකාසො දිස්සති නිපත්තොත්තාකාසො දිස්සති

සප්පච්ඡයං තාම ආරාමෙ ආරාමුපවාසෙ වොරෙහි මුත්තස්සා භතා දිස්සනති, විදුත්තා දිස්සනති ආකොච්ඡා දිස්සනති.

තථාරුපෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොති චරුපෙසු හික්ඛු සෙත්තාසනෙසු විහරනොති.

ආකඛබ්බානොති ඉච්ඡානොති.

නිණ්ණං විවරනං. අක්ඛකාතරං විවරනති සබ්බංචං වා උතතරසබ්බං වා අනතරවසකං වා.

අනතරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍යාති සමත්තා ගොවරගාමෙ නික්ඛිපෙය්‍ය

සීයා ච තස්ස හික්ඛුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන විප්පවාසායාති සීයා පච්චයො සීයා කර්ණිකං.

ඡාරතතපරමං තෙන හික්ඛුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං ඡාරතතපරමතා විප්පවසිතබ්බං.

අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියාති යපෙත්තා හික්ඛුසම්මුතිං.

තනො චෙ උතතං. විප්පවසෙය්‍යාති සත්තමෙ අරුද්ධාමනෙ නිස්සග්ගිකං ගොති නිස්සර්තබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගස්ස වා චචද්ධං පන හික්ඛෙව නිස්සර්තබ්බං. “ඉදං මෙ භතො වට්ඨං අතිරෙක-ඡාරතං. විප්පවසං අක්ඛකා හික්ඛුසම්මුතියා නිස්සග්ගිකං ඉදංගා සබ්බස්ස නිස්සර්තමි”ති - දදෙය්‍යාති - දදෙය්‍යනති - ආයසමනො දමි”ති

“වස් වෑස ගිල් මැදි පොහොස් තෙක් සැක සහිතයයි
සමමත වූ බිය සහිතවූ වනසෙනයුන් කෙනෙක් වෙද්ද, එබඳු සෙන-
සුන්හි වසන මහණ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තුන් සිවුරෙන් එක්තර
සිවුරක් ඇතුළුගම තබන්නේය. ඒ මහණහට ඒ සිවුරෙන් වෙන්ව
විසීමට කිසි හේතුවක් ඇත්තේ නම් එ මහණ විසින් උඩත් පිරිසෙ-
යින් සරයක් කල් ඒ සිවුරෙන් වෙන්ව විසිය යුතුයි ඉදින් ඉන්
මත්තෙහි හික්කුසම්මතියෙන් තොරව වෙන්ව වසන්නේ නම් නිසඟි-
පවති වේ” යයි

4 උපවසාං පන ඛො යනු විසුවස් ඇතියනව

කතන්තපුණ්ණමං යනු හිල්මස පණ්ණරසිය කියනු ලැබේ.

යාහි ඛො පන තාහි ආරක්ඛානාහි සෙනාසනාහි යනු දුනු
පත්තියක් වූ පැසුළු සෙනසුන ආරණ්‍යක නම්

සාසබ්බ නම් අරම්භිද අරම් උවසරෙහිද සොරැන් පිවිසි තැන
දක්නා ලැබෙයි අනුභව කළ තැන දක්නා ලැබෙයි සිටි තැන දක්නා
ලැබෙයි හුන් තැන දක්නා ලැබෙයි හොත් තැන දක්නා ලැබෙයි

සප්පට්ඨය නම් අරම්භිද, අරම් උවසරෙහිද, සොරැන් විසින් තසන
ලද මිනිස්සු දක්නා ලැබෙති පැහැර ගන්නා ලදහු දක්නා ලැබෙති පෙළන
ලද්දහු දක්නා ලැබෙති.

තථාරූපෙසු හික්කු සෙනාසනෙසු විහරණතා යනු එබඳු සෙනසුන්හි
වසන මහණ තෙමේය

ආකබ්බමානො යනු කැමැතිවන්නේ

නිණ්ණං විමර්නං අඤ්ඤාතරං විමරං යනු සහල හෝ පොරෝණය
හෝ අඳනය හෝ යි

අභතරසරෙ නික්කිසෙය්‍ය යනු භාත්පසැ ගොදුරැගමෙහි තබන්නේය

සීයා ව තසා හික්කුනො කොවිදෙව පච්චයො තෙන විවරෙන
විප්පවාසාය යනු හේතුවක් වේ නම්, කටයුත්තෙක් වේ නම්

ඡාරතනපරමං තෙන හික්කුනා තෙන විවරෙන විප්පවසිතබ්බං
යනු උඩත් පිරිසෙයින් සරයක් වෙන්ව විසිය යුතුයි

අඤ්ඤානු හික්කුසම්මුතියා යනු හික්කුසම්මුතය හැර

තතො වෙ උතනපි. විප්පවසෙය්‍ය යනු සත්වන අරුණ තැගෙන්ම
නිසඟි වෙයි සහනට හෝ ගණයට හෝ පුභුලාට නිසැරිය යුතුය.
මහණෙහි, මෙසේ නිසදිය යුතු

“වහන්ස ඔලේ මේ සිවුර හික්කුසම්මතියෙන් තොරව අභිරා සරයක්
වෙන්ව වසන ලද්දේ නිසැහි විය මෙය මේ සහනට නිසැරි යි,
දෙත්තේ යයි දෙත්තාහ යි . . ආයුෂමන්හට දෙමි”යි

5 අනිරොකමාරහෙන අනිරොකසඤ්ඤේ විප්පවසති අඤ්ඤානු භික්ඛු-
 සමමුතියා, නිස්සගතියං පාවිතතියං අනිරොකමාරහෙන වෙමතිකො විප්ප-
 වසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමමුතියා, නිස්සගතියං පාවිතතියං. අනිරොකමාරහෙන
 උභතකසඤ්ඤේ විප්පවසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමමුතියා, නිස්සගතියං පාවිතතියං
 අපච්චුඤ්ඤාපෙව පච්චුඤ්ඤාපෙව -පෙ- අවිසංජ්ජිතෙ විසංජ්ජිතසඤ්ඤේ, අනට්ඨ
 නට්ඨසඤ්ඤේ, අවිතට්ඨ විතට්ඨසඤ්ඤේ, අදබ්බික දබ්බිකසඤ්ඤේ, අවිලිහෙන
 විලිහනසඤ්ඤේ විප්පවසති අඤ්ඤානු භික්ඛුසමමුතියා, නිස්සගතියං පාවිතතියං.

6 නිස්සගතියං විවරං අනිස්සජ්ඣා පරිභුඤ්ඤාති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසා
 උභතකමාරහෙන අනිරොකසඤ්ඤේ, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසා උභතකමාරහෙන
 වෙමතිකො, ආපනති දුක්ඛකට්ඨාසා උභතකමාරහෙන උභතකසඤ්ඤේ, අනාපනත්

7 අනාපනති මාරහතං විප්පවසති, උභතකමාරහතං විප්පවසති,
 මාරහතං විප්පවසිත්වා පුත ගාමසීලං ඔක්කමිත්වා වසීත්වා පක්කමති,
 අනෙතාමාරහතං පච්චුඤ්ඤාති, විසංජ්ජිත තස්සති විතස්සති ඩයාති,
 අවජ්ඣාදිත්වා ගණනනති, විසංජ්ජිත ගණනනති, භික්ඛුසමමුතියා, උමමනාකස්ස,
 ආදිකමමකස්සාති

සාසකසිකිංඛාපදං නිමිතිං.

5. 3. 10.

පරිණතසිකිංඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවන්තියං ටිහරති ජෙතවනෙ
 අනාපිඤ්ඤිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවන්තියං අඤ්ඤා-
 නරස්ස පුගස්ස සඛස්ස සම්මවරහනතං පටියනතං භොති “භොජෙත්වා
 විවරෙන අවජාදෙස්සාමි”ති අථ ඛො ඡබ්බගතියා භික්ඛු යෙන සො පුගො
 තෙනුපසඛකමිංසු, උපසඛකමිත්වා නං පුගං එතදවොචුං “දෙථාචුසො
 අමහාකං ඉමාති විවරාති”ති. “න ලෙං භනෙන දස්සාමි අමහාකං සඛස්ස
 අනුට්ඨස්සං සම්මවරහිකං පඤ්ඤානාම”ති, “ඛු ආචුසො සඛස්ස දායකා. චිත්ත
 සඛස්ස භද්දා¹ මෙං තුලෙන නිස්සංග තුලෙන සමපස්සනතා ඉධ විහරාමි
 තුලෙන වෙ අමහාකා න දස්සම අථ කො වරහි අමහාකං දස්සාමි” “දෙථාචුසො
 අමහාකං ඉමාති විවරාති”ති අථ ඛො සො පුගො ඡබ්බගතියෙහි භික්ඛුහි නිප්ප-
 ඡිගමානො යථාපටියනතං විවරං ඡබ්බගතියානං භික්ඛුහං දන්වා සඛස්සං ගතොන
 පරිච්ඡි යෙ තෙ භික්ඛු ජානනති සඛස්සං සම්මවරහනතං පටියනතං, න ච
 ජානනති ඡබ්බගතියානං භික්ඛුහං දිග්ගාගාමි, තෙ එවංගංසු

1. භද්දා යනු භද්දා යනු.

5 අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි අතිරේක ය යන සන් ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි. අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි විමති ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන් ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වෙයි අතිරේක සරයක් ඇතියෙහි උනුසන් ඇතියේ භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසභි-පච්ඡි වෙයි නොපසුදුලෙහි පසුදුලෙහි සන් ඇතියේ නොවිසඳන ලද්දෙහි විසඳන ලද්දි සන් ඇතියේ නොතැනුනෙහි නැසිනැසි සන් ඇතියේ, නො වැහසුනෙහි වැහසිනැසි සන් ඇතියේ, නොදැවුනෙහි දැවිනැසි සන් ඇතියේ, නො පැහැරගන්නා ලද්දෙහි පැහැර ගන්නා ලද්දි සන් ඇතියේ, භික්ෂුසම්මතයෙන් තොරව වෙන්ව වෙසේ නම් නිසභිපච්ඡි වේ

6 නිසැති වූ සිවුර නො නිසැර වලද නම් දුකුලාආචාර් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි අතිරේක ය යන සන් ඇතියේ දුකුලාආචාර් වෙයි උනු සදවසක් ඇතියෙහි විමති ඇතියේ දුකුලාආචාර් වෙයි. උනු සදවසක් ඇතියෙහි උනුසන් ඇතියේ ඇචාර් නැති

7 සරයක් වෙන්ව වෙසේ නම්, උනු සරයක් වෙන්ව වෙසේ නම්, සරයක් වෙන්ව වැස යලි ගම් ඉමට බැස වැස නික්මේ නම්, ඇතුළු සදවසා පසුදුරා නම්, විසද නම්, නැසේ නම්, වැහසේ නම්, දැවේ නම්, අසිද ගණින් නම්, විස්වසින් ගණින් නම්, භික්ෂුසම්මතයෙන් වෙන්ව වෙසේ නම්, උමතුටුටුටු, ආදිකම්මකයාට ඇචාර් නැති යි

සාසකයා ශික්ෂාපදය නිමි.

4. 3. 10.

පරිණාම ශික්ෂාපදය.

1 එසමයෙහි භාෂාවන් බුදුරජාහන් වහන්සේ සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වසන සේක එසමයෙහි සැවැත්නුවර එක්තරා සමාගමක් විසින් සභනට වලදවා සිවුරු දෙත්-නෙඹු'යි, සිවුරු සහිත බතක් පිළිසල කරණ ලද්දේ වෙයි එකල්හි සවගමභණ්ණ ඒ සමුහයා වෙත එළඹ ඒ සමුහයාට ලෙසේ කීහ; “ඇචාර්නි, අපට මේ සිවුරු දෙව”යි “වහන්ස, අපි නො දෙමිහ අප විසින් සභනට අවුරුදු පතා සිවුරු සහිත භික්ෂාව පිහිටුවන ලද්දේය” ඇචාර්නි, “සඬස-යාට දයකයෝ බොහෝ ය සඬසයාට ලාභආර බොහෝ ය අපි නොප නිසා, නොප බලමින් ලෙහි වසමිහ ඉදින් තෙපි අපට නොදෙන්නහු නම් එකල්හි කවරෙක් අපට දෙන්නේ ද “ඇචාර්නි, මේ සිවුරු අපට දෙව යි. එකල්හි ඒ ජනසමුහය සවග මහණුන් විසින් තර කොට කීයහු ලබන්නේ පිළියෙල කළ පරිදි සිවුරු සවග මහණුන්ට දි සඬසයා බතින් වැලඳවිය යම් භික්ෂුකෙතෙක් සඬසයාට සිවුරු සහිත බතක් පිළියෙල කරණ ලද්දි දතින් ද, සවග මහණුන්ට දෙන ලද්දි නොදනින් ද” ඔහු ලෙසේ කීහ

2 “ඔතොජෙථාච්චිසො සඛස්ස චිවර”නාති “නඤ්ඤා භනෙන යථාපට්ඨත්තං චිවරං අය්‍යා ඡන්ධගගිං අත්තනො පරිණාමෙසු”නාති යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තො උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ඡන්ධගගිං භික්ඛු ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙස්සනති”ති අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමිත්ථං ආරොචෙසුං “සච්චං කීර තුලෙහ භික්ඛවෙ ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙථා”ති” “සච්චං භගවා” චිගරහි බුද්ධො භගවා “කථං හි නාම තුලෙහ මොඝපුරිසා ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙස්සථ තෙනං මොඝපුරිසා අපසන්නාතං වා පසාදයං -පෙ- ඵවස්සව පත භික්ඛවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙය්‍යථ”

“යො පන භික්ඛු ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සගගිං පාවිතනිත්තනති

3 යො පනාති යො යාදිසො -පෙ-

භික්ඛුති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙපතො භික්ඛුති

ජානනති නාම සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්ස ආරොචෙනති, සො වා ආරොචෙති

සඛස්සං නාම සඛස්ස දිත්තං හොති පරිච්චත්තං

ලාභො නාම චිවරපිණ්ඩපාතසෙත්තාසනතිලාභපච්චයභොජජපරිකාරා, අත්තමෙයො වුණ්ණපිණ්ඩාපි දත්තකට්ඨමපි දයිකසුත්තමපි

භේණං නාම දස්සාම කරිස්සාමාති වාචා භිත්තා හොති

4 අත්තනො පරිණාමෙති. පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිස්සගගිං හොති නිස්සජ්ඣබ්බං සඛස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ඵවස්සව පත භික්ඛවෙ නිස්සජ්ඣබ්බං “ඉදං මෙ භනෙන ජානං සඛස්සං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමිතං නිස්සගගිං, ඉමාහං සඛස්සං නිස්සජාමි”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති, -පෙ- ආයස්මතො දමමි”ති

5 පරිණතෙ පරිණතසඤ්ඤා අත්තනො පරිණාමෙති, නිස්සගගිං පාවිතනිං පරිණතෙ චෙට්ඨිකො අත්තනො පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස පරිණතෙ අපරිණතසඤ්ඤා අත්තනො පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස. සඛස්ස පරිණතං අඤ්ඤාසඛස්ස වා චෙතිස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස චෙතිස්ස පරිණතං අඤ්ඤාචෙතිස්ස වා සඛස්ස වා ගණස්ස වා පුග්ගලස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස පුග්ගලස්ස පරිණතං අඤ්ඤාස්ස පුග්ගලස්ස වා සඛස්ස වා ගණස්ස වා චෙතිස්ස වා පරිණාමෙති, ආපනති දුක්ඛටස්ස අපරිණතෙ පරිණතසඤ්ඤා, ආපනති දුක්ඛටස්ස අපරිණතෙ චෙට්ඨිකො, ආපනති දුක්ඛටස්ස. අපරිණතෙ අපරිණතසඤ්ඤා අපාපනති

2. “ඇවැත්නි සඹසයාට සිවුරු පිරිකර දෙව”යි “වහන්ස, තැන පිළියෙල කළ පරිදි සිවුරු සවග මහණනු තමන්ට පිරිණමා ගත්ත” යි යම් අපිස් මහණනු කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු හෙලා දකිති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් සවග මහණනු දෑන දෑන පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය තමහට පිරිණමුනුද”යි ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කළහ “සැබැද, මහණෙනි තෙපි පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමුනු දැයි” “සැබව, භාග්‍යවතුන් වහන්ස” භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගාරහු සේක “කෙසේ නම් තුවස්පුරාමයෙනි, තෙපි පිරිණමන ලද සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමුනු ද, තුවස්පුරාමයෙනි, තෙල නො පහන්වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නොවෙයි මහණෙනි, මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසවු

“යම් මහණෙක් දෑන දෑන සහසතු පිරිණමු ලාභය තමහට පිරිණවුවන්ගේ නම් නිසතිපවිති වේ” යයි.

3. යො පන යනු යමෙක් යම් බද්ධයෙක්

භික්ෂු යනු මේ තෙමේ මේ අභියෝගි ‘භික්ෂු’යි අදහස් කරණ ලදී

ජානනනි නම් තෙමේ හෝ දනිසි අන් කෙනෙක් හෝ ඔහුට දන්වන්. හෙ තෙමේ හෝ දන්වයි

සඹසික නම් සඹසයාට දෙන ලද්දේ පරිභෝග කරණ ලද්දේ වෙයි

ලාභ නම් සිවුරු පිඩුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකරය යටත් පිරිසෙයින් පුණ්‍යපිඩකුදු දැහැටි දඩකුදු දවළුනුයකුදු

සරිණන නම් දෙමහ කරම්හ’යි වෘක් හෙද කරණලද වේ

4. තමහට පිරිණමවා නම් පියෝගි දුකුලා වෙයි ලැබීමෙන් නිසති වේ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ නිසැරිය යුතුය “මහණෙනි, මෙසේ නිසැරිය යුතු “වහන්ස, මව්සිත් සහනට පිරිණමු සහසතු ලාභය දෑන දෑන තමහට පිරිණමන ලද්දේ නිසති වූය “මම් මෙය සහනට නිසැරිම”යි දෙන්නේය යි දෙන්නාහයි ආයුෂ්මත්හට දෙමි”යි

5. පිරිණමන ලද්දෙහි පිරිණම සන් ඇතිසේ තමහට පිරිණමා නම් නිසැරි පවිති වෙයි පිරිණමන ලද්දෙහි විමිති ඇත්තේ තමහට පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි පිරිණමන ලද්දෙහි නොපිරිණම සන් ඇතිසේ තමහට පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි සඹසයාට පිරිණමන ලද්ද අන් සහනට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි සැයකට පිරිණමන ලද්ද අන් සැයකට හෝ සහනට හෝ ගණයාට හෝ පුතුලක්හට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි පුතුලක්හට පිරිණමන ලද්ද අන් පුතුලක්හට හෝ සහනට හෝ ගණයාට හෝ සැයකට හෝ පිරිණමා නම් දුකුලාඇවැත් වෙයි. නොපිරිණමන ලද්දෙහි පිරිණමු සන් ඇතිසේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නොපිරිණමන ලද්දෙහි විමිති ඇතිසේ දුකුලාඇවැත් වෙයි නො පිරිණමන ලද්දෙහි නො පිරිණමන ලද්ද සන් ඇතිසේ ඇවැත් නැති.

6 අනාපනති කථා දෙමාති පුච්ඡියමානො යථා තුමහාකං දෙය්‍ය-
ධම්මො පරිභොගං වා ලභෙය්‍ය පටිසංඛාරං වා ලභෙය්‍ය චිරට්ඨිතිකො වා
අස්ස, යථා වා පන තුමහාකං චිත්තං පටිද්ධති තථා දෙථාහි භණ්හි,
උමමත්තකස්ස, ආදිකමමිකස්සාති

පරිණිකායපදං නිවේදනං.

පහතවගෙගා නතිශෝ.

තසස්සද්දනං.

දො ව පනතාති භෙසජ්ජං වස්සිකාදුතපඤ්චමං,
සාමං වායාපනචෙට්ඨකො සංසරිතං සංඝිකෙන වාති

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මනො නිංසනිස්සග්ගියා පාචිතනියා ධම්මො
තථායස්මනො පුච්ඡාමි කච්චිථ පරිසුඤ්ඤා? දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිථ
පරිසුඤ්ඤා? තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිථ පරිසුඤ්ඤා? පරිසුඤ්ඤාතායස්මනො
තස්මා තුණ්හි එවමෙනං ධාරයාමිති.

[අතිරෙකෙකරත්තඤ්ච අකාලපොරුණධොවනං,
පටිගහඤ්ච තඤ්චෙට්ඨිකඤ්ච ච තතුත්තරී,
දො අපපවාරිතා වෙට්ඨිතිකත්තං වොදනාය වාති

මිස්සකං සුඤ්ඤාඤ්ච තුලඤ්ච අනුචස්සකං,
පුරුණස්සත්තඤ්ච ලොභානං හරණෙන ව,
ධොවනං රුපිකඤ්ච දො ව තානපපකාරකාති

අතිරෙකඤ්ච පත්තඤ්ච උභතෙන ඛනිතෙන ව,
භෙසජ්ජං සංචකඤ්ච කුපිතෙන අවජ්ඣකං,

දො තත්තවායං වෙට්ඨිතිකච්චරෙන ව,
ජාරත්තං විපපවාසෙන අත්තනො පරිණාමිතාති]⁴

නිංසකං නිවේදනං.

පාරාජිකපාළි නිවේදනං.

⁴ ඉදං අතිරෙකාදියං සිහල පටාඨකසාදන ඡෙට්ඨිකසාදන

6 කොතැන්හි දෙන්නමෝදූ හි විවාරණු ලබන්නේ, යම් තැනක තොපගේ දෙයධර්මය පරිභොගය හෝ ලබන්නේ නම්, පිළිසකර හෝ ලබන්නේ නම්, කල් පවත්නේ හෝ වන්නේ නම්, යම් තැනක හෝ තොපගේ සිත පහදී නම්, එහි දෙව'යි කියා නම්, උම්තුච්චුචුට, ආදිකම්මකයාට, ඇවැත් නැති

පරිණත ශික්ෂාපදය නිමි.

පානුච්චියයි.

එහි උඤ්ඤා

පානුසිකපද දෙකය, හෙසජ්ජ, වසසික සහ පස්වැනි අවර්ණක ශික්ෂා-පදය ද, සුභතවිඤ්ඤානී, මහාපෙසකාර, අවෙචකච්චර, ආසවක, සබ්බික පරිණතය යන පසුදු සි දස ශික්ෂාපද කෙනෙක් වෙත්

ඇවැත්නි, තිස් නිසතිපච්චි දහම්හු උදෙසන ලද්දහ එහිලා ආයුෂ්මතුන් විවාරම් කීම පිරිසිදුවට ද? දෙවනවට ද විවාරම් “කීම පිරිසිදුවට ද? තෙවනවට ද විවාරම් කීම පිරිසිදුවට ද? එහිලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදුවට එහෙයින් මේ දූෂණීච්චාවය සි මෙසේ තෙල තුෂණීච්චාවය දරම්”යි

නිංසකය නිමි.

පාරාජිකපාළිය නිමි.

පද්‍ය නිකමණිකා

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අකඩදසසා	104	අපේකියාගහෙකා	522
අකබ්බිතං	70	අප්‍රානනසාස	80
අකබ්බිකාය	468	අජිකා	434
අකබ්බිතං	44, 294	අජිකාසප්පි	610
අකබ්බිත	468	අජිතකම්පං	82
අකටං	584	අඤ්ඤාඵතතාය	44
අකතනිබ්බිසො	158	අඤ්ඤාභාගිකසා	436
අකතලුදෙදු	153	අඤ්ඤාමඤ්ඤාච්චිකාපනෙන	464
අකප්පියං	46, 294	අඤ්ඤා ගති	34
අකාමකා	30	අඤ්ඤාතිකාය	578
අකාලච්චරං	512, 514	අට්ටකං	180
අකිරිතවාදෙදු	6	අට්ටසාරං	246, 248
අකිරාසුතො	18	අට්ටියමානො	58
අග්ගදුතං	328	අට්ඨපදෙදු	468
අග්ගිසිඬුපමෙ	198	අට්ඨානං	56
අගම්මහ	36	අට්ඨාරසහෙදකරවතුනි	452
අගාරං	28	අභිකොසමා	10
අභගජාතං	46, 286, 516	අතතකාමපාරිවරිකසිකාපදං	330
අභගජාතසාමනනා	84	අතතගර්භිනො	54
අභගාරකාසුයා	46	අතතුදෙදුසං	382
අභිතුට්ඨං	82, 292	අතතුපනාසිකං	198, 200
අභිතුලනනරිකාය	92	අත්ථපුරෙකකාරසා	326
අභිතුලිපනොදකෙන	186	අත්ථවසෙ	54
අච්චසෙත	24	අත්ථසංභිතං	14
අච්චකච්චරං	628	අත්ථ නාම	36
අච්චරුයො	38	අතිකකාමෙහි	140, 574
අච්චරියං	250	අතිමඤ්ඤාසකි	14
අච්චාදෙදු	624	අතිසාවකො	378
අච්චාදෙදුකාමො	536	අතිරෙකච්චරං	498
අච්චාදෙදුසාකි	546	අතිරෙකජාතනං	632
අච්චාදෙසි	26	අතිරෙකපනෙනා	592
අච්චනාච්චරෙ	530	අතිගරුපෙසුං	40
අච්චවුට්ඨිතාය	28	අපේයභවිතො	130
අච්චපසම්පනො	34	අදානිකං	22
අච්චනගො	40	අදානමග්ගපට්ඨනො	140, 572
අච්චණෙනා	548	අදානකාමා	24
අච්චාචාරෙ	322	අදිට්ඨං	200, 426
අච්චාපනො	426	අග්ගනසඤ්ඤානො	200
අච්චාචසනා	28, 30	අග්ගනා	12
අච්චාපගො	56	අග්ගිතනං	576
අපේකියාකාසො	128	අග්ගිතනසිකා	56

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අධිවිකේත	192	අනුකූලතාව	28
අධිපාලකයා	56, 576	අනුකූලතාව	1
අධිමානව	200, 234	අනුකූලතාව	18
අධිවිකේත	130	අනුකූලතාව	426
අධිවිකේත	14	අනුකූලතාව	196, 256, 424
අධිවිකේත	24	අනුකූලතාව	4
අධිකරණය	8	අනුකූලතාව	26
අධිකරණය	56	අනුකූලතාව	422
අධිකරණය	324	අනුකූලතාව	4
අනුකූලතාව	632	අනුකූලතාව	408
අනුකූලතාව	18	අනුකූලතාව	18, 42
අනුකූලතාව	104	අනුකූලතාව	36
අනුකූලතාව	518, 634	අනුකූලතාව	424
අනුකූලතාව	610	අනුකූලතාව	436
අනුකූලතාව	42	අනුකූලතාව	438
අනුකූලතාව	106	අනුකූලතාව	98
අනුකූලතාව	28	අනුකූලතාව	42
අනුකූලතාව	10	අනුකූලතාව	10
අනුකූලතාව	54	අනුකූලතාව	18
අනුකූලතාව	420	අනුකූලතාව	380
අනුකූලතාව	194	අනුකූලතාව	628
අනුකූලතාව	200	අනුකූලතාව	40
අනුකූලතාව	594	අනුකූලතාව	442
අනුකූලතාව	30	අනුකූලතාව	222, 230
අනුකූලතාව	46	අනුකූලතාව	424, 436
අනුකූලතාව	28	අනුකූලතාව	46
අනුකූලතාව	294	අනුකූලතාව	200
අනුකූලතාව	24	අනුකූලතාව	54
අනුකූලතාව	4	අනුකූලතාව	12
අනුකූලතාව	200	අනුකූලතාව	374
අනුකූලතාව	424	අනුකූලතාව	536, 624
අනුකූලතාව	338	අනුකූලතාව	44
අනුකූලතාව	56	අනුකූලතාව	448
අනුකූලතාව	96	අනුකූලතාව	48
අනුකූලතාව	186	අනුකූලතාව	536, 622
අනුකූලතාව	204	අනුකූලතාව	38, 424
අනුකූලතාව	40	අනුකූලතාව	468
අනුකූලතාව	54, 80	අනුකූලතාව	8
අනුකූලතාව	156	අනුකූලතාව	66
අනුකූලතාව	204, 222, 322	අනුකූලතාව	510
අනුකූලතාව	632	අනුකූලතාව	48, 448
අනුකූලතාව	422	අනුකූලතාව	196
අනුකූලතාව	16	අනුකූලතාව	18
අනුකූලතාව	96	අනුකූලතාව	116

අ	පිටුව	අ	පිටුව
අපදිසනකි	418	අභිසංඛාරිකං	420
අපරජ්ඣකි	424	අභිනව්‍යුං පචාරෙය්‍ය	534
අපරනනං	112	අභිනරිංසු	610
අපරිකකම්මනං	382	අභෙජ්ජපපනෙතා	10
අපරිභුතනං	578	අමුත්‍ර	10
අපසාය	88	අමුලකෙන	196, 424
අපරිභංකිතසාය	426	අය්‍යපුතෙතා	40
අපසාදිතො	340	අයොනිසො	54
අපසාදෙති	238	අයොපතෙතා	594
අපසොසනං	162	අරසරූපො	4
අපුතතකං	40	අරහං	1
අඛ්‍යාවටෙන	340	අරහසි	322
අඛ්‍යදං	40	අරියෙන	66
අඛෙඛාභාරිකා	260	අරුණ්ණගාමිනෙ	516
අඛහඤ්ජංසු	182	අරුපියෙ	586
අඛහඤ්ඤයිං	12	අරෙගනනනා	484
අඛහාකුටිකා	468	අලකකිකා	54
අඛ්‍යගහඤ්ජ	42	අලමරියඤ්ඤාදසායනං	200
අඛ්‍යුතං	250	අලංකමමනියෙ	484
අඛ්‍යුතධම්මං	20	අලොභිතා	322
අමුමනවරියෙන	196	අවචනියං	464
අබලඅබලො	468	අවජායි	174
අභබ්බො	68, 244	අවහර	120
අභයා	422	අවහරණවිතෙතා	104
අභිකකනනං	14	අවාපුරණං	292
අභිවාරණී	250	අවාසිමං	556
අභිජ්ජමානො	152	අවිකපටිකො	594
අභිනිග්ගණනාති	298	අවිවාරං	10
අභිනිනනාමෙසිං	10	අවිජ්ජා	10
අභිනිපටිලෙති	298	අවිජ්ජාසවා	12
අභිතෙන	130, 596	අවිඤ්ඤාසා	66
අභිනිබ්බිජ්ජය්‍ය	8	අවිහකකං	10
අභිනිමමනියාමි	16	අවිදුරෙ	28
අභිනිපථාදෙය්‍ය	552	අවිපවුජෙථ	510
අභිනිසීදනති	70	අට්ඨනෙන	596
අභිපපමොදයං	156	අවිගෙයා	96
අභිසුඤ්ඤති	112	අවිතරුගො	18
අභිජමෙසු	30	අවුතතා	570
අභිරුලුහ	318	අසාමණ්ඩලිකාසු	11
අභිව්‍යාදෙති	4	අසාමණකං	294, 161
අභිවිඤ්ඤාපෙසි	40	අසාමිකායො	374
අභිට්ඨනරිථා	160	අසායනො	156
අභිසම්මො	462	අසු	450
අභිසම්මොති	486	අසකසුභනියභංගං	58, 88

අ	පිටුව	ආ	පිටුව
අසඛගතිතානි	18	ආරද්ධං	10
අසද්ධමමං	46, 52	ආරද්ධවිජයෙන	240
අසජ්ඣාසං	76	ආරුඛනියො	240
අසතතං	24	ආරුමිකතාවං	58
අසප්පායානි	158	ආලග්ගෙනවා	142
අසමුද්ධෙය්‍යං	10	ආලයසමුද්ධෙය්‍යං	44
අසමනුග්ගානියමානො	200	ආලිමෙපනතසං	284
අසලුච්ඡිනං	10	ආවසනා	296
අසාදියනතසං	80	ආවිඤ්ඤා	318
අසාරද්ධා	10	ආවෙලං	466
අසාවෙභුකාමො	66	ආසයො	386
අසිලොමං	248	ආසවනිඤ්ඤා	12
අසුචං	256	ආසවසමුද්දයො	12
අසුකසං	426	ආසිච්ඡසං	46
අසෙවනකො	154, 156	ආහතවිනො	424, 618
අංසකුටෙන	318	ආභිණ්ඩනතා	512
අංසවට්ටකො	622	ආභිණ්ඩසංගම්	146
අභිකුණ්ණපෙන	152	ඉ	
ආ		ඉක්කණ්ණිකා	250
ආකඛ්ඛිනා	454	ඉඛ්ඛය්‍ය	184
ආකාරෙහි	64	ඉට්ඨකා	178
ආකාසට්ඨං	108	ඉතිවුත්තං	20
ආකිණ්ණලොමං	326	ඉතිහ	40
ආකොට්ඨපෙය්‍ය	518	ඉජ්ඣතාමො	120, 168, 458
ආකොට්ඨා	634	ඉජ්ඣා	38
ආගතථලා	486	ඉජ්ඣානං	38
ආගමෙහි	22	ඉජ්ඣපණ්ඩකා	374
ආවිනො	50	ඉජ්ඣබලො	104
ආරාපිනො	10, 12, 576	ඉජ්ඣොපකො	96
ආදිකමමිකසං	454	ඉසාරාපකතා	250
ආදිත්තං	422	උ	
ආදිත්තාය	46	උක්කඛ්ඛිනි	616
ආදියෙය්‍ය	104	උක්කණ්ණිකො	58
ආදියං	514	උක්කුටිකං	500, 582
ආනාපානඤ්ඤාමාදි	154	උක්කිත්තං	130
ආනෙය්‍යං	254	උක්කෙට්ටිකො	212
ආපණ්ණිකසං	144	උග්ගණ්ණෙය්‍ය	580
ආපනතාසිකරණසං	138	උග්ගාවෙච්ඡා	292
ආභිදෙසිකං	36	උච්චාරං	112, 181
ආමසෙක	140	උච්චාරෙසි	178
ආයතං	4	උච්චාලිඛිපාණ්ණද්වෙය්‍ය	88, 260
ආයසමනතං	36	උච්චිත්තමුලා	4
ආරුඤ්ඤකො	34	උච්ච්ඤ්ඤ	6

උ	පිටුව	උ	පිටුව
උප්කිණ්ණනි	320	උපාදිකොනා	412
උප්කියනනානං	450	උපාදිනනරූපෙ	262
උප්කියනනි	98	උපෙකකිකො	10
උසෙත්ත	11, 376	උඛිත්තනි	371
උට්ඨාපෙත්තං	182	උඛකකිකං	321
උට්ඨිති	34	උඛනසමිං	500, 514
උතතරකරණං	128, 530	උඛත්තනි	94
උතතරසමිතා	22	උභතොඛසංස්කරකො	68
උතතරිකිකං	420	උභතොඛනිකාලං	466
උතතරිනුස්සධම්මස්ස	42, 256	උමමසනි	298
උතතාරෙත්තං	142	උමමසනා	296
උතුති	40	එ	
උද්දිසසිය්	22	එකජ්ඣං	418
උද්දසං	58	එකතොඛනිකාලං	460
උද්දසපරියාපනොත්ත	462	එකථාලකෙ	468
උද්දසිකො	508	එකනාපරිපුණ්ණං	28
උදග්ගො	34	එකනාපරිපුණ්ණං	28
උදග්ගලිං	290	එකපාපුරණ	460, 472
උදපාදිං	10	එකමුලකස්ස	264
උදයො	572	එකංසං	22
උදරවට්ඨියං	92	එකිත්ථියං	401
උදුනං	20	එකුද්දසො	50, 68, 450
උදුකකිලො	14	එකුපවාසෙ	506
උදුකකිලනිකං	44	එතරති	16
උදුරුතං	386	ඔ	
උපපණ්ඩුපණ්ඩුකප්පනො	42	ඔකකිනි	260
උපතකටං	536	ඔකකිනනවිකුට්ඨි	463
උපකච්ඡකෙ	92	ඔවරකො	118
උපචිකානං	386	ඔවිතිනා	133
උපජ්ඣායං	58	ඔසි	50
උපට්ඨානසාලායං	154	ඔතාපෙකොනා	502
උපට්ඨාසිකං	482	ඔතිණ්ණො	294
උපපද්ධතා	374	ඔදකනිකං	48
උපතාමෙති	14	ඔදනිසරු	132
උපතිකිකොනා	136, 580	ඔදනා	553
උපතිකිපනං	169	ඔතිරකො	119
උපතිජ්ඣාසි	288	ඔතිපනාපාණි	26
උපතිධි	116	ඔතොපෙඨ	633
උපතිස්සාය	34	ඔපානං	162
උපලාපෙතා	50, 140	ඔපුස්සාපෙතා	39
උපමාදකා	12	ඔනනුමිට්ඨා	318
උපසංස්කර	18	ඔනාසනාස්ස	196
උපනිප්පියො	59	ඔතිකො	591

ම	පිටුව	ක	පිටුව
මමසති	298	කමබ්‍රං	620
මමසනා	296	කමමකාරි	364
මමසවාදස්ස	430	කමමනියෙ	10
මරකො	38	කමමවාචාය	454
මරබ්බිකො	246	කයවිකකායං	590
මරෙනභ්බිමාසෙ	614	කරණියං	12
මරොගනනා	246	කරමරුනීතා	348
මුලබ්බති	298	කවාටෙන	492
මුලමබ්බකො	110	කා	
මලිතවිලිනා	610	කාමපරිලාභානං	50, 294
මවට්ටිකාය	548	කාමපිපාසානං	44
මවරකෙ	508	කාමභොගී	322
මවස්සාපෙනති	612	කාමවිතකකානං	41
මසරෙය්‍ය	450	කාමසංඝුඤ්ඤානං	44
මසාදෙති	38	කායදුඤ්ඤිකුලා	416
මසිඤ්ඤානාස්ස	290	කායබ්බතං	622
මහාරෙච්චා	82	කාරුඤ්ඤාධිපජායො	140
මහීය්‍යකො	522	කාලසුභතං	490
ක		කාසායානී	28
කකකසලොමං	326	කාසාවකණ්ඨා	198
කලෙජ්	522	කි	
කට්ඨගාරිකා	88	කිච්චාධිකරණං	426
කට්ඨණ්ඩං	578	කිච්ඡලාභො	522
කට්ඨාරො	110	කිනවස්සෙව	198
කට්ඨුතනං	108	කිපිලලකානං	396
කට්ඨං	50	කිලසෙසුර්භි	38, 492
කණ්ඨසුභතං	108	කිලමිස්සාමි	34
කණ්ඩුවනාස්ස	284	කිලිනාං	88
කණ්ණකිතානී	502	කිසමිං විය	528
කණ්ණසප්පස	46	කිසො	42
කනනරදණ්ඩා	418	කිව චිරං	594
කනරිකවොරකා	632	කු	
කතකලාභො	158	කුකකුච්චං	42
කතභීරුතකානො	158	කුකකුච්චජාපකානං	8, 10
කතකුසලො	158	කුකකුරකුණපෙන	152
කතාකතං	584	කුට්ඨිමස්ස	186
කතිකසණ්ඨාගං	415	කුට්ඨිවඤ්ඤා	386
කතිපායං	34	කුදාරි	198
කදුමං	290	කුඤ්ඤිලං	36
කතාජකං	420	කුඤ්ඤා	192
කපෙපති	430	කුඤ්ඤා	24
කපෙපසති	484	කුඤ්ඤා	106
කපිඤ්ඤා	110		

කු	පිටුව	මු	පිටුව
කුදසසු	196	මුද්දමඩු	16
කුමහිමුවා	108	මුංසෙහි	322
කුමමාසං	36	භ	
කුමිතො	140	ගණකො	96
කුලලා	246	ගතතානි	34, 146
කුලුපගං	336	ගතපච්චාගතෙන	163
කුලසුණ්‍යායො	294	ගකුරසා	2
කුසචිරං	82	ගබ්‍හපාතනං	182
කුසලං	450	ගරුපරිකඛායානි	198
කුලසුණ්‍යාහි	466	ගරුභණ්ඩානි	198
කුට්‍යාගාරසාලායං	26, 152	ගහපභිච්චරධරො	442
කෙ		ගභිතාගභිතං	600
කෙවලපරිපුණ්ණං	1	භා	
කෙසකමබ්ලං	82	ගාථා	20
කෙසමයසුං	28	ගාමධම්මං	48, 52
කො		ගාමුපච්චාරො	104
කොකච්ඡාසං	132	භි	
කොට්ටෙච්චා	14	භිදුපගං	584
කොට්ඨං	108	භෙ	
කොට්ඨලියං	486	භෙය්‍යං	20
කොසකාරකො	554	භො	
කොසඡ්ඡාසං	48	භොවරියානං	360
කොසෙය්‍යං	620	භොතිසාදි නිව්ටෙය්‍යා	104
කොලමෙඛි	610	භොපාතසිං	146, 178
ක		භොපිතං	104
කණෙන	40	භොපෙභුං	144
කකුභාරො	110	භොමයෙන	38
කමනිඤ්ඤං	566	භොසප්පි	610
කරකමබ්ලං	326	ක	
කරො	156	කට්ඨාපෙනතස්ස	286
කලිකාය	468	කට්ඨං	292
කාදනියාදිනි	194	කට්ඨාය	468
කි		කට්ටෙච්චා	86
කිත්තවිතෙසා	66, 124	කතකතං	584
කිලපාතො	436, 618	කරාචාසා	24
කි		කා	
කිංක	12	කානෙපොතා	196
කියනනානං	450	කා	
කියනානි	98	කාරට්ඨං	46
කිල	114		

පාඨකපාලි-පද්‍යනුකූලමණිකා

649

ව	පිටුව	ප්‍ර	පිටුව
වකක හෙදං	448, 450	ප්‍රපතං	296
වකබ්‍රහ්මා	246	ප්‍රපි	84
වච්චරතීයකං	386	පේ	
වනෙනා	214	පේජජ්ඣෙජ්ජං	106
වතුකකහනං	420	පේ	
වතුජං කුතං	230	පඤ්ඤාපෙසනිකෙන	478
වතුභි රාතෙති	112	පතුමාසකො	580
වච්චුකාමො	58	පනතාසරෙ	132, 286
වා		පතපදමාරිකං	616
වාලෙභි	50	ජා	
වාචනාධිපපායො	424	ජාගරනකාසස	76
වි		ජාගරො	424
විකකලං	96	ජාතරුපරජතං	580
විච්ඡුලකෙන	468	ජාතනො	2, 20
විතතමිතො	160	ජාතිසසති	22
විතතරූපං	420	ජායතනනෙ	340
විතතසඛකපෙසා	160, 162	ජාරතනනෙ	340
විතතසංඛාරපටිසංවෙදී	156	ජාරසස	322
විරට්ඨිතිකං	16	ජී	
වි		ජීඨිංසෙ	380
විවරකාලසමයං	628	ජීගුච්ඡමානො	58
විවරවෙනාපනං	546	ජේ	
විවරරජ්ජයා	108	ජේගුච්ඡ	6
විවරවංසෙ	108	ජේටෙයා	8, 14
වි		කො	
විණණපිණෙධා	598	කොතං	230
විතුපපාතඤ්ඤං	12	කොපෙනි	108
වෙ		කෙ	
වෙනාපෙසා	548	කෙතනිවහුසෙත	56, 200
වෙනිශරුකකං	404	කෙතනියා	460
ජ		කෙතිදුපි	36
ජලලකං	434	කෙතිව්‍යසනෙන	54
ජදං	156	කා	
ජද්දවාසිති	356	කානාරහෙන	56
ජනනා	308	කා	
ජමතිතනං	38, 154	කාකකං	190
ජමායං	116	කාකකවාණං	260
ජලභිඤ්ඤා	194	කාකකායා	318
ජා		කාකකනිසෙ	44
ජාදෙතා	180		

න	පිටුව	ඵ	පිටුව
තනියං කිංතං	230	ඵරුසමිං	468
තදනුප්පනෙතා	514	ඵලවසිං	108
තනනවායෙහි	620	ඵවිකාස	138, 610
තපපච්චයා	52	ඵා	
තපපනතු	242	ඵාලිපාකෙ	36
තපනීයා	8	ඵු	
තපසසි	8	ඵුලලව්වයසා	76, 226
තපොගුණා	442	ඵෙ	
තරච්ඡවිසාසං	132	ඵෙතොසිනි	102
තලාකෙ	114	ඵෙය්‍යසංඛිතං	102
තා		ඵො	
තාපෙහි	180	ඵොමෙහි	322
තාලපකකපාලකා	144	ඵු	
තාලාවච්ඡුකතා	4	ඵාකකනතුං	550
තාවකාලිකං	122	ඵවයංඵවයසමාපනති	48
ති		ඵවිහිනිකා	14
තිකකනතුං	40	ඵකෙඛා	338
තිකොට්ඨාපිසුද්ධං	450	ඵකච්ඡාණං	260
තිණණ්ඩුපකං	608	ඵජ්ජාමි	336
තිණකුට්ඨං	94	ඵනනපොතං	114
තිණහාරිශෝ	94	ඵබ්බ ඵබ්බා	436
තිමිරරුසකො	32	ඵච්ඡාය	262
තිරච්ඡානකපිකා	418	ඵසපදෙ	468
තිරච්ඡානගතාය	50	ඵසාහතිකකනෙතා	594
තිරොකකා	478	ඵසාහපරමං	498
තිරොකරණිකං	38	ඵසිකසුභතං	590
තිරොහාචං	338		
තිලුප්පමනනං	66		
ති		ඵු	
තිරෙකා	30	ඵුරුකුඛිකං	96
තු		ඵුරුඛිතලිකාය	84
තුච්ඡකං	202, 444	ඵුරුමාසකො	580
තුණ්ඩිභාවෙන	24, 36	ඵි	
තුච්ඡෙට්ඨනි	468	ඵිට්ඨධම්මකානං	48
භන		ඵිට්ඨසංඝාදානො	200
නෙකවුකයාගුං	118	ඵි	
නෙරසකං	256	ඵිසමඛානං	20
ඵ		ඵිපෙසා	452
ඵකෙහො	292	ඵු	
ඵංකපි	130	ඵුගා	12
ඵංකපානාය	288	ඵුගාහි	16

පාලකපාලි-පදනුකතමණිකා

651

ද	පිටුව	බු	පිටුව
දවෙව්වාලා	632	බුතනිකා	320
දවුල්ලා	48	බුතගුණෝ	34
දවුල්ලාපි	320	බුතාය	448
දවුල්ලාදවුල්ලා	322	බුරා	112
දතියං කිංකිතං	230	බුවලෝභිකා	322
දතියපඤ්ඤානති	54, 530	බො	
දපොසතාය	48	බොවාති	578
දබබවසිකකාපදං	462	බොවාපිතං	518
දබබණ්ණෝ	42	න	
දබබලාං	54	නග්ගාය	612
දබබුද්ධිනො	450	නග්ගො	80
දබහාසිතං	444	නච්ඡන්තං	422
දබහිකෙබා	14	නට්ඨවිවරො	530
දභරතාය	48	නට්ඨපතනසාස	604
දමමභික්ඛානං	48	නපපතිරූපං	422
දමමනො	42	නවනීතං	610
දුරනුරකම්මා	382	නවරතනං	326
දුලලාභං	42	නවාට්ඨිතං	326
දුසං	126	නසාරෙය්‍යාම	98
දුසංඛාපයා	484	නා	
දුසංසුගෙන	26	නාගදන්තො	108
දුසංචාරණීප්පං	532	නාතිකරෙස්සය්‍යාසි	38
දුසංභරෙසු	382	නානාගොතනා	462
දුතපරමපරාය	162	නානාප්ච්චා	462
දෙ		නි	
දෙය්‍යධම්මො	24	නිකමිති	418
දෙවගහදරුනි	98	නිකම්මනානි	18
දෙසෙසා	380	නිකච්ච	198
දෙ		නිබ්බිසංචානා	486
දෙණියො	248	නිබ්බානං	108
බ		නිබ්බදනං	198
බජාභවා	348	නිගලේෂය්‍ය	46
බඤ්ඤාකරණං	510	නිච්චගතනිකා	422
බනහකිතා	356	නිච්ඡිං	250
බමමං වරනො	112	නිච්ඡාරෙසි	292
බමමියා	26	නිට්ඨනිච්චා	330
බමමිනසෙ	42, 196	නිපානෙසුං	182
බමමසාමි	96	නිබ්බාණාය	44
බමමුපහාරො	170	නිබ්බාගාපපච්චා	38, 96
බමනිසස්සනහොනා	42, 194	නිබ්බුද්ධිනාති	468
		නිබ්බෙදෙනති	436
		නිබ්බොගො	4

නි	පිටුව	ප	පිටුව
නිමිත්තකාං	450	පවුළුපරිකාං	124
නිමිත්තකාං	4	පවුළුසංකල්පය	580
නිමිත්තකාං	50	පවුළු, නිත්‍ය	216
නිමිත්තකාං	172	පවුළු, සංකල්ප	21
නිමිත්තකාං	22	පවුළු, සංකල්ප	22
නිර්මාණය	22	පවුළු, සංකල්ප	196
නිර්මාණය	22	පවුළු, සංකල්ප	422
නිර්මාණය	128, 130	පවුළු, සංකල්ප	42
නිර්මාණය	156	පවුළු, සංකල්ප	13
නිර්මාණය	50	පවුළු, සංකල්ප	21
නිර්මාණය	26	පවුළු, සංකල්ප	22
නිර්මාණය	612	පවුළු, සංකල්ප	616
නිර්මාණය	634	පවුළු, සංකල්ප	533
නිර්මාණය	308	පවුළු, සංකල්ප	357
නිර්මාණය	500	පවුළු, සංකල්ප	176
නිර්මාණය	596	පවුළු, සංකල්ප	598
නිර්මාණය	50	පවුළු, සංකල්ප	590
නිර්මාණය	484	පවුළු, සංකල්ප	22
නිර්මාණය	130	පවුළු, සංකල්ප	431
නිර්මාණය	570	පවුළු, සංකල්ප	33, 530
නි		පවුළු, සංකල්ප	188
නි		පවුළු, සංකල්ප	291
නි	548	පවුළු, සංකල්ප	56
නි	476	පවුළු, සංකල්ප	156
නි	190	පවුළු, සංකල්ප	150, 166
ප		පවුළු, සංකල්ප	476
ප		පවුළු, සංකල්ප	212, 218
ප	28	පවුළු, සංකල්ප	82, 159
ප	450	පවුළු, සංකල්ප	80
ප	82	පවුළු, සංකල්ප	226, 232
ප	16	පවුළු, සංකල්ප	636
ප	52, 153, 258	පවුළු, සංකල්ප	229
ප	150	පවුළු, සංකල්ප	11
ප	31, 11, 376	පවුළු, සංකල්ප	221
ප	121	පවුළු, සංකල්ප	112, 380
ප	163	පවුළු, සංකල්ප	639
ප	58	පවුළු, සංකල්ප	151
ප	19, 21	පවුළු, සංකල්ප	566
ප	39	පවුළු, සංකල්ප	610
ප	572, 511	පවුළු, සංකල්ප	610
ප	313, 371	පවුළු, සංකල්ප	569
ප	1	පවුළු, සංකල්ප	29
ප	631	පවුළු, සංකල්ප	199

ප	පිටුව	ප	පිටුව
පදමාභිනිබ්බිදා	10	පරිපාතෙන්නි	632
පදමාභිසිනෙතා	98	පරිපුඤ්ඤානෙතා	34
පදවිනිසසිනො	16	පරිබ්බාජකො	588
පණ්ඩකො	68	පරිභාචි	8
පණ්ඩුපලාසො	106	පරිභුඤ්ඤානබ්බානි	610
පණ්ඩමෙතා	22	පරිභුතතා	546
පණ්ඩිය	236	පරියාගාරො	292
පතනකකකා	422	පරිසිට්ඨාය	616
පතනකලො	406, 454	පරියොසානකලයාණං	1
පතනගාහාපකො	600	පරියොදානෙ	10
පතනභවිකාය	620	පරියොසාපෙති	558
පතනපරියනෙතා	600	පරිවතෙතයා	16
පතනාලුකකෙන	468	පරිවාසං	260, 482
පථපථපුලකං	14	පරිච්ඡාදකකා	16
පතිකඝසිති	295	පරිච්ඡෙතා	28, 196
පතිමානෙති	176	පරිසුඤ්ඤා	10
පතිසල්ලිතස්ස	16	පරිසෙදිතාති	8
පතිසල්ලිතිකුං	90, 152	පරිභාරපථෙ	468
පතිසෙවිතා	424	පලලො	380
පතිසෙවි	44	පච්චෙතා	140
පතිසෙවෙයා	48	පචාරණ	426
පථව්‍යා රුජා	104	පචාරිතානං	604, 620
පදකක්ඛණං	14, 28, 450	පචාසං	622
පදලොචා	8	පච්චිනෙතා	218
පදුමං	110	පචෙදයෙ	198
පතසචොරකා	136	පචෙදෙති	1
පතාමෙතා	292	පචෙසෙතනාස්ස	290
පතාමෙසි	176	පසනානුබ්බිඤ්ඤා	42, 194, 256
පපපටකොජං	16	පස්සදෙධා	10
පපතා	40	පස්සමෙතයා	156
පබ්බජෙයා	28	පස්සසනෙතා	156
පබ්බාජනීයකම්මකතා	476	පස්සාවට්ඨානං	94
පභගො	252	පස්සාවම්මගො	324
පරකකම්පයාති	450	පසාදභාසාදාදා	242
පරච්ඡිතවිදු	238	පභාණං	14
පරපරිගහතිතා	122	පභිණාති	348
පරුසෙති	294, 298	පභිණෙයා	396
පරිකම්පිතා	38	පභිතනනස්ස	10
පරිච්චනෙතා	580	පතිතො	316
පරිවාරෙති	32	පතිණෙ	214
පරිවාරෙනෙතා	344	පසුකජානරාපරාජනං	34
පරිඤ්ඤා	44	පසුතඨතඨකාදා	34
පරිණතං	638	පසුතවිච්ඡිකච්ඡපා	252
පරිණාමෙයා	638	පසුගාමිනාදාකරණං	34

ප	පිටුව	පු	පිටුව
පංචධනුසතං	632	පුච්ඡෙද	1
පංචගෝෂ්ට්‍යාති	610	පුඤ්ජකිතං	146
පංචමාසකො	102	පුඤ්ජ	38
පංසුක්කිකාති	146	පුඤ්ඤාරිකං	110
පංසුභුලිකො	34	පුත්තදුරස්ස	194
පා		පුත්තභාද්‍රකා	522
පාට්ඨෙසනීයං	446	පුත්තබ්බවංචිනිබ්බතති	8
පාණානි	194	පුප්ථං	40
පාණිනො	34	පුප්ථාවලියං	290
පාණිප්පහාරං	578	පුප්ථංසා	40
පාණිං	16	පුබ්බන්තසමයං	26
පාණ්‍යපෙතං	14	පුබ්බන්තං	112
පාත්‍රාකාසි	246	පුබ්බන්තනිසංසිතානං	388
පාතබ්බතං	96	පුබ්බභාසිනො	468
පාතිමොක්කං	16	පුබ්බරත්තාපරරත්තං	54
පාතුකමමාය	244	පුබ්බනිවාසානුස්සනිඤ්ඤාය	10
පාතුභවනති	22	පුරුණදුතිසිකා	38, 84, 316
පාතෙතබ්බං	581	පුරුණවොභාරිකො	102
පාතෙනති	476	පුරුහං භඤ්ඤාමි	98
පාදං	104	පුරිසගුත්තං	106
පාතාගාරස්ථා	386	පුරිසජාකරං	374
පාරතො	38	පුරිසුසභො	90
පාරුජිකො	48	පුරිසදම්මසාරපි	1
පාරිච්චිකං	524	පෙ	
පාවචනෙ	246	පෙතනිකං	38
පාවාරං	328	පෙසකාරෙහි	626
පාසාදිකාය	448	පෙසලානං	48
පාගෙසි	628	පෙසා	
පි		පොක්කරවනෙ	290
පිටිකං	108	පොසෙසසති	60
පිණ්ඩවාරිකො	174	ඵ	
පිණ්ඩපාතනීයරතො	152, 566	ඵඤ්ජපෙති	108
පිණ්ඩපාතපටිකකතො	374	ඵරති	510
පිණ්ඩපාතිකො	34	ඵලකට්ඨං	82
පිතාලිහං	576	ඵලකෙ	18
පිතාලිහසුගා	576	ඵසං	310
පිපාසමිතයො	41	ඵා	
පිච්ඡති	191	ඵාණිතං	592
පිංසිති,	14	ඵාසුලපනපිකාති	246
පි		පි	
පිළෙ	130	පුට්ඨා	54
පිණ්ඩුයා	12, 191, 256	පුට්ඨස්ස	150
පිහිසුබ්බං	10		
පිළෙ පායාය	258		

පාරාජිකපාලි-පද්‍යත්‍රකතමණිකා 655

පේෂා	පිටුව	භා	පිටුව
පොට්ඨබ්බරසා	4	භාතුට්ඨකභාතුට්ඨකො	468
පොට්ඨබ්බුපහාර	170	භාවතා ත්‍රයොගමෙනුසුතො	54
බ්‍ය		භාවං	230
බ්‍යාකානුං	240	භි	
බ්‍ර		භික්ඛාවරියං	56
බ්‍රහ්මවරියං	20	භික්ඛුපට්ඨජජිකා	70
බ්‍රහ්මඤ්ඤං	160, 330	භින්නපට්ඨරො	56
බ්‍ර		භින්නසඤ්ඤේ	596
බ්‍රහ්මාකොට්ඨකො	568	භිසිං	530
බ්‍රහ්මකරණීයා	24	භිංසනකො	18
බ්‍රා		භු	
බ්‍රාහ්මපරමපරාය	318	භුතතාපිං	40
බ්‍රාහ්මයං	36	භුතොතාකාසං	6
බ්‍රාහ්මලොය	610	භුමමට්ඨං	108
බ්‍රාහ්මලිකො	450	භුමමඤ්ඤං	530, 566
බ්‍රාහ්මචරිතපතං	22	භු	
බ්‍රි		භුතපුබ්බං	18, 378
බ්‍රිලේඛාභතං	198	භෙ	
බ්‍රිලිගද්ධියං	420	භෙදනසංවතනනිකං	450
බ්‍රි		භො	
බ්‍රිජකං	40	භොගව්‍යසනෙන	54
බ්‍රි		භොගවාසිනී	356
බ්‍රිසංපබ්බජ්භො	94	භ	
බ්‍රිහ්මපමුඛං	26	භකකට්ඨ	50
බ්‍රිහ්මානුබ්‍රිහ්මාතං	18	භකඛිකාලේඛු	610
බ්‍රො		භෙකුභුතා	422
බ්‍රොජ්ඣබ්‍රහ්මාතං	212	භෙජ්ඣකලාං	1
බ්‍රොධපකඛියාතං	54	භෙදවට්ඨභිසිබ්‍රොහ්මාතං	292
භ		භෙද්ධිකං	466
භබ්‍රහ්මං	620	භතතංජානිනිවා	534
භභඛිකාබ්‍රහ්මානී	512	භතපකිකා	330
භණ්ඩිකාසා	224, 232	භද්ධිමෙදනාය	44
භතතකිට්ඨං	36	භෙද්ධිකතෙලං	610
භතතගෙහ	420	භෙද්ධිගොලකං	148
භතතද්දොසං	416, 418	භෙද්ධිමද්දා	468
භද්දො	56	භතසාකඤ්ඤ	18
භවාසවා	12	භතාපො	30
		භනුසාසිග්ගහපාරාජකං	438
		භනුසාසිග්ගකො	162
		භනෙසිකාය	468

ම	පිටුව	ය	පිටුව
මරණවිණරුක	162	යථාජ්ඣේවා	56
මිහඤ්චා	34	යථාපුහේනා	56
මහලලකං	406	යථාභිජනනා	26
මහාහොහා	34	යථාසුතෙතන	408
මහිව්ණතාය	48	යථාජකිං	420
මා		යථාචජේත	468
මානිකානං	514	යථාමිහාරී	56
මාතුගාමසං	46	යථාසිලො	56
මාතුමිතතිකා	38	යා	
මාරකාසිකා	152	යාවතබ්බුලො	376
මාලකිකා	506	යාදිසො	56
මාලාචච්ඡං	466	යාපනීයං	566
මාමිහෙදසිකා	40	යාවතතිසකා	516
මි		යාවතිහං	482
මිලකකසං	66	යාවදජාං	54
මිහිතපුබ්බඛංදො	468	සු	
මු		සුතනායොගෙන	242
මුග්ගපපහාරං	518	ඤ	
මුච්ඡතා	40	රඛාවජේකි	468
මුට්ඨසසති	260	රජ්ජුබ්බුතෙන	106
මුඛපපසනා	90	රජකජ්ජරණං	102, 126
මුදුපිට්ඨිකො	84	රජකෙහි	126
මුදුගුහො	10, 12	රජ්ජුතකාලකං	556
මුසලං	174	රජනාහිසො	576
මුහුතනිකා	346	රට්ඨපිණ්ණො	198
මුහුතෙතන	40	රතනානි	578
මු		රථකෙන	468
මුලට්ඨසා	114, 120	රතරසා	4
මුලපඤ්ඤානි	48	රතොගතසං	16, 230
භම		රතොගතසංඤ්ඤා	162
භේද්වතං	40	ඤ	
භේද්වතධිමේවා	66	ඤාපිඨනාය	41
භේද්වට්ඨ	150	ඤාපොලො	518
භේද්වට්ඨ	388	ඤා	600
භමා		ඤාසං	18
භොගඛවිකාය	468	ඤ	
භොගඛාධිපායො	311	ඤා	
භොගපට්ඨ	16, 191	ඤා	168, 576
ය		ඤා	
යථාකාමසුභගො	12	ර, පරා	1
යථාගොච්ඡෙය	56	ර, පිඤ්ඤාපනා	586

රු	පිටුව	ව	පිටුව
රුපියල් බඩකො	582	වටංසකං	466
රුපියසිකර්‍යාපදං	580	වට්ඨපචේදය	441, 258
රුපුපහායේ	162	වණණවා	42
ල		වතතුකාමො	228
ලච්ඡනති	34	වතතුච්ඡසාරකසා	230
ලච්ඡවොරකා	136	වත්ථි	286
ලච්ඡි	84	වත්ථි	114, 130
ලා		වතොතා	214, 228, 230
ලාභගතමහනනං	22	වතස්සති	116
ලාමකො	600	වසංචුත්ථා	24
ලාසෙනති	468	වසසිකසාපිකා	610
ලී		වසලං	330
ලීඝභි	64	වසලබ්බමං	48
ලී		වසානෙලං	610
ලීතමකො	42	වසිමති	212
ලී		වමොති	322
ලී		වා	
ලී		වාකචිරං	82
ලීච්චවරුති	632	වාතපානො	610
ලීඛො	42	වාතමණ්ඩලිකාය	130
ලීතං	144	වායාපෙය්‍ය	620
ලෙ		වාලකමබලං	82
ලෙඛාය	162	වාලයකබ්භාරං	128
ලෙච්ඡිපානො	104	චි	
ලෙණං	606	චිකපානුපගපච්ඡිමං	530, 618
ලෙසමතනං	436	චිතිරති	18
ලෙසො	438	චිගනුපකකිලෙසො	10
ලො		චිගතො	10
ලොකච්ඡි	1	චිගරති	194
ලොණසොචිරකං	192	චිච්ඡිකානං	386
ලොමහංසො	38, 154	චිජ්ජාචරණසම්පනොතා	1
ලොගකුමන්	192	චිජ්ජෙතතිසො	576
ලොගචොසකො	583	චිජ්ජෙති	578
ලොභිතිකා	96	චිජ්ජයෙය්‍යං	186
ච		චිජ්ජනං	4
චාතොතන	582	චිකුකුතතිබ්බලා	562
චාතති	108	චිකුකුතසාසකා	486
චග්ගවාදකා	456	චිකුකුපෙති	58
චකකකොත	460	චිකුතං	622, 544
චච්චමග්ගං	68	චිතකොකථ	18
චච්චපකමො	263	චිතචේදනති	246
චජ්ඣා	182	චිකුදනති	246
		චිකුංසෙති	18

පි	පිටුව	පි	පිටුව
චිදිකා	194	චිහාරවඤ්ඤා	178
චිතාවතී	18	චිහෙය්‍යසිංහන	522
චිත්තකං	466	චි	
චිතට්ඨං	504	චිතිකකමො	160
චිතච්ඡින්නිසානනි	418	චිතිසාරොචා	4
චිතිධාය	218, 230	චි	
චිතිධාය භාවං	206	චුතෙතා වජ්ජෙති	138
චිතිපාතං	46	චුත්තා	194
චිතිතවඤ්ඤා	326	චුසිතං	12
චිතීවරණං	218, 230	චෙ	
චිප්පකතා	556	චෙජ්ජකාය	478
චිප්පචිප්පනං	434	චෙය්‍යනං	139
චිප්පට්ඨාදෙසුං	92	චෙණ්ණි	296
චිප්පට්ඨාරී	42, 240	චෙදනට්ඨානං	460
චිප්පචුජ්ඣේ	510	චෙදලං	20
චිප්පසන්නාප්තිවණ්ණණා	42	චෙද්දිසි	68
චිප්පතොය්‍ය	4	චෙනසිකො	6
චිප්පිණ්ණං	296, 322	චෙපුරිසිකා	322
චිප්පලාසො	16	චෙපුලලිහනං	22
චිප්පාචෙතනානං	450	චෙමිකිකො	298, 130
චිප්පාචෙතනි	54, 98	චෙය්‍යකරණං	18, 20
චිඤ්ඤාමිසානාමි	90, 476	චෙය්‍යාවච්චිකරො	546
චිඤ්ඤාමිසා	12	චෙරසුත්ථානවාරො	26
චිමොකං	200, 218, 230	චෙච්චිතානි	64
චිරමච	462	චෙභාසට්ඨං	108
චිරුගාය	42, 258	චො	
චිරුජෙනානි	246	චොරොපෙති	158, 162
චිරිසාරමහං	48	ච	
චිරුලුභිසා	202	චාකිකානො	12
චිලග්ගං	176	චානනාය	21, 420
චිලිචකාරං	180	චඋද්දෙසං	10
චිච්චිකපො	10	චඋපාදානාය	1?
චිච්චපෙඤා	38	චකකිරබොතාති	378
චිසංසංකො	618	චකකිලියො	132
චිසංසං	510	චකටෙති	39
චිසංසංගාමි	122	චකදාගාමිඵලං	218
චිසංසංගො	164	චකපිටුනිවෙසනං	36
චිසංසංගොය	258	චකසංඝඤ්ඤා	12?
චිසංසං	10	චකො	21
චිසංසංගාය	12, 258	චකොලෙති	110
චිසංපාදෙති	372	චකොලෙසානි	16
චිහාරවට්ඨං	530	චකොලෙසානි	112
චිහාරවට්ඨොගං	146		
චිහාරවට්ඨකායො	318		

ස	පිටුව	ස	පිටුව
සඛිලිකබනිනෙන	106	සඤ්ඤානති	202
සඛිලිබිතං	28	සඤ්ඤානා	24
සඛිසොවාලපණකං	462	සනතිධිකාරකං	610
සඛිගණිකාය	48	සනතිසානාපෙනා	44
සඛිගාසිසානාති	418	සනතිසප්පමි	146
සඛිසප්පාය	48, 54, 570	සප්පිකුමිති	142
සඛිසහෙදාය	450	සප්පානං	36
සඛිසසුට්ඨිකාය	48, 54, 570	සප්පානවාට්ඨකො	34
සඛිසාට්ඨි	422	සප්පිකකමනං	386
සඛිසාට්ඨිලලානිකාය	422	සප්පිදණ්ඩා	346, 348
සචං	24	සඛිසසප්පනං	1
සචන්ද්‍රිකාය	42	සඛිමහකං	1
සචන්ද්‍රිකානා	1	සඛිමහවාට්ඨි	64
සචන්ද්‍රිකානසඤ්ඤානො	200	සභාගානං	418
සචන්ද්‍රිකානා	46, 250	සභායෙ	506
සඤ්ඤාපිකායො	374	සමමනතිනබ්බා	406
සණ්ඨං	536	සමපප්පලිනො	256
සනතාභපරමං	610	සමපප්පිනාති	584
සනතිගො	248	සමපප්පලිනාය	46
සනතිලොමං	248	සමපනනමෙව	4, 16
සනතිගාරකං	160	සමපරිකිණ්ණො	190
සනා	1	සමපවාට්ඨනා	26
සනාචණ්ණො	580	සමපවාට්ඨනා	40
සනෙත	140	සමෙබ්බාධිපරායනො	22
සද්දමිනුසායෙහි	40, 382	සමහනනා	129
සද්දගෙය්‍යං	246	සමහාබෙසාති	238
සද්දපහාරො	170	සමිතිනනා	322
සද්ධාදෙය්‍යං	258	සමමනතිනබ්බා	582
සද්ධාපිහාරකා	238	සමපප්පදනො	228
සද්ධායාමවසා	486	සමමසලිච්ඡෙදො	1
සදෙවකං	1	සමමිඤ්ඤානො	468
සනතපෙපසු	40	සමමොදමානො	450
සනතපෙපනා	26	සමමොදි	4
සනතරුනනරෙන	502	සමඤ්ඤා	160
සනතමිනනානං	198	සමඤ්ඤානනකසා	152
සනාතිකාය	468	සමනුභවතා	460
සනානුට්ඨිකා	48	සමනුභාසිතබ්බා	464
සනාතං	554	සමසිකකිනා	68
සනාතවාට්ඨං	54	සමාදිපිනො	606
සනාතසමුත්ථිං	564	සමාදහං	156
සනෙති	253	සමාදිගති	392
සනෙති	192	සමාදපෙනා	24
සනෙසිනො	606	සමාදපෙය්‍ය	160
සනෙසෙසි	526	සමානසංවාසකො	450

ස	පිටුව	සා	පිටුව
සමානසිලෝයං	450	සාභං	1
සමානාචරියකං	58	සාතොදකො	252
සමාරකං	1	සාදිතබ්බං	534
සමාගිතෙ	10	සාදියති	70
සමුකෙඛටිතො	212, 218	සාදියෙය්‍ය	580
සමුතෙනපෙඤා	24	සාධිතාති	158
සමුතෙනජ්ඣො	606	සාපතෙය්‍යං	40, 148
සමුද්වරති	40	සාමං	161, 618
සමුද්වරෙය්‍ය	198, 200	සාමිකො	58, 330
සමුලුපනෙතා	490	සායනීයාති	158, 194
සමුතතෙය්‍ය	56	සාරකං	346, 348
සරසි	424	සාරතො	82, 298, 516
සරුගාය	42	සාරමාං	386
සරුමි	60	සාරුණීයං	4
සරිරබ්බකිතෙන	68	සාරෙ	22
සලෙලබ්බය	448	සාරෙතබ්බො	548
සලෙලබ්බස	48	සාලිමංසොදනං	14
සලාකාමුතො	14, 16	සාසකසම්මතාති	634
සලාසගජොත	468	සාසපතෙලං	610
සසාමිණ්ඩාගමණං	1	සි	
සසුයා	340	සිකඛලානාය	520
සසුරෙත	340	සිකඛාසාජිවසලාපනො	56
සහබමෙමත	464	සිබරිණී	322
සහබමිකං	462	සිතසා පාඤ්ඤාමය	114
සබ්බකතකමමං	48	සිඤ්ඤා	122
සඤ්ඤානං	338, 340	සිලං	178
සඤ්ඤාච්ච	160	සිලායං	11
සඤ්ඤාතනිකා	260	සි	
සමපගංසෙඤා	24	සිතොදකො	252
සංයොගාය	42	සිව්විකං	86
සංචට්ටකපො	10	සිසව්විතො	69
සංචට්ටප්චට්ටකපො	10	සිසගාරො	110
සංචිද්දිනි	112	සිසාගිහාපො	182
සංචිද්දිගාරො	118	සිසුපගං	584
සංසරණනිසයිනා	386	සු	
සංචිද්දි	328	සුකර	16, 19
සා		සුබ්බො	322
සාසාරා	10	සුඛපරිගටො	30
සාසාණිකො	246	සුඛෙසිතො	30
සාප්පං	56	සුගගො	1
සාදනං	620	සුගගප්පද්වං	572
සාදනපට්ඨකං	39	සුඛසාහං	116
සාදනපාසාපෙන	196	සුඤ්ඤානං	296

පාරාජිකපාලි-පද්‍යුක්තමණිකා

661

සූ	පිටුව	සූ	පිටුව
සුඤ්ඤාගාරෙ	234	සුකරිකා	248
සුඤ්ඤාගාරභවතො	156	සුතාඝරං	132
සුඤ්ඤාගාරභවතො	340	සුතානිසංසිතං	386
සුඤ්ඤා	22	සෙස	
සුභතං	74	සෙසට්ඨා	14
සුභතාරාලං	108	සෙතට්ඨිකා	14, 18
සුභිකාලංකාරං	556	සෙතූසංකො	14, 194
සුභිකාලංකාරපා	224	සෙතාසනවාරිකං	50
සුභේයා	28	සො	
සුපප්පාසිතං	622	සොතාපතනිථලං	218
සුපෙසාසතාය	48	සොතාපතො	22
සුපිනා	54	හ	
සුභරතාය	48	හස්සම්මි	468
සුමුතො	64	හතනො	196
සුමුතො	322	හමිමි	508
සුලයො	322	හරණකං	116
සුචිතච්ඡිකං	622	හරුසමානා	56
සුච්ඡේදිකං	622	හරිතතාය	106
සුසිහිකො	96	හරිතො	38
සුසු	378	හි	
		හිරඤ්ඤං	60
		හි	
		හිතායාචනනිකා	38, 40

සංඥානාම

අ	පිටුව	ක	පිටුව
අභ්‍යාලව	374, 554	කලඤ්ඣම	28, 30
අචිරවතී	142	කලඤ්ඤානිවාස	244, 416, 434, 448
අජ්ජක	126, 148		452, 522, 580, 625
අකුචන	88, 522	කලඤ්ඤාන	28
අනාඨපිණ්ඩක	466, 484, 502, 512	කලිඛගරුජ	250
	516, 526, 532, 536	කසාප	16, 18, 20
	540, 546, 558, 562	කාලසිලා	418
	566, 572, 584, 588	කාසි (ජනපද)	470
	592, 606, 612, 616	කුටාභාරසාලා	556
	622, 628, 632, 636	කොකාලික	448, 456
අභිභූතධම්ම	18	කොතාගමන	16, 18, 20
අසාජ්ජනබ්බසුක	466	කොසම්බි	126, 150, 404, 462
ආ		ඛ	
ආනන්ද	14, 24, 54, 148	ඛණ්ඩදෙවිපුතා	448
	502, 512, 592	ග	
ආරම්භගාමක	610	ගඛා	26
ආලවකභික්ඛු	178, 190, 374	ගණක	96, 98
ආලව්	374, 554	ගිජ්ඣිකුට	94, 132, 180, 244, 434
ඉ		ගොභමකඤ්ජරා	418
ඉතිවුතතක	18	ගොතමකවෙනිය	498
ඉසිතිලිපසා	94, 418	ඝ	
උ		ඝොසිතාරාම	404, 462
උත්තරකුරා	16	ච	
උත්තරාපරික	14	චම්පා	126, 148
උද්ධි	256, 292, 320, 330	චාතුම්මභාරුජක	42
	338, 484, 516, 522	චොරපපාත	418
උපනන්ද	526, 536, 540, 546	ජ	
	580, 588, 616, 622	ජනා	404, 406, 462
උපපලවණ්ණ	522	ජබ්බලභිය	102, 158, 198, 554
උපසෙහවඛිතනනපුතන	568, 570		556, 576, 584, 592
උපාලි	90, 148, 528, 530		612, 620, 626
ක		ඤ	
කකුසක	16, 18, 20	ඤානක	18
කට්ඨොරනාභිසාක	448	ඤ්ඤානවත	418
කනාකුජ්ජ	26		
කපිල	150		
කපිලාපුටු	576, 596, 606		
කලාපානනනික	420		

ප්	පිටුව	හ	
ජෙනවත	466, 484, 502, 512 516, 526, 532, 536 540, 546, 556, 562 566, 572, 584, 588 592, 606, 612, 616 622, 628, 632, 636	හඳුනාගැනීම හැරුණු හුමදෙව හුතවෙස්සක	88 90 42 186
ඡ		ම	
ඡායා		මනිකණය	378, 380
ඡායාදර්ශන	252	මනුකුල	418
ඡායාදර්ශන	418	මහාකසප	374, 376
ඡායාදර්ශන	42	මහාමොග්ගලාන	16, 244
ඡායාදර්ශන	418	මහාවත	26, 36, 88, 152
ඡායාදර්ශන	42		192, 556
ඡායාදර්ශන		මහලංකාව	152
ඡායාදර්ශන	148	මහාරාමානු	490
ඡායාදර්ශන		මෙතනිහමමප්පක	420, 434
ඡායාදර්ශන		මෙතනියා	422
ඡායාදර්ශන		ඡ	
ඡායාදර්ශන	416	රට්ඨපාල	382
ඡායාදර්ශන	126, 150	රජගහ	90, 94, 416, 434
ඡායාදර්ශන	448, 456		448, 456, 522, 530
ඡායාදර්ශන			620
ඡායාදර්ශන	94, 100	උ	
ඡායාදර්ශන		උකකණ	244
ඡායාදර්ශන	1	උච්ඡි	40, 252
ඡායාදර්ශන	576, 596	ච	
ඡායාදර්ශන	42	චගුමුදුනිරිය	152, 192, 194, 198
ඡායාදර්ශන		චජ්ඣාමි	24
ඡායාදර්ශන	150	චජ්ජුතනක	54, 80
ඡායාදර්ශන	26	චස්සකාර	98
ඡායාදර්ශන	42	චපසි	16, 18
ඡායාදර්ශන	606	චසාබා	484, 490
ඡායාදර්ශන	150, 606	චෙහාර	418
ඡායාදර්ශන		චෙරණ්ඩ්‍රාහවණ	1, 14, 24, 26
ඡායාදර්ශන	42	චෙරණ්ඩ්‍රා	1, 14
ඡායාදර්ශන	26, 150	චෙසසාහු	16, 18
ඡායාදර්ශන	98, 100, 252, 262	චෙසාලි	26, 28, 30, 34
ඡායාදර්ශන	606		56, 88, 152, 194
ඡායාදර්ශන			498, 556
ඡායාදර්ශන	42	චෙච්චන	416, 418, 434, 448
ඡායාදර්ශන	42		458, 522, 580, 625
ඡායාදර්ශන	42		

ස	පිටුව	ස	පිටුව
සකක (ජනපද)	576, 596	සාවනී	88, 92, 466, 484 502, 512, 516, 526 532, 536, 540, 546 556, 562, 566, 572 588, 592, 606, 612 616, 620, 628, 632 636
සඛකසා	26	සිබ්	16, 18
සතනපණ්ණේගුහා	418	සුදිනන	28, 30, 31, 41, 48
සතනරසවගතිය	186	සුඤ්ජර	84
සඤ්චා	92	සුපබ්බා	90
සපපසොඤ්ඤිකපබ්බාර	418	සෙත්ථසසක	256
සපපිනිකා	254	සොභිත	254
සමුද්දානන	448, 456	සොරෙත්ථ	26
සාකෙත	528	හ	
සාගලා	126, 150	හාරික	250
සාරිපුත්ත	16, 18, 20, 22, 592		

ශ්‍රද්ධා පත්‍රය.

පිටුව	පෙළ	අශ්‍රද්ධා	ශ්‍රද්ධා
2	3	වෙරඤ්ජ	වෙරඤ්ජ
4	15	අභි	අභි
5	17	හිමිගෙයි	හිමිගෙයි
9	32	කුකුළු පැටියන්	කුකුළු පැටවුන්
10	13	ආනෙඤ්ජපතෙත	ආනෙඤ්ජපතෙත
14	11	පදකම්ණං	පදකම්ණං
18	13	අසංගහිතානි	අසංගහිතානි
18	19	අකිලාසුනො	කිලාසුනො
20	13	සුසංගහිතානි	සුසංගහිතානි
20	15	සුසංගහිතතතා	සුසංගහිතතතා
38	15	මාතුමනිකා	මාතුමනිකා
44	12	විරුගය	විරුගය
45	18	පඤ්ඤාමාලය	පඤ්ඤාමාලය
46	12	ආලය සමූහසාය	ආලය සමූහසාය
82	32	තඤ්ඤව ගොති	පාත්‍රභූතං ගොති
82	33	පාත්‍රභූතං උපජ්ඣං	තඤ්ඤව උපජ්ඣං
83	3	අවන්	ආවාන්
101	26	සීලවනතයෝය	සීලවනතයෝය
110	18	මය්‍යං	මය්‍යං
128	35	අවහටනානි	අවහටනානි
141	35	උත්තකු	උත්තකු
154	41	තෙතපසඛිකම්	තෙතපසඛිකම්
156	4	අගෙවනකො	ආගෙවනකො
156	24	පසසසසසමිති	පසසසසසමිති
156	25	පසසසසසමිති	පසසසසසමිති
157	33	සන්තිදුමන්	සන්තිදුමන්
158	26	තය	තය
158	32	මය්‍යමිතා	මය්‍යමිතා
166	8	සො	සො
186	20	හිකුචු	හිකුචු
192	12	තත	තත
192	25	අමනාක	අමනාකං
192	27 36	වසසසසම	වසසසසම
205	1	පරුජාක	පරුජාක
212	12	වසිමති	වසිමති
219	33	ආය්‍යආමෙඛික	
		පඤ්ඤවසුසන්ට ද	පඤ්ඤවසුසන්ට ද
219	34	මාගියට ද	ආය්‍යආමෙඛික මාගියට ද
226	1	දුතිය	දුතියං
232	34	සුඤ්ඤාගාරෙ	සුඤ්ඤාගාරෙ

පිටුව	පෙළ	අශුද්ධ	ශුද්ධ
232	37	චුලුවමයස	චුලුවමයස
235	7	ශුභාභාරයෙහි	ශුභාභාරයෙහි
235	24	සමවැදිති	සමවැදිති
236	17	අඤ්ඤ	අඤ්ඤං
251	3	සිදිත්	සිදිත්
253	2	සවෝ	සව්වෝ
253	32	රජ තමේ	රජ තෙමේ
254	18	අඤ්ඤතර	අඤ්ඤතරං
260	26	සඛ්ඤාදිසෙය	සඛ්ඤාදිසෙයො
263	4	කමෙපනෙතා	කමෙපනෙතා
264	8	සඛ්ඤාදිසෙයස	සඛ්ඤාදිසෙයසං
264	25	ආරොග්‍යත්වඤ්ඤ	ආරොග්‍යත්වඤ්ඤ
265	28	ආරොග්‍ය	ආරොග්‍යය
276	28	සප්පිවණ්ණ	සප්පිවණ්ණං
277	28	කෙරෙයි	කෙරෙයි නම්
286	26	ඝට්ටායසං-	
		පෙනනසං	ඝට්ටාපෙනනසං
286	28	මොවනාධිපතා	මොවනාධිපතායසං
294	9	කුලධිතයො	කුලධිතරො
307	9	කෙරෙහි ද	කෙරෙයි ද
311	14	මහණතෙම	මහණතෙම
320	18	නිදුනෙ	නිදුනෙ
341	35	වන්තේය	වන්තේය
341	45	තොකරම්	තොකරවු
342	7	සසුරෙත	සසුරෙත
348	18	පභිණ්ණිං	පභිණ්ණි
350	3	විමසති	විමංසති
359	27	සභවෙසස්	සභවෙසෙස්
367	6	විභෙ	විභෙ
380	12	ගථාය	ගාථාය
383	29	සතනන්තරා	සතනන්තරා
383	1	සඛ්ඤාදිසෙයස	කුට්ඨාර සඛ්ඤාදිසෙයස
383	34	සභවෙසස්	සභවෙසෙස්
416	30	සමමානිතබ්බො	සමමානිතබ්බො
425	35	අධිකරණස	අධිකරණය
437	31	දුට්ඨිභවුස්	දුට්ඨිභවුස්
439	6	අපත්තාධිකරණසට	අපත්තාධිකරණසට
442	7	අඤ්ඤං	අඤ්ඤං ඉත්තනාදිසං සද්ධිරිගාථිකං පසුබ්බා වොදෙහි
443	15	අත්තපුලේ	අත්තපුලේ
443	38	උපාදිගො	උපාදිගො
444	7	උච්ඡේ	උච්ඡේ
446	21	නථාසඤ්ඤ	නථාසඤ්ඤ
445	23	න	නං

පිටුව	පෙළ	අශුද්ධ	ශුද්ධ
467	24	ධම්මවාදීය ,	ධම්මවාදීය, තෙල මහණ විනයවාදීය,
471	43	භික්ෂුන්	භික්ෂූන්
461	19	කියයුත්තේන්ය	කියයුත්තේය
489	7	තුන් අතුරින්	තුන් ඇවැත් අතුරින්
489	8	ඇවැතුන් යම්	යම් ඇවැතකින්
546	28	කිඤ්ච	කිඤ්චි
559	20	දුවළ	දුවලු
568	13	ආරඤ්ඤකො	ආරඤ්ඤකො
576	22	අඤ්ඤාභිකාතං	අඤ්ඤාතකාතං
590	4	උප්ඛ්‍යායනති	උප්ඛ්‍යායනති
594	19	අරුණ්ණගමෙ	අරුණ්ණගමෙ
600	26	සමමනතිතබ්බො	සමමනතිතබ්බො
616	12	සද්ධිභාරිකං	සද්ධිවිහාරිකං
631	11	දසාභාතාතං	දසාභාතාගතං
634	15	වොරෙහි	වොරෙහි
635	29	භික්ඛුසමමුතය	භික්ඛුසමමුතිය
637	10	භික්ෂුසමමතයෙන්	භික්ෂුසමමතිගෙන්
